

ມາດຕະຖານການລາຍງານການເງິນ ສໍາລັບວິສາຫະກິດທີ່ບໍ່ຮັບໃຊ້ຜົນປະໂຫຍດສາທາລະນະ
ຂະໜາດໃຫຍ່
(FRS ສໍາລັບ ວຫຍ)

ສາລະບານ

ພາກສະເໜີ	3
ໝວດ 1 ວິສາຫະກິດຂະໜາດໃຫຍ່	5
ໝວດ 2 ຄວາມສໍາພັນ ແລະ ຫຼັກການລວມ	7
ໝວດ 3 ການສະເໜີເອກະສານລາຍງານການເງິນ	16
ໝວດ 4 ໃບລາຍງານຖານະການເງິນ	21
ໝວດ 5 ໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມ ແລະ ໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບ	25
ໝວດ 6 ໃບລາຍງານສ່ວນປ່ຽນແປງທຶນເຈົ້າຂອງ	30
ໝວດ 7 ໃບລາຍງານກະແສເງິນສົດ	31
ໝວດ 8 ບົດອະທິບາຍຊັອນທ້າຍເອກະສານລາຍງານການເງິນ	36
ໝວດ 9 ເອກະສານລາຍງານການເງິນລວມກິດຈະການ ແລະ ເອກະສານລາຍງານການເງິນສະເພາະກິດຈະການ	38
ໝວດ 10 ນະໂຍບາຍການບັນຊີ, ຕົວເລກຄາດຄະເນປະຕິບັດ ແລະ ຂໍ້ຜິດພາດ	44
ໝວດ 11 ເຄື່ອງມືການເງິນພື້ນຖານ	49
ໝວດ 12 ປະເດັນຕ່າງໆ ທີ່ຕິດພັນກັບເຄື່ອງມືການເງິນອື່ນໆ	62
ໝວດ 13 ເຄື່ອງໃນສາງ	69
ໝວດ 14 ເງິນລົງທຶນໃນວິສາຫະກິດຂາຮຸ້ນ	73
ໝວດ 15 ເງິນລົງທຶນໃນວິສາຫະກິດປະສົມ	77
ໝວດ 16 ອະສັງຫາລິມະຊັບເພື່ອການລົງທຶນ	81
ໝວດ 17 ຊັບສົມບັດຄົງທີ່ມີຕົວຕົນ	84
ໝວດ 18 ຊັບສົມບັດຄົງທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນ ທີ່ບໍ່ແມ່ນຄ່ານິຍົມ	90
ໝວດ 19 ການຄວບກິດຈະການ ແລະ ຄ່ານິຍົມ	96
ໝວດ 20 ສັນຍາເຊົ່າ	101
ໝວດ 21 ເງິນແຮ ແລະ ໜີ້ສິນທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນ	109
ເອກະສານຊັອນທ້າຍໝວດ 21 ຂໍ້ແນະນຳ ກ່ຽວກັບການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ແລະ ການຕີມູນຄ່າເງິນແຮ	113
ໝວດ 22 ໜີ້ສິນ ແລະ ທຶນເຈົ້າຂອງ	118
ເອກະສານຊັອນທ້າຍຂອງໝວດ 22 ຕົວຢ່າງການລົງບັນຊີ ເຄື່ອງມືທີ່ ທີ່ປ່ຽນເປັນຮຸ້ນໄດ້ ສໍາລັບຜູ້ອອກເຄື່ອງມືດັ່ງກ່າວ	123
ໝວດ 23 ລາຍຮັບ	126
ເອກະສານຊັອນທ້າຍຂອງໝວດ 23 ຕົວຢ່າງ ການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ລາຍຮັບ ຕາມຫຼັກການຂອງໝວດ 23	133
ໝວດ 24 ເງິນຊ່ວຍໜູນຂອງລັດຖະບານ	139
ໝວດ 25 ຄ່າກູ້ຢືມເງິນ	141
ໝວດ 26 ການຊໍາລະຕາມຮຸ້ນ	142
ໝວດ 27 ການສູນເສຍມູນຄ່າຂອງຊັບສິນ	148
ໝວດ 28 ຜົນປະໂຫຍດຂອງພະນັກງານ	155
ໝວດ 29 ອາກອນລາຍຮັບ	166
ໝວດ 30 ການປ່ຽນຄ່າເງິນຕາຕ່າງປະເທດ	173
ໝວດ 31 ພາວະເງິນເຟີ້ລະດັບສູງສຸດ	177
ໝວດ 32 ເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນຫຼັງສິ້ນສຸດຮອບເວລາລາຍງານ	178
ໝວດ 33 ການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານກ່ຽວກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ	181
ໝວດ 34 ກິດຈະກຳພິເສດ	185
ໝວດ 35 ການຂ້າມຜ່ານໄປສູ່ ມາດຕະຖານການລາຍງານການເງິນສໍາລັບ ວຫຍ	189

ປະມວນຄຳສັບ	194
------------------	-----

ພາກສະເໜີ

ຈຸດປະສົງຂອງມາດຕະຖານສະບັບນີ້

ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການບັນຊີ ສະບັບເລກທີ 47/ສພຊ ລົງວັນທີ 26 ທັນວາ 2013, ໄດ້ກຳນົດກ່ຽວກັບການສ້າງເອກະສານລາຍງານການເງິນ ຂອງສອງປະເພດວິສາຫະກິດ ເຊັ່ນ: ວິສາຫະກິດທີ່ບໍ່ຮັບໃຊ້ຜົນປະໂຫຍດສາທາລະນະ ແລະ ວິສາຫະກິດທີ່ບໍ່ຮັບໃຊ້ຜົນປະໂຫຍດສາທາລະນະ. ເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບສະພາບເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງ ສປປ ລາວ ທີ່ມີຫຼາຍຂະໜາດວິສາຫະກິດທີ່ບໍ່ຮັບໃຊ້ຜົນປະໂຫຍດສາທາລະນະ ແລະ ເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃຫ້ແຕ່ລະຂະໜາດວິສາຫະກິດດັ່ງກ່າວ ມີມາດຕະຖານການລາຍງານການເງິນ ທີ່ເໝາະສົມກັບຕົນ, ນອກຈາກວິສາຫະກິດທີ່ບໍ່ຮັບໃຊ້ຜົນປະໂຫຍດສາທາລະນະແລ້ວ, ກະຊວງການເງິນໄດ້ແບ່ງວິສາຫະກິດທີ່ບໍ່ຮັບໃຊ້ຜົນປະໂຫຍດສາທາລະນະອອກເປັນວິສາຫະກິດຂະໜາດໃຫຍ່ (ວຫຍ), ວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍແລະກາງ (ວນກ) ແລະ ວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍທີ່ສຸດ.

ວິສາຫະກິດທີ່ບໍ່ຮັບໃຊ້ຜົນປະໂຫຍດສາທາລະນະ ຕ້ອງປະຕິບັດ **ມາດຕະຖານສາກົນດ້ານການລາຍງານການເງິນ** (International Financial Reporting Standards, IFRS¹). ວິສາຫະກິດທີ່ບໍ່ຮັບໃຊ້ຜົນປະໂຫຍດສາທາລະນະ ທີ່ມີຂະໜາດໃຫຍ່ ແລະ ທີ່ມີຂະໜາດນ້ອຍແລະກາງ ຕ້ອງປະຕິບັດ**ມາດຕະຖານການລາຍງານການເງິນ ສຳລັບວິສາຫະກິດທີ່ບໍ່ຮັບໃຊ້ຜົນປະໂຫຍດສາທາລະນະ** ທີ່ໄດ້ແບ່ງອອກເປັນສອງສ່ວນ ຄື ສຳລັບວິສາຫະກິດຂະໜາດໃຫຍ່ (ຮຽກຫຍໍ້ວ່າ ມາດຕະຖານການລາຍງານການເງິນ ສຳລັບວິສາຫະກິດຂະໜາດໃຫຍ່, FRS ສຳລັບ ວຫຍ) ແລະ ສຳລັບວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍແລະກາງ (ຮຽກຫຍໍ້ວ່າ ມາດຕະຖານການລາຍງານການເງິນ ສຳລັບວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍແລະກາງ, FRS ສຳລັບ ວນກ).

ວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍທີ່ສຸດ ຕ້ອງປະຕິບັດ**ລະບຽບການດ້ານບັນຊີ ສຳລັບວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍທີ່ສຸດ** ຊຶ່ງຕາມລະບຽບການດັ່ງກ່າວ ບັນດາລາຍການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ເຫດການອື່ນໆ ຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ເມື່ອໄດ້ຮັບ ຫຼື ໄດ້ຈ່າຍເງິນ ສົດ ຫຼື ສິ່ງທຽບເທົ່າເງິນສົດ.

ມາດຕະຖານການລາຍງານການເງິນ ສຳລັບວິສາຫະກິດທີ່ບໍ່ຮັບໃຊ້ຜົນປະໂຫຍດສາທາລະນະ ແມ່ນມາດຕະຖານດ້ານບັນຊີ ທີ່ໄດ້ບັນຍາຍຈາກມາດຕະຖານສາກົນດ້ານການລາຍງານການເງິນສຳລັບວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍແລະກາງ (IFRS ສຳລັບ ວນກ).

ລະບຽບການສະເພາະ ວາງເງື່ອນໄຂມາດຕະຖານ ສຳລັບການກຳນົດປະເພດ**ວິສາຫະກິດຂະໜາດໃຫຍ່ ຫຼື ຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ກາງ ຫຼື ນ້ອຍທີ່ສຸດ**.

ວິສາຫະກິດຂະໜາດໃຫຍ່ ຕ້ອງປະຕິບັດມາດຕະຖານການລາຍງານການເງິນ ສຳລັບວິສາຫະກິດຂະໜາດໃຫຍ່ (FRS ສຳລັບ ວຫຍ) ເວັ້ນເສຍກຳນົດໄວ້ຢ່າງອື່ນ ໃນມາດຕະຖານສະບັບນີ້.

ການສົມທຽບກັບມາດຕະຖານສາກົນດ້ານການລາຍງານການເງິນສຳລັບວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍແລະກາງ (IFRS ສຳລັບ ວນກ)

ເພື່ອຮັກສາ ຄວາມສາມາດສົມທຽບກັນໄດ້ ລະຫວ່າງ IFRS ສຳລັບ ວນກ ແລະ ມາດຕະຖານການລາຍງານການເງິນ ສຳລັບວິສາຫະກິດຂະໜາດໃຫຍ່, ການຈັດວາງເລກຂອງໝວດຕ່າງໆ ຍັງຖືກຮັກສາໄວ້ເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວກັນ. ບາງຄັ້ງ ໝວດໃດໜຶ່ງກໍຖືກບັບ ດ້ວຍການປ່ຽນແປງ ຫຼື ຕັດອອກ ບາງຢ່າງ (ເບິ່ງຕາຕະລາງສົມທຽບໃນທ້າຍແຕ່ລະໝວດ).

ໝວດໜຶ່ງ ຂອງ IFRS ສຳລັບ ວນກ ບໍ່ໄດ້ຖືກຮັກສາໄວ້ ໃນມາດຕະຖານສະບັບນີ້ - ໝວດ 31 ພາວະເງິນເຟີ້

¹ ຊຶ່ງຮຽກວ່າ ມາດຕະຖານສາກົນດ້ານການລາຍງານການເງິນ ເຕັມສ່ວນ (full IFRSs) ໃນມາດຕະຖານສະບັບນີ້

ລະດັບສູງສຸດ - ຍ້ອນວ່າ ສະກຸນເງິນກີບ, ສະກຸນເງິນທີ່ໃຊ້ໃນການດຳເນີນງານ, ບໍ່ແມ່ນສະກຸນເງິນ ຂອງເສດຖະກິດທີ່ມີພາວະເງິນເຟີ້ລະດັບສູງສຸດ. ນອກນັ້ນ ຖ້າລັດຖະບານອະນຸຍາດ ໃຫ້ວິສາຫະກິດໃດ ນຳໃຊ້ສະກຸນເງິນຕາ ຕ່າງປະເທດ ເປັນສະກຸນເງິນທີ່ໃຊ້ໃນການດຳເນີນງານ (ເບິ່ງ ມາດຕາ 7 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການບັນຊີ), ແນວໃດກໍຈະບໍ່ອະນຸຍາດ ໃຫ້ນຳໃຊ້ສະກຸນເງິນຕາ ຂອງເສດຖະກິດທີ່ມີພາວະເງິນເຟີ້ລະດັບສູງສຸດ.

ຄຳສັບ 'ຫົວໜ່ວຍ' ແລະ 'ວິສາຫະກິດ' ຖືກນຳໃຊ້ ໂດຍມີຄວາມໝາຍດຽວກັນ.

ຄຳສັບ ທີ່ນິຍາມໄວ້ ໃນປະມວນຄຳສັບ ທີ່ປະກົດໃຫ້ເຫັນຄັ້ງທຳອິດ ໃນແຕ່ລະໝວດ ຈະເປັນ**ຕົວໜັງສືໜາ**.

ໝວດ 1

ວິສາຫະກິດຂະໜາດໃຫຍ່

ຂອບເຂດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມາດຕະຖານການລາຍງານການເງິນສໍາລັບວິສາຫະກິດຂະໜາດໃຫຍ່

- 1.1 ມາດຕະຖານການລາຍງານການເງິນສໍາລັບວິສາຫະກິດຂະໜາດໃຫຍ່ສະບັບນີ້ ມີຈຸດປະສົງແນະໃສ່ໃຫ້ວິສາຫະກິດຂະໜາດໃຫຍ່ນໍາໃຊ້. ໝວດນີ້ ສະແດງເຖິງລັກສະນະຂອງວິສາຫະກິດຂະໜາດໃຫຍ່.

ຄໍາອະທິບາຍ ກ່ຽວກັບວິສາຫະກິດຂະໜາດໃຫຍ່

- 1.2 ວິສາຫະກິດຂະໜາດໃຫຍ່ ແມ່ນວິສາຫະກິດທີ່:

- (ກ) ບໍ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບລາຍງານຕໍ່ສາທາລະນະຊົນ ຫຼື ບໍ່ແມ່ນບໍລິສັດໃນກຸ່ມ ຂອງບໍລິສັດແມ່ໃດໆ ທີ່ນໍາໃຊ້ມາດຕະຖານສາກົນດ້ານການລາຍງານການເງິນ (IFRS), ແລະ
- (ຂ) ຈັດພົມ ເອກະສານລາຍງານເງິນເພື່ອຈຸດປະສົງນໍາໃຊ້ທົ່ວໄປ ສໍາລັບຜູ້ນໍາໃຊ້ພາຍນອກ. ຕົວຢ່າງຂອງຜູ້ນໍາໃຊ້ພາຍນອກ ລວມມີ ເຈົ້າຂອງຜູ້ທີ່ບໍ່ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຄຸ້ມຄອງທຸລະກິດ, ເຈົ້າໜີ້ທີ່ມີຢູ່ ແລະ ທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນ ແລະ ສໍານັກງານການຈັດລະດັບຄວາມໜ້າເຊື່ອຖື, ແລະ
- (ຄ) ມີສະພາວະເກີນເງື່ອນໄຂມາດຕະຖານ ທີ່ລະບຸບົດໝາຍ ກໍານົດໄວ້, ຫຼື
- (ງ) ມີໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍ ບໍລິສັດໃນກຸ່ມ, ຫຼື
- (ຈ) ມີສັນຍາ ກ່ຽວກັບເຄື່ອງມືການເງິນ ແລະ ລາຍການເຄື່ອນໄຫວການເງິນ ທີ່ສະຫຼັບຊັບຊ້ອນ ກວ່າເຄື່ອງມືການເງິນພື້ນຖານ (ເບິ່ງໝວດ 11 ແລະ 12).

- 1.3 ວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງ ຖືເປັນວິສາຫະກິດທີ່ຮັບໃຊ້ຜົນປະໂຫຍດສາທາລະນະ ຖ້າວ່າ :

- (ກ) ເຄື່ອງມືໜີ້ ຫຼື ເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດທຶນເຈົ້າຂອງຂອງວິສາຫະກິດ ທາງການຊື້-ຂາຍໃນຕະຫຼາດທີ່ມີການຄວບຄຸມ (ໃນຕະຫຼາດຫຼັກຊັບ ພາຍໃນ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ ຫຼື ນອກຕະຫຼາດຫຼັກຊັບ, ລວມທັງຕະຫຼາດພາຍໃນປະເທດ ຫຼື ພາກພື້ນ), ຫຼື
- (ຂ) ຖືຊັບສິນ ຕາມຄວາມສາມາດເບິ່ງແຍງຮັກສາ ໃຫ້ກຸ່ມບຸກຄົນພາຍນອກ ເປັນທຸລະກິດພື້ນຖານ ຂອງຕົນເອງ. ສິ່ງນີ້ແມ່ນກໍລະນີແບບຈໍາເພາະຂອງທະນາຄານ, ສະຫະກອນສິນເຊື່ອ, ບໍລິສັດປະກັນໄພ, ນາຍໜ້າຊື້-ຂາຍຫຼັກຊັບ, ກອງທຶນລວມ ແລະ ທະນາຄານການລົງທຶນ, ຫຼື
- (ຄ) ຖືກກໍານົດເປັນວິສາຫະກິດທີ່ຮັບໃຊ້ຜົນປະໂຫຍດສາທາລະນະ ໂດຍລັດຖະມົນຕີກະຊວງການເງິນ.

- 1.4 ບາງວິສາຫະກິດອາດຖືຊັບສິນຕາມຄວາມສາມາດຮັກສາດູແລ ໃຫ້ກຸ່ມບຸກຄົນພາຍນອກທີ່ກ້ວາງຂວາງ ຍ້ອນຮັກສາ ແລະ ຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນການເງິນ ຂອງລູກຄ້າ, ລູກຄ້າທຸລະກິດ ຫຼື ສະມາຊິກທີ່ບໍ່ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການບໍລິຫານ ຊຶ່ງໄດ້ໃຫ້ຄວາມເຊື່ອຖືໃຫ້ວິສາຫະກິດນັ້ນ ຖືຊັບສິນໃຫ້. ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ, ຖ້າຫາກການກະທໍານີ້ ເປັນກິດຈະກຳສໍາຮອງຂອງທຸລະກິດຕົ້ນຕໍ (ເຊັ່ນອາດ ແມ່ນກໍລະນີຕົວແທນທ່ອງທ່ຽວ ຫຼື ທຸລະກິດອະສັງຫາລິມະຊັບ, ໂຮງຮຽນ, ອົງການຈັດຕັ້ງການກຸສົນ, ວິສາຫະກິດສະຫະກອນ ທີ່ຕ້ອງມີສະມາຊິກຝ່າງເງິນ ແລະ ຜູ້ຂາຍທີ່ໄດ້ຮັບເງິນລ່ວງໜ້າໃນການສົ່ງມອບສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ ເຊັ່ນ ບໍລິສັດສາທາລະນະປະໂຫຍດ), ກໍບໍ່ເປັນວິສາຫະກິດທີ່ຮັບໃຊ້ຜົນປະໂຫຍດສາທາລະນະ.

- 1.5 ຖ້າວ່າວິສາຫະກິດທີ່ຮັບໃຊ້ຜົນປະໂຫຍດສາທາລະນະນໍາໃຊ້ ມາດຕະຖານສະບັບນີ້, ເອກະສານລາຍງານການເງິນຂອງວິສາຫະກິດນັ້ນ ບໍ່ຄວນສະເໜີວ່າຖືກຕ້ອງຕາມມາດຕະຖານການລາຍງານການເງິນສໍາລັບວິສາຫະກິດຂະໜາດໃຫຍ່.

- 1.6 ວິສາຫະກິດຂະໜາດໃຫຍ່ ອາດເລືອກນຳໃຊ້ ມາດຕະຖານສາກົນດ້ານການລາຍງານການເງິນ ແລະ ວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍແລະກາງ ອາດເລືອກນຳໃຊ້ ມາດຕະຖານການລາຍງານການເງິນ ສຳລັບວິສາຫະກິດຂະໜາດໃຫຍ່. ກະຊວງການເງິນ ວາງຂໍ້ກຳນົດສຳລັບທາງເລືອກເຫຼົ່ານີ້.

ວິສາຫະກິດທີ່ບໍ່ຮັບໃຊ້ຜົນປະໂຫຍດສາທາລະນະ ທີ່ຖືກຄວບຄຸມໂດຍບໍລິສັດແມ່ ທີ່ນຳໃຊ້ມາດຕະຖານສາກົນດ້ານການລາຍງານການເງິນ ຕ້ອງນຳໃຊ້ ມາດຕະຖານສາກົນດ້ານການລາຍງານການເງິນ.

ຖ້າວ່າເອກະສານລາຍງານການເງິນຂອງບໍລິສັດໃນກຸ່ມຖືກຕ້ອງຕາມມາດຕະຖານການລາຍງານການເງິນສຳລັບວິສາຫະກິດຂະໜາດໃຫຍ່, ຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມຂໍ້ກຳນົດທັງໝົດຂອງມາດຕະຖານສະບັບນີ້.

ການສົມທຽບກັບ IFRS ສຳລັບ ວນກ	
1.1	IASB ໄດ້ຕົກລົງນຳໃຊ້ຄຳສັບ “ວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍແລະກາງ” ເພື່ອອ້າງອີງເຖິງທຸກວິສາຫະກິດທີ່ບໍ່ແມ່ນວິສາຫະກິດທີ່ຮັບໃຊ້ຜົນປະໂຫຍດສາທາລະນະ. ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການບັນຊີ ຈຳແນກລະຫວ່າງສາມປະເພດວິສາຫະກິດທີ່ບໍ່ຮັບໃຊ້ຜົນປະໂຫຍດສາທາລະນະ ເຊັ່ນ: ວິສາຫະກິດຂະໜາດໃຫຍ່, ວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍແລະກາງ, ແລະ ວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍທີ່ສຸດ. ວິສາຫະກິດຂະໜາດໃຫຍ່ ໃຫ້ນຳໃຊ້ມາດຕະຖານການລາຍງານການເງິນ ສຳລັບວິສາຫະກິດຂະໜາດໃຫຍ່ ທີ່ບໍ່ຮັບໃຊ້ຜົນປະໂຫຍດສາທາລະນະ (FRS ສຳລັບ ວຫຍ) ເວັ້ນເສຍ ກຳນົດໄວ້ຢ່າງອື່ນ ໃນມາດຕະຖານສະບັບນີ້.
1.2 (ຄ), (ງ), ແລະ (ຈ)	ຄຳສັບ“ວິສາຫະກິດທີ່ຮັບໃຊ້ຜົນປະໂຫຍດສາທາລະນະ” ຖືກນຳໃຊ້ແທນ “ວິສາຫະກິດທີ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບລາຍງານຕໍ່ສາທາລະນະ”. ເງື່ອນໄຂມາດຕະຖານ - ຂະໜາດ, ບໍລິສັດແມ່, ເຄື່ອງມືສະຫຼັບຊັບຊ້ອນ – ເປັນສ່ວນສະເພາະ ຂອງມາດຕະຖານນີ້.
1.3 (ກ)	ສະພາບການ ກ່ຽວກັບບໍລິສັດໃນກຸ່ມ ບໍ່ປະກອບມີໃນ IFRS ສຳລັບ ວນກ.
1.3 (ຄ)	ສະພາບການນີ້ ບໍ່ປະກອບມີໃນ IFRS ສຳລັບ ວນກ.
1.6	ວິສາຫະກິດຂະໜາດໃຫຍ່ ບໍ່ຖືກຫ້າມໃຫ້ນຳໃຊ້ IFRS ເຕັມສ່ວນ, ແຕ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກກະຊວງການເງິນກ່ອນ. ອີງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການບັນຊີ (ມຕ. 16), ບໍລິສັດໃນກຸ່ມ ທີ່ມີບໍລິສັດແມ່ ນຳໃຊ້ IFRS ເຕັມສ່ວນ, ຖືກຫ້າມ ໃຫ້ນຳໃຊ້ມາດຕະຖານການລາຍງານການເງິນດັ່ງກ່າວ ໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນສະເພາະກິດຈະການຂອງຕົນ ເຖິງວ່າບໍລິສັດໃນກຸ່ມດັ່ງກ່າວ ບໍ່ເປັນວິສາຫະກິດທີ່ບໍ່ຮັບໃຊ້ຜົນປະໂຫຍດສາທາລະນະ, ບໍລິສັດໃນກຸ່ມນັ້ນ ຕ້ອງນຳໃຊ້ IFRS ເຕັມສ່ວນ.

ໝວດ 2

ຄວາມສຳນຶກ ແລະ ຫຼັກການລວມ

ຂອບເຂດຂອງໝວດນີ້

- 2.1 ໝວດດັ່ງກ່າວນີ້ກ່າວເຖິງຈຸດປະສົງຂອງເອກະສານລາຍງານການເງິນຂອງວິສາຫະກິດຂະໜາດໃຫຍ່ (ວຫຍ) ແລະ ຄຸນລັກສະນະ ທີ່ເຮັດໃຫ້ຂໍ້ມູນຂ່າວສານໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນຂອງ ວຫຍ ເປັນປະໂຫຍດ. ນອກນັ້ນ, ຍັງກຳນົດກ່ຽວກັບຄວາມສຳນຶກ ແລະ ຫຼັກການພື້ນຖານທີ່ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຂອງເອກະສານລາຍງານການເງິນຂອງ ວຫຍ.

ຈຸດປະສົງຂອງເອກະສານລາຍງານການເງິນຂອງວິສາຫະກິດຂະໜາດໃຫຍ່

- 2.2 ຈຸດປະສົງຂອງເອກະສານລາຍງານການເງິນຂອງວິສາຫະກິດຂະໜາດໃຫຍ່ ຄືສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບຖານະການເງິນ, ຜົນການດຳເນີນງານ ແລະ ກະແສເງິນສົດ ຂອງວິສາຫະກິດດັ່ງກ່າວທີ່ເປັນປະໂຫຍດສຳລັບການຕັດສິນບັນຫາທາງດ້ານເສດຖະກິດ ຂອງຜູ້ນຳໃຊ້ໃນວົງກວ້າງ ທີ່ບໍ່ຢູ່ໃນຖານະຈະຮຽກຮ້ອງເອົາບົດລາຍງານທີ່ປັບໃສ່ຄວາມຕ້ອງການສະເພາະຂອງຕົນ.
- 2.3 ເອກະສານລາຍງານການເງິນ ຍັງສະແດງໃຫ້ເຫັນ ກ່ຽວກັບຜົນຂອງການຄຸ້ມຄອງຂອງຄະນະບໍລິຫານ - ຄວາມຮັບຜິດຊອບລາຍງານໂດຍຄະນະບໍລິຫານ ກ່ຽວກັບແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນທີ່ໄດ້ຖືກມອບໝາຍໃຫ້.

ລັກສະນະທາງດ້ານຄຸນນະພາບຂອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນ

ຄວາມເຂົ້າໃຈໄດ້

- 2.4 ຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ສະໜອງໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນ ຕ້ອງສະເໜີຕາມແບບວິທີທີ່ເຂົ້າໃຈໄດ້ ສຳລັບຜູ້ນຳໃຊ້ທີ່ມີຄວາມຮູ້ອັນສົມເຫດສົມຜົນ ກ່ຽວກັບການທຸລະກິດ ແລະ ກິດຈະການເສດຖະກິດ ແລະ ການບັນຊີ ແລະ ມີຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ຈະສຶກສາຂໍ້ມູນຂ່າວສານຢ່າງລະອຽດດ້ວຍເຫດດ້ວຍຜົນ. ເຖິງຂໍ້ມູນຂ່າວສານມີຄວາມສະຫຼັບຊັບຊ້ອນແດ່ ແຕ່ບໍ່ຄວນລະເວັ້ນ ທີ່ຈະສະແດງໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນ ພຽງເພື່ອເຫດຜົນທີ່ວ່າຂໍ້ມູນຂ່າວສານດັ່ງກ່າວ ຍາກເກີນທີ່ຜູ້ນຳໃຊ້ເອກະສານລາຍງານການເງິນຈະເຂົ້າໃຈໄດ້.

ຄວາມກ່ຽວຂ້ອງກັບການຕັດສິນໃຈ

- 2.5 ຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ສະໜອງໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນ ຕ້ອງກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມຕ້ອງຂອງຜູ້ນຳໃຊ້ ເພື່ອຕັດສິນບັນຫາ. ຂໍ້ມູນຂ່າວສານມີຄຸນລັກສະນະກ່ຽວຂ້ອງກັນ ຖ້າຫາກສາມາດມີຜົນກະທົບຕໍ່ການຕັດສິນບັນຫາດ້ານເສດຖະກິດຂອງຜູ້ນຳໃຊ້ ຄືຊ່ວຍໃຫ້ເຂົາເຈົ້າປະເມີນຜົນເຫດການຜ່ານມາ, ໃນປັດຈຸບັນ ຫຼື ໃນອະນາຄົດ ຫຼື ໂດຍຍືນຍັນ ຫຼື ກວດແກ້ການປະເມີນຜົນຂອງເຂົາເຈົ້າໃນໄລຍະຜ່ານມາໄດ້.

ຄວາມສຳຄັນໂດຍທຽບຖານ

- 2.6 ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ຈະຖືວ່າມີຄວາມສຳຄັນໂດຍທຽບຖານ ກໍຕໍ່ເມື່ອ ມີຄວາມກ່ຽວຂ້ອງກັບການຕັດສິນໃຈ - ຖ້າຫາກການຫຼົງລີ້ ຫຼື ການລາຍງານຜິດພາດ ກ່ຽວກັບຂໍ້ມູນຂ່າວສານດັ່ງກ່າວ ຫາກສາມາດສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ການຕັດສິນບັນຫາຂອງຜູ້ນຳໃຊ້ ບົນພື້ນຖານເອກະສານລາຍງານການເງິນ. ຄວາມສຳຄັນໂດຍທຽບຖານ ຂຶ້ນກັບຂະໜາດຂອງລາຍການ ຫຼື ຂໍ້ຜິດພາດທີ່ໄດ້ວິນິດໄສຕາມກໍລະນີສະເພາະ ກ່ຽວກັບການຫຼົງລີ້ ຫຼື ການລາຍງານຜິດພາດ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ ຈະເປັນການບໍ່ເໝາະສົມ ຖ້າຫາກມີການຜິດອອກຈາກ ມາດຕະຖານ ສຳລັບ ວຫຍ ເລັກນ້ອຍ ຫຼື ບໍ່ມີການກວດແກ້ ການຜິດອອກດັ່ງກ່າວເພື່ອຈະບັນລຸການສະເໜີສະເພາະ ກ່ຽວກັບຖານະການເງິນ, ຜົນການດຳເນີນງານດ້ານການເງິນ ຫຼື ກະແສເງິນສົດຂອງວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງ.

ຄວາມເຊື່ອຖືໄດ້

- 2.7 ຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ສະໜອງໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນ ຕ້ອງເຊື່ອຖືໄດ້. ຂໍ້ມູນຂ່າວສານເປັນໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້ ຖ້າຫາກປາສະຈາກ ຂໍ້ຜິດພາດສໍາຄັນ ແລະ ບໍ່ມີການປ່າຍປຸງຫຼາຍ ແລະ ສະແດງເຖິງຢ່າງທຽບເທົ່າ ສິ່ງທີ່ຕ້ອງສະແດງ ຫຼື ສິ່ງທີ່ຄາດຫວັງໄວ້ໃຫ້ຖືກສະແດງຢ່າງສົມເຫດສົມຜົນ. ເອກະສານລາຍງານການເງິນ ຈະມີການປ່າຍປຸງ (ໝາຍຄວາມວ່າ ບໍ່ມີລັກສະນະເປັນກາງ) ຖ້າວ່າ, ຜ່ານການເລືອກເຟັ້ນ ຫຼື ສະເໜີຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ຫາກມີເປົ້າໝາຍແນໃສ່ສົ່ງຜົນກະທົບ ໃຫ້ມີການຕັດສິນບັນຫາ ຫຼື ຄໍາວິນິດໄສ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຕາມຜົນໄດ້ຮັບ ຫຼື ໝາກຜົນໃດໜຶ່ງ ທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ເບື້ອງຕົ້ນ.

ເນື້ອແທ້ສໍາຄັນກວ່າຮູບການ

- 2.8 ລາຍການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ເຫດການ ແລະ ເງື່ອນໄຂອື່ນໆ ຕ້ອງໄດ້ຖືກລົງບັນຊີ ແລະ ສະເໜີຕາມເນື້ອແທ້, ບໍ່ແມ່ນຈະອີງຕາມແຕ່ຮູບການທາງດ້ານກົດໝາຍ. ສິ່ງນີ້ເຮັດໃຫ້ຄວາມເຊື່ອຖືໄດ້ຂອງເອກະສານລາຍງານການເງິນເພີ່ມຂຶ້ນ.

ຄວາມຮອບຄອບ

- 2.9 ຄວາມບໍ່ແນ່ນອນ ຊຶ່ງປົນອ້ອມຫຼາຍເຫດການ ແລະ ເງື່ອນໄຂທີ່ຫຼີກລ້ຽງບໍ່ໄດ້ ຖືກຍອມຮັບ ຜ່ານການເປີດເຜີຍເນື້ອແທ້ ແລະ ຂອບເຂດຂໍ້ມູນຂ່າວສານເຫຼົ່ານັ້ນ ແລະ ຜ່ານການນໍາໃຊ້ຄວາມຮອບຄອບໃນການສ້າງເອກະສານລາຍງານການເງິນ. ຕ້ອງໄດ້ຄໍານຶງເຖິງຄວາມຮອບຄອບ ດ້ວຍຄວາມລະມັດລະວັງໃນລະດັບໃດໜຶ່ງ ໃນການດໍາເນີນການວິນິດໄສອັນຈໍາເປັນເພື່ອສ້າງຕົວເລກຄາດຄະເນປະຕິບັດ ໃນສະພາບແວດລ້ອມຄວາມບໍ່ແນ່ນອນ ເພື່ອເຮັດແນວໃດ ບໍ່ໃຫ້ຕີມູນຄ່າຊັບສິນ ຫຼື ລາຍຮັບ ເກີນລະດັບຕົວຈິງ ແລະ ຕີມູນຄ່າໜີ້ສິນ ຫຼື ລາຍຈ່າຍຫຼຸດລະດັບຕົວຈິງ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ, ການນໍາໃຊ້ຫຼັກການແຫ່ງຄວາມຮອບຄອບ ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ມີການຕີມູນຄ່າຊັບສິນ ຫຼື ລາຍຮັບຫຼຸດລະດັບຕົວຈິງ, ຫຼື ການຕີມູນຄ່າໜີ້ສິນ ຫຼື ລາຍຈ່າຍລື່ນລະດັບຕົວຈິງ ແບບເຈດຕະນາ. ເວົ້າລວມ, ຄວາມຮອບຄອບບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ມີການປ່າຍປຸງແຕ່ປະການໃດ.

ຄວາມຄົບຖ້ວນ

- 2.10 ເພື່ອໃຫ້ເຊື່ອຖືໄດ້, ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນ ຕ້ອງລະອຽດຄົບຖ້ວນ, ພາຍໃຕ້ຂໍ້ຈໍາກັດ ຂອງຄວາມສໍາຄັນໂດຍທຽບຖານ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ. ການຫຼີກລືມສາມາດເຮັດໃຫ້ຂໍ້ມູນຂ່າວສານຜິດພາດ ຫຼື ເຮັດໃຫ້ເຂົ້າໃຈຜິດ, ແລະ ຜົນຕາມມາກໍຄື, ບໍ່ໜ້າເຊື່ອຖື ແລະ ບໍ່ພຽງພໍ ໃນແງ່ຂອງຄວາມກ່ຽວຂ້ອງກັບການຕັດສິນໃຈ.

ຄວາມສາມາດສົມທຽບກັນໄດ້

- 2.11 ຜູ້ນໍາໃຊ້ຕ້ອງສາມາດສົມທຽບເອກະສານລາຍງານການເງິນ ຂອງວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງ ເປັນຫຼາຍໄລຍະເວລາເພື່ອຈໍາແນກແນວໂນ້ມຂອງຖານະການເງິນ ແລະ ຜົນການດໍາເນີນງານຂອງວິສາຫະກິດນັ້ນ. ຜູ້ນໍາໃຊ້ຍັງຕ້ອງສາມາດສົມທຽບເອກະສານລາຍງານການເງິນ ລະຫວ່າງວິສາຫະກິດຕ່າງໆ ເພື່ອປະເມີນຜົນຖານະການເງິນ, ຜົນການດໍາເນີນງານ ແລະ ກະແສເງິນສົດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ດັ່ງນັ້ນ ການຕີມູນຄ່າ ແລະ ການສະເໜີຜົນກະທົບທາງດ້ານການເງິນ ຂອງລາຍການເຄື່ອນໄຫວ, ເຫດການອື່ນໆ ແລະ ເງື່ອນໄຂອື່ນໆເຫຼົ່ານີ້ ຈຶ່ງຕ້ອງດໍາເນີນແບບລັກສະນະຖາວອນ ບໍ່ວ່າເປັນການສົມທຽບໃນວິສາຫະກິດດຽວໃດໜຶ່ງ ຕາມແຕ່ລະໄລຍະເວລາ ຫຼື ເປັນການສົມທຽບລະຫວ່າງແຕ່ລະວິສາຫະກິດກໍຕາມ. ນອກນັ້ນ, ຜູ້ນໍາໃຊ້ກໍຕ້ອງໄດ້ຮັບຊາບ ກ່ຽວກັບນະໂຍບາຍການບັນຊີ ທີ່ໄດ້ນໍາໃຊ້ໃນການສ້າງເອກະສານລາຍງານການເງິນ ແລະ ທຸກການປ່ຽນແປງ ຕໍ່ກັບນະໂຍບາຍການບັນຊີ ກໍຄືຜົນກະທົບຈາກການປ່ຽນແປງ.

ຄວາມທັນການ

- 2.12 ເພື່ອໃຫ້ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຕັດສິນໃຈ, ຂໍ້ມູນຂ່າວສານການເງິນ ຕ້ອງສາມາດສົ່ງຜົນກະທົບ ຕໍ່ການຕັດສິນບັນຫາທາງດ້ານເສດຖະກິດຂອງຜູ້ນໍາໃຊ້. ຄວາມທັນການ ລວມມີການສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານຢູ່ພາຍໃນຂອບເຂດເວລາຂອງການຕັດສິນບັນຫາ. ຂໍ້ມູນຂ່າວສານສາມາດສູນເສຍຄວາມກ່ຽວຂ້ອງກັບການຕັດສິນໃຈ ຖ້າຫາກມີການສະໜອງຊັກຊ້າ. ຄະນະບໍລິຫານຕ້ອງຊອກຫາພາວະດຸ່ນດ່ຽງ ລະຫວ່າງຄວາມທັນການ ໃນການສະເໜີຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກັບການສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ໜ້າເຊື່ອຖື. ໃນການບັນລຸພາວະດຸ່ນດ່ຽງ ລະຫວ່າງຄວາມກ່ຽວຂ້ອງກັບການຕັດສິນໃຈ ແລະ ຄວາມເຊື່ອຖືໄດ້ນັ້ນ, ສິ່ງທີ່ຕ້ອງພິຈາລະນາຕົ້ນຕໍຄື ວິທີໃດທີ່ຈະຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຂອງຜູ້ນໍາໃຊ້ ໃນການຕັດສິນບັນຫາທາງດ້ານເສດຖະກິດໃຫ້ດີທີ່ສຸດ.

ພາວະດຸ່ນດ່ຽງ ລະຫວ່າງ ຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ຕົ້ນທຶນໃຊ້ຈ່າຍ

- 2.13 ຜົນປະໂຫຍດທີ່ໄດ້ຮັບຈາກຂໍ້ມູນຂ່າວສານຄວນສູງກ່ວາ ຕົ້ນທຶນໃຊ້ຈ່າຍໃນການສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານດັ່ງກ່າວ. ການປະເມີນຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ, ໂດຍສ່ວນໃຫຍ່, ແມ່ນຂະບວນການວິນິດໄສ. ນອກນັ້ນ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງແມ່ນຜູ້ນຳໃຊ້ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດເປັນຜູ້ແບກຫາບຢູ່ສະເໝີໄປ. ສ່ວນຫຼາຍ, ຜູ້ນຳໃຊ້ພາຍນອກໃນວົງກວ້າງ ຈະມີຜົນປະໂຫຍດຈາກຂໍ້ມູນຂ່າວສານດັ່ງກ່າວ.
- 2.14 ຂໍ້ມູນຂ່າວສານຈາກການລາຍງານການເງິນ ຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ປະກອບທຶນຕັດສິນບັນຫາໄດ້ດີກ່ວາເກົ່າ, ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ການເຄື່ອນໄຫວຂອງຕະຫຼາດທຶນມີປະສິດທິຜົນຫຼາຍກ່ວາເກົ່າ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຕົ້ນທຶນ ຂອງທຶນລົງ ສຳລັບເສດຖະກິດໂດຍລວມ. ແຕ່ລະວິສາຫະກິດກໍໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດເຊັ່ນດຽວກັນ, ລວມທັງຊ່ອງທາງເຂົ້າຫາຕະຫຼາດທຶນທີ່ໄດ້ຮັບການປັບປຸງ, ຜົນກະທົບທີ່ເອື້ອອຳນວຍຕໍ່ການພົວພັນກັບສາທາລະນະຊົນ ແລະ ບາງທີກໍເຮັດໃຫ້ຕົ້ນທຶນຂອງທຶນຫຼຸດລົງກ່ວາເກົ່າ. ຜົນປະໂຫຍດຍັງອາດລວມມີການຕັດສິນບັນຫາດ້ານການບໍລິຫານຢ່າງຮອບຮູ້ກ່ວາເກົ່າ, ຍ້ອນວ່າຂໍ້ມູນຂ່າວສານການເງິນທີ່ນຳໃຊ້ຢູ່ພາຍໃນ, ຢ່າງໜ້ອຍ ສ່ວນໜຶ່ງ ຈະອີງໃສ່ຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ໄດ້ສ້າງຂຶ້ນ ເພື່ອຈຸດປະສົງໃນການສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານການເງິນເພື່ອນຳໃຊ້ໂດຍທົ່ວໄປ.

ຖານະການເງິນ

- 2.15 ຖານະການເງິນຂອງວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງ ແມ່ນສາຍພົວພັນ ລະຫວ່າງ ຊັບສິນ, ໜີ້ສິນ ແລະ ທຶນເຈົ້າຂອງໃນວັນເວລາໃດໜຶ່ງສະເພາະ ດັ່ງທີ່ໄດ້ສະເໜີໃນ**ໃບລາຍງານຖານະການເງິນ**. ນິຍາມອົງປະກອບດັ່ງກ່າວ ມີດັ່ງລຸ່ມນີ້ :
- (ກ) **ຊັບສິນ** ແມ່ນຊັບພະຍາກອນທີ່ວິສາຫະກິດເປັນຜູ້ຄວບຄຸມ ແລະ ເປັນຜົນຈາກເຫດການຜ່ານມາ ແລະ ຊຶ່ງຄາດວ່າຈາກຊັບສິນດັ່ງກ່າວ ວິສາຫະກິດຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດດ້ານເສດຖະກິດໃນອະນາຄົດ.
- (ຂ) **ໜີ້ສິນ** ແມ່ນພັນທະບັດຈຸບັນຂອງວິສາຫະກິດ ທີ່ເປັນຜົນຈາກເຫດການຜ່ານມາ, ຊຶ່ງໃນການຊຳລະສະສາງໜີ້ສິນດັ່ງກ່າວ ຄາດວ່າຈະສົ່ງຜົນໃຫ້ວິສາຫະກິດສູນເສຍຊັບພະຍາກອນທີ່ມີຜົນປະໂຫຍດດ້ານເສດຖະກິດ.
- (ຄ) **ທຶນເຈົ້າຂອງ** ແມ່ນຜົນປະໂຫຍດທີ່ຍັງເຫຼືອ ໃນຊັບສິນຂອງວິສາຫະກິດພາຍຫຼັງທີ່ທຶນໜີ້ສິນທັງໝົດອອກ.
- 2.16 ບາງລາຍການ ທີ່ກົງກັບຄຳນິຍາມຂອງຊັບສິນ ຫຼື ໜີ້ສິນໃດໜຶ່ງ ອາດບໍ່ຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ເປັນຊັບສິນ ຫຼື ໜີ້ສິນໃນໃບລາຍງານຖານະການເງິນ ເນື່ອງຈາກວ່າລາຍການເຫຼົ່ານັ້ນ ບໍ່ສອດຄ່ອງກັບເງື່ອນໄຂມາດຕະຖານ ສຳລັບ **ການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ** ໃນວັກ 2.27-2.32. ໂດຍສະເພາະແລ້ວ, ກ່ອນຊັບສິນ ຫຼື ໜີ້ສິນ ຈະຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີໄດ້ນັ້ນ ເພື່ອຖືກຕ້ອງຕາມເງື່ອນໄຂມາດຕະຖານຂອງຄວາມອາດເປັນໄປໄດ້ ການຄາດຫວັງວ່າ ທົດໜ່ວຍຈະໄດ້ຮັບ ຫຼື ເສຍຜົນປະໂຫຍດທາງດ້ານເສດຖະກິດ ຕ້ອງມີຄວາມແນ່ນອນສົມຄວນ.

ຊັບສິນ

- 2.17 ຜົນປະໂຫຍດດ້ານເສດຖະກິດໃນອະນາຄົດ ຂອງຊັບສິນໃດໜຶ່ງ ແມ່ນຄວາມສາມາດບົ່ມຊ້ອນຂອງຊັບສິນດັ່ງກ່າວທີ່ຈະປະກອບສ່ວນໂດຍກົງ ຫຼື ໂດຍທາງອ້ອມ ໃນການເຮັດໃຫ້ວິສາຫະກິດຮັບກະແສເງິນສົດ ຫຼື **ສິ່ງທຽບເທົ່າເງິນສົດ**. ກະແສເງິນສົດດັ່ງກ່າວ ອາດເກີດຈາກການນຳໃຊ້ຊັບສິນ ຫຼື ການຂາຍຊັບສິນອອກ.
- 2.18 ຊັບສິນຈຳນວນຫຼາຍ, ເຊັ່ນ ຊັບສິນບັດຄົງທີ່ມີຕົວຕົນ (ທີ່ດິນ, ອາຄານ ແລະ ອຸປະກອນ) ເປັນຊັບສິນ ທີ່ມີຕົວຕົນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ, ການມີຕົວຕົນ ບໍ່ເປັນສິ່ງຕົ້ນຕໍ ສຳລັບຄວາມມີຈິງຂອງຊັບສິນ. ບາງຊັບສິນ ກໍບໍ່ມີຕົວຕົນ.
- 2.19 ໃນການກຳນົດຄວາມມີຈິງຂອງຊັບສິນ, ສິດທິດ້ານກຳມະສິດບໍ່ເປັນສິ່ງຕົ້ນຕໍ. ດັ່ງນັ້ນ, ຕົວຢ່າງ ອະສັງຫາລິມະຊັບ ທີ່ໄດ້ມາດ້ວຍສັນຍາເຊົ່າ ຖືເປັນຊັບສິນ ຖ້າວ່າວິສາຫະກິດຄວບຄຸມຜົນປະໂຫຍດ ທີ່ຄາດວ່າຈະໄດ້ຮັບມາຈາກອະສັງຫາລິມະຊັບດັ່ງກ່າວ.

ໜີ້ສິນ

- 2.20 ໜຶ່ງໃນລັກສະນະເດັ່ນຕົ້ນຕໍຂອງໜີ້ສິນ ຄືວິສາຫະກິດມີພັນທະໃນບັດຈຸບັນທີ່ຈະຕ້ອງດຳເນີນການ ຫຼື ປະຕິບັດ ດ້ວຍວິທີການໃດໜຶ່ງ. ພັນທະອາດເປັນພັນທະທາງກົດໝາຍ ຫຼື **ພັນທະແບບປະລິຍາຍ**. ພັນທະທາງກົດໝາຍ ມີຜົນບັງຄັບຕາມກົດໝາຍ ເນື່ອງຈາກເປັນສັນຍາຂໍ້ຜູກມັດ ຫຼື ເປັນຂໍ້ບັງຄັບຕາມກົດໝາຍ. ພັນທະແບບປະລິຍາຍ ແມ່ນພັນທະທີ່ກຳເນີດ

ຈາກການກະທຳຂອງວິສາຫະກິດ ຖ້າວ່າ :

- (ກ) ວິສາຫະກິດໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ພາກສ່ວນອື່ນ ວ່າຕົນເອງຈະມີຄວາມຮັບຜິດຊອບບາງປະການ ຕາມການປະຕິບັດໃນໄລຍະ ຜ່ານມາ ຈົນຖືເປັນແບບແຜນ ດ້ວຍນະໂຍບາຍທີ່ໄດ້ປະກາດ ຫຼື ຖະແຫຼງການໃນປັດຈຸບັນທີ່ບົ່ງບອກແຈ້ງຢ່າງ ພຽງພໍ, ແລະ
- (ຂ) ຜົນຕາມມາຄື ວິສາຫະກິດໄດ້ຕັ້ງຄວາມຄາດຫວັງທີ່ໃຊ້ການໄດ້ກັບພາກສ່ວນອື່ນ ວ່າຕົນເອງຈະແບກຫາບຄວາມຮັບ ຜິດຊອບຕໍ່ພັນທະດັ່ງກ່າວ.

- 2.21 ການຊຳລະສະສາງພັນທະປັດຈຸບັນ ໂດຍທົ່ວໄປຈຳຕ້ອງມີການຈ່າຍເປັນເງິນສົດ, ການໂອນຊັບສິນອື່ນໃຫ້, ການໃຫ້ບໍລິ ການ, ການປ່ຽນແທນພັນທະດັ່ງກ່າວ ກັບພັນທະອື່ນ ຫຼື ການປ່ຽນພັນທະ ເປັນທຶນເຈົ້າຂອງ. ພັນທະຍັງສາມາດສິ້ນສຸດ ດ້ວຍວິທີທາງອື່ນ ເຊັ່ນການສະຫຼະສິດໂດຍເຈົ້າໜີ້ ຫຼື ການໝົດສິດຂອງເຈົ້າໜີ້.

ທຶນເຈົ້າຂອງ

- 2.22 ທຶນເຈົ້າຂອງ ແມ່ນມູນຄ່າຍັງເຫຼືອຂອງຊັບສິນທີ່ໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ເປັນລາຍການບັນຊີ ທັງທີ່ສິນທີ່ໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ເປັນລາຍການ ບັນຊີອອກ. ທຶນເຈົ້າຂອງສາມາດຈັດເປັນປະເພດລາຍການຍ່ອຍ ໃນໃບລາຍງານຖານະການເງິນ. ຕົວຢ່າງ, ໃນນິຕິບຸກ ຄົນທີ່ເປັນບໍລິສັດໃດໜຶ່ງ, ການຈັດປະເພດລາຍການຍ່ອຍນີ້ ອາດລວມມີເງິນທຶນທີ່ໄດ້ຈາກການປະກອບສ່ວນຂອງຜູ້ຖືຮຸ້ນ, ກຳໄລລໍຖ້າແບ່ງປັນ, ກໍຕົກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນທີ່ໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ເປັນລາຍການບັນຊີໂດຍກົງ ເປັນທຶນເຈົ້າຂອງ.

ຜົນການດຳເນີນງານ

- 2.23 **ຜົນການດຳເນີນງານ** ແມ່ນສາຍພົວພັນ ລະຫວ່າງ ລາຍຮັບ ແລະ ລາຍຈ່າຍຂອງວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງໃນຮອບເວລາລາຍ ງານ. ມາດຕະຖານດັ່ງກ່າວນີ້ ອະນຸຍາດໃຫ້ວິສາຫະກິດສະແດງຜົນການດຳເນີນງານ ໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນ ໃບ ລາຍງານດຽວ (**ໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມ**) ຫຼື ໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນ ສອງໃບລາຍງານ (**ໃບລາຍງານ ຜົນໄດ້ຮັບ ແລະ ໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມ**) ໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນລວມກິດຈະການເທົ່ານັ້ນ. ໃນເອກະ ສານລາຍງານການເງິນສະເພາະກິດຈະການ, ວິສາຫະກິດ ຕ້ອງສະແດງຜົນການດຳເນີນງານ ໃນເອກະສານລາຍງານ ການເງິນ ສອງໃບລາຍງານ (**ໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບ ແລະ ໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມ**). ສ່ວນຫຼາຍ **ລວມຍອດຜົນ ໄດ້ຮັບສັງລວມ ແລະ ກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ** ຖືກນຳໃຊ້ເປັນການວັດແທກຜົນການດຳເນີນງານ ຫຼື ເປັນພື້ນຖານ ສຳລັບສິ່ງ ວັດແທກອື່ນໆ ເຊັ່ນ ຜົນຕອບແທນຈາກການລົງທຶນ ຫຼື ກຳໄລຕໍ່ຮຸ້ນ. ການນິຍາມລາຍຮັບ ແລະ ລາຍຈ່າຍ ມີດັ່ງລຸ່ມນີ້:
- (ກ) **ລາຍຮັບ** ແມ່ນການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຜົນປະໂຫຍດດ້ານເສດຖະກິດ ໃນຮອບເວລາລາຍງານ, ໃນຮູບການໄດ້ຮັບ ຫຼື ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຊັບສິນ ຫຼື ການຫຼຸດລົງຂອງໜີ້ສິນ ຊຶ່ງເປັນຜົນເຮັດໃຫ້ທຶນເຈົ້າຂອງເພີ່ມຂຶ້ນ ທີ່ນອກເໜືອການເພີ່ມ ຂຶ້ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການປະກອບສ່ວນ ຈາກຜູ້ລົງທຶນໃນທຶນເຈົ້າຂອງ.
 - (ຂ) **ລາຍຈ່າຍ** ແມ່ນການຫຼຸດລົງດ້ານຜົນປະໂຫຍດດ້ານເສດຖະກິດ ໃນຮອບເວລາລາຍງານ ໃນຮູບການສູນເສຍ ຫຼື ການຫຼຸດລົງຂອງຊັບສິນ ຫຼື ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງໜີ້ສິນ ຊຶ່ງມີຜົນເຮັດໃຫ້ທຶນເຈົ້າຂອງຫຼຸດລົງ ທີ່ນອກເໜືອການຫຼຸດລົງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການແຈກຢາຍໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນໃນທຶນເຈົ້າຂອງ.
- 2.24 ການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ລາຍຮັບ ແລະ ລາຍຈ່າຍ ເປັນຜົນໂດຍກົງຈາກການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ແລະ ການຕີມູນຄ່າ ຊັບສິນ ແລະ ໜີ້ສິນ. ເງື່ອນໄຂມາດຕະຖານການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ເປັນລາຍຮັບ ແລະ ລາຍຈ່າຍ ຖືກຍົກຂຶ້ນໃນວັກ 2.27 ຫາ 2.32.

ລາຍຮັບ

- 2.25 ຄຳນິຍາມ ກ່ຽວກັບ ລາຍຮັບ ລວມມີທັງ ລາຍໄດ້ ແລະ ສ່ວນໄດ້.

- (ກ) **ລາຍໄດ້** ແມ່ນລາຍຮັບທີ່ກຳເນີດຈາກກິດຈະການປົກກະຕິ ຂອງວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງ ແລະ ເອີ້ນຕາມຊື່ຕ່າງໆ ເຊັ່ນ ການຂາຍ, ຄ່າທຳນຽມ, ດອກເບ້ຍ, ເງິນບັນຜົນ, ຄ່າສິດທິ ແລະ ຄ່າເຊົ່າ.

- (ຂ) **ສ່ວນໄດ້** ແມ່ນລາຍການອື່ນໆ ທີ່ກົງກັບຄຳນິຍາມຂອງລາຍຮັບ ແຕ່ຫາກບໍ່ແມ່ນລາຍໄດ້. ຖ້າຫາກມີການລົງບັນຊີໃນໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມ, ຕາມປົກກະຕິຈະຖືກສະແດງແຍກອອກຕ່າງຫາກ ຍ້ອນວ່າການຮັບຊາບ ກ່ຽວກັບລາຍການດັ່ງກ່າວ ເປັນປະໂຫຍດ ສຳລັບການຕັດສິນບັນຫາທາງດ້ານເສດຖະກິດ.

ລາຍຈ່າຍ

- 2.26 ຄຳນິຍາມກ່ຽວກັບ ລາຍຈ່າຍປະກອບດ້ວຍສ່ວນເສຍ ແລະ ລາຍຈ່າຍທີ່ກຳເນີດຈາກກິດຈະການປົກກະຕິຂອງວິສາຫະກິດ.
- (ກ) **ລາຍຈ່າຍ**ທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນກິດຈະການປົກກະຕິຂອງວິສາຫະກິດ ປະກອບດ້ວຍ, ຕົວຢ່າງ ຕົ້ນທຶນຂາຍ, ເງິນເດືອນ, ຄ່າຫຼັກທຽມ. ຕາມປົກກະຕິ ລາຍຈ່າຍຈະຢູ່ໃນຮູບການກະແສຈ່າຍອອກ ຫຼື ການເຊື່ອມຄ່າຂອງຊັບສິນ ເຊັ່ນ ເງິນສົດ ແລະ ສິ່ງທຽບເທົ່າເງິນສົດ, ເຄື່ອງໃນສາງ ຫຼື ຊັບສົມບັດຄົງທີ່ມີຕົວຕົນ.
- (ຂ) **ສ່ວນເສຍ** ສະແດງເຖິງລາຍການອື່ນໆ ທີ່ກົງກັບຄຳນິຍາມຂອງລາຍຈ່າຍ ແລະ ອາດເກີດຂຶ້ນໃນກິດຈະການປົກກະຕິຂອງວິສາຫະກິດ. ເວລາມີການລົງບັນຊີສ່ວນເສຍໃນໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມ, ຕາມປົກກະຕິລາຍການດັ່ງກ່າວຈະຖືກສະແດງແຍກອອກຕ່າງຫາກ ຍ້ອນວ່າການຮັບຊາບກ່ຽວກັບລາຍການດັ່ງກ່າວ ເປັນປະໂຫຍດ ສຳລັບການຕັດສິນບັນຫາທາງດ້ານເສດຖະກິດ.

ການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ຊັບສິນ, ຫື້ສິນ, ລາຍຮັບ ແລະ ລາຍຈ່າຍ

- 2.27 ການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ແມ່ນຂະບວນການລວມເອົາລາຍການເຂົ້າເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງເອກະສານລາຍງານການເງິນ ຖ້າລາຍການນັ້ນກົງກັບຄຳນິຍາມຂອງຊັບສິນ, ຫື້ສິນ, ລາຍຮັບ ຫຼື ລາຍຈ່າຍ ແລະ ຕອບສະໜອງກັບເງື່ອນໄຂມາດຕະຖານລຸ່ມນີ້ :
- (ກ) **ອາດເປັນໄປໄດ້** ທີ່ຜົນປະໂຫຍດດ້ານເສດຖະກິດໃນອະນາຄົດ ທີ່ຕິດພັນກັບລາຍການດັ່ງກ່າວ ຈະເຂົ້າ ຫຼື ອອກຈາກວິສາຫະກິດ.
- (ຂ) ລາຍການດັ່ງກ່າວ ມີຕົ້ນທຶນ ຫຼື ມູນຄ່າ ທີ່ສາມາດຕີມູນຄ່າໄດ້ຢ່າງໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້.
- 2.28 ການບໍ່ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ລາຍການທີ່ກົງກັບເງື່ອນໄຂມາດຕະຖານດັ່ງກ່າວ ບໍ່ຖືກດັດແກ້ ດ້ວຍການເປີດເຜີຍໃນ **ນະໂຍບາຍການບັນຊີທີ່ນຳໃຊ້** ຫຼື **ໃນບົດອະທິບາຍຊ້ອນທ້າຍ** ຫຼື ໃນເອກະສານອະທິບາຍເພີ່ມເຕີມ.

ຄວາມອາດເປັນໄປໄດ້ຂອງຜົນປະໂຫຍດດ້ານເສດຖະກິດໃນອະນາຄົດ

- 2.29 ຄວາມສຳນຶກ ກ່ຽວກັບຄວາມອາດເປັນໄປໄດ້ ຖືກນຳໃຊ້ໃນເງື່ອນໄຂມາດຕະຖານການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ເພື່ອອີງໃສ່ລະດັບຄວາມບໍ່ແນ່ນອນທີ່ວ່າຜົນປະໂຫຍດດ້ານເສດຖະກິດໃນອະນາຄົດທີ່ຕິດພັນກັບລາຍການ ທີ່ຈະເຂົ້າ ຫຼື ອອກຈາກວິສາຫະກິດ. ການປະເມີນຜົນ ກ່ຽວກັບລະດັບຄວາມບໍ່ແນ່ນອນ ທີ່ຕິດພັນກັບກະແສຜົນປະໂຫຍດດ້ານເສດຖະກິດໃນອະນາຄົດ ຖືກດຳເນີນໂດຍອີງຕາມຫຼັກຖານຍັງຢືນທີ່ກ່ຽວກັບສະພາບການ ໃນທ້າຍຮອບເວລາລາຍງານ ໃນເວລາສ້າງເອກະສານລາຍງານການເງິນນັ້ນ. ການປະເມີນຜົນດັ່ງກ່າວ ດຳເນີນເປັນແຕ່ລະລາຍສຳລັບລາຍການທີ່ມີຄວາມສຳຄັນ ແລະ ສຳລັບກຸ່ມ ທີ່ເປັນກຸ່ມປະຊາກອນຂະໜາດໃຫຍ່ ຂອງບັນດາລາຍການແຕ່ລະອັນ ທີ່ບໍ່ມີຄວາມສຳຄັນທຽບຖານ.

ຄວາມເຊື່ອຖືໄດ້ຂອງການຕີມູນຄ່າ

- 2.30 ເງື່ອນໄຂມາດຕະຖານທີ່ສອງດ້ານການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີລາຍການໃດໜຶ່ງມີຄື ຕົ້ນທຶນ ຫຼື ມູນຄ່າ ທີ່ສາມາດຕີມູນຄ່າຢ່າງໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້. ໃນຫຼາຍກໍລະນີ, ຕົ້ນທຶນ ຫຼື ມູນຄ່າຂອງລາຍການໃດໜຶ່ງ ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກມາກ່ອນ. ໃນກໍລະນີອື່ນ, ຕ້ອງໄດ້ຄາດຄະເນເອົາ. ການນຳໃຊ້ການຄາດຄະເນ ຢ່າງສົມເຫດສົມຜົນ ແມ່ນພາກສ່ວນໜຶ່ງຕົ້ນຕໍ ຂອງການສ້າງເອກະສານລາຍງານການເງິນ ແລະ ຈະບໍ່ເຮັດໃຫ້ເອກະສານລາຍງານການເງິນ ຂາດຄວາມເຊື່ອຖືໄດ້. ຖ້າຫາກບໍ່ສາມາດຄາດຄະເນຢ່າງສົມເຫດສົມຜົນໄດ້, ບໍ່ໃຫ້ຮັບຮູ້ເອົາລາຍການນັ້ນ ໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນ.
- 2.31 ລາຍການທີ່ບໍ່ກົງກັບເງື່ອນໄຂມາດຕະຖານການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ສາມາດກົງກັບເງື່ອນໄຂມາດຕະຖານການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີຕາມພາຍຫຼັງ, ຊຶ່ງເປັນຜົນຈາກສະຖານະການ ຫຼື ເຫດການທີ່ປ່ຽນແປງຕາມພາຍຫຼັງ.

- 2.32 ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ, ລາຍການທີ່ບໍ່ກົງກັບເງື່ອນໄຂມາດຕະຖານດ້ານການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ອາດເຮັດໃຫ້ມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງເປີດເຜີຍໃນບົດອະທິບາຍຊ້ອນທ້າຍ, ໃນເອກະສານອະທິບາຍ ຫຼື ຕາຕະລາງເພີ່ມເຕີມ. ສິ່ງນີ້ຈະແທດເໝາະ ຖ້າວ່າຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບລາຍການດັ່ງກ່າວ ກ່ຽວພັນກັບການປະເມີນຜົນຂອງຜູ້ນຳໃຊ້ເອກະສານລາຍງານການເງິນ ກ່ຽວກັບຖານະການເງິນ, ຜົນການດຳເນີນງານ ແລະ ສ່ວນປ່ຽນແປງຂອງຖານະການເງິນຂອງວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງ.

ການຕີມູນຄ່າຊັບສິນ, ໜີ້ສິນ, ລາຍຮັບ ແລະ ລາຍຈ່າຍ

- 2.33 **ການຕີມູນຄ່າ**ແມ່ນຂະບວນການກຳນົດຈຳນວນເງິນ ຊຶ່ງວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງ ຕີມູນຄ່າຊັບສິນ, ໜີ້ສິນ, ລາຍຮັບ ແລະ ລາຍຈ່າຍ ໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນຂອງຕົນ. ການຕີມູນຄ່າລວມມີການເລືອກເຟັ້ນພື້ນຖານການຕີມູນຄ່າ. ມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ກຳນົດພື້ນຖານການຕີມູນຄ່າ ຊຶ່ງວິສາຫະກິດຕ້ອງນຳໃຊ້ສຳລັບຫຼາຍປະເພດຊັບສິນ, ໜີ້ສິນ, ລາຍຮັບ ແລະ ລາຍຈ່າຍ.
- 2.34 ພື້ນຖານລວມດ້ານການຕີມູນຄ່າ ສອງປະການ ຄື ມູນຄ່າຕົ້ນທຶນເດີມ ແລະ ມູນຄ່າຍຸຕິທຳ :
- (ກ) ສຳລັບຊັບສິນ, ມູນຄ່າຕົ້ນທຶນເດີມ ແມ່ນຈຳນວນເງິນສົດ ຫຼື ສິ່ງທຽບເທົ່າເງິນສົດທີ່ໄດ້ຈ່າຍ ຫຼື ມູນຄ່າຍຸຕິທຳ ຂອງສິ່ງທີ່ນຳໄປແລກຊັບສິນ ໃນເວລາທີ່ໄດ້ຊັບສິນດັ່ງກ່າວມາເປັນກຳມະສິດ. ສຳລັບໜີ້ສິນ, ຕົ້ນທຶນເດີມ ແມ່ນຈຳນວນເງິນສົດ ຫຼື ສິ່ງທຽບເທົ່າເງິນສົດທີ່ໄດ້ຮັບ ຫຼື ມູນຄ່າຍຸຕິທຳຂອງຊັບສິນ ທີ່ບໍ່ແມ່ນເງິນສົດທີ່ໄດ້ຮັບ ເພື່ອການແລກປ່ຽນກັບພັນທະ ໃນເວລາທີ່ພັນທະເກີດຂຶ້ນ ຫຼື ໃນບາງສະຖານະພາບ (ຕົວຢ່າງ, ອາກອນລາຍຮັບ), ຈຳນວນເງິນສົດ ຫຼື ສິ່ງທຽບເທົ່າເງິນສົດ ທີ່ຄາດວ່າຈະໄດ້ຈ່າຍເພື່ອຊໍາລະສະສາງໜີ້ສິນ ໃນເວລາດຳເນີນກິດຈະການປົກກະຕິ. **ມູນຄ່າຕົ້ນທຶນເດີມ ທີ່ໄດ້ຫັກທົດແທນ** ແມ່ນມູນຄ່າຕົ້ນທຶນເດີມຂອງຊັບສິນ ຫຼື ຂອງໜີ້ສິນໃດໜຶ່ງ ບວກ ຫຼື ລົບພູດສ່ວນມູນຄ່າຕົ້ນທຶນເດີມທີ່ ໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ເປັນລາຍຈ່າຍ ຫຼື ເປັນລາຍຮັບ ໃນເມື່ອກ່ອນ.
- (ຂ) **ມູນຄ່າຍຸຕິທຳ** ແມ່ນຈຳນວນເງິນຊຶ່ງຊັບສິນໃດໜຶ່ງສາມາດຖືກແລກປ່ຽນ ຫຼື ຊຶ່ງໜີ້ສິນໃດໜຶ່ງອາດຈະຖືກຊໍາລະສະສາງ, ລະຫວ່າງ ພາກສ່ວນທີ່ຮັບຮູ້ ແລະ ເຕັມໃຈ ໃນການແລກປ່ຽນ ພາຍໃຕ້ການແກ້ໄຂແຍ້ງປົກກະຕິ.

ຫຼັກການລວມ ກ່ຽວກັບການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ແລະ ການຕີມູນຄ່າ

- 2.35 ຂໍ້ກຳນົດ ກ່ຽວກັບການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ແລະ ການຕີມູນຄ່າຊັບສິນ, ໜີ້ສິນ, ລາຍຮັບ ແລະ ລາຍຈ່າຍໃນມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ແມ່ນອີງຕາມຫຼັກການລວມທີ່ມາຈາກຂອບຂ່າຍການສ້າງ ແລະ ສະເໜີເອກະສານລາຍງານການເງິນຂອງ IASB ແລະ ຈາກ IFRS **ເຕັມສ່ວນ** ແລະ ຈາກ IFRS **ສຳລັບວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍແລະກາງ**. ໃນກໍລະນີທີ່ບໍ່ມີຂໍ້ກຳນົດໃນມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ທີ່ນຳໃຊ້ສະເພາະ ກ່ຽວກັບລາຍການເຄື່ອນໄຫວ ຫຼື ເຫດການ ຫຼື ເງື່ອນໄຂອື່ນໆ, ວັກ 10.4 ໃຫ້ການຊີ້ແຈງ ທີ່ຊ່ວຍໃນການວິນິດໄສ ແລະ ວັກ 10.5 ສ້າງລຳດັບຂັ້ນ ຊຶ່ງວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງຕ້ອງປະຕິບັດຕາມໃນເວລາຕັດສິນໃຈ ກ່ຽວກັບນະໂຍບາຍການບັນຊີທີ່ແທດເໝາະຕາມສະພາບການ. ລະດັບທີສອງຂອງລຳດັບຂັ້ນດັ່ງກ່າວ ກຳນົດໃຫ້ວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງຕ້ອງຄຳນຶງເຖິງຄຳນິຍາມ, ເງື່ອນໄຂມາດຕະຖານການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ແລະ ຄວາມສຳນຶກ ກ່ຽວກັບການຕີມູນຄ່າຊັບສິນ, ໜີ້ສິນ, ລາຍຮັບ ແລະ ລາຍຈ່າຍ, ພ້ອມທັງ ຫຼັກການລວມທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນໝວດດັ່ງກ່າວນີ້.

ພື້ນຖານເງິນຄ້າງຮັບ-ຄ້າງຈ່າຍ

- 2.36 ວິສາຫະກິດຕ້ອງສ້າງເອກະສານລາຍງານການເງິນຂອງຕົນ ດ້ວຍການບັນຊີຕາມພື້ນຖານເງິນຄ້າງຮັບ-ຄ້າງຈ່າຍ, ຍົກເວັ້ນສຳລັບຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບກະແສເງິນສົດ. ຕາມ**ພື້ນຖານເງິນຄ້າງຮັບ-ຄ້າງຈ່າຍ**, ລາຍການຕ່າງໆຖືກຮັບຮູ້ແລະລົງບັນຊີເປັນຊັບສິນ, ໜີ້ສິນ, ທຶນເຈົ້າຂອງ, ລາຍຮັບ ຫຼື ລາຍຈ່າຍ ຖ້າຫາກກົງກັບຄຳນິຍາມ ແລະ ເງື່ອນໄຂມາດຕະຖານການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ສຳລັບລາຍການດັ່ງກ່າວເຫຼົ່ານີ້.

ການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນ

ຊັບສິນ

- 2.37 ວິສາຫະກິດຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີຊັບສິນ ໃນໃບລາຍງານຖານະການເງິນ ຖ້າຫາກມີຄວາມອາດເປັນໄປໄດ້ທີ່ວ່າຜົນປະໂຫຍດດ້ານເສດຖະກິດໃນອະນາຄົດຈະເຂົ້າຫາວິສາຫະກິດ ແລະ ຊັບສິນນັ້ນ ມີຕົ້ນທຶນ ຫຼື ມູນຄ່າ ທີ່ສາມາດຕິມູນຄ່າໄດ້ຢ່າງໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້. ຊັບສິນຈະບໍ່ຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີໃນໃບລາຍງານຖານະການເງິນ ເມື່ອລາຍຈ່າຍທີ່ເກີດຂຶ້ນ ບໍ່ອາດເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈະນຳຜົນປະໂຫຍດດ້ານເສດຖະກິດໃນອະນາຄົດເຂົ້າຫາວິສາຫະກິດ ນອກຮອບເວລາລາຍງານໃນປັດຈຸບັນ. ກົງກັນຂ້າມ, ລາຍການເຄື່ອນໄຫວດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງນຳໄປສູ່ການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີເປັນລາຍຈ່າຍ ໃນໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມ (ຫຼື ໃນໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບ, ຖ້າຫາກໄດ້ນຳສະເໜີ) ຂອງເອກະສານລາຍງານການເງິນລວມກິດຈະການ ແລະ ໃນໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບ ຫຼື ໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມ ຂອງເອກະສານລາຍງານການເງິນສະເພາະກິດຈະການ.
- 2.38 ວິສາຫະກິດບໍ່ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ **ຊັບສິນທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນ** ເປັນຊັບສິນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ, ຖ້າມີຄວາມໝັ້ນໃຈຢ່າງແນ່ນອນວ່າລາຍການດັ່ງກ່າວຈະນຳເອົາຜົນປະໂຫຍດທາງດ້ານເສດຖະກິດໃນອະນາຄົດເຂົ້າຫາວິສາຫະກິດ, ຊັບສິນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງດັ່ງກ່າວນັ້ນ ກໍບໍ່ແມ່ນຊັບສິນທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນ ແລະ ເປັນສິ່ງແທດເໝາະທີ່ຈະຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີນັ້ນ ກໍຕາມ.

ໜີ້ສິນ

- 2.39 ວິສາຫະກິດຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີໜີ້ສິນໃນໃບລາຍງານຖານະການເງິນ, ເມື່ອ
- (ກ) ວິສາຫະກິດມີພັນທະ ໃນທ້າຍຮອບເວລາລາຍງານອັນເປັນຜົນມາຈາກເຫດການຜ່ານມາ,
 - (ຂ) ມີຄວາມອາດເປັນໄປໄດ້ທີ່ວ່າ ວິສາຫະກິດຈະຕ້ອງໂອນຊັບພະຍາກອນທີ່ມີຜົນປະໂຫຍດດ້ານເສດຖະກິດ ເພື່ອຊຳລະສະສາງພັນທະໃນປັດຈຸບັນ, ແລະ
 - (ຄ) ຈຳນວນເງິນຊຳລະ ຕ້ອງສາມາດຕິມູນຄ່າຢ່າງໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້.
- 2.40 **ໜີ້ສິນທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນ** ເປັນພັນທະທີ່ເປັນໄປໄດ້ ແຕ່ຫາກບໍ່ແນ່ນອນ ຫຼື ເປັນພັນທະປັດຈຸບັນທີ່ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ເນື່ອງຈາກບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມໜຶ່ງໃນເງື່ອນໄຂ (ຂ) ແລະ (ຄ) ຂອງວັກ 2.39 ຫຼື ຕາມທັງສອງເງື່ອນໄຂ. ວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງບໍ່ຄວນຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີໜີ້ສິນທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນ ເປັນໜີ້ສິນ, ຍົກເວັ້ນໜີ້ສິນທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນທີ່ໄດ້ມາໃນເວລາການຄວບກິດຈະການ (ເບິ່ງ ໝວດທີ 19 ການຄວບກິດຈະການ ແລະ ຄຳນິຍົມ).

ລາຍຮັບ

- 2.41 ການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີລາຍຮັບ ເປັນຜົນມາຈາກການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ແລະ ການຕິມູນຄ່າ ຊັບສິນ ແລະ ໜີ້ສິນໂດຍກົງ. ໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນລວມກິດຈະການ, ວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງ ຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍຮັບ ໃນໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມ (ຫຼື ໃນໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບ, ຖ້າຫາກມີການນຳສະເໜີ) ເມື່ອຫາກມີການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຜົນປະໂຫຍດດ້ານເສດຖະກິດໃນອະນາຄົດ ທີ່ພົວພັນເຖິງ ການເພີ່ມຂຶ້ນ ໃນຊັບສິນໃດໜຶ່ງ ຫຼື ການຫຼຸດລົງຂອງໜີ້ສິນ ທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຊຶ່ງສາມາດຖືກຕິມູນຄ່າໄດ້ຢ່າງໜ້າເຊື່ອຖື. ໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນສະເພາະກິດຈະການ, ວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງ ຕ້ອງລົງບັນຊີລາຍຮັບ ໃນໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມ (ຫຼື ໃນໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບ ຖ້າຫາກມີການສະເໜີ) ເມື່ອຫາກມີການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຜົນປະໂຫຍດດ້ານເສດຖະກິດໃນອະນາຄົດ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຊັບສິນໃດໜຶ່ງ ຫຼື ການຫຼຸດລົງຂອງໜີ້ສິນໃດໜຶ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຊຶ່ງສາມາດຕິມູນຄ່າໄດ້ຢ່າງໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້.

ລາຍຈ່າຍ

- 2.42 ການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີລາຍຈ່າຍ ເປັນຜົນມາຈາກການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ແລະ ການຕິມູນຄ່າ ຊັບສິນ ແລະ ໜີ້ສິນໂດຍກົງ. ໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນລວມກິດຈະການ, ວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງ ຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍຈ່າຍ ໃນໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມ (ຫຼື ໃນໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບ, ຖ້າຫາກມີການນຳສະເໜີ) ເມື່ອຫາກມີການຫຼຸດລົງຂອງຜົນປະໂຫຍດດ້ານເສດຖະກິດໃນອະນາຄົດ ທີ່ພົວພັນເຖິງ ການຫຼຸດລົງໃນຊັບສິນໃດໜຶ່ງ ຫຼື ມີການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງໜີ້ສິນ ທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຊຶ່ງສາມາດຖືກຕິມູນຄ່າໄດ້ຢ່າງໜ້າເຊື່ອຖື. ໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນສະເພາະກິດຈະການ, ວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງ ຕ້ອງລົງບັນຊີລາຍຈ່າຍ ໃນໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມ (ຫຼື ໃນໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບ ຖ້າຫາກມີການສະເໜີ) ເມື່ອຫາກມີການຫຼຸດ

ລົງຂອງຜົນປະໂຫຍດດ້ານເສດຖະກິດໃນອະນາຄົດ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຫຼຸດລົງຂອງຊັບສິນ ຫຼື ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງໜີ້ສິນ ໃດໜຶ່ງ ຊຶ່ງສາມາດຕີມູນຄ່າໄດ້ຢ່າງໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້.

ລວມຍອດຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມ ແລະ ກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ

- 2.43 ລວມຍອດຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມ ແມ່ນສ່ວນຜິດດ່ຽງດ້ານເລກຄະນິດ ລະຫວ່າງ ລາຍຮັບ ແລະ ລາຍຈ່າຍ. ບໍ່ແມ່ນອົງປະກອບທີ່ແຍກຕ່າງຫາກອອກຈາກເອກະສານລາຍງານການເງິນ, ແລະ ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງມີຫຼັກການການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີຕ່າງຫາກ ກ່ຽວກັບລາຍການດັ່ງກ່າວ.
- 2.44 ກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ ແມ່ນສ່ວນຜິດດ່ຽງດ້ານເລກຄະນິດ ລະຫວ່າງ ລາຍຮັບ ແລະ ລາຍຈ່າຍ ທີ່ບໍ່ແມ່ນລາຍການຕ່າງໆ ຂອງລາຍຮັບ ແລະ ລາຍຈ່າຍ ຊຶ່ງມາດຕະຖານສະບັບດັ່ງກ່າວນີ້ ຈັດເປັນລາຍການ ຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມອື່ນໆ. ສິ່ງນີ້ບໍ່ແມ່ນລາຍການທີ່ແຍກຕ່າງຫາກ ອອກຈາກເອກະສານລາຍງານການເງິນ, ແລະ ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງມີຫຼັກການການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີຕ່າງຫາກ ກ່ຽວກັບລາຍການດັ່ງກ່າວ.
- 2.45 ມາດຕະຖານສະບັບດັ່ງກ່າວ ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ມີການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ບັນດາລາຍການໃນໃບລາຍງານຖານະການເງິນ ທີ່ບໍ່ກົງກັບຄຳນິຍາມກ່ຽວກັບ ຊັບສິນ ຫຼື ໜີ້ສິນ ໂດຍບໍ່ຂຶ້ນກັບວ່າ ລາຍການດັ່ງກ່າວຈະເປັນຜົນມາຈາກການປະຕິບັດຄວາມສຳນຶກທີ່ມັກຮຽກກັນທົ່ວໄປວ່າ ເປັນ “ຄວາມສຳນຶກກ່ຽວກັບການຈັບຄູ່” ສຳລັບການຕີມູນຄ່າກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ.

ການຕີມູນຄ່າ ໃນການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີເບື້ອງຕົ້ນ

- 2.46 ໃນການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີເບື້ອງຕົ້ນ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງຕີມູນຄ່າ ຊັບສິນ ແລະ ໜີ້ສິນ ຕາມມູນຄ່າຕົ້ນທຶນເດີມ ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າ ມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ກຳນົດການຕີມູນຄ່າເບື້ອງຕົ້ນ ຕາມພື້ນຖານອື່ນ ເຊັ່ນມູນຄ່າຍຸຕິທຳ.

ການຕີມູນຄ່າຕາມຫຼັງ

ຊັບສິນການເງິນ ແລະ ໜີ້ສິນການເງິນ

- 2.47 ວິສາຫະກິດ ຕ້ອງຕີມູນຄ່າຊັບສິນການເງິນພື້ນຖານ ແລະ ໜີ້ສິນການເງິນພື້ນຖານ ຕາມຄຳນິຍາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນໝວດ 11 ເຄື່ອງ ມີການເງິນພື້ນຖານ ຕາມຕົ້ນທຶນຫັກທົດແທນ ລົບການສູນເສຍມູນຄ່າອອກ ຍົກເວັ້ນສຳລັບເງິນລົງທຶນໃນຮຸ້ນບູລິມະສິດ ທີ່ປ່ຽນເປັນຮຸ້ນສາມັນບໍ່ໄດ້ ແລະ ບໍ່ມີສິດຂາຍຄືນໄດ້ ແລະ ໃນຮຸ້ນສາມັນທີ່ບໍ່ມີສິດຂາຍໄດ້ ທີ່ມີການຊື້-ຂາຍຕໍ່ສາທາລະນະຊົນ ຫຼື ບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ມູນຄ່າຍຸຕິທຳ ສາມາດຕີມູນຄ່າຢ່າງໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້ ຊຶ່ງຖືກຕີມູນຄ່າ ຕາມມູນຄ່າຍຸຕິທຳ ແລະ ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີສ່ວນປ່ຽນແປງ ຂອງມູນຄ່າຍຸຕິທຳ ໃນກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ.
- 2.48 ໂດຍທົ່ວໄປ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງຕີມູນຄ່າຊັບສິນການເງິນ ແລະ ໜີ້ສິນການເງິນອື່ນໆທັງໝົດ ຕາມມູນຄ່າຍຸຕິທຳ ແລະ ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີສ່ວນປ່ຽນແປງຂອງມູນຄ່າຍຸຕິທຳ ເປັນກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ກຳນົດ ຫຼື ອະນຸຍາດໃຫ້ມີການຕີມູນຄ່າຕາມພື້ນຖານອື່ນ, ຕົວຢ່າງ ຕາມມູນຄ່າຕົ້ນທຶນ ຫຼື ຕາມຕົ້ນທຶນຫັກທົດແທນ.

ຊັບສິນທີ່ບໍ່ແມ່ນການເງິນ

- 2.49 ສ່ວນຫຼາຍ ຊັບສິນທີ່ບໍ່ແມ່ນການເງິນ ຊຶ່ງວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງໄດ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີໃນເບື້ອງຕົ້ນ ຕາມມູນຄ່າຕົ້ນທຶນເດີມ ຖືກຕີມູນຄ່າຕາມຫຼັງ ຕາມພື້ນຖານການຕີມູນຄ່າອື່ນໆ. ຕົວຢ່າງ :
- (ກ) ວິສາຫະກິດຕີມູນຄ່າ ຊັບສິນບັດຄົງທີ່ມີຕົວຕົນ ດ້ວຍມູນຄ່າທີ່ຕ່ຳກ່ວາໝູ່ ລະຫວ່າງ ຕົ້ນທຶນທີ່ໄດ້ຫັກຄ່າເຊື່ອມແລ້ວ ແລະ ມູນຄ່າທີ່ສາມາດເກັບຄືນໄດ້.
- (ຂ) ວິສາຫະກິດຕີມູນຄ່າເຄື່ອງໃນສາງ ດ້ວຍມູນຄ່າທີ່ຕ່ຳກ່ວາໝູ່ ລະຫວ່າງ ຕົ້ນທຶນ ແລະ ແລະ ລາຄາຂາຍ ຫັກຕົ້ນທຶນໃນການຜະລິດສິນຄ້າໃຫ້ສຳເລັດຮູບ ແລະ ໃນການຂາຍອອກ.
- (ຄ) ວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງ ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ຂາດທຶນຈາກການສູນເສຍມູນຄ່າທີ່ຕິດພັນກັບຊັບສິນທີ່ບໍ່ແມ່ນການເງິນ ຊຶ່ງພວມນຳໃຊ້ ຫຼື ຮັກສາໄວ້ເພື່ອຂາຍ.

ການຕີມູນຄ່າຊັບສິນດ້ວຍຈຳນວນເງິນທີ່ຕ່ຳກ່ວາຄືແນວນັ້ນ ແມ່ນເພື່ອແນໃສ່ຮັບປະກັນວ່າຊັບສິນບໍ່ໄດ້ຖືກຕີມູນຄ່າຕາມຈຳນວນເງິນທີ່ສູງກ່ວາ ຈຳນວນເງິນທີ່ວິສາຫະກິດຄາດວ່າຈະໄດ້ຮັບຈາກການຂາຍ ຫຼື ຈາກການນຳໃຊ້ຊັບສິນດັ່ງກ່າວ.

- 2.50 ສໍາລັບ ປະເພດຊັບສິນທີ່ບໍ່ແມ່ນການເງິນດັ່ງລຸ່ມນີ້, ມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ອະນຸຍາດ ຫຼື ກໍານົດໃຫ້ມີການຕີມູນຄ່າຕາມມູນຄ່າຍຸຕິທຳ:
- (ກ) ເງິນລົງທຶນໃນວິສາຫະກິດຂາຮຸ້ນ ແລະ ວິສາຫະກິດປະສົມ ຊຶ່ງວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງຕີມູນຄ່າ ຕາມມູນຄ່າຍຸຕິທຳ (ເບິ່ງວັກ 14.10 ແລະ 15.15 ຕາມລຳດັບ) ;
 - (ຂ) ອະສັງຫາລິມະຊັບເພື່ອການລົງທຶນ ຊຶ່ງວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງຕີມູນຄ່າ ຕາມມູນຄ່າຍຸຕິທຳ (ເບິ່ງວັກ 16.7) ;
 - (ຄ) ຊັບສິນກະສິກໍາ (ຊັບສິນຊີວະພາບ ແລະ ຜະລິດຕະພັນກະສິກໍາ ໃນເວລາເກັບກ່ຽວ) ຊຶ່ງວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງຕີມູນຄ່າ ຕາມມູນຄ່າຍຸຕິທຳ ລົບໃຫ້ເກີນທຶນຄາດຄະເນຂາຍ (ເບິ່ງວັກ 34.2).

ຫຼັກສິນທີ່ບໍ່ແມ່ນຫຼັກສິນການເງິນ

- 2.51 ສ່ວນຫຼາຍ ຫຼັກສິນ ທີ່ບໍ່ແມ່ນຫຼັກສິນການເງິນ ຖືກຕີມູນຄ່າຕາມຕົວເລກຄາດຄະເນປະຕິບັດທີ່ດີທີ່ສຸດ ຊຶ່ງເປັນຈຳນວນເງິນທີ່ຕ້ອງການເພື່ອຊໍາລະພັນທະ ໃນມື້ລາຍງານ.

ການຫັກຊໍາລະສະສາງ

- 2.52 ວິສາຫະກິດບໍ່ຫັກຊໍາລະສະສາງ ລະຫວ່າງ ຊັບສິນ ແລະ ຫຼັກສິນ ຫຼື ລະຫວ່າງ ລາຍຮັບ ແລະ ລາຍຈ່າຍ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າຈະຖືກກໍານົດ ຫຼື ອະນຸຍາດໂດຍມາດຕະຖານສະບັບນີ້.
- (ກ) ການຕີມູນຄ່າຊັບສິນ ທີ່ໄດ້ຫັກສ່ວນບັບມູນຄ່າອອກ (ຕົວຢ່າງ, ສ່ວນຫຼຸດມູນຄ່າ ບ້ວງເຄື່ອງໃນສາງພື້ນສະໄໝ ແລະ ສ່ວນຫຼຸດດ້ານມູນຄ່າບ້ວງໜີ້ຕ້ອງຮັບຮຽກເກັບບໍ່ໄດ້) - ບໍ່ຖືເປັນການຫັກຊໍາລະສະສາງ.
 - (ຂ) ຖ້າວ່າກິດຈະກຳດຳເນີນງານປົກກະຕິຂອງວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງ ບໍ່ລວມມີການຊື້ ແລະ ຂາຍ ຊັບສິນທີ່ບໍ່ໝູນວຽນ, ລວມທັງເງິນລົງທຶນ ແລະ ຊັບສິນໃນການທຸລະກິດ, ໃນກໍລະນີດັ່ງກ່າວ, ວິສາຫະກິດສະເໜີ ສ່ວນໄດ້ ແລະ ສ່ວນເສຍໃນການຂາຍຊັບສິນດັ່ງກ່າວອອກ ດ້ວຍການຫັກມູນຄ່າໃນບັນຊີຂອງຊັບສິນ ແລະ ລາຍຈ່າຍໃນການຂາຍທີ່ຕິດພັນ ອອກຈາກລາຍຮັບບ້ວງການຂາຍ.

ການສົມທຽບກັບ IFRS ສໍາລັບ ວນກ	
2.15	IFRS ສໍາລັບ ວນກ ອະນຸຍາດໃຫ້ນຳໃຊ້ຄໍາສັບ “ໃບສະຫຼຸບຊັບສົມບັດ” ແທນ “ໃບລາຍງານຖານະການເງິນ” (ເບິ່ງວັກ 4.1 IFRS ສໍາລັບ ວນກ). ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການບັນຊີ ນຳໃຊ້ຄໍາສັບໃບລາຍງານຖານະການເງິນ (ມຕ. 31).
2.22	IFRS ສໍາລັບ ວນກ ອະນຸຍາດໃຫ້ຈັດປະເພດຍ່ອຍ ທຶນເຈົ້າຂອງ ໃນໃບລາຍງານຖານະການເງິນ. ມາດຕະຖານນີ້ ກໍານົດໃຫ້ຈັດປະເພດຍ່ອຍ ທຶນເຈົ້າຂອງ ໃນໃບລາຍງານຖານະການເງິນ.
2.23 2.37 2.41 2.42	IFRS ສໍາລັບ ວນກ ອະນຸຍາດໃຫ້ ວິສາຫະກິດນຳສະເໜີຜົນການດຳເນີນງານ: • ໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນໃບລາຍງານດຽວ (ໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມ), ຫຼື • ໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນ ສອງໃບລາຍງານ (ໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບ ແລະ ໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມ). ໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນສະເພາະກິດຈະການ, ມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ນຳສະເໜີຜົນການດຳເນີນງານ ໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນ ໃບລາຍງານດຽວ. ສະນັ້ນ ວັກເຫຼົ່ານີ້ຈຶ່ງຖືກປັບປຸງ.

ໝວດ 3

ການສະເໜີເອກະສານລາຍງານການເງິນ

ຂອບເຂດຂອງໝວດນີ້

- 3.1 ໝວດດັ່ງກ່າວອະທິບາຍ ກ່ຽວກັບການນຳສະເໜີເອກະສານລາຍງານການເງິນໂດຍຖືກຕ້ອງ, ຄວາມຖືກຕ້ອງ ຕາມມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ມີຫຍັງແດ່ ແລະ ເອກະສານລາຍງານການເງິນຄົບຊຸດແມ່ນຫຍັງ.

ການນຳສະເໜີໂດຍຖືກຕ້ອງ

- 3.2 ເອກະສານລາຍງານການເງິນຕ້ອງສະເໜີ **ຖານະການເງິນ, ຜົນການດຳເນີນງານດ້ານການເງິນ ແລະ ກະແສເງິນສົດ** ຂອງວິສາຫະກິດຢ່າງຖືກຕ້ອງ. ການນຳສະເໜີໂດຍຖືກຕ້ອງ ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການສະແດງຂໍ້ມູນທີ່ຖືກຕ້ອງ ກ່ຽວກັບຜົນກະທົບຂອງລາຍການເຄື່ອນໄຫວ, ເຫດການ ແລະ ເງື່ອນໄຂອື່ນໆ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມຄຳນິຍາມ ແລະ ເງື່ອນໄຂມາດຕະຖານການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ສຳລັບ ຊັບສິນ, ໜີ້ສິນ, ລາຍຮັບ ແລະ ລາຍຈ່າຍ ດັ່ງທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນໝວດ 2 ຄວາມສຳນຶກ ແລະ ຫຼັກການລວມ.

- (ກ) ການປະຕິບັດ ມາດຕະຖານສະບັບນີ້, ພ້ອມທັງມີການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມ ເມື່ອຈຳເປັນ, ແມ່ນເພື່ອໃຫ້ເອກະສານລາຍງານການເງິນບັນລຸຜົນການສະເໜີຖານະການເງິນ, ຜົນການດຳເນີນງານດ້ານການເງິນ ແລະ ກະແສເງິນສົດຂອງວຫຍ ໂດຍຖືກຕ້ອງທີ່ສຸດ.
- (ຂ) ຄືດັ່ງໄດ້ອະທິບາຍໃນວັກ 1.5, ການປະຕິບັດມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ໂດຍວິສາຫະກິດ ທີ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບລາຍງານຕໍ່ສາທາລະນະຊົນຈະບໍ່ພາໃຫ້ເປັນການນຳສະເໜີທີ່ຖືກຕ້ອງ ກັບມາດຕະຖານດັ່ງກ່າວນີ້.

ການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມດັ່ງທີ່ໄດ້ອ້າງອີງໃນຂໍ້ (ກ) ເປັນສິ່ງຈຳເປັນ ຖ້າວ່າຄວາມຖືກຕ້ອງຕາມຂໍ້ກຳນົດສະເພາະຂອງມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ຫາກບໍ່ພຽງພໍທີ່ຈະຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃຈຜົນກະທົບຂອງລາຍການເຄື່ອນໄຫວ, ເຫດການ ແລະ ເງື່ອນໄຂອື່ນໆສະເພາະ, ທີ່ມີຕໍ່ຖານະການເງິນ ແລະ ຜົນການດຳເນີນງານດ້ານການເງິນຂອງວິສາຫະກິດ.

ຄວາມຖືກຕ້ອງຕາມ ມາດຕະຖານການລາຍງານການເງິນ ສຳລັບ ວຫຍ

- 3.3 ວິສາຫະກິດຊຶ່ງເອກະສານລາຍງານການເງິນຖືກຕ້ອງຕາມມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ຕ້ອງອອກຖະແຫຼງການ ຢ່າງຈະແຈ້ງ ແລະ ແບບບໍ່ມີເງື່ອນໄຂ ກ່ຽວກັບຄວາມຖືກຕ້ອງດັ່ງກ່າວໃນບົດອະທິບາຍຊ້ອນທ້າຍ. ບໍ່ໃຫ້ເວົ້າວ່າ ເອກະສານລາຍງານການເງິນຖືກຕ້ອງຕາມ FRS ສຳລັບ ວຫຍ ສະບັບນີ້ ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າເອກະສານລາຍງານການເງິນຖືກຕ້ອງຕາມຂໍ້ກຳນົດທັງໝົດຂອງມາດຕະຖານສະບັບນີ້.

- 3.7 ໃນກໍລະນີທີ່ບໍ່ຄ່ອຍເກີດຂຶ້ນ ເມື່ອຄະນະບໍລິຫານສະຫຼຸບຄວາມວ່າຄວາມຖືກຕ້ອງຕາມມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ອາດນຳໄປສູ່ຄວາມເຂົ້າໃຈຜິດຫຼາຍ ຊຶ່ງອາດຈະຂັດແຍ່ງກັບ **ຈຸດປະສົງຂອງເອກະສານລາຍງານການເງິນ** ຂອງວິສາຫະກິດຂະໜາດໃຫຍ່ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ໝວດ 2, ແຕ່ຂອບຂ່າຍທາງດ້ານລະບຽບກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຫາກເກືອດທຳມະການຜິດອອກຈາກເງື່ອນໄຂດັ່ງກ່າວນັ້ນ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງໃຊ້ຄວາມພະຍາຍາມທີ່ສຸດ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມເຂົ້າໃຈຜິດ ທີ່ເກີດຈາກການປະຕິບັດມາດຕະຖານການລາຍງານການເງິນດັ່ງກ່າວນີ້ ໂດຍເປີດເຜີຍບາງຂໍ້ມູນດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- (ກ) ລັກສະນະເນື້ອໃນຂອງເງື່ອນໄຂຂອງມາດຕະຖານສະບັບນີ້, ແລະ ສາຍເຫດເປັນຫຍັງຄະນະບໍລິຫານຈຶ່ງໄດ້ສະຫຼຸບຄວາມວ່າການປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂຂອງມາດຕະຖານດັ່ງກ່າວນັ້ນ ຈະນຳໄປສູ່ຄວາມເຂົ້າໃຈຜິດ ໃນກໍລະນີທີ່ສ້າງຂໍ້ຂັດແຍ່ງກັບຈຸດປະສົງຂອງເອກະສານລາຍງານການເງິນ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນໝວດ 2.
- (ຂ) ສຳລັບແຕ່ລະປີການບັນຊີທີ່ໄດ້ນຳສະເໜີ, ການປັບປຸງແຕ່ລະລາຍການໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນຊຶ່ງຄະນະບໍລິຫານໄດ້ສະຫຼຸບຄວາມແລ້ວ ມີຄວາມຈຳເປັນເພື່ອຈະບັນລຸພາວະການນຳສະເໜີທີ່ຖືກຕ້ອງ.

ຄວາມສືບເນື່ອງໃນການດຳເນີນທຸລະກິດ

- 3.8 ເວລາສ້າງເອກະສານລາຍງານການເງິນ, ຄະນະບໍລິຫານຂອງວິສາຫະກິດທີ່ນຳໃຊ້ມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ຕ້ອງປະເມີນຜົນຄວາມສາມາດຂອງວິສາຫະກິດ ໃນການສືບຕໍ່ຢູ່ໃນພາວະສືບເນື່ອງໃນການດຳເນີນທຸລະກິດ. ວິສາຫະກິດມີຄວາມສືບເນື່ອງໃນການດຳເນີນທຸລະກິດ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າຄະນະບໍລິຫານມີເຈດຈຳນົງຊຳລະສະສາງວິສາຫະກິດ ຫຼື ຢຸດຕິລາຍການເຄື່ອນໄຫວ, ຫຼື ບໍ່ມີທາງເລືອກທີ່ເປັນໄປໄດ້ແຕ່ຫາກຕ້ອງດຳເນີນການຄືແນວນັ້ນ. ໃນການປະເມີນຜົນເບິ່ງວ່າ ສົມມຸດຖານ ກ່ຽວກັບຄວາມສືບເນື່ອງໃນການດຳເນີນທຸລະກິດເປັນສິ່ງແທດເໝາະທີ່ບໍ່ນັ້ນ, ຄະນະບໍລິຫານຕ້ອງຄຳນຶງເຖິງທຸກຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ມີຢູ່ ກ່ຽວກັບອະນາຄົດ ຊຶ່ງຢ່າງໜ້ອຍ, ແຕ່ຫາກບໍ່ຈຳກັດ, ເປັນໄລຍະເວລາສືບສອງເດືອນ ນັບແຕ່ມີລາຍງານເປັນຕົ້ນໄປ.
- 3.9 ຖ້າຫາກໃນເວລາປະເມີນຜົນຂອງຕົນເອງ ຄະນະບໍລິຫານຮັບຊາບວ່າ ກ່ຽວກັບຄວາມບໍ່ແນ່ນອນທີ່ສຳຄັນທຽບຖານ ຊຶ່ງກ່ຽວກັບເຫດການ ຫຼື ສະພາບການທີ່ອາດໃຫ້ມີຂໍ້ສົງໄສທີ່ສຳຄັນທຽບຖານ ຕໍ່ກັບຄວາມອາດສາມາດຂອງວິສາຫະກິດ ກ່ຽວກັບຄວາມສືບເນື່ອງໃນການດຳເນີນທຸລະກິດ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງເປີດເຜີຍຄວາມບໍ່ແນ່ນອນເຫຼົ່ານັ້ນ. ຖ້າວ່າວິສາຫະກິດບໍ່ສ້າງເອກະສານລາຍງານການເງິນຂອງຕົນ ບົນພື້ນຖານຄວາມສືບເນື່ອງໃນການດຳເນີນທຸລະກິດ, ກໍຕ້ອງເປີດເຜີຍຄວາມເປັນຈິງດັ່ງກ່າວ, ພ້ອມໆກັບພື້ນຖານທີ່ຕົນສ້າງເອກະສານລາຍງານການເງິນ ແລະ ເຫດຜົນ ເປັນຫຍັງຈຶ່ງບໍ່ຖືວ່າວິສາຫະກິດມີຄວາມສືບເນື່ອງໃນການດຳເນີນທຸລະກິດ.

ຄວາມຖີ່ຂອງການລາຍງານ

- 3.10 ວິສາຫະກິດຕ້ອງສະເໜີເອກະສານລາຍງານການເງິນຄົບຊຸດ (ລວມທັງຂໍ້ມູນຂ່າວສານສົມທຽບ-ເບິ່ງວັກ 3.14) ຢ່າງໜ້ອຍປີລະຄັ້ງ. ເມື່ອມີສຸດທ້າຍຂອງຮອບເວລາລາຍງານ ຂອງວິສາຫະກິດ ຫາກມີການປ່ຽນແປງ ແລະ ມີການສະເໜີເອກະສານລາຍງານການເງິນປະຈຳປີເປັນຮອບເວລາທີ່ຍາວກ່ວາ ຫຼື ສັ້ນກ່ວາໜຶ່ງປີ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນລຸ່ມນີ້:
- (ກ) ຄວາມເປັນຈິງດັ່ງກ່າວ.
 - (ຂ) ເຫດຜົນທີ່ພາໃຫ້ນຳໃຊ້ຮອບເວລາທີ່ຍາວກ່ວາ ຫຼື ສັ້ນກ່ວາ.
 - (ຄ) ຄວາມເປັນຈິງທີ່ວ່າ ຈຳນວນເງິນທີ່ສົມທຽບທີ່ໄດ້ນຳສະເໜີໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນ (ລວມທັງບົດອະທິບາຍຊ້ອນທ້າຍ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ) ແມ່ນສົມທຽບກັນ ທັງໝົດບໍ່ໄດ້.

ຄວາມຖາວອນຂອງການສະເໜີເອກະສານ

- 3.11 ວິສາຫະກິດຕ້ອງນຳສະເໜີ ແລະ ຈັດປະເພດລາຍການໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນ ໃນລັກສະນະດຽວກັນ ທຸກໆປີ ເວັ້ນເສຍມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ກຳນົດໃຫ້ປ່ຽນຮູບແບບການນຳສະເໜີ.
- 3.12 ເມື່ອການນຳສະເໜີ ຫຼື ການຈັດປະເພດລາຍການໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນມີການປ່ຽນແປງ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງໄດ້ຈັດປະເພດຄືນໃໝ່ລາຍການຈຳນວນເງິນທີ່ສົມທຽບກັນ ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າ ການຈັດປະເພດຄືນໃໝ່ນີ້ ບໍ່ສາມາດປະຕິບັດໄດ້. ຖ້າຫາກມີການຈັດລາຍການຈຳນວນເງິນທີ່ສົມທຽບກັນຄືນໃໝ່, ວິສາຫະກິດຕ້ອງເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນດັ່ງລຸ່ມນີ້:
- (ກ) ລັກສະນະເນື້ອໃນຂອງການຈັດປະເພດຄືນໃໝ່.
 - (ຂ) ຈຳນວນເງິນຂອງແຕ່ລະລາຍການ ຫຼື ກຸ່ມລາຍການທີ່ໄດ້ຈັດຄືນໃໝ່.
 - (ຄ) ສາເຫດທີ່ພາໃຫ້ມີການຈັດປະເພດຄືນໃໝ່.
- 3.13 ຖ້າຫາກ ບໍ່ສາມາດຈັດປະເພດຄືນໃໝ່ຈຳນວນເງິນທີ່ສົມທຽບກັນ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງເປີດເຜີຍ ເຫດຜົນທີ່ວ່າ ເປັນຫຍັງການຈັດປະເພດຄືນໃໝ່ຈຶ່ງປະຕິບັດບໍ່ໄດ້.

ຂໍ້ມູນຂ່າວສານສົມທຽບ

- 3.14 ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າ ມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ອະນຸຍາດ ຫຼື ກຳນົດໄວ້ຢ່າງອື່ນໆ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານສົມທຽບ ກັບຂໍ້ມູນຂອງປົກການບັນຊີຜ່ານມາ ສໍາລັບລາຍການຈໍານວນເງິນທັງໝົດ ທີ່ໄດ້ນໍາສະເໜີໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນປົກການບັນຊີປັດຈຸບັນ. ວິສາຫະກິດຕ້ອງລວມເອົາຂໍ້ມູນຂ່າວສານສົມທຽບ ທີ່ເປັນຂໍ້ມູນແບບບັນລະຍາຍ ແລະ ພັນລະນາ ຖ້າ ຫາກກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມເຂົ້າໃຈຕໍ່ເອກະສານລາຍງານການເງິນຂອງປົກການບັນຊີປັດຈຸບັນ.

ເອກະສານລາຍງານການເງິນຄົບຊຸດ

- 3.17 ເອກະສານລາຍງານການເງິນຄົບຊຸດຂອງວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງ ລວມມີດັ່ງລຸ່ມນີ້ :

(ກ) ໃບລາຍງານຖານະການເງິນ ໃນມື້ລາຍງານ.

(ຂ) ໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນລວມກິດຈະການ ອາດມີໃບລາຍງານໃດໜຶ່ງດັ່ງນີ້:

(i) ໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມ ໃບລາຍງານດຽວ ສໍາລັບຮອບເວລາລາຍງານ ທີ່ສະແດງທຸກລາຍການ ຂອງລາຍຮັບ ແລະ ລາຍຈ່າຍ ທີ່ຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ໃນປີ ຊຶ່ງລວມມີບັນດາລາຍການທີ່ຖືກຮັບຮູ້ ລາຍການບັນຊີ ໃນການກຳນົດ ກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ (ຊຶ່ງເປັນລວມຍອດຍ່ອຍ ໃນໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບ ສັງລວມ) ແລະ ລາຍການຕ່າງໆ ຂອງຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມອື່ນໆ, ຫຼື

(ii) ໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບ ແຍກຕ່າງຫາກ ແລະ ໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມ ແຍກຕ່າງຫາກ ຂອງລາຍຮັບ ສັງລວມ. ຖ້າວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງ ເລືອກສະເໜີ ທັງໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບ ແລະ ໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບ ສັງລວມ, ໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມ ເລີ່ມດ້ວຍກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ ແລະ ຈາກນັ້ນກໍສະແດງລາຍຮັບ ສັງລວມອື່ນໆ.

(ຂ/1) ໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນສະເພາະກິດຈະການ, ໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບ ແລະ ໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມ ທີ່ເລີ່ມຕົ້ນຈາກ ກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ ແລະ ຈາກນັ້ນ ກໍສະແດງບັນດາລາຍການຂອງ ຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມ ອື່ນໆ.

(ຄ) ໃບລາຍງານສ່ວນປ່ຽນແປງທຶນເຈົ້າຂອງ ສໍາລັບຮອບເວລາລາຍງານ.

(ງ) ໃບລາຍງານກະແສເງິນສົດ ສໍາລັບຮອບເວລາລາຍງານ.

(ຈ) ບົດອະທິບາຍຊ້ອນທ້າຍ, ຊຶ່ງລວມມີ ການສັງລວມນະໂຍບາຍການບັນຊີ ທີ່ສໍາຄັນ ແລະ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານອະທິບາຍອື່ນໆ.

ໃບລາຍງານຖານະການເງິນ, ໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບ, ໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມ ແລະ ໃບລາຍງານສ່ວນປ່ຽນແປງ ຂອງ ທຶນເຈົ້າຂອງ ຕ້ອງຖືກສ້າງຂຶ້ນ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຮູບແບບ ທີ່ກະຊວງການເງິນຮັບຮອງ.

- 3.19 ຖ້າວ່າວິສາຫະກິດບໍ່ມີລາຍການໃດໆຂອງຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມອື່ນໆ ໃນປົກການບັນຊີໃດໜຶ່ງ ຊຶ່ງເອກະສານລາຍງານ ການເງິນ ໄດ້ຖືກສະເໜີ, ວິສາຫະກິດ ຕ້ອງສະເໜີໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມ.

- 3.20 ຍ້ອນວ່າວັກ 3.14 ກຳນົດໃຫ້ມີລາຍການຈໍານວນເງິນສົມທຽບກັນ ກັບປົກການບັນຊີຜ່ານມາ ສໍາລັບຈໍານວນເງິນທຸກ ລາຍການທີ່ໄດ້ສະເໜີໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນ, ເອກະສານລາຍງານການເງິນຄົບຊຸດ ຈຶ່ງໝາຍເຖິງວ່າ, ວິ ສາຫະກິດຕ້ອງສະເໜີ ຢ່າງຕໍ່າສຸດ ສອງປົກການບັນຊີໃນແຕ່ລະເອກະສານລາຍງານການເງິນທີ່ໄດ້ກຳນົດ ແລະ ບົດ ອະທິບາຍຊ້ອນທ້າຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

- 3.21 ໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນຄົບຊຸດ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງສະເໜີແຕ່ລະເອກະສານລາຍງານການເງິນໂດຍໃຫ້ຄວາມສໍາຄັນ ເທົ່າທຽມກັນ.

ການກຳນົດຊື່ ຂອງເອກະສານລາຍງານການເງິນ

- 3.23 ວິສາຫະກິດຕ້ອງໃສ່ຊື່ຢ່າງຈະແຈ້ງ ແຕ່ລະເອກະສານລາຍງານການເງິນ ແລະ ບົດອະທິບາຍຊ້ອນທ້າຍ ແລະ ຈຳແນກລະ ຫວ່າງເອກະສານລາຍງານການເງິນ ແລະ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານອື່ນໆ ທີ່ຢູ່ໃນເອກະສານດຽວກັນ. ນອກນັ້ນ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງສະ ແດງຂໍ້ມູນຂ່າວສານລຸ່ມນີ້ ຢ່າງຊັດເຈນ ແລະ ສະເໝີຄືນຕື່ມ ຖ້າຈຳເປັນເພື່ອໃຫ້ເຂົ້າໃຈຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ໄດ້ນໍາສະເໜີ:

- (ກ) ຊື່ຂອງວິສາຫະກິດລາຍງານ ແລະ ການປ່ຽນແປງຊື່ ນັບຈາກມີສຸດທ້າຍຂອງຮອບເວລາລາຍງານຜ່ານມາ.
 - (ຂ) ການລະບຸວ່າ ເອກະສານລາຍງານການເງິນ ກວມເອົາວິສາຫະກິດດຽວ ຫຼື ກຸ່ມຂອງວິສາຫະກິດ ຫຼືບໍ່.
 - (ຄ) ມີສຸດທ້າຍຂອງຮອບເວລາລາຍງານ ແລະ ປີການບັນຊີຂອງເອກະສານລາຍງານການເງິນ.
 - (ງ) **ສະກຸນເງິນລາຍງານ**, ຄືດັ່ງໄດ້ກຳນົດໃນໝວດ 30 ການປ່ຽນຄ່າສະກຸນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ຖ້າວິສາຫະກິດ ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຈາກລັດຖະບານ ໃຫ້ສະເໜີເປັນສະກຸນເງິນຕາຕ່າງປະເທດນຳ.
 - (ຈ) ຈຳນວນຫຼັກຂອງຕົວເລກ, ຖ້າມີ, ທີ່ນຳໃຊ້ໃນການສະເໜີຈຳນວນເງິນໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນ.
- 3.24 ວິສາຫະກິດຕ້ອງເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນດັ່ງລຸ່ມນີ້ ໃນບົດອະທິບາຍຊ້ອນທ້າຍ:
- (ກ) ທີ່ຕັ້ງ ແລະ ຮູບແບບນິຕິບຸກຄົນຂອງວິສາຫະກິດ, ປະເທດບ່ອນຈັດທະບຽນ ແລະ ທີ່ຢູ່ຂອງຫ້ອງການທີ່ໄດ້ຈັດທະບຽນ (ຫຼື ສະຖານທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດຕົ້ນຕໍ, ຖ້າຫາກແຕກຕ່າງກັບຫ້ອງການທີ່ໄດ້ຈັດທະບຽນ).
 - (ຂ) ຄຳອະທິບາຍ ກ່ຽວກັບລັກສະນະການເຄື່ອນໄຫວຂອງວິສາຫະກິດ ແລະ ກິດຈະການຕົ້ນຕໍ.

ການສະເໜີຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ທີ່ມາດຕະຖານສະບັບນີ້ບໍ່ໄດ້ກຳນົດ

- 3.25 ມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ບໍ່ໄດ້ກຳນົດໃຫ້ວິສາຫະກິດຂະໜາດໃຫຍ່ ສະເໜີຂໍ້ມູນຂ່າວສານຂອງພາກສ່ວນງານ, ກຳໄລຕໍ່ຮຸ້ນ ຫຼື ບົດລາຍງານການເງິນກາງປີ. ວິສາຫະກິດທີ່ເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວຕ້ອງອະທິບາຍພື້ນຖານໃນການສ້າງ ແລະ ສະເໜີຂໍ້ມູນຂ່າວສານດັ່ງກ່າວເຫຼົ່ານີ້.

ການສົມທຽບກັບ IFRS ສໍາລັບ ວນກ	
3.4 to 3.7	ມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ຫ້າມການຜິກອອກຈາກຂໍ້ກຳນົດທີ່ວ່າ: ວິທະຍາກິດ ຕ້ອງເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ຂອງວັກ 3.7 ຖ້າຄະນະບໍລິຫານສະຫຼຸບຄວາມວ່າ ຄວາມຖືກຕ້ອງຕາມມາດຕະຖານນີ້ ຈະນໍາໄປສູ່ຄວາມເຂົ້າໃຈຜິດ ຊຶ່ງຈະຂັດແຍ່ງກັບຈຸດປະສົງຂອງເອກະສານລາຍງານການເງິນ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນໝວດ 2. ວັກ 3.4 ຫາ 3.6 ຖືກຕັດອອກ ແລະ ວັກ 3.7 ຖືກປັບປຸງ.
3.11 (ກ)(ຂ)	ມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ກຳນົດໃຫ້ມີຮູບແບບ ເອກະສານລາຍງານການເງິນ ທີ່ເປັນມາດຕະຖານ. ວັກເຫຼົ່ານີ້ ຖືກຕັດອອກ.
3.17 (ຂ)	IFRS ສໍາລັບ ວນກ ອະນຸຍາດໃຫ້ ວິສາຫະກິດນຳສະເໜີຜົນການດຳເນີນງານ: • ໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນ ໃບລາຍງານດຽວ (ໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມ), ຫຼື • ໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນ ສອງໃບລາຍງານ (ໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບ ແລະ ໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມ). ໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນສະເພາະກິດຈະການ, FRS ສໍາລັບ ວຫຍ ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ນຳສະເໜີຜົນການດຳເນີນງານ ໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນໃບລາຍງານດຽວ.
3.17	ທ້າຍຂອງວັກນີ້ ຊີ້ບອກວ່າ ເອກະສານລາຍງານການເງິນ ຖືກສ້າງຂຶ້ນ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມຮູບແບບ ທີ່ກະຊວງການເງິນຮັບຮອງ.
3.19	ຕາມ IFRS ສໍາລັບ ວນກ, ຖ້າວ່າວິສາຫະກິດບໍ່ມີລາຍການໃດໆຂອງຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມອື່ນໆ ໃນປີການບັນຊີໃດໜຶ່ງ ຊຶ່ງເອກະສານລາຍງານການເງິນ ໄດ້ຖືກສະເໜີ, ອາດສະເໜີພຽງແຕ່ໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບ ຫຼື ໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມ. ຕາມມາດຕະຖານສະບັບນີ້, ວິສາຫະກິດ ບໍ່ຖືກຍົກເວັ້ນໃຫ້ສະເໜີໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມ. ວັກນີ້ ຖືກປັບປຸງ.
3.22	ມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ກຳນົດໃຫ້ມີຮູບແບບ ທີ່ເປັນມາດຕະຖານ. ວັກນີ້ ຖືກຕັດອອກ.
3.23 (ງ)	ວິສາຫະກິດທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ສະເໜີເອກະສານລາຍງານການເງິນເປັນສະກຸນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງນຳສະເໜີເປັນເງິນກີບຄວບຄູ່ນຳ. (ເບິ່ງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການບັນຊີ ມຕ. 7 ແລະ ໝວດ 30 ການປ່ຽນຄ່າສະກຸນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ).

ໝວດ 4

ໃບລາຍງານຖານະການເງິນ

ຂອບເຂດຂອງໝວດນີ້

- 4.1 ໝວດດັ່ງກ່າວນີ້ກຳນົດ ກ່ຽວກັບຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ຕ້ອງສະເໜີໃນໃບລາຍງານຖານະການເງິນ ແລະວິທີການສະເໜີຂໍ້ມູນຂ່າວສານດັ່ງກ່າວ. ໃບລາຍງານຖານະການເງິນ ສະເໜີ ຊັບສິນ, ຫຼີ້ສິນ ແລະ ທຶນເຈົ້າຂອງ ຂອງວິສາຫະກິດໃນມື້ສະເພາະໃດໜຶ່ງ - ມື້ສຸດທ້າຍຂອງຮອບເວລາລາຍງານ.

ຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ຕ້ອງສະເໜີໃນໃບລາຍງານຖານະການເງິນ

- 4.2 ໃບລາຍງານຖານະການເງິນຕ້ອງລວມມີລາຍການຂອງໃບລາຍງານຖານະການເງິນ ແລະ ໃນນັ້ນ ຈຳນວນເງິນ ຂອງລາຍການອື່ນໆ ຂ້າງລຸ່ມນີ້:

- (ກ) ເງິນສົດ ແລະ ສິ່ງທຽບເທົ່າເງິນສົດ.
- (ຂ) ຫື້ຕ້ອງຮັບໃນການທຸລະກິດ ແລະ ຫື້ຕ້ອງຮັບອື່ນໆ.
- (ຄ) ຊັບສິນການເງິນ (ບໍ່ລວມຈຳນວນເງິນທີ່ສະແດງອອກໃນຂໍ້ (ກ), (ຂ), (ຕ) ແລະ (ຖ)).
- (ງ) ເຄື່ອງໃນສາງ.
- (ຈ) ຊັບສິນບັດຄົງທີ່ມີຕົວຕົນ.
- (ສ) ອະສັງຫາລິມະຊັບເພື່ອການລົງທຶນ ທີ່ໄດ້ລົງບັນຊີຕາມມູນຄ່າຍຸຕິທຳຜ່ານກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ.
- (ຊ) ຊັບສິນບໍ່ມີຕົວຕົນ.
- (ຍ) ຊັບສິນຊົ່ວະພາບ ທີ່ໄດ້ລົງບັນຊີຕາມມູນຄ່າຕົ້ນທຶນໜັກຄ່າຫຼ້າຍທັງສະສົມ ແລະ ການສູນເສຍມູນຄ່າ.
- (ດ) ຊັບສິນຊົ່ວະພາບ ທີ່ໄດ້ລົງບັນຊີຕາມມູນຄ່າຍຸຕິທຳຜ່ານກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ.
- (ຕ) ເງິນລົງທຶນໃນວິສາຫະກິດຂາຮຸ້ນ.
- (ຖ) ໃນການສະເໜີ ເອກະສານລາຍງານການເງິນສະເພາະກິດຈະການ, ເງິນລົງທຶນໃນບໍລິສັດໃນກຸ່ມ ແລະ ເງິນລົງທຶນໃນວິສາຫະກິດທີ່ຄວບຄຸມຮ່ວມກັນ
ໃນການສະເໜີເອກະສານລາຍງານການເງິນສະເພາະກິດຈະການ ແລະ ເອກະສານລາຍງານການເງິນລວມກິດຈະການ, ເງິນລົງທຶນໃນວິສາຫະກິດທີ່ຄວບຄຸມຮ່ວມກັນ.
- (ທ) ຫື້ຕ້ອງສົ່ງໃນການທຸລະກິດ ແລະ ຫື້ຕ້ອງສົ່ງອື່ນໆ.
- (ນ) ຫຼີ້ສິນການເງິນ (ບໍ່ລວມຈຳນວນເງິນທີ່ສະແດງອອກໃນຂໍ້ (ທ) ແລະ (ຜ)).
- (ບ) ຊັບສິນ ແລະ ຫຼີ້ສິນ ບັງຄອກອນໃນປີ.
- (ປ) ຫຼີ້ສິນອາກອນລໍຖ້າສະສາງ ແລະ ຊັບສິນອາກອນລໍຖ້າສະສາງ (ຍາມໃດກໍຕ້ອງຈັດປະເພດລາຍການເຫຼົ່ານີ້ເປັນລາຍການບໍ່ໝູນວງ).
- (ຜ) ເງິນແຮ.
- (ຝ) ສ່ວນໄດ້ສ່ວນເສຍທີ່ບໍ່ໃຫ້ສິດຄວບຄຸມ, ທີ່ສະແດງໃນທຶນເຈົ້າຂອງ ໂດຍແຍກອອກຈາກ ທຶນເຈົ້າຂອງ ທີ່ຈັດແບ່ງໃຫ້ເຈົ້າຂອງ ຂອງບໍລິສັດແມ່ ໃນການສະເໜີເອກະສານລາຍງານການເງິນລວມກິດຈະການ.

(ພ) ທຶນເຈົ້າຂອງ ທີ່ຈັດສັນໃຫ້ເຈົ້າຂອງ ຂອງບໍລິສັດແມ່ ໃນການສະເໜີເອກະສານລາຍງານການເງິນລວມກິດຈະການ. ໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນສະເພາະກິດຈະການ, ຈຳນວນເງິນ ທີ່ທຶນເຈົ້າຂອງຖືກມອບໃຫ້ເທົ່ານັ້ນ.

ໃບລາຍງານຖານະການເງິນ ຕ້ອງຖືກສ້າງໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຮູບແບບທີ່ຖືກຮັບຮອງ ໂດຍກະຊວງການເງິນ.

4.3 ວິສາຫະກິດຕ້ອງສະເໜີລາຍການຫຼັກ, ທົວຂໍ້ ແລະ ລວມຍອດຍ່ອຍ ໃນໃບລາຍງານຖານະການເງິນ ເພີ່ມເຕີມ ຖ້າວ່າການສະເໜີໃນລັກສະນະດັ່ງກ່າວຫາກສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈ ກ່ຽວກັບ ຖານະການເງິນຂອງວິສາຫະກິດ.

ການຈຳແນກຄວາມແຕກຕ່າງ ລະຫວ່າງລາຍການໝູນວຽນ ແລະ ບໍ່ໝູນວຽນ

4.4 ວິສາຫະກິດຕ້ອງສະເໜີຊັບສິນໝູນວຽນ ແລະ ບໍ່ໝູນວຽນ, ແລະ ທີ່ສິນໝູນວຽນ ແລະ ບໍ່ໝູນວຽນ ດ້ວຍການຈັດປະເພດແຍກກັນໃນໃບລາຍງານຖານະການເງິນໂດຍສອດຄ່ອງກັບວັກ 4.5–4.8.

ຊັບສິນໝູນວຽນ

4.5 ວິສາຫະກິດຕ້ອງຈັດຊັບສິນເປັນຊັບສິນໝູນວຽນ ຖ້າຫາກ:

- (ກ) ວິສາຫະກິດຄາດວ່າຈະໄດ້ຮັບປະໂຫຍດຈາກຊັບສິນ ຫຼື ຕັ້ງໃຈຈະຂາຍອອກ ຫຼື ຂົນໃຊ້ຊັບສິນດັ່ງກ່າວ ໃນຮອບວຽນທຸລະກິດປົກກະຕິຂອງວິສາຫະກິດ;
- (ຂ) ວິສາຫະກິດຖືຊັບສິນໄວ້ ໂດຍມີຈຸດປະສົງຕົ້ນຕໍເພື່ອການທຸລະກິດ;
- (ຄ) ວິສາຫະກິດຄາດວ່າຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກຊັບສິນພາຍໃນສິບສອງເດືອນຫຼັງຈາກມີລາຍງານ; ຫຼື
- (ງ) ຊັບສິນເປັນເງິນສົດ ຫຼື ສິ່ງທຽບເທົ່າເງິນສົດ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ຈະມີຂໍ້ຈຳກັດໃນການແລກປ່ຽນ ຫຼື ນຳໃຊ້ ເພື່ອຊຳລະສະສາງທີ່ສິນ ເປັນເວລາຢ່າງໜ້ອຍສິບສອງເດືອນຫຼັງຈາກມີລາຍງານ.

4.6 ວິສາຫະກິດຕ້ອງຈັດປະເພດຊັບສິນອື່ນໆທັງໝົດເປັນຊັບສິນບໍ່ໝູນວຽນ. ຖ້າບໍ່ສາມາດຈຳແນກຮອບວຽນທຸລະກິດປົກກະຕິຂອງວິສາຫະກິດຢ່າງຈະແຈ້ງໄດ້, ໃຫ້ຖືວ່າຮອບໄລຍະດຳເນີນງານ ເທົ່າກັບສິບສອງເດືອນ.

ທີ່ສິນໝູນວຽນ

4.7 ວິສາຫະກິດຕ້ອງຈັດທີ່ສິນເປັນທີ່ສິນໝູນວຽນ, ຖ້າຫາກ:

- (ກ) ວິສາຫະກິດ ຄາດວ່າຈະສະສາງທີ່ສິນໃນຮອບວຽນທຸລະກິດປົກກະຕິຂອງວິສາຫະກິດ;
- (ຂ) ວິສາຫະກິດ ຖືທີ່ສິນໄວ້ ໂດຍມີຈຸດປະສົງຕົ້ນຕໍ ເພື່ອການທຸລະກິດ;
- (ຄ) ທີ່ສິນ ຕ້ອງໄດ້ຊຳລະພາຍໃນສິບສອງເດືອນນັບຈາກມີລາຍງານ; ຫຼື
- (ງ) ວິສາຫະກິດບໍ່ມີສິດທີ່ບໍ່ມີເງື່ອນໄຂເພື່ອເຍື່ອນການຊຳລະທີ່ ເປັນເວລາບໍ່ຕ່ຳກວ່າສິບສອງເດືອນນັບຈາກມີລາຍງານ.

4.8 ວິສາຫະກິດຕ້ອງຈັດທີ່ສິນອື່ນໆທັງໝົດ ເປັນລາຍການບໍ່ໝູນວຽນ.

ລຳດັບ ແລະ ຮູບແບບຂອງບັນດາລາຍການໃນໃບລາຍງານຖານະການເງິນ

4.9 ວັກ 4.2 ໃຫ້ພຽງແຕ່ສະໜອງບັນຊີລາຍການທີ່ແຕກຕ່າງກັນຫຼາຍ ທາງດ້ານລັກສະນະເນື້ອໃນ ຫຼື ຂອດວຽກງານເພື່ອຮັບປະກັນ ການແຍກສະເໜີໃນໃບລາຍງານຖານະການເງິນ.

ໃບລາຍງານຖານະການເງິນ ຕ້ອງຖືກສ້າງຂຶ້ນ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຮູບແບບທີ່ກະຊວງການເງິນຮັບຮອງ. ແຕ່ລາຍການຫຼັກຕ້ອງຖືກປະກອບເຂົ້າ ເມື່ອຂະໜາດ, ລັກສະນະເນື້ອໃນ ຫຼື ຂອດວຽກງານ ຂອງລາຍການໃດໜຶ່ງ ຫຼື ການລວມລາຍການທີ່ຄ້າຍຄືກັນເຂົ້າກັນ ເປັນຄືດັ່ງ ການສະເໜີສະເພາະຕ່າງຫາກ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມເຂົ້າໃຈ ກ່ຽວກັບຖານະການເງິນຂອງວິສາຫະກິດ.

4.10 ຄຳວິນິດໄສ ກ່ຽວກັບລາຍການໃດຕ້ອງໄດ້ແຍກສະເໜີເພີ່ມເຕີມ ແມ່ນໃຫ້ອີງຕາມການປະເມີນຜົນ ຕາມບັດໄຈຂ້າງລຸ່ມນີ້ທັງ

ໝົດ:

- (ກ) ຈຳນວນເງິນ, ລັກສະນະ ແລະ ພາວະຄ່ອງຕົວຂອງຊັບສິນ.
- (ຂ) ຂອດວຽກງານຂອງຊັບສິນພາຍໃນວິສາຫະກິດ.
- (ຄ) ຈຳນວນເງິນ, ລັກສະນະ ແລະ ກຳນົດເວລາຂອງໜີ້ສິນ.

ຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ຕ້ອງສະເໜີໃນໃບລາຍງານຖານະການເງິນ ຫຼື ໃນບົດອະທິບາຍຊ້ອນທ້າຍ

4.11 ວິສາຫະກິດຕ້ອງເປີດເຜີຍ ໃນບົດອະທິບາຍຊ້ອນທ້າຍການຈັດປະເພດຍ່ອຍຂອງລາຍການຫຼັກ ທີ່ໄດ້ສະເໜີ ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- (ກ) ຊັບສິນບັດຄົງທີ່ມີຕົວຕົນ ໃນການຈັດປະເພດທີ່ແທດເໝາະສຳລັບວິສາຫະກິດ.
- (ຂ) ໜີ້ຕ້ອງຮັບໃນການທຸລະກິດ ແລະ ໜີ້ຕ້ອງຮັບອື່ນໆ ທີ່ສະແດງອອກຕ່າງຫາກຈຳນວນເງິນຕ້ອງຮັບຈາກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ຈາກພາກສ່ວນອື່ນ ແລະ ໜີ້ຕ້ອງຮັບຈາກລາຍຮັບຕ້ອງຮັບທີ່ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ອອກໃບເກັບເງິນ.
- (ຄ) ເຄື່ອງໃນສາງ, ໃຫ້ສະແດງແຍກຈຳນວນເງິນຂອງແຕ່ລະລາຍການດັ່ງນີ້, ເຄື່ອງໃນສາງ:
 - (i) ທີ່ຮັກສາໄວ້ເພື່ອຂາຍໃນການດຳເນີນທຸລະກິດປົກກະຕິ.
 - (ii) ໃນຂະບວນການຜະລິດເພື່ອການຂາຍດັ່ງກ່າວ.
 - (iii) ໃນຮູບການອຸປະກອນ ຫຼື ວັດຖຸປະກອບທີ່ຕ້ອງຊົມໃຊ້ໃນຂະບວນການຜະລິດ ຫຼື ໃນການສະໜອງການບໍລິການ.
- (ຖ) ໜີ້ຕ້ອງສົ່ງໃນການທຸລະກິດ ແລະ ໜີ້ຕ້ອງສົ່ງອື່ນໆ, ທີ່ສະແດງອອກຕ່າງຫາກຈຳນວນເງິນຕ້ອງຊໍາລະໃຫ້ຜູ້ສະໜອງໃນການທຸລະກິດ, ໃຫ້ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັນ ແລະ ລາຍຮັບເຍື່ອນຊໍາລະ ແລະ ລາຍຮັບລາຍຈ່າຍທີ່ຍັງຄ້າງ.
- (ຈ) ເງິນແຮ ເພື່ອ ຜົນປະໂຫຍດຂອງພະນັກງານ ແລະ ເງິນແຮອື່ນໆ.
- (ສ) ປະເພດທຶນເຈົ້າຂອງເຊັ່ນ ທຶນຖອກຊໍາລະແລ້ວ, ສ່ວນເກີນມູນຄ່າຮຸ້ນ, ກຳໄລລໍຖ້າແບ່ງບັນ ແລະ ລາຍການລາຍຮັບ ແລະ ລາຍຈ່າຍ, ຕາມທີ່ມາດຕະຖານດັ່ງກ່າວນີ້ກຳນົດ, ຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ໃນຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມອື່ນໆ ແລະ ສະເໜີແຍກຕ່າງຫາກໃນທຶນເຈົ້າຂອງ.

4.12 ວິສາຫະກິດທີ່ມີທຶນຮຸ້ນ ຕ້ອງເປີດເຜີຍລາຍການຂ້າງລຸ່ມນີ້ ໃນບົດອະທິບາຍຊ້ອນທ້າຍ:

- (ກ) ສຳລັບແຕ່ລະປະເພດທຶນຮຸ້ນ:
 - (i) ຈຳນວນຮຸ້ນ ທີ່ໄດ້ອະນຸຍາດ.
 - (ii) ຈຳນວນຮຸ້ນ ທີ່ໄດ້ອອກຈຳໜ່າຍ ແລະ ໄດ້ຖອກຊໍາລະເຕັມມູນຄ່າ ແລະ ໄດ້ຖອກຊໍາລະບໍ່ທັນເຕັມມູນຄ່າ.
 - (iii) ມູນຄ່າທີ່ກຳນົດໄວ້ຕໍ່ຮຸ້ນ ຫຼື ວ່າໃບຮຸ້ນດັ່ງກ່າວບໍ່ມີມູນຄ່າທີ່ກຳນົດໄວ້.
 - (iv) ການສົມທຽບຕົວເລກຈຳນວນຮຸ້ນຄ້າງຖອກຊໍາລະ ໃນຕົ້ນ ແລະ ທ້າຍປີການບັນຊີ.
 - (v) ສິດທິ, ບູລິມະສິດ ແລະ ຂໍ້ຈຳກັດ ທີ່ຕິດພັນກັບລາຍການປະເພດນີ້ ລວມທັງຂໍ້ຈຳກັດ ກ່ຽວກັບການແຈກຢາຍເງິນບັນຜົນ ແລະ ການທົດແທນທຶນຄືນ.
 - (vi) ຮຸ້ນໃນວິສາຫະກິດ ທີ່ວິສາຫະກິດ ຫຼື ບໍລິສັດໃນກຸ່ມ ຫຼື ວິສາຫະກິດຂາຮຸ້ນ ຮັກສາໄວ້.
 - (vii) ຮຸ້ນທີ່ສະໜອງໄວ້ເພື່ອອອກໃຫ້ຕາມສິດທິຊື້-ຂາຍຮຸ້ນ ແລະ ສັນຍາການຂາຍຮຸ້ນ, ລວມທັງເງື່ອນໄຂ ແລະ ຈຳນວນເງິນ.
- (ຂ) ຄຳອະທິບາຍ ກ່ຽວກັບແຕ່ລະຄັງສະສົມໃນທຶນເຈົ້າຂອງ.

4.14 ຖ້າວ່າ, ໃນມື້ລາຍງານ, ວິສາຫະກິດມີສັນຍາປະມູນຂາຍ ຊັບສິນຕົ້ນຕໍ, ຫຼື ກຸ່ມຊັບສິນ ແລະ ໜີ້ສິນ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງເປີດ

ເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- (ກ) ຄຳອະທິບາຍ ກ່ຽວກັບ ຊັບສິນ ຫຼື ກຸ່ມຊັບສິນ ແລະ ຫຼີ້ສິນ.
- (ຂ) ຄຳອະທິບາຍ ກ່ຽວກັບ ຄວາມເປັນຈິງ ແລະ ສະຖານະການຂອງການຂາຍ ຫຼື ແຜນການຂາຍ.
- (ຄ) ມູນຄ່າໃນບັນຊີຂອງຊັບສິນ ຫຼື, ຖ້າວ່າການຂາຍກ່າວເຖິງກຸ່ມຊັບສິນ ແລະ ຫຼີ້ສິນ, ມູນຄ່າໃນບັນຊີຂອງ ກຸ່ມຊັບສິນ ແລະ ຫຼີ້ສິນເຫຼົ່ານັ້ນ.

ການສົມທຽບກັບ IFRS ສຳລັບ ວນກ	
4.1 4.3	IFRS ສຳລັບ ວນກ ອະນຸຍາດ ໃຫ້ນຳໃຊ້ຄຳສັບ “ໃບສະຫຼຸບຊັບສົມບັດ” ແທນ “ໃບລາຍງານຖານະການເງິນ” (ເບິ່ງ IFRS ສຳລັບ ວນກ ວັກ 4.1). ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການບັນຊີ ນຳໃຊ້ຄຳສັບ “ໃບລາຍງານຖານະການເງິນ” (ມຕ.31).
4.2	ໃບລາຍງານຖານະການເງິນ ມີຮູບແບບທີ່ເປັນມາດຕະຖານ. ວັກນີ້ ຖືກປັບປຸງ.
4.2 (ຖ)	ໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນສະເພາະກິດຈະການ, ຈຳນວນເງິນລົງທຶນ ໃນບໍລິສັດໃນກຸ່ມ ກໍຕ້ອງຖືກຊີ້ໃຫ້ເຫັນ. ວັກນີ້ ຖືກປັບປຸງ.
4.2 (ຝ) ແລະ (ພ)	ລາຍການເຫຼົ່ານີ້ ຕ້ອງຖືກສະແດງໃຫ້ເຫັນແຕ່ໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນລວມກິດຈະການເທົ່ານັ້ນ. ວັກເຫຼົ່ານີ້ ຖືກປັບປຸງ.
4.4	ໃບລາຍງານຖານະການເງິນມີຮູບແບບທີ່ເປັນມາດຕະຖານ. ມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ນຳສະເໜີຕາມລຳດັບພາວະຄ່ອງຕົວ.
4.9	ວັກນີ້ ຖືກປັບປຸງ ຍ້ອນເອກະສານລາຍງານການເງິນ ມີຮູບແບບທີ່ເປັນມາດຕະຖານ ແຕ່ສາມາດປະກອບລາຍການຫຼັກເຂົ້າໄດ້.
4.11 ແລະ 4.12	ເອກະສານລາຍງານການເງິນ ມີຮູບແບບທີ່ເປັນມາດຕະຖານ. ມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ບໍ່ອະນຸຍາດ ໃຫ້ເລືອກສະແດງລາຍການ ໃນໃບລາຍງານຖານະການເງິນ ຫຼື ໃນບົດອະທິບາຍຊ້ອນທ້າຍ. ບັນດາລາຍການ ຂອງວັກ 4.11 ແລະ 4.12 ຕ້ອງຖືກສະແດງ ໃນບົດອະທິບາຍຊ້ອນທ້າຍເທົ່ານັ້ນ.
4.13	ຕາມນິຍາມ ບໍລິສັດ ຂອງລາວ ແມ່ນຮູບການວິສາຫະກິດ ທີ່ມີທຶນເປັນຮຸ້ນ. ມີພຽງແຕ່ວິສາຫະກິດສ່ວນບຸກຄົນເທົ່ານັ້ນ ທີ່ບໍ່ມີທຶນເປັນຮຸ້ນ. ວັກນີ້ ຖືກຕັດອອກ.

ໝວດ 5

ໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມ ແລະ ໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບ

ຂອບເຂດຂອງໝວດນີ້

5.1 ໝວດດັ່ງກ່າວນີ້ ກຳນົດໃຫ້ວິສາຫະກິດຕ້ອງສະເໜີ **ລວມຍອດຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມ**ຂອງຕົນເອງໃນປີການບັນຊີໜຶ່ງ-ເຊັ່ນ **ຜົນການດຳເນີນງານດ້ານການເງິນສຳລັບປີການບັນຊີ** - ໃນໜຶ່ງ ຫຼື ສອງເອກະສານລາຍງານການເງິນ ໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນລວມກິດຈະການ ຂອງຕົນ ແລະ ໃນສອງເອກະສານລາຍງານການເງິນ ໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນສະເພາະກິດຈະການ ຂອງຕົນ. ໝວດນີ້ ໄດ້ກຳນົດຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ຕ້ອງສະເໜີໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນເຫຼົ່ານີ້ ແລະ ຄວນສະເໜີຄືແນວໃດ.

ການສະເໜີ ລວມຍອດຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນລວມກິດຈະການ

5.2 ວິສາຫະກິດຕ້ອງສະເໜີລວມຍອດຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມໃນປີການບັນຊີ ອາດມີໃບລາຍງານໃດໜຶ່ງດັ່ງນີ້:

- (ກ) ໃນ**ໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມ** ໃບລາຍງານດຽວ, ຊຶ່ງໃນກໍລະນີນີ້ ໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມ ສະແດງເຖິງທຸກລາຍການລາຍຮັບ ແລະ ລາຍຈ່າຍ ທີ່ຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ໃນປີ, ຫຼື
- (ຂ) ໃນສອງໃບລາຍງານ—**ໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບ** ແລະ **ໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມ**, ຊຶ່ງໃນກໍລະນີນີ້ ໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບ ສະແດງທຸກລາຍການຂອງລາຍຮັບ ແລະ ລາຍຈ່າຍ ທີ່ຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ໃນປີ ຍົກເວັ້ນບັນດາລາຍການ ທີ່ຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ໃນໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມ ນອກກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ ຕາມການອະນຸມັດ ຫຼື ຕາມມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ກຳນົດໄວ້.

5.3 ການປ່ຽນຈາກວິທີການສ້າງໃບລາຍງານດຽວ ເປັນວິທີການສ້າງສອງໃບລາຍງານ, ຫຼື ກົງກັນຂ້າມກັນ, ແມ່ນການປ່ຽນແປງນະໂຍບາຍການບັນຊີທີ່ປະຕິບັດຕາມໝວດ 10 ນະໂຍບາຍການບັນຊີ, ຕົວເລກຄາດຄະເນປະຕິບັດ ແລະ ຂໍ້ຜິດພາດ.

ວິທີການສ້າງໃບລາຍງານດຽວ

5.4 ຕາມວິທີການສ້າງໃບລາຍງານດຽວ, ໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມ ຕ້ອງລວມມີທຸກລາຍການລາຍຮັບ ແລະ ລາຍຈ່າຍທີ່ໄດ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີໃນປີການບັນຊີ ເວັ້ນເສຍແຕ່ ມາດຕະຖານດັ່ງກ່າວນີ້ ກຳນົດໄວ້ຢ່າງອື່ນ. ມາດຕະຖານນີ້ກຳນົດການລົງບັນຊີ ທີ່ແຕກຕ່າງກັນຕາມສະພາບການລຸ່ມນີ້:

- (ກ) ຜົນກະທົບຂອງການກວດແກ້ຂໍ້ຜິດພາດ ແລະ ສ່ວນປ່ຽນແປງດ້ານນະໂຍບາຍການບັນຊີ ໃຫ້ສະແດງເປັນການປັບປຸງຢ້ອນຫຼັງຂອງປີການບັນຊີຜ່ານມາ ແທນການເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນໃນປີການບັນຊີ ທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນ (ເບິ່ງໝວດ 10 ນະໂຍບາຍການບັນຊີ, ຕົວເລກຄາດຄະເນປະຕິບັດ ແລະ ຂໍ້ຜິດພາດ).
- (ຂ) ສາມປະເພດຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມອື່ນໆ ຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງລວມຍອດຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມ, ນອກກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ, ເມື່ອເກີດມີ:
 - (i) ສ່ວນໄດ້ ແລະ ສ່ວນເສຍ ບາງຢ່າງ ທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກການປ່ຽນຄ່າສະກຸນເງິນໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນ ກ່ຽວກັບລາຍການເຄື່ອນໄຫວຢູ່ຕ່າງປະເທດ (ເບິ່ງໝວດ 30 ການປ່ຽນຄ່າສະກຸນເງິນຕ່າງປະເທດ).
 - (ii) ສ່ວນໄດ້ ແລະ ສ່ວນເສຍ ບາງຢ່າງ ດ້ານສະຖິຕິປະກັນໄພ (ເບິ່ງໝວດ 28 ຜົນປະໂຫຍດຂອງພະນັກງານ).
 - (iii) ສ່ວນປ່ຽນແປງບາງຢ່າງ ໃນມູນຄ່າຍຸຕິທຳຂອງເຄື່ອງມືຄຸ້ມກັນຄວາມສ່ຽງ (ເບິ່ງໝວດ 12 ປະເດັນຕ່າງໆ ທີ່ຕິດພັນກັບເຄື່ອງມືການເງິນອື່ນໆ).

5.5 ຢ່າງຕໍ່າສຸດ, ວິສາຫະກິດ ຕ້ອງປະກອບລາຍການຫຼັກ ຂອງໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໃຫ້ມີຮູບແບບທີ່ເປັນມາດຕະຖານໄວ້ ແລະ ຈຳນວນເງິນ ຂອງລາຍການ ໃນບັນດາລາຍການອື່ນໆໃນປີ ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

(ກ) ລາຍຮັບ.

(ຂ) ຕົ້ນທຶນການເງິນ.

(ຄ) ສ່ວນແບ່ງກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ ບ້ວງເງິນລົງທຶນໃນວິສາຫະກິດຂາຮຸ້ນ (ເບິ່ງໝວດ 14 ເງິນລົງທຶນໃນວິສາຫະກິດຂາຮຸ້ນ) ແລະ ວິສາຫະກິດທີ່ມີການຄວບຄຸມຮ່ວມກັນ (ເບິ່ງໝວດ 15 ເງິນລົງທຶນໃນວິສາຫະກິດປະສົມ) ທີ່ໄດ້ລົງບັນຊີໂດຍນຳໃຊ້ວິທີການຕີມູນຄ່າທຽບເທົ່າ.

(ງ) ລາຍຈ່າຍອາກອນ ບໍ່ລວມອາກອນທີ່ຈັດສັນໃສ່ລາຍການ (ຈ), (ຊ) ແລະ (ຍ) ຂ້າງລຸ່ມ (ເບິ່ງວັກ 29.27).

(ຈ) ຈຳນວນເງິນດຽວ ຊຶ່ງປະກອບເປັນ ລວມຍອດຂອງ

(i) ກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນຫຼັງອາກອນຂອງການດຳເນີນງານທີ່ຢຸດເຊົາ, ແລະ

(ii) ສ່ວນໄດ້ ຫຼື ສ່ວນເສຍ ຫຼັງອາກອນທີ່ໄດ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີໃນການຕີມູນຄ່າຕາມມູນຄ່າຍຸຕິທຳລົບຕົ້ນທຶນຂາຍ ຫຼື ໃນການຂາຍຊັບສິນສຸດທິ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການດຳເນີນງານທີ່ຍົກເລີກ.

(ສ) ກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ. (ຖ້າວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງ ບໍ່ມີລາຍການໃດ ຂອງຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມ, ຫົວຂໍ້ລາຍການດັ່ງກ່າວ ກໍຕ້ອງຖືກນຳສະເໜີ).

(ຊ) ແຕ່ລະລາຍການຂອງຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມອື່ນໆ (ເບິ່ງວັກ 5.4 (ຂ)) ທີ່ໄດ້ຈັດປະເພດຕາມລັກສະນະເນື້ອໃນ (ບໍ່ລວມຈຳນວນເງິນໃນຂໍ້ (ຍ)).

(ຍ) ສ່ວນແບ່ງຂອງຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມອື່ນໆ ຂອງວິສາຫະກິດຂາຮຸ້ນ ແລະ ວິສາຫະກິດທີ່ມີການຄວບຄຸມຮ່ວມກັນ ທີ່ໄດ້ລົງບັນຊີຕາມວິທີການຕີມູນຄ່າທຽບເທົ່າ.

(ດ) ລວມຍອດຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມ (ຖ້າວ່າຫົວໜ່ວຍບໍ່ມີລາຍການຂອງຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມອື່ນໆ, ອາດນຳໃຊ້ຄຳສັບອື່ນສຳລັບຫົວຂໍ້ລາຍການນີ້ເຊັ່ນ ກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ).

ໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມ

5.6 ວິສາຫະກິດຕ້ອງແຍກເປີດເຜີຍລາຍການຂ້າງລຸ່ມນີ້ ເປັນການຈັດສັນໃນປີການບັນຊີ ດັ່ງນີ້:

(ກ) ກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນໃນປີ ທີ່ເປັນສ່ວນຂອງ

(i) ເງິນລົງທຶນທີ່ບໍ່ໃຫ້ສິດຄວບຄຸມ.

(ii) ເຈົ້າຂອງ ບໍລິສັດແມ່.

(ຂ) ລວມຍອດຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມໃນປີການບັນຊີທີ່ເປັນສ່ວນຂອງ

(i) ເງິນລົງທຶນທີ່ບໍ່ໃຫ້ສິດຄວບຄຸມ.

(ii) ເຈົ້າຂອງບໍລິສັດແມ່.

ວິທີການສ້າງສອງໃບລາຍງານ

5.7 ຕາມວິທີການສ້າງສອງໃບລາຍງານ, ໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບຕ້ອງສະເໜີ ຢ່າງຕໍ່າສຸດ ລາຍການຫຼັກທີ່ສະເໜີຈຳນວນເງິນ ໃນວັກ 5.5(ກ)–5.5(ສ) ສຳລັບປີການບັນຊີນັ້ນ, ໂດຍມີກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນໃນແຖວສຸດທ້າຍ. ໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມຕ້ອງເລີ່ມຈາກກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນໃນແຖວທຳອິດ ແລະຢ່າງຕໍ່າສຸດຕ້ອງສະແດງລາຍການຫຼັກທີ່ສະແດງຈຳນວນເງິນໃນວັກ 5.5(ຊ)–5.5(ດ) ແລະ ວັກ 5.6 ສຳລັບປີການບັນຊີນັ້ນ.

ຂໍ້ກຳນົດໃນການປະຕິບັດ ສຳລັບທັງສອງວິທີການສ້າງ

5.8 ພາຍໃຕ້ ມາດຕະຖານດັ່ງກ່າວນີ້, ຜົນກະທົບຂອງການກວດແກ້ຂໍ້ຜິດພາດ ແລະການປ່ຽນແປງນະໂຍບາຍການບັນຊີ

ແມ່ນສະເໜີເປັນການປັບປຸງຍ້ອນຫຼັງຂອງປົກການບັນຊີຜ່ານມາ, ແທນການລວມເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ ໃນປົກການບັນຊີທີ່ເກີດຂຶ້ນ (ເບິ່ງໝວດ 10 ນະໂຍບາຍການບັນຊີ, ຕົວເລກຄາດຄະເນປະຕິບັດ ແລະ ຂໍ້ຕົກລົງ).

- 5.9 ວິສາຫະກິດຕ້ອງສະເໜີລາຍການຫຼັກ, ຫົວຂໍ້ ແລະ ລວມຍອດຍ່ອຍ ເພີ່ມເຕີມ ໃນໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບ ແລະ ໃນໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມ (ແລະ ໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບ, ຖ້າຫາກມີການນຳສະເໜີ), ເມື່ອການສະເໜີດັ່ງກ່າວນັ້ນ ກ່ຽວຂ້ອງກັບການສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈ ກ່ຽວກັບຜົນການດຳເນີນງານດ້ານການເງິນຂອງວິສາຫະກິດ.
- 5.10 ວິສາຫະກິດບໍ່ຕ້ອງສະເໜີ ຫຼື ອະທິບາຍລາຍການລາຍຮັບ ແລະ ລາຍຈ່າຍໃດໆ ເປັນ ‘ລາຍການພິເສດ’ ໃນໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມ (ຫຼື ໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບ, ຖ້າຫາກມີການນຳສະເໜີ) ຫຼື ໃນບົດອະທິບາຍຊ້ອນທ້າຍ.

ການສະເໜີຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມ ໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນສະເພາະກິດຈະການ

- 5.2/1 ວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງ ຕ້ອງສະເໜີລວມຍອດຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມໃນປົກການບັນຊີ ໃນສອງໃບລາຍງານ—**ໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບ ແລະ ໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມ**. ໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບ ສະແດງທຸກລາຍການຂອງລາຍຮັບ ແລະ ລາຍຈ່າຍ ທີ່ຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ໃນປີ ຍົກເວັ້ນບັນດາລາຍການ ທີ່ຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ໃນໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມ ນອກກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ ຕາມມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ກຳນົດໄວ້. ສອງໃບລາຍງານດັ່ງກ່າວ ໄດ້ຖືກກຳນົດຢ່າງມີມາດຕະຖານ.

ໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບ

- 5.4/1 ໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບ ຕ້ອງລວມມີທຸກລາຍການລາຍຮັບ ແລະ ລາຍຈ່າຍທີ່ໄດ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີໃນປົກການບັນຊີ ເວັ້ນເສຍແຕ່ ມາດຕະຖານດັ່ງກ່າວນີ້ ກຳນົດໄວ້ຢ່າງອື່ນ. ມາດຕະຖານນີ້ກຳນົດການລົງບັນຊີ ທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ຕາມສະພາບການລຸ່ມນີ້:

- (ກ) ຜົນກະທົບຂອງການກວດແກ້ຂໍ້ຜິດພາດ ແລະ ສ່ວນປ່ຽນແປງດ້ານນະໂຍບາຍການບັນຊີ ໃຫ້ສະແດງເປັນການປັບປຸງຍ້ອນຫຼັງຂອງປົກການບັນຊີຜ່ານມາ ແທນການເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນໃນປົກການບັນຊີ ທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນ (ເບິ່ງໝວດ 10 ນະໂຍບາຍການບັນຊີ, ຕົວເລກຄາດຄະເນປະຕິບັດ ແລະ ຂໍ້ຕົກລົງ).
- (ຂ) ສາມປະເພດຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມອື່ນໆ ຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງລວມຍອດຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມ, ນອກກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ, ເມື່ອເກີດມີ:
- (i) **ສ່ວນໄດ້ ແລະ ສ່ວນເສຍ** ບາງຢ່າງ ທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກການປ່ຽນຄ່າສະກຸນເງິນໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນ ກ່ຽວກັບລາຍການເຄື່ອນໄຫວຢູ່ຕ່າງປະເທດ (ເບິ່ງໝວດ 30 ການປ່ຽນຄ່າສະກຸນເງິນຕ່າງປະເທດ).
- (ii) ສ່ວນໄດ້ ແລະ ສ່ວນເສຍ ບາງຢ່າງ ດ້ານສະຖິຕິປະກັນໄພ (ເບິ່ງໝວດ 28 ຜົນປະໂຫຍດຂອງພະນັກງານ).
- (iii) ສ່ວນປ່ຽນແປງບາງຢ່າງ ໃນມູນຄ່າຍຸຕິທຳຂອງເຄື່ອງມືຄຸ້ມກັນຄວາມສ່ຽງ (ເບິ່ງໝວດ 12 ປະເດັນຕ່າງໆ ທີ່ຕິດພັນກັບເຄື່ອງມືການເງິນອື່ນໆ).

- 5.5/1 ວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງ ຕ້ອງປະກອບລາຍການຫຼັກ ຂອງໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໃຫ້ມີຮູບແບບທີ່ເປັນມາດຕະຖານໄວ້ ແລະ ຈຳນວນເງິນ ຂອງລາຍການ ໃນບັນດາລາຍການອື່ນໆໃນປີ ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- (ກ) **ລາຍຮັບ**.
- (ຂ) ຕົ້ນທຶນການເງິນ.
- (ງ) **ລາຍຈ່າຍອາກອນ** ບໍ່ລວມອາກອນທີ່ຈັດສັນໃສ່ລາຍການ (ຈ), (5.5/2 (ກ)) ແລະ (5.5/2 (ຂ)) ຂ້າງລຸ່ມ (ເບິ່ງວັກ 29.27).
- (ຈ) ຈຳນວນເງິນດຽວ ຊຶ່ງປະກອບເປັນ ລວມຍອດຂອງ:
- (i) ກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນຫຼັງອາກອນຂອງການດຳເນີນງານທີ່ຢຸດເຊົາ, ແລະ

- (ii) ສ່ວນໄດ້ ຫຼື ສ່ວນເສຍ ຫຼັງອາກອນທີ່ໄດ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີໃນການຕີມູນຄ່າຕາມມູນຄ່າຍຸຕິທຳລົບຕົ້ນທຶນຂາຍ ຫຼື ໃນການຂາຍຊັບສິນສຸດທິ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການດຳເນີນງານທີ່ຍົກເລີກ.

(ສ) ກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ.

ໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມ

5.5/2 ໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມ ຕ້ອງເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍ ກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ ເປັນແຖວທຳອິດ ແລະ ຕ້ອງແຍກສະແດງ, ຢ່າງຕໍ່າສຸດ, ລາຍການຕໍ່ໄປນີ້ ໃນປີ:

(ກ) ແຕ່ລະລາຍການຂອງຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມອື່ນໆ (ເບິ່ງວັກ 5.4/1 (ຂ)) ທີ່ໄດ້ຈັດປະເພດຕາມລັກສະນະເນື້ອໃນ (ບໍ່ລວມ ຈຳນວນເງິນໃນຂໍ້ (ຂ)).

(ຄ) ລວມຍອດຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມ.

ຂໍ້ກຳນົດໃນການປະຕິບັດ

5.8/1 ພາຍໃຕ້ ມາດຕະຖານດັ່ງກ່າວນີ້, ຜົນກະທົບຂອງການກວດແກ້ຂໍ້ຜິດພາດ ແລະ ການປ່ຽນແປງນະໂຍບາຍການບັນຊີ ແມ່ນສະເໜີເປັນການປັບປຸງຍ້ອນຫຼັງຂອງປີການບັນຊີຜ່ານມາ, ແທນການລວມເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ ໃນປີການບັນຊີທີ່ເກີດຂຶ້ນ (ເບິ່ງໝວດ 10 ນະໂຍບາຍການບັນຊີ, ຕົວເລກຄາດຄະເນປະຕິບັດ ແລະ ຂໍ້ຜິດພາດ).

5.9/1 ວິສາຫະກິດຕ້ອງສະເໜີລາຍການຫຼັກ, ຫົວຂໍ້ ແລະ ລວມຍອດຍ່ອຍ ເພີ່ມເຕີມ ໃນໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບ ແລະ ໃນໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມ, ເມື່ອການສະເໜີດັ່ງກ່າວນັ້ນ ກ່ຽວຂ້ອງກັບການສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈ ກ່ຽວກັບຜົນການດຳເນີນງານດ້ານການເງິນຂອງວິສາຫະກິດ.

5.10/1 ວິສາຫະກິດບໍ່ຕ້ອງສະເໜີ ຫຼື ອະທິບາຍລາຍການລາຍຮັບ ແລະ ລາຍຈ່າຍໃດໆ ເປັນ 'ລາຍການພິເສດ' ໃນໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບ ແລະ ໃນໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມ ຫຼື ໃນບົດອະທິບາຍຊ້ອນທ້າຍ.

ການວິໄຈລາຍຈ່າຍ

5.11 ໃນໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບຂອງເອກະສານລາຍງານການເງິນລວມກິດຈະການ ຂອງຕົນ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງສະເໜີການວິໄຈລາຍຈ່າຍ ໂດຍຈັດປະເພດບົນພື້ນຖານລັກສະນະເນື້ອໃນຂອງລາຍຈ່າຍ ຫຼື ຕາມຂອດວຽກງານຂອງລາຍຈ່າຍ ພາຍໃນວິສາຫະກິດ, ຊຶ່ງສະເໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ໜ້າເຊື່ອຖື ແລະ ກ່ຽວຂ້ອງກວ່າເກົ່າ.

ວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງ ຕ້ອງສະເໜີລາຍຈ່າຍ ໂດຍນຳໃຊ້ການຈັດປະເພດຕາມລັກສະນະເນື້ອໃນຂອງລາຍຈ່າຍ ໃນໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບຂອງເອກະສານລາຍງານການເງິນສະເພາະກິດຈະການ. ວິສາຫະກິດນັ້ນ ສາມາດສະເໜີ ໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບ ທີ່ສອງ ໂດຍນຳໃຊ້ການຈັດປະເພດລາຍຈ່າຍ ຕາມຂອດວຽກງານ.

ການວິໄຈຕາມລັກສະນະເນື້ອໃນຂອງລາຍຈ່າຍ

(ກ) ຕາມວິທີການຈັດປະເພດນີ້, ລາຍຈ່າຍຖືກລວມເຂົ້າກັນ ໃນໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມ ຕາມລັກສະນະເນື້ອໃນ (ເຊັ່ນ: ຄ່າຫຼັກຖານ, ການຊື້ວັດສະດຸ, ຄ່າຂົນສົ່ງ, ຜົນປະໂຫຍດຂອງພະນັກງານ ແລະ ຄ່າໂຄສະນາ), ແລະ ບໍ່ຖືກຈັດສັນຄືນໃໝ່ ຕາມຂອດວຽກງານຕ່າງໆ ພາຍໃນວິສາຫະກິດ.

ການວິໄຈຕາມຂອດວຽກງານຂອງລາຍຈ່າຍ

(ຂ) ຕາມວິທີການຈັດປະເພດນີ້, ລາຍຈ່າຍຖືກລວມເຂົ້າກັນ ຕາມຂອດວຽກງານ ດັ່ງເປັນສ່ວນຂອງຕົ້ນທຶນຂາຍ ຫຼື, ຕົວຢ່າງ, ຕົ້ນທຶນການແຈກຢາຍ ຫຼື ກິດຈະກຳບໍລິຫານງານ. ຢ່າງຕໍ່າສຸດ, ວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງ ເປີດເຜີຍຕົ້ນທຶນຂາຍຂອງຕົນ ຕາມວິທີການນີ້ ແຍກສະເພາະຕ່າງໆ ຈາກລາຍຈ່າຍອື່ນໆ.

ການສົມທຽບກັບ IFRS ສໍາລັບ ວນກ	
ໝວດ 5	ຫຼາຍຂໍ້ກຳນົດຂອງໝວດນີ້ ໄດ້ຖືກປັບປຸງ ຍ້ອນມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ມີການທຳມາດໃຊ້ຮູບແບບວິທີການໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບໃບລາຍງານດຽວ ໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນສະເພາະກິດຈະການ (ເບິ່ງ FRS ສໍາລັບ ວນກ ພ້ອມ). ໝວດນີ້ຍັງຈຳແນກຄວາມແຕກຕ່າງ ຂອງເອກະສານລາຍງານການເງິນລວມກິດຈະການ ແລະ ເອກະສານລາຍງານການເງິນສະເພາະກິດຈະການ. ວັກຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບເອກະສານລາຍງານການເງິນສະເພາະກິດຈະການ ຖືກສ້າງຂຶ້ນ (5.2/1, ...).
5.11	ເປັນຂໍ້ບັງຄັບໃຫ້ໃຊ້ການຈັດປະເພດລາຍຈ່າຍ ຕາມລັກສະນະເນື້ອໃນ ໃນໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບ ຂອງເອກະສານລາຍງານການເງິນສະເພາະກິດຈະການ. ໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບ ທີ່ສອງ ຂອງເອກະສານລາຍງານການເງິນສະເພາະກິດຈະການ ສາມາດຖືກສະເໜີດ້ວຍການວິໄຈລາຍຈ່າຍ ຕາມຂອດວຽກງານ. ວັກນີ້ຖືກປັບປຸງ.

ໝວດ 6

ໃບລາຍງານສ່ວນປ່ຽນແປງທຶນເຈົ້າຂອງ

ຂອບເຂດຂອງໝວດນີ້

6.1 ໝວດດັ່ງກ່າວ ວາງເງື່ອນໄຂສໍາລັບນໍາສະເໜີສ່ວນປ່ຽນແປງໃນທຶນເຈົ້າຂອງ ໃນປີ ຂອງວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງ, ໃນໃບລາຍງານສ່ວນປ່ຽນແປງທຶນເຈົ້າຂອງ.

ໃບລາຍງານສ່ວນປ່ຽນແປງທຶນເຈົ້າຂອງ

ເບົ້າໝາຍ

6.2 ໃບລາຍງານສ່ວນປ່ຽນແປງທຶນເຈົ້າຂອງ ສະແດງ ກໍາໄລ ຫຼື ຂາດທຶນຂອງວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງ ສໍາລັບໜຶ່ງຮອບເວລາລາຍງານ, ລາຍການ ລາຍຮັບ ແລະ ລາຍຈ່າຍ ທີ່ໄດ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ໃນຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມອື່ນ ໃນປີ, ຜົນກະທົບຂອງການປ່ຽນແປງນະໂຍບາຍການບັນຊີ ແລະ ການກວດແກ້ຂໍ້ຜິດພາດ ທີ່ໄດ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີໃນປີ ແລະ ຈຳນວນເງິນລົງທຶນໂດຍຜູ້ລົງທຶນໃນທຶນເຈົ້າຂອງ ແລະ ເງິນບັນຜົນ ແລະ ການແຈກຢາຍອື່ນໆໃຫ້ແກ່ຜູ້ລົງທຶນໃນທຶນເຈົ້າຂອງ ໃນປີ.

ຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ຕ້ອງສະເໜີໃນໃບລາຍງານສ່ວນປ່ຽນແປງທຶນເຈົ້າຂອງ

6.3 ວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງ ຕ້ອງນໍາສະເໜີ ໃບລາຍງານສ່ວນປ່ຽນແປງທຶນເຈົ້າຂອງ ທີ່ສະແດງອອກໃນໃບລາຍງານ :

- (ກ) ລວມຍອດຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມໃນປີການບັນຊີ, ທີ່ແຍກຈຳນວນເງິນລວມຍອດ ບ້ວງເຈົ້າຂອງບໍລິສັດແມ່ ແລະ ເງິນລົງທຶນທີ່ບໍ່ໃຫ້ສິດຄວບຄຸມ;
- (ຂ) ສໍາລັບແຕ່ລະອົງປະກອບຂອງທຶນເຈົ້າຂອງ, ຜົນກະທົບຂອງການປະຕິບັດຍ້ອນຫຼັງ ຫຼື ການປັບປຸງຄືນໃໝ່ທີ່ໄດ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີຍ້ອນຫຼັງ ໂດຍອີງຕາມ ໝວດ 10 ນະໂຍບາຍການບັນຊີ, ຕົວເລກຄາດຄະເນປະຕິບັດ ແລະ ຂໍ້ຜິດພາດ.
- (ຄ) ສໍາລັບແຕ່ລະອົງປະກອບຂອງທຶນເຈົ້າຂອງ, ການສົມທຽບຕົວເລກລະຫ່ວາງ ມູນຄ່າໃນບັນຊີຕົ້ນປີ ແລະ ທ້າຍປີ, ໂດຍແຍກແຕ່ລະສ່ວນປ່ຽນແປງທີ່ເປັນຜົນມາຈາກ :
 - (i) ກໍາໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ.
 - (ii) ແຕ່ລະລາຍການ ຂອງຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມອື່ນໆ.
 - (iii) ຈຳນວນເງິນລົງທຶນຂອງຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງ, ເງິນບັນຜົນ ແລະ ເງິນແຈກຢາຍອື່ນໆ ໃຫ້ຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງ, ຊຶ່ງແຍກສະແດງ ລາຍການອອກຮຸ້ນ, ລາຍການເຄື່ອນໄຫວຮຸ້ນທຶນຊື້ຄືນ, ເງິນບັນຜົນ ແລະ ການແຈກຢາຍອື່ນໆ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງ, ແລະ ພ້ອມທັງ ສ່ວນປ່ຽນແປງຜົນປະໂຫຍດຂອງຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງໃນບໍລິສັດໃນກຸ່ມ ທີ່ບໍ່ເຮັດໃຫ້ສູນເສຍການຄວບຄຸມ.

ການສົມທຽບກັບ IFRS ສໍາລັບ ວນກ	
6.1 6.4 ແລະ 6.5	ມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ນໍາສະເໜີໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບ ແລະ ກໍາໄລລໍ່ຖ້າແບ່ງປັນ (ເບິ່ງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການບັນຊີ ມຕ. 31).

ໝວດ 7

ໃບລາຍງານກະແສເງິນສົດ

ຂອບເຂດຂອງໝວດນີ້

- 7.1 ໝວດດັ່ງກ່າວນີ້ ກຳນົດຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ຕ້ອງໄດ້ສະເໜີໃນໃບລາຍງານກະແສເງິນສົດ ແລະ ວິທີການສະເໜີຂໍ້ມູນຂ່າວສານດັ່ງກ່າວ. ໃບລາຍງານກະແສເງິນສົດ ສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບສ່ວນປ່ຽນແປງດ້ານເງິນສົດ ແລະ ສິ່ງທຽບເທົ່າເງິນສົດຂອງວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງໃນຮອບເວລາລາຍງານ ຊຶ່ງແຍກສະແດງສ່ວນປ່ຽນແປງທີ່ກຳເນີດຈາກ ກິດຈະກຳດຳເນີນງານ, ກິດຈະກຳການລົງທຶນ ແລະ ກິດຈະກຳປະກອບທຶນ.

ສິ່ງທຽບເທົ່າເງິນສົດ

- 7.2 ສິ່ງທຽບເທົ່າເງິນສົດ ແມ່ນເງິນລົງທຶນໄລຍະສັ້ນ, ມີພາວະຄ່ອງຕົວສູງ ທີ່ຮັກສາໄວ້ເພື່ອຈຸດປະສົງໃນການຊຳລະຂໍ້ຜູກພັນໄລຍະສັ້ນດ້ານເງິນສົດ ແຕ່ຫາກບໍ່ແມ່ນເພື່ອການລົງທຶນ ຫຼື ເພື່ອຈຸດມຸ້ງໝາຍອື່ນໆ. ສະນັ້ນ, ຕາມປົກກະຕິເງິນລົງທຶນຈະມີເງື່ອນໄຂເປັນສິ່ງທຽບເທົ່າເງິນສົດ ພຽງແຕ່ຖ້າຫາກມີວາລະເວລາສັ້ນ, ຕົວຢ່າງຕ່າງກ່ວາ ຫຼື ເທົ່າກັບສາມເດືອນ ຫຼື ຫຼຸດນັ້ນ ເລີ່ມແຕ່ມີໄດ້ມາເປັນກຳມະສິດ. ເງິນເບີກເກີນບັນຊີທະນາຄານ ຕາມປົກກະຕິ ແມ່ນຖືກຄຳນຳກັບກິດຈະກຳປະກອບທຶນທີ່ຄ້າຍຄືກັນກັບເງິນກູຢີມ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ, ຖ້າຫາກຕ້ອງຊຳລະຄືນເມື່ອມີການທວງຖາມ ແລະ ປະກອບເປັນພາກສ່ວນໜຶ່ງຂອງການບໍລິຫານເງິນສົດ ຂອງວິສາຫະກິດ, ເງິນເບີກເກີນບັນຊີທະນາຄານ ກໍເປັນອົງປະກອບຂອງເງິນສົດ ແລະ ສິ່ງທຽບເທົ່າເງິນສົດ.

ຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ຕ້ອງສະເໜີໃນໃບລາຍງານກະແສເງິນສົດ

- 7.3 ວິສາຫະກິດຕ້ອງສະເໜີໃບລາຍງານກະແສເງິນສົດ ທີ່ສະແດງກະແສເງິນສົດໃນຮອບເວລາລາຍງານ ທີ່ຈັດເປັນກິດຈະກຳດຳເນີນງານ, ກິດຈະກຳການລົງທຶນ ແລະ ກິດຈະກຳປະກອບທຶນ.

ກິດຈະກຳດຳເນີນງານ

- 7.4 ກິດຈະກຳດຳເນີນງານ ແມ່ນກິດຈະກຳຕົ້ນຕໍຂອງວິສາຫະກິດ ທີ່ສ້າງລາຍຮັບ. ສະນັ້ນ, ກະແສເງິນສົດ ທີ່ກຳເນີດຈາກກິດຈະກຳດຳເນີນງານ ໂດຍທົ່ວໄປ ມາຈາກລາຍການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ເຫດການ ແລະ ເງື່ອນໄຂອື່ນໆ ທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນການຄິດໄລ່ກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ. ຕົວຢ່າງ ຂອງກະແສເງິນສົດ ທີ່ມາຈາກກິດຈະກຳດຳເນີນງານ ມີຄື:

- (ກ) ການຮັບເງິນສົດຈາກການຂາຍສິນຄ້າ ແລະ ການສະໜອງການບໍລິການ.
- (ຂ) ການຮັບເງິນສົດຈາກຄ່າສິດທິ, ຄ່າທຳນຽມ, ຄ່ານາຍໜ້າ ແລະ ລາຍຮັບອື່ນໆ.
- (ຄ) ການຈ່າຍເງິນສົດໃຫ້ຜູ້ສະໜອງສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ.
- (ງ) ການຈ່າຍເງິນສົດໃຫ້ພະນັກງານ ແລະ ຈ່າຍແທນພະນັກງານ.
- (ຈ) ການຈ່າຍເງິນສົດເພື່ອຊຳລະ ຫຼື ທົດແທນຄືນອາກອນລາຍຮັບ ເວັ້ນເສຍແຕ່ສາມາດຈຳແນກກິດຈະກຳການລົງທຶນ ແລະ ກິດຈະການປະກອບທຶນ.
- (ສ) ການຮັບ ແລະ ຈ່າຍອອກ ເງິນສົດ ຈາກເງິນລົງທຶນ, ກູຢີມ ແລະ ສັນຍາອື່ນ ທີ່ຮັກສາໄວ້ເພື່ອຈຸດໝາຍທາງດ້ານທຸລະກິດ ຫຼື ການຄ້າ ຊຶ່ງຄ້າຍຄືກັນກັບເຄື່ອງຊື້ເຂົ້າສາງເພື່ອແນໃສ່ຂາຍອອກຄືນ.

ບາງລາຍການເຄື່ອນໄຫວ ເຊັ່ນ ການຂາຍລາຍການໃດໜຶ່ງຂອງໂຮງງານໂດຍວິສາຫະກິດຜະລິດ, ອາດເຮັດໃຫ້ເກີດມູນຄ່າສ່ວນໄດ້ ຫຼື ສ່ວນເສຍ ທີ່ໄດ້ລວມຢູ່ໃນກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ, ກະແສເງິນສົດ ທີ່ຕິດພັນກັບລາຍການເຄື່ອນໄຫວດັ່ງກ່າວ ແມ່ນກະແສເງິນສົດທີ່ມາຈາກກິດຈະກຳການລົງທຶນ.

ກິດຈະກຳການລົງທຶນ

7.5 ກິດຈະກຳການລົງທຶນ ແມ່ນການຊື້ ແລະ ຂາຍຊັບສົມບັດຍະຍາວ ແລະ ເງິນລົງທຶນອື່ນໆ ທີ່ບໍ່ລວມຢູ່ໃນສິ່ງທຽບເທົ່າເງິນສົດ. ຕົວຢ່າງຂອງກະແສເງິນສົດ ທີ່ມາຈາກກິດຈະກຳການລົງທຶນ ມີຄື :

- (ກ) ການຈ່າຍເງິນສົດຊື້ຊັບສົມບັດຄົງທີ່ມີຕົວຕົນ (ລວມທັງຊັບສົມບັດຄົງທີ່ ທີ່ສ້າງຂຶ້ນດ້ວຍຕົນເອງ), ຊັບສົມບັດມີຕົວຕົນ ແລະ ຊັບສົມບັດຍະຍາວອື່ນໆ.
- (ຂ) ການຮັບເງິນສົດ ຈາກການຂາຍຊັບສົມບັດຄົງທີ່ມີຕົວຕົນ, ຊັບສົມບັດມີຕົວຕົນ ແລະ ຊັບສົມບັດຍະຍາວອື່ນໆ.
- (ຄ) ການຈ່າຍເງິນສົດ ເພື່ອຊື້ເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດທຶນເຈົ້າຂອງ ຫຼື ໜີ້ ຂອງວິສາຫະກິດອື່ນໆ, ແລະ ເງິນລົງທຶນໃນວິສາຫະກິດປະສົມ (ທີ່ບໍ່ແມ່ນການຈ່າຍອອກເພື່ອຊື້ເຄື່ອງມືດັ່ງກ່າວ ທີ່ຈັດປະເພດເປັນສິ່ງທຽບເທົ່າເງິນສົດ ຫຼື ຮັກສາໄວ້ເພື່ອຈຸດໝາຍ ໃນການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດ ຫຼື ໃນການຄ້າ).
- (ງ) ການຮັບເງິນສົດ ຈາກການຂາຍເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດທຶນເຈົ້າຂອງ ຫຼື ໜີ້ຂອງວິສາຫະກິດອື່ນໆ, ແລະ ລົງທຶນໃນວິສາຫະກິດປະສົມ (ທີ່ບໍ່ແມ່ນການຮັບເຂົ້າຈາກເຄື່ອງມືທີ່ຈັດປະເພດເປັນສິ່ງທຽບເທົ່າເງິນສົດ ຫຼື ທີ່ໄດ້ຮັກສາໄວ້ເພື່ອຈຸດໝາຍໃນການຄ້າ ຫຼື ໃນການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດ).
- (ຈ) ເງິນສົດລ່ວງໜ້າ ແລະ ເງິນໃຫ້ກູ້ຢືມແກ່ພາກສ່ວນອື່ນ.
- (ສ) ການຮັບເງິນສົດຈາກການທົດແທນເງິນລ່ວງໜ້າ ແລະ ເງິນທີ່ໄດ້ໃຫ້ກູ້ຢືມ ແກ່ພາກສ່ວນອື່ນ.
- (ຊ) ການຈ່າຍເງິນສົດ ບັງຄັບສັນຍາຊື້ຂາຍໃນອະນາຄົດ, ສັນຍາຊື້ຂາຍລ່ວງໜ້າ, ສັນຍາສິດທິໃນການຊື້-ຂາຍຮຸ້ນ, ແລະ ສັນຍາແລກປ່ຽນ ຍົກເວັ້ນກໍລະນີທີ່ສັນຍາຖືກຮັກສາໄວ້ເພື່ອການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດ ຫຼື ການຄ້າ, ຫຼື ລາຍການຈ່າຍອອກດັ່ງກ່າວ ຈັດເປັນປະເພດກິດຈະກຳປະກອບທຶນ.
- (ຍ) ການຮັບເງິນສົດ ບັງຄັບສັນຍາຊື້ຂາຍໃນອະນາຄົດ, ສັນຍາຊື້ຂາຍລ່ວງໜ້າ, ສັນຍາສິດທິໃນການຊື້-ຂາຍຮຸ້ນ, ແລະ ສັນຍາແລກປ່ຽນ ຍົກເວັ້ນກໍລະນີທີ່ສັນຍາຖືກຮັກສາໄວ້ເພື່ອການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດ ຫຼື ການຄ້າ ຫຼື ລາຍການຈ່າຍອອກດັ່ງກ່າວ ຈັດເປັນປະເພດກິດຈະກຳປະກອບທຶນ.

ຖ້າວ່າ ມີການລົງທຶນຊື້ ສັນຍາ ເພື່ອເປັນເຄື່ອງມືຄຸ້ມກັນຄວາມສ່ຽງ (ເບິ່ງໝວດ 12 ປະເດັນຕ່າງໆ ທີ່ຕິດພັນກັບເຄື່ອງມືການເງິນອື່ນໆ), ວິສາຫະກິດຕ້ອງຈັດປະເພດກະແສເງິນສົດບັງຄັບສັນຍາ ໃນລັກສະນະດຽວກັນກັບກະແສເງິນສົດຂອງລາຍການທີ່ໄດ້ຮັບການຄຸ້ມກັນຄວາມສ່ຽງ.

ກິດຈະກຳປະກອບທຶນ

7.6 ກິດຈະກຳທີ່ກຳເນີດຈາກການປ່ຽນແປງດ້ານຂະໜາດ ແລະ ສ່ວນປະກອບຂອງທຶນເຈົ້າຂອງ ແລະ ເງິນກູ້ຢືມຂອງວິສາຫະກິດ. ຕົວຢ່າງກະແສເງິນສົດ ທີ່ມາຈາກກິດຈະກຳປະກອບທຶນ ມີຄື :

- (ກ) ການຮັບເງິນສົດ ຈາກການອອກຮຸ້ນ ຫຼື ເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດທຶນເຈົ້າຂອງອື່ນໆ.
- (ຂ) ການຈ່າຍເງິນສົດໃຫ້ເຈົ້າຂອງ ເພື່ອຊື້ຮຸ້ນ ຫຼື ຊື້ຄືນຮຸ້ນ ຂອງວິສາຫະກິດ.
- (ຄ) ການຮັບເງິນສົດຈາກການອອກພັນທະບັດກູ້ຢືມທີ່ບໍ່ມີການຄ້າປະກັນ, ເງິນກູ້ຢືມປົກກະຕິ, ທະນາບັດ, ພັນທະບັດ, ເງິນກູ້ຢືມຊວດຈຳ ແລະ ເງິນກູ້ຢືມໄລຍະສັ້ນ ຫຼື ໄລຍະຍາວ ອື່ນໆ.
- (ງ) ການຈ່າຍເງິນສົດເພື່ອທົດແທນຄືນຈຳນວນເງິນທີ່ໄດ້ກູ້ຢືມ.
- (ຈ) ການຈ່າຍເງິນສົດໂດຍຜູ້ເຊົ່າ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນໜີ້ຄ້າງຊຳລະ ບັງຄັບສັນຍາເຊົ່າການເງິນ.

ການລາຍງານກະແສເງິນສົດ ທີ່ມາຈາກກິດຈະກຳດຳເນີນງານ

7.7 ວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງ ຕ້ອງສະເໜີກະແສເງິນສົດທີ່ມາຈາກກິດຈະກຳດຳເນີນງານ ໂດຍນຳໃຊ້ :

- (ກ) ວິທີການທາງອ້ອມ ຊຶ່ງມີການປັບປຸງກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ ຈາກຜົນກະທົບຂອງລາຍການເຄື່ອນໄຫວທີ່ບໍ່ແມ່ນເງິນສົດ, ທຸກການເຍື່ອນ ຫຼື ຈຳນວນເງິນຄ້າງຮັບ-ຄ້າງຈ່າຍຂອງການຮັບ ຫຼື ຈ່າຍເງິນສົດ ໃນການດຳເນີນງານຜ່ານມາ ຫຼື ໃນອະນາຄົດ, ແລະ ລາຍການ ລາຍຮັບ ຫຼື ລາຍຈ່າຍ ທີ່ຕິດພັນກັບກະແສເງິນສົດບ້ວງການລົງທຶນ ຫຼື ການປະກອບທຶນ, ຫຼື
- (ຂ) ວິທີການທາງກົງ, ຊຶ່ງມີການເປີດເຜີຍປະເພດລາຍການຕົ້ນຕໍ ຂອງການຮັບເງິນສົດລວມ ແລະ ການຈ່າຍເງິນສົດລວມ.

ວິທີການທາງອ້ອມ

7.8 ອີງຕາມວິທີການທາງອ້ອມ, ກະແສເງິນສົດສຸດທິ ທີ່ມາຈາກກິດຈະກຳດຳເນີນງານ ຖືກຄິດໄລ່ຈາກການປັບປຸງກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ ຈາກຜົນກະທົບຂອງ :

- (ກ) ສ່ວນປ່ຽນແປງເຄື່ອງໃນສາງ, ໜີ້ຕ້ອງຮັບ ແລະ ໜີ້ຕ້ອງສົ່ງໃນການທຸລະກິດ ໃນປີ ;
- (ຂ) ລາຍການທີ່ບໍ່ແມ່ນເງິນສົດ, ເຊັ່ນຄ່າຫຼັຍທຽນ, ເງິນແຮ, ອາກອນລໍຖ້າສະສາງ, ລາຍຮັບ (ລາຍຈ່າຍ) ສະສົມ ທີ່ບໍ່ທັນໄດ້ຮັບ (ໄດ້ຈ່າຍ) ເປັນເງິນສົດ, ກຳໄລ ແລະ ຂາດທຶນຈາກເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ທີ່ບໍ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນ, ກຳໄລທີ່ບໍ່ໄດ້ແບ່ງປັນ ຂອງວິສາຫະກິດຂາຮຸ້ນ ແລະ ເງິນລົງທຶນທີ່ບໍ່ໃຫ້ສິດຄວບຄຸມ ; ແລະ
- (ຄ) ທຸກລາຍການອື່ນໆ ຊຶ່ງຜົນກະທົບຂອງເງິນສົດກ່ຽວຂ້ອງກັບການລົງທຶນ ຫຼື ການປະກອບທຶນ.

ວິທີການທາງກົງ

7.9 ອີງຕາມວິທີການທາງກົງ, ກະແສເງິນສົດສຸດທິ ທີ່ມາຈາກກິດຈະກຳດຳເນີນງານ ຖືກສະແດງອອກດ້ວຍການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານປະເພດລາຍການຕົ້ນຕໍ ຂອງການຮັບເງິນສົດລວມ ແລະ ການຈ່າຍເງິນສົດລວມ. ຂໍ້ມູນຂ່າວສານດັ່ງກ່າວ ໄດ້ມາຈາກ :

- (ກ) ການບັນທຶກບັນຊີຂອງວິສາຫະກິດ; ຫຼື
- (ຂ) ການປັບຕົວເລກຂາຍ, ຕົ້ນທຶນການຂາຍ ແລະ ລາຍການອື່ນໆ ໃນໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມ (ຫຼື ໃນໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບ, ຖ້າຫາກໄດ້ນຳສະເໜີ) ຂອງເອກະສານລາຍງານການເງິນລວມກິດຈະການ ແລະ ໃນໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບ ຂອງເອກະສານລາຍງານການເງິນສະເພາະກິດຈະການ ສຳລັບ :
 - (i) ສ່ວນປ່ຽນແປງໃນປີ ຂອງເຄື່ອງໃນສາງ ແລະ ໜີ້ຕ້ອງຮັບ ແລະ ໜີ້ຕ້ອງສົ່ງໃນການທຸລະກິດ ;
 - (ii) ລາຍການທີ່ບໍ່ແມ່ນເງິນສົດອື່ນໆ; ແລະ
 - (iii) ລາຍການອື່ນໆ ຊຶ່ງຜົນກະທົບຂອງເງິນສົດ ກ່ຽວຂ້ອງກັບກະແສເງິນສົດ ບ້ວງການລົງທຶນ ຫຼື ການປະກອບທຶນ.

ການລາຍງານກະແສເງິນສົດ ທີ່ມາຈາກກິດຈະກຳການລົງທຶນ ແລະ ກິດຈະກຳປະກອບທຶນ

7.10 ວິສາຫະກິດຕ້ອງແຍກສະເໜີປະເພດລາຍການຕົ້ນຕໍ ຂອງການຮັບເງິນສົດລວມ ແລະ ການຈ່າຍເງິນສົດລວມ ທີ່ມາຈາກກິດຈະກຳການລົງທຶນ ແລະ ກິດຈະກຳປະກອບທຶນ. ການລວມກະແສເງິນສົດທີ່ມາຈາກການຊື້ ແລະ ຂາຍບໍລິສັດໃນກຸ່ມ ຫຼື ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດອື່ນໆ ຕ້ອງສະເໜີຕ່າງຫາກ ແລະ ຈັດເຂົ້າເປັນປະເພດກິດຈະກຳການລົງທຶນ.

ກະແສເງິນສົດ ເປັນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ

7.11 ວິສາຫະກິດຕ້ອງບັນທຶກກະແສເງິນສົດທີ່ມາຈາກລາຍການເຄື່ອນໄຫວເປັນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ເປັນສະກຸນເງິນທີ່ໃຊ້ໃນການດຳເນີນງານ ຂອງວິສາຫະກິດ ໂດຍເອົາຈຳນວນເງິນ ທີ່ເປັນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ຄູນໃຫ້ອັດຕາແລກປ່ຽນລະຫວ່າງ

ສະກຸນເງິນທີ່ໃຊ້ໃນການດຳເນີນງານຂອງວິສາຫະກິດ ແລະ ເງິນຕາຕ່າງປະເທດໃນມື້ກະແສເງິນສົດນັ້ນເກີດຂຶ້ນ.

- 7.12 ວິສາຫະກິດຕ້ອງປ່ຽນຄ່າກະແສເງິນສົດຂອງບໍລິສັດໃນກຸ່ມຢູ່ຕ່າງປະເທດ ຕາມອັດຕາແລກປ່ຽນ ລະຫວ່າງສະກຸນເງິນທີ່ໃຊ້ໃນການດຳເນີນງານ ຂອງວິສາຫະກິດ ແລະ ເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ໃນມື້ກະແສເງິນສົດເກີດຂຶ້ນ.
- 7.13 ສ່ວນໄດ້ ແລະ ສ່ວນເສຍ ທີ່ບໍ່ທັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນ ຈາກສ່ວນຜິດດ່ຽງອັດຕາແລກປ່ຽນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ບໍ່ແມ່ນກະແສເງິນສົດ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ, ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ສົມທົບລະຫວ່າງ ເງິນສົດ ແລະ ສິ່ງທຽບເທົ່າເງິນສົດ ໃນຕົ້ນປີ ແລະ ທ້າຍປີ, ຜົນກະທົບຂອງສ່ວນຜິດດ່ຽງອັດຕາແລກປ່ຽນ ຂອງເງິນສົດ ແລະ ສິ່ງທຽບເທົ່າເງິນສົດ ທີ່ຮັກສາໄວ້ ຫຼື ທີ່ຄ້າງຊຳລະເປັນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງໄດ້ສະເໜີໃນໃບລາຍງານກະແສເງິນສົດ. ສະນັ້ນ ວິສາຫະກິດຕ້ອງໄດ້ຕີມູນຄ່າຄືນໃໝ່ ເງິນສົດ ແລະ ສິ່ງທຽບເທົ່າເງິນສົດທີ່ຮັກສາໄວ້ໃນຮອບເວລາລາຍງານ (ເຊັ່ນຈຳນວນເງິນເປັນເງິນຕາຕ່າງປະເທດທີ່ຮັກສາໄວ້ ໃນບັນຊີເງິນຝາກທະນາຄານ ທີ່ເປັນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ) ຕາມອັດຕາແລກປ່ຽນໃນທ້າຍປີ. ວິສາຫະກິດຕ້ອງແຍກສະແດງຜົນສ່ວນໄດ້ ຫຼື ສ່ວນເສຍ ເປັນເງິນຕາຕ່າງປະເທດທີ່ບໍ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນ ຕ່າງຫາກຈາກກະແສເງິນສົດ ຈາກກິດຈະກຳດຳເນີນງານ, ກິດຈະກຳການລົງທຶນ ແລະ ກິດຈະກຳປະກອບທຶນ.

ດອກເບ້ຍ ແລະ ເງິນປັນຜົນ

- 7.14 ວິສາຫະກິດຕ້ອງແຍກສະເໜີກະແສເງິນສົດ ທີ່ມາຈາກດອກເບ້ຍ ແລະ ເງິນປັນຜົນທີ່ໄດ້ຮັບ ແລະ ໄດ້ຈ່າຍ. ໃນແຕ່ລະປີ ການບັນຊີ ວິສາຫະກິດ ຕ້ອງຈັດປະເພດກະແສເງິນສົດ ເປັນກິດຈະກຳທຸລະກິດ, ກິດຈະກຳການລົງທຶນ ແລະ ກິດຈະກຳປະກອບທຶນ ໂດຍໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບປຶ້ມບັນຊີຜ່ານມາ ຢ່າງສະໝໍ່າສະເໝີ
- 7.15 ວິສາຫະກິດສາມາດຈັດປະເພດດອກເບ້ຍທີ່ໄດ້ຈ່າຍ ແລະ ດອກເບ້ຍ ແລະ ເງິນປັນຜົນທີ່ໄດ້ຮັບ ເປັນກະແສເງິນສົດຈາກກິດຈະກຳດຳເນີນງານ, ຍ້ອນວ່າໄດ້ເອົາລາຍການດັ່ງກ່າວລວມຢູ່ໃນກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ. ໃນທາງເລືອກອື່ນ ວິສາຫະກິດສາມາດຈັດປະເພດດອກເບ້ຍທີ່ໄດ້ຈ່າຍ ແລະ ດອກເບ້ຍ ແລະ ເງິນປັນຜົນທີ່ໄດ້ຮັບ ເປັນກະແສເງິນສົດຈາກກິດຈະກຳປະກອບທຶນ ແລະ ກະແສເງິນສົດຈາກກິດຈະກຳລົງທຶນຕາມລຳດັບ, ຍ້ອນວ່າລາຍການດັ່ງກ່າວເປັນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການຈັດຫາຊັບພະຍາກອນການເງິນ ຫຼື ເປັນຜົນຕອບແທນຈາກການລົງທຶນ.
- 7.16 ວິສາຫະກິດສາມາດຈັດປະເພດ ເງິນປັນຜົນທີ່ໄດ້ຈ່າຍເປັນກະແສເງິນສົດຈາກການປະກອບທຶນ ຍ້ອນວ່າລາຍການດັ່ງກ່າວເປັນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການຈັດຫາຊັບພະຍາກອນການເງິນ. ໃນທາງເລືອກອື່ນ ວິສາຫະກິດສາມາດຈັດປະເພດເງິນປັນຜົນທີ່ໄດ້ຈ່າຍ ເປັນອົງປະກອບຂອງກະແສເງິນສົດຈາກກິດຈະກຳດຳເນີນງານ ຍ້ອນວ່າລາຍການດັ່ງກ່າວໄດ້ຈ່າຍອອກຈາກກະແສເງິນສົດຈາກກິດຈະກຳດຳເນີນງານ.

ອາກອນລາຍຮັບ

- 7.17 ວິສາຫະກິດຕ້ອງແຍກສະເໜີກະແສເງິນສົດບ້ວງອາກອນລາຍຮັບ ແລະ ຈັດເປັນປະເພດກະແສເງິນສົດຈາກກິດຈະກຳດຳເນີນງານ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ລາຍການດັ່ງກ່າວ ສາມາດຖືກຈຳແນກສະເພາະ ດ້ວຍກິດຈະກຳປະກອບທຶນ ແລະ ກິດຈະກຳການລົງທຶນ. ຖ້າວ່າກະແສເງິນສົດ ບ້ວງອາກອນທາງຖືກຈັດແບ່ງເຂົ້າໃນຫຼາຍກ່ວາໜຶ່ງປະເພດກິດຈະກຳ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງໄດ້ເປີດເຜີຍຈຳນວນເງິນ ລວມຍອດອາກອນທີ່ໄດ້ຊຳລະ.

ລາຍການເຄື່ອນໄຫວ ທີ່ບໍ່ແມ່ນເງິນສົດ

- 7.18 ວິສາຫະກິດ ຕ້ອງບໍ່ເອົາລາຍການເຄື່ອນໄຫວການລົງທຶນ ແລະ ການປະກອບທຶນ ທີ່ບໍ່ໄດ້ກຳນົດໃຊ້ເງິນສົດ ຫຼື ສິ່ງທຽບເທົ່າເງິນສົດ ເຂົ້າໃນໃບລາຍງານກະແສເງິນສົດ. ວິສາຫະກິດຕ້ອງເປີດເຜີຍລາຍການເຄື່ອນໄຫວດັ່ງກ່າວຢູ່ບ່ອນອື່ນ ໃນ **ເອກະສານລາຍງານການເງິນ** ດ້ວຍວິທີທາງທີ່ສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທັງໝົດ ກ່ຽວກັບກິດຈະກຳການລົງທຶນ ແລະ ກິດຈະກຳປະກອບທຶນດັ່ງກ່າວ.
- 7.19 ຫຼາຍກິດຈະກຳການລົງທຶນ ແລະ ກິດຈະກຳປະກອບທຶນ ບໍ່ມີຜົນກະທົບໂດຍກົງຕໍ່ກະແສເງິນສົດໃນປີ ເຖິງແມ່ນວ່າຈະກະທົບໃສ່ໂຄງປະກອບ ຂອງທຶນ ແລະ ຊັບສິນ ຂອງວິສາຫະກິດກໍຕາມ. ການບໍ່ເອົາລາຍການເຄື່ອນໄຫວທີ່ບໍ່ແມ່ນເງິນສົດເຂົ້າໃນໃບລາຍງານກະແສເງິນສົດ ແມ່ນສອດຄ່ອງກັບຈຸດປະສົງຂອງໃບລາຍງານກະແສເງິນສົດ, ຍ້ອນວ່າລາຍການດັ່ງກ່າວ ບໍ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບກະແສເງິນສົດ ໃນປຶ້ມບັນຊີບັດຈຸບັນ. ຕົວຢ່າງ ລາຍການເຄື່ອນໄຫວ ທີ່ບໍ່ແມ່ນເງິນສົດ ມີ

ຄື :

- (ກ) ການຊື້ຊຸບສິນ ຜ່ານການຮັບຮູ້ທີ່ສິນ ທີ່ຕິດພັນໂດຍກົງ ຫຼື ຜ່ານສັນຍາເຊົ່າການເງິນ.
- (ຂ) ການຊື້ກິດຈະການຂອງວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງຜ່ານການອອກທຶນເຈົ້າຂອງ.
- (ຄ) ການປ່ຽນທີ່ເປັນທຶນເຈົ້າຂອງ.

ອົງປະກອບຂອງເງິນສົດ ແລະ ສິ່ງທຽບເທົ່າເງິນສົດ

7.20 ວິສາຫະກິດຕ້ອງສະເໜີ ກ່ຽວກັບອົງປະກອບ ຂອງເງິນສົດ ແລະ ສິ່ງທຽບເທົ່າເງິນສົດ ແລະ ຕ້ອງສະເໜີການສົມທຽບຕົວເລກ ລະຫວ່າງຈຳນວນເງິນທີ່ໄດ້ສະເໜີໃນໃບລາຍງານກະແສເງິນສົດ ແລະ ລາຍການທຽບເທົ່າທີ່ໄດ້ສະເໜີໃນໃບລາຍງານຖານະການເງິນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ, ວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງ ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງສະເໜີການສົມທຽບຕົວເລກດັ່ງກ່າວ ຖ້າວ່າຈຳນວນເງິນສົດ ແລະ ສິ່ງທຽບເທົ່າເງິນສົດ ທີ່ໄດ້ສະເໜີໃນໃບລາຍງານກະແສເງິນສົດ ຫາກຄືກັນກັບຈຳນວນເງິນທີ່ສະເໜີໃນໃບລາຍງານຖານະການເງິນ.

ການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານອື່ນໆ

7.21 ວິສາຫະກິດຕ້ອງເປີດເຜີຍ ຈຳນວນເງິນຍອດເຫຼືອທີ່ສຳຄັນ ກ່ຽວກັບເງິນສົດ ແລະ ສິ່ງທຽບເທົ່າເງິນສົດ ທີ່ວິສາຫະກິດຖືໄວ້ ແຕ່ຕົນບໍ່ອາດນຳໃຊ້ໄດ້ ໂດຍໃຫ້ມີຄຳຊີ້ແຈງຈາກຄະນະບໍລິຫານພ້ອມ. ນອກຈາກເຫດຜົນອື່ນໆແລ້ວ, ຈຳນວນເງິນສົດ ແລະ ສິ່ງທຽບເທົ່າເງິນສົດຊຶ່ງວິສາຫະກິດຖືໄວ້ ບໍ່ອາດເອົາໄປນຳໃຊ້ໂດຍວິສາຫະກິດໄດ້, ເນື່ອງຈາກ, ການຄວບຄຸມດ້ານການແລກປ່ຽນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ຫຼື ຂໍ້ຈຳກັດທາງດ້ານກົດໝາຍ.

ການສົມທຽບກັບ IFRS ສຳລັບ ວນກ	
7.4 (ຈ) 7.17	ການຊຳລະເງິນສົດ ຫຼື ການທົດແທນຄືນ ອາກອນລາຍຮັບ ຍາມໃດກໍເປັນກະແສເງິນສົດ ຈາກກິດຈະກຳດຳເນີນງານ.
7.9 (ຂ)	ວັກນີ້ ຈຳແນກຄວາມແຕກຕ່າງ ຂອງເອກະສານລາຍງານການເງິນລວມກິດຈະການ ແລະ ເອກະສານລາຍງານການເງິນສະເພາະກິດຈະການ.
7.11	ລັດຖະບານ ອາດອະນຸຍາດໃຫ້ວິສາຫະກິດໃຊ້ສະກຸນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ເປັນສະກຸນເງິນຕາທີ່ໃຊ້ໃນການດຳເນີນງານ ແລະ ໃຫ້ສະເໜີເອກະສານລາຍງານການເງິນເປັນສະກຸນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ. ແຕ່ເອກະສານລາຍງານການເງິນ ຕ້ອງຖືກສະເໜີເປັນສະກຸນເງິນກີບດ້ວຍ (ເບິ່ງ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການບັນຊີ ມຕ. 7).

ໝວດ 8

ບົດອະທິບາຍຊັອນທ້າຍເອກະສານລາຍງານການເງິນ

ຂອບເຂດຂອງໝວດນີ້

8.1 ໝວດດັ່ງກ່າວນີ້ ສະເໜີຫຼັກການ ກ່ຽວກັບຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ຕ້ອງສະເໜີໃນບົດອະທິບາຍຊັອນທ້າຍເອກະສານລາຍງານການເງິນ ແລະ ວິທີການນຳສະເໜີຂໍ້ມູນຂ່າວສານດັ່ງກ່າວ. ບົດອະທິບາຍຊັອນທ້າຍ ບັນຈຸຂໍ້ມູນຂ່າວສານເພີ່ມເຕີມ ຈາກຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ສະເໜີໃນໃບລາຍງານຖານະການເງິນ, ໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມ, ໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບ ຂອງເອກະສານລາຍງານການເງິນລວມກິດຈະການ, ຖ້າຫາກມີການນຳສະເໜີ, ແລະ ໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມ, ໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບ ຂອງເອກະສານລາຍງານການເງິນສະເພາະກິດຈະການ, ໃບລາຍງານສ່ວນປ່ຽນແປງທຶນເຈົ້າຂອງ ແລະ ໃບລາຍງານກະແສເງິນສົດ. ບົດອະທິບາຍຊັອນທ້າຍ ໃຫ້ຄຳອະທິບາຍແບບບັນລະຍາຍ ຫຼື ແຍກສ່ວນລາຍການ ທີ່ໄດ້ສະເໜີໃນໃບລາຍງານເຫຼົ່ານັ້ນ, ພ້ອມດ້ວຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ຂອງລາຍການທີ່ບໍ່ໄດ້ເງື່ອນໄຂ ເພື່ອການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ໃນເອກະສານລາຍງານເຫຼົ່ານັ້ນ. ນອກຈາກຂໍ້ກຳນົດຂອງໝວດດັ່ງກ່າວນີ້, ເກືອບວ່າໝວດອື່ນໆທັງໝົດຂອງ ມາດຕະຖານດັ່ງກ່າວນີ້ ກຳນົດໃຫ້ມີການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ຊຶ່ງຕາມປົກກະຕິ ຕ້ອງສະແດງໃນບົດອະທິບາຍຊັອນທ້າຍ.

ໂຄງປະກອບຂອງບົດອະທິບາຍຊັອນທ້າຍ

8.2 ບົດອະທິບາຍຊັອນທ້າຍຕ້ອງ :

- (ກ) ສະເໜີຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບ ພື້ນຖານການສ້າງເອກະສານລາຍງານການເງິນ ແລະ ນະໂຍບາຍການບັນຊີສະເພາະທີ່ໄດ້ນຳໃຊ້ ຕາມວັກ 8.5 ຫາ 8.7 ;
- (ຂ) ເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ທີ່ກຳນົດໂດຍມາດຕະຖານດັ່ງກ່າວນີ້ ຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ສະເໜີຢູ່ບ່ອນອື່ນໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນ; ແລະ
- (ຄ) ສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ທີ່ບໍ່ໄດ້ສະເໜີຢູ່ບ່ອນອື່ນໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນ, ແຕ່ຫາກກ່ຽວຂ້ອງກັບການສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈ ກ່ຽວກັບໃບລາຍງານໃດໜຶ່ງ ຂອງເອກະສານລາຍງານການເງິນ.

8.3 ເທົ່າທີ່ເປັນໄປໄດ້, ວິສາຫະກິດຕ້ອງສະເໜີບົດອະທິບາຍຊັອນທ້າຍຢ່າງເປັນລະບົບ. ວິສາຫະກິດຕ້ອງອ້າງອີງແຕ່ລະລາຍການຂອງເອກະສານລາຍງານການເງິນ ໃສ່ຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທັງໝົດ ທີ່ສະແດງອອກຢູ່ໃນບົດອະທິບາຍຊັອນທ້າຍ.

8.4 ຕາມປົກກະຕິ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງສະເໜີບົດອະທິບາຍຊັອນທ້າຍ ຕາມລຳດັບດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- (ກ) ຖະແຫຼງການ ຊຶ່ງເອກະສານລາຍງານການເງິນໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນໂດຍສອດຄ່ອງກັບມາດຕະຖານສະບັບນີ້ (ເບິ່ງວັກ 3.3) ;
- (ຂ) ບົດສະຫຼຸບ ກ່ຽວກັບນະໂຍບາຍການບັນຊີຕົ້ນຕໍ ທີ່ໄດ້ນຳໃຊ້ (ເບິ່ງວັກ 8.5) ;
- (ຄ) ຂໍ້ມູນຂ່າວສານເພີ່ມເຕີມ ສຳລັບລາຍການທີ່ໄດ້ສະເໜີໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນ, ຕາມລຳດັບທີ່ໄດ້ສະແດງໃນແຕ່ລະໃບລາຍງານ ແລະ ລາຍການຫຼັກ ; ແລະ
- (ງ) ການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານອື່ນໆ.

ການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບນະໂຍບາຍການບັນຊີ

8.5 ວິສາຫະກິດຕ້ອງເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ໃນບົດສະຫຼຸບ ກ່ຽວກັບນະໂຍບາຍການບັນຊີຕົ້ນຕໍ ດັ່ງລຸ່ມນີ້ :

- (ກ) ພື້ນຖານ (ຫຼື ບັນດາພື້ນຖານ) ການຕີມູນຄ່າທີ່ໄດ້ນຳໃຊ້ ເພື່ອສ້າງເອກະສານລາຍງານການເງິນ;

- (ຂ) ນະໂຍບາຍການບັນຊີອື່ນໆ ທີ່ໄດ້ນຳໃຊ້ ແລະ ກ່ຽວຂ້ອງກັນ ເພື່ອໃຫ້ເຂົ້າໃຈເອກະສານລາຍງານການເງິນໄດ້ດີ.

ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບຄຳວິນິດໄສ

- 8.6 ວິສາຫະກິດຕ້ອງເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນ, ໃນບົດສະຫຼຸບ ກ່ຽວກັບນະໂຍບາຍການບັນຊີທີ່ສຳຄັນ ຫຼື ໃນບົດອະທິບາຍອື່ນໆ, ຄຳວິນິດໄສ, ນອກຈາກສິ່ງທີ່ພົວພັນກັບຕົວເລກຄາດຄະເນປະຕິບັດ (ເບິ່ງວັກ 8.7), ທີ່ຄະນະບໍລິຫານໄດ້ມີ ໃນຂະບວນການປະຕິບັດນະໂຍບາຍການບັນຊີ ຂອງວິສາຫະກິດ, ແລະ ທີ່ມີຜົນກະທົບທີ່ສຳຄັນກ່ວາໝູ່ຕໍ່ຈຳນວນເງິນທີ່ໄດ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນ.

ຂໍ້ມູນຂ່າວສານກ່ຽວກັບ/ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນຂ່າວສານຕົ້ນຕໍດ້ານ ຄວາມບໍ່ແນ່ນອນຂອງຕົວເລກຄາດຄະເນປະຕິບັດ

- 8.7 ວິສາຫະກິດຕ້ອງເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ໃນບົດອະທິບາຍຊ້ອນທ້າຍ ກ່ຽວກັບສົມມຸດຖານ-ຕົ້ນຕໍ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບອະນາຄົດ ແລະ ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນຂ່າວສານຕົ້ນຕໍ ກ່ຽວກັບຄວາມບໍ່ແນ່ນອນດ້ານຕົວເລກຄາດຄະເນປະຕິບັດໃນມື້ລາຍງານ, ຊຶ່ງມີຄວາມສ່ຽງທີ່ສຳຄັນ ອັນນຳໄປສູ່ການປັບປຸງທີ່ສຳຄັນ ກ່ຽວກັບມູນຄ່າໃນບັນຊີຂອງຊັບສິນ ແລະ ໜີ້ສິນພາຍໃນປີການເງິນຕໍ່ໄປ. ສຳລັບຊັບສິນ ແລະ ໜີ້ສິນດັ່ງກ່າວ, ຄຳອະທິບາຍຕ້ອງປະກອບດ້ວຍລາຍລະອຽດ ກ່ຽວກັບ:

(ກ) ລັກສະນະເນື້ອໃນ;

(ຂ) ມູນຄ່າໃນບັນຊີ ຂອງລາຍການດັ່ງກ່າວ ໃນທ້າຍຮອບເວລາລາຍງານນັ້ນ.

ການສົມທຽບກັບ IFRS ສຳລັບ ວນກ	
8.1	ວິສາຫະກິດທີ່ບໍ່ຮັບໃຊ້ຜົນປະໂຫຍດສາທາລະນະ ບໍ່ຕ້ອງສ້າງໄປລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບແລະກຳໄລລໍຖ້າແບ່ງປັນ. ວັກນີ້ ຈຳແນກຄວາມແຕກຕ່າງ ຂອງເອກະສານລາຍງານການເງິນລວມກິດຈະການ ແລະ ເອກະສານລາຍງານການເງິນສະເພາະກິດຈະການ.

ໝວດ 9

ເອກະສານລາຍງານການເງິນລວມກິດຈະການ ແລະ ເອກະສານລາຍງານການເງິນສະເພາະກິດຈະການ

ຂອບເຂດຂອງໝວດນີ້

9.1 ໝວດດັ່ງກ່າວນີ້ກຳນົດກໍລະນີທີ່ວິສາຫະກິດນຳໃຊ້ມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ຕ້ອງສະເໜີ **ເອກະສານລາຍງານການເງິນລວມກິດຈະການ** ແລະ ລະບຽບວິທີການສ້າງເອກະສານລາຍງານການເງິນດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບມາດຕະຖານສະບັບນີ້. ພ້ອມນີ້ ຍັງລວມມີຄຳແນະນຳ ກ່ຽວກັບ**ເອກະສານລາຍງານການເງິນສະເພາະກິດຈະການ** ຖ້າໄດ້ສ້າງຕາມມາດຕະຖານສະບັບນີ້.

ຂໍ້ກຳນົດກ່ຽວກັບການສະເໜີເອກະສານລາຍງານການເງິນລວມກິດຈະການ

9.2 ເວັ້ນເສຍແຕ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຫຼື ກຳນົດໄວ້ໃນວັກ 9.3, **ບໍລິສັດແມ່**ຕ້ອງສະເໜີເອກະສານລາຍງານການເງິນລວມກິດຈະການ ຊຶ່ງໃນນັ້ນໄດ້ມີການລວມກິດຈະການລົງທຶນໃນບໍລິສັດໃນກຸ່ມ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບ ມາດຕະຖານດັ່ງກ່າວນີ້. ເອກະສານລາຍງານການເງິນ ລວມກິດຈະການ ຕ້ອງລວມເອົາທຸກບໍລິສັດໃນກຸ່ມຂອງບໍລິສັດແມ່.

9.3 ບໍລິສັດແມ່ ຈະບໍ່ໄດ້ສະເໜີເອກະສານລາຍງານການເງິນລວມກິດຈະການ ຖ້າວ່າ :

(ກ) ໄດ້ບັນລຸເງື່ອນໄຂຕໍ່ໄປນີ້ :

(i) ບໍລິສັດແມ່ເອງ ເປັນບໍລິສັດໃນກຸ່ມຂອງບໍລິສັດແມ່ໜຶ່ງອີກ, ແລະ

(i') ບໍລິສັດແມ່ລະດັບສູງສຸດ ເປັນບໍລິສັດສັນຊາດລາວ, ແລະ

(ii) ບໍລິສັດແມ່ລະດັບສູງສຸດຂອງບໍລິສັດແມ່ດັ່ງກ່າວ ສ້າງ**ເອກະສານລາຍງານເພື່ອຈຸດປະສົງນຳໃຊ້ທົ່ວໄປ** ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມ IFRS ເຕັມສ່ວນ ຫຼື ມາດຕະຖານສະບັບນີ້; ຫຼື

(ຂ) ບໍ່ມີບໍລິສັດໃນກຸ່ມໃດອີກ ນອກຈາກບໍລິສັດທີ່ໄດ້ຊື້ໂດຍແນໃສ່ຂາຍອອກ ຫຼື ສະສາງອອກພາຍໃນໜຶ່ງປີ. ບໍລິສັດແມ່ຕ້ອງບັນທຶກບັນຊີ ສຳລັບບໍລິສັດໃນກຸ່ມດັ່ງກ່າວດັ່ງນີ້:

(i) ຕາມມູນຄ່າຍຸຕິທຳ ພ້ອມດ້ວຍສ່ວນປ່ຽນແປງຂອງມູນຄ່າຍຸຕິທຳທີ່ໄດ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີໃນກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ, ຖ້າຫາກສາມາດຄິດໄລ່ມູນຄ່າຍຸຕິທຳຂອງຮຸ້ນ ຢ່າງໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້; ຫຼື

(ii) ຕາມມູນຄ່າຕົ້ນທຶນ ທີ່ຫັກການສູນເສຍມູນຄ່າອອກ (ເບິ່ງວັກ 11.14 (ຄ)).

9.4 ບໍລິສັດໃນກຸ່ມ ແມ່ນວິສາຫະກິດທີ່ຖືກຄວບຄຸມໂດຍບໍລິສັດແມ່. **ການຄວບຄຸມ**ແມ່ນອຳນາດໃນການບໍລິຫານນະໂຍບາຍດ້ານການເງິນ ແລະ ການທຸລະກິດ ຂອງວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກກິດຈະການ. ຖ້າວ່າວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງໄດ້ສ້າງ**ວິສາຫະກິດທີ່ມີເປົ້າໝາຍພິເສດ** (SPE) ເພື່ອບັນລຸຈຸດປະສົງທີ່ຈຳກັດ ແລະກຳນົດໄວ້ເປັນຢ່າງດີ, ວິສາຫະກິດນັ້ນ ຕ້ອງສ້າງລວມເອົາວິສາຫະກິດທີ່ມີເປົ້າໝາຍພິເສດເຂົ້າລວມກິດຈະການ ຖ້າວ່າ ເນື້ອແທ້ຂອງສາຍພົວພັນຫາກບົ່ງບອກວ່າ ວິສາຫະກິດທີ່ມີເປົ້າໝາຍພິເສດຖືກຄວບຄຸມໂດຍວິສາຫະກິດດັ່ງກ່າວ (ເບິ່ງວັກ 9.10 ຫາ 9.12).

9.5 ຖືວ່າມີ ການຄວບຄຸມ ຖ້າວ່າ ບໍລິສັດແມ່ມີສິດລົງຄະແນນສູງ, ໂດຍທາງກົງ ຫຼື ໂດຍທາງອ້ອມ ຜ່ານບໍລິສັດໃນກຸ່ມ, ຫຼາຍກ່ວາເຄິ່ງໜຶ່ງ ຂອງວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງ. ຂໍ້ສົມມຸດຖານດັ່ງກ່າວອາດຈະຕົກໄປ ໃນກໍລະນີພິເສດ, ຖ້າວ່າສາມາດພິສູດໄດ້ຢ່າງຈະແຈ້ງວ່າການຖືສິດດັ່ງກ່າວ ບໍ່ແມ່ນການຄວບຄຸມ. ນອກນັ້ນ, ຍັງຖືວ່າມີການຄວບຄຸມ ຖ້າວ່າບໍລິສັດແມ່ຫາກມີສິດລົງຄະແນນສູງ ເຄິ່ງໜຶ່ງ ຫຼື ຫນ້ອຍກວ່າ ຂອງວິສາຫະກິດນັ້ນ, ແຕ່ຫາກມີ :

(ກ) ອຳນາດທີ່ກວມເອົາກວ່າເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງສິດລົງຄະແນນສູງໂດຍອີງຕາມຂໍ້ຕົກລົງກັບຜູ້ລົງທຶນອື່ນໆ ;

(ຂ) ອຳນາດໃນການບໍລິຫານນະໂຍບາຍດ້ານການເງິນ ແລະທຸລະກິດຂອງວິສາຫະກິດ ຕາມລະບຽບການ ຫຼື ສັນຍາໃດ

ໜຶ່ງ;

- (ຄ) ອຳນາດໃນການແຕ່ງຕັ້ງ ຫຼື ປົດຕຳແໜ່ງສະມາຊິກສ່ວນໃຫຍ່ໃນສະພາບໍລິຫານ ຫຼື ອົງການນຳພາທຽບເທົ່າ ໂດຍທີ່ສະພາບໍລິຫານ ຫຼື ອົງການດັ່ງກ່າວນີ້ ມີອຳນາດໃນການຄວບຄຸມວິສາຫະກິດດັ່ງກ່າວ; ຫຼື
 - (ງ) ອຳນາດໃນການເຕົ້າໂຮມສິດລົງຄະແນນສຽງສ່ວນໃຫຍ່ ໃນກອງປະຊຸມສະພາບໍລິຫານ ຫຼື ອົງການນຳພາທຽບເທົ່າ, ໂດຍທີ່ສະພາບໍລິຫານ ຫຼື ອົງການດັ່ງກ່າວນີ້ ມີອຳນາດໃນການຄວບຄຸມວິສາຫະກິດດັ່ງກ່າວ.
- 9.6 ອຳນາດໃນການຄວບຄຸມ ຍັງສາມາດມີໄດ້ຈາກການຖືສິດໃນການຊື້-ຂາຍຮຸ້ນ ຫຼື ເຄື່ອງມື ທີ່ປ່ຽນເປັນຮຸ້ນໄດ້ ຊຶ່ງຍັງສາມາດໃຊ້ສິດໄດ້ ຫຼື ໂດຍມີຕົວແທນທີ່ສາມາດນຳພາກິດຈະກຳຕ່າງໆເພື່ອຜັນປະໂຫຍດຂອງວິສາຫະກິດທີ່ຄວບຄຸມ.
- 9.7 ບໍລິສັດໃນກຸ່ມ ບໍ່ສາມາດໃຊ້ຂໍ້ອ້າງວ່າຜູ້ລົງທຶນເປັນອົງການຮ່ວມລົງທຶນ ຫຼື ວິສາຫະກິດທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ເພື່ອຜິກອອກຈາກການປະກອບຂໍ້ມູນເຂົ້າໃນການສ້າງເອກະສານລາຍງານການເງິນລວມກິດຈະການ.
- 9.8 ບໍລິສັດໃນກຸ່ມ ບໍ່ສາມາດໃຊ້ຂໍ້ອ້າງວ່າ ກິດຈະກຳທຸລະກິດຂອງບໍລິສັດໃນກຸ່ມດັ່ງກ່າວ ແຕກຕ່າງກັບທຸລະກິດຂອງວິສາຫະກິດອື່ນທີ່ຢູ່ໃນການລວມກິດຈະການ ເພື່ອຜິກອອກຈາກການປະກອບຂໍ້ມູນ ເຂົ້າໃນການສ້າງເປັນເອກະສານລາຍງານການເງິນລວມກິດຈະການ. ຕ້ອງມີການສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຕັດສິນໃຈ ໃນເວລາປະກອບຂໍ້ມູນຂອງບໍລິສັດໃນກຸ່ມ ເຂົ້າໃນການສ້າງເອກະສານລາຍງານການເງິນລວມກິດຈະການ ພ້ອມທັງເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານເພີ່ມເຕີມໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນລວມກິດຈະການ ກ່ຽວກັບກິດຈະກຳດ້ານທຸລະກິດຕ່າງໆຂອງບໍລິສັດໃນກຸ່ມ.
- 9.9 ບໍລິສັດໃນກຸ່ມບໍ່ສາມາດໃຊ້ຂໍ້ອ້າງວ່າ ຕົນດຳເນີນກິດຈະການໃນປະເທດໃດໜຶ່ງທີ່ກຳນົດຫ້າມໂອນເງິນສົດ ຫຼື ຊັບສິນອື່ນໆອອກຈາກປະເທດດັ່ງກ່າວ ເພື່ອຜິກອອກຈາກການປະກອບຂໍ້ມູນເຂົ້າໃນການສ້າງເອກະສານລາຍງານການເງິນລວມກິດຈະການ.

ວິສາຫະກິດ ທີ່ມີເປົ້າໝາຍພິເສດ

- 9.10 ວິສາຫະກິດສາມາດຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນເພື່ອຮັບໃຊ້ຈຸດປະສົງໃດໜຶ່ງສະເພາະ (ຕົວຢ່າງ ເພື່ອປະຕິບັດສັນຍາເຊົ່າ, ດຳເນີນກິດຈະກຳຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ການພັດທະນາ ຫຼື ຫັນຊັບສິນການເງິນເປັນຫຼັກຊັບ). ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີເປົ້າໝາຍພິເສດອາດເປັນໃນຮູບແບບບໍລິສັດ, ອົງການທີ່ຮັບມອບໝາຍຄຸ້ມຄອງຊັບສິນແທນ, ວິສາຫະກິດສ່ວນບຸກຄົນ ຫຼື ວິສາຫະກິດທີ່ບໍ່ມີຖານະນິຕິບຸກຄົນ. ສ່ວນຫຼາຍຫົວໜ່ວຍທີ່ມີເປົ້າໝາຍພິເສດຖືກສ້າງຕັ້ງໂດຍມີຂໍ້ຕົກລົງທາງດ້ານກົດໝາຍ ທີ່ກຳນົດເງື່ອນໄຂຢ່າງເຂັ້ມງວດ ກ່ຽວກັບການເຄື່ອນໄຫວຂອງຫົວໜ່ວຍທີ່ມີເປົ້າໝາຍພິເສດ.
- 9.11 ວິສາຫະກິດຕ້ອງສ້າງເອກະສານລາຍງານການເງິນລວມກິດຈະການ ທີ່ລວມມີຫົວໜ່ວຍຕົນ ແລະ ທຸກວິສາຫະກິດທີ່ມີເປົ້າໝາຍພິເສດຊຶ່ງຫົວໜ່ວຍດັ່ງກ່າວເປັນຜູ້ຄວບຄຸມ. ນອກຈາກກໍລະນີທີ່ໄດ້ຍົກຂຶ້ນໃນວັກ 9.5, ກໍລະນີດັ່ງລຸ່ມນີ້ອາດຊັບອກວ່າວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງ ຄວບຄຸມວິສາຫະກິດທີ່ມີເປົ້າໝາຍພິເສດ (ນີ້ບໍ່ແມ່ນບັນຊີລາຍການຄົບຖ້ວນ):
- (ກ) ກິດຈະກຳຂອງວິສາຫະກິດທີ່ມີເປົ້າໝາຍພິເສດ ຖືກດຳເນີນໃນນາມຂອງວິສາຫະກິດ ໂດຍຖືກຕ້ອງຕາມຄວາມຕ້ອງການສະເພາະທາງດ້ານທຸລະກິດ.
 - (ຂ) ວິສາຫະກິດມີສິດອຳນາດຕັດສິນສຸດທ້າຍ ກ່ຽວກັບກິດຈະການຂອງວິສາຫະກິດທີ່ມີເປົ້າໝາຍພິເສດ ເຖິງແມ່ນວ່າການຕັດສິນບັນຫາປະຈຳວັນ ໄດ້ມີການມອບໝາຍໃຫ້ແລ້ວກໍຕາມ.
 - (ຄ) ວິສາຫະກິດມີສິດໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດສ່ວນໃຫຍ່ຂອງວິສາຫະກິດທີ່ມີເປົ້າໝາຍພິເສດ ຊຶ່ງອາດເຮັດໃຫ້ປະເຊີນໜ້າກັບຄວາມສ່ຽງ ທີ່ຕິດພັນກັບກິດຈະການຂອງຫົວໜ່ວຍທີ່ມີເປົ້າໝາຍພິເສດ.
 - (ງ) ວິສາຫະກິດສ່ວນໃຫຍ່ມີຄວາມສ່ຽງໃນມູນຄ່າທີ່ຍັງເຫຼືອ ຫຼື ຄວາມສ່ຽງດ້ານກຳມະສິດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບວິສາຫະກິດທີ່ມີເປົ້າໝາຍພິເສດ ຫຼື ຊັບສິນຂອງວິສາຫະກິດທີ່ມີເປົ້າໝາຍພິເສດດັ່ງກ່າວ.
- 9.12 ວັກ 9.10 ແລະ 9.11 ບໍ່ນຳໃຊ້ ສຳລັບແຜນຄິດໄລ່ຜົນປະໂຫຍດພະນັກງານຫຼັງອອກການ, ທັງບໍ່ນຳໃຊ້ສຳລັບແຜນຄິດໄລ່ຜົນປະໂຫຍດພະນັກງານ ໄລຍະຍາວອື່ນໆ ຊຶ່ງຕ້ອງປະຕິບັດຕາມໝວດ 28 ຜົນປະໂຫຍດຂອງພະນັກງານ.

ລະບຽບວິທີການໃນການລວມກິດຈະການ

- 9.13 ເອກະສານລາຍງານການເງິນລວມກິດຈະການສະເໜີຂໍ້ມູນຂ່າວສານການເງິນ ກ່ຽວກັບກຸ່ມໃນຖານະທົວໜ່ວຍເສດຖະກິດອັນໜຶ່ງອັນດຽວ. ໃນການສ້າງເອກະສານລາຍງານການເງິນລວມກິດຈະການ ວິສາຫະກິດຕ້ອງ:
- (ກ) ລວມເອົາເອກະສານລາຍງານການເງິນຂອງບໍລິສັດແມ່ ແລະ ບໍລິສັດໃນກຸ່ມເຂົ້າກັນ, ເປັນແຕ່ລະແຖວ, ໂດຍລວມລາຍການຄືກັນ ຂອງຊັບສິນ, ໜີ້ສິນ, ທຶນເຈົ້າຂອງ, ລາຍຮັບ ແລະ ລາຍຈ່າຍເຂົ້າກັນ.
 - (ຂ) ຫັກມູນຄ່າໃນບັນຊີຂອງເງິນລົງທຶນຂອງບໍລິສັດແມ່ໃນແຕ່ລະບໍລິສັດໃນກຸ່ມ ແລະ ພູດສ່ວນທຶນເຈົ້າຂອງ ຂອງບໍລິສັດແມ່ໃນແຕ່ລະບໍລິສັດໃນກຸ່ມອອກ;
 - (ຄ) ຕີມູນຄ່າ ແລະ ສະແດງເງິນລົງທຶນທີ່ບໍ່ໃຫ້ສິດຄວບຄຸມ ໃນກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນຂອງການລວມກິດຈະການບໍລິສັດໃນກຸ່ມ ໃນຮອບເວລາລາຍງານ ໂດຍແຍກອອກຈາກເງິນລົງທຶນ ຂອງເຈົ້າຂອງບໍລິສັດແມ່; ແລະ
 - (ງ) ຕີມູນຄ່າ ແລະ ສະແດງເງິນລົງທຶນທີ່ບໍ່ໃຫ້ສິດຄວບຄຸມ ໃນຊັບສິນສຸດທິຂອງການລວມກິດຈະການບໍລິສັດໃນກຸ່ມ ໂດຍແຍກອອກຈາກທຶນເຈົ້າຂອງຂອງຜູ້ຖືຮຸ້ນຂອງບໍລິສັດແມ່ ໃນຊັບສິນສຸດທິດັ່ງກ່າວ. ເງິນລົງທຶນທີ່ບໍ່ໃຫ້ສິດຄວບຄຸມໃນຊັບສິນສຸດທິ ປະກອບດ້ວຍ :
 - (i) ຈຳນວນເງິນລົງທຶນທີ່ບໍ່ໃຫ້ສິດຄວບຄຸມ ໃນມື້ຄວບກິດຈະການເບື້ອງຕົ້ນ ທີ່ໄດ້ຄິດໄລ່ຕາມໝວດ 19 ການຄວບກິດຈະການ ແລະ ຄ່ານິຍົມ, ແລະ
 - (ii) ເງິນລົງທຶນທີ່ບໍ່ໃຫ້ສິດຄວບຄຸມ ໃນສ່ວນປ່ຽນແປງຂອງທຶນເຈົ້າຂອງ ນັບແຕ່ມື້ຄວບກິດຈະການ.
- 9.14 ອັດຕາສ່ວນກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ ແລະ ສ່ວນປ່ຽນແປງທຶນເຈົ້າຂອງທີ່ໄດ້ຈັດແບ່ງໃຫ້ເຈົ້າຂອງບໍລິສັດແມ່ ແລະ ເງິນລົງທຶນທີ່ບໍ່ໃຫ້ສິດຄວບຄຸມ ແມ່ນກຳນົດບົນພື້ນຖານເງິນລົງທຶນໃນການເປັນເຈົ້າຂອງປັດຈຸບັນ ແລະ ບໍ່ສ່ອງແສງເຖິງການນຳໃຊ້ ຫຼື ການປ່ຽນທີ່ອາດເປັນໄປໄດ້ ກ່ຽວກັບສິດຊື້-ຂາຍຮຸ້ນ ຫຼື ເຄື່ອງມືປ່ຽນເປັນຮຸ້ນໄດ້.

ຍອດເຫຼືອ ແລະ ລາຍການເຄື່ອນໄຫວລະຫວ່າງທົວໜ່ວຍພາຍໃນກຸ່ມ

- 9.15 ຍອດເຫຼືອ ແລະ ລາຍການເຄື່ອນໄຫວລະຫວ່າງທົວໜ່ວຍພາຍໃນກຸ່ມ, ຊຶ່ງລວມມີລາຍຮັບ, ລາຍຈ່າຍ ແລະ ເງິນປັນຜົນ, ລ້ວນແຕ່ຖືກຫັກອອກໝົດ. ກຳໄລ ແລະ ຂາດທຶນ ທີ່ເປັນຜົນມາຈາກລາຍການເຄື່ອນໄຫວລະຫວ່າງທົວໜ່ວຍພາຍໃນກຸ່ມ ທີ່ໄດ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີໃນຊັບສິນ ເຊັ່ນ ເຄື່ອງໃນສາງ ແລະ ຊັບສົມບັດຄົງທີ່ມີຕົວຕົນ ກໍຕ້ອງຫັກອອກໝົດ. ການຂາດທຶນລະຫວ່າງທົວໜ່ວຍພາຍໃນກຸ່ມອາດຊັບອກເຖິງ ການສູນເສຍມູນຄ່າທີ່ພາໃຫ້ມີການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນລວມກິດຈະການ (ເບິ່ງ ໝວດ 27 ການສູນເສຍມູນຄ່າຂອງຊັບສິນ). ໝວດ 29 ອາກອນລາຍຮັບ ນຳໃຊ້ສຳລັບສ່ວນຜິດດຸ່ງຊົ່ວຄາວ ທີ່ເກີດຈາກການລົບລ້າງ ກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ ທີ່ເປັນຜົນມາຈາກລາຍການເຄື່ອນໄຫວລະຫວ່າງທົວໜ່ວຍພາຍໃນກຸ່ມ.

ມື້ລາຍງານດຽວກັນ

- 9.16 ເອກະສານລາຍງານການເງິນຂອງບໍລິສັດແມ່ ແລະ ບໍລິສັດໃນກຸ່ມ ທີ່ໄດ້ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການສ້າງເອກະສານລາຍງານການເງິນລວມກິດຈະການ ຕ້ອງສ້າງຂຶ້ນໃນມື້ລາຍງານມື້ດຽວກັນ ເວັ້ນເສຍແຕ່ທີ່ປະຕິບັດບໍ່ໄດ້.

ນະໂຍບາຍການບັນຊີດຽວກັນ

- 9.17 ເອກະສານລາຍງານການເງິນລວມກິດຈະການ ຕ້ອງຖືກສ້າງຂຶ້ນໂດຍນຳໃຊ້ນະໂຍບາຍການບັນຊີດຽວກັນ ສຳລັບລາຍການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ເຫດການອື່ນໆ ແລະ ເງື່ອນໄຂຄືກັນ ໃນສະພາບການທີ່ຄ້າຍຄືກັນ. ຖ້າວ່າວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງຂອງກຸ່ມ ນຳໃຊ້ນະໂຍບາຍການບັນຊີທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ກັບນະໂຍບາຍການບັນຊີທີ່ໄດ້ຮັບຮອງນຳໃຊ້ ເພື່ອສ້າງເອກະສານລາຍງານການເງິນລວມກິດຈະການ ສຳລັບລາຍການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ເຫດການທີ່ຄືກັນ ທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນສະພາບການທີ່ຄ້າຍຄືກັນ, ວິສາຫະກິດດັ່ງກ່າວຕ້ອງໄດ້ມີການປັບປຸງເອກະສານລາຍງານການເງິນໃຫ້ແທດເໝາະ ເພື່ອສ້າງເອກະສານລາຍງານການເງິນລວມກິດຈະການ.

ການຊື້ ແລະ ຂາຍບໍລິສັດໃນກຸ່ມ

- 9.18 ລາຍຮັບ ແລະ ລາຍຈ່າຍຂອງບໍລິສັດໃນກຸ່ມ ລວມຢູ່ໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນລວມກິດຈະການເລີ່ມແຕ່ມື້ຊື້ກິດຈະ

ການ. ລາຍຮັບ ແລະ ລາຍຈ່າຍຂອງບໍລິສັດໃນກຸ່ມ ລວມຢູ່ໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນລວມກິດຈະການ ຈົນເຖິງມື້ທີ່ ບໍລິສັດແມ່ຢຸດຕິການຄວບຄຸມບໍລິສັດໃນກຸ່ມ. ສ່ວນຜິດດ່ຽງ ລະຫວ່າງ ລາຍຮັບຈາກການຂາຍບໍລິສັດໃນກຸ່ມ ແລະ ມູນຄ່າ ໃນບັນຊີໃນມື້ຂາຍ, ຍົກເວັ້ນຈຳນວນເງິນສະສົມບັງຄັບສ່ວນຜິດດ່ຽງຈາກການແລກປ່ຽນເງິນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບບໍລິສັດໃນກຸ່ມຢູ່ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ໄດ້ຮັບຮູ້ລາຍ ການບັນຊີເປັນທຶນເຈົ້າຂອງຕາມໝວດ 30 ການປ່ຽນຄ່າເງິນຕາຕ່າງປະເທດ, ຖືກຮັບຮູ້ ລາຍການບັນຊີໃນໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມລວມກິດຈະການ (ຟຼີໃນໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບ, ຖ້າຫາກໄດ້ສະເໜີ) ເປັນ ສ່ວນໄດ້ ຫຼື ສ່ວນເສຍ ບັງຄັບການຂາຍບໍລິສັດໃນກຸ່ມ.

- 9.19 ຖ້າວ່າວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງຢຸດຕິເປັນບໍລິສັດໃນກຸ່ມ, ແຕ່ຖ້າຫາກຜູ້ລົງທຶນ (ອະດີດບໍລິສັດແມ່) ຍັງສືບຕໍ່ຖືຮຸ້ນໃນບໍລິສັດໃນ ກຸ່ມເກົ່າ, ຕ້ອງລົງບັນຊີເງິນລົງທຶນດັ່ງກ່າວ ເປັນ**ຊັບສິນການເງິນ** ອີງຕາມໝວດ 11 *ເຄື່ອງມືການເງິນພື້ນຖານ* ຫຼື ໝວດ 12 *ປະເດັນຕ່າງໆ ທີ່ຕິດພັນກັບເຄື່ອງມືການເງິນອື່ນໆ* ນັບແຕ່ມື້ທີ່ວິສາຫະກິດໄດ້ຢຸດເຊົາເປັນບໍລິສັດໃນກຸ່ມ, ບົນເງື່ອນໄຂ ທີ່ວ່າ ວິສາຫະກິດດັ່ງກ່າວບໍ່ໄດ້ກາຍເປັນ**ວິສາຫະກິດຂາຮຸ້ນ** (ຊຶ່ງກໍລະນີນັ້ນ ຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດຕາມໝວດ 14 *ເງິນລົງທຶນ ໃນວິສາຫະກິດຂາຮຸ້ນ*) ຫຼື **ວິສາຫະກິດທີ່ຄວບຄຸມຮ່ວມກັນ** (ຊຶ່ງໃນກໍລະນີນີ້ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມໝວດ 15 *ເງິນລົງທຶນໃນວິ ສາຫະກິດປະສົມ*). ມູນຄ່າໃນບັນຊີຂອງເງິນລົງທຶນ ໃນມື້ທີ່ວິສາຫະກິດໄດ້ຢຸດຕິການເປັນບໍລິສັດໃນກຸ່ມ ຕ້ອງຖືເປັນຕົ້ນທຶນ ໃນເວລາການຕີມູນຄ່າຊັບສິນການເງິນໃນເບື້ອງຕົ້ນ.

ເງິນລົງທຶນທີ່ບໍ່ໃຫ້ສິດຄວບຄຸມໃນບໍລິສັດໃນກຸ່ມ

- 9.20 ວິສາຫະກິດຕ້ອງສະເໜີເງິນລົງທຶນທີ່ບໍ່ໃຫ້ສິດຄວບຄຸມໃນໃບລາຍງານຖານະການເງິນລວມກິດຈະການ ໃນລາຍການທຶນ ເຈົ້າຂອງ, ໂດຍແຍກຈາກທຶນເຈົ້າຂອງຂອງເຈົ້າຂອງບໍລິສັດແມ່, ດັ່ງໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນວັກ 4.2 (ຝ).
- 9.21 ວິສາຫະກິດຕ້ອງເປີດເຜີຍຕ່າງຫາກໃນໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມ ພູດສ່ວນກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນຂອງກຸ່ມ ບັງຄັບເງິນ ລົງທຶນທີ່ບໍ່ໃຫ້ສິດຄວບຄຸມ ຕາມວັກ 5.6 ໃນໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມ (ຟຼີ ໃນໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບ ຖ້າຫາກຖືກນຳ ສະເໜີ, ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນວັກ 5.7).
- 9.22 ກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ ແລະ ແຕ່ລະອົງປະກອບຂອງຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມອື່ນໆ ຕ້ອງແບ່ງສ່ວນບັງຄັບເຈົ້າຂອງບໍລິສັດແມ່ ແລະ ບັງຄັບເງິນລົງທຶນທີ່ບໍ່ໃຫ້ສິດຄວບຄຸມ. ລວມຍອດຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມ ຕ້ອງແບ່ງສ່ວນບັງຄັບເຈົ້າຂອງບໍລິສັດແມ່ ແລະ ບັງຄັບເງິນ ລົງທຶນທີ່ບໍ່ໃຫ້ສິດຄວບຄຸມ ເຖິງແມ່ນວ່າສິ່ງດັ່ງກ່າວຈະນຳໄປສູ່ການທີ່ເງິນລົງທຶນທີ່ບໍ່ໃຫ້ສິດຄວບຄຸມດັ່ງກ່າວຈະມີຍອດເຫຼືອ ຂາດທຶນກໍຕາມ.

ການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນລວມກິດຈະການ

- 9.23 ຂໍ້ມູນຂ່າວສານດັ່ງລຸ່ມນີ້ ຕ້ອງໄດ້ເປີດເຜີຍໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນລວມກິດຈະການ:
- (ກ) ຄວາມເປັນຈິງທີ່ເອກະສານລາຍງານ ເປັນເອກະສານລາຍງານການເງິນລວມກິດຈະການ ;
 - (ຂ) ພື້ນຖານຂໍ້ຄວາມສະຫຼຸບທີ່ຊ່ວຍໃຫ້ຍັງຢືນຢັນວ່າມີອຳນາດຄວບຄຸມແທ້ ໃນກໍລະນີທີ່ບໍລິສັດແມ່ມີສິດທິລົງຄະແນນສູງບໍ່ ເກີນເຄິ່ງໜຶ່ງ ບໍ່ວ່າໂດຍທາງກົງ ຫຼື ໂດຍທາງອ້ອມ ຜ່ານບໍລິສັດໃນກຸ່ມ;
 - (ຄ) ຄວາມແຕກຕ່າງ ຂອງມື້ລາຍງານເອກະສານລາຍງານການເງິນຂອງບໍລິສັດແມ່ ແລະ ຂອງບໍລິສັດໃນກຸ່ມທີ່ໄດ້ຖືກ ນຳໃຊ້ໃນການສ້າງເອກະສານລາຍງານການເງິນລວມກິດຈະການ ;
 - (ງ) ລັກສະນະ ແລະ ຂອບເຂດຂອງຂໍ້ຈຳກັດທີ່ສຳຄັນ (ເຊັ່ນ ເນື່ອງຈາກສັນຍາກູ້ຢືມ ຫຼື ຂໍ້ກຳນົດດ້ານລະບຽບການ) ທີ່ ມີຜົນຕໍ່ຄວາມສາມາດຂອງບໍລິສັດໃນກຸ່ມໃນການໂອນເງິນໃຫ້ບໍລິສັດແມ່ໃນຮູບການເງິນບັນຊີເປັນເງິນສົດ ຫຼື ການ ທົດແທນເງິນກູ້.

ເອກະສານລາຍງານການເງິນສະເພາະກິດຈະການ

ການສະເໜີເອກະສານລາຍງານການເງິນສະເພາະກິດຈະການ

- 9.24 ວັກ 9.2 ກຳນົດໃຫ້ບໍລິສັດແມ່ສະເໜີເອກະສານລາຍງານການເງິນລວມກິດຈະການ. ມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ກຳນົດໃຫ້ສະ ເໜີ **ເອກະສານລາຍງານການເງິນສະເພາະກິດຈະການ** ສຳລັບທຸກວິສາຫະກິດ (ວິສາຫະກິດທີ່ມີ ຫຼື ບໍ່ມີບໍລິສັດໃນກຸ່ມ).

ການເລືອກໃຊ້ນະໂຍບາຍການບັນຊີ

- 9.26 ເອກະສານລາຍງານການເງິນສະເພາະກິດຈະການ ຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ກຳນົດຂອງມາດຕະຖານສະບັບນີ້. ວິສາຫະກິດ ຕ້ອງຮັບຮອງນຳໃຊ້ເອົານະໂຍບາຍການບັນຊີ ສຳລັບເງິນລົງທຶນຂອງຕົນໃນບໍລິສັດໃນກຸ່ມ, ວິສາຫະກິດຂາຮຸ້ນ (ເບິ່ງຄຳນິຍາມກ່ຽວກັບບໍລິສັດຂາຮຸ້ນ ໃນໝວດ 14 *ເງິນລົງທຶນໃບບໍລິສັດຂາຮຸ້ນ*) ແລະ ວິສາຫະກິດທີ່ຄວບຄຸມຮ່ວມກັນ (ເບິ່ງ ຄຳນິຍາມກ່ຽວກັບວິສາຫະກິດທີ່ຄວບຄຸມຮ່ວມກັນ ຂອງໝວດ 15 *ເງິນລົງທຶນໃນວິສາຫະກິດທີ່ຄວບຄຸມຮ່ວມກັນ*) ດັ່ງນີ້ :

(ກ) ຕາມຕົ້ນທຶນຫັກການສູນເສຍມູນຄ່າ, ຫຼື

(ຂ) ຕາມມູນຄ່າຍຸຕິທຳ ພ້ອມສ່ວນປ່ຽນແປງຂອງມູນຄ່າຍຸຕິທຳ ທີ່ໄດ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີໃນກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ.

ວິສາຫະກິດຕ້ອງນຳໃຊ້ນະໂຍບາຍການບັນຊີອັນດຽວກັນ ສຳລັບເງິນລົງທຶນທຸກລາຍທີ່ເປັນປະເພດດຽວກັນ (ບໍລິສັດໃນກຸ່ມ, ວິສາຫະກິດຂາຮຸ້ນ, ຫຼື ວິສາຫະກິດທີ່ຄວບຄຸມຮ່ວມກັນ), ແຕ່ວິສາຫະກິດສາມາດເລືອກໃຊ້ນະໂຍບາຍການບັນຊີທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ສຳລັບເງິນລົງທຶນທີ່ຕ່າງປະເພດກັນ.

ການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນສະເພາະກິດຈະການ

- 9.27 ເອກະສານລາຍງານການເງິນສະເພາະກິດຈະການດັ່ງກ່າວຕ້ອງໄດ້ເປີດເຜີຍ :

(ກ) ວ່າເອກະສານລາຍງານດັ່ງກ່າວ ແມ່ນເອກະສານລາຍງານການເງິນສະເພາະກິດຈະການ, ແລະ

(ຂ) ອະທິບາຍ ກ່ຽວກັບວິທີການນຳໃຊ້ເພື່ອລົງບັນຊີເງິນລົງທຶນໃນບໍລິສັດໃນກຸ່ມ, ວິສາຫະກິດທີ່ຄວບຄຸມຮ່ວມກັນ ແລະ ວິສາຫະກິດຂາຮຸ້ນ,

ແລະ ຕ້ອງໄດ້ຈຳແນກເອກະສານລາຍງານການເງິນລວມກິດຈະການ ທີ່ພົວພັນ.

ການສົມທຽບກັບ IFRS ສໍາລັບ ວນກ	
9.1 9.28 ຫາ 9.30	ມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ບໍ່ກຳນົດໃຫ້ສ້າງເອກະສານລາຍງານການເງິນລວມກັນ. ວັກເຫຼົ່ານີ້ ກ່ຽວກັບເອກະສານລາຍງານການເງິນລວມກັນ ຖືກເອົາອອກຈາກມາດຕະຖານສະບັບນີ້.
9.3	ອີງຕາມ IFRS ສໍາລັບ ວນກ, ບໍລິສັດແມ່ລະດັບສູງສຸດ ສາມາດເປັນບໍລິສັດແມ່ຕ່າງປະເທດ. ອີງຕາມ ມາດຕະຖານສະບັບນີ້, ບໍລິສັດແມ່ລະດັບສູງສຸດ ຕ້ອງແມ່ນບໍລິສັດແມ່ລາວ.
9.24 ແລະ 9.27	IFRS ສໍາລັບ ວນກ ບໍ່ກຳນົດໃຫ້ສະເໜີເອກະສານລາຍງານສະເພາະກິດຈະການ ສໍາລັບບໍລິສັດແມ່ ແລະ ບໍລິສັດໃນກຸ່ມ. ຖ້າບໍ່ມີການສະເໜີເອກະສານລາຍງານການເງິນລວມກິດຈະການ, ຊື່ຂອງເອກະສານລາຍງານການເງິນນັ້ນ ແມ່ນ “ເອກະສານລາຍງານການເງິນ” ແລະ ບໍ່ແມ່ນ “ເອກະສານລາຍງານການເງິນສະເພາະກິດຈະການ”. ອີງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການບັນຊີ (ມຕ. 15 ແລະ 16), ວິສາຫະກິດຂະໜາດໃຫຍ່ ທີ່ຄວບຄຸມໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍບໍລິສັດໃນກຸ່ມ ຕ້ອງສ້າງເອກະສານລາຍງານການເງິນສະເພາະກິດຈະການ. ຖ້າເອກະສານລາຍງານການເງິນລວມກິດຈະການ ບໍ່ໄດ້ຖືກນຳສະເໜີ, ຊື່ຂອງເອກະສານລາຍງານການເງິນນັ້ນ ແມ່ນ “ເອກະສານລາຍງານການເງິນສະເພາະກິດຈະການ” ແລະ ບໍ່ແມ່ນແຕ່ “ເອກະສານລາຍງານການເງິນ”.
9.25	ອີງຕາມ IFRS ສໍາລັບ ວນກ, ວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງ ທີ່ບໍ່ແມ່ນ ບໍລິສັດແມ່ ແຕ່ຫາກເປັນຜູ້ລົງທຶນໃນວິສາຫະກິດຂາຮຸ້ນ ຫຼື ທີ່ຖືຮຸ້ນໃນຖານະຜູ້ຮ່ວມປະກອບການໃນວິສາຫະກິດປະສົມ ສະເໜີເອກະສານລາຍງານການເງິນຂອງຕົນ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງກັບໝວດ 14 ເງິນລົງທຶນໃນວິສາຫະກິດຂາຮຸ້ນ ຫຼື ໝວດ 15 ເງິນລົງທຶນໃນວິສາຫະກິດປະສົມ, ຕາມຄວາມເໝາະສົມ. ອີງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການບັນຊີ (ມຕ. 15 ແລະ 16), ທຸກໆພົວພັນວິສາຫະກິດຕ້ອງສ້າງເອກະສານລາຍງານການເງິນສະເພາະກິດຈະການ. ມີພຽງແຕ່ເອກະສານລາຍງານການເງິນລວມກິດຈະການ ຖືກສະເໜີໃຫ້ຖືກຕ້ອງກັບໝວດ 14 ແລະ 15. ຜູ້ລົງທຶນ ໃນວິສາຫະກິດຂາຮຸ້ນ ຫຼື ວິສາຫະກິດທີ່ມີການຄວບຄຸມຮ່ວມກັນ ບໍ່ຖືກກຳນົດໃຫ້ສ້າງເອກະສານລາຍງານການເງິນອື່ນ ພາຍໃຕ້ຄວາມໝາຍ ຂອງ IFRS ສໍາລັບ ວນກ. ວັກນີ້ຖືກຕັດອອກ.

ໝວດ 10

ນະໂຍບາຍການບັນຊີ, ຕົວເລກຄາດຄະເນປະຕິບັດ ແລະ ຂໍ້ຜິດພາດ

ຂອບເຂດຂອງໝວດນີ້

- 10.1 ໝວດດັ່ງກ່າວໃຫ້ຄໍາແນະນໍາ ກ່ຽວກັບການເລືອກໃຊ້ ແລະ ການປະຕິບັດນະໂຍບາຍການບັນຊີ ທີ່ໄດ້ນໍາໃຊ້ໃນການສ້າງ ເອກະສານລາຍງານການເງິນ. ນອກນັ້ນ ຍັງກວມເອົາການປຸງແປງຕົວເລກຄາດຄະເນປະຕິບັດທາງບັນຊີ ແລະ ການກວດແກ້ຂໍ້ຜິດພາດ ໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນປີຜ່ານມາ.

ການເລືອກໃຊ້ ແລະ ການປະຕິບັດນະໂຍບາຍການບັນຊີ

- 10.2 ນະໂຍບາຍການບັນຊີ ແມ່ນຫຼັກການ, ພື້ນຖານ, ຂໍ້ຕົກລົງ, ລະບຽບການ ແລະ ພາກປະຕິບັດສະເພາະ ທີ່ວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງໄດ້ນໍາໃຊ້ໃນເວລາສ້າງ ແລະ ສະເໜີເອກະສານລາຍງານການເງິນ.
- 10.3 ຖ້າວ່າ ມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ເວົ້າເຖິງສະເພາະແຕ່ລາຍການເຄື່ອນໄຫວ, ເຫດການອື່ນ, ເງື່ອນໄຂອື່ນໆສະເພາະ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດມາດຕະຖານສະບັບນີ້.
- 10.4 ຖ້າວ່າ ມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ຫາກບໍ່ນໍາໃຊ້ສະເພາະ ລາຍການເຄື່ອນໄຫວ, ເຫດການອື່ນ, ເງື່ອນໄຂອື່ນໆ, ຄະນະບໍລິຫານຂອງວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງຕ້ອງນໍາໃຊ້ຄໍາວິນິດໄສເພື່ອສ້າງ ແລະ ນໍາໃຊ້ນະໂຍບາຍການບັນຊີ ທີ່ພາໃຫ້ໄດ້ຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່:
- (ກ) ມີຄວາມກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມຕ້ອງການໃນການຕັດສິນບັນຫາທາງດ້ານເສດຖະກິດຂອງຜູ້ນໍາໃຊ້ ແລະ
 - (ຂ) ມີຄວາມໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້ ຕໍ່ເອກະສານລາຍງານການເງິນ ທີ່ :
 - (i) ສະແດງ ຖານະການເງິນ, ຜົນການດໍາເນີນງານ ດ້ານການເງິນ ແລະ ກະແສເງິນສົດ ຂອງວິສາຫະກິດ ຢ່າງຖືກຕ້ອງ,
 - (ii) ສ່ອງແສງເຖິງເນື້ອແທ້ທາງດ້ານເສດຖະກິດ ຂອງລາຍການເຄື່ອນໄຫວ, ເຫດການ ແລະ ເງື່ອນໄຂອື່ນໆ ທີ່ບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ຮູບການທາງດ້ານກົດໝາຍເທົ່ານັ້ນ,
 - (iii) ເປັນກາງ, ໝາຍຄວາມວ່າບໍ່ມີການປ່າຍປຸງ,
 - (iv) ມີຄວາມຮອບຄອບ, ແລະ
 - (v) ຄົບຖ້ວນ ໃນທຸກດ້ານທີ່ສໍາຄັນ.
- 10.5 ໃນການວິນິດໄສ ຕາມທີ່ໄດ້ອະທິບາຍໃນວັກ 10.4, ຄະນະບໍລິຫານຕ້ອງອ້າງອີງ ແລະ ພິຈາລະນາການບັງຄັບໃຊ້ ຈາກແຫຼ່ງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ຕາມລໍາດັບລຸ່ມນີ້:
- (ກ) ຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ຂໍ້ແນະນໍາ ທີ່ສະແດງອອກໃນມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ທີ່ລະບຸເຖິງ ບັນຫາທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ແລະ ກ່ຽວຂ້ອງກັນ ; ແລະ
 - (ຂ) ຄໍານິຍາມ, ເງື່ອນໄຂມາດຕະຖານການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ແລະ ຄວາມສໍາພັນ ກ່ຽວກັບ ການຕີມູນຄ່າຊັບສິນ, ໜີ້ສິນ, ລາຍຮັບ ແລະ ລາຍຈ່າຍ ພ້ອມທັງຫຼັກການລວມ ທີ່ໄດ້ສະເໜີໃນໝວດ 2 ຄວາມສໍາພັນ ແລະ ຫຼັກການລວມ.
- 10.6 ໃນການວິນິດໄສ ຕາມທີ່ໄດ້ອະທິບາຍໃນວັກ 10.4, ຄະນະບໍລິຫານຍັງຕ້ອງໄດ້ຄໍານຶງເຖິງ ຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ຂໍ້ແນະນໍາ ກ່ຽວກັບ IFRS ເຕັມສ່ວນ ແລະ IFRS ສໍາລັບ ວນກ ທີ່ໃຊ້ກັບບັນຫາທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ແລະ ກ່ຽວຂ້ອງກັນ.

ຄວາມຖາວອນຂອງນະໂຍບາຍການບັນຊີ

10.7 ວິສາຫະກິດຕ້ອງເລືອກ ແລະ ນຳໃຊ້ນະໂຍບາຍການບັນຊີຂອງຕົນຢ່າງຖາວອນນຳລາຍການເຄື່ອນໄຫວ, ເຫດການອື່ນໆ ແລະ ເງື່ອນໄຂທີ່ຄ້າຍຄືກັນ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ກຳນົດ ຫຼື ອະນຸຍາດສະເພາະ ໃຫ້ຈັດປະເພດລາຍການ ຊຶ່ງການນຳໃຊ້ວິທີການບັນຊີທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ອາດເປັນສິ່ງແທດເໝາະ. ຖ້າວ່າ ມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ກຳນົດ ຫຼື ອະນຸຍາດ ໃຫ້ຈັດເປັນປະເພດລາຍການຄືດັ່ງກ່າວນີ້, ຕ້ອງເລືອກເອົານະໂຍບາຍການບັນຊີທີ່ແທດເໝາະ ແລະ ນຳໃຊ້ຢ່າງຖາວອນ ແລະ ເປັນປະຈຳ ສຳລັບແຕ່ລະປະເພດລາຍການ.

ການປ່ຽນແປງນະໂຍບາຍການບັນຊີ

10.8 ວິສາຫະກິດຕ້ອງປ່ຽນແປງນະໂຍບາຍການບັນຊີ ກໍຕໍ່ເມື່ອ ຖ້າການປ່ຽນແປງ :

- (ກ) ໄດ້ຖືກກຳນົດຈາກການປັບປຸງມາດຕະຖານສະບັບນີ້ເອງ, ຫຼື
- (ຂ) ມີຜົນເຮັດໃຫ້ເອກະສານລາຍງານການເງິນສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ໜ້າເຊື່ອຖື ແລະ ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຕັດສິນໃຈ ຫຼາຍກວ່າເກົ່າ ໃນສ່ວນທີ່ກ່ຽວກັບຜົນກະທົບຂອງລາຍການເຄື່ອນໄຫວ, ເຫດການອື່ນໆ ຫຼື ເງື່ອນໄຂ ກ່ຽວກັບຖານະການເງິນ, ຜົນການດຳເນີນງານດ້ານການເງິນ ຫຼື ກະແສເງິນສົດຂອງວິສາຫະກິດ.

10.9 ກໍລະນີດັ່ງລຸ່ມນີ້ ບໍ່ຖືເປັນການປ່ຽນນະໂຍບາຍການບັນຊີ :

- (ກ) ການນຳໃຊ້ນະໂຍບາຍການບັນຊີໃດໜຶ່ງ ສຳລັບລາຍການເຄື່ອນໄຫວ, ເຫດການອື່ນໆ ຫຼື ເງື່ອນໄຂທີ່ແຕກຕ່າງກັນທາງດ້ານເນື້ອແທ້ ຈາກສິ່ງທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນໄລຍະຜ່ານມາ;
- (ຂ) ການນຳໃຊ້ນະໂຍບາຍການບັນຊີໃໝ່ ສຳລັບລາຍການເຄື່ອນໄຫວ, ເຫດການອື່ນໆ ຫຼື ເງື່ອນໄຂທີ່ບໍ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນໄລຍະຜ່ານມາ.
- (ຄ) ການປ່ຽນແປງວິທີຕົ້ນທຶນ ຖ້າຫາກບໍ່ສາມາດຄິດໄລ່ມູນຄ່າຍຸຕິທຳຢ່າງໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້ (ຫຼື ກົງກັນຂ້າມ) ສຳລັບຊັບສິນ ຊຶ່ງມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ຈະກຳນົດ ຫຼື ອະນຸຍາດໃຫ້ຕີມູນຄ່າ ຕາມມູນຄ່າຍຸຕິທຳ.

10.10 ຖ້າວ່າ ມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ອະນຸຍາດໃຫ້ເລືອກວິທີການລົງບັນຊີ (ລວມທັງພື້ນຖານການຕີມູນຄ່າ) ສຳລັບລາຍການເຄື່ອນໄຫວທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ຫຼື ເຫດການ ຫຼື ເງື່ອນໄຂອື່ນໆ ແລະ ຖ້າວິສາຫະກິດໄດ້ປ່ຽນແປງການເລືອກໃຊ້ວິທີການລົງບັນຊີຜ່ານມາຂອງຕົນເອງ, ກໍຖືເປັນການປ່ຽນແປງນະໂຍບາຍການບັນຊີ.

ວິທີການປະຕິບັດໃນການປ່ຽນແປງນະໂຍບາຍການບັນຊີ

10.11 ວິສາຫະກິດຕ້ອງລົງບັນຊີກ່ຽວກັບການປ່ຽນແປງນະໂຍບາຍການບັນຊີດັ່ງລຸ່ມນີ້ :

- (ກ) ວິສາຫະກິດຕ້ອງລົງບັນຊີ ການປ່ຽນແປງນະໂຍບາຍການບັນຊີ ທີ່ເປັນຜົນຈາກການປ່ຽນແປງຂໍ້ກຳນົດຂອງມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ຕາມຂໍ້ກຳນົດປະຕິບັດ ທີ່ໄດ້ວາງອອກ ໃນການປັບປຸງດັ່ງກ່າວ; ແລະ
- (ຄ) ວິສາຫະກິດຕ້ອງລົງບັນຊີ ການປ່ຽນແປງນະໂຍບາຍການບັນຊີອື່ນທັງໝົດແບບຍ້ອນຫຼັງ (ເບິ່ງວັກ 10.12).

ການປະຕິບັດຍ້ອນຫຼັງ

10.12 ເມື່ອມີການປ່ຽນແປງໃນນະໂຍບາຍການບັນຊີ ໂດຍນຳມາປະຕິບັດຍ້ອນຫຼັງ ຕາມວັກ 10.11, ວິສາຫະກິດຕ້ອງໄດ້ນຳໃຊ້ນະໂຍບາຍການບັນຊີໃໝ່ ຕໍ່ກັບຂໍ້ມູນຂ່າວສານສົມທົບບັດຍ້ອນຫຼັງ ຈົນເຖິງມີທຳອິດທີ່ສາມາດປະຕິບັດໄດ້ ໃຫ້ຄືກັນກັບວ່າໄດ້ນຳໃຊ້ນະໂຍບາຍການບັນຊີໃໝ່ແຕ່ໃດໆມາ. ຖ້າຫາກການຊອກຫາຜົນກະທົບສະເພາະສຳລັບແຕ່ລະປີການບັນຊີ ຂອງການປ່ຽນແປງນະໂຍບາຍການບັນຊີທີ່ມີ ຕໍ່ຂໍ້ມູນຂ່າວສານສົມທົບຂອງໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍປີການບັນຊີຜ່ານມາ ເປັນແຕ່ລະປີ **ປະຕິບັດບໍ່ໄດ້**, ວິສາຫະກິດຕ້ອງນຳໃຊ້ນະໂຍບາຍການບັນຊີໃໝ່ຕໍ່ກັບມູນຄ່າໃນບັນຊີຂອງຊັບສິນ ແລະ ທັງສິນ ໃນປີການບັນຊີຜ່ານມາໄລຍະຕົ້ນ ທີ່ສາມາດມີການປະຕິບັດຍ້ອນຫຼັງໄດ້, ຊຶ່ງອາດເປັນປີການບັນຊີປັດຈຸບັນ, ແລະ ຕ້ອງໄດ້ດຳເນີນການປັບປຸງ ຕໍ່ກັບຍອດເຫຼືອຕົ້ນປີ ຂອງແຕ່ລະອົງປະກອບຂອງທຶນເຈົ້າຂອງ ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ສຳລັບປີການບັນຊີດັ່ງກ່າວນັ້ນ.

ການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບການປ່ຽນແປງນະໂຍບາຍການບັນຊີ

10.13 ຖ້າວ່າການປັບປຸງມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ມີຜົນກະທົບຕໍ່ປົກການບັນຊີປັດຈຸບັນ ຫຼື ປົກການບັນຊີຜ່ານມາ ຫຼື ອາດຈະມີຜົນກະທົບຕໍ່ປົກການບັນຊີໃນຂ້າງໜ້າ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານດັ່ງລຸ່ມນີ້ :

- (ກ) ລັກສະນະເນື້ອໃນຂອງການປ່ຽນແປງນະໂຍບາຍການບັນຊີ.
- (ຂ) ສໍາລັບປົກການບັນຊີປັດຈຸບັນ ແລະ ສໍາລັບແຕ່ລະປົກການບັນຊີຜ່ານມາທີ່ໄດ້ນໍາສະເໜີ, ໃນຂອບເຂດທີ່ສາມາດປະຕິບັດໄດ້; ຈຳນວນເງິນປັບປຸງ ສໍາລັບແຕ່ລະລາຍການຫຼັກ ໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນ ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ.
- (ຄ) ຈຳນວນເງິນປັບປຸງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບປົກການບັນຊີຜ່ານມາ ກ່ອນປົກການບັນຊີທີ່ຖືກນໍາສະເໜີ, ຖ້າຫາກສາມາດປະຕິບັດໄດ້.
- (ງ) ຄໍາອະທິບາຍ, ຖ້າຫາກການກຳນົດຈຳນວນເງິນທີ່ຕ້ອງເປີດເຜີຍ ບໍ່ສາມາດປະຕິບັດໄດ້ ຕາມຂໍ້ (ຂ) ຫຼື (ຄ) ຂ້າງເທິງ.

ເອກະສານລາຍງານການເງິນຂອງປົກການບັນຊີຂ້າງໜ້າ ບໍ່ຈຳເປັນຈະຕ້ອງເປີດເຜີຍຄືນຂໍ້ມູນຂ່າວສານດັ່ງກ່າວ.

10.14 ຖ້າວ່າການປ່ຽນແປງນະໂຍບາຍການບັນຊີ ໂດຍສະເພາະໃຈ ມີຜົນກະທົບຕໍ່ປົກການບັນຊີປັດຈຸບັນ ຫຼື ຕໍ່ປົກການບັນຊີຜ່ານມາ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນດັ່ງລຸ່ມນີ້ :

- (ກ) ລັກສະນະເນື້ອໃນຂອງການປ່ຽນແປງນະໂຍບາຍການບັນຊີ.
- (ຂ) ສາຍເຫດເປັນຫຍັງຈຶ່ງວ່າ ການນໍາໃຊ້ນະໂຍບາຍການບັນຊີໃໝ່ ສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ທີ່ໜ້າເຊື່ອຖື ແລະ ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຕັດສິນໃຈ ຫຼາຍກ່ວາເກົ່າ.
- (ຄ) ໃນຂອບເຂດທີ່ປະຕິບັດໄດ້, ຈຳນວນເງິນປັບປຸງສໍາລັບແຕ່ລະລາຍການຫຼັກຂອງເອກະສານລາຍງານການເງິນທີ່ພົວພັນ, ທີ່ຖືກແຍກສະແດງເປັນແຕ່ລະລາຍການ :
 - (i) ສໍາລັບປົກການບັນຊີປັດຈຸບັນ ;
 - (ii) ສໍາລັບປົກການບັນຊີຜ່ານມາ ທີ່ໄດ້ນໍາສະເໜີ; ແລະ
 - (iii) ຕົວເລກສະສົມ ສໍາລັບປົກການບັນຊີຜ່ານມາ ກ່ອນປົກການບັນຊີທີ່ໄດ້ນໍາສະເໜີ ;
- (ງ) ຄໍາອະທິບາຍ, ຖ້າຫາກການກຳນົດຈຳນວນເງິນທີ່ຕ້ອງເປີດເຜີຍ ບໍ່ສາມາດປະຕິບັດໄດ້ ຕາມຂໍ້ (ຄ) ຂ້າງເທິງ.

ເອກະສານລາຍງານການເງິນຂອງປົກການບັນຊີຂ້າງໜ້າ ບໍ່ຈຳເປັນເປີດເຜີຍຄືນຂໍ້ມູນຂ່າວສານດັ່ງກ່າວ.

ການປ່ຽນແປງຕົວເລກຄາດຄະເນປະຕິບັດດ້ານບັນຊີ

10.15 ການປ່ຽນແປງຕົວເລກຄາດຄະເນປະຕິບັດດ້ານບັນຊີ ແມ່ນການປັບປຸງມູນຄ່າໃນບັນຊີຂອງຊັບສິນ ຫຼື ໜີ້ສິນ, ຫຼື ຈຳນວນເງິນການຊົມໃຊ້ຊັບສິນໃດໜຶ່ງ ເປັນຮອບວຽນປົກກະຕິ, ທີ່ເປັນຜົນມາຈາກການປະເມີນຜົນ ກ່ຽວກັບສະຖານະພາບປັດຈຸບັນ ຂອງຊັບສິນ ແລະ ໜີ້ສິນ, ພ້ອມທັງຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ພັນທະໃນອະນາຄົດ ທີ່ຄາດຫວັງໄວ້ ຊຶ່ງຕິດພັນກັບຊັບສິນ ແລະ ໜີ້ສິນດັ່ງກ່າວ. ການປ່ຽນແປງຕົວເລກຄາດຄະເນປະຕິບັດດ້ານບັນຊີ ເປັນຜົນມາຈາກການໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນຂ່າວສານໃໝ່ ຫຼື ການພັດທະນາສິ່ງໃໝ່ ແລະ, ສະນັ້ນ, ຈຶ່ງບໍ່ແມ່ນການກວດແກ້ຂໍ້ຜິດພາດ. ຖ້າຫາກມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການຈຳແນກວ່າເປັນ ການປ່ຽນແປງນະໂຍບາຍການບັນຊີ ຈາກການປ່ຽນແປງຕົວເລກຄາດຄະເນປະຕິບັດດ້ານບັນຊີ, ໃຫ້ຖືເອົາການປ່ຽນແປງດັ່ງກ່າວ ເປັນການປ່ຽນແປງຕົວເລກຄາດຄະເນປະຕິບັດດ້ານບັນຊີ.

10.16 ວິສາຫະກິດຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ຜົນກະທົບຂອງການປ່ຽນແປງຕົວເລກຄາດຄະເນປະຕິບັດທາງບັນຊີ, ທີ່ບໍ່ແມ່ນການປ່ຽນແປງທີ່ຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດຕາມວັກ 10.17, ໄປໜ້າ ໂດຍເອົາເຂົ້າໃນກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ ໃນ :

- (ກ) ປົກການບັນຊີທີ່ມີການປ່ຽນແປງ, ຖ້າວ່າການປ່ຽນແປງມີຜົນກະທົບພຽງແຕ່ຕໍ່ປົກການບັນຊີດັ່ງກ່າວເທົ່ານັ້ນ, ຫຼື
- (ຂ) ປົກການບັນຊີທີ່ມີການປ່ຽນແປງ ແລະ ປົກການບັນຊີຂ້າງໜ້າ, ຖ້າວ່າການປ່ຽນແປງດັ່ງກ່າວຫາກມີຜົນກະທົບຕໍ່ທັງສອງປົກການບັນຊີ.

- 10.17 ໃນຂອບເຂດທີ່ວ່າ ການປ່ຽນແປງຕົວເລກຄາດຄະເນປະຕິບັດດ້ານບັນຊີ ພາໃຫ້ເກີດມີສ່ວນປ່ຽນແປງຂອງຊັບສິນ ແລະ ຫົສິນ ຫຼື ພົວພັນກັບລາຍການໃດໜຶ່ງຂອງທຶນເຈົ້າຂອງ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ລາຍການດັ່ງກ່າວຜ່ານການປັບປຸງມູນຄ່າໃນບັນຊີຂອງລາຍການຊັບສິນ, ຫົສິນ ຫຼື ທຶນເຈົ້າຂອງທີ່ພົວພັນ ໃນບົດການບັນຊີທີ່ມີການປ່ຽນແປງ.

ການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບ ການປ່ຽນແປງຕົວເລກຄາດຄະເນປະຕິບັດ

- 10.18 ວິສາຫະກິດຕ້ອງເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບລັກສະນະເນື້ອໃນຂອງທຸກການປ່ຽນແປງຕົວເລກຄາດຄະເນປະຕິບັດດ້ານບັນຊີ ແລະ ຜົນກະທົບຂອງການປ່ຽນແປງຊັບສິນ, ຫົສິນ, ລາຍຮັບ ແລະ ລາຍຈ່າຍໃນບົດການບັນຊີທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ຖ້າວ່າສາມາດກຳນົດຜົນກະທົບຂອງການປ່ຽນແປງຕົວເລກຄາດຄະເນປະຕິບັດ ໃນໜຶ່ງຫຼື ຫຼາຍບົດການບັນຊີໃນອະນາຄົດໄດ້, ວິສາຫະກິດຕ້ອງເປີດເຜີຍຕົວເລກຄາດຄະເນປະຕິບັດດັ່ງກ່າວ.

ການກວດແກ້ຂໍ້ຜິດພາດບ້ວງປົກກ່ອນ

- 10.19 ຂໍ້ຜິດພາດບ້ວງປົກກ່ອນ ຄືການຫຼົງລົມ ຫຼື ການລາຍງານຜິດພາດໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນຂອງວິສາຫະກິດ ທີ່ພົວພັນກັບ ໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍບົດການບັນຊີຜ່ານມາ ອັນເນື່ອງມາຈາກການບໍ່ນຳໃຊ້ ຫຼືການນຳໃຊ້ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ກ່ຽວກັບຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ໜ້າເຊື່ອຖື:

(ກ) ທີ່ມີໄວ້ໃນເວລາເອກະສານລາຍງານການເງິນ ຂອງບົດການບັນຊີເຫຼົ່ານັ້ນ ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ຈັດພິມ, ແລະ

(ຂ) ຊຶ່ງສາມາດຄາດຫວັງໄວ້ ວ່າໄດ້ຮັບມາ ຢ່າງສົມເຫດສົມຜົນ ແລະ ໄດ້ມີການຄຳນຶງເຖິງ ເພື່ອສ້າງ ແລະ ສະເໜີເອກະສານລາຍງານການເງິນດັ່ງກ່າວ.

- 10.20 ໃນຂໍ້ຜິດພາດເຫຼົ່ານີ້ ລວມມີຜົນກະທົບຂອງຂໍ້ຜິດພາດໃນການຄິດໄລ່, ຂໍ້ຜິດພາດໃນການປະຕິບັດນະໂຍບາຍການບັນຊີ, ການປະໝາດ ຫຼື ການຕີຄວາມໝາຍຄວາມເປັນຈິງຜິດພາດ ແລະ ການສົໄກງ.

- 10.21 ໃນກໍລະນີທີ່ເປັນໄປໄດ້, ວິສາຫະກິດຕ້ອງດັດແກ້ຍ້ອນຫຼັງຂໍ້ຜິດພາດທີ່ສຳຄັນໂດຍທຽບຖານຂອງບົດການບັນຊີຜ່ານມາ ໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນສະບັບທຳອິດ ຊຶ່ງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ຈັດພິມພາຍຫຼັງຄົ້ນເຫັນຂໍ້ຜິດພາດ ໂດຍ:

(ກ) ໃຫ້ປັບປຸງຄືນໃໝ່ ຈຳນວນເງິນສົມທຽບຂອງບົດການບັນຊີຜ່ານມາທີ່ໄດ້ສະເໜີ ໃຫ້ຄືກັນກັບໄດ້ມີການກວດແກ້ຂໍ້ຜິດພາດໃນບົດການບັນຊີ ທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນ, ຫຼື

(ຂ) ຖ້າວ່າຂໍ້ຜິດພາດໄດ້ເກີດຂຶ້ນກ່ອນບົດການບັນຊີຜ່ານມາທີ່ໄດ້ສະເໜີ, ຕ້ອງປັບປຸງຍອດເຫຼືອຕົ້ນປີຂອງຊັບສິນ, ຫົສິນ ແລະ ທຶນເຈົ້າຂອງ ຂອງກ່ອນບົດການບັນຊີຜ່ານມາທີ່ໄດ້ນຳສະເໜີ.

- 10.22 ຖ້າວ່າບໍ່ສາມາດກຳນົດຜົນກະທົບຂອງຂໍ້ຜິດພາດໃນບົດການບັນຊີສະເພາະໃດໜຶ່ງໄດ້ ຕໍ່ຂໍ້ມູນຂ່າວສານສົມທຽບທີ່ໄດ້ສະເໜີໃນໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍບົດການບັນຊີຜ່ານມາ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງປັບປຸງຄືນໃໝ່ຍອດເຫຼືອຕົ້ນປີຂອງຊັບສິນ, ຫົສິນ ແລະ ທຶນເຈົ້າຂອງ ຂອງບົດການບັນຊີທຳອິດທີ່ໄດ້ສະເໜີ ຊຶ່ງສາມາດມີການປັບປຸງຄືນໃໝ່ຍ້ອນຫຼັງໄດ້ (ຊຶ່ງອາດແມ່ນບົດການບັນຊີບັດຈຸບັນ).

ການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບຂໍ້ຜິດພາດຂອງບົດການບັນຊີຜ່ານມາ

- 10.23 ວິສາຫະກິດຕ້ອງເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານດັ່ງລຸ່ມນີ້ ກ່ຽວກັບຂໍ້ຜິດພາດຂອງບົດການບັນຊີຜ່ານມາ :

(ກ) ລັກສະນະເນື້ອໃນຂອງຂໍ້ຜິດພາດໃນບົດການບັນຊີຜ່ານມາ ;

(ຂ) ສຳລັບແຕ່ລະບົດການບັນຊີຜ່ານມາ ທີ່ໄດ້ນຳສະເໜີ, ໃນກໍລະນີທີ່ປະຕິບັດໄດ້, ຈຳນວນເງິນກວດແກ້ ສຳລັບແຕ່ລະລາຍການຫຼັກໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນ ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ;

(ຄ) ໃນກໍລະນີທີ່ປະຕິບັດໄດ້, ຈຳນວນເງິນກວດແກ້ໃນຕົ້ນບົດການບັນຊີຜ່ານມາ ທີ່ໄດ້ນຳສະເໜີຄັ້ງທຳອິດ ;

(ງ) ຄຳອະທິບາຍ ຖ້າຫາກບໍ່ສາມາດກຳນົດຈຳນວນເງິນທີ່ຕ້ອງເປີດເຜີຍຕາມຂໍ້ (ຂ) ຫຼື (ຄ) ຂ້າງເທິງ.

ເອກະສານລາຍງານການເງິນ ຂອງບົດການບັນຊີຂ້າງໜ້າ ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານດັ່ງກ່າວຄືນໃໝ່.

ການສົມທຽບກັບ IFRS ສໍາລັບ ວນກ	
10.3	ບໍ່ຄ້າຍຄືກັບ IFRS ສໍາລັບ ວນກ, ວິສາຫະກິດ ຕ້ອງປະຕິບັດຂໍ້ກຳນົດ ໃນມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ເຖິງວ່າຜົນກະທົບໃນການປະຕິບັດດັ່ງກ່າວ ບໍ່ມີຄວາມສໍາຄັນໂດຍທຽບຖານກໍຕາມ.
10.9 (ຂ)	IFRS ສໍາລັບ ວນກ ຊີ້ບອກວ່າ ສິ່ງຕໍ່ໄປນີ້ ບໍ່ແມ່ນການປ່ຽນແປງນະໂຍບາຍການບັນຊີ: ການນໍາໃຊ້ນະໂຍບາຍການບັນຊີໃໝ່ ສໍາລັບລາຍການເຄື່ອນໄຫວ, ເຫດການອື່ນໆ ຫຼື ເງື່ອນໄຂທີ່ບໍ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນໄລຍະຜ່ານມາ ຫຼື ທີ່ບໍ່ມີຄວາມສໍາຄັນໂດຍທຽບຖານ. ມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ຖືວ່າກໍລະນີດັ່ງກ່າວນີ້ ເປັນການປ່ຽນແປງນະໂຍບາຍການບັນຊີ.
10.11 (ຂ)	IFRS ສໍາລັບ ວນກ ອະນຸຍາດໃຫ້ເລືອກປະຕິບັດຕາມ IAS 39 ເຄື່ອງມືການເງິນ: ການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ແລະ ການຕີມູນຄ່າ ແທນໝວດ 11 ເຄື່ອງມືການເງິນພື້ນຖານ ຕໍ່ໄປນີ້ ແລະ ໝວດ 12 ປະເດັນຕ່າງໆ ທີ່ຕິດພັນກັບເຄື່ອງມືການເງິນອື່ນໆ ຕາມທີ່ໄດ້ອະນຸຍາດ ໂດຍວັກ 11.2, ແລະ ຂໍ້ກຳນົດ ຂອງ IAS 39 ກໍປ່ຽນແປງ. ວິສາຫະກິດຕ້ອງລົງບັນຊີ ການປ່ຽນແປງນະໂຍບາຍການບັນຊີ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ກຳນົດໄລຍະຂ້າມຜ່ານ, ຖ້າມີ, ຊຶ່ງຖືກກຳນົດ ໃນ IAS 39 ທີ່ຖືກທົບທວນຄືນ. ມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ເລືອກໃຊ້ IAS 39. ວັກນີ້ ຖືກຕັດອອກ.

ໝວດ 11

ເຄື່ອງມືການເງິນພື້ນຖານ

ໝວດນີ້ ພິຈາລະນາເຖິງເຫດການດ້ານເສດຖະກິດ ຊຶ່ງຍັງບໍ່ທັນມີ ໃນ ສປປ ລາວ ແຕ່ຄາດວ່າ ຈະມີໃນປີ ຂ້າງໜ້າ.

ຂອບເຂດຂອງໝວດ 11 ແລະ 12

11.1 ໝວດ 11 ເຄື່ອງມືການເງິນພື້ນຖານ ແລະ ໝວດ 12 ປະເດັນຕ່າງໆ ທີ່ຕິດພັນກັບເຄື່ອງມືການເງິນອື່ນໆ ກຳນົດຫຼັກການ ໃນການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ, ການຕັດລາຍການບັນຊີ, ການຕີມູນຄ່າ ແລະ ການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບ **ເຄື່ອງມືການເງິນ (ຊັບສິນການເງິນ ແລະ ໜີ້ສິນການເງິນ)**. ໝວດ 11 ນຳໃຊ້ສຳລັບເຄື່ອງມືການເງິນພື້ນຖານ ແລະ ກ່ຽວຂ້ອງກັບທຸກວິສາຫະກິດ. ໝວດ 12 ນຳໃຊ້ ສຳລັບ ເຄື່ອງມືການເງິນ ແລະ ລາຍການເຄື່ອນໄຫວການເງິນອື່ນໆທີ່ ສະຫຼັບຊັບຊ້ອນກ່ວາ. ຖ້າວ່າວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງ ມີພຽງແຕ່ລາຍການເຄື່ອນໄຫວຂອງເຄື່ອງມືການເງິນພື້ນຖານ ກໍ່ບໍ່ຈຳເປັນ ປະຕິບັດ ໝວດ 12. ຢ່າງໃດກໍດີ, ເຖິງແມ່ນວ່າວິສາຫະກິດທີ່ມີພຽງແຕ່ເຄື່ອງມືການເງິນພື້ນຖານ ກໍ່ຍັງຕ້ອງໄດ້ຄຳນຶງເຖິງ ຂອບເຂດຂອງໝວດ 12 ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າໄດ້ຖືກຍົກເວັ້ນແທ້.

ບົດນຳຂອງ ໝວດ 11

- 11.3 ເຄື່ອງມືການເງິນ ແມ່ນສັນຍາທີ່ພາໃຫ້ ຊັບສິນການເງິນ ຂອງວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງ ແລະ ໜີ້ສິນການເງິນ ຫຼື ເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດທຶນເຈົ້າຂອງ ຂອງວິສາຫະກິດໜຶ່ງອີກ ເພີ່ມຂຶ້ນ.
- 11.4 ໝວດ 11 ກຳນົດວິທີຕົ້ນທຶນທັກທິດແທນ ສຳລັບເຄື່ອງມືການເງິນພື້ນຖານທັງໝົດ ເວັ້ນເສຍສຳລັບເງິນລົງທຶນໃສ່ຮຸ້ນບູລິມະສິດທີ່ປ່ຽນເປັນຮຸ້ນສາມັນບໍ່ໄດ້ ແລະ ທີ່ບໍ່ມີສິດຂາຍຄືນໄດ້ ແລະ ຮຸ້ນສາມັນທີ່ບໍ່ມີສິດຂາຍຄືນໄດ້ ຊຶ່ງມີ **ການຊື້ຂາຍຕໍ່ສາທາລະນະຊົນ** ຫຼື ຊຶ່ງມູນຄ່າຍຸຕິທຳ ສາມາດຖືກຕີມູນຄ່າຢ່າງໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້.
- 11.5 ເຄື່ອງມືການເງິນພື້ນຖານທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ຂອບເຂດຂອງໝວດ 11 ແມ່ນເຄື່ອງມືການເງິນ ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມເງື່ອນໄຂຂອງວັກ 11.8. ຕົວຢ່າງ ຂອງເຄື່ອງມືການເງິນ ທີ່ຕາມປົກກະຕິ ຖືກຕ້ອງຕາມເງື່ອນໄຂເຫຼົ່ານັ້ນ ມີຄືດັ່ງລຸ່ມນີ້:
- (ກ) ເງິນສົດ.
 - (ຂ) ເງິນຝາກກະແສລາຍວັນ ແລະ ເງິນຝາກມີກຳນົດ ຖ້າວິສາຫະກິດເປັນຜູ້ຝາກ, ຕົວຢ່າງ ບັນຊີເງິນຝາກທະນາຄານ.
 - (ຄ) ໃບຢັ້ງຢືນການຄ້າ ແລະ ໃບຢັ້ງຢືນເງິນສົດ ໃນກຳມິ.
 - (ງ) ໜີ້ຕ້ອງຮັບ ແລະ ໜີ້ຕ້ອງສົ່ງ, ໃບຢັ້ງຢືນການຄ້າຕ້ອງຮັບ ແລະ ຕ້ອງຈ່າຍ, ເງິນໃຫ້ກູ້ຢືມ ແລະ ເງິນກູ້ຢືມ.
 - (ຈ) ພັນທະບັດ ແລະ ເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດໜີ້ ທີ່ຄ້າຍຄືກັນ.
 - (ສ) ເງິນລົງທຶນໃສ່ຮຸ້ນບູລິມະສິດ ທີ່ປ່ຽນເປັນຮຸ້ນສາມັນບໍ່ໄດ້ ແລະ ໃສ່ຮຸ້ນສາມັນ ແລະ ຮຸ້ນບູລິມະສິດ ທີ່ບໍ່ມີສິດຂາຍຄືນໄດ້.
 - (ຊ) ຂໍ້ຜູກພັນທີ່ຈະໄດ້ຮັບເງິນກູ້ຢືມ ຖ້າຫາກຂໍ້ຜູກພັນນັ້ນບໍ່ສາມາດຊຳລະເປັນເງິນສົດໄດ້.
- 11.6 ຕົວຢ່າງເຄື່ອງມືການເງິນ ທີ່ຕາມປົກກະຕິບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມເງື່ອນໄຂຂອງວັກ 11.8 ແລະ ສະນັ້ນ ຈຶ່ງຢູ່ພາຍໃຕ້ຂອບເຂດຂອງ ໝວດ 12, ລວມມີ:
- (ກ) ຫຼັກຊັບທີ່ມີຊັບສິນຄ້າປະກັນ ເຊັ່ນພັນທະບັດຊວດຈຳຄ້າປະກັນ, ສັນຍາຊື້ຄືນ ແລະ ໜີ້ຕ້ອງຮັບທີ່ໄດ້ຫັນປ່ຽນເປັນ ຫຼັກຊັບ.
 - (ຂ) ສິດທິໃນການຊື້-ຂາຍຫຼັກຊັບ, ສິດທິ, ສິດທິໃນການຊື້-ຂາຍຮຸ້ນ, ສັນຍາຊື້ຂາຍລ່ວງໜ້າ ແລະ ສັນຍາຊື້ຂາຍເງິນຕາ

ຕ່າງປະເທດລ່ວງໜ້າ, ພ້ອມທັງ ສັນຍາແລກປ່ຽນອັດຕາດອກເບ້ຍ ທີ່ສາມາດຊຳລະເປັນເງິນສົດ ຫຼື ຜ່ານການແລກປ່ຽນກັບເຄື່ອງມືການເງິນອື່ນໆ.

- (ຄ) ເຄື່ອງມືການເງິນທີ່ໄດ້ບັນລຸຕາມເງື່ອນໄຂ ແລະ ຖືເປັນເຄື່ອງມືຄຸ້ມກັນຄວາມສ່ຽງຕາມເງື່ອນໄຂຂອງໝວດ 12.
- (ງ) ຂໍ້ຜູກພັນທີ່ຈະອະນຸມັດເງິນກູ້ໃຫ້ແກ່ວິສາຫະກິດອື່ນ.
- (ຈ) ຂໍ້ຜູກພັນຕ້ອງຮັບເງິນກູ້ ຖ້າຂໍ້ຜູກພັນຫາກບໍ່ສາມາດຊຳລະເປັນເງິນສົດໄດ້.

ຂອບເຂດຂອງໝວດ 11

11.7 ໝວດ 11 ນຳໃຊ້ສຳລັບທຸກເຄື່ອງມືການເງິນ ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມເງື່ອນໄຂຂອງວັກ 11.8 ເວັ້ນເສຍລາຍການດັ່ງລຸ່ມນີ້ :

- (ກ) ເງິນລົງທຶນໃນບໍລິສັດໃນກຸ່ມ, ວິສາຫະກິດຂາຮຸ້ນ ແລະ ວິສາຫະກິດປະສົມ ທີ່ໄດ້ລົງບັນຊີຕາມໝວດ 9 ເອກະສານລາຍງານການເງິນລວມກິດຈະການ ແລະ ເອກະສານລາຍງານການເງິນສະເພາະກິດຈະການ, ແລະ ໝວດ 14 ເງິນລົງທຶນໃນວິສາຫະກິດຂາຮຸ້ນ ຫຼື ໝວດ 15 ເງິນລົງທຶນໃນວິສາຫະກິດປະສົມ.
- (ຂ) ເຄື່ອງມືການເງິນ ທີ່ຖືກຕາມຄຳນິຍາມ ກ່ຽວກັບທຶນເຈົ້າຂອງ ຂອງວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງ (ເບິ່ງໝວດ 22 ທີ່ສິນ ແລະ ທຶນເຈົ້າຂອງ ແລະ ໝວດ 26 ການຊຳລະຕາມຮຸ້ນ).
- (ຄ) ສັນຍາເຊົ່າ ຊຶ່ງຕ້ອງປະຕິບັດຕາມໝວດ 20 ສັນຍາເຊົ່າ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ, ໃຫ້ປະຕິບັດຂໍ້ກຳນົດ ກ່ຽວກັບການຕັດລາຍການບັນຊີ ໃນວັກ 11.33 ຫາ 11.38 ເວລາການຕັດລາຍການບັນຊີ ທີ່ຕ້ອງຮັບຈາກສັນຍາເຊົ່າ ຊຶ່ງຜູ້ໃຫ້ເຊົ່າໄດ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ແລະ ທີ່ຕ້ອງສົ່ງຈາກສັນຍາເຊົ່າຊຶ່ງຜູ້ເຊົ່າໄດ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ. ພ້ອມນັ້ນ ໝວດ 12 ຍັງນຳໃຊ້ສຳລັບສັນຍາເຊົ່າ ທີ່ມີລັກສະນະຕາມກຳນົດສະເພາະໃນວັກ 12.3(ສ) ອີກດ້ວຍ.
- (ງ) ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງນາຍຈ້າງ ພາຍໃຕ້ແຜນຄິດໄລ່ຜົນປະໂຫຍດພະນັກງານ ຊຶ່ງຕ້ອງປະຕິບັດຕາມໝວດ 28 ຜົນປະໂຫຍດຂອງພະນັກງານ.

ເຄື່ອງມືການເງິນພື້ນຖານ

11.8 ວິສາຫະກິດຕ້ອງລົງບັນຊີເຄື່ອງມືການເງິນດັ່ງລຸ່ມນີ້ ເປັນເຄື່ອງມືການເງິນພື້ນຖານ ບົນພື້ນຖານໝວດ 11:

- (ກ) ເງິນສົດ.
- (ຂ) ເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດໜີ້ (ເຊັ່ນ ໜີ້ຕ້ອງຮັບ, ໜີ້ຕ້ອງສົ່ງ, ໃບຍັງຍືນການຄ້າຕ້ອງຮັບ ຫຼື ຕ້ອງສົ່ງ, ເງິນໃຫ້ກູ້ຢືມຕ້ອງຮັບ ຫຼື ເງິນກູ້ຢືມຕ້ອງສົ່ງ) ທີ່ກົງກັບເງື່ອນໄຂຂອງວັກ 11.9.
- (ຄ) ຂໍ້ຜູກພັນທີ່ຈະໄດ້ຮັບເງິນກູ້ຢືມ ຊຶ່ງ :
 - (i) ບໍ່ສາມາດຈະຊຳລະຕາມຍອດເຫຼືອສຸດທີ່ເປັນເງິນສົດໄດ້, ແລະ
 - (ii) ເມື່ອຂໍ້ຜູກພັນຖືກປະຕິບັດແລ້ວ, ຄາດວ່າຈະຖືກຕ້ອງຕາມຂໍ້ກຳນົດຂອງວັກ 11.9.
- (ງ) ເງິນລົງທຶນໃສ່ຮຸ້ນບູລິມະສິດ ທີ່ປ່ຽນເປັນຮຸ້ນສາມັນບໍ່ໄດ້ ແລະ ຮຸ້ນສາມັນ ຫຼື ຮຸ້ນບູລິມະສິດທີ່ບໍ່ມີສິດຂາຍຄືນໄດ້.

11.9 ເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດໜີ້ ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມທຸກເງື່ອນໄຂ ແຕ່ຂໍ້ (ກ) ຫາ (ງ) ຂ້າງລຸ່ມນີ້ ຕ້ອງລົງບັນຊີໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມໝວດ 11:

- (ກ) ຜົນຕອບແທນຄືນໃຫ້ຜູ້ຖືເຄື່ອງມືໜີ້ ເປັນ
 - (i) ຈຳນວນເງິນຄົງທີ່ ;
 - (ii) ອັດຕາຜົນຕອບແທນຄົງທີ່ ບົນພື້ນຖານອາຍຸການໃຊ້ເຄື່ອງມືການເງິນນັ້ນ ;
 - (iii) ຜົນຕອບແທນຜັນແປ, ຕະຫຼອດໄລຍະອາຍຸການໃຊ້ເຄື່ອງມືການເງິນນັ້ນ, ເທົ່າກັບອັດຕາດອກເບ້ຍອ້າງອີງອັນດຽວ ຫຼື ອັດຕາດອກເບ້ຍທີ່ສັງເກດໄດ້ (ເຊັ່ນ LIBOR) ; ຫຼື

(iv) ການປະສົມອັດຕາຄົງທີ່ດັ່ງກ່າວ ແລະ ອັດຕາຜັນແປ (ເຊັ່ນ LIBOR ບວກ 200 ຈຸດພື້ນຖານ), ໃນເງື່ອນໄຂ ທີ່ວ່າ ທັງສອງອັດຕາຄົງທີ່ ແລະ ຜັນແປ ມີຜົນບວກໝົດ (ຕົວຢ່າງ ການແລກປ່ຽນອັດຕາດອກເບ້ຍທີ່ມີອັດຕາ ຄົງທີ່ມີຜົນບວກ ແລະ ອັດຕາຜັນແປທີ່ມີຜົນລົບ ຈະບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມເງື່ອນໄຂມາດຕະຖານດັ່ງກ່າວ). ສໍາລັບ ຜົນຕອບແທນຕາມອັດຕາດອກເບ້ຍຄົງທີ່ ແລະ ຜັນແປ, ດອກເບ້ຍຄິດໄລ່ໂດຍເອົາອັດຕາໃນປີ ຄູນໃຫ້ເງິນ ຕົ້ນທຶນທີ່ຍັງຄ້າງຊໍາລະໃນປີ.

- (ຂ) ບໍ່ມີຂໍ້ກຳນົດໃດໆຕາມສັນຍາທີ່ມີເງື່ອນໄຂ ສາມາດເຮັດໃຫ້ຜູ້ຖືເຄື່ອງມືປະເພດນີ້ ສູນເສຍມູນຄ່າເງິນຕົ້ນທຶນ ຫຼື ດອກເບ້ຍໃນປີ ຫຼື ປີຜ່ານມາ. ຄວາມເປັນຈິງທີ່ວ່າເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດນີ້ໃດໜຶ່ງ ຢູ່ພາຍໃຕ້ເຄື່ອງມືການເງິນ ປະເພດນີ້ອື່ນໆ ບໍ່ເປັນຕົວຢ່າງຂອງຂໍ້ກຳນົດຕາມສັນຍາດັ່ງກ່າວ.
- (ຄ) ຂໍ້ກຳນົດຕາມສັນຍາ ທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຜູ້ອອກເຄື່ອງມືນີ້ (ຜູ້ກູ້ຢືມ) ທົດແທນຄືນລ່ວງໜ້າເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດນີ້ ຫຼື ທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຜູ້ຖືເຄື່ອງມືນີ້ (ຜູ້ໃຫ້ກູ້ຢືມ) ສົ່ງຄືນເຄື່ອງມືນີ້ໃຫ້ຜູ້ອອກເຄື່ອງມືນີ້ ກ່ອນກຳນົດເວລາ ບໍ່ອາດເກີດ ຂຶ້ນໄດ້ກັບເຫດການໃນອະນາຄົດ.
- (ງ) ບໍ່ມີຂໍ້ກຳນົດໃດໆ ກ່ຽວກັບຜົນຕອບແທນຕາມເງື່ອນໄຂ ຫຼື ເງິນທົດແທນຕາມເງື່ອນໄຂ ຍົກເວັ້ນຜົນຕອບແທນຕາມ ອັດຕາຜັນແປທີ່ໄດ້ຍົກຂຶ້ນໃນ ຂໍ້ (ກ) ແລະ ຂໍ້ກຳນົດກ່ຽວກັບລາຍຈ່າຍໆລ່ວງໜ້າທີ່ໄດ້ສະເໜີໃນຂໍ້ (ຄ).

11.10 ຕົວຢ່າງເຄື່ອງມືການເງິນ ຊຶ່ງຕາມປົກກະຕິຖືກຕ້ອງຕາມເງື່ອນໄຂຂອງວັກ 11.9 ມີຄື :

- (ກ) ຫຼັກຖານຮັບ ແລະ ຕ້ອງຈ່າຍລູກຄ້າ, ໃບຢັ້ງຢືນການຄ້າຕ້ອງຮັບ ແລະ ຕ້ອງຈ່າຍ, ພ້ອມທັງເງິນໃຫ້ກູ້ຢືມ ປ່ອຍໂດຍ ທະນາຄານ ຫຼື ຈາກພາກສ່ວນທີ່ສາມ.
- (ຂ) ຫຼັກຖານສົ່ງໃຫ້ຜູ້ສະໜອງເປັນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ, ສ່ວນຜິດດ່ຽງທີ່ຕ້ອງສົ່ງໃຫ້ຜູ້ສະໜອງໃດໜຶ່ງ ເນື່ອງຈາກການປ່ຽນແປງອັດຕາແລກປ່ຽນ ຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີເປັນກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ ດັ່ງທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນວັກ 30.10.
- (ຄ) ເງິນໃຫ້ກູ້ຢືມແກ່ ຫຼື ເງິນກູ້ຢືມນຳ ບໍລິສັດໃນກຸ່ມ ຫຼື ວິສາຫະກິດຂາຮຸ້ນ ທີ່ຕ້ອງຈ່າຍເມື່ອທວງຖາມ.
- (ງ) ເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດນີ້ ທີ່ຈະກາຍເປັນຫຼັກຖານຮັບໂດຍທັນທີ ຖ້າຜູ້ອອກເຄື່ອງມືຜິດສັນຍາຊໍາລະຄ່າດອກເບ້ຍ ຫຼື ເງິນຕົ້ນທຶນກູ້ຢືມ (ຂໍ້ກຳນົດດັ່ງກ່າວ ບໍ່ຂັດແຍ່ງກັບເງື່ອນໄຂຂອງວັກ 11.9).

11.11 ຕົວຢ່າງເຄື່ອງມືການເງິນທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຕາມເງື່ອນໄຂຂອງວັກ 11.9 (ແລະ ຢູ່ໃນຂອບເຂດຂອງໝວດ 12) ລວມມີ :

- (ກ) ເງິນລົງທຶນ ໃສ່ເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດທຶນເຈົ້າຂອງ ໃນວິສາຫະກິດໜຶ່ງອີກ ທີ່ບໍ່ແມ່ນຮຸ້ນບູລິມະສິດ ທີ່ປ່ຽນເປັນຮຸ້ນ ສາມັນບໍ່ໄດ້ ແລະ ຮຸ້ນສາມັນ ແລະ ຮຸ້ນບູລິມະສິດທີ່ບໍ່ມີສິດຂາຍຄືນໄດ້ (ເບິ່ງ ວັກ 11.8 (ງ)).
- (ຂ) ການແລກປ່ຽນອັດຕາດອກເບ້ຍ ທີ່ສ້າງກະແສເງິນສົດ ທີ່ເປັນຜົນບວກ ຫຼື ທີ່ເປັນຜົນລົບ ຫຼື ຂໍ້ຜູກພັນລ່ວງໜ້າໃນ ການຊື້ສິນຄ້າ ຫຼື ເຄື່ອງມືການເງິນ ທີ່ສາມາດຊໍາລະເປັນເງິນສົດໄດ້ ແລະ, ໃນເວລາຊໍາລະ, ອາດຈະສ້າງກະແສ ເງິນສົດທີ່ມີຜົນບວກ ຫຼື ທີ່ມີຜົນລົບ, ຍ້ອນວ່າການແລກປ່ຽນ ຫຼື ຂໍ້ຜູກພັນລ່ວງໜ້າດັ່ງກ່າວ ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມເງື່ອນ ໄຂຂອງວັກ 11.9 (ກ).
- (ຄ) ສິດທິຊື້-ຂາຍຫຼັກຊັບ ແລະ ສັນຍາຊື້-ຂາຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດລ່ວງໜ້າ, ຍ້ອນວ່າຜົນຕອບແທນສໍາລັບຜູ້ຖືຫຼັກຊັບ ບໍ່ ຄົງທີ່ ແລະ ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມເງື່ອນໄຂຂອງ ວັກ 11.9 (ກ).
- (ງ) ເງິນລົງທຶນໃສ່ເຄື່ອງມືທີ່ແລກປ່ຽນເປັນຮຸ້ນໄດ້, ຍ້ອນວ່າຜົນຕອບແທນຕໍ່ຜູ້ຖືເຄື່ອງມືນີ້ ສາມາດຜັນແປຕາມລາຄາ ຮຸ້ນທຶນເຈົ້າຂອງຂອງຜູ້ອອກຮຸ້ນ ຫຼາຍກວ່າການຜັນແປຕາມອັດຕາດອກເບ້ຍໃນຕະຫຼາດເທົ່ານັ້ນ.
- (ຈ) ເງິນໃຫ້ກູ້ຢືມຕ້ອງຮັບຈາກພາກສ່ວນທີ່ສາມ ທີ່ໃຫ້ສິດ ຫຼື ພັນທະແກ່ພາກສ່ວນທີ່ສາມໃນການຊໍາລະລ່ວງໜ້າ ຖ້າ ວ່າຂໍ້ກຳນົດທາງບັນຊີ ຫຼື ດ້ານສ່ວຍສາອາກອນ ທີ່ບັງຄັບໃຊ້ມີການປ່ຽນແປງ, ເນື່ອງຈາກວ່າເງິນໃຫ້ກູ້ຢືມດັ່ງກ່າວ ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມເງື່ອນໄຂຂອງວັກ 11.9 (ຄ).

ການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີເບື້ອງຕົ້ນ ກ່ຽວກັບຊັບສິນ ແລະ ໜີ້ສິນ ການເງິນ

11.12 ວິສາຫະກິດຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີຊັບສິນການເງິນ ຫຼື ໜີ້ສິນການເງິນ ພຽງແຕ່ໃນກໍລະນີທີ່ວິສາຫະກິດໄດ້ກາຍເປັນຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການປະຕິບັດຂໍ້ກຳນົດຕາມສັນຍາກ່ຽວກັບເຄື່ອງມືນັ້ນ ເທົ່ານັ້ນ.

ການຕີມູນຄ່າເບື້ອງຕົ້ນ

11.13 ເວລາຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີໃນເບື້ອງຕົ້ນ ກ່ຽວກັບຊັບສິນການເງິນ ຫຼື ໜີ້ສິນການເງິນ, ວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງຕ້ອງຕີມູນຄ່າລາຍການດັ່ງກ່າວ ຕາມລາຄາລາຍການເຄື່ອນໄຫວ (ລວມທັງຄ່າດຳເນີນລາຍການ ຍົກເວັ້ນການຕີມູນຄ່າເບື້ອງຕົ້ນ ກ່ຽວກັບຊັບສິນການເງິນ ແລະ ໜີ້ສິນການເງິນ ຕາມມູນຄ່າຍຸຕິທຳ ຜ່ານກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ) ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າຂໍ້ຕົກລົງນັ້ນ ໃນພາກປະຕິບັດຕົວຈິງ ເປັນລາຍການເຄື່ອນໄຫວປະກອບທຶນ. ລາຍການເຄື່ອນໄຫວປະກອບທຶນ ອາດເກີດຂຶ້ນໂດຍຕິດພັນກັບການຂາຍສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ, ເຊັ່ນ ຖ້າວ່າການຊຳລະເງິນ ຖືກເຍື່ອນໄປເກີນເງື່ອນໄຂການທຸລະກິດປົກກະຕິ ຫຼື ມີການປະກອບທຶນຕາມອັດຕາດອກເບ້ຍ ທີ່ບໍ່ແມ່ນອັດຕາຂອງຕະຫຼາດ. ຖ້າຂໍ້ຕົກລົງນັ້ນ ເປັນລາຍການເຄື່ອນໄຫວປະກອບທຶນ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງຕີມູນຄ່າຊັບສິນການເງິນ ຫຼື ໜີ້ສິນການເງິນ ດ້ວຍການຕີມູນຄ່າຈຳນວນເງິນທີ່ຈະຊຳລະໃນອະນາຄົດ ເປັນມູນຄ່າປັດຈຸບັນ ຕາມອັດຕາດອກເບ້ຍຂອງຕະຫຼາດ ສຳລັບເຄື່ອງມືປະເພດໜີ້ ທີ່ຄ້າຍຄືກັນ.

ຕົວຢ່າງ – ຊັບສິນການເງິນ

1. ສຳລັບເງິນໃຫ້ກູ້ຢືມໄລຍະຍາວທີ່ປ່ອຍໃຫ້ວິສາຫະກິດໜຶ່ງອີກ, ໜີ້ຕ້ອງຮັບຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ຕາມມູນຄ່າປັດຈຸບັນຂອງເງິນສົດຕ້ອງຮັບ (ລວມທັງການຊຳລະດອກເບ້ຍ ແລະ ການທົດແທນເງິນຕົ້ນທຶນກູ້ຢືມ) ຈາກວິສາຫະກິດດັ່ງກ່າວນັ້ນ.
2. ສຳລັບສິນຄ້າທີ່ໄດ້ຂາຍໃຫ້ລູກຄ້າຕິດໜີ້ໄລຍະສັ້ນ, ໜີ້ຕ້ອງຮັບຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີຕາມຈຳນວນເງິນສົດຕ້ອງຮັບຈາກວິສາຫະກິດດັ່ງກ່າວໂດຍບໍ່ຕີມູນຄ່າເປັນມູນຄ່າປັດຈຸບັນ, ຊຶ່ງຕາມປົກກະຕິ ແມ່ນລາຄາທີ່ອອກໃນໃບເກັບເງິນ.
3. ສຳລັບສິນຄ້າທີ່ຂາຍໃຫ້ລູກຄ້າຕິດໜີ້ສອງປີ ໂດຍບໍ່ມີດອກເບ້ຍ, ໜີ້ຕ້ອງຮັບຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີຕາມລາຄາຂາຍເປັນເງິນສົດ ໃນປັດຈຸບັນຂອງສິນຄ້າດັ່ງກ່າວ. ຖ້າຫາກບໍ່ຮູ້ລາຄາຂາຍເປັນເງິນສົດໃນປັດຈຸບັນ, ອາດຄາດຄະເນເປັນມູນຄ່າປັດຈຸບັນຂອງເງິນສົດຕ້ອງຮັບ ທີ່ຕີມູນຄ່າຕາມອັດຕາທຶນນຳໃຊ້ທົ່ວໄປໃນຕະຫຼາດ ສຳລັບໜີ້ຕ້ອງຮັບທີ່ຄ້າຍຄືກັນ.
4. ສຳລັບການຊື້ຮຸ້ນສາມັນ ຂອງວິສາຫະກິດອື່ນອີກ ດ້ວຍເງິນສົດ, ເງິນລົງທຶນ ຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີຕາມມູນຄ່າເງິນສົດທີ່ໄດ້ຈ່າຍເພື່ອຊື້ຮຸ້ນ.

ຕົວຢ່າງ – ໜີ້ສິນການເງິນ

1. ສຳລັບເງິນກູ້ຢືມຈາກທະນາຄານ, ໜີ້ຕ້ອງສົ່ງຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີໃນເບື້ອງຕົ້ນ ຕາມມູນຄ່າປັດຈຸບັນຂອງເງິນສົດຕ້ອງຈ່າຍໃຫ້ທະນາຄານ (ຕົວຢ່າງ : ລວມທັງການຊຳລະດອກເບ້ຍ ແລະ ການທົດແທນເງິນຕົ້ນທຶນກູ້ຢືມ).
2. ສຳລັບ ສິນຄ້າທີ່ໄດ້ຊື້ນຳຜູ້ສະໜອງຕິດໜີ້ໄລຍະສັ້ນ, ໜີ້ຕ້ອງສົ່ງຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີຕາມມູນຄ່າທີ່ຕິດໜີ້ຜູ້ສະໜອງ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຕີມູນຄ່າ ເປັນມູນຄ່າປັດຈຸບັນ, ຊຶ່ງຕາມປົກກະຕິ ແມ່ນລາຄາໃນໃບເກັບເງິນ.

ການຕີມູນຄ່າຕາມຫຼັງ

11.14 ເວລາສິ້ນສຸດແຕ່ລະ**ຮອບເວລາລາຍງານ**, ວິສາຫະກິດຕ້ອງຕີມູນຄ່າເຄື່ອງມືການເງິນຂອງຕົນເອງດັ່ງລຸ່ມນີ້, ໂດຍບໍ່ຫັກຄ່າດຳເນີນລາຍການ ຊຶ່ງອາດຈະເກີດຂຶ້ນ ໃນເວລາທີ່ວິສາຫະກິດຂາຍ ຫຼື ສະສາງດ້ວຍວິທີການອື່ນໆອອກ.

(ກ) ເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດໜີ້ ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມເງື່ອນໄຂຂອງວັກ 11.8 (ຂ) ຕ້ອງຖືກຕີມູນຄ່າຕາມ**ຕົ້ນທຶນໜັກທົດແທນ** ດ້ວຍ**ວິທີການຄິດໄລ່ດອກເບ້ຍຕົວຈິງ**. ວັກ 11.15 ຫາ 11.20 ໃຫ້ການແນະນຳ ກ່ຽວກັບການກຳນົດຕົ້ນທຶນໜັກທົດແທນ

ແທນຕາມວິທີການຄິດໄລ່ດອກເບ້ຍຕົວຈິງ. ເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດທີ່ໄດ້ຈັດເປັນຊັບສິນໝູນວຽນ ຫຼື ຫຼັກສິນໝູນວຽນຕ້ອງຕິດຕາມຈຳນວນເງິນສົດ ຫຼື ລາຍການຕ້ອງຈ່າຍ ຫຼື ຕ້ອງຮັບອື່ນໆ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຕິດຕາມຄ່າ ເປັນມູນຄ່າປັດຈຸບັນ (ໝາຍຄວາມວ່າ, ຫັກການສູນເສຍມູນຄ່າ, ເບິ່ງວັກ 11.21 ຫາ 11.26), ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າໃນຕົວຈິງຂໍ້ຕົກລົງເປັນລາຍການເຄື່ອນໄຫວປະກອບທຶນ (ເບິ່ງວັກ 11.13). ຖ້າວ່າຂໍ້ຕົກລົງເປັນລາຍການເຄື່ອນໄຫວປະກອບທຶນ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງຕິດຕາມຄ່າເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດທີ່ ດ້ວຍການຕິດຕາມຄ່າເງິນຊຳລະໃນອະນາຄົດນັ້ນ ເປັນມູນຄ່າປັດຈຸບັນ ຕາມອັດຕາດອກເບ້ຍໃນທ້ອງຕະຫຼາດທີ່ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ສຳລັບເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດທີ່ກ່າວມາເຫຼົ່ານີ້.

(ຂ) ຂໍ້ຕົກລົງທີ່ຈະຮັບເງິນກູ້ຢືມ ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມເງື່ອນໄຂຂອງວັກ 11.8 (ຄ) ຕ້ອງຖືກຕິດຕາມຄ່າຕົ້ນທຶນ (ຊຶ່ງບາງເທື່ອເທົ່າກັບສູນ) ຫັກການສູນເສຍມູນຄ່າອອກ.

(ຄ) ເງິນລົງທຶນໃສ່ຮຸ້ນບູລິມະສິດ ທີ່ປ່ຽນເປັນຮຸ້ນສາມັນບໍ່ໄດ້ ແລະ ຮຸ້ນສາມັນ ຫຼື ຮຸ້ນບູລິມະສິດທີ່ບໍ່ມີສິດຂາຍຄືນໄດ້ ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມເງື່ອນໄຂຂອງວັກ 11.8 (ງ) ຕ້ອງຖືກຕິດຕາມຄ່າ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ (ວັກ 11.27 ຫາ 11.33 ໃຫ້ການແນະນຳກ່ຽວກັບມູນຄ່າຍຸຕິທຳ) :

(i) ຖ້າວ່າ ຮຸ້ນມີການຊື້-ຂາຍຕໍ່ສາທາລະນະຊົນ ຫຼື ບໍ່ດັ່ງນັ້ນມູນຄ່າຍຸຕິທຳຂອງຮຸ້ນດັ່ງກ່າວສາມາດຖືກຕິດຕາມຄ່າຢ່າງໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້, ຕ້ອງຕິດຕາມຄ່າເງິນລົງທຶນຕາມມູນຄ່າຍຸຕິທຳ ໂດຍຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີສ່ວນປ່ຽນແປງຂອງມູນຄ່າຍຸຕິທຳໃນກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ.

(ii) ເງິນລົງທຶນອື່ນໆປະເພດດັ່ງກ່າວ ທັງໝົດ ຕ້ອງຖືກຕິດຕາມຄ່າຕາມລາຄາຕົ້ນທຶນ ຫັກການສູນເສຍມູນຄ່າອອກ.

ຕ້ອງໄດ້ມີການປະເມີນຜົນການສູນເສຍມູນຄ່າ ຫຼື ພາວະບໍ່ສາມາດເກັບກູ້ຄືນໄດ້ຂອງເຄື່ອງມືການເງິນ ທີ່ໄດ້ສະເໜີໃນຂໍ້ (ກ), (ຂ) ແລະ (ຄ) (ii) ຂ້າງເທິງນີ້. ວັກ 11.21 ຫາ 11.26 ໃຫ້ການແນະນຳ ກ່ຽວກັບບັນຫາດັ່ງກ່າວນີ້.

ຕົ້ນທຶນຫັກທົດແທນ ແລະ ວິທີການຄິດໄລ່ດອກເບ້ຍຕົວຈິງ

11.15 ຕົ້ນທຶນຫັກທົດແທນຂອງຊັບສິນການເງິນ ຫຼື ຫຼັກສິນການເງິນ ໃນມື້ລາຍງານແຕ່ລະຄັ້ງ ແມ່ນມູນຄ່າສຸດທິຂອງຈຳນວນເງິນດັ່ງລຸ່ມນີ້ :

(ກ) ຈຳນວນເງິນ ທີ່ຊັບສິນການເງິນ ຫຼື ຫຼັກສິນການເງິນ ໄດ້ຖືກຕິດຕາມຄ່າ ໃນການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີເບື້ອງຕົ້ນ,

(ຂ) ລົບການທົດແທນເງິນຕົ້ນທຶນກູ້ຢືມ,

(ຄ) ບວກ ຫຼື ລົບ ການຫັກຄ່າຫຼັກສິນສະສົມ ດ້ວຍການນຳໃຊ້ວິທີການຄິດໄລ່ດອກເບ້ຍຕົວຈິງ, ສ່ວນຜິດດ່ຽງລະຫ່ວາງຈຳນວນເງິນທີ່ໄດ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີເບື້ອງຕົ້ນດັ່ງກ່າວ ແລະ ຈຳນວນເງິນເມື່ອເຖິງກຳນົດເວລາ,

(ງ) ລົບ, ຖ້າແມ່ນຊັບສິນການເງິນ, ສ່ວນຫຼຸດຕ່າງໆອອກ (ຫັກໂດຍກົງ ຫຼື ຜ່ານບັນຊີກວດແກ້ມູນຄ່າ) ສຳລັບການສູນເສຍມູນຄ່າ ຫຼື ການເກັບກູ້ຄືນບໍ່ໄດ້.

ຊັບສິນການເງິນ ແລະ ຫຼັກສິນການເງິນ ທີ່ບໍ່ມີການແຈ້ງດອກເບ້ຍ ແລະ ຈັດປະເພດເປັນຊັບສິນໝູນວຽນ ຫຼື ຫຼັກສິນບໍ່ໝູນວຽນໃນເບື້ອງຕົ້ນຖືກຕິດຕາມຄ່າຕາມຈຳນວນເງິນທີ່ບໍ່ໄດ້ຕິດເປັນມູນຄ່າປັດຈຸບັນ ໃນວັກ 11.14 (ກ). ສະນັ້ນ, ສຳລັບຊັບສິນ ແລະ ຫຼັກສິນດັ່ງກ່າວ ບໍ່ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມ ຂໍ້ (ຄ) ຂ້າງເທິງນີ້.

11.16 ວິທີການຄິດໄລ່ດອກເບ້ຍຕົວຈິງແມ່ນວິທີການຄິດໄລ່ຕົ້ນທຶນຫັກທົດແທນຂອງຊັບສິນການເງິນ ຫຼື ຫຼັກສິນການເງິນໃດໜຶ່ງ (ຫຼື ກຸ່ມຊັບສິນການເງິນ ຫຼື ຫຼັກສິນການເງິນ) ແລະ ການຈັດແບ່ງລາຍຮັບດອກເບ້ຍ ຫຼື ລາຍຈ່າຍດອກເບ້ຍ ໃນປີທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ອັດຕາດອກເບ້ຍຕົວຈິງແມ່ນອັດຕາ ທີ່ໃຊ້ໃນການຕິດຕາມຄ່າການຈ່າຍ ຫຼື ຮັບເງິນສົດ ໃນອະນາຄົດ ເປັນມູນຄ່າປັດຈຸບັນ ຕາມອາຍຸການຂອງເຄື່ອງມືການເງິນ ທີ່ໄດ້ຄາດຄະເນໄວ້ຢ່າງແນ່ນອນ ຫຼື ໃນໄລຍະເວລາສັ້ນກ່ວາ, ຖ້າເໝາະສົມ, ດ້ວຍວິທີເພື່ອໃຫ້ໄດ້ມູນຄ່າໃນບັນຊີຂອງຊັບສິນການເງິນ ຫຼື ຫຼັກສິນການເງິນ. ອັດຕາດອກເບ້ຍຕົວຈິງ ຖືກຄິດໄລ່ບົນພື້ນຖານມູນຄ່າໃນບັນຊີຂອງຊັບສິນການເງິນ ຫຼື ຂອງຫຼັກສິນການເງິນ ໃນເວລາການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີເບື້ອງຕົ້ນ. ອີງຕາມວິທີການຄິດໄລ່ດອກເບ້ຍຕົວຈິງ:

(ກ) ຕົ້ນທຶນຫັກທົດແທນຂອງຊັບສິນ (ຫຼັກສິນ) ການເງິນ ແມ່ນມູນຄ່າປັດຈຸບັນ ຂອງການຮັບ (ການຈ່າຍ) ເງິນສົດ ໃນອະນາຄົດ ທີ່ໄດ້ຕິດເປັນມູນຄ່າປັດຈຸບັນຕາມອັດຕາດອກເບ້ຍຕົວຈິງ, ແລະ

(ຂ) ລາຍຈ່າຍ (ລາຍຮັບ) ດອກເບ້ຍ ໃນປີການບັນຊີ ທຽບເທົ່າມູນຄ່າໃນບັນຊີຂອງຊັບສິນ (ຫຼື ຫຼັກສິນ) ການເງິນ ໃນ

ຕົ້ນປີ ຄຸນໃຫ້ອັດຕາດອກເບ້ຍຕົວຈິງໃນປີ.

- 11.17 ເວລາຄິດໄລ່ອັດຕາດອກເບ້ຍຕົວຈິງ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງໄດ້ ຄາດຄະເນກະແສເງິນສົດ ໂດຍຄຳນຶງເຖິງທຸກເງື່ອນໄຂຕາມ ສັນຍາຂອງເຄື່ອງມືການເງິນ (ເຊັ່ນ ລາຍຈ່າຍງ່ຽວໜ້າ, ສິດທິຊື້ ແລະ ສິດທິທີ່ມີລັກສະນະຄ້າຍຄືກັນ) ແລະສ່ວນເສຍ ບ່ວງສິນເຊື່ອທີ່ຮູ້ ແລະ ໄດ້ເກີດຂຶ້ນ, ແຕ່ບໍ່ຕ້ອງຄຳນຶງເຖິງສ່ວນເສຍບ່ວງສິນເຊື່ອໃນອະນາຄົດທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນ ແຕ່ບໍ່ທັນ ໄດ້ເກີດຂຶ້ນ.
- 11.18 ເວລາຄິດໄລ່ອັດຕາດອກເບ້ຍຕົວຈິງ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງໄດ້ຫຼັກຄ່າທຳນຽມທີ່ຕິດພັນ, ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍດ້ານການເງິນທີ່ໄດ້ຈ່າຍ ຫຼື ໄດ້ຮັບ (ເຊັ່ນ «ອັດຕາຄ່າທຳນຽມ»), ຄ່າດຳເນີນລາຍການ ແລະ ສ່ວນເກີນ ຫຼື ສ່ວນຫຼຸດລົງອື່ນໆຕະຫຼອດອາຍຸການຂອງ ເຄື່ອງມື ທີ່ໄດ້ຄາດໄວ້, ຍົກເວັ້ນຕໍ່ໄປນີ້. ວິສາຫະກິດຕ້ອງນຳໃຊ້ຮອບເວລາທີ່ສັ້ນກ່ວາ ຖ້າຫາກແມ່ນຮອບເວລາທີ່ພົວພັນ ກັບຄ່າທຳນຽມລາຍຈ່າຍການເງິນທີ່ໄດ້ຈ່າຍ ຫຼື ໄດ້ຮັບ, ຄ່າດຳເນີນລາຍການ ແລະ ສ່ວນເກີນ ຫຼື ສ່ວນຫຼຸດລົງ. ນັ້ນຈະ ແມ່ນກໍລະນີທີ່ວ່າ ເວລາໃດຕົວຜັນແປ ທີ່ພົວພັນກັບຄ່າທຳນຽມ, ລາຍຈ່າຍການເງິນທີ່ໄດ້ຈ່າຍ ຫຼື ໄດ້ຮັບ, ຄ່າດຳເນີນ ລາຍການ ແລະ ສ່ວນເກີນ ຫຼື ສ່ວນຫຼຸດລົງ ໄດ້ຖືກກຳນົດຄືນໃໝ່ຕາມລາຄາຕະຫຼາດ ກ່ອນຄົບອາຍຸການ ຂອງເຄື່ອງມື ດັ່ງກ່າວ ທີ່ໄດ້ຄາດໄວ້. ໃນກໍລະນີດັ່ງກ່າວ, ຮອບເວລາການຫຼັກຄ່າຫຼັກທຸ້ມທີ່ແທດເໝາະ ແມ່ນຮອບເວລາທີ່ແກ່ຍາວໄປ ເຖິງມີກຳນົດລາຄາຄືນໃໝ່ຄັ້ງຕໍ່ໄປ.
- 11.19 ສຳລັບຊັບສິນການເງິນ ແລະ ທີ່ສິນການເງິນທີ່ມີອັດຕາຜັນແປ, ການຄາດຄະເນຄືນໃໝ່ເປັນແຕ່ລະໄລຍະ ກ່ຽວກັບກະແສ ເງິນສົດ ທີ່ແນໃສ່ສ່ອງແສງເຖິງການປ່ຽນແປງຂອງອັດຕາດອກເບ້ຍໃນຕະຫຼາດ ເຮັດໃຫ້ອັດຕາດອກເບ້ຍຕົວຈິງປ່ຽນແປງ. ຖ້າວ່າຊັບສິນການເງິນ ຫຼື ທີ່ສິນການເງິນ ທີ່ມີອັດຕາຜັນແປ ຫາກຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີໃນເບື້ອງຕົ້ນ ຕາມຈຳນວນເງິນ ເທົ່າກັບເງິນຕົ້ນທຶນກູ້ຢືມຕ້ອງຮັບ ຫຼື ຕ້ອງທົດແທນເມື່ອຄົບກຳນົດເວລາ, ການຄາດຄະເນເງິນຊຳລະດອກເບ້ຍຄືນໃໝ່ໃນ ອະນາຄົດ ຕາມປົກກະຕິຈະບໍ່ມີຜົນກະທົບຫຼາຍຕໍ່ມູນຄ່າໃນບັນຊີຂອງຊັບສິນ ຫຼື ທີ່ສິນ.
- 11.20 ຖ້າວ່າວິສາຫະກິດດັດແກ້ຕົວເລກຄາດຄະເນປະຕິບັດ ກ່ຽວກັບລາຍການຈ່າຍເງິນອອກ ແລະ ຮັບເງິນເຂົ້າ, ວິສາຫະກິດ ຕ້ອງໄດ້ປັບປຸງມູນຄ່າໃນບັນຊີຂອງຊັບສິນການເງິນ ຫຼື ທີ່ສິນການເງິນ (ຫຼື ກຸ່ມເຄື່ອງມືການເງິນ) ເພື່ອສ່ອງແສງເຖິງ ກະແສເງິນສົດຕົວຈິງ ແລະ ກະແສເງິນສົດຄາດຄະເນທີ່ໄດ້ດັດແກ້. ວິສາຫະກິດຕ້ອງຄິດໄລ່ຄືນໃໝ່ ມູນຄ່າໃນບັນຊີ ໂດຍ ຊອກຫາມູນຄ່າປັດຈຸບັນ ຂອງກະແສເງິນສົດຄາດຄະເນໃນອະນາຄົດ ຕາມອັດຕາດອກເບ້ຍຕົວຈິງເບື້ອງຕົ້ນຂອງເຄື່ອງມື ການເງິນ. ວິສາຫະກິດຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ລາຍການປັບປຸງເປັນລາຍຮັບ ຫຼື ລາຍຈ່າຍ ໃນກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນໃນມື້ ດັດແກ້ຕົວເລກ.

ຕົວຢ່າງການຄິດໄລ່ຕົ້ນທຶນທັກທົດແທນຂອງເງິນກູ້ຢືມເປັນໄລຍະຫ້າປີ ດ້ວຍການນຳໃຊ້ວິທີການຄິດໄລ່ດອກເບ້ຍຕົວຈິງ
ໃນວັນທີ 1 ມັງກອນ 20X0, ວິສາຫະກິດຊື້ພັນທະບັດ ເທົ່າກັບ 900 ພັນກີບ (Kip) ແລະ ມີຄ່າດຳເນີນລາຍການເທົ່າກັບ 50 KKip. ແຕ່ລະປີ, ໄດ້ຮັບດອກເບ້ຍປະຈຳປີເທົ່າກັບ 40 KKip ເປັນເງິນຄ້າງຊຳລະໃນທ້າຍປີຕໍ່ໄປ ແຕ່ວັນທີ 31 ທັນວາ 20X0 ເຖິງວັນທີ 31 ທັນວາ 20X4. ພັນທະບັດປະກອບມີການໄຖ່ຖອນຄືນໂດຍບັງຄັບເທົ່າກັບ 1 100 KKip ໃນວັນທີ 31 ທັນວາ 20X4.

ປີ	ມູນຄ່າໃນບັນຊີ ໃນຕົ້ນປີ	ລາຍຮັບຈາກ ດອກເບ້ຍໃນອັດຕາ 6,9583 %	ກະແສເງິນສົດເຂົ້າ	ມູນຄ່າໃນບັນຊີ ໃນທ້າຍປີ
	KKip	KKip	KKip	KKip
20X0	950,00	66,10	(40,00)	976,11
20X1	976,11	67,92	(40,00)	1 004,03
20X2	1 004,03	69,86	(40,00)	1 033,89
20X3	1 033,89	71,94	(40,00)	1 065,83
20X4	1 065,83	74,16	(40,00)	1 100,00
			(1 100,00)	0

* ອັດຕາດອກເບ້ຍຕົວຈິງເທົ່າກັບ 6,9583 ສ່ວນຮ້ອຍ ແມ່ນອັດຕາທີ່ໃຊ້ຕີມູນຄ່າກະແສເງິນສົດຄາດໄວ້ສໍາລັບພັນທະບັດເປັນມູນຄ່າປັດຈຸບັນ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ມູນຄ່າໃນບັນຊີເບື້ອງຕົ້ນ.

$$40/(1,069583)^1 + 40/(1,069583)^2 + 40/(1,069583)^3 + 40/(1,069583)^4 + 1,140/(1,069583)^5 = 950$$

ການສູນເສຍມູນຄ່າຂອງເຄື່ອງມືການເງິນ ທີ່ໄດ້ຕີມູນຄ່າຕາມຕົ້ນທຶນ ຫຼື ຕົ້ນທຶນຫັກທົດແທນ

ການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ

- 11.21 ເວລາສິ້ນສຸດແຕ່ລະຮອບເວລາລາຍງານ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງປະເມີນວ່າມີຫຼັກຖານພາວະວິໄສ ຫຼືບໍ່ ກ່ຽວກັບການສູນເສຍມູນຄ່າຂອງຊັບສິນການເງິນ ທີ່ຖືກຕີມູນຄ່າຕາມຕົ້ນທຶນ ຫຼື ຕົ້ນທຶນຫັກທົດແທນ. ຖ້າຫາກມີຫຼັກຖານພາວະວິໄສດ້ານການສູນເສຍມູນຄ່າ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ຂາດທຶນຈາກການສູນເສຍມູນຄ່າໃນກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ ທັນໃດໂລດ.
- 11.22 ຫຼັກຖານພາວະວິໄສທີ່ວ່າ ຊັບສິນການເງິນ ຫຼື ກຸ່ມຊັບສິນການເງິນ ໄດ້ສູນເສຍມູນຄ່າ ລວມມີ ທຸກຂໍ້ມູນທີ່ສັງເກດໄດ້ ທີ່ເປັນຈຸດສົນໃຈສໍາລັບຜູ້ຖືຊັບສິນ ກ່ຽວກັບເຫດການທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດການສູນເສຍມູນຄ່າ ມີດັ່ງລຸ່ມນີ້ :
- (ກ) ຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກໃຫຍ່ ທາງດ້ານການເງິນຂອງຜູ້ອອກພັນທະບັດ ຫຼື ຂອງລູກໜີ້.
 - (ຂ) ການລະເມີດສັນຍາ ເຊັ່ນການບໍ່ໃຊ້ທີ່ຊຳລະດອກເບ້ຍ ຫຼື ເງິນຕົ້ນທຶນກູ້ຢືມ.
 - (ຄ) ເຈົ້າໜີ້, ເນື່ອງຈາກສາຍເຫດທາງດ້ານເສດຖະກິດ ຫຼື ດ້ານກົດໝາຍ ທີ່ຕິດພັນກັບຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກທາງດ້ານການເງິນຂອງລູກໜີ້, ໃຫ້ເງື່ອນໄຂຜ່ອນຜັນແກ່ລູກໜີ້ ຊຶ່ງເຈົ້າໜີ້ຈະບໍ່ພິຈາລະນາສະພາບການອື່ນໆ.
 - (ງ) ອາດເປັນໄປໄດ້ທີ່ລູກໜີ້ຈະເຂົ້າສູ່ພາວະການລົ້ມລະລາຍ ຫຼື ມີການປັບປຸງໂຄງສ້າງຄືນໃໝ່ທາງດ້ານການເງິນ.
 - (ຈ) ຂໍ້ມູນທີ່ສັງເກດໄດ້ ຊຶ່ງຊັບສິນກວ່າມີການຫຼຸດລົງທີ່ຕີມູນຄ່າໄດ້ ກ່ຽວກັບການຄາດຄະເນກະແສເງິນສົດໃນອະນາຄົດທີ່ໄດ້ຄາດໄວ້ຕໍ່ກຸ່ມຊັບສິນການເງິນ ນັບແຕ່ໄດ້ມີການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີເບື້ອງຕົ້ນ ກ່ຽວກັບຊັບສິນດັ່ງກ່າວ, ເຖິງແມ່ນວ່າສ່ວນຫຼຸດລົງດັ່ງກ່າວ ບໍ່ສາມາດບອກໄດ້ວ່າມີການຕິດພັນກັບຊັບສິນການເງິນໃດແດ່ ຂອງແຕ່ລະລາຍການຂອງກຸ່ມ, ເຊັ່ນ ເງື່ອນໄຂທາງດ້ານເສດຖະກິດທີ່ບໍ່ເອື້ອອຳນວຍ ໃນລະດັບຊາດ ຫຼື ທ້ອງຖິ່ນ ຫຼື ການປ່ຽນແປງທີ່ບໍ່ເອື້ອອຳນວຍ ກ່ຽວກັບສະພາບການຂອງຂະແໜງການ.
- 11.23 ປັດໄຈອື່ນໆ ອາດເປັນຫຼັກຖານວ່າມີການສູນເສຍມູນຄ່າ, ລວມທັງການປ່ຽນແປງໃຫຍ່ໃນສິ່ງແວດລ້ອມທາງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ, ຕະຫຼາດ, ເສດຖະກິດ ຫຼື ກົດໝາຍບ່ອນທີ່ຜູ້ອອກເຄື່ອງມືດຳເນີນກິດຈະການ ໂດຍມີຜົນກະທົບທີ່ບໍ່ເອື້ອອຳນວຍ.
- 11.24 ວິສາຫະກິດຕ້ອງປະເມີນການສູນເສຍມູນຄ່າ ແຕ່ລະລາຍການຊັບສິນການເງິນ ດັ່ງລຸ່ມນີ້:
- (ກ) ທຸກເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດທຶນເຈົ້າຂອງ ໂດຍບໍ່ຂຶ້ນກັບຈຳນວນເງິນຫຼາຍໜ້ອຍ, ແລະ
 - (ຂ) ຊັບສິນການເງິນອື່ນໆ ຊຶ່ງແຕ່ລະລາຍການເປັນເງິນຈຳນວນຫຼາຍ.
- ວິສາຫະກິດຕ້ອງປະເມີນຊັບສິນການເງິນອື່ນໆ ດ້ານການສູນເສຍມູນຄ່າເປັນແຕ່ລະລາຍ ຫຼື ເປັນກຸ່ມຊັບສິນບົນພື້ນຖານລັກສະນະເດັ່ນດ້ານຄວາມສ່ຽງດ້ານສິນເຊື້ອ ທີ່ຄ້າຍຄືກັນ.

ການຕີມູນຄ່າ

- 11.25 ວິສາຫະກິດຕ້ອງປະເມີນຜົນຂາດທຶນຈາກການສູນເສຍມູນຄ່າຂອງເຄື່ອງມືຕໍ່ໄປນີ້ ທີ່ໄດ້ຕີມູນຄ່າຕາມຕົ້ນທຶນ ຫຼື ຕາມຕົ້ນທຶນຫັກທົດແທນ ດັ່ງລຸ່ມນີ້ :
- (ກ) ສໍາລັບເຄື່ອງມື ທີ່ໄດ້ຕີມູນຄ່າຕາມຕົ້ນທຶນຫັກທົດແທນ ຕາມວັກ 11.14 (ກ), ຂາດທຶນຈາກການສູນເສຍມູນຄ່າແມ່ນສ່ວນຜິດດ່ຽງ ລະຫວ່າງມູນຄ່າໃນບັນຊີຂອງຊັບສິນ ແລະ ມູນຄ່າປັດຈຸບັນຂອງກະແສເງິນສົດ ທີ່ໄດ້ຄາດໄວ້ ຊຶ່ງຖືກຕີມູນຄ່າເປັນມູນຄ່າປັດຈຸບັນຕາມອັດຕາດອກເບ້ຍຕົວຈິງເບື້ອງຕົ້ນຂອງຊັບສິນ. ຖ້າວ່າເຄື່ອງມືການເງິນດັ່ງກ່າວ ມີອັດຕາດອກເບ້ຍຜັນແປ, ອັດຕາການຕີມູນຄ່າເປັນມູນຄ່າປັດຈຸບັນຂອງການປະເມີນຜົນແຕ່ລະການຂາດທຶນ ຈາກ

ການສູນເສຍມູນຄ່າ ແມ່ນອັດຕາດອກເບ້ຍຕົວຈິງທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາ.

- (ຂ) ສຳລັບເຄື່ອງມື ທີ່ໄດ້ຕີມູນຄ່າຕາມຕົ້ນທຶນ ຫັກການສູນເສຍມູນຄ່າອອກ ຕາມວັກ 11.14 (ຂ) ແລະ (ຄ) (ii), ການຂາດທຶນຈາກການສູນເສຍມູນຄ່າ ແມ່ນສ່ວນຜິດດ່ຽງ ລະຫວ່າງມູນຄ່າໃນບັນຊີຂອງຊັບສິນ ແລະ ຕົວເລກຄາດຄະເນປະຕິບັດທີ່ດີທີ່ສຸດ (ຕົວເລກຄາດປະມານ) ຂອງຈຳນວນເງິນ (ອາດເທົ່າກັບສູນ) ຊຶ່ງວິສາຫະກິດຈະໄດ້ຮັບບັງຊັບສິນ ຖ້າຫາກຖືກຂາຍອອກໃນມື້ລາຍງານ.

ການປິ່ນກັບລາຍການ

- 11.26 ຖ້າວ່າ ຈຳນວນເງິນຂາດທຶນຈາກການສູນເສຍມູນຄ່າຫຼຸດລົງໃນປີການບັນຊີທີ່ຕາມມາ, ແລະ ຖ້າການຫຼຸດລົງດັ່ງກ່າວ ສາມາດຕິດພັນຢ່າງພາວະວິໄສ ກັບເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີການສູນເສຍມູນຄ່າ (ເຊັ່ນການປັບປຸງການຈັດລະດັບຄວາມເຊື່ອຖືຕໍ່ລູກໜີ້), ວິສາຫະກິດຕ້ອງປິ່ນກັບລາຍການຂາດທຶນຈາກການສູນເສຍມູນຄ່າ ຊຶ່ງໄດ້ລົງບັນຊີໃນຜ່ານມາ ໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນລວມກິດຈະການ ແລະ ດ້ວຍການປັບປຸງບັນຊີກວດແກ້ມູນຄ່າ ໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນສະເພາະກິດຈະການ. ການປິ່ນກັບລາຍການ ຈະຕ້ອງບໍ່ສົ່ງຜົນຕໍ່ມູນຄ່າໃນບັນຊີຂອງຊັບສິນການເງິນ (ຫັກທຸກລາຍການໃນບັນຊີດັດແກ້ມູນຄ່າອອກ) ທີ່ສູງເກີນກ່ວາມູນຄ່າໃນບັນຊີ ຫາກບໍ່ໄດ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີການສູນເສຍມູນຄ່າໃນໄລຍະຜ່ານມາ. ວິສາຫະກິດຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີການປິ່ນກັບລາຍການນັ້ນໃນກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ ໃນທັນໃດໂດດ.

ມູນຄ່າຍຸຕິທຳ

- 11.27 ວັກ 11.14 (ຄ) (i) ກຳນົດໃຫ້ ຕີມູນຄ່າເງິນລົງທຶນຊື້ຮຸ້ນສາມັນ ຫຼື ຮຸ້ນບູລິມະສິດ ຕາມມູນຄ່າຍຸຕິທຳ ຖ້າຫາກສາມາດຕີມູນຄ່າຍຸຕິທຳຂອງຮຸ້ນໄດ້ຢ່າງໜ້າເຊື່ອຖື. ວິສາຫະກິດຕ້ອງຄາດຄະເນມູນຄ່າຍຸຕິທຳຂອງຮຸ້ນ ຕາມລຳດັບຂັ້ນຕົ້ນດັ່ງລຸ່ມນີ້:
- (ກ) ລາຄາຂອງຊັບສິນທີ່ຄືກັນ ທີ່ໄດ້ຈົດທະບຽນໃນຕະຫຼາດທີ່ມີການເຄື່ອນໄຫວປົກກະຕິ ເປັນຫຼັກຖານທີ່ດີກ່ວາໝູ່ ກ່ຽວກັບມູນຄ່າຍຸຕິທຳ. ຕາມປົກກະຕິ ແມ່ນລາຄາປະມານຊື້ປັດຈຸບັນ.
- (ຂ) ຖ້າຫາກບໍ່ມີລາຄາຈົດທະບຽນ, ລາຄາຂອງລາຍການເຄື່ອນໄຫວທີ່ຫາກໍ່ເກີດຂຶ້ນຂອງຊັບສິນຄືກັນ ສະໜອງຫຼັກຖານຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບມູນຄ່າຍຸຕິທຳ ໃນກໍລະນີທີ່ວ່າ ສະພາບການດ້ານເສດຖະກິດບໍ່ໄດ້ປ່ຽນແປງຫຼາຍ ຫຼື ໄລຍະເວລາບໍ່ດົນປານໃດ ນັບແຕ່ລາຍການເຄື່ອນໄຫວໄດ້ເກີດຂຶ້ນ. ຖ້າຫາກວິສາຫະກິດສາມາດພິສູດໄດ້ວ່າລາຄາລາຍການເຄື່ອນໄຫວສຸດທ້າຍບໍ່ເປັນຕົວເລກຄາດຄະເນມູນຄ່າຍຸຕິທຳທີ່ດີ (ເຊັ່ນ ຍ້ອນວ່າສ່ອງແສງໃຫ້ເຫັນວ່າຈຳນວນເງິນທີ່ວິສາຫະກິດຈະໄດ້ຮັບ ຫຼື ຈະໄດ້ຈ່າຍ ໃນລາຍການເຄື່ອນໄຫວແບບບັງຄັບ, ມີການຊຳລະສະສາງແບບບໍ່ສະໝັກໃຈ, ຫຼື ການຂາຍຊັບສິນທີ່ຖືກຍຶດ) ຕ້ອງໄດ້ປັບປຸງລາຄາດັ່ງກ່າວ.
- (ຄ) ຖ້າວ່າ ຕະຫຼາດຂອງຊັບສິນດັ່ງກ່າວ ບໍ່ມີການເຄື່ອນໄຫວປົກກະຕິ ແລະ ລາຍການເຄື່ອນໄຫວທີ່ຫາກໍ່ເກີດຂຶ້ນຫຼ້າສຸດສຳລັບຊັບສິນຄືກັນທີ່ແຍກເປັນລາຍການດ່ຽວ ບໍ່ເປັນຕົວເລກຄາດຄະເນມູນຄ່າຍຸຕິທຳທີ່ດີ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງຄາດຄະເນມູນຄ່າຍຸຕິທຳ ຕາມເຕັກນິກການປະເມີນລາຄາ. ຈຸດປະສົງຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດເຕັກນິກການປະເມີນລາຄາໃດໜຶ່ງ ແມ່ນເພື່ອຄາດຄະເນລາຄາຂອງລາຍການເຄື່ອນໄຫວ ໃນມື້ຕີມູນຄ່າໃນຂອບເຂດການແລກປ່ຽນກັນຕາມເງື່ອນໄຂການແກ້ໄຂບັງຄັບກະຕິ ທີ່ມີແຮງຈູງໃຈຈາກສິ່ງຕອບແທນດ້ານທຸລະກິດປົກກະຕິ.

ໝວດອື່ນໆຂອງມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ໄດ້ອ້າງອີງເຖິງຂໍ້ແນະນຳ ກ່ຽວກັບມູນຄ່າຍຸຕິທຳ ໃນວັກ 11.27 ຫາ 11.32, ລວມທັງບັນດາໝວດ 12 ປະເດັນຕ່າງໆ ທີ່ຕິດພັນກັບເຄື່ອງມືການເງິນອື່ນໆ, 14 ເງິນລົງທຶນໃນວິສາຫະກິດຂາຮຸ້ນ, 15 ເງິນລົງທຶນໃນວິສາຫະກິດປະສົມ ແລະ 16 ອະສັງຫາລິມະຊັບເພື່ອການລົງທຶນ. ເວລາປະຕິບັດຂໍ້ແນະນຳດັ່ງກ່າວສຳລັບຊັບສິນທີ່ໄດ້ກ່າວໃນໝວດດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງໄດ້ຕິດຄວາມໝາຍຂໍ້ອ້າງອີງ ກ່ຽວກັບຮຸ້ນສາມັນ ຫຼື ຮຸ້ນບູລິມະສິດໃນວັກນີ້ ເພື່ອລວມເອົາປະເພດຕ່າງໆຂອງຊັບສິນທີ່ໄດ້ກ່າວເຂົ້າໃນໝວດດັ່ງກ່າວ.

ເຕັກນິກການປະເມີນລາຄາ

- 11.28 ເຕັກນິກການປະເມີນລາຄາ ທີ່ລວມມີການນຳໃຊ້ລາຍການເຄື່ອນໄຫວເມື່ອບໍ່ດົນ ໃນຕະຫຼາດ ສຳລັບຊັບສິນທີ່ຄືກັນ ຕາມເງື່ອນໄຂການແກ້ໄຂບັງຄັບກະຕິ ລະຫວ່າງພາກສ່ວນທີ່ຮັບຮູ້ ແລະ ເຕັມໃຈ ປະກອບມີຖ້າຫາກມີ, ສິ່ງອ້າງອີງເຖິງມູນຄ່າຍຸຕິທຳໃນປັດຈຸບັນຂອງຊັບສິນໜຶ່ງອີກ ຊຶ່ງຖືວ່າຄືກັນກັບຊັບສິນທີ່ໄດ້ຕີມູນຄ່າ, ການວິໄຈກະແສເງິນສົດທີ່ໄດ້ຕິເປັນມູນຄ່າປັດຈຸບັນ ແລະ ຕົວແບບການຕີມູນຄ່າສິດທິຊື່-ຂາຍ. ຖ້າມີເຕັກນິກການປະເມີນລາຄາ ຊຶ່ງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນຕະຫຼາດນຳໃຊ້

ເພື່ອກຳນົດລາຄາຊັບສິນແລະຖ້າຫາກໄດ້ພິສູດວ່າເຕັກນິກດັ່ງກ່າວໄດ້ສ້າງຕົວເລກຄາດຄະເນທີ່ໜ້າເຊື່ອຖື ກ່ຽວກັບລາຄາທີ່ໄດ້ຮັບ ສໍາລັບລາຍການເຄື່ອນໄຫວໃນຕະຫຼາດຕົວຈິງ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງນຳໃຊ້ເຕັກນິກດັ່ງກ່າວ.

- 11.29 ຈຸດປະສົງຂອງການນຳໃຊ້ເຕັກນິກການປະເມີນລາຄາ ແມ່ນເພື່ອກຳນົດລາຄາລາຍການເຄື່ອນໄຫວ ໃນມື້ການຕີມູນຄ່າ ໃນຂອບເຂດການແລກປ່ຽນ ຕາມເງື່ອນໄຂການແກ້ໄຂແຍ້ງປົກກະຕິ ທີ່ມີແຮງຈູງໃຈຈາກສິ່ງຕອບແທນດ້ານທຸລະກິດປົກກະຕິ. ມູນຄ່າຍຸຕິທຳໄດ້ຖືກຄາດຄະເນບົນພື້ນຖານຂອງຜົນຂອງເຕັກນິກການປະເມີນລາຄາ ທີ່ນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນຕະຫຼາດໃນລະດັບສູງສຸດ, ແລະ ອີງໃສ່ຂໍ້ມູນທີ່ກຳນົດໂດຍວິສາຫະກິດທີ່ໜ້ອຍທີ່ສຸດເທົ່າທີ່ຈະເປັນໄປໄດ້. ຄາດວ່າເຕັກນິກການປະເມີນລາຄາຈະບັນລຸຕົວເລກຄາດຄະເນທີ່ໜ້າເຊື່ອຖື ກ່ຽວກັບມູນຄ່າຍຸຕິທຳ ຖ້າວ່າ:

- (ກ) ມັນສ່ອງແສງຢ່າງສົມເຫດສົມຜົນ ເຖິງແບບວິທີທີ່ຄາດວ່າຕະຫຼາດຈະກຳນົດລາຄາຊັບສິນຄືແນວໃດ, ແລະ
- (ຂ) ຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ນຳສະເໜີໃນເຕັກນິກການປະເມີນລາຄາ ສະແດງຢ່າງສົມເຫດສົມຜົນເຖິງຄວາມຄາດໝາຍຂອງຕະຫຼາດ ແລະ ການຕີມູນຄ່າປັດໄຈຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຜົນຕອບແທນທີ່ມີຢູ່ໃນຕົວຂອງຊັບສິນ.

ຕະຫຼາດທີ່ບໍ່ມີການເຄື່ອນໄຫວປົກກະຕິ: ເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດທຶນເຈົ້າຂອງ

- 11.30 ເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈະຕີມູນຄ່າຍຸຕິທຳຂອງເງິນລົງທຶນໃນຊັບສິນ ທີ່ປາສະຈາກລາຄາຊື້ຂາຍໃນຕະຫຼາດ ທີ່ບໍ່ມີການເຄື່ອນໄຫວປົກກະຕິໃດໜຶ່ງ ມີຄວາມໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້ ຖ້າວ່າ

- (ກ) ລັກສະນະຜັນແປຂອງໄລຍະການຄາດຄະເນຢ່າງສົມເຫດສົມຜົນ ກ່ຽວກັບມູນຄ່າຍຸຕິທຳຂອງຊັບສິນດັ່ງກ່າວຫາກເປັນເງິນຈຳນວນບໍ່ຫຼາຍ, ຫຼື
- (ຂ) ຄວາມອາດເປັນໄປໄດ້ຂອງຕົວເລກຄາດຄະເນປະຕິບັດຕ່າງໆ ຕາມລຳດັບໃນຊ່ວງໄລຍະນັ້ນ ສາມາດປະເມີນຜົນຢ່າງສົມເຫດສົມຜົນ ແລະ ນຳໃຊ້ເພື່ອຄາດຄະເນມູນຄ່າຍຸຕິທຳ.

- 11.31 ມີຫຼາຍສະພາບການທີ່ວ່າ ລັກສະນະຜັນແປ ທີ່ໄລຍະຂອງການຄາດຄະເນຢ່າງສົມເຫດສົມຜົນ ມູນຄ່າຍຸຕິທຳຂອງຊັບສິນທີ່ບໍ່ໄດ້ລາຄາຊື້ຂາຍໃນຕະຫຼາດບໍ່ສຳຄັນປານໃດ. ໂດຍທົ່ວໄປ ເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈະຄາດຄະເນມູນຄ່າຍຸຕິທຳຂອງຊັບສິນ ຊຶ່ງວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງໄດ້ມາຈາກພາກສ່ວນອື່ນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ, ຖ້າວ່າໄລຍະການຄາດຄະເນຢ່າງສົມເຫດສົມຜົນມູນຄ່າຍຸຕິທຳ ຫາກສຳຄັນ ແລະ ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະປະເມີນຄວາມອາດເປັນໄປໄດ້ ຢ່າງສົມເຫດສົມຜົນ ຕົວເລກຄາດຄະເນຕ່າງໆ, ວິສາຫະກິດບໍ່ສາມາດຕີມູນຄ່າຊັບສິນ ຕາມມູນຄ່າຍຸຕິທຳໄດ້.

- 11.32 ຖ້າວ່າບໍ່ມີການຕີມູນຄ່າຍຸຕິທຳຢ່າງໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້ ສໍາລັບຊັບສິນທີ່ໄດ້ຕິຕາມມູນຄ່າຍຸຕິທຳ (ເຊັ່ນ ເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດທຶນເຈົ້າຂອງທີ່ໄດ້ຕີມູນຄ່າ ຕາມມູນຄ່າຍຸຕິທຳຜ່ານກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ), ມູນຄ່າໃນບັນຊີຂອງຊັບສິນດັ່ງກ່າວໃນມື້ຕີມູນຄ່າທີ່ໜ້າເຊື່ອຖືຄັ້ງສຸດທ້າຍ ກາຍເປັນຕົ້ນທຶນໃໝ່ຂອງຊັບສິນດັ່ງກ່າວ. ວິສາຫະກິດຕ້ອງຕີມູນຄ່າຊັບສິນຕາມຕົ້ນທຶນດັ່ງກ່າວ ທັກການສູນເສຍມູນຄ່າອອກ ຈົນກ່ວາຈະມີການຄາດຄະເນມູນຄ່າຍຸຕິທຳຢ່າງໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້.

ການຕັດລາຍການບັນຊີ ຊັບສິນການເງິນ

- 11.33 ວິສາຫະກິດຕ້ອງຕັດລາຍການບັນຊີຊັບສິນການເງິນໃດໜຶ່ງ ກໍຕໍ່ເມື່ອ:

- (ກ) ສິດທິຕາມສັນຍາ ກ່ຽວກັບກະແສເງິນສົດຊຶ່ງເກີດຈາກຊັບສິນການເງິນ ໝົດກຳນົດເວລາ ຫຼື ໄດ້ຊຳລະແລ້ວ, ຫຼື
- (ຂ) ວິສາຫະກິດໂອນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຜົນຕອບແທນເກືອບວ່າທຸກປະການ ຂອງການເປັນເຈົ້າກຳມະສິດຊັບສິນການເງິນ ໃຫ້ອີກຝ່າຍໜຶ່ງ, ຫຼື
- (ຄ) ເຖິງແມ່ນວ່າຈະຮັກສາຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຜົນຕອບແທນທີ່ສຳຄັນຂອງການເປັນເຈົ້າກຳມະສິດ, ວິສາຫະກິດໄດ້ໂອນການຄວບຄຸມຊັບສິນໃຫ້ແກ່ອີກຝ່າຍໜຶ່ງ ແລະ ຝ່າຍນັ້ນ ມີຄວາມສາມາດໃນພາກປະຕິບັດຕົວຈິງ ໃນການຂາຍຊັບສິນທັງໝົດ ໃຫ້ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ບໍ່ກ່ຽວຂ້ອງກັນ ແລະ ສາມາດນຳໃຊ້ຄວາມສາມາດດັ່ງກ່າວ ແຕ່ຝ່າຍດຽວແລະບໍ່ມີຄວາມຕ້ອງການທີ່ຈະກຳນົດຂໍ້ຈຳກັດເພີ່ມເຕີມກ່ຽວກັບການໂອນຊັບສິນນັ້ນ. ໃນກໍລະນີດັ່ງກ່າວ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງ:
 - (i) ຕັດລາຍການບັນຊີຊັບສິນນັ້ນ, ແລະ
 - (ii) ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ໂດຍແຍກຕ່າງຫາກ ສິດທິ ແລະ ພັນທະທັງໝົດ ທີ່ໄດ້ສ້າງຂຶ້ນ ຫຼື ໄດ້ຮັກສາໄວ້ ເວລາ

ໂອນຊັບສິນ.

ມູນຄ່າໃນບັນຊີຂອງຊັບສິນທີ່ໄດ້ໂອນ ຕ້ອງຈັດແບ່ງລະຫວ່າງສິດທິ ຫຼື ພັນທະທີ່ໄດ້ຮັກສາໄວ້ ແລະ ສິດທິ ຫຼື ພັນທະທີ່ໄດ້ໂອນບົນພື້ນຖານມູນຄ່າຍຸຕິທຳທີ່ພົວພັນ ໃນມື້ໂອນຊັບສິນ. ສິດທິ ແລະ ພັນທະ ທີ່ໄດ້ສ້າງຂຶ້ນໃໝ່ ຕ້ອງຖືກຕີມູນຄ່າຕາມມູນຄ່າຍຸຕິທຳໃນມື້ນັ້ນ. ທຸກສ່ວນຜິດດ່ຽງ ລະຫວ່າງສິ່ງຕອບແທນທີ່ໄດ້ຮັບ ແລະ ຈຳນວນເງິນທີ່ໄດ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ແລະ ໄດ້ຕັດລາຍການບັນຊີອອກ ຕາມວັກດັ່ງກ່າວນີ້ ຕ້ອງໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ໃນກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ ໃນປີການບັນຊີທີ່ມີການໂອນຊັບສິນ.

11.34 ຖ້າວ່າການໂອນ ບໍ່ນຳໄປສູ່ການຕັດລາຍການບັນຊີ ຍ້ອນວ່າວິສາຫະກິດໄດ້ຮັກສາຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຜົນຕອບແທນທີ່ສຳຄັນ ໃນການເປັນເຈົ້າກຳມະສິດຊັບສິນທີ່ໄດ້ໂອນ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງສືບຕໍ່ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີຊັບສິນທີ່ໄດ້ໂອນທັງໝົດ ແລະ ຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີທີ່ສິນການເງິນ ສຳລັບສິ່ງຕອບແທນທີ່ໄດ້ຮັບ. ຊັບສິນ ແລະ ຫຼັກສິນ ແມ່ນຫຼັກຊຳລະສະສາງບໍ່ໄດ້. ໃນປີການບັນຊີຕໍ່ໄປ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີທຸກລາຍຮັບຈາກຊັບສິນທີ່ໄດ້ໂອນ ແລະ ທຸກລາຍຈ່າຍທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກຫຼັກສິນການເງິນ.

11.35 ຖ້າວ່າຜູ້ໂອນ ມອບຫຼັກຊັບຄຳປະກັນ ທີ່ບໍ່ແມ່ນເງິນສົດ (ເຊັ່ນ ເຄື່ອງມືທີ່ ຫຼື ເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດທຶນເຈົ້າຂອງ) ໃຫ້ຜູ້ຮັບໂອນ, ການລົງບັນຊີ ກ່ຽວກັບຫຼັກຊັບຄຳປະກັນໂດຍຜູ້ໂອນຊັບສິນ ແລະ ຜູ້ຮັບໂອນ ຂຶ້ນກັບວ່າ ຜູ້ຮັບໂອນ ມີສິດຂາຍ ຫຼື ຊວດຈຳຄັງໃໝ່ຫຼັກຊັບຄຳປະກັນຫຼືບໍ່ ແລະ ຜູ້ໂອນຜິດສັນຍາ ຫຼືບໍ່. ຜູ້ໂອນ ແລະ ຜູ້ຮັບໂອນ ຕ້ອງລົງບັນຊີຫຼັກຊັບຄຳປະກັນດັ່ງລຸ່ມນີ້ :

- (ກ) ຖ້າວ່າຜູ້ຮັບໂອນມີສິດ, ຕາມການກຳນົດໃນສັນຍາ ຫຼື ຕາມປະເພນີ, ຂາຍ ຫຼື ຊວດຈຳ ຫຼັກຊັບຄຳປະກັນອີກຄັ້ງໃໝ່, ຜູ້ໂອນຊັບສິນຕ້ອງຈັດປະເພດຊັບສິນດັ່ງກ່າວຄືນໃໝ່ ໃນໃບລາຍງານຖານະການເງິນ (ຕົວຢ່າງ ເປັນຊັບສິນທີ່ໄດ້ໃຫ້ຢືມ, ເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດທຶນເຈົ້າຂອງທີ່ໄດ້ຊວດຈຳ ຫຼື ຫຼັກຊັບຈາກການຊື້ຄືນ) ໂດຍແຍກອອກຈາກຊັບສິນອື່ນໆ.
- (ຂ) ຖ້າວ່າຜູ້ຮັບໂອນ ຂາຍຫຼັກຊັບຄຳປະກັນທີ່ໄດ້ຊວດຈຳເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງຕົນເອງ, ຜູ້ຮັບໂອນຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ລາຍຮັບຈາກການຂາຍ ແລະ ຫຼັກສິນທີ່ໄດ້ຖືກຕີມູນຄ່າຕາມມູນຄ່າຍຸຕິທຳ ເພື່ອປະຕິບັດພັນທະໃນການສົ່ງຄືນຫຼັກຊັບຄຳປະກັນ.
- (ຄ) ຖ້າວ່າຜູ້ໂອນ ຜິດສັນຍາບົນພື້ນຖານເງື່ອນໄຂສັນຍາ ແລະ ບໍ່ມີສິດຊື້ຫຼັກຊັບຄຳປະກັນຄືນ, ຜູ້ໂອນຕ້ອງຕັດລາຍການບັນຊີຫຼັກຊັບຄຳປະກັນອອກຈາກບັນຊີ, ແລະ ຜູ້ຮັບໂອນ ຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີຫຼັກຊັບຄຳປະກັນ ເປັນຊັບສິນຂອງຕົນເອງ, ຊຶ່ງໃນເບື້ອງຕົ້ນໄດ້ຖືກຕີມູນຄ່າຕາມມູນຄ່າຍຸຕິທຳ ຫຼືວ່າ, ຖ້າຫາກຜູ້ຮັບໂອນໄດ້ຂາຍຫຼັກຊັບຄຳປະກັນແລ້ວ, ໃຫ້ຕັດລາຍການບັນຊີ ພັນທະຂອງຕົນເອງໃນການສົ່ງຄືນ ຫຼັກຊັບຄຳປະກັນອອກ.
- (ງ) ເວັ້ນເສຍແຕ່ກໍລະນີ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນວັກ (ຄ), ຜູ້ໂອນຕ້ອງສືບຕໍ່ລົງບັນຊີຫຼັກຊັບຄຳປະກັນເປັນຊັບສິນຂອງຕົນເອງ. ຜູ້ຮັບໂອນບໍ່ຕ້ອງລົງບັນຊີຫຼັກຊັບຄຳປະກັນເປັນຊັບສິນ.

ຕົວຢ່າງ - ການໂອນ ທີ່ຖືກຕາມເງື່ອນໄຂການຕັດລາຍການບັນຊີ
ວິສາຫະກິດຂາຍກຸ່ມບັນຊີທີ່ຕ້ອງຮັບຈາກລູກຄ້າ ໃຫ້ທະນາຄານໃດໜຶ່ງຕາມຈຳນວນເງິນທີ່ຕ່ຳກວ່າມູນຄ່າໃນເອກະສານ. ວິສາຫະກິດສືບຕໍ່ຄຸ້ມຄອງການຮຽກເກັບທີ່ໃນນາມທະນາຄານ, ລວມທັງການຈັດສົ່ງໃບສະຫຼຸບປະຈຳເດືອນໃຫ້ ແລະ ທະນາຄານກໍຈ່າຍຄ່າທຳນຽມໃຫ້ວິສາຫະກິດ ຕາມອັດຕາທ້ອງຕະຫຼາດ ສຳລັບການບໍລິການທີ່ຕິດພັນກັບທີ່ຕ້ອງຮັບ. ວິສາຫະກິດຈຳຕ້ອງໄດ້ມອບຈຳນວນເງິນທີ່ເກັບກູ້ຄືນໄດ້ໃຫ້ທະນາຄານ ຢ່າງທັນການໂລດ, ແຕ່ຫາກບໍ່ມີພັນທະໃດໆໝົດ ຕໍ່ທະນາຄານທາງດ້ານການຊັກຊ້າ ຫຼື ການບໍ່ຊຳລະທີ່ຈາກລູກຄ້າ. ໃນກໍລະນີດັ່ງກ່າວ, ວິສາຫະກິດໄດ້ໂອນໃຫ້ທະນາຄານຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຜົນຕອບແທນເກືອບວ່າທຸກປະການ ຂອງການເປັນເຈົ້າກຳມະສິດທັງໝົດ ທີ່ຕິດພັນກັບສິດທິດ້ານກຳມະສິດທີ່ຕ້ອງຮັບໃຫ້ທະນາຄານ. ຜົນຕາມມາຄື ວິສາຫະກິດລົບລ້າງທີ່ຕ້ອງຮັບອອກຈາກໃບລາຍງານຖານະການເງິນຂອງຕົນເອງ (ໝາຍຄວາມວ່າຕັດລາຍການບັນຊີອອກ) ແລະ ບໍ່ສະແດງອອກໃນຫຼັກສິນໃດໆ ກ່ຽວກັບການຮັບເງິນຈາກທະນາຄານ.

ວິສາຫະກິດຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ຂາດທຶນ ທີ່ໄດ້ຄິດໄລ່ເປັນສ່ວນຜິດດຽວ ລະຫວ່າງ ມູນຄ່າໃນບັນຊີຂອງໜີ້ຕ້ອງຮັບ ໃນ ເວລາຂາຍ ແລະ ການຮັບເງິນຈາກທະນາຄານ. ວິສາຫະກິດຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີທີ່ສິນໃນຂອບເຂດທີ່ກ່າວໄດ້ເກັບກູ້ຄືນເງິນ ທຶນຈາກລູກໜີ້, ແຕ່ທາກຍັງບໍ່ທັນໄດ້ມອບເຂົ້າທະນາຄານ.

ຕົວຢ່າງ - ການໂອນ ທີ່ບໍ່ຖືກຕາມເງື່ອນໄຂການຕັດລາຍການບັນຊີ

ເຫດການຄືກັນກັບຕົວຢ່າງຜ່ານມາ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ວິສາຫະກິດໄດ້ຕົກລົງຊື້ຄືນນໍາທະນາຄານໜີ້ຕ້ອງຮັບທັງໝົດທີ່ມີການຊັກ ຊ້າ ໃນການສົ່ງຕົ້ນທຶນກູ້ຢືມ ແລະ ດອກເບ້ຍ ທີ່ເກີນ 120 ວັນຂຶ້ນໄປ. ໃນກໍລະນີດັ່ງກ່າວນີ້, ວິສາຫະກິດຮັກສາຄວາມສ່ຽງ ທີ່ຕິດພັນກັບການຊັກຊ້າ ຫຼື ການບໍ່ຊໍາລະເງິນຂອງລູກໜີ້ ຊຶ່ງເປັນຄວາມສ່ຽງທີ່ສໍາຄັນ ກ່ຽວກັບໜີ້ຕ້ອງຮັບ. ຜົນຕາມມາຄື ວິສາຫະກິດບໍ່ລົງບັນຊີໜີ້ຕ້ອງຮັບ ຄືກັນກັບວ່າ ໄດ້ຂາຍໃຫ້ທະນາຄານ ແລະ ບໍ່ຕັດລາຍການບັນຊີນັ້ນອອກ. ກົງກັນຂ້າມ, ວິສາຫະກິດລົງບັນຊີການຮັບເງິນຈາກທະນາຄານເປັນເງິນກູ້ຢືມ ທີ່ມີການຄ້າປະກັນດ້ວຍໜີ້ຕ້ອງຮັບ. ວິສາຫະກິດຍັງສືບຕໍ່ ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີໜີ້ຕ້ອງຮັບເປັນຊັບສິນ ຈົນກ່ວາຈະເກັບກູ້ຄືນໄດ້ ຫຼື ສະສາງອອກຈາກໄປສະຫຼຸບຊັບສົມບັດ ເນື່ອງ ຈາກວ່າເກັບກູ້ຄືນບໍ່ໄດ້.

ການຕັດລາຍການບັນຊີ ທີ່ສິນການເງິນ

- 11.36 ວິສາຫະກິດຕ້ອງຕັດລາຍການບັນຊີ ທີ່ສິນການເງິນ (ຫຼື ສ່ວນໜຶ່ງຂອງທີ່ສິນການເງິນ) ພຽງແຕ່ເມື່ອທີ່ສິນການເງິນນັ້ນ ສິ້ນສຸດລົງເທົ່ານັ້ນ ເຊັ່ນຂໍ້ບັງຄັບທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາທາກສິ້ນສຸດລົງ, ຖືກລົບລ້າງ ຫຼື ໝົດອາຍຸການ.
- 11.37 ຖ້າວ່າ ຜູ້ກູ້ຢືມ ແລະ ຜູ້ໃຫ້ກູ້ຢືມ ໃນປັດຈຸບັນ ແລກປ່ຽນເຄື່ອງມືການເງິນນໍາກັນ ຊຶ່ງມີເງື່ອນໄຂແຕກຕ່າງກັນຫຼາຍ, ວິສາ ຫະກິດຕ້ອງລົງບັນຊີ ລາຍການເຄື່ອນໄຫວ ເປັນການສິ້ນສຸດທີ່ສິນການເງິນເບື້ອງຕົ້ນ ແລະ ການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີທີ່ ສິນການເງິນໃໝ່. ເຊັ່ນດຽວກັນນັ້ນ, ວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງ ຕ້ອງລົງບັນຊີການປ່ຽນແປງໃຫຍ່ທາງດ້ານເງື່ອນໄຂຂອງທີ່ສິນ ການເງິນທີ່ມີ ຫຼື ສ່ວນໜຶ່ງ ຂອງລາຍການດັ່ງກ່າວ (ບໍ່ວ່າຈະເກີດຂຶ້ນ ເນື່ອງຈາກຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກທາງດ້ານການເງິນຂອງລູກໜີ້ ຫຼືບໍ່ ກໍຕາມ) ເປັນການສິ້ນສຸດທີ່ສິນການເງິນໃນເບື້ອງຕົ້ນ ແລະ ການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີທີ່ສິນການເງິນລາຍໃໝ່.
- 11.38 ວິສາຫະກິດຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ໃນກໍາໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ ທຸກສ່ວນຜິດດຽວ ລະຫວ່າງ ມູນຄ່າໃນບັນຊີ ຂອງທີ່ສິນ ການເງິນ (ຫຼື ສ່ວນໜຶ່ງຂອງທີ່ສິນການເງິນ) ທີ່ໄດ້ສິ້ນສຸດລົງ ຫຼື ໄດ້ໂອນໃຫ້ພາກສ່ວນອື່ນ, ແລະ ສິ່ງຕອບແທນທີ່ໄດ້ ຊໍາລະໃຫ້, ລວມທັງຊັບສິນທີ່ໄດ້ໂອນຊຶ່ງບໍ່ແມ່ນເງິນສົດລວມ ຫຼື ທີ່ສິນທີ່ສັນນິຖານວ່າເກີດຂຶ້ນໃໝ່.

ການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານ

- 11.39 ການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ້າງລຸ່ມນີ້ ອ້າງອີງເຖິງການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນສໍາລັບທີ່ສິນການເງິນ ທີ່ຖືກຕີມູນຄ່າຕາມມູນຄ່າຍຸຕິທໍາຜ່ານ ກໍາໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ. ວິສາຫະກິດທີ່ມີແຕ່ເຄື່ອງມືການເງິນພື້ນຖານ (ແລະ ສະນັ້ນ, ຈຶ່ງບໍ່ປະຕິບັດໝວດ 12) ຈະບໍ່ຕີມູນຄ່າ ລາຍການທີ່ສິນໃດໆ ຕາມມູນຄ່າຍຸຕິທໍາຜ່ານກໍາໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ ແລະ ດັ່ງນັ້ນຈະບໍ່ໄດ້ເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວ.

ການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບນະໂຍບາຍການບັນຊີ ສໍາລັບເຄື່ອງມືການເງິນ

- 11.40 ອີງຕາມວັກ 8.5, ວິສາຫະກິດຕ້ອງເປີດເຜີຍ ໃນບົດສັງລວມນະໂຍບາຍການບັນຊີຕົ້ນຕໍ, ຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບພື້ນຖານການຕີ ມູນຄ່າທີ່ໄດ້ນໍາໃຊ້ສໍາລັບເຄື່ອງມືການເງິນ ກໍຄື ກ່ຽວກັບນະໂຍບາຍການບັນຊີອື່ນໆ ທີ່ໄດ້ນໍາໃຊ້ສໍາລັບເຄື່ອງມືການເງິນ ທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງກັບການສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈຕໍ່ເອກະສານລາຍງານການເງິນ.

ໃບລາຍງານຖານະການເງິນ – ປະເພດຊັບສິນການເງິນ ແລະ ທີ່ສິນການເງິນ

- 11.41 ວິສາຫະກິດຕ້ອງເປີດເຜີຍມູນຄ່າໃນບັນຊີທັງໝົດ ຂອງແຕ່ລະປະເພດຊັບສິນການເງິນ ແລະ ທີ່ສິນການເງິນຕໍ່ໄປນີ້ ໃນມື້ ລາຍງານ, ໃນບົດອະທິບາຍຊ້ອນທ້າຍ :

(ກ) ຊັບສິນການເງິນ ທີ່ຖືກຕີມູນຄ່າຕາມມູນຄ່າຍຸຕິທໍາຜ່ານກໍາໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ (ວັກ 11.14 (ຄ) (i) ແລະ ວັກ 12.8 ແລະ 12.9).

(ຂ) ຊັບສິນການເງິນ ທີ່ເປັນເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດໜີ້ ທີ່ຖືກຕີມູນຄ່າຕາມຕົ້ນທຶນຫັກທົດແທນ (ວັກ 11.14 (ກ)).

(ຄ) ຊັບສິນການເງິນ ທີ່ແມ່ນເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດທຶນເຈົ້າຂອງ ທີ່ຖືກຕີມູນຄ່າຕາມຕົ້ນທຶນການສູນເສຍມູນຄ່າ (ວັກ

11.14 (ຄ) (ii) ແລະ ວັກ 12.8 ແລະ 12.9).

(ງ) ຫຼືສິນການເງິນ ທີ່ຖືກຕີມູນຄ່າຕາມມູນຄ່າຍຸຕິທຳ ຜ່ານກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ (ວັກ 12.8 ແລະ 12.9).

(ຈ) ຫຼືສິນການເງິນ ທີ່ຖືກຕີມູນຄ່າຕາມຕົ້ນທຶນທັກທິດແທນ (ວັກ 11.14 (ກ)).

(ສ) ຂໍ້ຜູກພັນດ້ານເງິນກູ້ຢືມ ທີ່ຖືກຕີມູນຄ່າຕາມຕົ້ນທຶນທັກທິດການສູນເສຍມູນຄ່າ (ວັກ 11.14 (ຂ)).

11.42 ວິສາຫະກິດຕ້ອງເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ນຳໃຊ້ເອກະສານລາຍງານການເງິນຂອງຕົນ ປະເມີນຄວາມສຳຄັນຂອງເຄື່ອງມືການເງິນ ສຳລັບຖານະການເງິນ ແລະ ຜົນການດຳເນີນງານດ້ານການເງິນຂອງວິສາຫະກິດດັ່ງກ່າວ. ຕົວຢ່າງ ກ່ຽວກັບໜີ້ໄລຍະຍາວ, ຂໍ້ມູນຂ່າວສານດັ່ງກ່າວຕາມປົກກະຕິ ຈະລວມມີກຳນົດເວລາແລະເງື່ອນໄຂທົ່ວໄປ ກ່ຽວກັບເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດໜີ້ (ເຊັ່ນອັດຕາດອກເບ້ຍ, ມື້ຄົບອາຍຸການ, ຕາຕະລາງເວລາການທົດແທນຄືນ ແລະ ຂໍ້ຈຳກັດຂອງເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດໜີ້ທີ່ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ສຳລັບວິສາຫະກິດ).

11.43 ສຳລັບ ຊັບສິນການເງິນ ແລະ ຫຼືສິນການເງິນ ທັງໝົດທີ່ຖືກຕີມູນຄ່າຕາມມູນຄ່າຍຸຕິທຳ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບພື້ນຖານການຄິດໄລ່ມູນຄ່າຍຸຕິທຳ, ເຊັ່ນ ລາຄາຊື້ຂາຍໃນຕະຫຼາດ ໃນຕະຫຼາດທີ່ມີການເຄື່ອນໄຫວປົກກະຕິ ຫຼື ເຕັກນິກການປະເມີນລາຄາ. ເວລານຳໃຊ້ເຕັກນິກການປະເມີນລາຄາໃດໜຶ່ງ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບສົມມຸດຖານທີ່ໄດ້ນຳໃຊ້ ໃນການຄິດໄລ່ມູນຄ່າຍຸຕິທຳ ສຳລັບແຕ່ລະປະເພດຊັບສິນການເງິນ ຫຼື ຫຼືສິນການເງິນ. ຕົວຢ່າງ ວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງຕ້ອງສະເໜີ, ຖ້າປະຕິບັດໄດ້, ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບສົມມຸດຖານທີ່ໄດ້ນຳໃຊ້ ກ່ຽວກັບອັດຕາລາຍຈ່າຍໆລ່ວງໜ້າ, ອັດຕາຄ່າສູນເສຍມູນຄ່າທີ່ຕ້ອງຮັບທີ່ໄດ້ຄາດຄະເນໄວ້, ແລະ ອັດຕາດອກເບ້ຍ ຫຼື ອັດຕາການຕີມູນຄ່າເປັນມູນຄ່າປັດຈຸບັນ.

11.44 ຖ້າຫາກບໍ່ມີການຕີມູນຄ່າທີ່ໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້ ກ່ຽວກັບ ມູນຄ່າຍຸຕິທຳ ສຳລັບເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດທຶນເຈົ້າຂອງ ທີ່ຖືກຕີມູນຄ່າ ຕາມມູນຄ່າຍຸຕິທຳ ຜ່ານກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບຄວາມເປັນຈິງດັ່ງກ່າວນັ້ນ.

ການຕັດລາຍການບັນຊີ

11.45 ຖ້າວ່າວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງ ໄດ້ໂອນຊັບສິນການເງິນໄປໃຫ້ຝ່າຍອື່ນໃນການເຄື່ອນໄຫວທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມເງື່ອນໄຂການຕັດລາຍການບັນຊີ (ເບິ່ງວັກ 11.33 ຫາ 11.35), ວິສາຫະກິດຕ້ອງເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານສຳລັບແຕ່ລະປະເພດຊັບສິນການເງິນດັ່ງກ່າວນັ້ນ ຕາມລາຍລະອຽດຂ້າງລຸ່ມນີ້ :

(ກ) ລັກສະນະເນື້ອໃນຂອງຊັບສິນ.

(ຂ) ລັກສະນະເນື້ອໃນຂອງຄວາມສູງ ແລະ ຜົນຕອບແທນຂອງການເປັນເຈົ້າກຳມະສິດຂອງຊັບສິນດັ່ງກ່າວ ຊຶ່ງວິສາຫະກິດປະເຊີນໜ້າຢູ່.

(ຄ) ມູນຄ່າໃນບັນຊີຂອງຊັບສິນ ແລະ ໜີ້ສິນທີ່ຕິດພັນທັງໝົດ ຊຶ່ງວິສາຫະກິດສືບຕໍ່ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ.

ຫຼັກຊັບຄ້າປະກັນ

11.46 ຖ້າວ່າວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງໄດ້ເອົາຊັບສິນການເງິນ ເປັນຫຼັກຊັບຄ້າປະກັນໜີ້ສິນ ຫຼື ໜີ້ສິນທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງໄດ້ເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ :

(ກ) ມູນຄ່າໃນບັນຊີຂອງຊັບສິນການເງິນ ທີ່ໄດ້ເອົາໄປເປັນຫຼັກຊັບຄ້າປະກັນ.

(ຂ) ກຳນົດເວລາ ແລະ ເງື່ອນໄຂຂອງການນຳເອົາຊັບສິນນັ້ນ ເປັນຫຼັກຊັບຄ້າປະກັນ.

ການບໍ່ໃຊ້ໜີ້ ແລະ ການລະເມີດເງື່ອນໄຂເງິນກູ້ຢືມຕ້ອງຈ່າຍ

11.47 ສຳລັບເງິນກູ້ຢືມຕ້ອງຈ່າຍທີ່ໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີໃນມື້ລາຍງານ ຊຶ່ງໄດ້ມີການລະເມີດກຳນົດເວລາ ຫຼື ບໍ່ໃຊ້ໜີ້ ເງິນຕົ້ນທຶນກູ້ຢືມ, ດອກເບ້ຍ, ເງິນກອງທຶນທັກທິດແທນ ຫຼື ຂໍ້ກຳນົດ ກ່ຽວກັບການໄຖ່ຖອນຄືນ ກ່ອນມື້ລາຍງານ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງໄດ້ເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ :

(ກ) ລາຍລະອຽດ ກ່ຽວກັບ ການລະເມີດ ຫຼື ການບໍ່ໃຊ້ໜີ້.

(ຂ) ມູນຄ່າໃນບັນຊີຂອງເງິນກູ້ຢືມທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຕ້ອງຈ່າຍ ໃນມື້ລາຍງານ.

- (ຄ) ວ່າໄດ້ມີການແກ້ໄຂບັນຫາການລະເມີດ ຫຼື ການບໍ່ໄຊ້ທີ່ຫຼີບ ຫຼື ໄດ້ມີການເຈລະຈາຄືນໃໝ່ເງື່ອນໄຂການຊໍາລະເງິນ ກູ້ ຫຼືບໍ່ ກ່ອນໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ຈັດພິມເອກະສານລາຍງານການເງິນ.

ລາຍການ ລາຍຮັບ, ລາຍຈ່າຍ, ສ່ວນໄດ້ ຫຼື ສ່ວນເສຍ

11.48 ວິສາຫະກິດຕ້ອງເປີດເຜີຍລາຍການດັ່ງລຸ່ມນີ້ ກ່ຽວກັບລາຍຮັບ, ລາຍຈ່າຍ, ສ່ວນໄດ້ ຫຼື ສ່ວນເສຍ:

- (ກ) ລາຍຮັບ, ລາຍຈ່າຍ, ສ່ວນໄດ້ ຫຼື ສ່ວນເສຍ, ທີ່ລວມມີສ່ວນປ່ຽນແປງຂອງມູນຄ່າຍຸຕິທຳ ທີ່ໄດ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ໃນ:
- (i) ຊັບສິນການເງິນ ທີ່ໄດ້ຕີມູນຄ່າ ຕາມມູນຄ່າຍຸຕິທຳ ຜ່ານກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ.
 - (ii) ຫຼືສິນການເງິນ ທີ່ໄດ້ຕີມູນຄ່າ ຕາມມູນຄ່າຍຸຕິທຳ ຜ່ານກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ.
 - (iii) ຊັບສິນການເງິນ ທີ່ໄດ້ຕີມູນຄ່າ ຕາມຕົ້ນທຶນໜັກທົດແທນ.
 - (iv) ຫຼືສິນການເງິນ ທີ່ໄດ້ຕີມູນຄ່າ ຕາມຕົ້ນທຶນໜັກທົດແທນ.
- (ຂ) ລວມຍອດລາຍຮັບດອກເບ້ຍ ແລະ ລວມຍອດລາຍຈ່າຍດອກເບ້ຍ (ທີ່ໄດ້ຄິດໄລ່ຕາມວິທີການຄິດໄລ່ດອກເບ້ຍຕົວຈິງ) ສຳລັບຊັບສິນການເງິນ ຫຼື ຫຼືສິນການເງິນທີ່ບໍ່ໄດ້ຕີມູນຄ່າ ຕາມມູນຄ່າຍຸຕິທຳ ຜ່ານກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ;
- (ຄ) ຈຳນວນເງິນຂາດທຶນຈາກການສູນເສຍມູນຄ່າສຳລັບແຕ່ລະປະເພດຊັບສິນການເງິນ.

ການສົມທຽບກັບ IFRS ສຳລັບ ວນກ	
11.2	IFRS ສຳລັບ ວນກ ອະນຸຍາດໃຫ້ປະຕິບັດຂໍ້ກຳນົດກ່ຽວກັບການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ແລະ ການຕີມູນຄ່າຂອງ IAS 39 ເຄື່ອງມືການເງິນ: ການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ແລະ ການຕີມູນຄ່າ ແທນ ໝວດ 11 ເຄື່ອງມືການເງິນພື້ນຖານ ແລະ ໝວດ 12 ປະເດັນຕ່າງໆ ທີ່ຕິດພັນກັບເຄື່ອງມືການເງິນອື່ນໆ. ມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ບໍ່ອະນຸຍາດສິ່ງດັ່ງກ່າວ. ວິສາຫະກິດ ຕ້ອງປະຕິບັດຂໍ້ກຳນົດ ທັງຂອງໝວດ 11 ແລະ ໝວດ 12 ເຕັມສ່ວນ. ວັກນີ້ ຖືກຕັດອອກ.
11.26	ໄດ້ມີການອະທິບາຍເພີ່ມເຕີມ ກ່ຽວກັບການປື້ນກັບລາຍການ ເພື່ອເຂົ້າໃຈວ່າ ນຳໃຊ້ ສຳລັບເອກະສານລາຍງານການເງິນສັງລວມ ແລະ ເອກະສານລາຍງານການເງິນສະເພາະກິດຈະການ. ວັກນີ້ຖືກປັບປຸງ.
11.41	IFRS ສຳລັບ ວນກ ອະນຸຍາດໃຫ້ເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ຍອດເຫຼືອໃນບັນຊີຂອງແຕ່ລະປະເພດຊັບສິນການເງິນ ແລະ ຫຼືສິນການເງິນ, ໃນມື້ລາຍງານ, ໃນໄປລາຍງານຖານະການເງິນ ຫຼື ບົດອະທິບາຍຊ້ອນທ້າຍ. ມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ກຳນົດໃຫ້ເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານດັ່ງກ່າວ ໃນບົດອະທິບາຍຊ້ອນທ້າຍ.

ໝວດ 12

ປະເດັນຕ່າງໆ ທີ່ຕິດພັນກັບເຄື່ອງມືການເງິນອື່ນໆ

ໝວດນີ້ ພິຈາລະນາເຖິງເຫດການດ້ານເສດຖະກິດ ຊຶ່ງຍັງບໍ່ທັນມີ ໃນ ສປປ ລາວ ແຕ່ຄາດວ່າ ຈະມີໃນປີ ຂ້າງໜ້າ.

ຂອບເຂດຂອງໝວດ 11 ແລະ 12

12.1 ໝວດ 11 ເຄື່ອງມືການເງິນ ພື້ນຖານ ແລະ ໝວດ 12 ປະເດັນຕ່າງໆ ທີ່ຕິດພັນກັບເຄື່ອງມືການເງິນອື່ນໆ ກຳນົດຫຼັກການ ໃນການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ, ການຕັດລາຍການບັນຊີ, ການຕີມູນຄ່າ ແລະ ການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບເຄື່ອງມື ການເງິນ (ຊັບສິນການເງິນ ແລະ ຫົກສິນການເງິນ). ໝວດ 11 ນຳໃຊ້ສຳລັບເຄື່ອງມືການເງິນພື້ນຖານ ແລະ ກ່ຽວຂ້ອງ ກັບທຸກວິສາຫະກິດ. ໝວດ 12 ນຳໃຊ້ ສຳລັບເຄື່ອງມືການເງິນ ແລະ ລາຍການເຄື່ອນໄຫວການເງິນອື່ນໆທີ່ສະຫຼັບ ຊັບຊ້ອນກ່ວາ. ຖ້າວ່າວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງ ມີພຽງແຕ່ລາຍການເຄື່ອນໄຫວຂອງເຄື່ອງມືການເງິນພື້ນຖານ ກໍບໍ່ຈຳເປັນປະຕິ ບັດ ໝວດ 12. ຢ່າງໃດກໍດີ, ເຖິງແມ່ນວ່າວິສາຫະກິດທີ່ມີພຽງແຕ່ເຄື່ອງມືການເງິນພື້ນຖານ ກໍຍັງຕ້ອງໄດ້ຄຳນຶງເຖິງຂອບ ເຂດຂອງໝວດ 12 ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າໄດ້ຖືກຍົກເວັ້ນແທ້.

ຂອບເຂດຂອງໝວດ 12

12.3 ໝວດ 12 ນຳໃຊ້ສຳລັບເຄື່ອງມືການເງິນທຸກປະການ, ຍົກເວັ້ນລາຍການຂ້າງລຸ່ມນີ້ :

(ກ) ສິ່ງທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນໝວດ 11.

(ຂ) ເງິນລົງທຶນໃນບໍລິສັດໃນກຸ່ມ (ເບິ່ງໝວດ 9 ເອກະສານລາຍງານການເງິນລວມກິດຈະການ ແລະ ເອກະສານລາຍ ງານການເງິນສະເພາະກິດຈະການ), ໃນວິສາຫະກິດຂາຮຸ້ນ (ເບິ່ງໝວດ 14 ເງິນລົງທຶນໃນວິສາຫະກິດຂາຮຸ້ນ) ແລະ ໃນວິສາຫະກິດປະສົມ (ເບິ່ງໝວດ 15 ເງິນລົງທຶນໃນວິສາຫະກິດປະສົມ).

(ຄ) ສິດທິ ແລະ ພັນທະຂອງນາຍຈ້າງ, ຕາມແຜນຄິດໄລ່ຜົນປະໂຫຍດພະນັກງານ (ເບິ່ງໝວດ 28 ຜົນປະໂຫຍດ ຂອງ ພະນັກງານ).

(ງ) ສິດທິຕາມສັນຍາປະກັນໄພ ເວັ້ນເສຍແຕ່ສັນຍາປະກັນໄພ ທີ່ສົ່ງຜົນຂາດຫີນໃຫ້ຝ່າຍໃດຝ່າຍໜຶ່ງ ເນື່ອງຈາກຂໍ້ຜູກ ພັນຕາມສັນຍາ ທີ່ບໍ່ຕິດພັນກັບ :

(i) ການປ່ຽນແປງຂອງຄວາມສ່ຽງທີ່ໄດ້ປະກັນ ;

(ii) ສ່ວນປ່ຽນແປງຂອງອັດຕາແລກປ່ຽນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ; ຫຼື

(iii) ການຜິດສັນຍາຂອງຄູ່ສັນຍາໃດໜຶ່ງ.

(ຈ) ເຄື່ອງມືການເງິນທີ່ກົງກັບຄຳນິຍາມຂອງທຶນເຈົ້າຂອງຂອງວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງ (ເບິ່ງໝວດ 22 ທຶນເຈົ້າຂອງ ແລະ ໝວດ 26 ການຊຳລະຕາມຮຸ້ນ).

(ສ) ສັນຍາເຊົ່າ (ເບິ່ງໝວດ 20 ສັນຍາເຊົ່າ) ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າສັນຍາເຊົ່າ ທີ່ສົ່ງຜົນສ່ວນເສຍ ໃຫ້ຜູ້ໃຫ້ເຊົ່າ ຫຼື ຜູ້ເຊົ່າ ເນື່ອງຈາກຂໍ້ຜູກພັນຕາມສັນຍາ ທີ່ບໍ່ຕິດພັນກັບ :

(i) ການປ່ຽນແປງລາຄາຂອງຊັບສິນທີ່ໄດ້ເຊົ່າ ;

(ii) ສ່ວນປ່ຽນແປງຂອງອັດຕາແລກປ່ຽນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ; ຫຼືວ່າ

(iii) ການຜິດສັນຍາຂອງຄູ່ສັນຍາໃດໜຶ່ງ.

(ຊ) ສັນຍາສຳລັບສິ່ງຕອບແທນທີ່ຄາດວ່າ ຈະຕ້ອງຈ່າຍໃນການຄວບກິດຈະການ (ເບິ່ງໝວດ 19 ການຄວບກິດຈະການ

ແລະ ຄ່ານິຍົມ). ຂໍຍົກເວັ້ນດັ່ງກ່າວນີ້ ປະຕິບັດສໍາລັບພຽງແຕ່ຜູ້ຊີ້ກົດຈະການເທົ່ານັ້ນ.

- 12.4 ສັນຍາສ່ວນຫຼາຍ ກ່ຽວກັບການຊື້ ຫຼື ການຂາຍ ລາຍການທີ່ບໍ່ແມ່ນຊັບສິນການເງິນ ເຊັ່ນ ສິນຄ້າ, ເຄື່ອງໃນສາງ ຫຼື ຊັບສົມບັດຄົງທີ່ມີຕົວຕົນ ແມ່ນບໍ່ນອນຢູ່ໃນໝວດດັ່ງກ່າວນີ້, ຍ້ອນວ່າບໍ່ແມ່ນເຄື່ອງມືການເງິນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ, ໝວດດັ່ງກ່າວປະຕິບັດສໍາລັບທຸກສັນຍາເຮັດໃຫ້ຜູ້ຊື້ ຫຼື ຜູ້ຂາຍປະເຊີນໜ້າກັບຄວາມສ່ຽງ ຊຶ່ງບໍ່ມີແຕ່ສັນຍາທີ່ລັກສະນະສະເພາະຂອງສັນຍາຊື້ ຫຼື ຂາຍຊັບສິນທີ່ມີຕົວຕົນ. ຕົວຢ່າງໝວດດັ່ງກ່າວນໍາໃຊ້ສໍາລັບທຸກສັນຍາທີ່ອາດສົ່ງຜົນຂາດຫີນສໍາລັບຜູ້ຊື້ ຫຼື ຜູ້ຂາຍເນື່ອງຈາກວ່າຂໍ້ຜູກພັນຕາມສັນຍາ ບໍ່ຕິດພັນກັບສ່ວນປ່ຽນແປງລາຄາຂອງລາຍການທີ່ບໍ່ແມ່ນການເງິນ, ສ່ວນປ່ຽນແປງຂອງອັດຕາແລກປ່ຽນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ, ຫຼື ການຜິດສັນຍາຂອງຄູ່ສັນຍາໃດໜຶ່ງ.
- 12.5 ນອກຈາກສັນຍາທີ່ໄດ້ຍົກຂຶ້ນໃນວັກ 12.4, ໝວດດັ່ງກ່າວນີ້ຍັງນໍາໃຊ້ສໍາລັບສັນຍາຊື້ ຫຼື ຂາຍລາຍການທີ່ບໍ່ແມ່ນການເງິນ ຖ້າວ່າສັນຍາສາມາດຊໍາລະຕາມຍອດເຫຼືອສຸດທິເປັນເງິນສົດໄດ້ ຫຼື ເຄື່ອງມືການເງິນອື່ນໆ ຫຼື ດ້ວຍການແລກປ່ຽນເຄື່ອງມືການເງິນ ຄືກັນກັບວ່າ ສັນຍາເປັນເຄື່ອງມືການເງິນ, ຍົກເວັ້ນສິ່ງດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ : ສັນຍາທີ່ໄດ້ເຊັນກັນ ແລະຍັງສືບຕໍ່ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ ເພື່ອຮັບ ຫຼື ສົ່ງມອບລາຍການທີ່ບໍ່ແມ່ນການເງິນ ຕາມຄວາມຕ້ອງການທີ່ວິສາຫະກິດຄາດຄະເນ ຊື້, ຂາຍ ຫຼື ນໍາໃຊ້ ບໍ່ແມ່ນເຄື່ອງມືການເງິນ ຕາມວັດຖຸປະສົງຂອງໝວດດັ່ງກ່າວນີ້.

ການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີເບື້ອງຕົ້ນ ກ່ຽວກັບຊັບສິນ ແລະ ໜີ້ສິນການເງິນ

- 12.6 ວິສາຫະກິດຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ຊັບສິນການເງິນ ຫຼື ໜີ້ສິນການເງິນ ພຽງແຕ່ເມື່ອວິສາຫະກິດກາຍເປັນຝ່າຍໜຶ່ງໃນຂໍ້ກຳນົດຕາມສັນຍາຂອງເຄື່ອງມືດັ່ງກ່າວນີ້ ເທົ່ານັ້ນ.

ການຕີມູນຄ່າເບື້ອງຕົ້ນ

- 12.7 ເວລາຊັບສິນການເງິນ ຫຼື ໜີ້ສິນການເງິນ ຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີເບື້ອງຕົ້ນ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງຕີມູນຄ່າ ເຄື່ອງມືດັ່ງກ່າວຕາມມູນຄ່າຍຸຕິທຳ, ຊຶ່ງຕາມປົກກະຕິແມ່ນລາຄາລາຍການເຄື່ອນໄຫວນັ້ນ.

ການຕີມູນຄ່າຕາມຫຼັງ

- 12.8 ໃນຕອນທ້າຍຂອງແຕ່ລະຮອບເວລາລາຍງານ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງຕີມູນຄ່າທຸກເຄື່ອງມືການເງິນ ທີ່ຢູ່ໃນຂອບເຂດຂອງໝວດ 12 ຕາມມູນຄ່າຍຸຕິທຳ ແລະ ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີສ່ວນປ່ຽນແປງຂອງມູນຄ່າຍຸຕິທຳໃນກຳໄລ ຫຼື ຂາດຫີນ, ຍົກເວັ້ນ ເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດທຶນເຈົ້າຂອງ ທີ່ບໍ່ມີການຊື້-ຂາຍ ຕໍ່ສາທາລະນະຊົນ ແລະ ຊຶ່ງບໍ່ສາມາດຄິດໄລ່ມູນຄ່າຍຸຕິທຳຢ່າງໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້, ແລະ ສັນຍາທີ່ຕິດພັນກັບເຄື່ອງມືດັ່ງກ່າວ ຊຶ່ງ, ຖ້າຫາກປະຕິບັດ, ຈະນໍາໄປສູ່ການສົ່ງມອບເຄື່ອງມືດັ່ງກ່າວ, ຊຶ່ງຕ້ອງໄດ້ຕີມູນຄ່າຕາມຕົ້ນທຶນຫັກການສູນເສຍມູນຄ່າອອກ.
- 12.9 ຖ້າວ່າບໍ່ມີການຕີມູນຄ່າຍຸຕິທຳຢ່າງໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້ ສໍາລັບເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດທຶນເຈົ້າຂອງ ທີ່ບໍ່ໄດ້ມີການຊື້-ຂາຍກັນຕໍ່ສາທາລະນະຊົນ, ແຕ່ຫາກໄດ້ຕີມູນຄ່າຕາມມູນຄ່າຍຸຕິທຳຜ່ານກຳໄລ ຫຼື ຂາດຫີນ, ມູນຄ່າຍຸຕິທຳໃນມື້ສຸດທ້າຍ ຊຶ່ງເຄື່ອງມືໄດ້ຖືກຕີມູນຄ່າຢ່າງໜ້າເຊື່ອຖື ແມ່ນຖືເປັນຕົ້ນທຶນຂອງເຄື່ອງມືນັ້ນ. ວິສາຫະກິດຕ້ອງຕີມູນຄ່າເຄື່ອງມືດັ່ງກ່າວ ຕາມຈຳນວນເງິນຕົ້ນທຶນນີ້ ຫັກການສູນເສຍມູນຄ່າອອກ ຈົນກ່ວາຈະມີການຕີມູນຄ່າ ຕາມມູນຄ່າຍຸຕິທຳຢ່າງໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້.

ມູນຄ່າຍຸຕິທຳ

- 12.10 ວິສາຫະກິດຕ້ອງປະຕິບັດຂໍ້ແນະນຳ ກ່ຽວກັບມູນຄ່າຍຸຕິທຳທີ່ໄດ້ສະເໜີໃນວັກ 11.27 ຫາ 11.32 ສໍາລັບການຕີມູນຄ່າຕາມມູນຄ່າຍຸຕິທຳ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບໝວດນີ້ ພ້ອມທັງສອດຄ່ອງກັບມູນຄ່າຍຸຕິທຳຂອງໝວດ 11.
- 12.11 ມູນຄ່າຍຸຕິທຳຂອງໜີ້ສິນການເງິນທີ່ຕ້ອງຈ່າຍເວລາຮຽກທວງ ບໍ່ຕໍ່າກ່ວາຈຳນວນເງິນທີ່ຕ້ອງຈ່າຍຕາມການຮຽກທວງ, ຊຶ່ງໄດ້ຖືກຕີເປັນມູນຄ່າປັດຈຸບັນນັບຈາກມື້ທຳອິດທີ່ຈຳນວນເງິນນັ້ນ ສາມາດຖືກຮຽກໃຫ້ຊໍາລະໄດ້.
- 12.12 ວິສາຫະກິດບໍ່ຄວນເອົາຄ່າດຳເນີນລາຍການ ເຂົ້າໃນການຕີມູນຄ່າໃນເບື້ອງຕົ້ນຊັບສິນການເງິນ ແລະ ໜີ້ສິນການເງິນ ຊຶ່ງຈະຖືກຕີມູນຄ່າຕາມຫຼັງ ຕາມມູນຄ່າຍຸຕິທຳ ຜ່ານກຳໄລ ຫຼື ຂາດຫີນ. ຖ້າວ່າ ການຊໍາລະຊັບສິນ ຖືກເຍື່ອນຊໍາລະ ຫຼື

ປະກອບທຶນຕາມອັດຕາດອກເບ້ຍທີ່ບໍ່ແມ່ນອັດຕາຕະຫຼາດ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງຕີມູນຄ່າຊັບສິນໃນເບື້ອງຕົ້ນຕາມມູນຄ່າປັດຈຸບັນຂອງເງິນຊຳລະໃນອະນາຄົດທີ່ຈະໄດ້ຕີເປັນມູນຄ່າປັດຈຸບັນຕາມອັດຕາດອກເບ້ຍໃນຕະຫຼາດ.

ການສູນເສຍມູນຄ່າຂອງເຄື່ອງມືການເງິນທີ່ໄດ້ຕີມູນຄ່າຕາມຕົ້ນທຶນ ຫຼື ຕົ້ນທຶນທັກທິດແທນ

12.13 ວິສາຫະກິດຕ້ອງປະຕິບັດຂໍ້ແນະນຳ ກ່ຽວກັບການສູນເສຍມູນຄ່າຂອງເຄື່ອງມືການເງິນ ທີ່ໄດ້ຕີມູນຄ່າຕາມຕົ້ນທຶນ ໃນວັກ 11.21 ຫາ 11.26 ຕໍ່ກັບເຄື່ອງມືການເງິນ ທີ່ໄດ້ຕີມູນຄ່າຕາມຕົ້ນທຶນທັກທິດການສູນເສຍມູນຄ່າອອກ ຕາມໝວດດັ່ງກ່າວນີ້.

ການຕັດລາຍການບັນຊີ ຊັບສິນການເງິນ ຫຼື ໜີ້ສິນການເງິນ

12.14 ວິສາຫະກິດຕ້ອງປະຕິບັດເງື່ອນໄຂໃນການຕັດລາຍການບັນຊີ ໃນວັກ 11.33 ຫາ 11.38 ຕໍ່ກັບຊັບສິນການເງິນ ແລະ ໜີ້ສິນການເງິນ ທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນໝວດດັ່ງກ່າວນີ້.

ການບັນຊີຄຸ້ມກັນຄວາມສ່ຽງ

12.15 ຖ້າວ່າໄດ້ບັນລຸຕາມເງື່ອນໄຂມາດຕະຖານສະເພາະ, ວິສາຫະກິດສາມາດກຳນົດສາຍພົວພັນດ້ານການຄ້າປະກັນ ລະຫວ່າງ **ເຄື່ອງມືຄຸ້ມກັນຄວາມສ່ຽງ** ແລະ **ລາຍການທີ່ໄດ້ຄຸ້ມກັນຄວາມສ່ຽງ** ເພື່ອເຮັດແນວໃດໃຫ້ໄດ້ຕາມເງື່ອນໄຂຂອງການບັນຊີຄຸ້ມກັນຄວາມສ່ຽງ. ການບັນຊີຄຸ້ມກັນຄວາມສ່ຽງອະນຸຍາດໃຫ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີສ່ວນໄດ້ ຫຼື ສ່ວນເສຍ ຈາກເຄື່ອງມືຄຸ້ມກັນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຈາກລາຍການທີ່ໄດ້ຄຸ້ມກັນຄວາມສ່ຽງ ໃນກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ ພ້ອມໆກັນ.

12.16 ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຕາມເງື່ອນໄຂຂອງການບັນຊີຄຸ້ມກັນຄວາມສ່ຽງ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງປະຕິບັດໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມເງື່ອນໄຂທັງໝົດລຸ່ມນີ້ :

(ກ) ວິສາຫະກິດກຳນົດ ແລະ ປະກອບເອກະສານ ກ່ຽວກັບສາຍພົວພັນດ້ານການຄຸ້ມກັນ, ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຄວາມສ່ຽງໄດ້ຮັບການຄຸ້ມກັນ, ລາຍການທີ່ໄດ້ຄຸ້ມກັນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ເຄື່ອງມືຄຸ້ມກັນຄວາມສ່ຽງໄດ້ຮັບການຈຳແນກຢ່າງຈະແຈ້ງ ແລະ ຄວາມສ່ຽງທີ່ໄດ້ລວມຢູ່ໃນລາຍການທີ່ໄດ້ຄຸ້ມກັນຄວາມສ່ຽງ ເປັນຄວາມສ່ຽງທີ່ໄດ້ຮັບການຄຸ້ມກັນດ້ວຍເຄື່ອງມືຄຸ້ມກັນຄວາມສ່ຽງ.

(ຂ) ຄວາມສ່ຽງທີ່ໄດ້ຖືກຄຸ້ມກັນ ແມ່ນໜຶ່ງໃນບັນດາຄວາມສ່ຽງທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນວັກ 12.17.

(ຄ) ເຄື່ອງມືຄຸ້ມກັນຄວາມສ່ຽງ ແມ່ນເຄື່ອງມືທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນວັກ 12.18.

(ງ) ວິສາຫະກິດຄາດວ່າເຄື່ອງມືຄຸ້ມກັນຄວາມສ່ຽງມີປະສິດທິພາບສູງ ເພື່ອການຫັກຊຳລະສະສາງຄວາມສ່ຽງທີ່ໄດ້ຮັບການຄຸ້ມກັນ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້. **ປະສິດທິຜົນໃນການຄຸ້ມກັນຄວາມສ່ຽງ** ແມ່ນລະດັບຂຶ້ນສ່ວນປ່ຽນແປງດ້ານມູນຄ່າຍຸຕິທຳ ຫຼື ກະແສເງິນສົດຂອງລາຍການທີ່ໄດ້ຄຸ້ມກັນຄວາມສ່ຽງ ບ່ວງຄວາມສ່ຽງທີ່ໄດ້ຮັບການຄຸ້ມກັນ ຖືກຫັກຊຳລະສະສາງໂດຍສ່ວນປ່ຽນແປງດ້ານມູນຄ່າຍຸຕິທຳ ຫຼື ກະແສເງິນສົດຂອງເຄື່ອງມືຄຸ້ມກັນຄວາມສ່ຽງ.

12.17 ມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ອະນຸຍາດໃຫ້ມີການບັນຊີຄຸ້ມກັນຄວາມສ່ຽງ ພຽງແຕ່ສຳລັບຄວາມສ່ຽງລຸ່ມນີ້ :

(ກ) ຄວາມສ່ຽງດ້ານອັດຕາດອກເບ້ຍຂອງເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດໜີ້ ທີ່ໄດ້ຕີມູນຄ່າຕາມຕົ້ນທຶນທັກທິດແທນ.

(ຂ) ຄວາມສ່ຽງດ້ານການແລກປ່ຽນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ຫຼື ຄວາມສ່ຽງດ້ານອັດຕາດອກເບ້ຍ ໃນຂໍ້ຜູກມັດຂາດຕົວ ຫຼື **ລາຍການເຄື່ອນໄຫວຄາດຄະເນທີ່ເປັນໄປໄດ້ຢ່າງສູງ**.

(ຄ) ຄວາມສ່ຽງດ້ານລາຄາສິນຄ້າ ຂຶ້ນວິສາຫະກິດຮັກສາໄວ້ ຫຼື ທີ່ມີໃນຂໍ້ຜູກມັດຂາດຕົວ ຫຼື ລາຍການເຄື່ອນໄຫວຄາດຄະເນທີ່ເປັນໄປໄດ້ຢ່າງສູງ ເພື່ອຊື້ ຫຼື ຂາຍສິນຄ້າໃດໜຶ່ງ.

(ງ) ຄວາມສ່ຽງດ້ານອັດຕາແລກປ່ຽນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ໃນການລົງທຶນສຸດທິ ໃນກິດຈະການຢູ່ຕ່າງປະເທດ.

ຄວາມສ່ຽງດ້ານອັດຕາແລກປ່ຽນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ຂອງເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດໜີ້ ທີ່ໄດ້ຕີມູນຄ່າຕາມຕົ້ນທຶນທັກທິດແທນ ບໍ່ສະແດງອອກໃນລາຍການຂ້າງເທິງ, ຍ້ອນວ່າການບັນຊີຄຸ້ມກັນຄວາມສ່ຽງ ຈະບໍ່ມີຜົນກະທົບຫຍັງຫຼາຍຕໍ່ເອກະສານລາຍງານການເງິນ. ບັນຊີພື້ນຖານ ກ່ຽວກັບໜີ້ຕ້ອງຮັບ ແລະ ໜີ້ຕ້ອງສົ່ງ, ໃບຢັ້ງຢືນການຄ້າ ແລະ ເງິນກູ້ຢືມຕ້ອງ

ຮັບ ແລະ ຕ້ອງຈ່າຍ, ຕາມປົກກະຕິ ແມ່ນຕີມູນຄ່າຕາມຕົ້ນທຶນທັກທິດແທນ (ເບິ່ງວັກ 11.5 (ງ)). ສິ່ງນີ້ຈະລວມມີໜີ້ຕ້ອງສົ່ງກຳນົດເປັນສະກຸນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ. ວັກ 30.10 ກຳນົດວ່າ ທຸກສ່ວນປ່ຽນແປງດ້ານມູນຄ່າໃນບັນຊີຂອງໜີ້ຕ້ອງສົ່ງເນື່ອງຈາກສ່ວນປ່ຽນແປງດ້ານອັດຕາແລກປ່ຽນເງິນຕາ ຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ໃນກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ. ສະນັ້ນ, ທັງສ່ວນປ່ຽນແປງຂອງມູນຄ່າຍຸຕິທຳຂອງເຄື່ອງມືຄຸ້ມກັນຄວາມສ່ຽງ (ສັນຍາແລກປ່ຽນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ) ແລະ ສ່ວນປ່ຽນແປງມູນຄ່າໃນບັນຊີຂອງໜີ້ຕ້ອງສົ່ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບສ່ວນປ່ຽນແປງດ້ານອັດຕາແລກປ່ຽນຈະຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ໃນກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ ແລະ ຈະຖືກຊຳລະສະສາງກັນ, ຍົກເວັ້ນກໍລະນີສ່ວນຜິດດ່ຽງລະຫວ່າງ ອັດຕາຊຳລະພ້ອມ (ຊຶ່ງໜີ້ສິນໄດ້ຕີມູນຄ່າຕາມນັ້ນ) ແລະ ອັດຕາລ່ວງໜ້າ (ຊຶ່ງສັນຍາແລກປ່ຽນເງິນຕາໄດ້ຖືກຕີມູນຄ່າຕາມນັ້ນ).

12.18 ມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ອະນຸຍາດການບັນຊີຄຸ້ມກັນຄວາມສ່ຽງ ກໍຕໍ່ເນື່ອງເຄື່ອງມືຄຸ້ມກັນຄວາມສ່ຽງ ມີທຸກຂໍ້ກຳນົດແລະເງື່ອນໄຂດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- (ກ) ຕ້ອງເປັນສັນຍາແລກປ່ຽນອັດຕາດອກເບ້ຍ, ສັນຍາແລກປ່ຽນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ, ສັນຍາແລກປ່ຽນເງິນຕາຕ່າງປະເທດລ່ວງໜ້າ ຫຼື ສັນຍາແລກປ່ຽນສິນຄ້າລ່ວງໜ້າ, ຊຶ່ງຄາດວ່າຈະມີປະສິດທິພາບສູງເພື່ອການຫັກຊຳລະສະສາງຕໍ່ຄວາມສ່ຽງທີ່ໄດ້ຈຳແນກໄວ້ໃນວັກ 12.17 ຊຶ່ງຖືວ່າເປັນຄວາມສ່ຽງທີ່ໄດ້ຮັບການຄຸ້ມກັນ.
- (ຂ) ຕ້ອງມີພາກສ່ວນພາຍນອກວິສາຫະກິດລາຍງານ (ເຊັ່ນ ພາກສ່ວນທີ່ຢູ່ພາຍນອກ ກຸ່ມ, ພາກສ່ວນງານ ຫຼື ແຕ່ລະວິສາຫະກິດທີ່ພວມລາຍງານ).
- (ຄ) **ຈຳນວນເງິນອ້າງອີງໃນສັນຍາ** ເທົ່າກັບຈຳນວນເງິນທີ່ຖືກກຳນົດຈາກເງິນຕົ້ນທຶນກູຢີມ ຫຼື ໃນສັນຍາກ່ຽວກັບລາຍການທີ່ໄດ້ຄຸ້ມກັນຄວາມສ່ຽງ.
- (ງ) ມີມີຄົບອາຍຸການທີ່ບໍ່ແມ່ນພາຍຫຼັງ
 - (i) ມີຄົບອາຍຸການຂອງເຄື່ອງມືການເງິນທີ່ໄດ້ຄ້ຳປະກັນ,
 - (ii) ການຄາດຄະເນຊຳລະເງິນບ້ວງຂໍ້ຜູກພັນຊື້ ຫຼື ຂາຍສິນຄ້າ, ຫຼື
 - (iii) ການເກີດຂຶ້ນຂອງລາຍການເຄື່ອນໄຫວທີ່ຄາດວ່າເປັນໄປໄດ້ຢ່າງສູງ ກ່ຽວກັບເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ຫຼື ສິນຄ້າທີ່ໄດ້ຄຸ້ມກັນ.
- (ຈ) ບໍ່ມີຂໍ້ກຳນົດໃດໆໃນສັນຍາ ກ່ຽວກັບລາຍຈ່າຍລ່ວງໜ້າ, ການຍົກເລີກສັນຍາກ່ອນກຳນົດ ຫຼື ການຕໍ່ອາຍຸສັນຍາ.

ການຄຸ້ມກັນຄວາມສ່ຽງດ້ານອັດຕາດອກເບ້ຍຄົງທີ່ຂອງເຄື່ອງມືການເງິນ ທີ່ໄດ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ຫຼື ຄວາມສ່ຽງທາງດ້ານລາຄາຂອງສິນຄ້າທີ່ຮັກສາໄວ້

12.19 ຖ້າວ່າໄດ້ປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂຂອງວັກ 12.16 ແລະ ຖ້າວ່າ ຄວາມສ່ຽງທີ່ໄດ້ຄຸ້ມກັນເປັນການປະເຊີນໜ້າກັບຄວາມສ່ຽງດ້ານອັດຕາດອກເບ້ຍຄົງທີ່ຂອງເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດໜີ້ທີ່ໄດ້ຕີມູນຄ່າຕາມຕົ້ນທຶນທັກທິດແທນ ຫຼື ຄວາມສ່ຽງດ້ານລາຄາສິນຄ້າທີ່ຮັກສາໄວ້, ວິສາຫະກິດຕ້ອງ :

- (ກ) ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີເຄື່ອງມືຄຸ້ມກັນຄວາມສ່ຽງເປັນຊັບສິນ ຫຼື ໜີ້ສິນ ແລະ ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ສ່ວນປ່ຽນແປງດ້ານມູນຄ່າຍຸຕິທຳຂອງເຄື່ອງມືຄຸ້ມກັນຄວາມສ່ຽງ ໃນກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ ; ແລະ
- (ຂ) ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີສ່ວນປ່ຽນແປງດ້ານມູນຄ່າຍຸຕິທຳຂອງລາຍການທີ່ໄດ້ຄຸ້ມກັນຄວາມສ່ຽງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມສ່ຽງທີ່ໄດ້ຄຸ້ມກັນໃນກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ ແລະ ໃນຖານະເປັນການປັບປຸງມູນຄ່າໃນບັນຊີຂອງລາຍການທີ່ໄດ້ຄຸ້ມກັນຄວາມສ່ຽງ.

12.20 ຖ້າວ່າຄວາມສ່ຽງທີ່ໄດ້ຄຸ້ມກັນ ແມ່ນຄວາມສ່ຽງດ້ານອັດຕາດອກເບ້ຍຄົງທີ່ຂອງເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດໜີ້ທີ່ໄດ້ຕີມູນຄ່າຕາມຕົ້ນທຶນທັກທິດແທນ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ໃນກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ ການຊຳລະເງິນ ແຕ່ລະໄລຍະເປັນເງິນສົດສຸດທ້າຍຂອງການແລກປ່ຽນອັດຕາດອກເບ້ຍທີ່ເປັນເຄື່ອງມືຄຸ້ມກັນຄວາມສ່ຽງ ໃນປີການບັນຊີທີ່ການສະສາງສຸດທ້າຍສິນຂຶ້ນ.

12.21 ວິສາຫະກິດຕ້ອງຢຸດຕິການບັນຊີຄຸ້ມກັນຄວາມສ່ຽງດັ່ງທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນວັກ 12.19 ຖ້າວ່າ:

- (ກ) ເຄື່ອງມືຄຸ້ມກັນຄວາມສ່ຽງເກີນກຳນົດອາຍຸການ ຫຼື ຖືກຂາຍ ຫຼື ຖືກຍົກເລີກ;
- (ຂ) ການຄຸ້ມກັນບໍ່ບັນລຸຕາມເງື່ອນໄຂມາດຕະຖານການບັນຊີຄຸ້ມກັນຄວາມສ່ຽງທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນວັກ 12.16; ຫຼື
- (ຄ) ວິສາຫະກິດລົບລ້າງຂໍ້ກຳນົດ.

12.22 ຖ້າວ່າໄດ້ຢຸດຕິການບັນຊີຄຸ້ມກັນຄວາມສ່ຽງແລ້ວ ແລະ ລາຍການທີ່ໄດ້ຄຸ້ມກັນຄວາມສ່ຽງ ເປັນຊັບສິນ ຫຼື ຫຼີ້ສິນທີ່ໄດ້ລົງບັນຊີຕາມຕົ້ນທຶນທັກທິດແທນ ທີ່ບໍ່ໄດ້ຕັດລາຍການບັນຊີເທື່ອ, ສ່ວນໄດ້ ຫຼື ສ່ວນເສຍ ທີ່ໄດ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີເປັນການປັບປຸງມູນຄ່າໃນບັນຊີຂອງລາຍການທີ່ໄດ້ຄຸ້ມກັນຄວາມສ່ຽງ ຖືກທັກທິດແທນໃນກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ ໂດຍນຳໃຊ້ວິທີການຄິດໄລ່ດອກເບ້ຍຕົວຈິງ ບົນພື້ນຖານອາຍຸການທີ່ຍັງເຫຼືອຂອງເຄື່ອງມືຄຸ້ມກັນຄວາມສ່ຽງ.

ການຄຸ້ມກັນຄວາມສ່ຽງດ້ານອັດຕາດອກເບ້ຍຜັນແປ ຂອງເຄື່ອງມືການເງິນ ທີ່ຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ, ຂອງຄວາມສ່ຽງດ້ານອັດຕາແລກປ່ຽນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ຫຼື ຄວາມສ່ຽງດ້ານລາຄາສິນຄ້າ ເວລາມີຂໍ້ຜູກມັດຂາດຕົວ ຫຼື ລາຍການເຄື່ອນໄຫວຄາດຄະເນທີ່ເປັນໄປໄດ້ຢ່າງສູງ ຫຼື ການລົງທຶນສຸດທິໃນກິດຈະການຢູ່ຕ່າງປະເທດ

12.23 ຖ້າວ່າໄດ້ບັນລຸຕາມເງື່ອນໄຂຂອງວັກ 12.16 ແລະ ຄວາມສ່ຽງທີ່ໄດ້ຄຸ້ມກັນ ແມ່ນ :

- (ກ) ຄວາມສ່ຽງດ້ານອັດຕາດອກເບ້ຍຜັນແປຂອງເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດທີ່ໄດ້ຕີມູນຄ່າຕາມຕົ້ນທຶນທັກທິດແທນ,
- (ຂ) ຄວາມສ່ຽງດ້ານອັດຕາແລກປ່ຽນເງິນຕາຕ່າງປະເທດໃນຂໍ້ຜູກມັດຂາດຕົວ ຫຼື ໃນລາຍການເຄື່ອນໄຫວຄາດຄະເນທີ່ເປັນໄປໄດ້ຢ່າງສູງ,
- (ຄ) ຄວາມສ່ຽງດ້ານລາຄາສິນຄ້າໃນຂໍ້ຜູກມັດຂາດຕົວ ຫຼື ໃນລາຍການເຄື່ອນໄຫວຄາດຄະເນທີ່ເປັນໄປໄດ້ຢ່າງສູງ, ຫຼື
- (ງ) ຄວາມສ່ຽງດ້ານອັດຕາແລກປ່ຽນເງິນຕາຕ່າງປະເທດໃນການລົງທຶນສຸດທິ ໃນກິດຈະການຢູ່ຕ່າງປະເທດ,

ວິສາຫະກິດຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ໃນໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມອື່ນໆ ກ່ຽວກັບພູດສ່ວນສ່ວນປ່ຽນແປງດ້ານມູນຄ່າຍຸຕິທຳຂອງເຄື່ອງມືຄຸ້ມກັນຄວາມສ່ຽງ ທີ່ມີປະສິດທິຜົນ ເພື່ອການທັກຊຳລະສະສາງສ່ວນປ່ຽນແປງດ້ານມູນຄ່າຍຸຕິທຳ ຫຼື ກະແສເງິນສົດທີ່ຄາດຫວັງໄວ້ຈາກລາຍການທີ່ໄດ້ຄຸ້ມກັນຄວາມສ່ຽງ. ວິສາຫະກິດຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ໃນກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ ທຸກສ່ວນເກີນດ້ານມູນຄ່າຍຸຕິທຳຂອງເຄື່ອງມືຄຸ້ມກັນຄວາມສ່ຽງ ໂດຍສົມທົບໃສ່ສ່ວນປ່ຽນແປງດ້ານມູນຄ່າຍຸຕິທຳ ຂອງກະແສເງິນສົດທີ່ຄາດຫວັງໄວ້ (ບາງຄັ້ງເອີ້ນວ່າການຂາດປະສິດທິພາບຂອງການຄຸ້ມກັນ). ສ່ວນໄດ້ ຫຼື ສ່ວນເສຍຂອງການຄ້າປະກັນ ທີ່ໄດ້ລົງບັນຊີໃນຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມອື່ນໆຈະຕ້ອງຈັດປະເພດຄືນເປັນກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ ຖ້າວ່າລາຍການທີ່ໄດ້ຄຸ້ມກັນຄວາມສ່ຽງໄດ້ລົງບັນຊີເປັນກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ ຫຼື ຖ້າວ່າສາຍພົວພັນດ້ານການຄ້າປະກັນຫາກສິ້ນສຸດລົງ.

12.24 ຖ້າວ່າຄວາມສ່ຽງທີ່ໄດ້ຄຸ້ມກັນ ແມ່ນຄວາມສ່ຽງດ້ານອັດຕາດອກເບ້ຍຜັນແປ ຂອງເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດທີ່ ທີ່ໄດ້ຕີມູນຄ່າຕາມຕົ້ນທຶນທັກທິດແທນ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີຕາມຫຼັງ ໃນກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ ການຊຳລະເງິນແຕ່ລະໄລຍະ ເປັນເງິນສົດສຸດທິບ້ວງການແລກປ່ຽນອັດຕາດອກເບ້ຍ ທີ່ເປັນເຄື່ອງມືຄຸ້ມກັນຄວາມສ່ຽງ ໃນປີ ທີ່ການສະສາງສຸດທິສະສົມຂຶ້ນ.

12.25 ວິສາຫະກິດຕ້ອງຢຸດຕິການບັນຊີຄຸ້ມກັນຄວາມສ່ຽງທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ ໃນວັກ 12.23 ຖ້າວ່າ :

- (ກ) ເຄື່ອງມືຄຸ້ມກັນຄວາມສ່ຽງເກີນກຳນົດອາຍຸການ ຫຼື ຖືກຂາຍ ຫຼື ຍົກເລີກ;
- (ຂ) ການຄຸ້ມກັນບໍ່ບັນລຸຕາມເງື່ອນໄຂມາດຕະຖານການບັນຊີຄຸ້ມກັນຄວາມສ່ຽງທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນວັກ 12.16 ອີກແລ້ວ;
- (ຄ) ໃນການຄຸ້ມກັນລາຍການເຄື່ອນໄຫວຄາດຄະເນ, ລາຍການເຄື່ອນໄຫວຄາດຄະເນນັ້ນ ບໍ່ເປັນໄປໄດ້ຢ່າງສູງອີກແລ້ວ; ຫຼື
- (ງ) ວິສາຫະກິດລົບລ້າງຂໍ້ກຳນົດນັ້ນ.

ຖ້າວ່າວິສາຫະກິດບໍ່ຄາດຫວັງວ່າລາຍການເຄື່ອນໄຫວຄາດຄະເນ ທີ່ກຳນົດໄວ້ຈະເກີດຂຶ້ນອີກແລ້ວ ຫຼື ຖ້າວ່າເຄື່ອງມືການ

ເງິນປະເພດໜີ້ທີ່ໄດ້ຄຸ້ມກັນຖືກຕີມູນຄ່າຕາມຕົ້ນທຶນທັກທິດແທນ ໄດ້ຖືກຕັດລາຍການບັນຊີ, ທຸກສ່ວນໄດ້ ຫຼື ສ່ວນເສຍຂອງ ເຄື່ອງມືຄຸ້ມກັນຄວາມສ່ຽງທີ່ໄດ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີໃນຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມອື່ນໆ ຈະຖືກຈັດປະເພດຄືນຈາກຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມອື່ນໆ ເປັນກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ.

ການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານ

- 12.26 ວິສາຫະກິດທີ່ປະຕິບັດຕາມໝວດດັ່ງກ່າວນີ້ ຕ້ອງເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານທັງໝົດທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນໝວດ 11 ລວມເຖິງການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບເຄື່ອງມືການເງິນທີ່ຢູ່ໃນຂອບເຂດການຂອງໝວດດັ່ງກ່າວນີ້, ພ້ອມທັງຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ນອນຢູ່ໃນຂອບເຂດຂອງໝວດ 11. ນອກນັ້ນ, ຖ້າວ່າວິສາຫະກິດນຳໃຊ້ການບັນຊີຄຸ້ມກັນຄວາມສ່ຽງ, ຕ້ອງໄດ້ເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານເພີ່ມເຕີມ ດັ່ງທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນວັກ 12.27 ຫາ 12.29.
- 12.27 ວິສາຫະກິດຕ້ອງເປີດເຜີຍລາຍການດັ່ງລຸ່ມນີ້ໂດຍແຍກຕ່າງຫາກສຳລັບສີ່ປະເພດການຄຸ້ມກັນຄວາມສ່ຽງດັ່ງທີ່ໄດ້ສະເໜີໃນວັກ 12.17:
- (ກ) ຄຳອະທິບາຍ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມກັນ ;
 - (ຂ) ຄຳອະທິບາຍ ກ່ຽວກັບເຄື່ອງມືການເງິນທີ່ເປັນເຄື່ອງມືຄຸ້ມກັນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ມູນຄ່າຍຸຕິທຳຂອງເຄື່ອງມືດັ່ງກ່າວໃນມື້ລາຍງານ ;
 - (ຄ) ລັກສະນະເນື້ອໃນຂອງຄວາມສ່ຽງທີ່ໄດ້ຄຸ້ມກັນ, ລວມທັງຄຳອະທິບາຍ ກ່ຽວກັບລາຍການທີ່ໄດ້ຄຸ້ມກັນຄວາມສ່ຽງ.
- 12.28 ຖ້າວ່າວິສາຫະກິດນຳໃຊ້ການບັນຊີຄຸ້ມກັນຄວາມສ່ຽງເພື່ອຄຳປະກັນຄວາມສ່ຽງດ້ານອັດຕາດອກເບ້ຍຄົງທີ່ ຫຼື ຄວາມສ່ຽງດ້ານລາຄາສິນຄ້າທີ່ຮັກສາໄວ້ (ວັກ 12.19 ຫາ 12.22), ຕ້ອງໄດ້ເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານດັ່ງລຸ່ມນີ້ :
- (ກ) ຈຳນວນເງິນສ່ວນປ່ຽນແປງດ້ານມູນຄ່າຍຸຕິທຳ ຂອງເຄື່ອງມືຄຸ້ມກັນຄວາມສ່ຽງ ທີ່ໄດ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີໃນກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ;
 - (ຂ) ຈຳນວນເງິນສ່ວນປ່ຽນແປງດ້ານມູນຄ່າຍຸຕິທຳ ຂອງລາຍການທີ່ໄດ້ຄຸ້ມກັນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ໄດ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີໃນກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ.
- 12.29 ຖ້າວ່າວິສາຫະກິດນຳໃຊ້ການບັນຊີຄຸ້ມກັນຄວາມສ່ຽງ ເພື່ອຄຸ້ມກັນຄວາມສ່ຽງດ້ານອັດຕາດອກເບ້ຍຜັນແປ, ຄວາມສ່ຽງດ້ານການແລກປ່ຽນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ, ຄວາມສ່ຽງດ້ານລາຄາສິນຄ້າໃນຂໍ້ຕູກມັດຂາດຕົວ ຫຼື ລາຍການເຄື່ອນໄຫວຄາດຄະເນທີ່ເປັນໄປໄດ້ຢ່າງສູງ ຫຼື ການລົງທຶນສຸດທິໃນກິດຈະການຢູ່ຕ່າງປະເທດ (ວັກ 12.23 ຫາ 12.25), ວິສາຫະກິດຕ້ອງເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນ ດັ່ງລຸ່ມນີ້:
- (ກ) ບັນດາປຶກການບັນຊີຊຶ່ງຄາດວ່າຈະເກີດມີກະແສເງິນສົດ ແລະ ເວລາໃດກະແສເງິນສົດລວມດັ່ງກ່າວຄາດວ່າຈະມີຜົນກະທົບໃສ່ກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ;
 - (ຂ) ຄຳອະທິບາຍ ກ່ຽວກັບລາຍການເຄື່ອນໄຫວຄາດຄະເນໃດໜຶ່ງ ຊຶ່ງໄດ້ນຳໃຊ້ການບັນຊີຄຸ້ມກັນຄວາມສ່ຽງໃນໄລຍະຜ່ານມາ, ແຕ່ຫາກຄາດກະວ່າຈະບໍ່ນຳໃຊ້ອີກ ;
 - (ຄ) ຈຳນວນເງິນສ່ວນປ່ຽນແປງດ້ານມູນຄ່າຍຸຕິທຳ ຂອງເຄື່ອງມືຄຸ້ມກັນຄວາມສ່ຽງ ທີ່ໄດ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີໃນຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມອື່ນໆໃນປີ (ວັກ12.23) ;
 - (ງ) ຈຳນວນເງິນທີ່ໄດ້ຈັດປະເພດຄືນໃໝ່ອອກຈາກຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມອື່ນໆ ແລ້ວເອົາເຂົ້າໃນກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນໃນປີ (ວັກ 12.23 ແລະ 12.25) ;
 - (ຈ) ທຸກສ່ວນເກີນດ້ານມູນຄ່າຍຸຕິທຳ ຂອງເຄື່ອງມືຄຸ້ມກັນຄວາມສ່ຽງ ສົມທຽບໃສ່ສ່ວນປ່ຽນແປງຂອງມູນຄ່າຍຸຕິທຳຂອງກະແສເງິນສົດ ທີ່ຄາດຫວັງໄວ້ ແລະ ທີ່ໄດ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີໃນກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ (ວັກ 12.24).

ການສົມທຽບກັບ IFRS ສໍາລັບ ວນກ	
12.2	IFRS ສໍາລັບ ວນກ ອະນຸຍາດໃຫ້ປະຕິບັດຂໍ້ກຳນົດການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ແລະ ການຕີມູນຄ່າ ຂອງ IAS 39 ເຄື່ອງມືການເງິນ: ການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ແລະ ການຕີມູນຄ່າ ແທນ ໝວດ 11 ເຄື່ອງມືການເງິນພື້ນຖານ ແລະ ໝວດ 12 ປະເດັນຕ່າງໆ ທີ່ຕິດພັນກັບເຄື່ອງມືການເງິນອື່ນໆ. ມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ບໍ່ອະນຸຍາດການປະຕິບັດສິ່ງດັ່ງກ່າວ. ວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງ ຕ້ອງປະຕິບັດຂໍ້ກຳນົດ ຂອງທັງໝວດ 11 ແລະ 12 ເຕັມສ່ວນ. ວັກນີ້ ຖືກຕັດອອກ.

ໝວດ 13

ເຄື່ອງໃນສາງ

ຂອບເຂດຂອງໝວດນີ້

- 13.1 ໝວດດັ່ງກ່າວ ສະເໜີບັນດາຫຼັກການການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ແລະ ການຕີມູນຄ່າເຄື່ອງໃນສາງ. ເຄື່ອງໃນສາງ ແມ່ນ ຊັບສິນ :
- (ກ) ທີ່ຮັກສາໄວ້ເພື່ອຂາຍໃນໃນການດຳເນີນທຸລະກິດປົກກະຕິ ;
 - (ຂ) ທີ່ພວມຜະລິດເພື່ອຂາຍ; ຫຼື
 - (ຄ) ໃນຮູບແບບວັດຖຸດິບ ຫຼື ວັດຖຸປະກອບທີ່ຕ້ອງໄດ້ຊົມໃຊ້ໃນຂະບວນການຜະລິດ ຫຼື ການສະໜອງການບໍລິການ.
- 13.2 ໝວດດັ່ງກ່າວນີ້ ນຳໃຊ້ສໍາລັບເຄື່ອງໃນສາງທັງໝົດ, ເວັ້ນເສຍ :
- (ກ) ວຽກທີ່ພວມດຳເນີນການ ຊຶ່ງກຳເນີດຈາກສັນຍາການກໍ່ສ້າງ, ລວມທັງສັນຍາທີ່ຕິດພັນໂດຍກົງກັບການໃຫ້ບໍລິການ (ເບິ່ງ ໝວດ 23 ລາຍຮັບ).
 - (ຂ) ເຄື່ອງມືການເງິນ (ເບິ່ງໝວດ 11 ເຄື່ອງມືການເງິນພື້ນຖານ ແລະ ໝວດ 12 ປະເດັນຕ່າງໆທີ່ຕິດພັນກັບເຄື່ອງມືການເງິນອື່ນໆ).
 - (ຄ) ຊັບສິນຊີວະພາບ ທີ່ພົວພັນກັບກິດຈະກຳກະສິກໍາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນກະສິກໍາໃນເວລາເກັບກຸ່ວ (ເບິ່ງໝວດ 34 ກິດຈະການພິເສດ).
- 13.3 ໝວດດັ່ງກ່າວນີ້ ບໍ່ນຳໃຊ້ສໍາລັບການຕີມູນຄ່າເຄື່ອງໃນສາງ ທີ່ຮັກສາໄວ້ໂດຍ :
- (ກ) ຜູ້ຜະລິດ ຜະລິດຕະພັນກະເສດ ແລະ ປ່າໄມ້, ຜະລິດຕະພັນກະສິກໍາຫຼັງເກັບກຸ່ວ ແລະ ແຮ່ທາດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນທີ່ກຳເນີດຈາກແຮ່ທາດ, ໃນຂອບເຂດທີ່ເຄື່ອງໃນສາງດັ່ງກ່າວ ຖືກຕີມູນຄ່າຕາມມູນຄ່າຍຸຕິທຳ ລົບຕົ້ນທຶນຂາຍ ຜ່ານກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ, ຫຼື
 - (ຂ) ນາຍໜ້າແລະຜູ້ຂາຍຍົກສິນຄ້າ, ຊຶ່ງຕີມູນຄ່າເຄື່ອງໃນສາງ ຕາມມູນຄ່າຍຸຕິທຳລົບຕົ້ນທຶນຂາຍ ຜ່ານກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ.

ການຕີມູນຄ່າເຄື່ອງໃນສາງ

- 13.4 ວິສາຫະກິດຕ້ອງຕີມູນຄ່າເຄື່ອງໃນສາງ ດ້ວຍມູນຄ່າທີ່ຕໍ່າກ່ວາໝູ່ ລະຫວ່າງຕົ້ນທຶນ ແລະ ລາຄາຂາຍຄາດຄະເນ ຫັກຕົ້ນທຶນໃນການຜະລິດສິນຄ້າໃຫ້ສໍາເລັດຮູບ ແລະ ການຂາຍອອກ.

ຕົ້ນທຶນເຄື່ອງໃນສາງ

- 13.5 ວິສາຫະກິດຕ້ອງເອົາລວມເຂົ້າໃນຕົ້ນທຶນເຄື່ອງໃນສາງ ທຸກລາຍການຕົ້ນທຶນຊື້, ຕົ້ນທຶນປຸງແຕ່ງ ແລະ ຕົ້ນທຶນທີ່ເກີດຂຶ້ນອື່ນໆເພື່ອເຮັດໃຫ້ເຄື່ອງໃນສາງຢູ່ໃນສະຖານທີ່ ແລະ ຢູ່ໃນສະພາບຂອງຕົນໃນປັດຈຸບັນ.

ຕົ້ນທຶນຊື້

- 13.6 ຕົ້ນທຶນຊື້ເຄື່ອງໃນສາງ ປະກອບດ້ວຍລາຄາຊື້, ຄ່າພາສີ ແລະ ອາກອນອື່ນໆ (ທີ່ບໍ່ແມ່ນອາກອນທີ່ວິສາຫະກິດເກັບຄືນໄດ້ຕາມຫຼັງຈາກຂະແໜງການສ່ວຍສາອາກອນ), ພ້ອມທັງຄ່າຂົນສົ່ງ, ຄ່າແບກຫາບ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍອື່ນໆທີ່ຕິດພັນໂດຍກົງກັບການຊື້ຜະລິດຕະພັນສໍາເລັດຮູບ, ວັດຖຸດິບ ແລະ ຄ່າບໍລິການ. ສ່ວນຫຼຸດການຄ້າ, ສ່ວນຫຼຸດອື່ນໆ ແລະ ລາຍການອື່ນໆທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ຖືກຫັກອອກ ເພື່ອຄິດໄລ່ຕົ້ນທຶນຊື້.

- 13.7 ວິສາຫະກິດສາມາດຊື້ເຄື່ອງເຂົ້າສາງຕາມເງື່ອນໄຂການຊຳລະເງິນເຍື້ອນຊຳລະ. ໃນບາງກໍລະນີ, ສັນຍາບັນຈຸອົງປະກອບດ້ານການປະກອບທຶນທີ່ບໍ່ໄດ້ແຈ້ງ ເຊັ່ນ ສ່ວນຜິດດ່ຽງ ລະຫວ່າງລາຄາຊື້ຕາມເງື່ອນໄຂການໃຫ້ສິນເຊື່ອປົກກະຕິ ແລະ ຈຳນວນເງິນເຍື້ອນຊຳລະ. ໃນກໍລະນີດັ່ງກ່າວ, ສ່ວນຜິດດ່ຽງໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີເປັນລາຍຈ່າຍດອກເບ້ຍໃນຮອບເວລາການປະກອບທຶນ ແລະ ບໍ່ໄດ້ບວກຕື່ມໃສ່ຕົ້ນທຶນເຄື່ອງໃນສາງ.

ຕົ້ນທຶນປຸງແຕ່ງ

- 13.8 ຕົ້ນທຶນປຸງແຕ່ງເຄື່ອງໃນສາງປະກອບດ້ວຍຕົ້ນທຶນທີ່ຕິດພັນໂດຍກົງກັບທົວໜ່ວຍການຜະລິດ ເຊັ່ນຄ່າແຮງງານທາງກົງ. ນອກນັ້ນ ຍັງມີການຈັດແບ່ງຢ່າງເປັນລະບົບ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຄົງທີ່ ແລະ ຜັນແປ ເຂົ້າໃນການຜະລິດ ທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນການປຸງແຕ່ງວັດຖຸດິບ ເປັນສິນຄ້າສຳເລັດຮູບ. ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທົ່ວໄປຄົງທີ່ໃນການຜະລິດ ແມ່ນຕົ້ນທຶນການຜະລິດທາງອ້ອມ ຊຶ່ງມີລັກສະນະຄົງຄ່າໂດຍທຽບຖານ ໂດຍບໍ່ຂຶ້ນກັບບໍລິມາດການຜະລິດ ເຊັ່ນຄ່າຫຼັກຖານ ແລະ ຄ່າບຳລຸງຮັກສາສິ່ງປຸກສ້າງ ແລະ ອຸປະກອນ, ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ບໍລິຫານໂຮງງານ. ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທົ່ວໄປຜັນແປໃນການຜະລິດ ແມ່ນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທາງອ້ອມໃນການຜະລິດ ຊຶ່ງຜັນແປໂດຍກົງ ຫຼື ເກືອບວ່າໂດຍກົງຕາມບໍລິມາດການຜະລິດ ເຊັ່ນວັດຖຸດິບທາງອ້ອມ ແລະ ຄ່າແຮງງານທາງອ້ອມ.

ການຈັດແບ່ງຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທົ່ວໄປໃນການຜະລິດ

- 13.9 ວິສາຫະກິດຕ້ອງຈັດແບ່ງຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຄົງທີ່ໃນການຜະລິດ ເຂົ້າໃນຕົ້ນທຶນປຸງແຕ່ງໂດຍອີງໃສ່ກຳລັງການຜະລິດປົກກະຕິຂອງສິ່ງຕິດຕັ້ງການຜະລິດ. ກຳລັງການຜະລິດປົກກະຕິ ແມ່ນການຜະລິດສະເລ່ຍຊຶ່ງຄາດວ່າຈະບັນລຸໃນຮອບເວລາ ຫຼື ລະດູການຈຳນວນໜຶ່ງ ພາຍໃຕ້ສະພາບການປົກກະຕິ, ໂດຍຄຳນຶງເຖິງການສູນເສຍກຳລັງການຜະລິດ ທີ່ເກີດຈາກການບຳລຸງຮັກສາຕາມແຜນການ. ອາດຈະນຳໃຊ້ລະດັບການຜະລິດຕົວຈິງ ຖ້າຫາກໂກງຄຸງກັບກຳລັງການຜະລິດປົກກະຕິ. ຈຳນວນເງິນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຄົງທີ່ໃນການຜະລິດ ທີ່ຈັດແບ່ງເຂົ້າໃນແຕ່ລະທົວໜ່ວຍການຜະລິດ ບໍ່ໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນ ເນື່ອງຈາກການຫຼຸດລົງຂອງການຜະລິດ ຫຼື ເຄື່ອງຈັກຜະລິດທີ່ບໍ່ໄດ້ນຳໃຊ້. ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທົ່ວໄປທີ່ບໍ່ໄດ້ຈັດແບ່ງ ຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີເປັນລາຍຈ່າຍໃນຮອບເວລາທີ່ໄດ້ມີການເກີດຂຶ້ນ. ໃນຮອບເວລາການຜະລິດທີ່ສູງຜິດປົກກະຕິ, ຈຳນວນເງິນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຄົງທີ່ທົ່ວໄປ ທີ່ຈັດແບ່ງເຂົ້າໃນແຕ່ລະທົວໜ່ວຍການຜະລິດ ຫຼຸດລົງເພື່ອເຮັດແນວໃດ ບໍ່ໃຫ້ມີການຕີມູນຄ່າເຄື່ອງໃນສາງສູງກ່ວາຕົ້ນທຶນ. ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທົ່ວໄປຜັນແປໃນການຜະລິດ ຖືກຈັດສັນເຂົ້າໃນແຕ່ລະທົວໜ່ວຍການຜະລິດ ບົນພື້ນຖານການນຳໃຊ້ຕົວຈິງ ກ່ຽວກັບສິ່ງຕິດຕັ້ງການຜະລິດ.

ຜະລິດຕະພັນຮ່ວມ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສຳຮອງ

- 13.10 ຂະບວນການຜະລິດໃດໜຶ່ງ ສາມາດເຮັດໃຫ້ມີການຜະລິດພ້ອມໆກັນ ຫຼາຍກ່ວາໜຶ່ງຜະລິດຕະພັນ. ນັ້ນແມ່ນກໍລະນີ ເມື່ອມີການຜະລິດຜະລິດຕະພັນຮ່ວມ ຫຼື ຖ້າຫາກມີຜະລິດຕະພັນຕົ້ນຕໍ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສຳຮອງ. ຖ້າວ່າບໍ່ສາມາດຈຳແນກຕົ້ນທຶນຂອງວັດຖຸດິບ ຫຼື ວັດຖຸພວມປຸງແຕ່ງຂອງແຕ່ລະຜະລິດຕະພັນ ອອກຕ່າງຫາກ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງຈັດສັນເຂົ້າ ໃນລະຫວ່າງຜະລິດຕະພັນຕ່າງໆບົນພື້ນຖານທີ່ສົມເຫດສົມຜົນ ແລະ ກົມກຽວກັນ. ຕົວຢ່າງ, ການຈັດສັນດັ່ງກ່າວສາມາດດຳເນີນບົນພື້ນຖານມູນຄ່າຂາຍໂດຍທຽບຖານຂອງແຕ່ລະຜະລິດຕະພັນ, ຫຼືວ່າໃນຂັ້ນຕອນຂະບວນການຜະລິດ ຊຶ່ງສາມາດຈຳແນກຜະລິດຕະພັນເປັນແຕ່ລະລາຍໄດ້ ຫຼື ໃນຂັ້ນຕອນການຜະລິດຂອດສຳເລັດຮູບ. ຕາມຄຸນລັກສະນະຂອງມັນ, ຜະລິດຕະພັນສຳຮອງສ່ວນຫຼາຍຈະມີຄວາມສຳຄັນທຽບຖານໜ້ອຍ. ຖ້າຫາກເປັນຄືແນວນັ້ນ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງຕີມູນຄ່າຕາມລາຄາຂາຍ ຫັກຕົ້ນທຶນໃນການຜະລິດສິນຄ້າໃຫ້ສຳເລັດຮູບ ແລະ ໃນການຂາຍອອກ ແລະ ຫັກຈຳນວນເງິນດັ່ງກ່າວອອກຈາກຕົ້ນທຶນຂອງຜະລິດຕະພັນຕົ້ນຕໍ. ຜົນອອກມາຄື **ມູນຄ່າໃນບັນຊີຂອງຜະລິດຕະພັນຕົ້ນຕໍ** ຈະບໍ່ແຕກຕ່າງກັນຫຼາຍກັບຕົ້ນທຶນຂອງຜະລິດຕະພັນຕົ້ນຕໍ.

ຕົ້ນທຶນອື່ນໆທີ່ລວມໃນເຄື່ອງໃນສາງ

- 13.11 ວິສາຫະກິດຕ້ອງເອົາຄ່າໃຊ້ຈ່າຍອື່ນໆເຂົ້າໃນຕົ້ນທຶນເຄື່ອງໃນສາງ ພຽງແຕ່ເມື່ອຄ່າໃຊ້ຈ່າຍດັ່ງກ່າວ ເຮັດໃຫ້ເຄື່ອງໃນສາງຢູ່ໃນສະຖານທີ່ ແລະ ໃນສະພາບຂອງຕົນໃນປັດຈຸບັນເທົ່ານັ້ນ.

13.12 ວັກ 12.19(ຂ) ກຳນົດວ່າ ໃນບາງກໍລະນີ, ສ່ວນປ່ຽນແປງດ້ານມູນຄ່າຍຸຕິທຳຂອງເຄື່ອງມືຄຸ້ມກັນຄວາມສ່ຽງດ້ານອັດຕາດອກເບ້ຍຄົງທີ່ ຫຼື ຄວາມສ່ຽງດ້ານລາຄາສິນຄ້າທີ່ຮັກສາໄວ້ ເຮັດໃຫ້ມີການປັບປຸງມູນຄ່າໃນບັນຊີຂອງສິນຄ້າ.

ຕົ້ນທຶນທີ່ບໍ່ລວມເຂົ້າເຄື່ອງໃນສາງ

13.13 ຕົວຢ່າງ ກ່ຽວກັບຕົ້ນທຶນທີ່ບໍ່ລວມເຂົ້າໃນຕົ້ນທຶນເຄື່ອງໃນສາງ ແລະທີ່ໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີເປັນລາຍຈ່າຍໃນປີການບັນຊີທີ່ໄດ້ເກີດມີຕົ້ນທຶນດັ່ງກ່າວ ມີຄື:

- (ກ) ມູນຄ່າທີ່ຜິດປົກກະຕິຂອງເສດຜະລິດຕະພັນ, ຄ່າແຮງງານ ຫຼື ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍອື່ນໆໃນການຜະລິດ.
- (ຂ) ຄ່າເກັບມື້ເຄື່ອງໃນສາງ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍດັ່ງກ່າວທາງກາງເປັນສໍາລັບຂະບວນການຜະລິດ ກ່ອນຈະເຂົ້າສູ່ຂັ້ນຕອນການຜະລິດຄັ້ງຕໍ່ໄປ.
- (ຄ) ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທົ່ວໄປໃນການບໍລິຫານ ທີ່ບໍ່ໄດ້ປະກອບເຮັດໃຫ້ເຄື່ອງໃນສາງ ຢູ່ໃນສະຖານທີ່ ແລະ ສະພາບຂອງຕົນໃນປັດຈຸບັນ.
- (ງ) ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການຂາຍ.

ຕົ້ນທຶນເຄື່ອງໃນສາງຂອງຜູ້ໃຫ້ບໍລິການ

13.14 ໃນກໍລະນີທີ່ວ່າ ຜູ້ໃຫ້ບໍລິການ ມີເຄື່ອງໃນສາງ, ຜູ້ໃຫ້ບໍລິການດັ່ງກ່າວ ມີການຕີມູນຄ່າເຄື່ອງໃນສາງນັ້ນ ຕາມຕົ້ນທຶນການຜະລິດ. ຕົ້ນທຶນດັ່ງກ່າວ ໂດຍຕົ້ນຕໍປະກອບດ້ວຍຄ່າແຮງງານ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍອື່ນໆໃຫ້ພະນັກງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໂດຍກົງກັບການໃຫ້ບໍລິການ, ລວມທັງພະນັກງານຄວບຄຸມດູແລ, ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທົ່ວໄປ ທີ່ຕິດພັນ. ຄ່າແຮງງານ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍອື່ນໆທີ່ພົວພັນກັບການຂາຍ ແລະ ພະນັກງານບໍລິຫານທົ່ວໄປແມ່ນບໍ່ເອົາລວມເຂົ້າ, ແຕ່ທາງກົດໝາຍຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີເປັນລາຍຈ່າຍໃນປີທີ່ເກີດຂຶ້ນ. ຕົ້ນທຶນເຄື່ອງໃນສາງຂອງຜູ້ໃຫ້ບໍລິການບໍ່ມີສ່ວນຜິດດ່ຽງກໍາໄລ ຫຼື ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທົ່ວໄປທີ່ບໍ່ຕິດພັນ ຊຶ່ງສ່ວນຫຼາຍຈະຖືກລວມເຂົ້າໃນລາຄາໃນໄບເກັບເງິນທີ່ຜູ້ໃຫ້ບໍລິການອອກໃຫ້.

ຕົ້ນທຶນຜະລິດຕະພັນກະສິກໍາທີ່ເກັບກ່ຽວຈາກຊັບສິນຊີວະພາບ

13.15 ໝວດ 34 ກຳນົດວ່າເຄື່ອງໃນສາງ ທີ່ປະກອບດ້ວຍຜະລິດຕະພັນກະສິກໍາ ຊຶ່ງວິສາຫະກິດໄດ້ເກັບກ່ຽວຈາກຊັບສິນຊີວະພາບ ຕ້ອງຖືກຕີມູນຄ່າ ໃນເວລາມີການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີເບື້ອງຕົ້ນ ຕາມມູນຄ່າຍຸຕິທຳ ທັກຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການຂາຍໃນຈຸດເກັບກ່ຽວ ທີ່ໄດ້ຄາດຄະເນໄວ້. ມູນຄ່າດັ່ງກ່າວກາຍເປັນຕົ້ນທຶນເຄື່ອງໃນສາງໃນມື້ປະຕິບັດໝວດນີ້.

ເຕັກນິກການຕີມູນຄ່າຕົ້ນທຶນ, ເຊັ່ນວິທີການຄິດໄລ່ຕົ້ນທຶນມາດຕະຖານ, ວິທີການຄິດໄລ່ລາຄາຂາຍຍ່ອຍ ແລະ ລາຄາຊື້ຫຼ້າສຸດ

13.16 ວິສາຫະກິດສາມາດນຳໃຊ້ເຕັກນິກ ເຊັ່ນວິທີການຄິດໄລ່ຕົ້ນທຶນມາດຕະຖານ, ວິທີການລາຄາຂາຍຍ່ອຍ ຫຼື ລາຄາຊື້ສິນຄ້າຫຼ້າສຸດເພື່ອຕີມູນຄ່າຕົ້ນທຶນເຄື່ອງໃນສາງ ຖ້າວ່າວິທີການດັ່ງກ່າວໃຫ້ຜົນໄດ້ຮັບທີ່ໃກ້ຄຽງກັບຕົ້ນທຶນ. ຕົ້ນທຶນມາດຕະຖານຄຳນຶງເຖິງລະດັບການນຳໃຊ້ປົກກະຕິ ກ່ຽວກັບວັດຖຸດິບ ແລະ ວັດຖຸປະກອບ, ແຮງງານ, ປະສິດທິພາບ ແລະ ການນຳໃຊ້ກຳລັງການຜະລິດ. ໄດ້ມີການກວດກາຄືນວິທີການເຫຼົ່ານີ້ຢ່າງເປັນປົກກະຕິຖ້າຈຳເປັນ ແລະ ດັດແກ້ຕາມເງື່ອນໄຂປັດຈຸບັນ. ວິທີການຂາຍຍ່ອຍ ຕີມູນຄ່າຕົ້ນທຶນເຄື່ອງໃນສາງໂດຍທັກມູນຄ່າຂາຍອອກຂອງເຄື່ອງໃນສາງ ຕາມອັດຕາສ່ວນຜິດດ່ຽງຕົ້ນທຶນທີ່ແທດເໝາະ.

ສູດຄິດໄລ່ຕົ້ນທຶນ

13.17 ວິສາຫະກິດຕ້ອງຕີມູນຄ່າຕົ້ນທຶນຂອງລາຍການເຄື່ອງໃນສາງ ຊຶ່ງໂດຍປົກກະຕິແລກປ່ຽນກັນບໍ່ໄດ້ ແລະສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ ໄດ້ຜະລິດ ແລະ ຖືກແຍກອອກສໍາລັບໂຄງການສະເພາະ ໂດຍໃສ່ຊື່ສະເພາະສໍາລັບຕົ້ນທຶນແຕ່ລະລາຍ.

13.18 ວິສາຫະກິດຕ້ອງຕິດຕາມຄ່າຕົ້ນທຶນເຄື່ອງໃນສາງ, ທີ່ນອກຈາກສິ່ງທີ່ໄດ້ຍົກຂຶ້ນໃນວັກ 13.17, ໂດຍນຳໃຊ້ສູດຄິດໄລ່ ເຂົ້າກ່ອນ, ອອກກ່ອນ (FIFO) ຫຼື ສູດຄິດໄລ່ຕົ້ນທຶນສະເລ່ຍຕາມນ້ຳໜັກ. ວິສາຫະກິດຕ້ອງນຳໃຊ້ສູດຄິດໄລ່ຕົ້ນທຶນແບບດຽວກັນ ສຳລັບເຄື່ອງໃນສາງທັງໝົດ ທີ່ມີລັກສະນະເນື້ອໃນ ແລະ ການນຳໃຊ້ຄ້າຍຄືກັນສຳລັບວິສາຫະກິດ. ສຳລັບເຄື່ອງໃນສາງທີ່ມີລັກສະນະເນື້ອໃນ ຫຼື ການນຳໃຊ້ທີ່ແຕກຕ່າງກັນ, ການນຳໃຊ້ສູດຄິດໄລ່ຕົ້ນທຶນເພື່ອຄິດໄລ່ຕົ້ນທຶນ ອາດຖືກຍັງຢືນໄດ້. ມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ນຳໃຊ້ວິທີການເຂົ້າລຸນ-ອອກກ່ອນ (LIFO).

ການສູນເສຍມູນຄ່າເຄື່ອງໃນສາງ

13.19 ວັກ 27.2 ຫາ 27.4 ກຳນົດໃຫ້ວິສາຫະກິດ ປະເມີນຜົນ ໃນແຕ່ລະທ້າຍຮອບເວລາລາຍງານ ວ່າເຄື່ອງໃນສາງໄດ້ສູນເສຍມູນຄ່າຫຼືບໍ່, ເຊັ່ນມູນຄ່າໃນບັນຊີບໍ່ສາມາດຖືກເກັບກູ້ຄືນໄດ້ໝົດ (ເນື່ອງຈາກຄ່າເສຍຫາຍ, ການພົ້ນສະໄໝ ຫຼື ລາຄາຂາຍຫຼຸດລົງ). ຖ້າວ່າລາຍການ (ຫຼື ກຸ່ມລາຍການ) ໃດໜຶ່ງຂອງເຄື່ອງໃນສາງທາກສູນເສຍມູນຄ່າ, ວັກດັ່ງກ່າວເຫຼົ່ານີ້ ກຳນົດໃຫ້ວິສາຫະກິດຕິດຕາມຄ່າເຄື່ອງໃນສາງຕາມລາຄາຂາຍ ທັກຕົ້ນທຶນໃນການຜະລິດສິນຄ້າໃຫ້ສຳເລັດຮູບ ແລະ ໃນການຂາຍອອກ ແລະ ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີຂາດຫີນຈາກການສູນເສຍມູນຄ່າ. ນອກນັ້ນ, ວັກດັ່ງກ່າວເຫຼົ່ານີ້ ຍັງກຳນົດໃນບາງກໍລະນີໃຫ້ປັບປຸງລາຍການ ການສູນເສຍມູນຄ່າຜ່ານມາ.

ການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີເປັນລາຍຈ່າຍ

13.20 ເວລາຂາຍເຄື່ອງໃນສາງອອກ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງຮັບຮູ້ມູນຄ່າໃນບັນຊີຂອງເຄື່ອງໃນສາງ ເປັນລາຍຈ່າຍໃນປີ ທີ່ໄດ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ລາຍຮັບທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

13.21 ເຄື່ອງໃນສາງບາງລາຍ ສາມາດຈັດສັນເຂົ້າໃນບັນຊີຊັບສິນອື່ນໆ ເຊັ່ນ ເຄື່ອງໃນສາງທີ່ໄດ້ນຳໃຊ້ເປັນອົງປະກອບຂອງ ຊັບສົມບັດຄົງທີ່ມີຕົວຕົນ ທີ່ວິສາຫະກິດໄດ້ຜະລິດເອົາເອງ. ເຄື່ອງໃນສາງທີ່ໄດ້ຈັດສັນເຂົ້າເປັນອົງປະກອບຊັບສິນຕາມແບບວິທີການດັ່ງກ່າວນີ້ ຈະຖືກລົງບັນຊີຕາມຫຼັງ ຕາມໝວດນີ້ ຂອງມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບປະເພດຊັບສິນດັ່ງກ່າວ.

ການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານ

13.22 ວິສາຫະກິດຕ້ອງເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານດັ່ງລຸ່ມນີ້ :

- (ກ) ນະໂຍບາຍການບັນຊີທີ່ໄດ້ຮັບຮອງນຳໃຊ້ເພື່ອຕິດຕາມຄ່າເຄື່ອງໃນສາງ, ລວມທັງສູດຄິດໄລ່ຕົ້ນທຶນທີ່ໄດ້ນຳໃຊ້.
- (ຂ) ລວມຍອດມູນຄ່າໃນບັນຊີຂອງເຄື່ອງໃນສາງ ແລະ ມູນຄ່າໃນບັນຊີ ຕາມປະເພດທີ່ແທດເໝາະສຳລັບວິສາຫະກິດ.
- (ຄ) ມູນຄ່າເຄື່ອງໃນສາງທີ່ໄດ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີເປັນລາຍຈ່າຍໃນປີ.
- (ງ) ຂາດຫີນຈາກການສູນເສຍມູນຄ່າທີ່ໄດ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ຫຼື ປັບປຸງລາຍການ ໃນກຳໄລ ຫຼື ຂາດຫີນ ຕາມຂໍ້ກຳນົດໃນໝວດ 27.
- (ຈ) ລວມຍອດມູນຄ່າໃນບັນຊີຂອງເຄື່ອງໃນສາງທີ່ໄດ້ຊວດຈຳເປັນຫຼັກຊັບຄ້ຳປະກັນໜີ້ສິນ.

ການສົມທຽບກັບ IFRS ສຳລັບ ວນກ
ມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ຄືກັນກັບ IFRS ສຳລັບ ວນກ.

ໝວດ 14

ເງິນລົງທຶນໃນວິສາຫະກິດຂາຮຸ້ນ

ຂອບເຂດຂອງໝວດນີ້

- 14.1 ໝວດດັ່ງກ່າວ ກຽມຂ້ອງກັບການລົງທຶນຊື້ຂອງວິສາຫະກິດຂາຮຸ້ນ ໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນລວມກິດຈະການ. ວັກ 9.26 ວາງຂໍ້ກຳນົດ ກຽມກັບການບັນຊີຂອງວິສາຫະກິດຂາຮຸ້ນ ໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນສະເພາະກິດຈະການ.

ຄຳນິຍາມ ກ່ຽວກັບວິສາຫະກິດຂາຮຸ້ນ

- 14.2 ວິສາຫະກິດຂາຮຸ້ນ ແມ່ນວິສາຫະກິດໜຶ່ງ ຊຶ່ງໄດ້ຮັບອິດທິພົນທີ່ສຳຄັນຈາກຜູ້ລົງທຶນ, ແຕ່ຫາກບໍ່ເປັນບໍລິສັດໃນກຸ່ມ, ທັງບໍ່ມີການລົງທຶນໃນວິສາຫະກິດປະສົມໃດໜຶ່ງ.
- 14.3 ອິດທິພົນທີ່ສຳຄັນ ແມ່ນອຳນາດໃນການເຂົ້າຮ່ວມການຕັດສິນບັນຫາທາງດ້ານນະໂຍບາຍການເງິນ ແລະ ການທຸລະກິດຂອງວິສາຫະກິດຂາຮຸ້ນ, ແຕ່ຫາກບໍ່ແມ່ນການຄວບຄຸມ ຫຼື ການຄວບຄຸມຮ່ວມກັນ ຕໍ່ນະໂຍບາຍດັ່ງກ່າວ.
- ກ) ຖ້າວ່າຜູ້ລົງທຶນ, ບໍ່ວ່າໂດຍທາງກົງ ຫຼື ໂດຍທາງອ້ອມ (ເຊັ່ນຜ່ານບໍລິສັດໃນກຸ່ມ), ມີ 20% ສິດລົງຄະແນນສຽງຂອງວິສາຫະກິດຂາຮຸ້ນ ຫຼື ຫຼາຍກວ່ານັ້ນ, ໃຫ້ສັນນິຖານວ່າຜູ້ລົງທຶນມີອິດທິພົນຫຼາຍ ເວັ້ນເສຍແຕ່ຈະພິສູດໄດ້ຢ່າງຈະແຈ້ງວ່າບໍ່ແມ່ນກໍລະນີຄືແນວນັ້ນ.
- (ຂ) ກົງກັນຂ້າມ, ຖ້າວ່າຜູ້ລົງທຶນ, ບໍ່ວ່າໂດຍທາງກົງ ຫຼື ໂດຍທາງອ້ອມ (ເຊັ່ນຜ່ານບໍລິສັດໃນກຸ່ມ), ມີຫນ້ອຍກວ່າ 20 % ຂອງສິດລົງຄະແນນສຽງໃນວິສາຫະກິດຂາຮຸ້ນ, ໃຫ້ສັນນິຖານວ່າຜູ້ລົງທຶນບໍ່ມີອິດທິພົນຫຼາຍ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ຈະພິສູດໄດ້ຢ່າງຈະແຈ້ງວ່າອິດທິພົນດັ່ງກ່າວ ມີຈິງແທ້.
- (ຄ) ການທີ່ຜູ້ລົງທຶນອື່ນໃດໜຶ່ງ ມີເງິນລົງທຶນຫຼາຍ ຫຼື ໂດຍສ່ວນໃຫຍ່ ບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າຜູ້ລົງທຶນຜູ້ນັ້ນ ສາມາດມີອິດທິພົນທີ່ສຳຄັນແຕ່ປະການໃດ.

ການຕີມູນຄ່າ – ການເລືອກໃຊ້ນະໂຍບາຍການບັນຊີ

- 14.4 ຜູ້ລົງທຶນຕ້ອງລົງທຶນຊື້ເງິນລົງທຶນທັງໝົດຂອງຕົນໃນວິສາຫະກິດຂາຮຸ້ນ ໂດຍນຳໃຊ້ໜຶ່ງໃນວິທີການດັ່ງລຸ່ມນີ້ :

- (ກ) ວິທີຕົ້ນທຶນ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນວັກ 14.5.
- (ຂ) ວິທີການຕີມູນຄ່າທຽບເທົ່າ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນວັກ 14.8.
- (ຄ) ວິທີມູນຄ່າຍຸຕິທຳ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ວັກ 14.9.

ວິທີຕົ້ນທຶນ

- 14.5 ຜູ້ລົງທຶນຕ້ອງຕີມູນຄ່າເງິນລົງທຶນຂອງຕົນເອງໃນວິສາຫະກິດຂາຮຸ້ນ ຕາມຕົ້ນທຶນ ທັກຂາດທຶນຈາກການສູນເສຍມູນຄ່າສະສົມທີ່ໄດ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ຕາມໝວດ 27 ການສູນເສຍມູນຄ່າຂອງຊັບສິນ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ສຳລັບວິສາຫະກິດຂາຮຸ້ນ ທີ່ມີການສະເໜີລາຄາ ແລະເປີດເຜີຍຕໍ່ສາທາລະນະຊົນ (ເບິ່ງວັກ 14.7),
- 14.6 ຜູ້ລົງທຶນຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີເງິນປັນຜົນ ແລະ ເງິນແຈກຢາຍອື່ນໆທີ່ໄດ້ຮັບຈາກການລົງທຶນ ເປັນລາຍຮັບ, ໂດຍບໍ່ໄດ້ຄຳນຶງວ່າເງິນແຈກຢາຍມາຈາກກຳໄລສະສົມຂອງວິສາຫະກິດຂາຮຸ້ນ ທີ່ເກີດຂຶ້ນກ່ອນ ຫຼື ພາຍຫຼັງມີຊີວິດຈະການ ຫຼືບໍ່.
- 14.7 ຜູ້ລົງທຶນຕ້ອງຕີມູນຄ່າເງິນລົງທຶນຂອງຕົນໃນວິສາຫະກິດຂາຮຸ້ນ ຊຶ່ງມີການສະເໜີລາຄາທີ່ໄດ້ເປີດເຜີຍ ໂດຍນຳໃຊ້ວິທີການມູນຄ່າຍຸຕິທຳ (ເບິ່ງວັກ 14.9).

ວິທີການຕີມູນຄ່າທຽບເທົ່າ

- 14.8 ອີງຕາມວິທີການບັນຊີຕີມູນຄ່າທຽບເທົ່າ, ທຳອິດເງິນລົງທຶນບັງຄັບເຈົ້າຂອງ ຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ຕາມລາຄາລາຍ

ການເຄື່ອນໄຫວ (ລວມທັງຄ່າດຳເນີນລາຍການ) ແລະ ການປັບປຸງທີ່ຕາມມາ ເພື່ອສ່ອງແສງເຖິງພູດສ່ວນຂອງຜູ້ລົງທຶນ ໃນກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ ແລະ ຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມອື່ນໆ ຂອງວິສາຫະກິດຂາຮຸ້ນ.

- (ກ) ເງິນແຈກຢາຍ ແລະ ລາຍການປັບປຸງອື່ນໆຂອງມູນຄ່າໃນບັນຊີ. ເງິນແຈກຢາຍທີ່ໄດ້ຮັບຈາກວິສາຫະກິດຂາຮຸ້ນ ເຮັດໃຫ້ມູນຄ່າໃນບັນຊີຂອງເງິນລົງທຶນຫຼຸດລົງ. ນອກນັ້ນອາດມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ປັບປຸງມູນຄ່າໃນບັນຊີ ຫຼັງຈາກທີ່ເຈົ້າຂອງ ຂອງວິສາຫະກິດຂາຮຸ້ນໄດ້ມີການປ່ຽນແປງ ຊຶ່ງກຳເນີດຈາກລາຍການຕ່າງໆຂອງຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມອື່ນໆ.
- (ຂ) ສິດທິລົງຄະແນນສຽງບົ່ມຊ້ອນ. ເຖິງແມ່ນວ່າມີການຄຳນຶງເຖິງສິດລົງຄະແນນສຽງບົ່ມຊ້ອນເພື່ອເບິ່ງວ່າມີອິດທິພົນທີ່ສຳຄັນ ຫຼືບໍ່ນັ້ນ, ຜູ້ລົງທຶນຕ້ອງຕິດຕາມຄ່າພູດສ່ວນຂອງຕົນເອງໃນກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນຂອງວິສາຫະກິດຂາຮຸ້ນ ແລະ ສ່ວນປ່ຽນແປງຂອງທຶນເຈົ້າຂອງຂອງວິສາຫະກິດຂາຮຸ້ນບົນພື້ນຖານຜົນປະໂຫຍດດ້ານກຳມະສິດປັດຈຸບັນ. ການຕິດຕາມຄ່າດັ່ງກ່າວ ບໍ່ຄວນສ່ອງແສງເຖິງການປະຕິບັດສິດ ທີ່ອາດຈະມີ ຫຼື ການປ່ຽນແປງສິດລົງຄະແນນສຽງບົ່ມຊ້ອນ.
- (ຄ) ຄ່ານິຍົມແອບແຝງ ແລະ ການປັບປຸງມູນຄ່າຍຸຕິທຳ. ເວລາ ໃນວິສາຫະກິດຂາຮຸ້ນໃດໜຶ່ງໄດ້ຮັບເງິນລົງທຶນ, ຜູ້ລົງທຶນຕ້ອງລົງບັນຊີສ່ວນຜິດດ່ຽງ (ບໍ່ວ່າຈະມີຜົນບວກ ຫຼື ຜົນລົບ ກໍຕາມ) ທີ່ມີ ລະຫວ່າງ ຕົ້ນທຶນຊື້ ແລະ ພູດສ່ວນຂອງຜູ້ລົງທຶນ ໃນມູນຄ່າຍຸຕິທຳຂອງຊັບສິນສຸດທິ ທີ່ຈຳແນກໄດ້ ຂອງວິສາຫະກິດຂາຮຸ້ນ, ໂດຍອີງຕາມວັກ 19.22 ຫາ 19.24. ຜູ້ລົງທຶນຕ້ອງປັບປຸງພູດສ່ວນຂອງຕົນເອງໃນກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນຂອງວິສາຫະກິດຂາຮຸ້ນ ພາຍຫຼັງການຊື້ ເພື່ອລົງບັນຊີຄ່າຫຼັກທຽມ ເພີ່ມເຕີມຂອງຊັບສິນທີ່ທັກຄ່າຫຼັກທຽມໄດ້ຂອງວິສາຫະກິດຂາຮຸ້ນ (ລວມທັງຄ່ານິຍົມ) ບົນພື້ນຖານຈຳນວນເງິນສ່ວນເກີນຂອງມູນຄ່າຍຸຕິທຳ ສົມທຽບໃສ່ມູນຄ່າໃນບັນຊີ ໃນເວລາໄດ້ເງິນລົງທຶນ.
- (ງ) ການສູນເສຍມູນຄ່າ. ຖ້າມີສິ່ງຊີ້ບອກທີ່ວ່າເງິນລົງທຶນໃນວິສາຫະກິດຂາຮຸ້ນອາດສູນເສຍມູນຄ່າລົງ, ຜູ້ລົງທຶນຕ້ອງທົດສອບມູນຄ່າໃນບັນຊີທັງໝົດຂອງເງິນລົງທຶນສຳລັບການສູນເສຍມູນຄ່າຕາມຂໍ້ກຳນົດຂອງໝວດ 27, ໂດຍຖືເປັນຊັບສິນອັນໜຶ່ງອັນດຽວ. ຄ່ານິຍົມທຸກລາຍທຶນອນໃນມູນຄ່າໃນບັນຊີຂອງເງິນລົງທຶນໃນວິສາຫະກິດຂາຮຸ້ນ ບໍ່ໄດ້ແຍກທົດສອບສຳລັບການສູນເສຍມູນຄ່າ, ແຕ່ຫາກປະກອບເປັນພາກສ່ວນໜຶ່ງຂອງການທົດສອບການສູນເສຍມູນຄ່າຂອງເງິນລົງທຶນໂດຍລວມ.
- (ຈ) ລາຍການເຄື່ອນໄຫວ ຂອງຜູ້ລົງທຶນ ນຳວິສາຫະກິດຂາຮຸ້ນ. ຖ້າວ່າວິສາຫະກິດຂາຮຸ້ນໄດ້ລົງບັນຊີ ຕາມວິທີການຕິດຕາມຄ່າທຽບເທົ່າ, ຜູ້ລົງທຶນຕ້ອງລົບລ້າງກຳໄລ ແລະ ຂາດທຶນທີ່ບໍ່ທັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນ ທີ່ມາຈາກລາຍການເຄື່ອນໄຫວຂາຮຸ້ນ (ນັບຈາກວິສາຫະກິດຂາຮຸ້ນໄປຫາຜູ້ລົງທຶນ) ແລະ ຂາດທຶນ (ນັບຈາກຜູ້ລົງທຶນໄປຫາວິສາຫະກິດຂາຮຸ້ນ) ໂດຍຂຶ້ນກັບຄວາມສຳຄັນຂອງເງິນລົງທຶນຂອງຜູ້ລົງທຶນໃນວິສາຫະກິດຂາຮຸ້ນ. ການຂາດທຶນທີ່ບໍ່ທັນເກີດຂຶ້ນ ທີ່ພົວພັນກັບລາຍການເຄື່ອນໄຫວດັ່ງກ່າວອາດເປັນຫຼັກຖານ ກ່ຽວກັບການສູນເສຍມູນຄ່າຂອງຊັບສິນທີ່ໄດ້ໂອນໃຫ້ກັນ.
- (ສ) ມື້ສ້າງເອກະສານລາຍງານການເງິນຂອງວິສາຫະກິດຂາຮຸ້ນ. ຖ້າຫາກນຳໃຊ້ວິທີການຕິດຕາມຄ່າທຽບເທົ່າ, ຜູ້ລົງທຶນຕ້ອງໄດ້ນຳໃຊ້ເອກະສານລາຍງານການເງິນຂອງວິສາຫະກິດຂາຮຸ້ນທີ່ໄດ້ສະຫຼຸບ ໃນມື້ດຽວກັນກັບເອກະສານລາຍງານການເງິນຂອງຜູ້ລົງທຶນ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ປະຕິບັດບໍ່ໄດ້. ຖ້າປະຕິບັດບໍ່ໄດ້, ຜູ້ລົງທຶນຕ້ອງນຳໃຊ້ເອກະສານລາຍງານການເງິນມື້ຫຼ້າສຸດທີ່ມີ ຂອງວິສາຫະກິດຂາຮຸ້ນ, ທີ່ໄດ້ມີການປັບປຸງ ດ້ວຍຜົນກະທົບຂອງລາຍການເຄື່ອນໄຫວ ຫຼື ເຫດການທີ່ສຳຄັນ ທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນລະຫວ່າງມື້ປິດບັນຊີ.
- (ຊ) ນະໂຍບາຍການບັນຊີຂອງວິສາຫະກິດຂາຮຸ້ນ. ຖ້າວ່າວິສາຫະກິດຂາຮຸ້ນນຳໃຊ້ນະໂຍບາຍການບັນຊີທີ່ແຕກຕ່າງກັນກັບນະໂຍບາຍການບັນຊີຂອງຜູ້ລົງທຶນ, ຜູ້ລົງທຶນຕ້ອງໄດ້ປັບປຸງເອກະສານລາຍງານການເງິນ ຂອງວິສາຫະກິດຂາຮຸ້ນເພື່ອສ່ອງແສງເຖິງນະໂຍບາຍການບັນຊີຂອງຜູ້ລົງທຶນ ເພື່ອຈຸດປະສົງໃນການປະຕິບັດວິທີການຕິດຕາມມູນຄ່າທຽບເທົ່າ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ທີ່ປະຕິບັດບໍ່ໄດ້.
- (ຍ) ການຂາດທຶນສູງກ່ວາເງິນລົງທຶນ. ຖ້າວ່າພູດສ່ວນຂອງນັກລົງທຶນໃນການຂາດທຶນຂອງວິສາຫະກິດຂາຮຸ້ນ ເທົ່າກັບ ຫຼື ສູງກ່ວາມູນຄ່າໃນບັນຊີຂອງເງິນລົງທຶນຂອງຕົນໃນວິສາຫະກິດຂາຮຸ້ນດັ່ງກ່າວ, ຜູ້ລົງທຶນຕ້ອງຢຸດຕິການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີພູດສ່ວນຂອງຕົນເອງໃນສ່ວນຂາດທຶນເພີ່ມເຕີມ. ພາຍຫຼັງທີ່ພູດສ່ວນຂອງເງິນລົງທຶນຂອງຜູ້ລົງທຶນທາກຫຼຸດລົງເຫຼືອສູນ, ຜູ້ລົງທຶນຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ການຂາດທຶນເພີ່ມເຕີມດ້ວຍເງິນແຮ (ເບິ່ງໝວດ 21 ເງິນແຮ ແລະ ສິ່ງທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນ), ພຽງແຕ່ໃນກໍລະນີທີ່ຜູ້ລົງທຶນໄດ້ມີຂໍ້ຜູກພັນທາງກົດໝາຍ ຫຼືພັນທະແບບປະລິຍາຍ ຫຼືໄດ້ດຳເນີນການເບີກຈ່າຍເງິນໃນນາມຂອງວິສາຫະກິດຂາຮຸ້ນ ເທົ່ານັ້ນ. ຖ້າວ່າວິສາຫະກິດຂາຮຸ້ນໄດ້

ລາຍງານວ່າມີກຳໄລຕາມພາຍຫຼັງ, ຜູ້ລົງທຶນຕ້ອງ ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ພູດສ່ວນຂອງກຳໄລດັ່ງກ່າວ ພຽງແຕ່ ພາຍຫຼັງທີ່ພູດສ່ວນຂອງຕົນໃນກຳໄລທາງເທົ່າກັບພູດສ່ວນ ການຂາດທຶນທີ່ບໍ່ໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີເທົ່ານັ້ນ.

- (ດ) ການຢຸດຕິວິທີການຕີມູນຄ່າທຸກຢ່າງ. ຜູ້ລົງທຶນຕ້ອງຢຸດຕິການນຳໃຊ້ວິທີການຕີມູນຄ່າທຸກຢ່າງ ນັບແຕ່ມີທີ່ອິດທິພົນ ທີ່ສຳຄັນສິ້ນສຸດລົງ.
- (i) ຖ້າວ່າວິສາຫະກິດຂາຮຸ້ນກາຍເປັນບໍລິສັດໃນກຸ່ມ ຫຼື ວິສາຫະກິດປະສົມ, ຜູ້ລົງທຶນຕ້ອງຕີມູນຄ່າຄືນໃໝ່ຜົນ ປະໂຫຍດຈາກທຶນເຈົ້າຂອງທີ່ຕົນຖືໄວ້ຜ່ານມາ ຕາມມູນຄ່າຍຸຕິທຳ ແລະ ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ສ່ວນໄດ້ ຫຼື ສ່ວນເສຍທີ່ພົວພັນ, ຖ້າມີ, ໃນກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ.
- (ii) ຖ້າວ່າຜູ້ລົງທຶນສູນເສຍອິດທິພົນທີ່ສຳຄັນ ຕໍ່ວິສາຫະກິດຂາຮຸ້ນພາຍຫຼັງໄດ້ມີການສະສາງອອກສ່ວນໜຶ່ງ ຫຼື ທັງໝົດ, ຜູ້ລົງທຶນຕ້ອງໄດ້ຕັດລາຍການບັນຊີ ວິສາຫະກິດຂາຮຸ້ນດັ່ງກ່າວ ແລະ ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີໃນ ກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ ສ່ວນຜິດດ່ຽງ, ໃນດ້ານໜຶ່ງ, ລະຫວ່າງ ຜົນບວກຂອງການຮັບເງິນແລະມູນຄ່າຍຸຕິທຳ ຂອງເງິນລົງທຶນທີ່ໄດ້ຮັກສາໄວ້ ແລະ, ໃນອີກດ້ານໜຶ່ງ, ມູນຄ່າໃນບັນຊີຂອງເງິນລົງທຶນໃນວິສາຫະກິດຂາຮຸ້ນ ໃນມື້ທີ່ສູນເສຍອິດທິພົນທີ່ສຳຄັນ. ຈາກນັ້ນ, ຜູ້ລົງທຶນຕ້ອງລົງບັນຊີເງິນລົງທຶນທີ່ໄດ້ຮັກສາໄວ້ ໂດຍນຳໃຊ້ ໝວດ 11 ເຄື່ອງມືການເງິນພື້ນຖານ ແລະ ໝວດ 12 ປະເດັນຕ່າງໆກ່ຽວກັບ ເຄື່ອງມືການເງິນອື່ນໆ, ຕາມ ຄວາມເໝາະສົມ.
- (iii) ຖ້າວ່າຜູ້ລົງທຶນຫາກສູນເສຍອິດທິພົນທີ່ສຳຄັນ ເນື່ອງຈາກສາຍເຫດອື່ນ ທີ່ບໍ່ແມ່ນການສະສາງສ່ວນໜຶ່ງຂອງ ເງິນລົງທຶນຂອງຕົນເອງອອກ, ຜູ້ລົງທຶນນັ້ນ ຕ້ອງຖືວ່າມູນຄ່າໃນບັນຊີຂອງເງິນລົງທຶນໃນມື້ນັ້ນໆ ເປັນ ພື້ນຖານໃໝ່ທາງດ້ານຕົ້ນທຶນ, ແລະ ຕ້ອງລົງບັນຊີເງິນລົງທຶນນັ້ນ ຕາມຂໍ້ກຳນົດຂອງໝວດ 11 ແລະ 12, ຕາມຄວາມເໝາະສົມ.

ວິທີມູນຄ່າຍຸຕິທຳ

- 14.9 ເວລາຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີເບື້ອງຕົ້ນເງິນລົງທຶນໃນວິສາຫະກິດຂາຮຸ້ນ, ຜູ້ລົງທຶນຕ້ອງຕີມູນຄ່າລາຍການດັ່ງກ່າວ ຕາມລາ ຄາລາຍການເຄື່ອນໄຫວ. ລາຄາລາຍການເຄື່ອນໄຫວ ບໍ່ລວມເອົາຄ່າດຳເນີນລາຍການເຂົ້ານຳ.
- 14.10 ໃນມື້ລາຍງານແຕ່ລະຄັ້ງ, ຜູ້ລົງທຶນຕ້ອງຕີມູນຄ່າເງິນລົງທຶນໃນວິສາຫະກິດຂາຮຸ້ນ ຕາມມູນຄ່າຍຸຕິທຳ, ດ້ວຍການຮັບຮູ້ ລາຍການບັນຊີສ່ວນປ່ຽນແປງດ້ານມູນຄ່າຍຸຕິທຳ ໃນກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ, ໂດຍນຳໃຊ້ຂໍ້ແນະນຳກ່ຽວກັບການຕີມູນຄ່າ ຕາມມູນຄ່າຍຸຕິທຳທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນວັກ 11.27 ຫາ 11.32. ຜູ້ລົງທຶນທີ່ນຳໃຊ້ວິທີມູນຄ່າຍຸຕິທຳຕ້ອງນຳໃຊ້ວິທີລາຄາຕົ້ນທຶນ ສຳລັບເງິນລົງທຶນທຸກລາຍໃນວິສາຫະກິດຂາຮຸ້ນ ທີ່ບໍ່ສາມາດຕີມູນຄ່າຍຸຕິທຳຢ່າງໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້ ໂດຍບໍ່ມີຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ຫຼື ໂດຍບໍ່ມີຄວາມພະຍາຍາມຫຼາຍເກີນຄວນ.

ການສະເໜີເອກະສານລາຍງານການເງິນ

- 14.11 ຜູ້ລົງທຶນຕ້ອງຈັດປະເພດເງິນລົງທຶນໃນວິສາຫະກິດຂາຮຸ້ນ ເປັນຊັບສິນບໍ່ໝູນວຽນ.

ການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານ

- 14.12 ຜູ້ລົງທຶນໃນວິສາຫະກິດຂາຮຸ້ນຕ້ອງເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານຂ້າງລຸ່ມນີ້ :
- (ກ) ນະໂຍບາຍການບັນຊີ ສຳລັບເງິນລົງທຶນຂອງວິສາຫະກິດຂາຮຸ້ນ ;
- (ຂ) ມູນຄ່າໃນບັນຊີ ຂອງເງິນລົງທຶນໃນວິສາຫະກິດຂາຮຸ້ນ (ເບິ່ງວັກ 4.2(ຕ));
- (ຄ) ມູນຄ່າຍຸຕິທຳຂອງເງິນລົງທຶນໃນວິສາຫະກິດຂາຮຸ້ນທີ່ໄດ້ລົງບັນຊີ ຕາມວິທີການຕີມູນຄ່າທຸກຢ່າງເທົ່າ ຊຶ່ງມີການສະເໜີ ລາຄາທີ່ໄດ້ເປີດເຜີຍ.
- 14.13 ສຳລັບເງິນລົງທຶນໃນວິສາຫະກິດຂາຮຸ້ນ ທີ່ໄດ້ລົງບັນຊີຕາມວິທີລາຄາຕົ້ນທຶນ, ຜູ້ລົງທຶນຕ້ອງເປີດເຜີຍຈຳນວນເງິນປັນຜົນ ແລະ ເງິນແຈກຢາຍອື່ນໆ ທີ່ໄດ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີເປັນລາຍຮັບ.

- 14.14 ສໍາລັບເງິນລົງທຶນໃນວິສາຫະກິດຂາຮຸ້ນທີ່ໄດ້ລົງບັນຊີຕາມວິທີການຕີມູນຄ່າທຽບເທົ່າ, ຜູ້ລົງທຶນຕ້ອງແຍກເປີດເຜີຍພູດສ່ວນຂອງຕົນເອງໃນກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ ຂອງວິສາຫະກິດຂາຮຸ້ນດັ່ງກ່າວ ແລະພູດສ່ວນຂອງຕົນເອງໃນການດໍາເນີນງານທີ່ຢຸດເຊົາ ຂອງວິສາຫະກິດຂາຮຸ້ນດັ່ງກ່າວ.
- 14.15 ສໍາລັບເງິນລົງທຶນໃນວິສາຫະກິດຂາຮຸ້ນທີ່ໄດ້ລົງບັນຊີຕາມວິທີມູນຄ່າຍຸຕິທຳ, ຜູ້ລົງທຶນຕ້ອງໄດ້ເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນວັກ 11.41 ຫາ 11.44.

ການສົມທຽບກັບ IFRS ສໍາລັບ ວນກ	
14.1	ຕາມ IFRS ສໍາລັບ ວນກ, ຜູ້ລົງທຶນ ໃນວິສາຫະກິດຂາຮຸ້ນ ທີ່ບໍ່ແມ່ນບໍລິສັດແມ່ ແຕ່ມີເງິນລົງທຶນ ໃນໜຶ່ງ ຫຼືຫຼາຍວິສາຫະກິດຂາຮຸ້ນ ຕ້ອງສະເໜີເອກະສານລາຍງານການເງິນຂອງຕົນ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບໝວດ 14 ເງິນລົງທຶນໃນວິສາຫະກິດຂາຮຸ້ນ. ນອກນັ້ນ ຍັງຕ້ອງເລືອກໃຊ້ ການນໍາສະເໜີເອກະສານລາຍງານການເງິນສະເພາະກິດຈະການ (ເບິ່ງວັກ 9.25). ອີງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການບັນຊີ (ມຕ. 15 ແລະ 16), ທຸກວິສາຫະກິດຕ້ອງສ້າງເອກະສານລາຍງານການເງິນສະເພາະກິດຈະການ. ມີພຽງແຕ່ເອກະສານລາຍງານການເງິນສັງລວມເທົ່ານັ້ນ ທີ່ຕ້ອງຖືກສະເໜີ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງກັບ ໝວດ 14. ວັກ 9.26 ສ້າງຂໍ້ກຳນົດກ່ຽວກັບການບັນຊີ ສໍາລັບວິສາຫະກິດຂາຮຸ້ນ ໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນສະເພາະກິດຈະການ. ຜູ້ລົງທຶນ ໃນວິສາຫະກິດຂາຮຸ້ນ ບໍ່ຖືກກຳນົດໃຫ້ສ້າງເອກະສານລາຍງານການເງິນອື່ນ ພາຍໃຕ້ຄວາມໝາຍຂອງ IFRS ສໍາລັບ ວນກ.
14.2	ຕາມນິຍາມ ບໍລິສັດ ຂອງລາວ ແມ່ນຮູບການວິສາຫະກິດ ທີ່ມີທຶນເປັນຮຸ້ນ. ວັກນີ້ ຖືກປັບປຸງ.

ໝວດ 15

ເງິນລົງທຶນໃນວິສາຫະກິດປະສົມ

ຂອບເຂດຂອງໝວດນີ້

- 15.1 ໝວດດັ່ງກ່າວນີ້ ກ່ຽວຂ້ອງກັບການບັນຊີຂອງວິສາຫະກິດປະສົມ ໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນລວມກິດຈະການ. ໝວດນີ້ ນຳໃຊ້ເພື່ອການບັນຊີ ກ່ຽວກັບກິດຈະການທີ່ຄວບຄຸມຮ່ວມກັນ ແລະ ຊັບສິນທີ່ຄວບຄຸມຮ່ວມກັນ ໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນສະເພາະກິດຈະການ ຂອງຜູ້ລົງທຶນ ທີ່ມີເງິນລົງທຶນໃນຖານະຜູ້ຮ່ວມປະກອບການ ໃນໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍວິສາຫະກິດປະສົມ. ວັກ 9.26 ວາງຂໍ້ກຳນົດ ກ່ຽວກັບການບັນຊີສຳລັບເງິນລົງທຶນຂອງຜູ້ຮ່ວມປະກອບການໃນວິສາຫະກິດທີ່ຄວບຄຸມຮ່ວມກັນ ໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນສະເພາະກິດຈະການ.

ຄຳນິຍາມ ກ່ຽວກັບ ວິສາຫະກິດປະສົມ

- 15.2 ການຄວບຄຸມຮ່ວມກັນ ແມ່ນການມີສ່ວນຮ່ວມໃນຄວບຄຸມກິດຈະການເສດຖະກິດໃດໜຶ່ງ ຕາມສັນຍາທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນໄວ້ ແລະ ມີໄດ້ ກໍຕໍ່ເມື່ອການຕັດສິນບັນຫາດ້ານຍຸດທະສາດການເງິນ ແລະ ທຸລະກິດ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບກິດຈະກຳ ຕ້ອງການການຕົກລົງເຫັນດີຢ່າງເປັນເອກະສັນຂອງບັນດາຝ່າຍທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຄວບຄຸມຮ່ວມກັນ (ຜູ້ຮ່ວມປະກອບການ).
- 15.3 ວິສາຫະກິດປະສົມ ແມ່ນຂໍ້ຕົກລົງໃນສັນຍາຊຶ່ງ ສອງ ຫຼື ຫຼາຍຝ່າຍ ຕົກລົງດຳເນີນກິດຈະກຳເສດຖະກິດພາຍໃຕ້ການຄວບຄຸມຮ່ວມກັນ. ວິສາຫະກິດປະສົມ ສາມາດມີຮູບແບບຂອງກິດຈະການທີ່ຄວບຄຸມຮ່ວມກັນ, ຊັບສິນທີ່ຄວບຄຸມຮ່ວມກັນ ຫຼື ວິສາຫະກິດທີ່ຄວບຄຸມຮ່ວມກັນ.

ກິດຈະການທີ່ຄວບຄຸມຮ່ວມກັນ

- 15.4 ກິດຈະການຂອງບາງວິສາຫະກິດປະສົມ ເຮັດໃຫ້ມີການນຳໃຊ້ຊັບສິນ ແລະ ແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນອື່ນໆຂອງຜູ້ຮ່ວມປະກອບການ, ແຕ່ຫາກບໍ່ແມ່ນການສ້າງຕັ້ງບໍລິສັດມະຫາຊົນ, ບໍລິສັດຮຸ້ນສ່ວນ ຫຼື ວິສາຫະກິດອື່ນ, ຫຼື ມີໂຄງປະກອບດ້ານການເງິນທີ່ແຍກອອກຕ່າງຫາກຈາກຜູ້ຮ່ວມປະກອບການເອງ. ຜູ້ຮ່ວມປະກອບການແຕ່ລະຄົນ ນຳໃຊ້ຊັບສິນບັດຄົງທີ່ມີຕົວຕົນ ແລະ ເຄື່ອງໃນສາງຂອງຕົນເອງ. ນອກນັ້ນ ຍັງຮັບຜິດຊອບລາຍຈ່າຍ ແລະ ຫຼີ້ສິນຂອງຕົນເອງ ແລະ ແກ້ໄຂການປະກອບທຶນເອົາເອງ ຊຶ່ງສະແດງເຖິງພັນທະສະເພາະຂອງຕົນເອງ. ກິດຈະກຳຂອງວິສາຫະກິດປະສົມ ອາດດຳເນີນໂດຍພະນັກງານຂອງຜູ້ຮ່ວມປະກອບການຄູ່ກັບກິດຈະກຳທີ່ຄ້າຍຄືກັນຂອງຜູ້ຮ່ວມປະກອບການ. ໂດຍທົ່ວໄປ, ສັນຍາຂອງວິສາຫະກິດປະສົມ ຍັງກຳນົດແບບວິທີການແບ່ງປັນ ລະຫວ່າງ ບັນດາຜູ້ຮ່ວມປະກອບການ ລາຍຮັບທີ່ໄດ້ຈາກການຂາຍຜະລິດຕະພັນຮ່ວມກັນແລະ ລາຍຈ່າຍທັງໝົດທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນຮ່ວມກັນ.
- 15.5 ກ່ຽວກັບເງິນລົງທຶນໃນກິດຈະການທີ່ຄວບຄຸມຮ່ວມກັນ, ຜູ້ຮ່ວມປະກອບການຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນຂອງຕົນເອງ :
- (ກ) ຊັບສິນທີ່ຜູ້ຮ່ວມປະກອບການມີການຄວບຄຸມ ແລະ ຫຼີ້ສິນທີ່ຕົນໄດ້ສ້າງຂຶ້ນ, ແລະ
 - (ຂ) ລາຍຈ່າຍທີ່ໄດ້ສ້າງຂຶ້ນ ແລະ ພູດສ່ວນລາຍຮັບຂອງຕົນ ຈາກການຂາຍສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການຂອງວິສາຫະກິດປະສົມ.

ຊັບສິນທີ່ຄວບຄຸມຮ່ວມກັນ

- 15.6 ບາງວິສາຫະກິດປະສົມ ເຮັດໃຫ້ມີການຄວບຄຸມຮ່ວມກັນ ແລະ ສ່ວນຫຼາຍ ມີການເປັນເຈົ້າກຳມະສິດຮ່ວມກັນ, ໂດຍຜູ້ຮ່ວມປະກອບການ ທີ່ໄດ້ປະກອບ ຫຼື ຊື້ ໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍຊັບສິນ ເພື່ອຮັບໃຊ້ຈຸດປະສົງຂອງວິສາຫະກິດປະສົມ ແນໃສ່ບັນລຸຈຸດໝາຍຂອງວິສາຫະກິດປະສົມທີ່ວາງໄວ້.
- 15.7 ກ່ຽວກັບເງິນລົງທຶນຂອງຕົນໃນຊັບສິນທີ່ຄວບຄຸມຮ່ວມກັນ, ຜູ້ຮ່ວມປະກອບການຕ້ອງໄດ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີຕໍ່ໄປນີ້ ໃນ

ເອກະສານລາຍງານການເງິນຂອງຕົນ :

- (ກ) ພູດສ່ວນຂອງຕົນໃນຊັບສິນທີ່ຄວບຄຸມຮ່ວມກັນ, ທີ່ໄດ້ຈັດປະເພດຕາມລັກສະນະເນື້ອໃນຂອງຊັບສິນ ;
- (ຂ) ທີ່ສິນທຸກລາຍທີ່ຕົນໄດ້ສ້າງຂຶ້ນ ;
- (ຄ) ພູດສ່ວນຂອງຕົນໃນທີ່ສິນທຸກລາຍທີ່ໄດ້ສ້າງຂຶ້ນຮ່ວມກັນກັບຜູ້ຮ່ວມປະກອບການອື່ນໆ ຂອງວິສາຫະກິດປະສົມ ;
- (ງ) ທຸກລາຍຮັບຈາກການຂາຍ ຫຼື ການນຳໃຊ້ພູດສ່ວນຂອງຕົນໃນໝາກຜົນຂອງວິສາຫະກິດປະສົມ, ພ້ອມທັງພູດສ່ວນຂອງຕົນໃນລາຍຈ່າຍທັງໝົດທີ່ວິສາຫະກິດປະສົມໄດ້ສ້າງຂຶ້ນ; ແລະ
- (ຈ) ທຸກລາຍຈ່າຍທີ່ຕົນໄດ້ສ້າງຂຶ້ນບ້ວງເງິນລົງທຶນຂອງຕົນໃນວິສາຫະກິດປະສົມ.

ວິສາຫະກິດທີ່ຄວບຄຸມຮ່ວມກັນ

- 15.8 ວິສາຫະກິດທີ່ຄວບຄຸມຮ່ວມກັນ ແມ່ນວິສາຫະກິດປະສົມທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການສ້າງຕັ້ງບໍລິສັດ, ບໍລິສັດຮຸ້ນສ່ວນ ຫຼື ວິສາຫະກິດອື່ນຊຶ່ງຜູ້ຮ່ວມປະກອບການແຕ່ລະຄົນມີຜົນປະໂຫຍດນຳ. ວິສາຫະກິດເຄື່ອນໄຫວແບບດຽວກັນກັບວິສາຫະກິດອື່ນໆ, ຍົກເວັ້ນກໍລະນີທີ່ວ່າຂໍ້ຕົກລົງໃນສັນຍາທີ່ໄດ້ເຊັນກັນລະຫວ່າງ ຜູ້ຮ່ວມປະກອບການ ໄດ້ກຳນົດການຄວບຄຸມຮ່ວມກັນ ຕໍ່ການເຄື່ອນໄຫວເສດຖະກິດຂອງວິສາຫະກິດ.

ການຕີມູນຄ່າ – ການເລືອກໃຊ້ນະໂຍບາຍການບັນຊີ

- 15.9 ຜູ້ຮ່ວມປະກອບການຕ້ອງລົງບັນຊີເງິນລົງທຶນທັງໝົດຂອງຕົນເອງ ໃນທຸກວິສາຫະກິດທີ່ໄດ້ຄວບຄຸມຮ່ວມກັນ ໂດຍນຳໃຊ້ໜຶ່ງໃນບັນດາວິທີການດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- (ກ) ວິທີຕົ້ນທຶນທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ວັກ 15.10 ;
- (ຂ) ວິທີການຕີມູນຄ່າທຽບເທົ່າ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນວັກ 15.13 ;
- (ຄ) ວິທີມູນຄ່າຍຸຕິທຳ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນວັກ 15.14.

ວິທີຕົ້ນທຶນ

- 15.10 ຜູ້ຮ່ວມປະກອບການ ຕ້ອງຕີມູນຄ່າເງິນລົງທຶນຂອງຕົນໃນວິສາຫະກິດທີ່ໄດ້ຄວບຄຸມຮ່ວມກັນ, ທີ່ບໍ່ແມ່ນເງິນລົງທຶນທີ່ມີການສະເໜີລາຄາທີ່ໄດ້ເປີດເຜີຍ (ເບິ່ງວັກ 15.12) ຕາມຕົ້ນທຶນ ທັກຂາດທຶນຈາກການສູນເສຍມູນຄ່າສະສົມ ທີ່ໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ໂດຍຖືກຕ້ອງຕາມໝວດ 27 ການສູນເສຍມູນຄ່າຂອງຊັບສິນ.
- 15.11 ຜູ້ລົງທຶນຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ເງິນແຈກຢາຍທີ່ໄດ້ຮັບຈາກການລົງທຶນເປັນລາຍຮັບ, ໂດຍບໍ່ໄດ້ຄຳນຶງເຖິງເງິນແຈກຢາຍມາຈາກຜົນໄດ້ຮັບສະສົມຂອງວິສາຫະກິດທີ່ຄວບຄຸມຮ່ວມກັນ ທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນກ່ອນ ຫຼື ຫຼັງຈາກມີຊື່ກິດຈະການ.
- 15.12 ຜູ້ຮ່ວມປະກອບການຕ້ອງຕີມູນຄ່າເງິນລົງທຶນ ຢູ່ໃນວິສາຫະກິດທີ່ຄວບຄຸມຮ່ວມກັນຊຶ່ງມີການສະເໜີລາຄາທີ່ໄດ້ເປີດເຜີຍຕາມວິທີມູນຄ່າຍຸຕິທຳ (ເບິ່ງວັກ 15.14).

ວິທີການຕີມູນຄ່າທຽບເທົ່າ

- 15.13 ຜູ້ຮ່ວມປະກອບການຕ້ອງຕີມູນຄ່າເງິນລົງທຶນຂອງຕົນ ໃນວິສາຫະກິດທີ່ມີການຄວບຄຸມຮ່ວມກັນ ອີງຕາມວິທີການຕີມູນຄ່າທຽບເທົ່າ ໂດຍນຳໃຊ້ລະບຽບວິທີການ ທີ່ໄດ້ຊີ້ແຈງໃນວັກ 14.8 (ໂດຍສັບປຸງ « ການຄວບຄຸມຮ່ວມກັນ » ແທນບ່ອນທີ່ວັກດັ່ງກ່າວເວົ້າເຖິງ « ອິດທິພົນທີ່ສຳຄັນ »).

ວິທີມູນຄ່າຍຸຕິທຳ

- 15.14 ເວລາຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີເບື້ອງຕົ້ນ ເງິນລົງທຶນໃນວິສາຫະກິດທີ່ຄວບຄຸມຮ່ວມກັນ, ຜູ້ຮ່ວມປະກອບການຕ້ອງຕີມູນຄ່າລາຍການດັ່ງກ່າວຕາມລາຄາລາຍການເຄື່ອນໄຫວ. ລາຄາລາຍການເຄື່ອນໄຫວ ບໍ່ລວມເອົາຄ່າດຳເນີນລາຍການເຂົ້ານຳ.
- 15.15 ໃນມື້ລາຍງານແຕ່ລະຄັ້ງ, ຜູ້ຮ່ວມປະກອບການຕ້ອງຕີມູນຄ່າເງິນລົງທຶນຂອງຕົນໃນວິສາຫະກິດທີ່ມີການຄວບຄຸມຮ່ວມກັນຕາມມູນຄ່າຍຸຕິທຳ, ພ້ອມດ້ວຍສ່ວນປ່ຽນແປງດ້ານມູນຄ່າຍຸຕິທຳ ທີ່ຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ໃນກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ,

ໂດຍນຳໃຊ້ຂໍ້ແນະນຳກ່ຽວກັບການຕີມູນຄ່າ ຕາມມູນຄ່າຍຸຕິທຳ ໃນວັກ 11.27 ຫາ 11.32. ຜູ້ຮ່ວມປະກອບການ ທີ່ນຳໃຊ້ ວິທີມູນຄ່າຍຸຕິທຳຕ້ອງນຳໃຊ້ວິທີຕົ້ນທຶນ ສຳລັບເງິນລົງທຶນທັງໝົດໃນວິສາຫະກິດທີ່ຄວບຄຸມຮ່ວມກັນ ທີ່ບໍ່ສາມາດຕີມູນຄ່າ ຍຸຕິທຳໄດ້ຢ່າງໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້ ໂດຍບໍ່ມີຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ຫຼື ໂດຍບໍ່ມີຄວາມພະຍາຍາມຫຼາຍເກີນຄວນ

ລາຍການເຄື່ອນໄຫວລະຫວ່າງຜູ້ຮ່ວມປະກອບການ ແລະ ວິສາຫະກິດປະສົມ

- 15.16 ຖ້າວ່າຜູ້ຮ່ວມປະກອບການ ປະກອບສ່ວນ ຫຼື ຂາຍຊັບສິນໃຫ້ວິສາຫະກິດປະສົມໃດໜຶ່ງ, ການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ກ່ຽວກັບພູດສ່ວນໃດໜຶ່ງຂອງ ສ່ວນໄດ້ ຫຼື ສ່ວນເສຍ ອັນເນື່ອງຈາກລາຍການເຄື່ອນໄຫວຕ້ອງສະແດງເຖິງເນື້ອແທ້ຂອງລາຍການເຄື່ອນໄຫວ. ຖ້າວ່າວິສາຫະກິດປະສົມຮັກສາຊັບສິນໄວ້, ແລະ ບົນເງື່ອນໄຂທີ່ວ່າ ຜູ້ຮ່ວມປະກອບການໄດ້ໂອນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຜົນຕອບແທນຂອງການເປັນເຈົ້າກຳມະສິດທີ່ສຳຄັນ, ຜູ້ຮ່ວມປະກອບການຕ້ອງພຽງແຕ່ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ພູດສ່ວນ ສ່ວນໄດ້ ຫຼື ສ່ວນເສຍ ທີ່ເປັນສ່ວນຂອງເງິນລົງທຶນຂອງຜູ້ຮ່ວມປະກອບການອື່ນໆເທົ່ານັ້ນ. ຜູ້ຮ່ວມປະກອບການ ຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ຈຳນວນເງິນຂາດທຶນທັງໝົດ ເມື່ອທຶນປະກອບ ຫຼື ການຂາຍສະໜອງຫຼັກຖານ ກ່ຽວກັບການຂາດທຶນຈາກການສູນເສຍມູນຄ່າ.
- 15.17 ຖ້າວ່າຜູ້ຮ່ວມປະກອບການຊື້ຊັບສິນນຳວິສາຫະກິດປະສົມ, ຜູ້ຮ່ວມປະກອບການຕ້ອງບໍ່ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີພູດສ່ວນຂອງຕົນໃນກຳໄລຂອງວິສາຫະກິດປະສົມຈາກລາຍການເຄື່ອນໄຫວນັ້ນ ຈົນກ່ວາຜູ້ກ່ຽວຈະຂາຍຊັບສິນອອກຄືນໃຫ້ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ເປັນເອກະລາດ. ຜູ້ຮ່ວມປະກອບການຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີພູດສ່ວນຂອງຕົນ ໃນການຂາດທຶນ ອັນເນື່ອງຈາກລາຍການເຄື່ອນໄຫວດັ່ງກ່າວ ແບບດຽວກັນກັບກຳໄລ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າການຂາດທຶນຕ້ອງໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີໃນທັນໃດໂລດ ເມື່ອຂາດທຶນດັ່ງກ່າວ ສະແດງເຖິງຂາດທຶນຈາກການສູນເສຍມູນຄ່າ.

ຖ້າວ່າຜູ້ລົງທຶນບໍ່ມີການຄວບຄຸມຮ່ວມກັນ

- 15.18 ຜູ້ລົງທຶນໃນວິສາຫະກິດປະສົມ ທີ່ບໍ່ມີການຄວບຄຸມຮ່ວມກັນ ຕ້ອງລົງບັນຊີເງິນລົງທຶນດັ່ງກ່າວອີງຕາມຂໍ້ກຳນົດຂອງໝວດ 11 ເຄື່ອງມືການເງິນພື້ນຖານ ຫຼື, ຖ້າຫາກມີອິດທິພົນທີ່ສຳຄັນຕໍ່ວິສາຫະກິດປະສົມ, ອີງຕາມຂໍ້ກຳນົດຂອງໝວດ 14 ເງິນລົງທຶນໃນວິສາຫະກິດຂາຮຸ້ນ.

ການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານ

- 15.19 ຜູ້ລົງທຶນໃນວິສາຫະກິດປະສົມຍັງຕ້ອງເປີດເຜີຍ :
- (ກ) **ນະໂຍບາຍການບັນຊີ** ທີ່ນຳໃຊ້ເພື່ອຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີເງິນລົງທຶນຂອງຕົນໃນວິສາຫະກິດທີ່ຄວບຄຸມຮ່ວມກັນ.
 - (ຂ) **ມູນຄ່າໃນບັນຊີ**ຂອງເງິນລົງທຶນໃນວິສາຫະກິດທີ່ຄວບຄຸມຮ່ວມກັນ (ເບິ່ງວັກ 4.2(ຖ)).
 - (ຄ) ມູນຄ່າໃນບັນຊີຂອງເງິນລົງທຶນ ໃນວິສາຫະກິດທີ່ຄວບຄຸມຮ່ວມກັນ ອີງຕາມວິທີການຕີມູນຄ່າທຽບເທົ່າ ຊຶ່ງມີການສະເໜີລາຄາທີ່ໄດ້ເປີດເຜີຍ.
 - (ງ) ມູນຄ່າລວມຂໍ້ຜູກພັນຂອງຕົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບວິສາຫະກິດປະສົມ, ລວມທັງພູດສ່ວນຂອງຕົນ ໃນຂໍ້ຜູກພັນດ້ານທຶນ ທີ່ໄດ້ສ້າງຂຶ້ນຮ່ວມກັບຜູ້ປະກອບການອື່ນໆ ພ້ອມທັງພູດສ່ວນຂໍ້ຜູກພັນດ້ານທຶນຂອງວິສາຫະກິດປະສົມເອງ.
- 15.20 ສຳລັບວິສາຫະກິດທີ່ມີການຄວບຄຸມຮ່ວມກັນ ທີ່ໄດ້ລົງບັນຊີ ຕາມວິທີການຕີຕາມມູນຄ່າທຽບເທົ່າ, ຜູ້ຮ່ວມປະກອບການຍັງຕ້ອງໄດ້ເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນວັກ 14.14 ສຳລັບເງິນລົງທຶນທີ່ໄດ້ລົງບັນຊີຕາມວິທີການຕີມູນຄ່າທຽບເທົ່າ.
- 15.21 ສຳລັບວິສາຫະກິດທີ່ມີການຄວບຄຸມຮ່ວມກັນທີ່ໄດ້ລົງບັນຊີໂດຍອີງຕາມວິທີມູນຄ່າຍຸຕິທຳ, ຜູ້ຮ່ວມປະກອບການຕ້ອງເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນວັກ 11.41 ຫາ 11.44.

ການສົມທຽບກັບ IFRS ສໍາລັບ ວນກ	
15.1	ອີງຕາມ IFRS ສໍາລັບ ວນກ, ຜູ້ລົງທຶນ ທີ່ບໍ່ແມ່ນບໍລິສັດແມ່ ແຕ່ຫາກມີເງິນລົງທຶນໃນຖານະຜູ້ຮ່ວມປະກອບການໃນໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍ ວິສາຫະກິດປະສົມ ຕ້ອງສະເໜີເອກະສານລາຍງານການເງິນຂອງຕົນ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງກັບໝວດ 15 ເງິນລົງທຶນໃນວິສາຫະກິດປະສົມ. ນອກນັ້ນ, ຍັງຕ້ອງເລືອກໃຊ້ການນໍາສະເໜີເອກະສານລາຍງານການເງິນສະເພາະກິດຈະການ (ເບິ່ງວັກ 9.25). ອີງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການບັນຊີ (ມຕ. 15 ແລະ 16), ທຸກວິສາຫະກິດຕ້ອງສ້າງເອກະສານລາຍງານການເງິນສະເພາະກິດຈະການ. ໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນລວມກິດຈະການ, ກິດຈະການທີ່ຄວບຄຸມຮ່ວມກັນ, ຊັບສິນທີ່ຄວບຄຸມຮ່ວມກັນ ແລະ ວິສາຫະກິດທີ່ຄວບຄຸມຮ່ວມກັນ ຖືກລົງບັນຊີ ຖືກຕ້ອງກັບໝວດ 15. ໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນສະເພາະກິດຈະການ, ກິດຈະການທີ່ຄວບຄຸມຮ່ວມກັນ, ຊັບສິນທີ່ຄວບຄຸມຮ່ວມກັນ ແລະ ວິສາຫະກິດທີ່ຄວບຄຸມຮ່ວມກັນ ຖືກລົງບັນຊີ ຖືກຕ້ອງກັບໝວດ 15. ວັກ 9.26 ສ້າງຂໍ້ກຳນົດ ກ່ຽວກັບການບັນຊີ ສໍາລັບເງິນລົງທຶນໃນຖານະຜູ້ຮ່ວມປະກອບການ ໃນວິສາຫະກິດທີ່ຄວບຄຸມຮ່ວມກັນ ໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນສະເພາະກິດຈະການ. ຜູ້ລົງທຶນໃນວິສາຫະກິດທີ່ຄວບຄຸມຮ່ວມກັນ ບໍ່ຖືກກຳນົດໃຫ້ສ້າງເອກະສານລາຍງານການເງິນອື່ນ ພາຍໃຕ້ຄວາມໝາຍຂອງ IFRS ສໍາລັບ ວນກ.

ໝວດ 16

ອະສັງຫາລິມະຊັບເພື່ອການລົງທຶນ

ຂອບເຂດຂອງໝວດນີ້

16.1 ໝວດດັ່ງກ່າວນີ້ ນຳໃຊ້ສຳລັບການບັນຊີກ່ຽວກັບເງິນລົງທຶນໃສ່ທີ່ດິນ ຫຼື ສິ່ງປຸກສ້າງທີ່ຖືກຕາມຄຳນິຍາມຂອງອະສັງຫາລິມະຊັບເພື່ອການລົງທຶນທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນວັກ 16.2 ແລະ ກໍລະນີ ທີ່ຜູ້ເຊົ່າເລືອກຈັດປະເພດຜົນປະໂຫຍດໃນອະສັງຫາລິມະຊັບ ທີ່ເກີດຈາກສັນຍາເຊົ່າດຳເນີນງານ (ເບິ່ງວັກ 16.3) ເປັນອະສັງຫາລິມະຊັບເພື່ອການລົງທຶນ. ມີພຽງແຕ່ອະສັງຫາລິມະຊັບເພື່ອການລົງທຶນ ຊຶ່ງມູນຄ່າຍຸຕິທຳສາມາດຄິດໄລ່ຢ່າງໜ້າເຊື່ອຖື ໂດຍບໍ່ມີຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຫຼືຄວາມພະຍາຍາມທີ່ຫຼາຍເກີນຄວນ ບົນພື້ນຖານຄວາມສືບເນື່ອງເທົ່ານັ້ນ ຈຶ່ງຖືກລົງບັນຊີ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມໝວດດັ່ງກ່າວນີ້ ຕາມມູນຄ່າຍຸຕິທຳຜ່ານກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ. ອະສັງຫາລິມະຊັບເພື່ອການລົງທຶນອື່ນໆທັງໝົດ ຖືກລົງບັນຊີເປັນ ຊັບສົມບັດຄົງທີ່ ມີຕົວຕົນ ໂດຍນຳໃຊ້ວິທີຕົ້ນທຶນ-ຄ່າຫຼັກ-ການສູນເສຍມູນຄ່າ ໃນໝວດ 17 ຊັບສົມບັດຄົງທີ່ມີຕົວຕົນ ແລະ ຍັງຢູ່ໃນຂອບເຂດຂອງ ໝວດ 17 ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າມີການຕີມູນຄ່າຢ່າງໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້ ກ່ຽວກັບມູນຄ່າຍຸຕິທຳ ແລະ ຄາດວ່າມູນຄ່າຍຸຕິທຳດັ່ງກ່າວ ຍັງສາມາດວັດແທກໄດ້ຢ່າງໜ້າເຊື່ອຖືບົນພື້ນຖານຄວາມສືບເນື່ອງ.

ຄຳນິຍາມ ແລະ ການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີເບື້ອງຕົ້ນ ກ່ຽວກັບອະສັງຫາລິມະຊັບເພື່ອການລົງທຶນ

16.2 ອະສັງຫາລິມະຊັບເພື່ອການລົງທຶນ ແມ່ນອະສັງຫາລິມະຊັບ (ທີ່ດິນ ຫຼື ສິ່ງປຸກສ້າງ - ຫຼື ພາກສ່ວນໜຶ່ງຂອງສິ່ງປຸກສ້າງ - ຫຼື ທັງສອງອັນ) ຊຶ່ງເຈົ້າຂອງ ຫຼື ຜູ້ເຊົ່າຮັກສາໄວ້ ພາຍໃຕ້ສັນຍາເຊົ່າການເງິນເພື່ອເກັບຄ່າເຊົ່າ ຫຼື ເພື່ອເພີ່ມຄ່າຂອງທຶນ ຫຼື ທັງ ສອງ, ແທນທີ່ຈະ :

- (ກ) ນຳໃຊ້ໃນການຜະລິດ ຫຼື ໃນການສະໜອງສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ ຫຼື ເພື່ອເປົ້າໝາຍທາງດ້ານບໍລິຫານ, ຫຼື
- (ຂ) ຂາຍອອກໃນໃນການດຳເນີນທຸລະກິດປົກກະຕິ.

16.3 ຜົນປະໂຫຍດໃນອະສັງຫາລິມະຊັບ ຊຶ່ງຜູ້ເຊົ່າຖືພາຍໃຕ້ສັນຍາເຊົ່າດຳເນີນງານ, ອາດຖືກຈັດປະເພດ ແລະ ລົງບັນຊີ ເປັນອະສັງຫາລິມະຊັບເພື່ອການລົງທຶນ ໂດຍນຳໃຊ້ໝວດດັ່ງກ່າວນີ້ ພຽງແຕ່ຖ້າໃນກໍລະນີທີ່ວ່າອະສັງຫາລິມະຊັບນັ້ນ ຫາກກົງກັບຄຳນິຍາມ ກ່ຽວກັບອະສັງຫາລິມະຊັບເພື່ອການລົງທຶນເທົ່ານັ້ນ ແລະ ຜູ້ເຊົ່າກໍສາມາດຕີມູນຄ່າຍຸຕິທຳຂອງຜົນປະໂຫຍດໃນອະສັງຫາລິມະຊັບ ໂດຍບໍ່ມີຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທັງບໍ່ມີຄວາມພະຍາຍາມຫຼາຍເກີນຄວນ ບົນພື້ນຖານຄວາມສືບເນື່ອງໄດ້ເທົ່ານັ້ນ. ທາງເລືອກໃນການຈັດປະເພດນີ້ ມີໄວ້ເພື່ອພິຈາລະນາອະສັງຫາລິມະຊັບ ແຕ່ລະລາຍການ.

16.4 ອະສັງຫາລິມະຊັບທີ່ນຳໃຊ້ແບບປະສົມ ຕ້ອງແຍກອອກເປັນ ອະສັງຫາລິມະຊັບເພື່ອການລົງທຶນ ແລະ ຊັບສົມບັດຄົງທີ່ມີຕົວຕົນ. ໃນເວລາດຽວກັນນັ້ນ, ຖ້າວ່າມູນຄ່າຍຸຕິທຳຂອງອົງປະກອບຂອງອະສັງຫາລິມະຊັບເພື່ອການລົງທຶນ ຫາກບໍ່ສາມາດຕີມູນຄ່າໄດ້ ຢ່າງໜ້າເຊື່ອຖື ໂດຍບໍ່ມີຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ແລະ ມີຄວາມພະຍາຍາມຫຼາຍເກີນຄວນ, ຕ້ອງລົງບັນຊີອະສັງຫາລິມະຊັບທັງໝົດ ເປັນຊັບສົມບັດຄົງທີ່ມີຕົວຕົນ ຕາມໝວດ 17.

ການຕີມູນຄ່າເວລາການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີເບື້ອງຕົ້ນ

16.5 ວິສາຫະກິດຕ້ອງຕີມູນຄ່າອະສັງຫາລິມະຊັບເພື່ອການລົງທຶນ ຕາມຕົ້ນທຶນຂອງລາຍການດັ່ງກ່າວ ເວລາການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີເບື້ອງຕົ້ນ. ຕົ້ນທຶນຂອງອະສັງຫາລິມະຊັບເພື່ອການລົງທຶນທີ່ຊື້ມາ ປະກອບດ້ວຍລາຄາຊື້ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທັງໝົດທີ່ຕິດພັນໂດຍກົງ ເຊັ່ນຄ່າທຳນຽມທາງກົດໝາຍ, ຄ່າທຳນຽມນາຍໜ້າ, ຄ່າອາກອນໂອນທະບຽນອະສັງຫາລິມະຊັບ ແລະ ຄ່າດຳເນີນລາຍການອື່ນໆ. ຖ້າຫາກເຍື້ອນຊຳລະເກີນກຳນົດເວລາປົກກະຕິຂອງສິນເຊື່ອ, ຕົ້ນທຶນຈະເທົ່າກັບມູນຄ່າປັດຈຸບັນຂອງເງິນຊຳລະທັງໝົດໃນອະນາຄົດ. ວິສາຫະກິດຕ້ອງຄິດໄລ່ຕົ້ນທຶນຂອງອະສັງຫາລິມະຊັບເພື່ອການລົງທຶນທີ່ສ້າງເອງ ຕາມຂໍ້ກຳນົດໃນວັກ 17.10 ຫາ 17.14.

16.6 ຕົ້ນທຶນເບື້ອງຕົ້ນຂອງຜົນປະໂຫຍດໃນອະສັງຫາລິມະຊັບ ທີ່ໄດ້ຖື ຕາມສັນຍາເຊົ່າ ແລະ ຈັດເປັນອະສັງຫາລິມະຊັບເພື່ອການລົງທຶນ ຕ້ອງຄິດໄລ່ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ສຳລັບສັນຍາເຊົ່າການເງິນ ຢູ່ວັກ 20.9, ເຖິງແມ່ນວ່າສັນຍາເຊົ່າໄດ້ຖືກຈັດເປັນ

ປະເພດສັນຍາເຊົ່າດຳເນີນງານ ຖ້າຫາກຢູ່ໃນຂອບເຂດການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂອງໝວດ 20 ສັນຍາເຊົ່າ ກໍຕາມ. ເວົ້າອີກ ຢ່າງໜຶ່ງ, ຊັບສິນຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີຕາມມູນຄ່າທີ່ຕ່ຳກ່ວາໝູ່ ລະຫວ່າງມູນຄ່າຍຸຕິທຳຂອງອະສັງຫາລິມະຊັບ ແລະ ມູນຄ່າປັດຈຸບັນຂອງການຊຳລະຄ່າເຊົ່າຕ່ຳສຸດ. ຈຳນວນເງິນທຽບເທົ່າຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີເປັນທີ່ສິນ ຕາມຂໍ້ກຳນົດໃນ ວັກ 20.9.

ການຕີມູນຄ່າພາຍຫຼັງການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ

16.7 ອະສັງຫາລິມະຊັບເພື່ອການລົງທຶນ ຊຶ່ງມູນຄ່າຍຸຕິທຳສາມາດຕີມູນຄ່າຢ່າງໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້ ໂດຍບໍ່ມີຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ຫຼື ຄວາມ ພະຍາຍາມຫຼາຍເກີນຄວນ ຕ້ອງຖືກຕີຕາມມູນຄ່າຍຸຕິທຳໃນມື້ລາຍງານແຕ່ລະຄັ້ງ ພ້ອມດ້ວຍສ່ວນປ່ຽນແປງດ້ານມູນຄ່າຍຸຕິ ທຳ ທີ່ຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ໃນກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ. ຖ້າວ່າອະສັງຫາລິມະຊັບ ຊຶ່ງໄດ້ຖືໄວ້ພາຍໃຕ້ສັນຍາເຊົ່າ ຖືກຈັດ ປະເພດເປັນອະສັງຫາລິມະຊັບເພື່ອການລົງທຶນ, ລາຍການທີ່ໄດ້ລົງບັນຊີຕາມມູນຄ່າຍຸຕິທຳ ແມ່ນຜົນປະໂຫຍດ ແຕ່ຫາກ ບໍ່ແມ່ນອະສັງຫາລິມະຊັບນັ້ນ. ວັກ 11.27 ຫາ 11.32 ໃຫ້ຄຳແນະນຳ ກ່ຽວກັບການຄິດໄລ່ມູນຄ່າຍຸຕິທຳ. ວິສາຫະກິດຕ້ອງ ລົງບັນຊີ ອະສັງຫາລິມະຊັບເພື່ອການລົງທຶນອື່ນໆທັງໝົດ ເປັນຊັບສົມບັດຄົງທີ່ມີຕົວຕົນ ໂດຍນຳໃຊ້ວິທີຕົ້ນທຶນ-ຄ່າຫຼຸດ ຫຼຸດ-ການສູນເສຍມູນຄ່າ ໃນ ໝວດ 17.

ການໂອນລາຍການ

16.8 ຖ້າຫາກບໍ່ມີການຕີມູນຄ່າຍຸຕິທຳຢ່າງໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້ ໂດຍບໍ່ມີຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ຫຼື ບໍ່ມີຄວາມພະຍາຍາມຫຼາຍເກີນຄວນ ສຳລັບ ອະສັງຫາລິມະຊັບເພື່ອການລົງທຶນໃດໜຶ່ງ ຊຶ່ງໄດ້ຕີມູນຄ່າຕາມວິທີມູນຄ່າຍຸຕິທຳ, ພາຍຫຼັງນັ້ນ ວິສາຫະກິດຕ້ອງໄດ້ລົງ ບັນຊີລາຍການດັ່ງກ່າວ ເປັນຊັບສົມບັດຄົງທີ່ມີຕົວຕົນຕາມຂໍ້ກຳນົດໃນໝວດ 17 ຈົນກ່ວາຈະມີການຕີມູນຄ່າຍຸຕິທຳຢ່າງ ໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້. ໃນມື້ນັ້ນ, ມູນຄ່າໃນບັນຊີຂອງອະສັງຫາລິມະຊັບເພື່ອການລົງທຶນ ກາຍເປັນຕົ້ນທຶນ ຕາມໝວດ 17. ວັກ 16.10(ຈ) (iii) ກຳນົດ ໃຫ້ເປີດເສີຍຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບສ່ວນປ່ຽນແປງດັ່ງກ່າວ. ນັ້ນແມ່ນສ່ວນປ່ຽນແປງຕາມສະພາບການ ແຕ່ ຫາກບໍ່ແມ່ນສ່ວນປ່ຽນແປງນະໂຍບາຍການບັນຊີ.

16.9 ນອດເໜືອຈາກຂໍ້ກຳນົດໃນວັກ 16.8, ວິສາຫະກິດຕ້ອງໂອນອະສັງຫາລິມະຊັບໄປເປັນ ຫຼື ມາຈາກ ປະເພດອະສັງຫາລິ ມະຊັບເພື່ອການລົງທຶນ ພຽງແຕ່ໃນກໍລະນີທີ່ວ່າຫາກກົງກັບຄຳນິຍາມຂອງອະສັງຫາລິມະຊັບເພື່ອການລົງທຶນເທົ່ານັ້ນ.

ການເປີດເສີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານ

16.10 ວິສາຫະກິດຕ້ອງເປີດເສີຍຂໍ້ມູນ ສຳລັບອະສັງຫາລິມະຊັບເພື່ອການລົງທຶນທັງໝົດທີ່ໄດ້ລົງບັນຊີຕາມມູນຄ່າຍຸຕິທຳຜ່ານ ກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ (ວັກ 16.7) ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- (ກ) ວິທີການ ແລະ ສົມມຸດຖານສຳຄັນ ທີ່ໄດ້ນຳໃຊ້ເພື່ອຄິດໄລ່ມູນຄ່າຍຸຕິທຳຂອງອະສັງຫາລິມະຊັບເພື່ອການລົງທຶນ.
- (ຂ) ຂອບເຂດທີ່ມູນຄ່າຍຸຕິທຳຂອງອະສັງຫາລິມະຊັບເພື່ອການລົງທຶນ (ຕາມທີ່ໄດ້ຕີມູນຄ່າ ຫຼື ເປີດເສີຍໃນເອກະສານ ລາຍງານການເງິນ) ໄດ້ອີງໃສ່ໃນການປະເມີນຄ່າ ໂດຍຜູ້ປະເມີນຄ່າອິດສະລະ ທີ່ມີຄຸນວຸດທິທາງດ້ານວິຊາຊີບທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຖືກຮັບຮູ້ ແລະ ມີປະສົບການໃໝ່ໆ ກ່ຽວກັບສະຖານທີ່ດັ່ງ ແລະ ປະເພດອະສັງຫາລິມະຊັບເພື່ອ ການລົງທຶນ ທີ່ກຳລັງຖືກປະເມີນຄ່າ. ຖ້າບໍ່ມີການປະເມີນຄ່າຄືແນວນັ້ນ, ໃຫ້ເປີດເສີຍຄວາມເປັນຈິງດັ່ງກ່າວ.
- (ຄ) ຂໍ້ຈຳກັດທີ່ມີ ແລະ ຈຳນວນຂໍ້ຈຳກັດ ກ່ຽວກັບຄວາມອາດສາມາດໃນການຂາຍອະສັງຫາລິມະຊັບເພື່ອການລົງທຶນ ຫຼື ເກັບລາຍຮັບ ແລະ ການຮັບເງິນຈາກການຂາຍ.
- (ງ) ຂໍ້ຜູກພັນຕາມສັນຍາຊື້, ກໍ່ສ້າງ ແລະ ພັດທະນາອະສັງຫາລິມະຊັບເພື່ອການລົງທຶນ ຫຼື ສ້ອມແປງ, ບຳລຸງຮັກສາ ຫຼື ບັບປຸງ.
- (ຈ) ການສົມທຽບຕົວເລກ ລະຫວ່າງ ມູນຄ່າໃນບັນຊີ ຂອງອະສັງຫາລິມະຊັບເພື່ອການລົງທຶນໃນຕົ້ນປີ ແລະ ໃນທ້າຍ ປີ, ໂດຍເປີດເສີຍຢ່າງຈະແຈ້ງ ກ່ຽວກັບ :
 - (i) ລາຍການຮັບເຂົ້າ, ໂດຍແຍກລາຍການຈາກການຊື້ ຕາມປະເພດການຄວບກິດຈະການ.

- (ii) ສ່ວນໄດ້ ຫຼື ສ່ວນເສຍ ສຸດທິ ຈາກການປັບປຸງມູນຄ່າຍຸຕິທຳ.
- (iii) ການໂອນເປັນປະເພດ ຊັບຊົບສົມບັດຄົງທີ່ມີຕົວຕົນ ຖ້າຫາກບໍ່ມີການຕີມູນຄ່າຍຸຕິທຳຢ່າງໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້ ໂດຍບໍ່ມີຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ຫຼື ຄວາມພະຍາຍາມຫຼາຍເກີນຄວນ (ເບິ່ງວັກ 16.8).
- (iv) ການໂອນໄປ ແລະ ການໂອນຈາກ ປະເພດເຄື່ອງໃນສາງ ແລະ ອະສັງຫາລິມະຊັບທີ່ເຈົ້າຂອງຄອບຄອງຢູ່.
- (v) ການປ່ຽນແປງອື່ນໆ.

ບໍ່ຈຳເປັນຈະສະເໜີການສົມທຽບຕົວເລກດັ່ງກ່າວ ສຳລັບປີການບັນຊີຜ່ານໆມາ.

16.11 ອີງຕາມໝວດ 20 ສັນຍາເຊົ່າ, ເຈົ້າຂອງອະສັງຫາລິມະຊັບເພື່ອການລົງທຶນເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂອງຜູ້ໃຫ້ເຊົ່າ ກ່ຽວກັບສັນຍາເຊົ່າທີ່ໄດ້ເຊັນກັນ. ວິສາຫະກິດທີ່ຖືອະສັງຫາລິມະຊັບເພື່ອການລົງທຶນພາຍໃຕ້ສັນຍາເຊົ່າການເງິນ ຫຼື ສັນຍາເຊົ່າດຳເນີນງານ ເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານຂອງຜູ້ເຊົ່າ ສຳລັບສັນຍາເຊົ່າການເງິນ ແລະ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານຂອງຜູ້ໃຫ້ເຊົ່າສຳລັບທຸກສັນຍາເຊົ່າດຳເນີນງານ ທີ່ໄດ້ເຊັນກັນ.

ການສົມທຽບກັບ IFRS ສຳລັບ ວນກ
ມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ຄືກັນກັບ IFRS ສຳລັບ ວນກ.

ໝວດ 17

ຊັບສົມບັດຄົງທີ່ມີຕົວຕົນ

ຂອບເຂດ

- 17.1 ໝວດດັ່ງກ່າວນຳໃຊ້ສຳລັບການບັນຊີ ກ່ຽວກັບຊັບສົມບັດຄົງທີ່ມີຕົວຕົນ ແລະ ອະສັງຫາລິມະຊັບເພື່ອການລົງທຶນ ຊຶ່ງບໍ່ສາມາດຕີມູນຄ່າຍຸຕິທຳຢ່າງໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້ ໂດຍບໍ່ມີຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ຫຼື ຄວາມພະຍາຍາມຫຼາຍເກີນຄວນ. ໝວດ 16 ອະສັງຫາລິມະຊັບເພື່ອການລົງທຶນ ນຳໃຊ້ສຳລັບອະສັງຫາລິມະຊັບເພື່ອການລົງທຶນ ຊຶ່ງສາມາດຕີມູນຄ່າຍຸຕິທຳຢ່າງໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້ ໂດຍບໍ່ມີຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ຫຼື ຄວາມພະຍາຍາມຫຼາຍເກີນຄວນ.
- 17.2 ຊັບສົມບັດຄົງທີ່ມີຕົວຕົນ ແມ່ນຊັບສິນທີ່ມີຕົວຕົນ :
- (ກ) ທີ່ຮັກສາໄວ້ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການຜະລິດ, ສະໜອງສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ, ໃຫ້ພາກສ່ວນອື່ນເຊົ່າ ຫຼື ເພື່ອເປົ້າໝາຍທາງດ້ານບໍລິຫານ, ແລະ
 - (ຂ) ຄາດວ່າຈະຖືກນຳໃຊ້ເກີນໜຶ່ງປີການບັນຊີຂຶ້ນໄປ.
- 17.3 ຊັບສົມບັດຄົງທີ່ມີຕົວຕົນ ບໍ່ກວມເອົາ :
- (ກ) ຊັບສິນຊີວະພາບ ກ່ຽວກັບກິດຈະກຳກະສິກຳ (ເບິ່ງໝວດ 34 ກິດຈະກຳພິເສດ), ຫຼື
 - (ຂ) ສິດທິຕໍ່ແຮ່ທາດ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເຊັ່ນນ້ຳມັນ, ອາຍແກັສທຳມະຊາດ ແລະ ຊັບພະຍາກອນຄ້າຍຄືກັນອື່ນໆ ທີ່ພື້ນຟູຄືນບໍ່ໄດ້.

ການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ

- 17.4 ວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງ ຕ້ອງນຳໃຊ້ເງື່ອນໄຂມາດຕະຖານການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີໃນວັກ 2.27 ເພື່ອກຳນົດວ່າຕ້ອງໄດ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີລາຍການ ຊັບສົມບັດຄົງທີ່ມີຕົວຕົນໃດໜຶ່ງ ຫຼືບໍ່. ສະນັ້ນ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ຕົ້ນທຶນຂອງຊັບສົມບັດຄົງທີ່ມີຕົວຕົນ ເປັນຊັບສິນ, ຖ້າໄດ້ເງື່ອນໄຂທຸກຂໍ້ຕໍ່ໄປນີ້:
- (ກ) ມີຄວາມອາດເປັນໄປໄດ້ ທີ່ວິສາຫະກິດຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດດ້ານເສດຖະກິດໃນອະນາຄົດທີ່ຕິດພັນກັບລາຍການດັ່ງກ່າວ, ແລະ
 - (ຂ) ຕົ້ນທຶນຂອງລາຍການດັ່ງກ່າວ ສາມາດຖືກຕີມູນຄ່າຢ່າງໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້.
- 17.5 ເຄື່ອງອາໄຫຼ່ ແລະ ອຸປະກອນບຳລຸງຮັກສາ ຕາມປົກກະຕິຈົດເປັນເຄື່ອງໃນສາງ ແລະ ຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ໃນກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ ເມື່ອເວລາຖືກຊົມໃຊ້. ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ, ເຄື່ອງອາໄຫຼ່ຕົ້ນຕໍ ແລະ ອຸປະກອນສຳຮອງໄວ້ໃຊ້ງານ ເປັນຊັບສົມບັດຄົງທີ່ມີຕົວຕົນ ຖ້າວ່າວິສາຫະກິດຄາດວ່າຈະນຳໃຊ້ເກີນໜຶ່ງປີການບັນຊີຂຶ້ນໄປ. ເຊັ່ນດຽວກັນນັ້ນ, ຖ້າວ່າເຄື່ອງອາໄຫຼ່ ແລະ ອຸປະກອນບຳລຸງຮັກສາ ສາມາດນຳໃຊ້ພຽງແຕ່ກັບຊັບສົມບັດຄົງທີ່ມີຕົວຕົນລາຍການດຽວເທົ່ານັ້ນ ກໍໃຫ້ຖືເປັນຊັບສົມບັດຄົງທີ່ມີຕົວຕົນ.
- 17.6 ສ່ວນໜຶ່ງຂອງບາງລາຍການຊັບສົມບັດຄົງທີ່ມີຕົວຕົນອາດຕ້ອງການການປ່ຽນແທນເປັນໄລຍະປົກກະຕິ (ເຊັ່ນ ຫຼັງຄາຂອງສິ່ງປຸກສ້າງໃດໜຶ່ງ). ວິສາຫະກິດຕ້ອງບວກຄ່າໃຊ້ຈ່າຍປ່ຽນແທນພາກສ່ວນປະກອບດັ່ງກ່າວເວລາຄ່າໃຊ້ຈ່າຍດັ່ງກ່າວເກີດຂຶ້ນໃສ່ມູນຄ່າໃນບັນຊີຂອງຊັບສົມບັດຄົງທີ່ມີຕົວຕົນ, ຖ້າຫາກຄາດວ່າເຄື່ອງອາໄຫຼ່ປ່ຽນແທນຈະສະໜອງຜົນປະໂຫຍດດ້ານເສດຖະກິດເພີ່ມເຕີມໃນອະນາຄົດ ໃຫ້ກັບວິສາຫະກິດ. ມູນຄ່າໃນບັນຊີຂອງພາກສ່ວນປະກອບດັ່ງກ່າວນັ້ນ ຖືກປ່ຽນແທນ ແລະ ຕັດລາຍການບັນຊີ ຕາມວັກ 17.27 ຫາ 17.30. ວັກ 17.16 ກຳນົດວ່າ ຖ້າຫາກອົງປະກອບຕົ້ນຕໍຂອງຊັບສົມບັດຄົງທີ່ມີຕົວຕົນໃດໜຶ່ງ ຫາກມີຮູບແບບການຊົມໃຊ້ຜົນປະໂຫຍດດ້ານເສດຖະກິດທີ່ສຳຄັນທີ່ແຕກຕ່າງກັນ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງຈັດແບ່ງຕົ້ນທຶນເບື້ອງຕົ້ນຂອງຊັບສິນ ໃສ່ອົງປະກອບຕົ້ນຕໍ ແລະ ແຍກຫັກຄ່າຫຼັຍທຽນແຕ່ລະອົງປະກອບດັ່ງກ່າວ ບົນພື້ນຖານອາຍຸການນຳໃຊ້ຂອງອົງປະກອບເຫຼົ່ານັ້ນ.

- 17.7 ເງື່ອນໄຂໃນການສືບຕໍ່ນຳໃຊ້ລາຍການໃດໜຶ່ງຂອງຊັບສົມບັດຄົງທີ່ມີຕົວຕົນ (ເຊັ່ນ ລົດເມ) ອາດຈຳຕ້ອງໄດ້ດຳເນີນການກວດກາໃຫ່ຍຢ່າງເປັນປົກກະຕິເພື່ອແນໃສ່ຄົ້ນຫາຂໍ້ຜິດພາດທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນໄດ້ ບໍ່ວ່າຈະມີການປ່ຽນເຄື່ອງອາໄຫຼ່ຫຼືບໍ່ກໍຕາມ. ຖ້າຫາກມີການກວດກາຄັ້ງໃຫ່ຍ, ຕ້ອງໄດ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີຄ່າໃຊ້ຈ່າຍນັ້ນ ໃນມູນຄ່າໃນບັນຊີຂອງລາຍການ ຊັບສົມບັດຄົງທີ່ມີຕົວຕົນ ເປັນການປ່ຽນແທນ ຖ້າຫາກຖືກຕ້ອງຕາມເງື່ອນໄຂມາດຕະຖານການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ. ທຸກມູນຄ່າໃນບັນຊີທີ່ຍັງເຫຼືອຂອງຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການກວດກາໃຫ່ຍຄັ້ງຜ່ານມາ (ຕ່າງກັບເຄື່ອງອາໄຫຼ່ຕົວຈິງ) ຖືກຕັດລາຍການບັນຊີ. ການຕັດລາຍການບັນຊີດັ່ງກ່າວ ຖືກດຳເນີນ ບໍ່ວ່າໄດ້ມີການຈຳແນກ ກ່ຽວກັບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຂອງການກວດກາໃຫ່ຍ ໃນລາຍການເຄື່ອນໄຫວ ທີ່ລາຍການນັ້ນ ໄດ້ຊື້ ຫຼື ສ້າງຫຼືບໍ່ກໍຕາມ. ຖ້າຈຳເປັນ, ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຄາດຄະເນການກວດກາຄ້າຍຄືກັນໃນອະນາຄົດ ອາດຖືກນຳໃຊ້ເປັນເຄື່ອງໝາຍຊັບອກວ່າ ຕົ້ນທຶນຂອງອົງປະກອບການກວດກາທີ່ມີໃນເວລາຊື້ ຫຼື ສ້າງລາຍການດັ່ງກ່າວມີຄືແນວໃດ.
- 17.8 ທີ່ດິນ ແລະ ສິ່ງປຸກສ້າງ ແມ່ນຊັບສິນທີ່ແຍກຈາກກັນ ແລະ ວິສາຫະກິດຕ້ອງໄດ້ແຍກລົງບັນຊີ ເຖິງແມ່ນວ່າຈະໄດ້ຊື້ເຂົ້າມາພ້ອມກັນກໍຕາມ.

ການຕີມູນຄ່າເວລາການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ

- 17.9 ວິສາຫະກິດຕ້ອງຕີມູນຄ່າລາຍການ ຊັບສົມບັດຄົງທີ່ມີຕົວຕົນ ຕາມຕົ້ນທຶນ ໃນເວລາການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີເບື້ອງຕົ້ນ.

ສ່ວນປະກອບຂອງຕົ້ນທຶນ

- 17.10 ຕົ້ນທຶນຂອງຊັບສົມບັດຄົງທີ່ມີຕົວຕົນ ປະກອບດ້ວຍລາຍການດັ່ງລຸ່ມນີ້:
- (ກ) ລາຄາຊື້, ລວມທັງຄ່າທຳນຽມວິຊາການທາງກົດໝາຍ, ຄ່ານາຍໜ້າ, ຄ່າພາສີຂາເຂົ້າ ແລະ ອາກອນທີ່ເກັບຄືນບໍ່ໄດ້, ພາຍຫຼັງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງການຄ້າຕ່າງໆອອກ.
 - (ຂ) ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທັງໝົດທີ່ຕິດພັນໂດຍກົງກັບການນຳເອົາຊັບສິນໄປເຖິງສະຖານທີ່ຕັ້ງ ແລະ ເງື່ອນໄຂອັນຈຳເປັນ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດດຳເນີນການຕາມແບບວິທີທີ່ຄະນະບໍລິຫານໄດ້ຕັ້ງໃຈໄວ້. ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍເຫຼົ່ານີ້ ອາດລວມມີຄ່າກະກຽມສະຖານທີ່, ສົ່ງມອບ ແລະ ແບກຫາບເບື້ອງຕົ້ນ, ສົ່ງຕິດຕັ້ງ ແລະ ການປະກອບເຄື່ອງ ພ້ອມທັງການທົດສອບດ້ານການດຳເນີນງານ.
 - (ຄ) ຕົວເລກຄາດຄະເນປະຕິບັດເບື້ອງຕົ້ນ ກ່ຽວກັບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທີ່ພົວພັນກັບການເລີກຮີ້ ແລະ ເຄື່ອນຍ້າຍລາຍການນັ້ນ ອອກຈາກທີ່ຕັ້ງ, ພັນທະຊຶ່ງວິສາຫະກິດໄດ້ສ້າງຂຶ້ນ ເມື່ອມີການຊື້ລາຍການນັ້ນ ຫຼື ເນື່ອງຈາກການນຳໃຊ້ລາຍການນັ້ນໃນຕະຫຼອດປີການບັນຊີໃດໜຶ່ງສະເພາະ ເພື່ອຈຸດໝາຍອື່ນທີ່ບໍ່ແມ່ນການຜະລິດເຄື່ອງໃນສາງໃນປີດັ່ງກ່າວ.
- 17.11 ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍດັ່ງລຸ່ມນີ້ ບໍ່ແມ່ນຕົ້ນທຶນຂອງລາຍການຊັບສົມບັດຄົງທີ່ມີຕົວຕົນໃດໜຶ່ງ, ແລະ ວິສາຫະກິດຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີນັ້ນເປັນລາຍຈ່າຍ ເວລາຄ່າໃຊ້ຈ່າຍດັ່ງກ່າວເກີດຂຶ້ນ :
- (ກ) ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການເປີດສົ່ງຕິດຕັ້ງໃໝ່.
 - (ຂ) ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍເປີດຕົວຜະລິດຕະພັນ ຫຼື ການບໍລິການໃໝ່ (ລວມທັງຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຂອງກິດຈະການໂຄສະນາ ແລະ ສົ່ງເສີມການຂາຍຜະລິດຕະພັນ).
 - (ຄ) ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍດຳເນີນກິດຈະການ ໃນສະຖານທີ່ແຫ່ງໃໝ່ ຫຼື ກັບປະເພດລູກຄ້າລາຍໃໝ່ (ລວມທັງຄ່າບຳລຸງກໍ່ສ້າງພະນັກງານ).
 - (ງ) ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍບໍລິຫານ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທົ່ວໄປ.
 - (ຈ) ຄ່າກູ້ຢືມເງິນ (ເບິ່ງໝວດ 25 ຄ່າກູ້ຢືມເງິນ).
- 17.12 ລາຍຮັບ ແລະ ລາຍຈ່າຍທີ່ຕິດພັນກັບກິດຈະການສຳຮອງ ໃນເວລາກໍ່ສ້າງ ຫຼື ພັດທະນາລາຍການໃດໜຶ່ງຂອງຊັບສົມບັດຄົງທີ່ມີຕົວຕົນ ຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ໃນກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ ຖ້າວ່າກິດຈະການດັ່ງກ່າວຫາກບໍ່ຈຳເປັນເພື່ອເຮັດໃຫ້ລາຍການດັ່ງກ່າວນັ້ນໄປສູ່ສະຖານທີ່ ແລະ ຢູ່ໃນສະພາບດຳເນີນງານທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້.

ການຕີມູນຄ່າຕົ້ນທຶນ

- 17.13 ຕົ້ນທຶນຂອງລາຍການຊັບສົມບັດຄົງທີ່ມີຕົວຕົນໃດໜຶ່ງ ແມ່ນລາຄາເງິນສົດທຽບເທົ່າໃນມື້ການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ. ຖ້າການຊໍາລະເງິນທາງກາງເຍື່ອນຊໍາລະເກີນກໍານົດເວລາປົກກະຕິຂອງສິນເຊື່ອ, ຕົ້ນທຶນແມ່ນມູນຄ່າປັດຈຸບັນ ຂອງເງິນຊໍາລະທັງໝົດໃນອະນາຄົດ.

ການແລກປ່ຽນຊັບສິນ

- 17.14 ລາຍການໃດໜຶ່ງຂອງຊັບສົມບັດຄົງທີ່ມີຕົວຕົນ ອາດໄດ້ມາຈາກການແລກປ່ຽນລະຫວ່າງໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍລາຍການຊັບສິນທີ່ບໍ່ເປັນເງິນ, ຫຼືກຸ່ມຊັບສິນເປັນເງິນ ແລະ ບໍ່ເປັນເງິນ. ວິສາຫະກິດຕ້ອງຕີມູນຄ່າຕົ້ນທຶນຂອງຊັບສິນທີ່ໄດ້ຊື້ມາ ຕາມມູນຄ່າຍຸຕິທໍາ ເວັ້ນເສຍແຕ່ (ກ) ຖ້າວ່າລາຍການເຄື່ອນໄຫວແລກປ່ຽນທາງຂາດເນື້ອແທ້ທາງດ້ານທຸລະກິດ ຫຼື (ຂ) ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະຕີມູນຄ່າຍຸຕິທໍາຢ່າງໜ້າເຊື່ອຖື ທັງຂອງຊັບສິນທີ່ໄດ້ຮັບ ແລະຂອງຊັບສິນທີ່ນໍາໄປແລກປ່ຽນ. ໃນກໍລະນີດັ່ງກ່າວ, ຕົ້ນທຶນຂອງຊັບສິນ ຖືກຕີມູນຄ່າຕາມມູນຄ່າໃນບັນຊີຂອງຊັບສິນທີ່ນໍາໄປແລກປ່ຽນ.

ການຕີມູນຄ່າພາຍຫຼັງການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີເບື້ອງຕົ້ນ

- 17.15 ວິສາຫະກິດຕ້ອງຕີມູນຄ່າລາຍການຊັບສົມບັດຄົງທີ່ມີຕົວຕົນທັງໝົດພາຍຫຼັງໄດ້ການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີເບື້ອງຕົ້ນ ຕາມຕົ້ນທຶນ ຫັກຄ່າຫຼັຍທຽນສະສົມ ແລະ ຂາດທຶນຈາກການສູນເສຍມູນຄ່າສະສົມ. ວິສາຫະກິດຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ກ່ຽວກັບການບໍາລຸງຮັກສາປະຈຳວັນ ຂອງລາຍການຊັບສົມບັດຄົງທີ່ມີຕົວຕົນ ໃນກໍາໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ ໃນປີການບັນຊີ ທີ່ໄດ້ເກີດມີຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ.

ຄ່າຫຼັຍທຽນ

- 17.16 ຖ້າວ່າອົງປະກອບຕົ້ນຕໍຂອງລາຍການໃດໜຶ່ງຂອງຊັບສົມບັດຄົງທີ່ມີຕົວຕົນ ມີຮູບແບບການຊົມໃຊ້ຜົນປະໂຫຍດດ້ານເສດຖະກິດທີ່ມີຄວາມສໍາຄັນແຕກຕ່າງກັນ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງຈັດແບ່ງຕົ້ນທຶນເບື້ອງຕົ້ນຂອງຊັບສິນເຂົ້າໃສ່ອົງປະກອບຕົ້ນຕໍ ແລະ ແຍກຫັກຄ່າຫຼັຍທຽນແຕ່ລະອົງປະກອບບົນພື້ນຖານອາຍຸການນໍາໃຊ້. ຊັບສິນອື່ນໆຕ້ອງຫັກຄ່າຫຼັຍທຽນບົນພື້ນຖານອາຍຸການນໍາໃຊ້ ຄືກັນກັບເປັນຊັບສິນອັນນຶ່ງອັນດຽວ. ແຕ່ມີບາງຂໍ້ຍົກເວັ້ນ ເຊັ່ນເໝືອງຂຸດຄົ້ນແຮ່ ແລະ ສະຖານທີ່ຖິ້ມຂີ້ເຫຍື້ອ, ທີ່ດິນ ມີອາຍຸການນໍາໃຊ້ບໍ່ຈຳກັດ ແລະ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງບໍ່ຖືກຫັກຄ່າຫຼັຍທຽນ.
- 17.17 ການຫັກຄ່າຫຼັຍທຽນໃນແຕ່ລະປີການບັນຊີຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ໃນກໍາໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ ເວັ້ນເສຍແຕ່ໝວດອື່ນຂອງມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ກໍານົດໃຫ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ຕົ້ນທຶນ ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຕົ້ນທຶນຂອງຊັບສິນ. ຕົວຢ່າງ ການຫັກຄ່າຫຼັຍທຽນຊັບສົມບັດຄົງທີ່ມີຕົວຕົນ ແມ່ນລວມເຂົ້າຢູ່ໃນຕົ້ນທຶນຂອງເຄື່ອງໃນສາງ (ເບິ່ງ ໝວດ 13 ເຄື່ອງໃນສາງ).

ຈຳນວນເງິນຫັກຄ່າຫຼັຍທຽນ ແລະ ຮອບເວລາຫັກຄ່າຫຼັຍທຽນ

- 17.18 ວິສາຫະກິດຕ້ອງຈັດແບ່ງຈຳນວນເງິນຫັກຄ່າຫຼັຍທຽນຂອງຊັບສິນໃດໜຶ່ງ ບົນພື້ນຖານອາຍຸການນໍາໃຊ້ ຢ່າງເປັນລະບົບ. ຄ່າຫຼັຍທຽນ ແມ່ນຕົ້ນທຶນຂອງຊັບສິນ (ເບິ່ງ ວັກ 17.13), ຫຼື ຈຳນວນເງິນອື່ນ ທີ່ໃຊ້ແທນສໍາລັບຕົ້ນທຶນ (ເບິ່ງ ວັກ 17.14) ລົບ ມູນຄ່າເສດເຫຼືອ ຂອງຊັບສິນນັ້ນ.
- 17.19 ບັນດາປັດໄຈເຊັ່ນການປ່ຽນແປງວິທີການນໍາໃຊ້ຊັບສິນ, ການເປ່ເພສະຫຍາຍໃຫຍ່ທີ່ບໍ່ໄດ້ຄາດກະໄວ, ຄວາມກ້າວໜ້າດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ, ການປ່ຽນແປງລາຄາໃນຕະຫຼາດ ອາດສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າມູນຄ່າເສດເຫຼືອ ຫຼື ອາຍຸການນໍາໃຊ້ຊັບສິນໄດ້ມີການປ່ຽນແປງ ນັບຈາກມື້ລາຍງານປະຈຳປີຫຼ້າສຸດ. ຖ້າຫາກມີຂໍ້ຊີ້ແຈງດັ່ງກ່າວ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງກວດກາຄືນຕົວເລກຄາດຄະເນປະຕິບັດຜ່ານມາ, ແລະ ຖ້າວ່າການຄາດຫວັງໃນປັດຈຸບັນທາງແຕກຕ່າງກັນ ກໍຕ້ອງໄດ້ດັດແກ້ມູນຄ່າເສດເຫຼືອ, ແບບວິທີການຫັກຄ່າຫຼັຍທຽນ ຫຼື ອາຍຸການນໍາໃຊ້. ວິສາຫະກິດຕ້ອງລົງບັນຊີສ່ວນປ່ຽນແປງຂອງມູນຄ່າເສດເຫຼືອ, ການປ່ຽນແປງແບບວິທີການຫັກຄ່າຫຼັຍທຽນ ຫຼື ອາຍຸການນໍາໃຊ້ ເປັນການປ່ຽນແປງ ຕົວເລກຄາດຄະເນປະຕິບັດດ້ານບັນຊີ ໂດຍໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມວັກ 10.15 ຫາ 10.18.
- 17.20 ການຫັກຄ່າຫຼັຍທຽນຂອງຊັບສິນເລີ່ມຕົ້ນຂຶ້ນ ເມື່ອຊັບສິນດັ່ງກ່າວມີໄວ້ເພື່ອນໍາໃຊ້, ໝາຍຄວາມວ່າຢູ່ໃນສະຖານທີ່ ແລະ ສະພາບການທີ່ຈຳເປັນເພື່ອສາມາດດໍາເນີນງານຕາມແບບວິທີທີ່ຄະນະບໍລິຫານໄດ້ກໍານົດໄວ້. ການຫັກຄ່າຫຼັຍທຽນຢຸດຕິລົງ

ເມື່ອໄດ້ຕັດລາຍການບັນຊີ. ການຫັກຄ່າຫຼັຍທຽນ ຈະບໍ່ຢຸດຕິ ເວລາຊັບສິນບໍ່ໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ ຫຼື ເອົາອອກຈາກການນຳໃຊ້ ປົກກະຕິ ເວັ້ນເສຍແຕ່ຊັບສິນຖືກຫັກຄ່າຫຼັຍທຽນໝົດແລ້ວ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ, ພາຍໃຕ້ການນຳໃຊ້ແບບວິທີການຫັກຄ່າຫຼັຍທຽນ ຫຼັງ, ຄ່າຫຼັຍທຽນສາມາດເທົ່າກັບສູນໄດ້ ໃນເວລາທີ່ບໍ່ມີການຜະລິດ.

17.21 ວິສາຫະກິດຕ້ອງຄຳນຶງເຖິງປັດໄຈທັງໝົດດັ່ງລຸ່ມນີ້ເພື່ອຊອກຫາອາຍຸການນຳໃຊ້ຂອງຊັບສິນ :

- (ກ) ປະໂຫຍດຈາກການນຳໃຊ້ຊັບສິນທີ່ຄາດຫວັງໄວ້. ການນຳໃຊ້ດັ່ງກ່າວແມ່ນປະເມີນຜົນໂດຍອີງຕາມກຳລັງການຜະລິດ ຫຼື ຜົນຜະລິດຕົວຈິງທີ່ຄາດຄະເນຈາກຊັບສິນດັ່ງກ່າວ.
- (ຂ) ການເປ່ເພສູນເສຍຕົວຈິງທີ່ຄາດຈະເກີດຂຶ້ນຈາກປັດໄຈດຳເນີນງານ ເຊັ່ນຈຳນວນຖ້ວງການນຳໃຊ້ຊັບສິນ ຫຼື ແຜນການສ້ອມແປງ ແລະບຳລຸງຮັກສາ ລວມທັງການບົວລະບັດຊັບສິນ ໃນເວລາທີ່ບໍ່ນຳໃຊ້.
- (ຄ) ພາວະພົ້ນສະໄໝດ້ານເຕັກນິກ ຫຼື ການຄ້າ ອັນເນື່ອງຈາກການປ່ຽນແປງ ຫຼື ການປັບປຸງການຜະລິດ, ຫຼື ຈາກການຂະຫຍາຍຄວາມຕ້ອງການຂອງຕະຫຼາດ ສຳລັບຜະລິດຕະພັນ ຫຼື ຜົນການສະໜອງການບໍລິການຈາກຊັບສິນ.
- (ງ) ຂໍ້ຈຳກັດທາງດ້ານກົດໝາຍ ຫຼື ຄ້າຍຄືກັນ ກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ຊັບສິນ ເຊັ່ນມີສິນສຸດອາຍຸຂອງສັນຍາເຊົ່າທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ວິທີການຫັກຄ່າຫຼັຍທຽນ

- 17.22 ວິສາຫະກິດຕ້ອງເລືອກເຟັ້ນວິທີການຫັກຄ່າຫຼັຍທຽນທີ່ສ່ອງແສງເຖິງຮູບແບບການຊົມໃຊ້ຜົນປະໂຫຍດດ້ານເສດຖະກິດໃນອະນາຄົດຂອງຊັບສິນ. ວິທີການຫັກຄ່າຫຼັຍທຽນທີ່ເປັນໄປໄດ້ ລວມມີວິທີການແບບສະເໝີຕົວ, ວິທີການແບບຫຼຸດຜ່ອນ ແລະ ວິທີການທີ່ອີງໃສ່ຜົນປະໂຫຍດການນຳໃຊ້ ເຊັ່ນແບບວິທີການຄິດໄລ່ຕາມຫົວໜ່ວຍການຜະລິດ.
- 17.23 ຖ້າຫາກມີການຊີ້ບອກວ່າ ໄດ້ເກີດມີການປ່ຽນແປງທີ່ສຳຄັນນັບແຕ່ມີລາຍງານປະຈຳປີຄັ້ງສຸດທ້າຍ ໃນຮູບແບບທີ່ວິສາຫະກິດຄາດຄະເນການຊົມໃຊ້ຜົນປະໂຫຍດດ້ານເສດຖະກິດໃນອະນາຄົດຂອງຊັບສິນ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງທົບທວນຄືນວິທີການຫັກຄ່າຫຼັຍທຽນປັດຈຸບັນ ແລະ, ຖ້າການຄາດຫວັງໃນປັດຈຸບັນຫາກແຕກຕ່າງກັນ, ໃຫ້ປ່ຽນແປງວິທີການຫັກຄ່າຫຼັຍທຽນເພື່ອສ່ອງແສງເຖິງຮູບແບບໃໝ່ນັ້ນ. ວິສາຫະກິດຕ້ອງລົງບັນຊີການປ່ຽນແປງດັ່ງກ່າວເປັນການປ່ຽນແປງຕົວເລກຄາດຄະເນປະຕິບັດດ້ານບັນຊີຕາມຂໍ້ກຳນົດໃນວັກ 10.15 ຫາ 10.18.

ການສູນເສຍມູນຄ່າ

ການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ແລະ ການຕີມູນຄ່າ ກ່ຽວກັບການສູນເສຍມູນຄ່າ

- 17.24 ໃນມື້ລາຍງານແຕ່ລະຄັ້ງ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງປະຕິບັດຕາມໝວດ 27 ການສູນເສຍມູນຄ່າຂອງຊັບສິນ ເພື່ອເບິ່ງວ່າລາຍການໃດໜຶ່ງ ຂອງຊັບສິນບັດຄົງທີ່ມີຕົວຕົນ ຫຼື ກຸ່ມລາຍການຊັບສິນບັດຄົງທີ່ມີຕົວຕົນ ໄດ້ສູນເສຍມູນຄ່າລົງຫຼືບໍ່ ແລະ, ຖ້າເປັນຄືແນວນັ້ນ, ຈະຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ແລະ ຕີມູນຄ່າກ່ຽວກັບຂາດຫີນຈາກການສູນເສຍມູນຄ່າຄືແນວໃດ. ໝວດດັ່ງກ່າວນີ້ ອະທິບາຍໃຫ້ຮູ້ວ່າ ເວລາໃດ ແລະດ້ວຍວິທີໃດ ວິສາຫະກິດຕ້ອງທົບທວນຄືນມູນຄ່າໃນບັນຊີຂອງຊັບສິນຕົນເອງ, ແລະ ວິສາຫະກິດຕ້ອງຄິດໄລ່ມູນຄ່າທີ່ສາມາດເກັບຄືນໄດ້ຂອງຊັບສິນໃດໜຶ່ງຄືແນວໃດ, ແລະ ໃນກໍລະນີໃດຈຶ່ງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ຫຼື ປຶ້ນກັບລາຍການ ຂາດຫີນຈາກການຫັກຄ່າສູນເສຍມູນຄ່າໃດໜຶ່ງ.

ຄ່າທົດແທນ ສຳລັບການສູນເສຍມູນຄ່າ

- 17.25 ວິສາຫະກິດຕ້ອງເອົາຄ່າທົດແທນທີ່ໄດ້ຮັບຈາກພາກສ່ວນອື່ນ ສຳລັບລາຍການຊັບສິນບັດຄົງທີ່ມີຕົວຕົນ ທີ່ໄດ້ສູນເສຍມູນຄ່າ, ເສຍຫາຍ ຫຼື ຖືກແລກປ່ຽນ ເຂົ້າໃນກຳໄລ ຫຼື ຂາດຫີນ ພຽງແຕ່ໃນກໍລະນີທີ່ວ່າຄ່າທົດແທນດັ່ງກ່າວ ໄດ້ກາຍເປັນໜີ້ຕ້ອງຮັບ.

ຊັບສົມບັດຄົງທີ່ມີຕົວຕົນ ທີ່ໄດ້ຮັກສາໄວ້ເພື່ອຂາຍ

- 17.26 ວັກ 27.9 (ສ) ກ່າວວ່າແຜນການສະສາງຊັບສິນອອກ ກ່ອນມື້ທີ່ໄດ້ຄາດກະໄວ້ໃນເມື່ອກ່ອນ ເປັນຂໍ້ມູນຊີ້ບອກວ່າຊັບສິນນັ້ນ ອາດເກີດມີການສູນເສຍມູນຄ່າ ຊຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງຄິດໄລ່ມູນຄ່າທີ່ຄາດວ່າສາມາດເກັບຄືນໄດ້ຂອງຊັບສິນ ເພື່ອຈຸດປະສົງໃນ ການຄິດໄລ່ເບິ່ງວ່າ ຊັບສິນນັ້ນ ໄດ້ສູນເສຍມູນຄ່າຫຼືບໍ່.

ການຕັດລາຍການບັນຊີ

- 17.27 ວິສາຫະກິດຕ້ອງຕັດລາຍການຊັບສົມບັດຄົງທີ່ມີຕົວຕົນອອກຈາກບັນຊີ:
- (ກ) ເວລາສະສາງອອກ, ຫຼື
 - (ຂ) ຖ້າຫາກຄາດວ່າຈະບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດດ້ານເສດຖະກິດໃນອະນາຄົດຈາກການນຳໃຊ້ ຫຼື ຈາກການສະສາງອອກ.
- 17.28 ວິສາຫະກິດຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ສ່ວນໄດ້ ຫຼື ສ່ວນເສຍ ໃນການຕັດລາຍການບັນຊີ ຊັບສົມບັດຄົງທີ່ມີຕົວຕົນອອກ ຈາກຊັບສິນ ໃນກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ ເວລາຕັດລາຍການບັນຊີອອກ (ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າ ຖ້າໝວດ 20 ສັນຍາເຊົ່າ ກຳນົດໄວ້ຢ່າງອື່ນ ກ່ຽວກັບການຂາຍ ແລະ ເຊົ່າຄືນ). ວິສາຫະກິດບໍ່ຄວນຈັດປະເພດສ່ວນໄດ້ດັ່ງກ່າວ ເປັນລາຍຮັບ.
- 17.29 ເວລາກຳນົດມື້ຂາຍລາຍການໃດໜຶ່ງອອກ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງນຳໃຊ້ເງື່ອນໄຂມາດຕະຖານທີ່ກຳນົດໃນໝວດ 23 ລາຍຮັບ ສຳລັບການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີລາຍຮັບຈາກການຂາຍສິນຄ້າ. ໝວດ 20 ນຳໃຊ້ສຳລັບການຂາຍອອກ ແລະ ເຊົ່າຄືນ.
- 17.30 ວິສາຫະກິດກຳນົດສ່ວນໄດ້ ຫຼື ສ່ວນເສຍ ທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກການຕັດລາຍການບັນຊີ ຊັບສົມບັດຄົງທີ່ມີຕົວຕົນໃດໜຶ່ງ ເປັນສ່ວນຜິດດ່ຽງ ລະຫວ່າງ ລາຍຮັບສຸດທິຈາກການຂາຍອອກ, ຖ້າມີ, ແລະ ມູນຄ່າໃນບັນຊີຂອງລາຍການນັ້ນ.

ການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານ

- 17.31 ວິສາຫະກິດຕ້ອງເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານດັ່ງລຸ່ມນີ້ ສຳລັບແຕ່ລະປະເພດຊັບສົມບັດຄົງທີ່ມີຕົວຕົນ ທີ່ເຫັນວ່າແທດເໝາະ ຕາມຂໍ້ກຳນົດໃນວັກ 4.11(ກ):
- (ກ) ພື້ນຖານການຕີມູນຄ່າທີ່ໄດ້ນຳໃຊ້ເພື່ອຄິດໄລ່ມູນຄ່າລວມໃນບັນຊີ.
 - (ຂ) ວິທີການຫັກຄ່າຫຼຸດທຽມທີ່ໄດ້ນຳໃຊ້.
 - (ຄ) ອາຍຸການນຳໃຊ້ ຫຼື ອັດຕາຫັກຄ່າຫຼຸດທຽມທີ່ໄດ້ນຳໃຊ້.
 - (ງ) ມູນຄ່າລວມໃນບັນຊີ ແລະ ຄ່າຫຼຸດທຽມສະສົມ (ທີ່ຖືກລວມເຂົ້າ ນຳຂາດທຶນຈາກການເສື່ອມມູນຄ່າສະສົມ) ໃນຕົ້ນ ແລະ ທ້າຍຮອບເວລາລາຍງານ.
 - (ຈ) ການສົມທຽບຕົວເລກລະຫວ່າງມູນຄ່າໃນບັນຊີ ໃນຕົ້ນ ແລະ ທ້າຍຮອບເວລາລາຍງານ, ໂດຍແຍກ :
 - (i) ລາຍການຮັບເຂົ້າຕື່ມ.
 - (ii) ລາຍການຂາຍອອກ.
 - (iii) ການໄດ້ມາເປັນກຳມະສິດຜ່ານການຄວບກືດຈະການ.
 - (iv) ການໂອນອະສັງຫາລິມະຊັບເພື່ອການລົງທຶນ ຖ້າວ່າມີການຕີມູນຄ່າຍຸຕິທຳຢ່າງໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້ (ເບິ່ງວັກ 16.8).
 - (v) ຂາດທຶນຈາກການສູນເສຍມູນຄ່າທີ່ໄດ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ແລະ ບັນທຶກລາຍການໃນກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ ໂດຍຖືກ ຕ້ອງຕາມຂໍ້ກຳນົດ ໃນໝວດ 27.
 - (vi) ຄ່າຫຼຸດທຽມ.
 - (vii) ສ່ວນປ່ຽນແປງອື່ນໆ.

ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງສະເໜີການສົມທຽບຕົວເລກດັ່ງກ່າວ ສຳລັບຮອບເວລາຜ່ານງາມ.

17.32 ວິສາຫະກິດຍັງຕ້ອງເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານດັ່ງລຸ່ມນີ້ :

- (ກ) ຄວາມມີຈິງ ແລະ ມູນຄ່າໃນບັນຊີຂອງ ຊັບສົມບັດຄົງທີ່ມີຕົວຕົນ ຊຶ່ງວິສາຫະກິດມີພຽງແຕ່ສິດທິຈຳກັດດ້ານກຳມະສິດ ຫຼື ຊຶ່ງໄດ້ເອົາໄປຊວດຈຳເປັນຫຼັກຊັບຄ້ຳປະກັນໜີ້ສິນ.
- (ຂ) ຈຳນວນເງິນຂໍ້ຜູກພັນຕາມສັນຍາ ໃນການຊື້ຊັບສົມບັດຄົງທີ່ມີຕົວຕົນ.

ການສົມທຽບກັບ IFRS ສຳລັບ ວນກ	
17.18	IFRS ສຳລັບ ວນກ ບໍ່ໄດ້ກຳນົດສະເພາະວ່າ ຈຳນວນເງິນຫັກຄ່າຫຼັຍທຽມ ລວມເອົາມູນຄ່າເສດເຫຼືອ (ເບິ່ງປະມວນຄຳສັບ : ຈຳນວນເງິນຫັກຄ່າຫຼັຍທຽມ).

ໝວດ 18

ຊັບສົມບັດຄົງທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນ ທີ່ບໍ່ແມ່ນຄ່ານິຍົມ

ຂອບເຂດຂອງໝວດນີ້

- 18.1 ໝວດດັ່ງກ່າວນີ້ ນຳໃຊ້ສຳລັບການບັນຊີ ກ່ຽວກັບຊັບສົມບັດຄົງທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນທັງໝົດ ທີ່ບໍ່ແມ່ນຄ່ານິຍົມ (ເບິ່ງໝວດ 19 ການຄວບກຢູ່ຈະການ ແລະ ຄ່ານິຍົມ) ແລະ ຊັບສົມບັດຄົງທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນ ຊຶ່ງວິສາຫະກິດຮັກສາໄວ້ເພື່ອແນໃສ່ຂາຍອອກ ໃນການດຳເນີນທຸລະກິດປົກກະຕິ (ເບິ່ງໝວດ 13 ເຄື່ອງໃນສາງ ແລະ ໝວດ 23 ລາຍຮັບ).
- 18.2 ຊັບສົມບັດຄົງທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນ ແມ່ນຊັບສິນທີ່ບໍ່ເປັນເງິນ ທີ່ຈຳແນກໄດ້ໂດຍບໍ່ມີເນື້ອແທ້ຕົວຈິງ. ຊັບສິນດັ່ງກ່າວຈຳແນກໄດ້ ເມື່ອ :
- (ກ) ຊັບສິນດັ່ງກ່າວແຍກຈາກກັນໄດ້, ໝາຍຄວາມວ່າສາມາດແຍກ ຫຼື ຕັດແຍກອອກຈາກວິສາຫະກິດ ແລະ ຂາຍ, ໂອນ, ໃຫ້ນຳໃຊ້ຕາມການອະນຸຍາດ, ໃຫ້ເຊົ່າ ຫຼື ແລກປ່ຽນ, ຫຼືວ່າ ຕາມຮູບແບບສ່ວນບຸກຄົນ, ຫຼືວ່າໃນຂອບເຂດ ຂອງສັນຍາ, ຫຼື ມີຊັບສິນ ຫຼື ທີ່ສິນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ຫຼື
 - (ຂ) ຊັບສິນດັ່ງກ່າວເກີດຈາກສິດທິຕາມສັນຍາ ຫຼື ສິດທິຕາມກົດໝາຍອື່ນໆ, ໂດຍບໍ່ຕ້ອງຄຳນຶງວ່າສິດທິດັ່ງກ່າວ ຈະ ໂອນໃຫ້ກັນໄດ້ ຫຼືບໍ່ກໍຕາມ ຫຼື ຈະແຍກອອກຈາກວິສາຫະກິດ ຫຼື ແຍກອອກຈາກສິດທິ ແລະ ພັນທະອື່ນໆຫຼືບໍ່ກໍ ຕາມ.
- 18.3 ຊັບສົມບັດຄົງທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນ ບໍ່ກວມເອົາ:
- (ກ) ຊັບສິນການເງິນ, ຫຼື
 - (ຂ) ສິດທິຕໍ່ແຮ່ທາດ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເຊັ່ນນ້ຳມັນ, ອາຍແກັສທຳມະຊາດ ແລະ ຊັບພະຍາກອນຄ້າຍຄືກັນອື່ນໆ ທີ່ພົ້ນຟູຄືນ ບໍ່ໄດ້.

ການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ

ຫຼັກການລວມ ກ່ຽວກັບການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ຊັບສົມບັດຄົງທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນ

- 18.4 ວິສາຫະກິດຕ້ອງນຳໃຊ້ເງື່ອນໄຂມາດຕະຖານການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີໃນວັກ 2.27 ເພື່ອເບິ່ງວ່າຕ້ອງໄດ້ລົງບັນຊີຊັບສົມ ບັດຄົງທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນ. ສະນັ້ນ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ຊັບສົມບັດຄົງທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນ ເປັນຊັບສິນ ພຽງແຕ່ກໍລະ ນີທີ່ວ່າ :
- (ກ) ມີຄວາມອາດເປັນໄປໄດ້ ທີ່ວິສາຫະກິດຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດດ້ານເສດຖະກິດໃນອະນາຄົດທີ່ເກີດຈາກຊັບສິນ ນັ້ນ ;
 - (ຂ) ຕົ້ນທຶນ ຫຼື ມູນຄ່າຂອງຊັບສິນ ສາມາດຖືກຕີມູນຄ່າຢ່າງໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້ ; ແລະ
 - (ຄ) ຊັບສິນ ບໍ່ໄດ້ມາຈາກລາຍຈ່າຍທີ່ເກີດຂຶ້ນຢູ່ພາຍໃນວິສາຫະກິດ ສຳລັບລາຍການບໍ່ມີຕົວຕົນ.
- 18.5 ວິສາຫະກິດຕ້ອງປະເມີນຄວາມອາດເປັນໄປໄດ້ຂອງຜົນປະໂຫຍດດ້ານເສດຖະກິດທີ່ຄາດໄວ້ໃນອະນາຄົດ ໂດຍນຳໃຊ້ສົມ ມຸດຖານທີ່ສົມເຫດສົມຜົນ ແລະ ຍັງຍືນໄດ້ ຊຶ່ງສະແດງເຖິງຕົວເລກຄາດຄະເນປະຕິບັດທີ່ດີທີ່ສຸດ ໂດຍຄະນະບໍລິຫານ ກ່ຽວກັບເງື່ອນໄຂດ້ານເສດຖະກິດທີ່ຈະມີຕະຫຼອດໄລຍະອາຍຸການນຳໃຊ້ຂອງຊັບສິນ.
- 18.6 ວິສາຫະກິດນຳໃຊ້ຄຳວິນິດໄສຂອງຕົນເອງ ເພື່ອປະເມີນລະດັບຄວາມແນ່ນອນທີ່ຕິດພັນກັບການໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດດ້ານ ເສດຖະກິດໃນອະນາຄົດຈາກການນຳໃຊ້ຊັບສິນ, ບົນພື້ນຖານຂອງຫຼັກຖານທີ່ມີ ໃນເວລາການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີເບື້ອງ ຕົ້ນ, ໂດຍໃຫ້ຄວາມສຳຄັນ ກ່ຽວກັບຫຼັກຖານຈາກພາຍນອກຫຼາຍກ່ວາ.

- 18.7 ເງື່ອນໄຂມາດຕະຖານການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ກ່ຽວກັບຄວາມອາດເປັນໄປໄດ້ສູງທີ່ວິສາຫະກິດຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ດ້ານເສດຖະກິດໃນອະນາຄົດ ຕາມກຳນົດໃນວັກ 18.4 (ກ), ຍາມໃດກໍ່ຖືວ່າຖືກຕ້ອງຕາມເງື່ອນໄຂດັ່ງກ່າວ ສໍາລັບຊັບ ສົມບັດຄົງທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນ ທີ່ໄດ້ຊື້ຕ່າງຫາກ.

ການຊື້ຊັບສິນທີ່ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງການຄວບກິດຈະການ

- 18.8 ຊັບສົມບັດຄົງທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນ ທີ່ໄດ້ມາເປັນກຳມະສິດ ໃນເວລາຄວບກິດຈະການ ຕາມປົກກະຕິ ຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີເປັນ ຊັບສິນ ຍ້ອນວ່າມູນຄ່າຍຸຕິທຳຂອງຊັບສິນດັ່ງກ່າວ ສາມາດຖືກຕີມູນຄ່າຢ່າງໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້ພຽງພໍ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ດີ, ຊັບ ສົມບັດຄົງທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນທີ່ໄດ້ມາໃນເວລາການຄວບກິດຈະການຈະບໍ່ຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ເມື່ອຊັບສິນດັ່ງກ່າວ ມາຈາກ ສິດທິຕາມກົດໝາຍ ຫຼື ສິດທິຕາມສັນຍາອື່ນໆ ແລະ ມູນຄ່າຍຸຕິທຳບໍ່ສາມາດຖືກຕີມູນຄ່າຢ່າງໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້ ຍ້ອນວ່າຊັບ ສິນນັ້ນ:

(ກ) ແຍກອອກຈາກຄ່ານິຍົມບໍ່ໄດ້, ຫຼື

(ຂ) ແຍກອອກຈາກຄ່ານິຍົມບໍ່ໄດ້, ແຕ່ຫາກບໍ່ມີປະຫວັດຜ່ານມາ ຫຼື ຫຼັກຖານ ກ່ຽວກັບກິດຈະການແລກປ່ຽນລາຍການຊັບ ສິນຄືກັນ ຫຼື ຊັບສິນທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ແລະ, ອີກດ້ານໜຶ່ງ, ການຄາດຄະເນຕົວເລກປະຕິບັດຂອງມູນຄ່າຍຸຕິທຳຈະຂຶ້ນ ກັບຕົວຜັນແປ ທີ່ບໍ່ສາມາດຕີມູນຄ່າໄດ້.

ການຕີມູນຄ່າເບື້ອງຕົ້ນ

- 18.9 ວິສາຫະກິດຕ້ອງຕີມູນຄ່າຊັບສົມບັດຄົງທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນໃນເບື້ອງຕົ້ນ ຕາມຕົ້ນທຶນ.

ການໄດ້ມາເປັນກຳມະສິດແຍກຕ່າງຫາກ

- 18.10 ຕົ້ນທຶນຊັບສົມບັດຄົງທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນ ທີ່ໄດ້ມາເປັນກຳມະສິດແຍກຕ່າງຫາກ ປະກອບດ້ວຍ :

(ກ) ລາຄາຊື້, ລວມທັງຄ່າພາສີນຳເຂົ້າ ແລະ ອາກອນການຊື້ທີ່ເກັບຄືນບໍ່ໄດ້, ພາຍຫຼັງຫັກສ່ວນຫຼຸດການຄ້າຕ່າງໆອອກ, ແລະ

(ຂ) ຕົ້ນທຶນ, ທີ່ຕິດພັນໂດຍກົງກັບການສ້າງຊັບສິນເພື່ອແນໃສ່ການນຳໃຊ້ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້.

ຕົ້ນທຶນ ແມ່ນທຽບເທົ່າລາຄາເງິນສົດ ໃນມື້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ. ຖ້າການຊຳລະລໍຖ້າສະສາງ ກາຍກຳນົດເວລາສິນເຊື່ອ ປົກກະຕິ, ຕົ້ນທຶນ ແມ່ນ ມູນຄ່າປັດຈຸບັນ ຂອງການຊຳລະໃນອະນາຄົດ.

ການຊື້ຊັບສິນທີ່ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງການຄວບກິດຈະການ

- 18.11 ຖ້າວ່າໄດ້ຊັບສົມບັດຄົງທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນ ມາເປັນກຳມະສິດໃນເວລາຄວບກິດຈະການ, ຕົ້ນທຶນຂອງຊັບສົມບັດຄົງທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນ ດັ່ງກ່າວ ແມ່ນມູນຄ່າຍຸຕິທຳໃນມື້ໄດ້ມາເປັນກຳມະສິດ.

ການຊື້ຊັບສິນ ຈາກເງິນຊ່ວຍໝູນຂອງລັດຖະບານ

- 18.12 ຖ້າວ່າໄດ້ຊັບສົມບັດຄົງທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນ ມາຈາກເງິນຊ່ວຍໝູນຂອງລັດຖະບານ, ຕົ້ນທຶນ ຂອງຊັບສົມບັດຄົງທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນ ດັ່ງກ່າວ ຄືມູນຄ່າຍຸຕິທຳໃນມື້ໄດ້ຮັບເງິນຊ່ວຍໝູນ ຫຼື ເງິນຊ່ວຍໝູນຕ້ອງຮັບ ຕາມຂໍ້ກຳນົດ ຂອງໝວດ 24 ເງິນຊ່ວຍໝູນ ຂອງລັດຖະບານ.

ການແລກປ່ຽນຊັບສິນ

- 18.13 ຊັບສົມບັດຄົງທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນ ສາມາດໄດ້ມາເປັນກຳມະສິດຈາກການແລກປ່ຽນ ລະຫວ່າງ ຊັບສິນທີ່ບໍ່ເປັນເງິນຕາ ຫຼື ຊັບ ສິນ, ຫຼື ກຸ່ມຊັບສິນທີ່ເປັນເງິນຕາ ແລະ ບໍ່ເປັນເງິນຕາ. ວິສາຫະກິດຕ້ອງຕີມູນຄ່າຕົ້ນທຶນຂອງຊັບສົມບັດຄົງທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນ ດັ່ງກ່າວຕາມມູນຄ່າຍຸຕິທຳເວັ້ນເສຍ (ກ) ຖ້າວ່າລາຍການແລກປ່ຽນປາສະຈາກເນື້ອແທ້ດ້ານທຸລະກິດ ຫຼື (ຂ) ມູນຄ່າຍຸຕິ ທຳຂອງຊັບສິນທີ່ໄດ້ຮັບ ຫຼື ມູນຄ່າຍຸຕິທຳຂອງຊັບສິນທີ່ໄດ້ນຳໄປແລກປ່ຽນ ບໍ່ສາມາດຖືກຕີມູນຄ່າຢ່າງໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້. ໃນ ກໍານົດດັ່ງກ່າວ, ຕົ້ນທຶນຂອງຊັບສິນ ຖືກຕີມູນຄ່າຕາມມູນຄ່າໃນບັນຊີ ຂອງຊັບສິນທີ່ໄດ້ນຳໄປແລກປ່ຽນ.

ຊັບສົມບັດຄົງທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນຢູ່ພາຍໃນ

- 18.14 ວິສາຫະກິດຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທີ່ສ້າງຂຶ້ນຈາກພາຍໃນ ສໍາລັບລາຍການທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນ, ລວມທັງທຸກຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ທັງສໍາລັບກິດຈະກຳຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ການພັດທະນາ, ເຊັ່ນລາຍຈ່າຍ ເມື່ອເກີດລາຍການນັ້ນ ເວັ້ນເສຍແຕ່ປະກອບເປັນຕົ້ນທຶນຂອງຊັບສິນອື່ນ ທີ່ໄດ້ບັນລຸຕາມເງື່ອນໄຂມາດຕະຖານການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ຂອງມາດຕະຖານສະບັບນີ້.
- 18.15 ເພື່ອເປັນຕົວຢ່າງໃນການປະຕິບັດວັກຜ່ານມາ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທີ່ພົວພັນກັບລາຍການດັ່ງລຸ່ມນີ້ ເປັນລາຍຈ່າຍ ແລະ ບໍ່ຄວນຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີຄ່າໃຊ້ຈ່າຍດັ່ງກ່າວ ເປັນຊັບສິນບັດຄົງທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນ :
- (ກ) ກາຜະລິດຕະພັນ, ເຄື່ອງໝາຍ, ຊື່ທີ່ຈັດພິມ, ລາຍຊື່ລູກຄ້າ ແລະ ລາຍການອື່ນໆທີ່ຄ້າຍຄືກັນທາງດ້ານເນື້ອແທ້.
 - (ຂ) ກິດຈະກຳກ່ອນການເລີ່ມຕົ້ນ (ໝາຍເຖິງຄ່າໃຊ້ຈ່າຍກ່ອນເວລາເລີ່ມຕົ້ນ) ຊຶ່ງລວມມີຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການສ້າງຕັ້ງ ເຊັ່ນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ານກົດໝາຍ ແລະ ລາຍຈ່າຍວຽກງານເລຂານຸການ ທີ່ໄດ້ຈ່າຍເວລາສ້າງທົດໜ່ວຍນິຕິບຸກຄົນ, ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍເວລາເປີດສິ່ງຕິດຕັ້ງໃໝ່ ຫຼື ກິດຈະການໃໝ່ (ໝາຍເຖິງຕົ້ນທຶນກ່ອນເປີດກິດຈະການ) ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍເພື່ອດຳເນີນການເຄື່ອນໄຫວໃໝ່ ຫຼື ເປີດຜະລິດຕະພັນ ຫຼື ກຳມະວິທີໃໝ່ (ໝາຍເຖິງຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ-ກ່ອນດຳເນີນງານ).
 - (ຄ) ກິດຈະກຳຝຶກອົບຮົມ.
 - (ງ) ກິດຈະກຳໂຄສະນາ ແລະ ສົ່ງເສີມການຂາຍສິນຄ້າ.
 - (ຈ) ການຍົກຍ້າຍທີ່ຕັ້ງ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງຄືນໃໝ່ ວິສາຫະກິດ ສ່ວນໜຶ່ງ ຫຼື ທັງໝົດ.
 - (ສ) ຄ່ານິຍົມທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນຢູ່ພາຍໃນ.
- 18.16 ວັກ 18.15 ບໍ່ໄດ້ຫຼີກລ້ຽງການລົງບັນຊີລາຍຈ່າຍໆລ່ວງໜ້າເປັນຊັບສິນຖ້າວ່າການຊໍາລະຄ່າສິນຄ້າ ຫຼື ຄ່າບໍລິການທາງກົດເນີນກ່ອນການສົ່ງມອບສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ.

ລາຍຈ່າຍຜ່ານມາ ທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ເປັນຊັບສິນ

- 18.17 ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທີ່ພົວພັນກັບລາຍການບໍ່ມີຕົວຕົນທີ່ໄດ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີເບື້ອງຕົ້ນເປັນລາຍຈ່າຍ ບໍ່ໃຫ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີຕາມຫຼັງເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຕົ້ນທຶນຊັບສິນ.

ການຕີມູນຄ່າພາຍຫຼັງການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ

- 18.18 ວິສາຫະກິດຕ້ອງຕີມູນຄ່າຊັບສິນບັດຄົງທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນ ຕາມຕົ້ນທຶນ ຫັກການຫັກຄ່າຫຼັຍຫຼຽນສະສົມ ແລະ ຂາດທຶນຈາກການສູນເສຍມູນຄ່າສະສົມອອກ. ການນໍາສະເໜີຂໍ້ກຳນົດ ກ່ຽວກັບການຫັກຄ່າຫຼັຍຫຼຽນ ໄດ້ສະເໜີຢູ່ໃນໝວດດັ່ງກ່າວນີ້. ຂໍ້ກຳນົດທາງດ້ານການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີການສູນເສຍມູນຄ່າ ແມ່ນໄດ້ສະເໜີໃນໝວດ 27 ການສູນເສຍມູນຄ່າຂອງຊັບສິນ.

ການຫັກຄ່າຫຼັຍຫຼຽນຕະຫຼອດອາຍຸການນໍາໃຊ້

- 18.19 ຕາມຈຸດປະສົງ ຂອງມາດຕະຖານສະບັບນີ້, ໃຫ້ຖືວ່າຊັບສິນບັດຄົງທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນທັງໝົດ ມີອາຍຸການນໍາໃຊ້ທີ່ແນ່ນອນ. ອາຍຸການນໍາໃຊ້ຊັບສິນບັດຄົງທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນໃດໜຶ່ງ ອັນເນື່ອງຈາກສິດທິຕາມສັນຍາ ຫຼື ສິດທິຕາມກົດໝາຍອື່ນໆ ຕ້ອງບໍ່ເກີນຮອບເວລາຂອງສິດທິຕາມສັນຍາ ຫຼື ສິດທິຕາມກົດໝາຍອື່ນໆ, ແຕ່ອາດສັ້ນກ່ວາໄດ້, ໂດຍຂຶ້ນກັບຮອບເວລາຊຶ່ງວິສາຫະກິດຄາດວ່າຈະນໍາໃຊ້ຊັບສິນນັ້ນ. ຖ້າວ່າສິດທິຕາມສັນຍາ ຫຼື ສິດທິຕາມກົດໝາຍອື່ນໆ ມີໄລຍະເວລາຈຳກັດ ແຕ່ສາມາດຕໍ່ອາຍຸຄືນໃໝ່ໄດ້, ອາຍຸການນໍາໃຊ້ຂອງຊັບສິນບັດຄົງທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນນັ້ນ ຄວນລວມເອົາ (ບັນດາ) ຮອບເວລາຕໍ່ອາຍຸຄືນໃໝ່ ຖ້າຫາກມີຫຼັກຖານ ເພື່ອຢັ້ງຢືນການຕໍ່ອາຍຸຄືນໃໝ່ຂອງວິສາຫະກິດ ໂດຍບໍ່ມີຄ່າໃຊ້ຈ່າຍສູງ.
- 18.20 ຖ້າວ່າວິສາຫະກິດບໍ່ສາມາດປະເມີນອາຍຸການນໍາໃຊ້ ຂອງຊັບສິນບັດຄົງທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນຢ່າງໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້, ໃຫ້ກຳນົດອາຍຸການນໍາໃຊ້ດັ່ງກ່າວເທົ່າກັບສິບປີ.

ຮອບເວລາການຫັກຄ່າຫຼ້ຍຫຼັງ ແລະ ວິທີການການຫັກຄ່າຫຼ້ຍຫຼັງ

- 18.21 ວິສາຫະກິດຕ້ອງຈັດແບ່ງຈຳນວນເງິນການເສື່ອມມູນຄ່າ ຂອງຊັບສິນບໍ່ມີຕົວຕົນ ຢ່າງເປັນລະບົບຕະຫຼອດອາຍຸການນຳໃຊ້. ຄ່າຫຼ້ຍຫຼັງຂອງແຕ່ລະປີ ຕ້ອງຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີເປັນລາຍຈ່າຍ ເວັ້ນເສຍແຕ່ໝວດອື່ນຂອງມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ກຳນົດໃຫ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີຄ່າໃຊ້ຈ່າຍນັ້ນ ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຕົ້ນທຶນຂອງຊັບສິນ, ເຊັ່ນຕົ້ນທຶນຂອງເຄື່ອງໃນສາງ ຫຼື ຊັບສົມບັດຄົງທີ່ມີຕົວຕົນ.
- 18.22 ການຫັກຄ່າຫຼ້ຍຫຼັງເລີ່ມຕົ້ນຫັກ ເມື່ອມີຊັບສິນບໍ່ມີຕົວຕົນໄວ້ເພື່ອນຳໃຊ້, ໝາຍຄວາມວ່າເລີ່ມແຕ່ເວລາທີ່ລາຍການດັ່ງກ່າວ ຢູ່ໃນສະຖານທີ່ ແລະ ສະພາບທີ່ຈຳເປັນເພື່ອສາມາດນຳໃຊ້ ຕາມຮູບແບບທີ່ຄະນະບໍລິຫານໄດ້ກຳນົດໄວ້. ການຫັກຄ່າຫຼ້ຍ ຫຼັງຈະສິ້ນສຸດ ເມື່ອຊັບສິນນັ້ນ ຖືກຕັດລາຍການບັນຊີ. ວິສາຫະກິດຕ້ອງເລືອກເຟັ້ນວິທີການຫັກຄ່າຫຼ້ຍຫຼັງ ທີ່ສ່ອງແສງ ເຖິງຮູບແບບຂອງວິສາຫະກິດຄາດວ່າຈະຊົມໃຊ້ຜົນປະໂຫຍດດ້ານເສດຖະກິດໃນອະນາຄົດ ທີ່ຕິດພັນກັບຊັບສິນນັ້ນ. ຖ້າວ່າ ວິສາຫະກິດບໍ່ສາມາດກຳນົດຮູບແບບດັ່ງກ່າວຢ່າງໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້, ຕ້ອງໄດ້ນຳໃຊ້ວິທີການຫັກຄ່າຫຼ້ຍຫຼັງແບບສະເໝີຕົວ.

ມູນຄ່າເສດເຫຼືອ

- 18.23 ວິສາຫະກິດຕ້ອງຖືວ່າມູນຄ່າເສດເຫຼືອຂອງຊັບສົມບັດຄົງທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນເທົ່າກັບສູນ ເວັ້ນເສຍແຕ່ :
- (ກ) ຖ້າວ່າພາກສ່ວນອື່ນ ໄດ້ເຊັນຂໍ້ຜູກພັນວ່າຈະຊື້ຊັບສິນນັ້ນຄືນໃນຕອນທ້າຍຂອງອາຍຸການນຳໃຊ້, ຫຼື
 - (ຂ) ຖ້າຫາກມີຕະຫຼາດທີ່ມີການເຄື່ອນໄຫວປົກກະຕິສຳລັບຊັບສິນດັ່ງກ່າວ ແລະ :
 - (i) ຖ້າຫາກສາມາດກຳນົດມູນຄ່າເສດເຫຼືອອີງຕາມຕະຫຼາດດັ່ງກ່າວ, ແລະ
 - (ii) ຖ້າຫາກອາດເປັນໄປໄດ້ວ່າຕະຫຼາດດັ່ງກ່າວຈະຄົງຕົວຢູ່ຈົນຮອດຕອນທ້າຍອາຍຸການນຳໃຊ້ຊັບສິນນັ້ນ.

ການທົບທວນຄືນຮອບເວລາການຫັກຄ່າຫຼ້ຍຫຼັງ ແລະ ວິທີການການຫັກຄ່າຫຼ້ຍຫຼັງ

- 18.24 ບັດໄຈຕ່າງໆ ເຊັ່ນການປ່ຽນແປງວິທີການນຳໃຊ້ຊັບສິນບໍ່ມີຕົວຕົນ, ຄວາມກ້າວໜ້າດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ການປ່ຽນ ແປງລາຄາຕະຫຼາດ ອາດຊີ້ບອກວ່າ ມູນຄ່າເສດເຫຼືອ ຫຼື ອາຍຸການນຳໃຊ້ຂອງຊັບສົມບັດຄົງທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນ ໄດ້ມີການປ່ຽນ ແປງນັບແຕ່ມີລາຍງານປະຈຳປີຄັ້ງຫຼ້າສຸດ. ຖ້າຫາກມີຕົວຊີ້ບອກດັ່ງກ່າວ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງທົບທວນຄືນຕົວເລກຄາດຄະເນ ປະຕິບັດຜ່ານມາ ແລະ, ຖ້າວ່າການຄາດຫວັງໃນບັດຈຸບັນຫາກແຕກຕ່າງ, ຕ້ອງໄດ້ປັບປຸງມູນຄ່າເສດເຫຼືອນັ້ນ, ວິທີການ ການຫັກຄ່າຫຼ້ຍຫຼັງ ຫຼື ອາຍຸການນຳໃຊ້. ວິສາຫະກິດຕ້ອງລົງບັນຊີສ່ວນປ່ຽນແປງຂອງມູນຄ່າເສດເຫຼືອ, ການປ່ຽນແປງ ວິທີການການຫັກຄ່າຫຼ້ຍຫຼັງ ຫຼື ການປ່ຽນແປງອາຍຸການນຳໃຊ້ ເປັນການປ່ຽນແປງຕົວເລກຄາດຄະເນປະຕິບັດດ້ານບັນຊີ ໂດຍຖືກຕ້ອງຕາມຂໍ້ກຳນົດ ຂອງວັກ 10.15 ຫາ 10.18.

ຄວາມສາມາດເກັບຄືນໄດ້ມູນຄ່າໃນບັນຊີ — ຂາດທຶນຈາກການສູນເສຍມູນຄ່າ

- 18.25 ໃນການກຳນົດວ່າຊັບສົມບັດຄົງທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນສູນເສຍມູນຄ່າລົງຫຼືບໍ່, ວິສາຫະກິດຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຂໍ້ກຳນົດຂອງໝວດ 27. ໝວດດັ່ງກ່າວນີ້ ອະທິບາຍໃຫ້ຮູ້ວ່າ ເວລາໃດ ແລະ ດ້ວຍວິທີໃດ ວິສາຫະກິດຕ້ອງທົບທວນຄືນມູນຄ່າໃນບັນຊີຂອງຊັບສິນ ດັ່ງກ່າວ, ແລະ ວິສາຫະກິດຕ້ອງຄິດໄລ່ມູນຄ່າທີ່ສາມາດເກັບຄືນໄດ້ຂອງຊັບສິນໃດໜຶ່ງຄືແນວໃດ, ແລະ ເວລາໃດວິສາຫະ ກິດ ຈຶ່ງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ຫຼື ບັນກັບລາຍການຂາດທຶນຈາກການສູນເສຍມູນຄ່າ.

ການເຊົ່ານຳໃຊ້ ແລະ ການສະສາງອອກ

- 18.26 ວິສາຫະກິດຕ້ອງຕັດລາຍການບັນຊີຊັບສິນບໍ່ມີຕົວຕົນ, ແລະ ຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ສ່ວນໄດ້ ຫຼື ສ່ວນເສຍ ໃນກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ:
- (ກ) ເວລາສະສາງອອກ, ຫຼື
 - (ຂ) ຖ້າຫາກຄາດວ່າຈະບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດດ້ານເສດຖະກິດໃນອະນາຄົດຈາກການນຳໃຊ້ ຫຼື ການສະສາງຊັບສິນນັ້ນ ອອກ.

ການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານ

18.27 ສໍາລັບແຕ່ລະປະເພດຊັບສົມບັດຄົງທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງເປີດເຜີຍ :

- (ກ) ອາຍຸການນໍາໃຊ້ ຫຼື ອັດຕາການຫັກຄ່າຫຼັຍທຽມ ທີ່ໄດ້ນໍາໃຊ້.
 - (ຂ) ວິທີການການຫັກຄ່າຫຼັຍທຽມ ທີ່ໄດ້ນໍາໃຊ້.
 - (ຄ) ມູນຄ່າລວມໃນບັນຊີ ແລະ ຄ່າຫຼັຍທຽມສະສົມ (ທີ່ຖືກລວມເຂົ້າ ນໍາຂາດທຶນຈາກການເສື່ອມມູນຄ່າສະສົມ) ໃນຕົ້ນ ແລະ ທ້າຍຮອບເວລາລາຍງານ.
 - (ງ) ລາຍການ ຫຼື ບັນດາລາຍການຫຼັກ ໃນໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບ ຊຶ່ງໄດ້ເອົາລວມເອົາການຫັກຄ່າຫຼັຍທຽມຊັບສົມບັດ ຄົງທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນ ເຂົ້ານໍາ.
 - (ຈ) ການສົມທົບຕົວເລກ ລະຫວ່າງ ມູນຄ່າໃນບັນຊີຂອງຕົນ ແລະ ທ້າຍຮອບເວລາລາຍງານ, ໂດຍແຍກລາຍການ :
 - (i) ຮັບເຂົ້າຕື່ມ.
 - (ii) ສະສາງອອກ.
 - (iii) ການໄດ້ມາເປັນກໍາມະສິດຜ່ານການຄວບກິດຈະການ.
 - (iv) ການຫັກຄ່າຫຼັຍທຽມ.
 - (v) ຂາດທຶນຈາກການສູນເສຍມູນຄ່າ.
 - (vi) ສ່ວນປ່ຽນແປງອື່ນໆ.
- ບໍ່ຈໍາເປັນຕ້ອງສະເໜີການສົມທົບຕົວເລກດັ່ງກ່າວ ສໍາລັບຮອບເວລາຜ່ານໆມາ.

18.28 ວິສາຫະກິດຍັງຕ້ອງເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານດັ່ງລຸ່ມນີ້ອີກ :

- (ກ) ຄໍາອະທິບາຍ, ມູນຄ່າໃນບັນຊີ ແລະ ໄລຍະເວລາການຫັກຄ່າຫຼັຍທຽມທີ່ຍັງເຫຼືອ ສໍາລັບຊັບສົມບັດຄົງທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນ ທຸກລາຍການ, ທີ່ເປັນສິ່ງສໍາຄັນ ສໍາລັບເອກະສານລາຍງານການເງິນຂອງວິສາຫະກິດ.
- (ຂ) ສໍາລັບຊັບສົມບັດຄົງທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນທີ່ໄດ້ມາເປັນກໍາມະສິດດ້ວຍເງິນຊ່ວຍໝູນຂອງລັດຖະບານ ແລະ ໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ ລາຍການບັນຊີເບື້ອງຕົ້ນຕາມມູນຄ່າຍຸຕິທໍາ (ເບິ່ງວັກ 18.12) :
 - (i) ມູນຄ່າຍຸຕິທໍາທີ່ໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີເບື້ອງຕົ້ນ ສໍາລັບຊັບສົມບັດດັ່ງກ່າວ, ແລະ
 - (ii) ມູນຄ່າໃນບັນຊີ ຂອງຊັບສົມບັດເຫຼົ່ານັ້ນ.
- (ຄ) ຄວາມມີຈິງ ແລະ ມູນຄ່າໃນບັນຊີ ຂອງຊັບສົມບັດຄົງທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນ ຊຶ່ງວິສາຫະກິດມີພຽງແຕ່ສິດທິຈໍາກັດດ້ານກໍາມະສິດ ຫຼື ຊຶ່ງໄດ້ເອົາໄປຊວດຈໍາເປັນຫຼັກຊັບຄໍາປະກັນໜີ້ສິນ.
- (ງ) ຈໍານວນເງິນຂໍ້ຜູກພັນຕາມສັນຍາ ໃນການໄດ້ຊັບສົມບັດຄົງທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນ ມາເປັນກໍາມະສິດ.

18.29 ວິສາຫະກິດຕ້ອງເປີດເຜີຍມູນຄ່າລວມ ກ່ຽວກັບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ການພັດທະນາ ທີ່ໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ເປັນລາຍຈ່າຍໃນປີ (ໝາຍເຖິງຈໍານວນເງິນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນພາຍໃນ ສໍາລັບການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ການພັດທະນາທີ່ ບໍ່ທັນໄດ້ຈົດເຂົ້າເປັນຕົ້ນທຶນ ຂອງຊັບສົມບັດອື່ນອີກ ຊຶ່ງຖືກຕ້ອງຕາມເງື່ອນໄຂມາດຕະຖານການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີຂອງ ມາດຕະຖານສະບັບນີ້).

ການສົມທຽບກັບ IFRS ສໍາລັບ ວນກ	
18.10	ໄດ້ມີການຢ້າຄືນວ່າ ຖ້າການຊໍາລະ ຖືກເອື້ອນອອກກາຍກໍານົດເວລາສິນເຊື້ອປົກກະຕິ, ຕົ້ນທຶນ ແມ່ນມູນຄ່າປັດຈຸບັນ ຂອງເງິນຊໍາລະທັງໝົດໃນອະນາຄົດ. ນີ້ເປັນກົດທົ່ວໄປ ຂອງການຕີມູນຄ່າ ຂອງ IFRS ສໍາລັບ ວນກ (ເບິ່ງ ໝວດ 17 ວັກ 17.13).

ໝວດ 19

ການຄວບກຳຄຸມການ ແລະ ຄຳນິຍົມ

ໝວດນີ້ ພິຈາລະນາເຖິງເຫດການດ້ານເສດຖະກິດ ຊຶ່ງຍັງບໍ່ທັນມີ ໃນ ສປປ ລາວ ແຕ່ຄາດວ່າ ຈະມີໃນປີ ຂ້າງໜ້າ.

ຂອບເຂດຂອງໝວດນີ້

- 19.1 ໝວດດັ່ງກ່າວນີ້ ນຳໃຊ້ສຳລັບການລົງບັນຊີ **ການຄວບກຳຄຸມການ**. ໝວດດັ່ງກ່າວນີ້ ໃຫ້ຄຳແນະນຳ ກ່ຽວກັບແບບວິທີຈຳແນກຜູ້ຊື້ກິດຈະການ, ການຕີມູນຄ່າ ຕົ້ນທຶນການຄວບກຳຄຸມການ ແລະ ການຈັດສັນຕົ້ນທຶນດັ່ງກ່າວ ລະຫວ່າງ ຊັບສິນທີ່ໄດ້ມາເປັນກຳມະສິດ ແລະ ໜີ້ສິນ ແລະ ເງິນແຮ ສຳລັບ**ໜີ້ສິນທີ່ສັນນິຖານວ່າອາດເກີດຂຶ້ນ**. ນອກນັ້ນ ຍັງເວົ້າເຖິງການບັນຊີ ກ່ຽວກັບ**ຄຳນິຍົມ** ທັງໃນເວລາການຄວບກຳຄຸມການ ແລະ ພາຍຫຼັງ.
- 19.2 ໝວດດັ່ງກ່າວກຳນົດການບັນຊີ ສຳລັບການການຄວບກຳຄຸມການ ຍົກເວັ້ນ :
- (ກ) ການຄວບກຳຄຸມການທີ່ ຫຼື **ກິດຈະການ** ທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້**ການຄວບຄຸມລວມ**. ການຄວບຄຸມລວມໝາຍຄວາມວ່າ ທຸກການຄວບກຳຄຸມການ ຫຼື ກິດຈະການ ໃນທີ່ສຸດຖືກຄວບຄຸມໂດຍຝ່າຍດຽວກັນ ທັງກ່ອນ ກໍຕົກຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄວບກຳຄຸມການ, ແລະ ການຄວບຄຸມດັ່ງກ່າວກໍບໍ່ມີລັກສະນະຊົ່ວຄາວ.
 - (ຂ) ການສ້າງຕັ້ງ**ວິສາຫະກິດປະສົມ**.
 - (ຄ) ການຊື້ກຸ່ມຊັບສິນ ທີ່ບໍ່ປະກອບເປັນກິດຈະການໃດໜຶ່ງ.

ຄຳນິຍາມ ກ່ຽວກັບການຄວບກຳຄຸມການ

- 19.3 ການຄວບກຳຄຸມການ ແມ່ນການເຕົ້າໂຮມວິສາຫະກິດ ຫຼື ກິດຈະການຕ່າງກັນ ເປັນວິສາຫະກິດລາຍງານອັນດຽວ. ຜົນຂອງການຄວບກຳຄຸມການເກືອບວ່າທັງໝົດ, ມີພຽງແຕ່ວິສາຫະກິດດຽວເທົ່ານັ້ນ, ຊຶ່ງເປັນຜູ້ຊື້ກິດຈະການ, ໄດ້ຄວບຄຸມໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍກິດຈະການອື່ນ, ຊຶ່ງເປັນວິສາຫະກິດທີ່ຖືກຊື້. ມີຊື້ກິດຈະການ ແມ່ນມີທີ່ຜູ້ຊື້ກິດຈະການໄດ້ຄວບຄຸມວິສາຫະກິດທີ່ຖືກຊື້ຢ່າງແທ້ຈິງ.
- 19.4 ການຄວບກຳຄຸມການ ສາມາດຈັດເປັນໂຄງປະກອບຕາມຫຼາຍຮູບແບບ ເນື່ອງຈາກສາຍເຫດທາງດ້ານກົດໝາຍ, ສ່ວຍສາອາກອນ ຫຼື ອື່ນໆ. ອາດເປັນການຊື້ຮຸ້ນທຶນເຈົ້າຂອງຂອງວິສາຫະກິດໜຶ່ງ ໂດຍອີກວິສາຫະກິດໜຶ່ງອີກ, ການຊື້ຊັບສິນສຸດທິທັງໝົດຂອງວິສາຫະກິດອື່ນ, ການຮັບຮູ້ໜີ້ສິນຂອງວິສາຫະກິດອື່ນ, ຫຼື ການຊື້ບາງຊັບສິນສຸດທິຂອງວິສາຫະກິດອື່ນ ຊຶ່ງ, ຖ້າເອົາລວມເຂົ້າກັນ, ຈະປະກອບເປັນໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍກິດຈະການ.
- 19.5 ການຄວບກຳຄຸມການອາດເປັນຜົນມາຈາກການຈຳໜ່າຍເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດທຶນເຈົ້າຂອງ, ການໂອນເງິນສົດ, **ສິ່ງທຽບເທົ່າເງິນສົດ** ຫຼື ຊັບສິນອື່ນໆ, ຫຼື ດ້ວຍການປະສົມປະສານສິ່ງດັ່ງກ່າວເຫຼົ່ານີ້. ອາດມີລາຍການເຄື່ອນໄຫວລະຫວ່າງບັນດາຜູ້ຖືຮຸ້ນຂອງວິສາຫະກິດທີ່ຄວບເຂົ້າກັນ ຫຼື ລະຫວ່າງວິສາຫະກິດໜຶ່ງ ກັບຜູ້ຖືຮຸ້ນຂອງວິສາຫະກິດໜຶ່ງ. ການຄວບກຳຄຸມການອາດກ່ຽວຂ້ອງກັບການສ້າງຕັ້ງຫົວໜ່ວຍໃໝ່ ເພື່ອຄວບຄຸມວິສາຫະກິດທີ່ຄວບເຂົ້າກັນ ຫຼື ຊັບສິນສຸດທິທີ່ໄດ້ໂອນ ຫຼື ການປັບປຸງຄືນໂຄງປະກອບຂອງໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍວິສາຫະກິດທີ່ຄວບເຂົ້າກັນ.

ການບັນຊີ

- 19.6 ການຄວບກຳຄຸມການທັງໝົດ ຕ້ອງໄດ້ລົງບັນຊີໂດຍນຳໃຊ້ວິທີຊື້ກິດຈະການ.
- 19.7 ການນຳໃຊ້ວິທີຊື້ກິດຈະການ ຈຳຕ້ອງໄດ້ຜ່ານຂັ້ນຕອນດັ່ງລຸ່ມນີ້ :
- (ກ) ການຈຳແນກຜູ້ຊື້ກິດຈະການ.

(ຂ) ການຕີມູນຄ່າຕົ້ນທຶນຂອງການຄວບກິດຈະການ.

(ຄ) ການຈັດແບ່ງ, ໃນມື້ຊື້ກິດຈະການ, ຕົ້ນທຶນຂອງການຄວບກິດຈະການ ເຂົ້າໃສ່ຊັບສິນທີ່ໄດ້ຊື້ ແລະ ໜີ້ສິນ ແລະ ເງິນແຮສຳລັບໜີ້ສິນທີ່ສັນນິຖານວ່າອາດເກີດຂຶ້ນ.

ການຈຳແນກຜູ້ຊື້ກິດຈະການ

19.8 ຕ້ອງໄດ້ຈຳແນກຜູ້ຊື້ກິດຈະການ ສຳລັບທຸກການຄວບກິດຈະການ. ຜູ້ຊື້ແມ່ນວິສາຫະກິດທີ່ຄວບເຂົ້າກັນ ຊຶ່ງຄວບຄຸມວິສາຫະກິດ ຫຼື ກິດຈະການອື່ນ ທີ່ຄວບເຂົ້າກັນ.

19.9 ການຄວບຄຸມ ແມ່ນສິດອຳນາດໃນການບໍລິຫານນະໂຍບາຍດ້ານການເງິນ ແລະທຸລະກິດຂອງວິສາຫະກິດ ຫຼື ກິດຈະການໃດໜຶ່ງ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກການເຄື່ອນໄຫວ. ການຄວບຄຸມວິສາຫະກິດໜຶ່ງ ໂດຍວິສາຫະກິດໜຶ່ງອີກ ໄດ້ນຳສະເໜີໃນໝວດ 9 ເອກະສານລາຍງານການເງິນລວມກິດຈະການ ແລະ ເອກະສານລາຍງານການເງິນສະເພາະກິດຈະການ.

19.10 ເຖິງແມ່ນວ່າ ບາງຄັ້ງຄາວ ອາດຈະມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການຈຳແນກຜູ້ຊື້ກິດຈະການ, ໂດຍທົ່ວໄປ ຈະມີຕົວຊີ້ບອກທີ່ຍັງຍືນຍົງມີຜູ້ຊື້ລາຍໜຶ່ງ. ຕົວຢ່າງ :

(ກ) ຖ້າວ່າມູນຄ່າຍຸຕິທຳຂອງໜຶ່ງໃນບັນດາວິສາຫະກິດທີ່ຄວບເຂົ້າກັນ ຫາກສູງກ່ວາ ຂອງວິສາຫະກິດທີ່ຄວບເຂົ້າກັນອື່ນຢ່າງເດັ່ນຊັດ, ເປັນໄປໄດ້ທີ່ວິສາຫະກິດທີ່ມີມູນຄ່າຍຸຕິທຳທີ່ສູງກ່ວາໝູ່ນັ້ນ ເປັນຜູ້ຊື້ກິດຈະການ;

(ຂ) ຖ້າວ່າການຄວບກິດຈະການ ເປັນຜົນມາຈາກການແລກປ່ຽນເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດທຶນເຈົ້າຂອງສາມັນ ທີ່ໃຫ້ສິດລົງທະບຽນສູງກັບ ເງິນສົດ ຫຼື ຊັບສິນອື່ນໆ, ເປັນໄປໄດ້ທີ່ວິສາຫະກິດຜູ້ມອບເງິນສົດ ຫຼື ຊັບສິນອື່ນໃຫ້ ເປັນຜູ້ຊື້ກິດຈະການ;

(ຄ) ຖ້າວ່າການຄວບກິດຈະການ ທີ່ເຮັດໃຫ້ຄະນະບໍລິຫານຂອງໜຶ່ງໃນວິສາຫະກິດທີ່ຄວບເຂົ້າກັນ ມີອິດທິພົນຕໍ່ການເລືອກເຟັ້ນທຶນງານຄະນະບໍລິຫານຂອງວິສາຫະກິດທີ່ເກີດຈາກການຄວບເຂົ້າກັນ, ເປັນໄປໄດ້ທີ່ວິສາຫະກິດນັ້ນ ຊຶ່ງມີຄະນະບໍລິຫານທີ່ມີອຳນາດດັ່ງກ່າວ ເປັນຜູ້ຊື້ກິດຈະການ.

ຕົ້ນທຶນຂອງການຄວບກິດຈະການ

19.11 ຜູ້ຊື້ກິດຈະການ ຕ້ອງຕີມູນຄ່າຕົ້ນທຶນການຄວບກິດຈະການ ເປັນລວມຍອດຂອງ :

(ກ) ມູນຄ່າຍຸຕິທຳຂອງ ຊັບສິນທີ່ໄດ້ມອບໃຫ້, ໜີ້ສິນທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນ ຫຼື ສົມມຸດໄວ້, ແລະ ເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດທຶນເຈົ້າຂອງທີ່ອອກໂດຍຜູ້ຊື້ກິດຈະການ ໃນມື້ມີການແລກປ່ຽນ ເພື່ອປ່ຽນກັບການຄວບຄຸມວິສາຫະກິດຂອງຜູ້ຖືກຊື້, ບວກກັບ

(ຂ) ທຸກຕົ້ນທຶນທີ່ຕິດພັນໂດຍກົງກັບການຄວບກິດຈະການ.

ການປັບປຸງຕົ້ນທຶນຂອງການຄວບກິດຈະການທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນຈາກເຫດການໃນອະນາຄົດ

19.12 ຖ້າວ່າສັນຍາການຄວບກິດຈະການ ໃຫ້ມີການປັບປຸງຕົ້ນທຶນຂອງການຄວບກິດຈະການ ທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນຈາກເຫດການໃນອະນາຄົດ, ຜູ້ຊື້ກິດຈະການຕ້ອງເອົາຕົວເລກຄາດຄະເນປະຕິບັດ ກ່ຽວກັບການປັບປຸງດັ່ງກ່າວເຂົ້າໃນຕົ້ນທຶນການຄວບກິດຈະການໃນມື້ຊື້ກິດຈະການ ຖ້າຫາກການປັບປຸງນັ້ນ ອາດເປັນໄປໄດ້ ແລະ ສາມາດຖືກຕີມູນຄ່າຢ່າງໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້.

19.13 ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ, ຖ້າວ່າບໍ່ໄດ້ມີການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ການປັບປຸງບົ່ມຊ້ອນໃນມື້ຊື້ກິດຈະການ, ແຕ່ຖ້າວ່າຕາມຫຼັງມາລາຍການປັບປຸງດັ່ງກ່າວອາດເປັນໄປໄດ້ ແລະສາມາດຖືກຕີມູນຄ່າຢ່າງໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້, ຕ້ອງໄດ້ລົງບັນຊີສິ່ງຕອບແທນເພີ່ມເຕີມດັ່ງກ່າວ ເປັນການປັບປຸງຕົ້ນທຶນການຄວບກິດຈະການ.

ການຈັດແບ່ງຕົ້ນທຶນການຄວບກິດຈະການເຂົ້າຊັບສິນທີ່ໄດ້ຊື້ ແລະ ໜີ້ສິນ ແລະ ໜີ້ສິນ ທີ່ສັນນິຖານວ່າອາດເກີດຂຶ້ນ

19.14 ຜູ້ຊື້ກິດຈະການຕ້ອງຈັດແບ່ງຕົ້ນທຶນການຄວບກິດຈະການ, ໃນມື້ຊື້ກິດຈະການ, ໂດຍຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ຊັບສິນ ທີ່ຈຳແນກໄດ້ ແລະ ໜີ້ສິນ ຂອງຫົວໜ່ວຍທີ່ຖືກຊື້ ແລະ ເງິນແຮສຳລັບໜີ້ສິນທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນ ຖືກຕ້ອງຕາມເງື່ອນໄຂມາດຕະ

ຖານການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ໃນວັກ 19.20 ຕາມມູນຄ່າຍຸຕິທຳໃນມື້ນັ້ນ. ສ່ວນຜິດຖ້າງ ທຸກປະການ ລະຫວ່າງຕົ້ນທຶນ ການຄວບກິດຈະການ ແລະ ພູດສ່ວນຜົນປະໂຫຍດ ຂອງຜູ້ຊື້ກິດຈະການໃນມູນຄ່າຍຸຕິທຳສຸດທິຂອງຊັບສິນທີ່ຈຳແນກໄດ້, ຫີ້ສິນ, ແລະ ເງິນແຮບວັງຫີ້ສິນທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນ ຊຶ່ງໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ນັ້ນ ຕ້ອງໄດ້ລົງບັນຊີຕາມວັກ 19.22 ຫາ 9.24 (ເປັນຄ່າ ນິຍົມ ຫຼື ອັນທີ່ເອີ້ນວ່າ «ຄ່ານິຍົມຕິດລົບ»).

19.15 ຜູ້ຊື້ກິດຈະການ ຕ້ອງແຍກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ຊັບສິນ ທີ່ຈຳແນກໄດ້, ຫີ້ສິນ, ແລະ ຫີ້ສິນທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນ ຂອງຫົວ ໜ່ວຍທີ່ຖືກຊື້ ໃນມື້ຊື້ກິດຈະການ, ກໍຕໍ່ເມື່ອວ່າ ລາຍການດັ່ງກ່າວຖືກຕ້ອງຕາມເງື່ອນໄຂມາດຕະຖານດັ່ງລຸ່ມນີ້ ໃນມື້ນັ້ນ :

- (ກ) ໃນກໍລະນີ ຂອງຊັບສິນທີ່ບໍ່ແມ່ນຊັບສົມບັດຄົງທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນ, ອາດເປັນໄປໄດ້ວ່າ ຜູ້ຊື້ກິດຈະການ ຈະໄດ້ຮັບຜົນປະ ໂຫຍດດ້ານເສດຖະກິດທັງໝົດໃນອະນາຄົດ ແລະ ສາມາດຕີມູນຄ່າຍຸຕິທຳຢ່າງໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້.
- (ຂ) ໃນກໍລະນີ ຂອງຫີ້ສິນທີ່ບໍ່ແມ່ນຫີ້ສິນທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນ, ອາດເປັນໄປໄດ້ວ່າ ຈະມີການສູນເສຍຊັບພະຍາກອນເພື່ອສະ ສາງພັນທະ ແລະ ສາມາດຕີມູນຄ່າຍຸຕິທຳຂອງລາຍການດັ່ງກ່າວຢ່າງໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້.
- (ຄ) ໃນກໍລະນີ ຂອງຊັບສົມບັດຄົງທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນ ຫຼື ຫີ້ສິນທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນ, ສາມາດຕີມູນຄ່າຍຸຕິທຳຂອງລາຍການດັ່ງກ່າວ ຢ່າງໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້.

19.16 ໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມຂອງຜູ້ຊື້ກິດຈະການ ຕ້ອງລວມມີກຳໄລ ແລະ ຂາດທຶນຂອງຫົວໜ່ວຍທີ່ຖືກຊື້ນັບຈາກມື້ຊື້ ກິດຈະການ ໂດຍເອົາລາຍຮັບ ແລະ ລາຍຈ່າຍຂອງວິສາຫະກິດທີ່ຖືກຊື້ ບົນພື້ນຖານຂອງຕົ້ນທຶນການຄວບກິດຈະການ ສຳລັບຜູ້ຊື້ກິດຈະການ. ຕົວຢ່າງ ລາຍຈ່າຍຄ່າຫຼັກທຸກ ທີ່ໄດ້ເອົາເຂົ້າ ນັບຈາກມື້ຊື້ກິດຈະການໃນໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບ ຂອງຜູ້ຊື້ກິດຈະການ ບໍ່ວ່າຊັບສິນທີ່ຫັກຄ່າຫຼັກທຸກໄດ້ຂອງຫົວໜ່ວຍທີ່ຖືກຊື້ ຕ້ອງໄດ້ອີງຕາມມູນຄ່າຍຸຕິທຳຂອງຊັບສິນທີ່ ຫັກຄ່າຫຼັກທຸກໄດ້ດັ່ງກ່າວໃນມື້ຊື້ກິດຈະການ, ຊຶ່ງຖືວ່າເປັນຕົ້ນທຶນ ຂອງຜູ້ຊື້ກິດຈະການ.

19.17 ການນຳໃຊ້ວິທີຊື້ກິດຈະການ ເລີ່ມຕົ້ນແຕ່ມື້ຊື້ກິດຈະການ, ຊຶ່ງແມ່ນມື້ທີ່ຜູ້ຊື້ກິດຈະການໄດ້ເຂົ້າຄວບຄຸມຫົວໜ່ວຍທີ່ຖືກຊື້. ເນື່ອງຈາກວ່າການຄວບຄຸມແມ່ນສິດອຳນາດໃນການບໍລິຫານດ້ານນະໂຍບາຍການເງິນ ແລະ ທຸລະກິດຂອງວິສາຫະກິດ ຫຼື ກິດຈະການໃດໜຶ່ງເພື່ອໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກການເຄື່ອນໄຫວ, ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງປິດບັນຊີ ຫຼື ປັບປຸງລາຍການເຄື່ອນ ໄຫວຕາມກົດໝາຍກ່ອນທີ່ຜູ້ຊື້ກິດຈະການມີການຄວບຄຸມ. ທຸກຂໍ້ເທັດຈິງ ແລະ ສະພາບການອ້ອມຮອບການຄວບກິດຈະ ການຕ້ອງໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາເພື່ອເບິ່ງວ່າເວລາໃດຜູ້ຊື້ກິດຈະການໄດ້ເຂົ້າຄວບຄຸມແທ້.

19.18 ອີງຕາມວັກ 19.14, ຜູ້ຊື້ກິດຈະການ ແຍກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ພຽງແຕ່ຕໍ່ຊັບສິນ ທີ່ຈຳແນກໄດ້, ຫີ້ສິນ ແລະ ຫີ້ສິນທີ່ ອາດເກີດຂຶ້ນ ຂອງຫົວໜ່ວຍທີ່ຖືກຊື້ ທີ່ມີໃນມື້ຊື້ກິດຈະການ ແລະ ຖືກຕ້ອງຕາມເງື່ອນໄຂມາດຕະຖານການຮັບຮູ້ລາຍ ການບັນຊີ ໃນວັກ 19.15. ສະນັ້ນ :

- (ກ) ຜູ້ຊື້ກິດຈະການຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີຫີ້ສິນ ເວລາຢຸດຕິ ຫຼື ພູດ ກິດຈະກຳຂອງຫົວໜ່ວຍທີ່ຖືກຊື້ ໃນຂອບຂ່າຍ ຂອງການຈັດແບ່ງຕົ້ນທຶນການຄວບກິດຈະການ ກໍຕໍ່ເມື່ອວ່າ, ໃນມື້ຊື້ກິດຈະການ, ຫົວໜ່ວຍທີ່ຖືກຊື້ ມີຫີ້ສິນທີ່ມີຈິງ ເພື່ອການປັບປຸງຄືນໂຄງສ້າງ, ທີ່ໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີຕາມໝວດ 21 ເງິນແຮ ແລະ ສິ່ງທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນ ; ແລະ
- (ຂ) ເວລາຈັດແບ່ງຕົ້ນທຶນການຄວບກິດຈະການ, ບໍ່ໃຫ້ຜູ້ຊື້ກິດຈະການ ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີຫີ້ສິນ ບໍ່ວ່າການຂາດທຶນໃນ ອະນາຄົດ ຫຼື ຕົ້ນທຶນອື່ນໆທີ່ຄາດວ່າຈະເກີດຂຶ້ນອັນເປັນຜົນເນື່ອງຈາກການຄວບກິດຈະການ.

19.19 ຖ້າວ່າການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີເບື້ອງຕົ້ນ ກ່ຽວກັບການຄວບກິດຈະການຫາກຍັງບໍ່ທັນສຳເລັດໃນທ້າຍຮອບເວລາລາຍງານ ທີ່ມີການຄວບກິດຈະການເກີດຂຶ້ນ, ຜູ້ຊື້ກິດຈະການຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນຂອງຕົນ ຈຳນວນເງິນຊົ່ວຄາວ ກ່ຽວກັບລາຍການຊຶ່ງການລົງບັນຊີບໍ່ທັນສຳເລັດຜົນ. ພາຍໃນສິບສອງເດືອນຫຼັງຈາກມື້ຊື້ກິດຈະ ການ, ຜູ້ຊື້ກິດຈະການຕ້ອງປັບປຸງຍ້ອນຫຼັງຈຳນວນເງິນຊົ່ວຄາວທີ່ໄດ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ເປັນຊັບສິນ ແລະ ຫີ້ສິນໃນມື້ຊື້ ກິດຈະການ (ໝາຍຄວາມວ່າລົງບັນຊີລາຍການດັ່ງກ່າວຄືກັນກັບໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນມື້ຊື້ກິດຈະການ) ເພື່ອສ່ອງແສງເຖິງຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານທີ່ໄດ້ຮັບໃໝ່. ຖ້າກາຍໄລຍະສິບສອງເດືອນຫຼັງຈາກມື້ຊື້ກິດຈະການແລ້ວ, ການປັບປຸງລາຍການລົງບັນຊີເບື້ອງ ຕົ້ນໃນຂອບເຂດການຄວບກິດຈະການຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ພຽງແຕ່ເພື່ອກວດແກ້ຂໍ້ຜິດພາດ ຕາມຂໍ້ກຳນົດໃນໝວດ 10 ນະໂຍບາຍການບັນຊີ, ການຄາດຄະເນຕົວເລກປະຕິບັດ ແລະ ຂໍ້ຜິດພາດ ເທົ່ານັ້ນ.

ໜີ້ສິນທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນ

19.20 ວັກ 19.14 ກຳນົດວ່າຜູ້ຊື້ກິດຈະການ ຕ້ອງແຍກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີເງິນແຮບ້ວງໜີ້ສິນທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນຂອງຫົວໜ່ວຍທີ່ຖືກຊື້ ພຽງແຕ່ຖ້າວ່າມູນຄ່າຍຸຕິທຳສາມາດຕີມູນຄ່າຢ່າງໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້. ຖ້າຫາກບໍ່ສາມາດຕີມູນຄ່າຢ່າງໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້ :

(ກ) ຈະມີຜົນກະທົບ ຕໍ່ຈຳນວນເງິນທີ່ໄດ້ລົງບັນຊີເປັນຄ່ານິຍົມ ຫຼື ອີງຕາມວັກ 19.24; ແລະ

(ຂ) ຜູ້ຊື້ກິດຈະການ ຕ້ອງເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນໝວດ 21 ກ່ຽວກັບ ໜີ້ສິນທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນ.

19.21 ພາຍຫຼັງການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີເບື້ອງຕົ້ນ, ຜູ້ຊື້ກິດຈະການຕ້ອງຕີມູນຄ່າໜີ້ສິນທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນ ຊຶ່ງໄດ້ແຍກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີຕາມວັກ 19.14, ຕາມມູນຄ່າທີ່ສູງກ່ວາໝູ່ ຂອງ:

(ກ) ຈຳນວນເງິນທີ່ຈະໄດ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີຕາມໝວດ 21, ແລະ

(ຂ) ຈຳນວນເງິນທີ່ໄດ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີເບື້ອງຕົ້ນ ຫຼັກຈຳນວນເງິນທີ່ໄດ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີໃນເມື່ອກ່ອນ ເປັນລາຍຮັບ ຕາມຂໍ້ກຳນົດໃນໝວດ 23 ລາຍຮັບ.

ຄ່ານິຍົມ

19.22 ໃນມື້ຊື້ກິດຈະການ, ຜູ້ຊື້ກິດຈະການຕ້ອງ :

(ກ) ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີຄ່ານິຍົມທີ່ໄດ້ມາ ໃນການຄວບກິດຈະການ ເປັນຊັບສິນ, ແລະ

(ຂ) ໃນເບື້ອງຕົ້ນ ຕີມູນຄ່າ ຄ່ານິຍົມດັ່ງກ່າວ, ຕາມຕົ້ນທຶນ, ຊຶ່ງແມ່ນສ່ວນເກີນລະຫ່ວາງຕົ້ນທຶນການຄວບກິດຈະການ ແລະ ພູດສ່ວນຜົນປະໂຫຍດຂອງຜູ້ຊື້ກິດຈະການ ໃນມູນຄ່າຍຸຕິທຳສຸດທິຂອງຊັບສິນ ທີ່ຈຳແນກໄດ້, ໜີ້ສິນ ແລະ ໜີ້ສິນທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນ ແລະ ໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ຕາມຂໍ້ກຳນົດຂອງວັກ 19.14.

19.23 ພາຍຫຼັງໄດ້ການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີເບື້ອງຕົ້ນ, ຜູ້ຊື້ກິດຈະການ ຕ້ອງຕີມູນຄ່າ ຄ່ານິຍົມທີ່ໄດ້ມາ ໃນການຄວບກິດຈະການ ຕາມຕົ້ນທຶນຫັກຄ່າຫຼັຍທຽນສະສົມ ແລະ ຂາດທຶນຈາກການສູນເສຍມູນຄ່າສະສົມອອກ.

(ກ) ວິສາຫະກິດຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຫຼັກການທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນວັກ 18.19 ຫາ 18.24 ສຳລັບການຫັກຄ່າຫຼັຍທຽນຄ່ານິຍົມ. ຖ້າວ່າວິສາຫະກິດ ບໍ່ສາມາດຄາດຄະເນອາຍຸການນຳໃຊ້ຂອງຄ່ານິຍົມ ຢ່າງໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້, ຈະຖືວ່າອາຍຸການດັ່ງກ່າວເທົ່າກັບ ສິບປີ.

(ຂ) ວິສາຫະກິດຕ້ອງປະຕິບັດໝວດ 27 ການສູນເສຍມູນຄ່າຂອງຊັບສິນ ເພື່ອຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ແລະ ຕີມູນຄ່າ ການສູນເສຍມູນຄ່າຂອງຄ່ານິຍົມ.

ສ່ວນເກີນຈາກພູດສ່ວນຜົນປະໂຫຍດຂອງຜູ້ຊື້ກິດຈະການໃນມູນຄ່າຍຸຕິທຳສຸດທິຂອງຊັບສິນທີ່ຈຳແນກໄດ້, ໜີ້ສິນ ແລະ ໜີ້ສິນທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນ ຂອງຫົວໜ່ວຍທີ່ຖືກຊື້

19.24 ຖ້າວ່າພູດສ່ວນຜົນປະໂຫຍດຂອງຜູ້ຊື້ກິດຈະການ ໃນມູນຄ່າຍຸຕິທຳສຸດທິຂອງຊັບສິນທີ່ຈຳແນກໄດ້, ໜີ້ສິນ ແລະ ເງິນແຮບ້ວງໜີ້ສິນທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນ ຊຶ່ງຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີຕາມຂໍ້ກຳນົດ ໃນວັກ 19.14 ເກີນຕົ້ນທຶນການຄວບກິດຈະການ (ບາງຄັ້ງຄາວເອີ້ນວ່າ «ຄ່ານິຍົມຕິດລົບ»), ຜູ້ຊື້ກິດຈະການຕ້ອງ :

(ກ) ປະເມີນຜົນຄືນໃໝ່ການຈຳແນກ ແລະ ການຕີມູນຄ່າຊັບສິນ, ໜີ້ສິນ, ແລະ ເງິນແຮບ້ວງເພື່ອໜີ້ສິນທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນຂອງຜູ້ຖືກຊື້ ແລະ ການຕີມູນຄ່າຕົ້ນທຶນການຄວບກິດຈະການ, ແລະ

(ຂ) ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີໃນທັນໃດ ທຸກສ່ວນເກີນທີ່ຍັງເຫຼືອ ຫຼັງຈາກໄດ້ມີການປະເມີນຜົນຄືນໃໝ່ດັ່ງກ່າວ ທີ່ໃນກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ.

ການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານ

ກ່ຽວກັບການຄວບກິດຈະການ ທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນຮອບເວລາລາຍງານ

19.25 ສຳລັບການຄວບກິດຈະການທຸກລາຍ ທີ່ໄດ້ດຳເນີນໃນປີ, ຜູ້ຊື້ກິດຈະການຕ້ອງເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານດັ່ງລຸ່ມນີ້ :

- (ກ) ຊື່ ແລະ ລາຍລະອຽດ ກ່ຽວກັບວິສາຫະກິດ ຫຼື ກິດຈະການ ທີ່ເອົາຄວບເຂົ້າກັນ.
- (ຂ) ມີຊື່ກິດຈະການ ;
- (ຄ) ອັດຕາສ່ວນຮ້ອຍຂອງເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດທຶນເຈົ້າຂອງທີ່ໄດ້ຊື້ ຊຶ່ງໃຫ້ສິດໃນການລົງຄະແນນສູງ ;
- (ງ) ຕົ້ນທຶນການຄວບກິດຈະການ ແລະ ລາຍລະອຽດ ກ່ຽວກັບອົງປະກອບຂອງຕົ້ນທຶນດັ່ງກ່າວ (ເຊັ່ນ ເງິນສົດ, ເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດທຶນເຈົ້າຂອງ ແລະ ເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດອື່ນ) ;
- (ຈ) ຈຳນວນເງິນທີ່ໄດ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ໃນມື້ຊື້ກິດຈະການ ສຳລັບແຕ່ລະປະເພດຊັບສິນ, ຫຼັກສິນ ແລະ ຫຼັກສິນທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນຂອງທົດໜ່ວຍທີ່ຖືກຊື້, ລວມທັງຄ່ານິຍົມ.
- (ສ) ຈຳນວນເງິນຂອງທຸກສ່ວນເກີນ ທີ່ໄດ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີໃນກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ ອີງຕາມຂໍ້ກຳນົດຂອງວັກ 19.24 ແລະ ລາຍການຫຼັກຂອງໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມ (ແລະ ໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບ ຖ້າຫາກໄດ້ສະເໜີ) ຊຶ່ງສ່ວນເກີນດັ່ງກ່າວ ໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ໃນໃບລາຍງານນັ້ນ.

ກ່ຽວກັບທຸກການຄວບກິດຈະການ

19.26 ຜູ້ຊື້ກິດຈະການຕ້ອງເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບການສົມທຽບຕົວເລກລະຫ່ວາງ ມູນຄ່າໃນບັນຊີຂອງຄ່ານິຍົມ ໃນຕົ້ນ ແລະ ທ້າຍຮອບເວລາລາຍງານ, ໂດຍແຍກໃຫ້ເຫັນ :

- (ກ) ສ່ວນປ່ຽນແປງທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກການຄວບກິດຈະການຄັ້ງໃໝ່.
 - (ຂ) ຂາດທຶນຈາກການສູນເສຍມູນຄ່າ.
 - (ຄ) ການຂາຍກິດຈະການ ທີ່ເຄີຍໄດ້ຊື້ໃນເມື່ອກ່ອນອອກ.
 - (ງ) ສ່ວນປ່ຽນແປງອື່ນໆ.
- ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ສະເໜີການສົມທຽບຕົວເລກດັ່ງກ່າວ ສຳລັບປີການບັນຊີຜ່ານໆມາ.

ການສົມທຽບກັບ IFRS ສຳລັບ ວນກ
ມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ຄືກັນກັບ IFRS ສຳລັບ ວນກ.

ໝວດ 20

ສັນຍາເຊົ່າ

ຂອບເຂດຂອງໝວດນີ້

20.1 ໝວດດັ່ງກ່າວ ກວມເອົາການລົງບັນຊີ ກ່ຽວກັບທຸກສັນຍາເຊົ່າ ທີ່ບໍ່ແມ່ນ :

- (ກ) ສັນຍາເຊົ່າ ກ່ຽວກັບການສໍາຫຼວດ ຫຼື ການນໍາໃຊ້ແຮ່ທາດ, ນໍ້າມັນ, ອາຍແກັສທໍາມະຊາດ ແລະ ຊັບພະຍາກອນຕ່າງໆທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ທີ່ພົ້ນພາຍໄດ້ (ເບິ່ງໝວດ 34 ກົດຈະກຳພິເສດ).
- (ຂ) ສັນຍາໃຫ້ອະນຸຍາດ ກ່ຽວກັບລາຍການຕ່າງໆ ເຊັ່ນຟີມຮູບເງົາ, ເທັບບັນທຶກພາບ, ສາກລະຄອນ, ບົດຂຽນ, ໃບປະກາປະດິດສ້າງ ແລະ ລິຂະສິດ (ເບິ່ງໝວດ 18 ຊັບສົມບັດຄົງທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນ ທີ່ບໍ່ແມ່ນຄ່າມືຍົມ).
- (ຄ) ການຕີມູນຄ່າ ອະສັງຫາລິມະຊັບທີ່ຄອບຄອງໂດຍຜູ້ເຊົ່າ ແລະ ລົງບັນຊີເປັນອະສັງຫາລິມະຊັບເພື່ອການລົງທຶນ ແລະ ການຕີມູນຄ່າ ກ່ຽວກັບອະສັງຫາລິມະຊັບເພື່ອການລົງທຶນ ຊຶ່ງຜູ້ໃຫ້ເຊົ່າມອບໃຫ້ນໍາໃຊ້ບົນພື້ນຖານສັນຍາເຊົ່າດໍາເນີນງານ (ເບິ່ງໝວດ 16 ອະສັງຫາລິມະຊັບເພື່ອການລົງທຶນ).
- (ງ) ການຕີມູນຄ່າຊັບສິນຊີວະພາບ ທີ່ຄອບຄອງໂດຍຜູ້ເຊົ່າ ບົນພື້ນຖານສັນຍາເຊົ່າການເງິນ ແລະ ຊັບສິນຊີວະພາບທີ່ຜູ້ໃຫ້ເຊົ່າມອບໃຫ້ນໍາໃຊ້ບົນພື້ນຖານສັນຍາເຊົ່າດໍາເນີນງານ (ເບິ່ງໝວດ 34 ກົດຈະກຳພິເສດ).
- (ຈ) ສັນຍາເຊົ່າ ທີ່ອາດຈະພາໃຫ້ຜູ້ໃຫ້ເຊົ່າ ຫຼື ຜູ້ເຊົ່າ ຂາດທຶນ ອັນເປັນຜົນເນື່ອງຈາກຂໍ້ຜູກພັນຕາມສັນຍາທີ່ບໍ່ຕິດພັນກັບສ່ວນປ່ຽນແປງຂອງລາຄາຊັບສິນທີ່ໄດ້ໃຫ້ເຊົ່າ, ສ່ວນປ່ຽນແປງຂອງອັດຕາແລກປ່ຽນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ, ຫຼື ການຜິດສັນຍາຂອງຄູ່ສັນຍາໃດໜຶ່ງ (ເບິ່ງ ວັກ 12.3 (ສ)).
- (ສ) ສັນຍາເຊົ່າດໍາເນີນງານທີ່ສ້າງພາລະ.

20.2 ໝວດດັ່ງກ່າວນີ້ນໍາໃຊ້ສໍາລັບສັນຍາ ທີ່ໂອນສິດນໍາໃຊ້ຊັບສິນ, ເຖິງແມ່ນວ່າຈະມີການສະເໜີໃຫ້ຜູ້ໃຫ້ເຊົ່າຕ້ອງໃຫ້ການບໍລິການທີ່ສໍາຄັນໃນຂອບເຂດຂອງການນໍາໃຊ້ ຫຼື ບໍາລຸງຮັກສາຊັບສິນດັ່ງກ່າວ. ໝວດດັ່ງກ່າວນີ້ ບໍ່ນໍາໃຊ້ສໍາລັບສັນຍາໃຫ້ບໍລິການທີ່ບໍ່ໂອນສິດນໍາໃຊ້ຊັບສິນຂອງຄູ່ສັນຍາໜຶ່ງ ໃຫ້ຄູ່ສັນຍາອີກຝ່າຍໜຶ່ງ.

20.3 ບາງສັນຍາ, ເຊັ່ນ ສັນຍາຈ້າງທາງນອກເຮັດ, ສັນຍາໃນຂະແໜງການໂທລະຄົມມະນາຄົມທີ່ໃຫ້ສິດດ້ານຄວາມສາມາດບັນຈຸ, ສັນຍາຮັບ-ຈ່າຍ, ບໍ່ມີຮູບການທາງກົດໝາຍຂອງສັນຍາເຊົ່າ, ແຕ່ທາງໃຫ້ສິດນໍາໃຊ້ຊັບສິນໂດຍແລກປ່ຽນກັບການຊໍາລະເງິນ. ສັນຍາດັ່ງກ່າວ, ທາງດ້ານເນື້ອແທ້, ແມ່ນສັນຍາເຊົ່າຊັບສິນ ແລະ ຕ້ອງລົງບັນຊີຕາມໝວດດັ່ງກ່າວນີ້.

ການຈັດປະເພດສັນຍາເຊົ່າ

20.4 ສັນຍາເຊົ່າ ຖືກຈັດປະເພດເປັນສັນຍາເຊົ່າການເງິນ ຖ້າຫາກມີການໂອນ ຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດເກືອບທັງໝົດທີ່ຕິດພັນກັບກໍາມະສິດ. ສັນຍາເຊົ່າ ຖືກຈັດປະເພດເປັນສັນຍາເຊົ່າດໍາເນີນງານ ຖ້າຫາກບໍ່ມີການໂອນຄວາມສ່ຽງແລະຜົນປະໂຫຍດເກືອບທັງໝົດ ທີ່ຕິດພັນກັບກໍາມະສິດ.

20.5 ສັນຍາເຊົ່າ ຈະເປັນສັນຍາເຊົ່າການເງິນ ຫຼື ສັນຍາເຊົ່າດໍາເນີນງານ ແມ່ນຂຶ້ນກັບເນື້ອແທ້ຂອງລາຍການເຄື່ອນໄຫວ ແຕ່ທາງບໍ່ແມ່ນຮູບການຂອງສັນຍາ. ຕົວຢ່າງກ່ຽວກັບສະພາບການ, ເປັນແຕ່ລະລາຍ ຫຼື ໃນການຄວບກຳຄະການ, ທີ່ຕາມປົກກະຕິອາດນໍາໄປສູ່ການຈັດປະເພດສັນຍາເຊົ່າ ເປັນສັນຍາເຊົ່າການເງິນ ມີຄືດັ່ງລຸ່ມນີ້ :

- (ກ) ສັນຍາເຊົ່າໂອນກໍາມະສິດຂອງຊັບສິນໃຫ້ຜູ້ເຊົ່າເວລາສິ້ນສຸດອາຍຸສັນຍາເຊົ່າ.
- (ຂ) ຜູ້ເຊົ່າ ມີທາງເລືອກຊື້ຊັບສິນໃນລາຄາ ທີ່ຄາດວ່າຈະຕ້ອງຕໍ່າກວ່າມູນຄ່າຍຸຕິທໍາຢ່າງພຽງພໍ ໃນມື້ທີ່ຈະເປີດທາງເລືອກ ເພື່ອວ່າ, ໃນເວລາເລີ່ມປະຕິບັດສັນຍາເຊົ່າ, ຜູ້ເຊົ່າມີຄວາມແນ່ໃຈຢ່າງສົມເຫດສົມຜົນວ່າຈະມີການເປີດທາງເລືອກໃຫ້.

- (ຄ) ອາຍຸສັນຍາເຊົ່າກວມເອົາພາກສ່ວນໃຫຍ່ຂອງອາຍຸການນຳໃຊ້ດ້ານເສດຖະກິດຂອງຊັບສິນ ເຖິງແມ່ນວ່າຈະບໍ່ມີການໂອນກຳມະສິດກໍຕາມ.
- (ງ) ເວລາເລີ່ມຕົ້ນສັນຍາເຊົ່າ, ມູນຄ່າປັດຈຸບັນຂອງເງິນການຊຳລະຄ່າເຊົ່າຕ່ຳສຸດ ເທົ່າກັບຢ່າງໜ້ອຍ ມູນຄ່າຍຸຕິທຳເກືອບທັງໝົດຂອງຊັບສິນທີ່ໄດ້ເຊົ່າ.
- (ຈ) ຊັບສິນທີ່ໄດ້ເຊົ່າ ມີລັກສະນະເນື້ອໃນສະເພາະຕົວ ຊຶ່ງມີພຽງແຕ່ຜູ້ເຊົ່າເທົ່ານັ້ນ ທີ່ສາມາດນຳໃຊ້ໂດຍບໍ່ມີການປ່ຽນແປງໃຫຍ່ແຕ່ປະການໃດ.
- 20.6 ຕົວຊີ້ບອກສະພາບການ ເປັນແຕ່ລະລາຍ ຫຼື ໃນການຄວບກຳຄຸກຈະການ ສາມາດເຮັດໃຫ້ສັນຍາເຊົ່າ ຖືກຈັດປະເພດເປັນສັນຍາເຊົ່າການເງິນ ມີຄືດັ່ງລຸ່ມນີ້ :
- (ກ) ຖ້າວ່າຜູ້ເຊົ່າ ສາມາດລົບລ້າງສັນຍາເຊົ່າ, ການຂາດທຶນຂອງຜູ້ໃຫ້ເຊົ່າທີ່ຕິດພັນກັບການລົບລ້າງສັນຍາ ແມ່ນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຜູ້ເຊົ່າ.
- (ຂ) ສ່ວນໄດ້ ຫຼື ສ່ວນເສຍ ອັນເນື່ອງຈາກພາວະຂຶ້ນໆຂອງມູນຄ່າເສດຖະກິດຂອງຊັບສິນທີ່ໄດ້ໃຫ້ເຊົ່າ ຕົກເປັນຂອງຜູ້ເຊົ່າ (ຕົວຢ່າງ ໃນຮູບການຫຼຸດຄ່າເຊົ່າລົງ ຊຶ່ງເທົ່າກັບສ່ວນໃຫຍ່ຂອງການຮັບເງິນຈາກການຂາຍ ໃນຕອນທ້າຍຂອງສັນຍາເຊົ່າ).
- (ຄ) ຜູ້ເຊົ່າ ສາມາດສືບຕໍ່ການເຊົ່າເປັນຮອບເວລາທີ່ສອງໂດຍເສຍຄ່າເຊົ່າທີ່ຕ່ຳກວ່າລາຄາທ້ອງຕະຫຼາດຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ.
- 20.7 ຕົວຢ່າງ ແລະ ຕົວຊີ້ບອກ ທີ່ສະເໜີໃນວັກ 20.5 ຫາ 20.6 ຈະບໍ່ມີລັກສະນະແນ່ນອນສະເໝີໄປ. ຖ້າວ່າລັກສະນະເດັ່ນອື່ນໆພິສູດໄດ້ຢ່າງຈະແຈ້ງວ່າ ສັນຍາເຊົ່າຈະບໍ່ມີການໂອນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດເກືອບທັງໝົດທີ່ຕິດພັນກັບກຳມະສິດ, ສັນຍາເຊົ່ານັ້ນ ກໍຈະຖືກຈັດເປັນປະເພດສັນຍາເຊົ່າດຳເນີນງານ. ຕົວຢ່າງອາດເປັນກໍລະນີ ເຊັ່ນ, ຖ້າວ່າກຳມະສິດກ່ຽວກັບຊັບສິນຖືກໂອນໄປໃຫ້ຜູ້ເຊົ່າເວລາສິ້ນສຸດສັນຍາເຊົ່າ ໂດຍມີການຊຳລະຕາມຈຳນວນເງິນຜັນແປ ທີ່ເທົ່າກັບມູນຄ່າຍຸຕິທຳໃນເວລານັ້ນຂອງຊັບສິນ, ຫຼືຖ້າວ່າມີຄ່າເຊົ່າທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນ ຊຶ່ງເປັນຜົນຕາມມາຈາກການທີ່ວ່າ ຜູ້ເຊົ່າບໍ່ປະເຊີນໜ້າກັບຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດເກືອບທັງໝົດ ທີ່ຕິດພັນກັບກຳມະສິດ.
- 20.8 ການຈັດປະເພດສັນຍາເຊົ່າ ດຳເນີນໃນເວລາເລີ່ມຕົ້ນປະຕິບັດສັນຍາເຊົ່າ ແລະ ບໍ່ມີການປ່ຽນແປງຕະຫຼອດເວລາສັນຍາເຊົ່າ ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າຜູ້ເຊົ່າ ແລະ ຜູ້ໃຫ້ເຊົ່າ ຕົກລົງກັນຈະປ່ຽນແປງຂໍ້ກຳນົດຂອງສັນຍາເຊົ່າ (ທີ່ບໍ່ແມ່ນການຕໍ່ອາຍຸທຳມະດາຂອງສັນຍາ), ຊຶ່ງໃນກໍລະນີດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງໄດ້ມີການປະເມີນຜົນ ການຈັດປະເພດສັນຍາເຊົ່າ ຄືນໃໝ່.

ເອກະສານລາຍງານການເງິນຂອງຜູ້ເຊົ່າ – ສັນຍາເຊົ່າການເງິນ

ການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີເບື້ອງຕົ້ນ

- 20.9 ເວລາເລີ່ມຕົ້ນອາຍຸສັນຍາເຊົ່າ, ຜູ້ເຊົ່າຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີສິດນຳໃຊ້ ແລະ ພັນທະຕາມສັນຍາເຊົ່າການເງິນ ເປັນຊັບສິນ ແລະ ທີ່ສິນ ໃນໄປລາຍງານຖານະການເງິນຂອງຕົນຕາມຈຳນວນເງິນ ທີ່ເທົ່າກັບມູນຄ່າຍຸຕິທຳຂອງອະສັງຫາລິມະຊັບທີ່ໄດ້ເຊົ່າ ຫຼື ຖ້າຫາກຕ່ຳກ່ວາ, ເທົ່າກັບ ມູນຄ່າປັດຈຸບັນຂອງການຊຳລະຄ່າເຊົ່າຕ່ຳສຸດ, ທີ່ໄດ້ຄິດໄລ່ໃນເວລາເລີ່ມຕົ້ນສັນຍາເຊົ່າ. ຕົ້ນທຶນທາງກົງເບື້ອງຕົ້ນຂອງຜູ້ເຊົ່າ (ຕົ້ນທຶນສ່ວນເພີ່ມທີ່ຕິດພັນໂດຍກົງກັບການເຈລະຈາ ແລະ ການເຊັນສັນຍາເຊົ່າ) ແມ່ນບວກເພີ່ມໃສ່ຈຳນວນເງິນທີ່ໄດ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີເປັນຊັບສິນ.
- 20.10 ມູນຄ່າປັດຈຸບັນຂອງການຊຳລະຄ່າເຊົ່າຕ່ຳສຸດ ຕ້ອງໄດ້ຄິດໄລ່ໂດຍນຳໃຊ້ອັດຕາດອກເບ້ຍທີ່ບໍ່ກຳນົດແຈ້ງໃນສັນຍາເຊົ່າ. ຖ້າຫາກບໍ່ສາມາດຄິດໄລ່ອັດຕາດັ່ງກ່າວ, ຕ້ອງໄດ້ນຳໃຊ້ອັດຕາເງິນກູ້ສ່ວນເພີ່ມຂອງຜູ້ເຊົ່າແທນ.

ການຕີມູນຄ່າຕາມຫຼັງ

- 20.11 ຜູ້ເຊົ່າຕ້ອງແຍກ ຈຳນວນການຊຳລະຄ່າເຊົ່າຕ່ຳສຸດ ລະຫວ່າງລາຍຈ່າຍການເງິນ ແລະ ການຫັກໜີ້ສິນຄ້າງຊຳລະຕາມວິທີການຄິດໄລ່ດອກເບ້ຍຕົວຈິງ (ເບິ່ງວັກ 11.15 ຫາ 11.20). ຜູ້ເຊົ່າຕ້ອງຈັດສັນລາຍຈ່າຍການເງິນໃສ່ແຕ່ລະປີ ໃນໄລຍະເວລາອາຍຸສັນຍາເຊົ່າເພື່ອໃຫ້ໄດ້ອັດຕາດອກເບ້ຍຄົງຄ່າຂອງແຕ່ລະປີ ສຳລັບຍອດເຫຼືອຄ້າງຊຳລະຢູ່ເບື້ອງໜີ້ສິນ. ຜູ້ເຊົ່າຕ້ອງລົງບັນຊີຄ່າເຊົ່າທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນ ເປັນລາຍຈ່າຍໃນປີທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນ.

- 20.12 ຜູ້ເຊົ່າຕ້ອງຫັກຄ່າຫຼັກຢູ່ຊັບສິນທີ່ໄດ້ເຊົ່າ ຕາມສັນຍາເຊົ່າການເງິນ ຕາມໝວດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ສໍາລັບປະເພດຊັບສິນດັ່ງກ່າວ, ເຊັ່ນ ໝວດ 17 ຊັບສິນບັດຄົງທີ່ມີຕົວຕົນ, ໝວດ 18 ຫຼື ໝວດ 19 ການຄວບກຳຄ່າຈະການ ແລະ ຄ່ານິຍົມ. ຖ້າຫາກບໍ່ມີຄວາມແນ່ນອນຢ່າງສົມເຫດສົມຜົນທີ່ວ່າ ຜູ້ເຊົ່າຈະກາຍເປັນເຈົ້າຂອງກໍາມະສິດໃນຕອນທ້າຍ ຂອງອາຍຸສັນຍາເຊົ່າ, ຕ້ອງໄດ້ຫັກຄ່າຫຼັກຢູ່ຊັບສິນທັງໝົດ ບົນພື້ນຖານອາຍຸສັນຍາເຊົ່າ ຫຼື ອາຍຸການນໍາໃຊ້ ແລ້ວ ແຕ່ອາຍຸການໃດຈະສັ້ນກວ່າ. ໃນນີ້ລາຍງານແຕ່ລະຄັ້ງ, ຜູ້ເຊົ່າ ຍັງຕ້ອງປະເມີນຜົນເບິ່ງວ່າ ຊັບສິນທີ່ໄດ້ເຊົ່າ ຕາມສັນຍາ ເຊົ່າການເງິນ ໄດ້ສູນເສຍມູນຄ່າລົງຫຼືບໍ່ (ເບິ່ງ ໝວດ 27 ການສູນເສຍມູນຄ່າຂອງຊັບສິນ).

ການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານ

- 20.13 ຜູ້ເຊົ່າຕ້ອງເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານດັ່ງລຸ່ມນີ້ ກ່ຽວກັບ ສັນຍາເຊົ່າການເງິນ:

- (ກ) ສໍາລັບແຕ່ລະປະເພດຊັບສິນ, ມູນຄ່າໃນບັນຊີສຸດທິ ໃນທ້າຍຂອງຮອບເວລາລາຍງານ.
- (ຂ) ລວມຍອດເງິນການຊໍາລະຄ່າເຊົ່າຕໍ່າສຸດໃນອະນາຄົດໃນທ້າຍຮອບເວລາລາຍງານ, ສໍາລັບແຕ່ລະຮອບເວລາດັ່ງລຸ່ມ ນີ້ :
 - (i) ບໍ່ເກີນໜຶ່ງປີ;
 - (ii) ເກີນໜຶ່ງປີຂຶ້ນໄປ ແລະ ຫຼຸດຫ້າປີລົງມາ; ແລະ
 - (iii) ເກີນຫ້າປີຂຶ້ນໄປ.
- (ຄ) ຄໍາອະທິບາຍທົ່ວໄປ ກ່ຽວກັບຂໍ້ກຳນົດຕົ້ນຕໍຂອງສັນຍາເຊົ່າຂອງຜູ້ເຊົ່າ, ຕົວຢ່າງ ລວມທັງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບ ຄ່າເຊົ່າທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນ, ທາງເລືອກໃນການຕໍ່ອາຍຸຄືນໃໝ່ ຫຼື ໃນການຊື້, ແລະ ຂໍ້ກຳນົດປັບລາຄາຫຼືອັດຕາ, ການ ໃຫ້ເຊົ່າຕໍ່ ແລະ ຂໍ້ຈຳກັດ ທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາເຊົ່າ.

- 20.14 ດ້ານໜຶ່ງອີກ, ເງື່ອນໄຂດ້ານການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບຊັບສິນໂດຍຖືກຕ້ອງຕາມໝວດ 17 ຊັບສິນບັດຄົງທີ່, 18 ຊັບສິນບັດຄົງທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນ ທີ່ບໍ່ແມ່ນຄ່ານິຍົມ, 27 ການສູນເສຍມູນຄ່າຂອງຊັບສິນ ແລະ 34 ກົດຈະກຳພິເສດ ທີ່ນຳໃຊ້ສໍາລັບ ຜູ້ເຊົ່າບ່ວງຊັບສິນທີ່ໄດ້ເຊົ່າ ບົນພື້ນຖານສັນຍາເຊົ່າການເງິນ.

ເອກະສານລາຍງານການເງິນຂອງຜູ້ເຊົ່າ – ສັນຍາເຊົ່າດຳເນີນງານ

ການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ແລະ ການຕີມູນຄ່າ

- 20.15 ຜູ້ເຊົ່າຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ການຊໍາລະຄ່າເຊົ່າບ່ວງສັນຍາເຊົ່າດຳເນີນງານ (ນອກຈາກຄ່າບໍລິການ ເຊັ່ນ ຄ່າປະກັນ ໄໝ ແລະ ຄ່າບຳລຸງຮັກສາ) ເປັນລາຍຈ່າຍ ບົນພື້ນຖານແບບສະເໝີຕົວ ເວັ້ນເສຍແຕ່ :
- (ກ) ວິທີການອື່ນ ທີ່ເປັນລະບົບ ສະແດງເຖິງຮູບແບບເວລາດ້ານຜົນປະໂຫຍດຂອງຜູ້ນຳໃຊ້, ເຖິງແມ່ນວ່າການຊໍາລະ ເງິນຈະບໍ່ໄດ້ດຳເນີນບົນພື້ນຖານນີ້ກໍຕາມ, ຫຼື
 - (ຂ) ເງິນຊໍາລະໃຫ້ຜູ້ໃຫ້ເຊົ່າ ຖືກກຳນົດໃຫ້ມີອັດຕາເພີ່ມຂຶ້ນໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບພາວະເງິນເຟີ້ທົ່ວໄປທີ່ຄາດໄວ້ (ບົນພື້ນ ຖານດັດສະນີ ຫຼື ສະຖິຕິ ທີ່ໄດ້ເປີດເຜີຍ) ເພື່ອທົດແທນໃຫ້ແກ່ການເພີ່ມຂຶ້ນທີ່ຄາດກະໄວ້ສໍາລັບຕົ້ນທຶນທີ່ຕິດພັນກັບ ພາວະເງິນເຟີ້ຊຶ່ງຜູ້ໃຫ້ເຊົ່າແບກຫາບ. ຖ້າວ່າເງິນຊໍາລະໃຫ້ຜູ້ໃຫ້ເຊົ່າ ຜົນແປຕາມປັດໄຈອື່ນໆທີ່ບໍ່ແມ່ນພາວະເງິນເຟີ້ ທົ່ວໄປ, ຖືວ່າບໍ່ຖືກຕາມເງື່ອນໄຂຂໍ້ກຳນົດ ຂອງຂໍ້ (ຂ) ນີ້.

ຕົວຢ່າງການປະຕິບັດ ວັກ 20.15(ຂ) :

ວິສາຫະກິດ “ກ” ດຳເນີນກິດຈະການ ໃນປະເທດໃດໜຶ່ງ ຊຶ່ງໄດ້ມີການຄາດຄະເນຢ່າງເປັນເອກະພາບຈາກທະນາຄານພາຍໃນປະເທດ ກ່ຽວກັບດັດສະນີລາຄາທົ່ວໄປ, ດັ່ງທີ່ລັດຖະບານໄດ້ເປີດເຜີຍ, ຈະເພີ່ມຂຶ້ນໂດຍສະເລ່ຍ ປີລະ 10 % ພາຍໃນຫ້າປີຂ້າງໜ້າ. ວິສາຫະກິດ “ກ” ເຊົ່າສະຖານທີ່ທຳອາຊີບນຳ ວິສາຫະກິດ “ອ” ເປັນເວລາ ຫ້າປີ ບົນພື້ນຖານສັນຍາເຊົ່າດຳເນີນງານ. ການຊຳລະຄ່າເຊົ່າ ຖືກກຳນົດໄວ້ເພື່ອສ່ອງແສງເຖິງພາວະເງິນເຟີ້ທົ່ວໄປຕໍ່ປີ ທີ່ຄາດວ່າເກົ່າກັບ 10 % ພາຍໃນຫ້າປີຂ້າງໜ້າຂອງອາຍຸສັນຍາເຊົ່າດັ່ງລຸ່ມນີ້ :

ປີ ທີ 1	100 000 KKip
ປີ ທີ 2	110 000 KKip
ປີ ທີ 3	121 000 KKip
ປີ ທີ 4	133 000 KKip
ປີ ທີ 5	146 000 KKip

ວິສາຫະກິດ “ກ” ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີລາຍຈ່າຍຄ່າເຊົ່າປະຈຳປີ ເກົ່າກັບຈຳນວນເງິນຄ້າງຊຳລະໃຫ້ຜູ້ໃຫ້ເຊົ່າດັ່ງກ່າວຂ້າງເທິງ. ຖ້າວ່າການປັບດັດສະນີການຊຳລະເງິນ ບໍ່ຖືກກຳນົດຈະແຈ້ງເພື່ອທົດແທນໃຫ້ແກ່ການເພີ່ມຂຶ້ນທີ່ຄ່າດຸກໄວ້ສຳລັບຕົ້ນທຶນທີ່ຕິດພັນກັບພາວະເງິນເຟີ້ ທີ່ຕົກເປັນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຜູ້ໃຫ້ເຊົ່າບົນພື້ນຖານດັດສະນີ ຫຼື ສະຖິຕິທີ່ໄດ້ເປີດເຜີຍ, ໃນເວລານັ້ນ ວິສາຫະກິດ “ກ” ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີຄ່າເຊົ່າປະຈຳປີ ຕາມແບບວິທີສະເໝີຕົວ: 122 000 KKip ຕໍ່ປີ (ລວມຍອດຈຳນວນເງິນຕ້ອງຈ່າຍບ້ວງສັນຍາເຊົ່າຫານໃຫ້ຫ້າປີ)

ການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານ

20.16 ຜູ້ເຊົ່າຕ້ອງເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານດັ່ງລຸ່ມນີ້ ກ່ຽວກັບສັນຍາເຊົ່າດຳເນີນງານ:

- (ກ) ລວມຍອດຈຳນວນເງິນການຊຳລະຄ່າເຊົ່າຕ່ຳສຸດໃນອະນາຄົດ ບ້ວງສັນຍາເຊົ່າດຳເນີນງານທີ່ບໍ່ສາມາດຍົກເລີກໄດ້ສຳລັບແຕ່ລະຮອບເວລາດັ່ງລຸ່ມນີ້ :
 - (i) ບໍ່ເກີນໜຶ່ງປີ;
 - (ii) ເກີນໜຶ່ງປີຂຶ້ນໄປ ແລະ ຫຼຸດຫ້າປີລົງມາ; ແລະ
 - (iii) ເກີນຫ້າປີຂຶ້ນໄປ.
- (ຂ) ການຊຳລະຄ່າເຊົ່າ ທີ່ໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີເປັນລາຍຈ່າຍ.
- (ຄ) ຄຳອະທິບາຍທົ່ວໄປ ກ່ຽວກັບຂໍ້ກຳນົດຕົ້ນຕໍຂອງສັນຍາເຊົ່າຂອງຜູ້ເຊົ່າ, ຕົວຢ່າງ ລວມທັງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບຄ່າເຊົ່າທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນ, ທາງເລືອກໃນການຕໍ່ອາຍຸຄົນໃໝ່ ຫຼື ໃນການຊື້, ຂໍ້ກຳນົດປັບລາຄາຫຼືອັດຕາ, ການໃຫ້ເຊົ່າຕໍ່ ແລະ ຂໍ້ຈຳກັດ ກ່ຽວກັບຂໍ້ກຳນົດຕາມສັນຍາເຊົ່າ.

ເອກະສານລາຍງານການເງິນຂອງຜູ້ໃຫ້ເຊົ່າ: ສັນຍາເຊົ່າການເງິນ

ການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີເບື້ອງຕົ້ນ ແລະ ການຕີມູນຄ່າ

20.17 ຜູ້ໃຫ້ເຊົ່າຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີຊັບສິນທີ່ຮັກສາໄວ້ຕາມສັນຍາເຊົ່າການເງິນ ໃນເອກະສານລາຍງານ ກ່ຽວກັບຖານະການເງິນຂອງຕົນ ແລະ ສະແດງຊັບສິນດັ່ງກ່າວນັ້ນ ເປັນທີ່ຕ້ອງຮັບ ຕາມຈຳນວນເງິນເກົ່າກັບເງິນລົງທຶນສຸດທິໃນສັນຍາເຊົ່າ. ເງິນລົງທຶນສຸດທິໃນສັນຍາເຊົ່າແມ່ນເງິນລົງທຶນລວມໃນສັນຍາເຊົ່າ ຂອງຜູ້ໃຫ້ເຊົ່າ ທີ່ໄດ້ຖືກຕີມູນຄ່າ ເປັນມູນຄ່າປັດຈຸບັນຕາມອັດຕາດອກເບ້ຍທີ່ບໍ່ກຳນົດແຈ້ງໃນສັນຍາເຊົ່າ. ເງິນລົງທຶນລວມໃນສັນຍາເຊົ່າ ແມ່ນລວມຍອດຂອງ:

- (ກ) ການຊຳລະຄ່າເຊົ່າຕ່ຳສຸດ ທີ່ຜູ້ໃຫ້ເຊົ່າ ຕ້ອງຮັບພາຍໃຕ້ສັນຍາເຊົ່າການເງິນ, ແລະ
- (ຂ) ມູນຄ່າເສດເຫຼືອທັງໝົດທີ່ບໍ່ມີການຄ້ຳປະກັນ ທີ່ຕ້ອງຈ່າຍໃຫ້ຜູ້ໃຫ້ເຊົ່າ.

- 20.18 ສໍາລັບສັນຍາເຊົ່າການເງິນ ທີ່ບໍ່ແມ່ນ ສັນຍາທີ່ພົວພັນກັບຜູ້ໃຫ້ເຊົ່າທີ່ເປັນຜູ້ຜະລິດ ຫຼື ຜູ້ຈຳໜ່າຍ, ຕົ້ນທຶນທາງກົງເບື້ອງຕົ້ນ (ຕົ້ນທຶນ ທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະ ຕິດພັນໂດຍກົງກັບການເຈລະຈາ ແລະ ການເຊັນສັນຍາເຊົ່າ) ແມ່ນລວມຢູ່ໃນການຕີມູນຄ່າເບື້ອງຕົ້ນ ກ່ຽວກັບໜີ້ຕ້ອງຮັບຈາກສັນຍາເຊົ່າການເງິນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຈຳນວນເງິນລາຍຮັບທີ່ໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ຕະຫຼອດໄລຍະເວລາອາຍຸສັນຍາເຊົ່າ.

ການຕີມູນຄ່າຕາມຫຼັງ

- 20.19 ການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ລາຍຮັບການເງິນ ຕ້ອງດໍາເນີນບົນພື້ນຖານຮູບແບບທີ່ສ່ອງແສງເຖິງອັດຕາຜົນຕອບແທນເປັນໄລຍະຮອບວຽນປົກກະຕິ ຈາກເງິນລົງທຶນສຸດທິຂອງຜູ້ໃຫ້ເຊົ່າໃນສັນຍາເຊົ່າການເງິນ. ການຊໍາລະຄ່າເຊົ່າໃນປີ, ນອກຈາກຕົ້ນທຶນການບໍລິການ, ແມ່ນຕ້ອງເອົາໄປຫັກໃຫ້ເງິນລົງທຶນລວມ ໃນສັນຍາເຊົ່ານັ້ນ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຈຳນວນເງິນຕົ້ນທຶນກູ້ຢືມ ແລະ ຈຳນວນເງິນລາຍຮັບການເງິນທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບ. ຖ້າຫາກມີຂໍ້ມູນຊີ້ບອກທີ່ວ່າມູນຄ່າເສດເຫຼືອຄາດຄະເນທີ່ບໍ່ມີການຄໍ້າປະກັນທີ່ໄດ້ນໍາໃຊ້ໃນການຄິດໄລ່ເງິນລົງທຶນລວມຂອງຜູ້ໃຫ້ເຊົ່າໃນສັນຍາເຊົ່າ ໄດ້ມີການປ່ຽນແປງຫຼາຍ, ຜູ້ໃຫ້ເຊົ່າ ຕ້ອງທົບທວນຄືນ ການຈັດແບ່ງລາຍຮັບບົນພື້ນຖານອາຍຸສັນຍາເຊົ່າ, ແລະ ການຫຼຸດຈຳນວນເງິນທີ່ໄດ້ສະສົມລົງ ຕ້ອງຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີໃນທັນໃດ ໃນກໍາໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ.

ຜູ້ໃຫ້ເຊົ່າ ທີ່ເປັນຜູ້ຜະລິດ ຫຼື ຜູ້ຈຳໜ່າຍ

- 20.20 ຜູ້ຜະລິດ ຫຼື ຜູ້ຈຳໜ່າຍ ສ່ວນຫຼາຍ ຈະໃຫ້ລູກຄ້າເລືອກເອົາ ລະຫວ່າງການຊື້ ຫຼື ການເຊົ່າຊັບສິນໃດໜຶ່ງ. ສໍາລັບຜູ້ໃຫ້ເຊົ່າ ທີ່ເປັນຜູ້ຜະລິດ ຫຼື ຈຳໜ່າຍ, ສັນຍາເຊົ່າການເງິນ ບໍ່ວ່າຊັບສິນໃດໜຶ່ງ ເຮັດໃຫ້ກໍາເນີດລາຍຮັບສອງປະເພດ ຄື :
- (ກ) ກໍາໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ ທີ່ເກີດກັບກໍາໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ ທີ່ເນື່ອງມາຈາກການຂາຍຂາດຕົວຊັບສິນທີ່ໄດ້ໃຫ້ເຊົ່າ, ຕາມລາຄາຂາຍປົກກະຕິ, ໂດຍສ່ອງແສງເຖິງທຸກສ່ວນຫຼຸດຕາມບໍລິມາດ ຫຼື ສ່ວນຫຼຸດການຄ້າຕ່າງໆ, ແລະ
 - (ຂ) ລາຍຮັບການເງິນ ໃນຕະຫຼອດອາຍຸສັນຍາເຊົ່າ.
- 20.21 ລາຍຮັບຈາກການຂາຍ ທີ່ໄດ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີໂດຍຜູ້ໃຫ້ເຊົ່າທີ່ເປັນຜູ້ຜະລິດ ຫຼື ຜູ້ຈຳໜ່າຍ ໃນຕອນຕົ້ນຂອງອາຍຸສັນຍາເຊົ່າ ແມ່ນມູນຄ່າຍຸຕິທໍາຂອງຊັບສິນນັ້ນ, ຖ້າຫາກມີມູນຄ່າຕໍ່າກ່ວາ, ຫຼື ແມ່ນມູນຄ່າປັດຈຸບັນຂອງການຊໍາລະຄ່າເຊົ່າຕໍ່າສຸດໃຫ້ຜູ້ໃຫ້ເຊົ່າ, ທີ່ໄດ້ຄິດໄລ່ບົນພື້ນຖານອັດຕາດອກເບ້ຍຂອງຕະຫຼາດ. ຕົ້ນທຶນຂາຍທີ່ໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີໃນຕອນຕົ້ນຂອງອາຍຸສັນຍາເຊົ່າ ຄືຕົ້ນທຶນ, ຫຼື ມູນຄ່າໃນບັນຊີຖ້າຫາກແຕກຕ່າງກັນ, ຂອງອະສັງຫາລິມະຊັບທີ່ໄດ້ໃຫ້ເຊົ່າ ຫັກມູນຄ່າປັດຈຸບັນຂອງມູນຄ່າເສດເຫຼືອທີ່ບໍ່ໄດ້ຄໍ້າປະກັນ. ສ່ວນຜິດຖ້ວງລະຫວ່າງ ລາຍຮັບຈາກການຂາຍ ແລະ ຕົ້ນທຶນຂາຍ ແມ່ນກໍາໄລຈາກການຂາຍ ທີ່ໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີຕາມວິທີການທີ່ວິສາຫະກິດໄດ້ກໍານົດໄວ້ ສໍາລັບການຂາຍຂາດຕົວ.
- 20.22 ຖ້າວ່າອັດຕາດອກເບ້ຍທີ່ຜູ້ໃຫ້ເຊົ່າໄດ້ສະເໜີ ຫາກຕໍ່າຜິດປົກກະຕິ, ກໍາໄລທີ່ໄດ້ຈາກການຂາຍ ຈະຖືກຈຳກັດ ໂດຍໃຫ້ຄິດໄລ່ ຕາມອັດຕາດອກເບ້ຍຂອງຕະຫຼາດ. ຕົ້ນທຶນທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຈາກການເຈລະຈາ ແລະ ການເຊັນສັນຍາເຊົ່າ ຂອງຜູ້ໃຫ້ເຊົ່າທີ່ເປັນຜູ້ຜະລິດ ຫຼື ຜູ້ຈຳໜ່າຍ ຕ້ອງຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີເປັນລາຍຈ່າຍ ເມື່ອມີການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີກໍາໄລທີ່ໄດ້ຮັບຈາກການຂາຍ.

ການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານ

- 20.23 ຜູ້ໃຫ້ເຊົ່າຕ້ອງເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານດັ່ງລຸ່ມນີ້ ກ່ຽວກັບສັນຍາເຊົ່າການເງິນ

(ກ) ການສົມທຽບຕົວເລກ ລະຫວ່າງເງິນລົງທຶນລວມ ໃນສັນຍາເຊົ່າ ໃນຕອນທ້າຍຂອງຮອບເວລາລາຍງານ, ແລະ ມູນຄ່າປັດຈຸບັນຂອງການຊໍາລະຄ່າເຊົ່າຕໍ່າສຸດຕ້ອງຮັບ ໃນຕອນທ້າຍຂອງຮອບເວລາລາຍງານ. ນອກນັ້ນ, ຜູ້ໃຫ້ເຊົ່າຕ້ອງເປີດເຜີຍ, ໃນຕອນທ້າຍຂອງຮອບເວລາລາຍງານ, ເງິນລົງທຶນລວມຕາມສັນຍາເຊົ່າ ແລະ ມູນຄ່າປັດຈຸບັນຂອງການຊໍາລະຄ່າເຊົ່າຕໍ່າສຸດທີ່ຕ້ອງຮັບ, ສໍາລັບແຕ່ລະຮອບເວລາດັ່ງລຸ່ມນີ້ :

- (i) ບໍ່ເກີນໜຶ່ງປີ;
- (ii) ເກີນໜຶ່ງປີຂຶ້ນໄປ ແລະ ຫຼຸດຫ້າປີລົງມາ; ແລະ
- (iii) ເກີນຫ້າປີຂຶ້ນໄປ ;

(ຂ) ລາຍຮັບການເງິນທີ່ບໍ່ທັນເກີດຂຶ້ນ.

- (ຄ) ມູນຄ່າເສດເຫຼືອທີ່ບໍ່ມີການຄ້າປະກັນ ຊຶ່ງລວມຢູ່ໃນຜົນປະໂຫຍດຂອງຜູ້ໃຫ້ເຊົ່າ.
- (ງ) ການກວດແກ້ມູນຄ່າສະສົມຂອງການຊຳລະຄ່າເຊົ່າຕ່ຳສຸດທີ່ຕ້ອງຮັບ ແລະ ທີ່ຄາດວ່າເກັບກູ້ຄືນບໍ່ໄດ້.
- (ຈ) ຄ່າເຊົ່າທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນທີ່ໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີເປັນລາຍຮັບໃນປີ.
- (ສ) ຄ່າອະທິບາຍທົ່ວໄປ ກ່ຽວກັບຂໍ້ກຳນົດຕົ້ນຕໍຂອງສັນຍາເຊົ່າຂອງຜູ້ໃຫ້ເຊົ່າ, ຕົວຢ່າງ ລວມທັງ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບຄ່າເຊົ່າທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນ, ທາງເລືອກໃນການຕໍ່ອາຍຸຄືນໃໝ່ ຫຼື ໃນການຊື້, ຂໍ້ກຳນົດປັບລາຄາຫຼືອັດຕາ, ການໃຫ້ເຊົ່າຕໍ່ ແລະ ຂໍ້ຈຳກັດ ກ່ຽວກັບຂໍ້ກຳນົດຕາມສັນຍາເຊົ່າ.

ເອກະສານລາຍງານການເງິນຂອງຜູ້ໃຫ້ເຊົ່າ – ສັນຍາເຊົ່າດຳເນີນງານ

ການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ແລະ ການຕີມູນຄ່າ

- 20.24 ຊັບສິນ ທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ສັນຍາເຊົ່າດຳເນີນງານ ຕ້ອງໄດ້ສະເໜີໃນໃບລາຍງານຖານະການເງິນຂອງຜູ້ໃຫ້ເຊົ່າຕາມລັກສະນະເນື້ອໃນຂອງຊັບສິນ.
- 20.25 ຜູ້ໃຫ້ເຊົ່າຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີລາຍຮັບຈາກການເຊົ່າທີ່ມາຈາກສັນຍາເຊົ່າດຳເນີນງານ (ນອກຈາກຈຳນວນເງິນການບໍລິການເຊັ່ນ ການປະກັນໄພ ແລະ ການບຳລຸງຮັກສາ) ໃນກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນຕາມແບບວິທີການສະເໝີຕົວ ຕະຫຼອດໄລຍະອາຍຸສັນຍາເຊົ່າ ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າ :
 - (ກ) ວິທີການອື່ນ ທີ່ເປັນລະບົບສະແດງເຖິງຮູບແບບ ການຮັບຜົນປະໂຫຍດຂອງຜູ້ໃຫ້ເຊົ່າ ໃນໄລຍະເວລາເຊົ່າຊັບສິນນັ້ນ, ເຖິງແມ່ນວ່າການຮັບເງິນຊຳລະຈະບໍ່ໄດ້ດຳເນີນບົນພື້ນຖານນີ້ ກໍຕາມ, ຫຼື
 - (ຂ) ເງິນຊຳລະໃຫ້ຜູ້ໃຫ້ເຊົ່າ ໄດ້ຖືກກຳນົດໃຫ້ມີອັດຕາເພີ່ມຂຶ້ນ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບພາວະເງິນເຟີ້ທົ່ວໄປທີ່ຄາດໄວ້ (ບົນພື້ນຖານດັດສະນີ ຫຼື ສະຖິຕິ ທີ່ໄດ້ເປີດເຜີຍ) ເພື່ອທົດແທນໃຫ້ແກ່ຜູ້ໃຫ້ເຊົ່າ ສຳລັບຕົ້ນທຶນສ່ວນເພີ່ມທີ່ຄາດກະໄວ້ນີ້:
 - (i) ບໍ່ເກີນໜຶ່ງປີ;
 - (ii) ເກີນໜຶ່ງປີຂຶ້ນໄປ ແລະ ຫຼຸດທ້າຍປີລົງມາ; ແລະ
 - (iii) ເກີນຫ້າປີຂຶ້ນໄປ ;
 - (ຂ) ລາຍຮັບການເງິນທີ່ບໍ່ທັນເກີດຂຶ້ນ.
- (ຄ) ມູນຄ່າເສດເຫຼືອທີ່ບໍ່ມີການຄ້າປະກັນ ຊຶ່ງລວມຢູ່ໃນຜົນປະໂຫຍດຂອງຜູ້ໃຫ້ເຊົ່າ.
- (ງ) ການກວດແກ້ມູນຄ່າສະສົມຂອງການຊຳລະຄ່າເຊົ່າຕ່ຳສຸດທີ່ຕ້ອງຮັບ ແລະ ທີ່ຄາດວ່າເກັບກູ້ຄືນບໍ່ໄດ້.
- (ຈ) ຄ່າເຊົ່າທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນທີ່ໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີເປັນລາຍຮັບໃນປີ.
- (ສ) ຄ່າອະທິບາຍທົ່ວໄປ ກ່ຽວກັບຂໍ້ກຳນົດຕົ້ນຕໍຂອງສັນຍາເຊົ່າຂອງຜູ້ໃຫ້ເຊົ່າ, ຕົວຢ່າງ ລວມທັງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບຄ່າເຊົ່າທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນ, ທາງເລືອກໃນການຕໍ່ອາຍຸຄືນໃໝ່ ຫຼື ໃນການຊື້, ຂໍ້ກຳນົດປັບລາຄາຫຼືອັດຕາ, ການໃຫ້ເຊົ່າຕໍ່ ແລະ ຂໍ້ຈຳກັດ ກ່ຽວກັບຂໍ້ກຳນົດຕາມສັນຍາເຊົ່າ.

ເອກະສານລາຍງານການເງິນຂອງຜູ້ໃຫ້ເຊົ່າ – ສັນຍາເຊົ່າດຳເນີນງານ

ຖ້າວ່າເງິນຊຳລະໃຫ້ຜູ້ໃຫ້ເຊົ່າ ຜັນແປຕາມບັດໄຈອື່ນໆທີ່ບໍ່ແມ່ນພາວະເງິນເຟີ້ລວມ, ຖ້າວ່າບໍ່ຖືກຕາມເງື່ອນໄຂຂໍ້ກຳນົດຂອງຂໍ້ (ຂ) ນີ້.

- 20.26 ຜູ້ໃຫ້ເຊົ່າຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີຕົ້ນທຶນເປັນລາຍຈ່າຍ, ລວມທັງຄ່າຫຼັກຢູນ ທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນເວລາມີລາຍຮັບຈາກການເຊົ່າ. ວິທີການຫັກຄ່າຫຼັກຢູນຊັບສິນທີ່ໃຫ້ເຊົ່າ ແລະ ທີ່ສາມາດຫັກຄ່າຫຼັກຢູນໄດ້ ຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບວິທີການຫັກຄ່າຫຼັກຢູນປົກກະຕິຂອງຊັບສິນທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ຂອງຜູ້ໃຫ້ເຊົ່າ.
- 20.27 ຜູ້ໃຫ້ເຊົ່າຕ້ອງເອົາຕົ້ນທຶນທາງກົງເບື້ອງຕົ້ນ ທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນເວລາເຈລະຈາ ແລະ ເຊັນສັນຍາເຊົ່າດຳເນີນງານ ບວກໃສ່ມູນຄ່າໃນບັນຊີຂອງຊັບສິນທີ່ໃຫ້ເຊົ່າ ແລະ ຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີຕົ້ນທຶນດັ່ງກ່າວ ເປັນລາຍຈ່າຍຕະຫຼອດໄລຍະອາຍຸສັນຍາເຊົ່າ, ບົນພື້ນຖານອັນດຽວກັນກັບລາຍຮັບຈາກການເຊົ່າ.

20.28 ເພື່ອເບິ່ງວ່າຊັບສິນທີ່ໄດ້ໃຫ້ເຊົ່າສູນເສຍມູນຄ່າລົງ ຫຼືບໍ່, ຜູ້ໃຫ້ເຊົ່າຕ້ອງປະຕິບັດໝວດ 27.

20.29 ຜູ້ໃຫ້ເຊົ່າ ທີ່ເປັນຜູ້ຜະລິດ ຫຼື ຜູ້ຈຳໜ່າຍ ເມື່ອມີການເຊັນສັນຍາເຊົ່າດຳເນີນງານ ຕ້ອງບໍ່ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີກຳໄລຈາກການຂາຍ, ຍ້ອນວ່າການເຮັດສັນຍາດັ່ງກ່າວນັ້ນ ບໍ່ຖືວ່າເປັນການຂາຍ.

ການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານ

20.30 ຜູ້ໃຫ້ເຊົ່າຕ້ອງເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານດັ່ງລຸ່ມນີ້ ສຳລັບສັນຍາເຊົ່າດຳເນີນງານ

(ກ) ການຊຳລະຄ່າເຊົ່າຕ່ຳສຸດໃນອະນາຄົດ ພາຍໃຕ້ສັນຍາເຊົ່າດຳເນີນງານທີ່ບໍ່ສາມາດຍົກເລີກໄດ້ ສຳລັບແຕ່ລະຮອບເວລາດັ່ງລຸ່ມນີ້ :

(i) ບໍ່ເກີນໜຶ່ງປີ;

(ii) ເກີນໜຶ່ງປີຂຶ້ນໄປ ແລະ ຫຼຸດຫ້າປີລົງມາ; ແລະ

(iii) ເກີນຫ້າປີຂຶ້ນໄປ.

(ຂ) ລວມຍອດຄ່າເຊົ່າທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນ ທີ່ໄດ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີເປັນລາຍຮັບ.

(ຄ) ຄຳອະທິບາຍທົ່ວໄປ ກ່ຽວກັບຂໍ້ກຳນົດຕົ້ນຕໍຂອງສັນຍາເຊົ່າຂອງຜູ້ໃຫ້ເຊົ່າ, ຕົວຢ່າງ ລວມທັງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບຄ່າເຊົ່າທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນ, ທາງເລືອກໃນການຕໍ່ອາຍຸຄືນໃໝ່ ຫຼື ໃນການຊື້, ຂໍ້ກຳນົດປັບລາຄາຄາຫຼືອັດຕາ, ການໃຫ້ເຊົ່າຕໍ່ ແລະ ຂໍ້ຈຳກັດ ກ່ຽວກັບຂໍ້ກຳນົດຕາມສັນຍາເຊົ່າ.

20.31 ນອກຈາກນີ້, ຜູ້ໃຫ້ເຊົ່າທີ່ມີຊັບສິນ ພາຍໃຕ້ສັນຍາເຊົ່າດຳເນີນງານ ຕ້ອງເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ຕາມຂໍ້ກຳນົດ ຂອງໝວດ ຂອງໝວດ 17 ຊັບສິນບັດຄົງທີ່ມີຕົວຕົນ, 18 ຊັບສິນບັດຄົງທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນ ທີ່ບໍ່ແມ່ນຄຳນິຍົມ, 27 ການສູນເສຍມູນຄ່າຂອງຊັບສິນ ແລະ 34 ກົດຈະກຳພິເສດ.

ລາຍການເຄື່ອນໄຫວການຂາຍ ແລະ ການເຊົ່າຄືນ

20.32 ລາຍການເຄື່ອນໄຫວການຂາຍ ແລະ ການເຊົ່າຄືນ ແມ່ນການຂາຍຊັບສິນໃດໜຶ່ງ ແລະ ການໃຫ້ເຊົ່າຄືນຊັບສິນອັນດຽວກັນນັ້ນ. ການຊຳລະຄ່າເຊົ່າ ແລະ ລາຄາຂາຍ ໂດຍທົ່ວໄປ ແມ່ນຕິດພັນກັນ, ຍ້ອນວ່າໄດ້ມີການເຈລະຈາພ້ອມກັນ. ການລົງບັນຊີລາຍການເຄື່ອນໄຫວການຂາຍ ແລະ ການເຊົ່າຄືນຂຶ້ນກັບປະເພດສັນຍາເຊົ່າ.

ລາຍການເຄື່ອນໄຫວການຂາຍ ແລະ ການເຊົ່າຄືນ ທີ່ນຳໄປສູ່ສັນຍາເຊົ່າການເງິນ

20.33 ຖ້າວ່າລາຍການເຄື່ອນໄຫວການຂາຍ ແລະ ການເຊົ່າຄືນ ນຳໄປສູ່ສັນຍາເຊົ່າການເງິນ, ຜູ້ຂາຍ-ຜູ້ເຊົ່າ ບໍ່ຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ໃນທັນໃດ ສ່ວນເກີນລະຫວ່າງ ການຮັບເງິນຈາກການຂາຍ ແລະ ມູນຄ່າໃນບັນຊີ ເປັນລາຍຮັບ. ກົງກັນຂ້າມ, ຜູ້ເຊົ່າຕ້ອງລົງບັນຊີລໍຖ້າສະສາງ ແລະ ຫັກສ່ວນເກີນດັ່ງກ່າວຕະຫຼອດໄລຍະອາຍຸການຂອງອາຍຸສັນຍາເຊົ່າ.

ລາຍການເຄື່ອນໄຫວການຂາຍ ແລະ ການເຊົ່າຄືນ ທີ່ນຳໄປສູ່ສັນຍາເຊົ່າດຳເນີນງານ

20.34 ຖ້າວ່າລາຍການເຄື່ອນໄຫວການຂາຍ ແລະ ການເຊົ່າຄືນ ນຳໄປສູ່ສັນຍາເຊົ່າດຳເນີນງານ ແລະ ເປັນສິ່ງຈະແຈ້ງທີ່ວ່າລາຍການເຄື່ອນໄຫວນັ້ນດຳເນີນຕາມມູນຄ່າຍຸຕິທຳ, ຜູ້ຂາຍ-ຜູ້ເຊົ່າ ຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນໃນທັນໃດໂລດ. ຖ້າວ່າລາຄາຂາຍ ຫາກຕ່ຳກ່ວາມູນຄ່າຍຸຕິທຳ, ຜູ້ຂາຍ-ຜູ້ເຊົ່າ ຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນໃນທັນໃດໂລດ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າການຂາດທຶນຈະຖືກຫັກທົດແທນ ສຳລັບການຊຳລະຄ່າເຊົ່າໃນອະນາຄົດ ທີ່ຕ່ຳກ່ວາລາຄາໃນທ້ອງຕະຫຼາດ. ໃນກໍລະນີດັ່ງກ່າວ, ຜູ້ຂາຍ-ຜູ້ເຊົ່າຕ້ອງເຍື່ອນລົງບັນຊີ ແລະ ຫັກມູນຄ່າຂາດທຶນດັ່ງກ່າວ ຕາມອັດຕາສ່ວນກັບການຊຳລະຄ່າເຊົ່າບົນພື້ນຖານຮອບເວລາທີ່ຄາດຄະເນຈະນຳໃຊ້ຊັບສິນ. ຖ້າວ່າລາຄາຂາຍຫາກຕ່ຳກ່ວາມູນຄ່າຍຸຕິທຳ, ຜູ້ຂາຍ-ຜູ້ເຊົ່າ ຕ້ອງລົງບັນຊີລໍຖ້າສະສາງສ່ວນເກີນທີ່ລິ້ນມູນຄ່າຍຸຕິທຳດັ່ງກ່າວ ແລະ ຫັກມູນຄ່າສ່ວນເກີນດັ່ງກ່າວຕະຫຼອດໄລຍະຮອບເວລາທີ່ໄດ້ຄາດຄະເນນຳໃຊ້ຊັບສິນນັ້ນ.

ການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານ

20.35 ຜູ້ເຊົ່າ ແລະ ຜູ້ໃຫ້ເຊົ່າ ຕາມສັນຍາລາຍການເຄື່ອນໄຫວການຂາຍແລະການເຊົ່າຄືນ ຕ້ອງເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ເຊັ່ນດຽວກັນກັບ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໃຫ້ຜູ້ເຊົ່າ ແລະ ຜູ້ໃຫ້ເຊົ່າ ຂ້າງເທິງ. ສຳລັບລາຍການເຄື່ອນໄຫວການຂາຍ ແລະ ການເຊົ່າຄືນ.

ຕ້ອງອະທິບາຍຂໍ້ກຳນົດທີ່ສຳຄັນ ກ່ຽວກັບສັນຍາເຊົ່າ ລວມມີຂໍ້ກຳນົດທີ່ມີລັກສະນະສະເພາະ ຫຼື ບໍ່ປົກກະຕິ ຫຼື ເງື່ອນໄຂ ຂອງລາຍການເຄື່ອນໄຫວການຂາຍ ແລະ ການເຊົ່າຄືນ.

ການສົມທຽບກັບ IFRS ສຳລັບ ວນກ
ມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ຄືກັນກັບ IFRS ສຳລັບ ວນກ.

ໝວດ 21

ເງິນແຮ ແລະ ໜີ້ສິນທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນ

ຂອບເຂດຂອງໝວດນີ້

- 21.1 ໝວດດັ່ງກ່າວນີ້ ນຳໃຊ້ສຳລັບເງິນແຮທັງໝົດ (ເຊັ່ນ ໜີ້ສິນທີ່ມີອາຍຸການ ຫຼື ຈຳນວນເງິນ ທີ່ຍັງບໍ່ທັນແນ່ນອນ), **ໜີ້ສິນທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນ** ແລະ **ຊັບສິນທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນ**, ຍົກເວັ້ນເງິນແຮ ທີ່ຍົກຂຶ້ນຢູ່ໃນໝວດອື່ນໆຂອງມາດຕະຖານສະບັບນີ້. ສິ່ງນີ້ລວມມີເງິນແຮ ກ່ຽວກັບ:
- (ກ) ສັນຍາເຊົ່າ (ໝວດ 20 *ສັນຍາເຊົ່າ*). ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ, ໝວດດັ່ງກ່າວ ເວົ້າເຖິງສັນຍາເຊົ່າດຳເນີນງານ ທີ່ກັບກາຍເປັນສັນຍາທີ່ສ້າງພາລະຕໍ່ວິສາຫະກິດ (ເບິ່ງ ວັກ 21ອ.2).
 - (ຂ) ສັນຍາການກໍ່ສ້າງ (ໝວດ 23 *ລາຍຮັບ*).
 - (ຄ) ພັນທະບັດງຽບປະໂຫຍດຂອງພະນັກງານ (ໝວດ 28 *ຜົນປະໂຫຍດຂອງພະນັກງານ*).
 - (ງ) ອາກອນລາຍຮັບ (ໝວດ 29 *ອາກອນລາຍຮັບ*).
- 21.2 ເງື່ອນໄຂໃນໝວດດັ່ງກ່າວນີ້ ບໍ່ນຳໃຊ້ສຳລັບສັນຍາທີ່ມີຜົນບັງຄັບເວັ້ນແຕ່ວ່າເປັນ**ສັນຍາທີ່ສ້າງພາລະຕໍ່ວິສາຫະກິດ**. ສັນຍາທີ່ມີຜົນບັງຄັບ ແມ່ນສັນຍາຊຶ່ງບໍ່ມີຝ່າຍໃດໄດ້ປະຕິບັດພັນທະຂອງຕົນເອງ ຫຼື ທັງສອງຝ່າຍໄດ້ປະຕິບັດສ່ວນໜຶ່ງຂອງພັນທະຕົນເອງ ຢ່າງເທົ່າທຽມກັນ.

ການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີເບື້ອງຕົ້ນ

- 21.4 ວິສາຫະກິດຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີເງິນແຮ ພຽງແຕ່ເມື່ອ:
- (ກ) ວິສາຫະກິດມີພັນທະ ໃນ**ມື້ລາຍງານ** ທີ່ເປັນຜົນເນື່ອງຈາກເຫດການຜ່ານມາ;
 - (ຂ) **ອາດເປັນໄປໄດ້** (ໝາຍຄວາມວ່າເປັນໄປໄດ້ຫຼາຍກ່ວາ ເປັນໄປບໍ່ໄດ້) ທີ່ວ່າວິສາຫະກິດຈະຕ້ອງໄດ້ໂອນຜົນປະໂຫຍດດ້ານເສດຖະກິດໄປເພື່ອເປັນການຊຳລະສະສາງ ; ແລະ
 - (ຄ) ຈຳນວນເງິນພັນທະນັ້ນ ສາມາດຄາດຄະເນຢ່າງໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້.
- 21.5 ວິສາຫະກິດຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີເງິນແຮເປັນໜີ້ສິນໃນໃບລາຍງານຖານະການເງິນ ແລະ ຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີຈຳນວນເງິນແຮເປັນລາຍຈ່າຍ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າໝວດອື່ນ ຂອງມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ກຳນົດໃຫ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີຕົ້ນທຶນນັ້ນ ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຕົ້ນທຶນຂອງຊັບສິນໃດໜຶ່ງ ເຊັ່ນເຄື່ອງໃນສາງ ຫຼື ຊັບສົມບັດຄົງທີ່ມີຕົວຕົນ.
- 21.6 ເງື່ອນໄຂຂອງວັກ 21.4(ກ) (ພັນທະໃນ**ມື້ລາຍງານ**ທີ່ເປັນຜົນເນື່ອງຈາກເຫດການຜ່ານມາ) ໝາຍຄວາມວ່າວິສາຫະກິດບໍ່ມີທາງເລືອກທີ່ເປັນໄປໄດ້ໃດອັນ ທີ່ຈະຊຳລະສະສາງພັນທະ. ສິ່ງນີ້ສາມາດເກີດຂຶ້ນໃນເມື່ອວິສາຫະກິດມີພັນທະທາງກົດໝາຍ ທີ່ສາມາດບັງຄັບໃຊ້ຕາມກົດໝາຍ ຫຼື ເມື່ອວິສາຫະກິດມີ**ພັນທະແບບປະລິຍາຍ**, ເນື່ອງຈາກເຫດການຜ່ານມາ (ຊຶ່ງອາດເປັນການດຳເນີນການຂອງວິສາຫະກິດ) ໄດ້ສ້າງຄວາມຄາດຫວັງທີ່ມີມູນຄ່າຈົງກັບພາກສ່ວນອື່ນ ທີ່ວ່າວິສາຫະກິດປະຕິບັດພັນທະຂອງຕົນເອງ. ພັນທະທີ່ຈະກຳນົດຈາກການດຳເນີນການໃນອະນາຄົດຂອງວິສາຫະກິດ (ເຊັ່ນການດຳເນີນທຸລະກິດໃນອະນາຄົດ) ຈະບໍ່ກົງກັບເງື່ອນໄຂຂອງ ວັກ 21.4(ກ), ບໍ່ວ່າຈະມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ທີ່ພັນທະດັ່ງກ່າວຈະເກີດຂຶ້ນໄດ້ຄືແນວໃດກໍຕາມ ແລະ ເຖິງຈະແມ່ນໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາກໍຕາມ. ຕົວຢ່າງ, ຍ້ອນຄວາມກົດດັນທາງດ້ານການຄ້າ ຫຼື ເງື່ອນໄຂທາງດ້ານກົດໝາຍ, ວິສາຫະກິດອາດມີເຈດຈຳນົງ ຫຼື ມີຄວາມຕ້ອງການໃຊ້ຈ່າຍເພື່ອການດຳເນີນງານໃນວິທີທາງສະເພາະໃດໜຶ່ງໃນອະນາຄົດ (ຕົວຢ່າງ ປະກອບເຄື່ອງກັນຕອງຄວັນໄຟ ໃສ່ບາງໂຮງງານສະເພາະ). ຍ້ອນວ່າວິສາຫະກິດສາມາດຫຼີກເວັ້ນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນອະນາຄົດ ໂດຍການດຳເນີນການຂອງຕົນເອງໃນອະນາຄົດ, ເຊັ່ນດັດແປງແບບວິທີການດຳເນີນງານ ຫຼື ໂດຍຂາຍໂຮງງານ, ວິສາຫະກິດບໍ່ມີພັນທະໃນປັດຈຸບັນໃດໆ ສຳລັບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍດັ່ງກ່າວໃນອະນາຄົດ ແລະ ດັ່ງນັ້ນ ຈະບໍ່ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີເງິນແຮໃດໆເລີຍ.

ການຕີມູນຄ່າເບື້ອງຕົ້ນ

21.7 ວິສາຫະກິດຕ້ອງຕີມູນຄ່າເງິນແຮ ດ້ວຍຕົວເລກຄາດຄະເນປະຕິບັດທີ່ດີທີ່ສຸດ ຂອງຈຳນວນເງິນອັນຈຳເປັນເພື່ອຊໍາລະສະສາງພັນທະໃນມື້ລາຍງານ. ຕົວເລກຄາດຄະເນປະຕິບັດທີ່ດີທີ່ສຸດ ແມ່ນຈຳນວນເງິນຊຶ່ງວິສາຫະກິດຕ້ອງໄດ້ຊໍາລະ ຢ່າງສົມເຫດສົມຜົນ ເພື່ອຊໍາລະສະສາງພັນທະໃນເວລາສິ້ນສຸດຮອບເວລາລາຍງານ ຫຼື ເພື່ອໂອນພັນທະນັ້ນໃຫ້ພາກສ່ວນອື່ນ ໃນເວລານັ້ນ.

(ກ) ຖ້າວ່າເງິນແຮປະກອບດ້ວຍປະຊາກອນຂະໜາດໃຫຍ່ ຂອງຫຼາຍລາຍການ, ການຄາດຄະເນຕົວເລກປະຕິບັດ ຂອງຈຳນວນເງິນນັ້ນ ສ່ອງແສງເຖິງນ້ຳໜັກຂອງທຸກຜົນໄດ້ຮັບທີ່ເປັນໄປໄດ້ ໂດຍອີງຕາມຄວາມອາດເປັນໄປໄດ້ທີ່ຕິດພັນ. ດັ່ງນັ້ນ, ເງິນແຮຈະແຕກຕ່າງກັນ ແມ່ນຂຶ້ນກັບຄວາມອາດເປັນໄປໄດ້ ກ່ຽວກັບການຂາດທຶນທີ່ເປັນຈຳນວນເງິນອັນແນ່ນອນ, ຕົວຢ່າງ, ເທົ່າກັບ 60 % ຫຼື 90 %. ຖ້າຫາກມີຂອບເຂດໄລຍະທີ່ຕໍ່ເນື່ອງ ກ່ຽວກັບຜົນໄດ້ຮັບທີ່ເປັນໄປໄດ້ ແລະ ແຕ່ລະຈຸດໃນຂອບເຂດໄລຍະດັ່ງກ່າວມີລັກສະນະຄ້າຍຄືກັນ, ໃຫ້ກຳນົດເອົາຈຸດລະຫວ່າງກາງ ຂອງຂອບເຂດໄລຍະທີ່ໄດ້ນຳໃຊ້ນັ້ນ.

(ຂ) ຖ້າວ່າເງິນແຮ ເກີດຈາກພັນທະອັນດຽວ, ຜົນໄດ້ຮັບແຕ່ລະລາຍທີ່ເປັນໄປໄດ້ຫຼາຍ ອາດເປັນຕົວເລກຄາດຄະເນປະຕິບັດທີ່ດີທີ່ສຸດ ຂອງຈຳນວນເງິນອັນຈຳເປັນ ເພື່ອຊໍາລະສະສາງພັນທະນັ້ນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ, ເຖິງຈະແມ່ນກໍລະນີນີ້ກໍຕາມ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງຄຳນຶງເຖິງຜົນໄດ້ຮັບອື່ນໆທີ່ເປັນໄປໄດ້. ຖ້າວ່າຜົນໄດ້ຮັບອື່ນໆທີ່ເປັນໄປໄດ້ສ່ວນໃຫຍ່ ສູງກ່ວາ ຫຼື ຕ່ຳກ່ວາ ຜົນໄດ້ຮັບທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນທີ່ສຸດ, ການຄາດຄະເນຕົວເລກປະຕິບັດທີ່ດີທີ່ສຸດ ຈະເປັນຈຳນວນເງິນທີ່ສູງກ່ວາ ຫຼື ຕ່ຳກ່ວາຜົນໄດ້ຮັບທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນທີ່ສຸດ.

ຖ້າວ່າຜົນກະທົບຂອງມູນຄ່າຂອງເງິນຕາມເວລາທາກສາຄັນ, ຈຳນວນເງິນແຮຕ້ອງແມ່ນມູນຄ່າປັດຈຸບັນຂອງຈຳນວນເງິນທີ່ຄາດຫວັງໄວ້ ແລະ ທີ່ຈຳເປັນສໍາລັບຊໍາລະສະສາງພັນທະ. (ບັນດາ) ອັດຕາການຕີມູນຄ່າເປັນມູນຄ່າປັດຈຸບັນ ຕ້ອງແມ່ນ (ບັນດາ) ອັດຕາກ່ອນໜ້າກອນທີ່ສ່ອງແສງເຖິງການປະເມີນຜົນໃນປັດຈຸບັນໂດຍຕະຫຼາດ ກ່ຽວກັບມູນຄ່າຂອງເງິນຕາມເວລາ. ຕ້ອງສ່ອງແສງຄວາມສ່ຽງສະເພາະຂອງໜີ້ສິນ ໃນອັດຕາການຕີມູນຄ່າເປັນມູນຄ່າປັດຈຸບັນ ຫຼື ໃນການຄາດຄະເນຈຳນວນເງິນອັນຈຳເປັນເພື່ອຊໍາລະສະສາງພັນທະ, ແຕ່ຫາກບໍ່ແມ່ນທັງສອງກໍລະນີ.

21.8 ການຕີມູນຄ່າເງິນແຮໃດໜຶ່ງ ວິສາຫະກິດບໍ່ຕ້ອງຄຳນຶງເຖິງມູນຄ່າສ່ວນໄດ້ ຈາກການຄາດທີ່ຈະມີການຂາຍບັນດາຊັບສິນອອກ.

21.9 ຖ້າວ່າຈຳນວນເງິນສ່ວນໜຶ່ງ ຫຼື ທັງໝົດທີ່ຈຳເປັນ ເພື່ອຊໍາລະສະສາງເງິນແຮໃດໜຶ່ງ ອາດຈະຖືກທົດແທນຈາກອີກຝ່າຍໜຶ່ງ (ເຊັ່ນ ຜ່ານການທວງສິນທິດແທນປະກັນໄພ), ວິສາຫະກິດຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີເງິນທົດແທນເປັນຊັບສິນທີ່ແຍກຕ່າງຫາກ ພຽງແຕ່ເມື່ອມີຄວາມແນ່ນອນວ່າວິສາຫະກິດຈະຮັບເງິນທົດແທນ ເພື່ອຊໍາລະສະສາງພັນທະເທົ່ານັ້ນ. ຈຳນວນເງິນທີ່ໄດ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີບ້ວງການຊໍາລະສະສາງ ຕ້ອງບໍ່ໃຫ້ເກີນຈຳນວນເງິນແຮນັ້ນ. ເງິນທົດແທນຄືນຕ້ອງຮັບ ຕ້ອງຖືກສະແດງໃນໃບລາຍງານຖານະການເງິນເປັນຊັບສິນ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ທັກຊໍາລະສະສາງກັບເງິນແຮ. ໃນໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບ, ວິສາຫະກິດອາດທັກຊໍາລະສະສາງທຸກລາຍການທົດແທນຈາກອີກຝ່າຍໜຶ່ງ ຄູ່ກັບລາຍຈ່າຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບເງິນແຮ.

ການຕີມູນຄ່າຕາມຫຼັງ

21.10 ວິສາຫະກິດຕ້ອງເອົາສະເພາະລາຍຈ່າຍ ທີ່ວິສາຫະກິດຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີເງິນແຮໃນເບື້ອງຕົ້ນເທົ່ານັ້ນ ມາທັກກັບເງິນແຮ.

21.11 ວິສາຫະກິດຕ້ອງກວດຄືນເງິນແຮໃນມື້ລາຍງານແຕ່ລະຄັ້ງ ແລະ ປັບປຸງເພື່ອສ່ອງແສງເຖິງຕົວເລກຄາດຄະເນທີ່ດີທີ່ສຸດໃນປັດຈຸບັນ ກ່ຽວກັບຈຳນວນເງິນທີ່ຈຳເປັນເພື່ອຊໍາລະສະສາງພັນທະໃນມື້ລາຍງານ. ທຸກການປັບປຸງຈຳນວນເງິນທີ່ໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີຜ່ານມາ ຕ້ອງໄດ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີໃນກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າໄດ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີເງິນແຮໃນເບື້ອງຕົ້ນ ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຕົ້ນທຶນຂອງຊັບສິນ (ເບິ່ງວັກ 21.5). ຖ້າວ່າ ໄດ້ຕີມູນຄ່າເງິນແຮ ຕາມມູນຄ່າປັດຈຸບັນຂອງຈຳນວນເງິນທີ່ຄາດວ່າຈຳເປັນເພື່ອຊໍາລະສະສາງພັນທະ, ການຖອນມູນຄ່າປັດຈຸບັນ ຕ້ອງຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີໃນກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ ບ້ວງຄ່າໃຊ້ຈ່າຍການເງິນໃນປີທີ່ເກີດຂຶ້ນ.

ໜີ້ສິນທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນ

- 21.12 ໜີ້ສິນທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນ ແມ່ນພັນທະທີ່ເປັນໄປໄດ້ ແຕ່ຫາກບໍ່ແນ່ນອນ, ຫຼື ແມ່ນພັນທະປັດຈຸບັນ ແຕ່ຫາກບໍ່ໄດ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີຍ້ອນວ່າບໍ່ໄດ້ບັນລຸຕາມໜຶ່ງ ຫຼື ທັງສອງເງື່ອນໄຂ ຂໍ້ (ຂ) ແລະ (ຄ) ຂອງວັກ 21.4. ວິສາຫະກິດບໍ່ຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີໜີ້ສິນທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນເປັນໜີ້ສິນ, ຍົກເວັ້ນເງິນແຮງເພື່ອໜີ້ສິນທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນຂອງຫົວໜ່ວຍທີ່ຖືກຊື້ໃນເວລາການຄວບກຳຄະການ (ເບິ່ງວັກ 19.20 ແລະ 19.21). ການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບໜີ້ສິນທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນວັກ 21.15 ເວັ້ນເສຍແຕ່ຄວາມເປັນໄດ້ຂອງການສູນເສຍຊັບພະຍາກອນຍັງຫ່າງໄກ. ຖ້າວ່າວິສາຫະກິດຮ່ວມກັນຮັບຜິດຊອບ ແລະ ຮັບຜິດຊອບແບບບໍ່ຈຳກັດ ພັນທະໃດໜຶ່ງ, ສ່ວນຂອງພັນທະທີ່ຄາດວ່າຈະບັນລຸຜົນ ໂດຍພາກສ່ວນອື່ນໆ ແມ່ນໃຫ້ຖືກັນກັບໜີ້ສິນທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນ.

ຊັບສິນທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນ

- 21.13 ວິສາຫະກິດບໍ່ຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີຊັບສິນທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນ ເປັນຊັບສິນ. ການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບຊັບສິນທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນ ໄດ້ກຳນົດໃນວັກ 21.16 ຖ້າຫາກວ່າອາດເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດດ້ານເສດຖະກິດໃນອະນາຄົດ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ, ຖ້າຫາກເກືອບເປັນສິ່ງແນ່ນອນວ່າວິສາຫະກິດຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດດ້ານເສດຖະກິດໃນອະນາຄົດ, ຊັບສິນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຈະບໍ່ເປັນຊັບສິນທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນ ແລະ ໃນກໍລະນີດັ່ງກ່າວນີ້ ການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີນັ້ນເປັນສິ່ງແທດເໝາະ.

ການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານ

ການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບເງິນແຮງ

- 21.14 ສຳລັບແຕ່ລະປະເພດເງິນແຮງ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບທຸກລາຍການດັ່ງລຸ່ມນີ້ :

(ກ) ມີການສົມທຽບຕົວເລກ ໂດຍແຈ້ງ

(i) ມູນຄ່າໃນບັນຊີ ໃນຕົ້ນ ແລະ ໃນທ້າຍປີ ;

(ii) ລາຍການເງິນແຮງທີ່ຮັບເຂົ້າເພີ່ມໃນປີ, ລວມທັງການປັບປຸງອັນເນື່ອງຈາກການປ່ຽນແປງໃນການຕີມູນຄ່າຈຳນວນເງິນທີ່ໄດ້ຕີມູນຄ່າ ເປັນມູນຄ່າປັດຈຸບັນ ;

(iii) ຈຳນວນເງິນທີ່ໄດ້ຄິດໄລ່ເປັນເງິນແຮງໃນປີ; ແລະ

(iv) ຈຳນວນເງິນທີ່ບໍ່ໄດ້ນຳໃຊ້ ແລະ ເກັບຄືນໃນປີ.

(ຂ) ການສະເໜີໂດຍຫຍໍ້ ກ່ຽວກັບລັກສະນະເນື້ອໃນຂອງພັນທະ ແລະ ຂອງຈຳນວນເງິນ ແລະ ອາຍຸການ ທີ່ຄາດໄວ້ຂອງເງິນຊຳລະທີ່ເປັນຜົນຕາມມາ.

(ຄ) ການຊີ້ບອກ ກ່ຽວກັບຄວາມບໍ່ແນ່ນອນ ກ່ຽວກັບຈຳນວນເງິນ ຫຼື ກຳນົດເວລາຂອງການເສຍຜົນປະໂຫຍດດ້ານເສດຖະກິດດັ່ງກ່າວ.

(ງ) ຈຳນວນເງິນທົດແທນຄືນທຸກລາຍ, ໂດຍແຈ້ງຈຳນວນເງິນຂອງທຸກຊັບສິນທີ່ໄດ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ບ້ວງເງິນທົດແທນຄືນດັ່ງກ່າວທີ່ຄາດກະໄວ້.

ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງປະກອບຂໍ້ມູນຂ່າວສານສົມທຽບບ້ວງຮອບເວລາຜ່ານມາ.

ການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບໜີ້ສິນທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນ

- 21.15 ວິສາຫະກິດຕ້ອງເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ສຳລັບແຕ່ລະປະເພດໜີ້ສິນທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນໃນມື້ລາຍງານ, ໂດຍໃຫ້ການອະທິບາຍໂດຍຫຍໍ້ ກ່ຽວກັບລັກສະນະເນື້ອໃນຂອງໜີ້ສິນທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນດັ່ງລຸ່ມນີ້ ຖ້າຫາກປະຕິບັດໄດ້, ເວັ້ນເສຍແຕ່ຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງການເສຍຊັບພະຍາກອນເພື່ອການຊຳລະສະສາງໜີ້ສິນ ຫາກຕໍ່າ:

(ກ) ຕົວເລກຄາດຄະເນປະຕິບັດ ກ່ຽວກັບຜົນກະທົບດ້ານການເງິນ, ທີ່ໄດ້ຕີມູນຄ່າຕາມວັກ 21.7 ຫາ 21.11 ;

(ຂ) ການຊີ້ບອກ ກ່ຽວກັບຄວາມບໍ່ແນ່ນອນ ກ່ຽວກັບຈຳນວນເງິນ ຫຼືກຳນົດເວລາຂອງການເສຍປະໂຫຍດດ້ານເສດຖະກິດດັ່ງກ່າວ; ແລະ

(ຄ) ຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງທຸກລາຍການທົດແທນເງິນຄືນ.

ຖ້າວ່າການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນໃດໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວ **ປະຕິບັດບໍ່ໄດ້**, ຕ້ອງໄດ້ເປີດເຜີຍຄວາມເປັນຈິງດັ່ງກ່າວ.

ການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບຊັບສິນທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນ

- 21.16 ຖ້າວ່າການຮັບຜິດຊອບໂຫຍດດ້ານເສດຖະກິດເຂົ້າມາ ຫາກອາດເປັນໄປໄດ້ (ເປັນໄປໄດ້ທີ່ສຸດກ່ວາ ບໍ່ເປັນໄປໄດ້), ແຕ່ບໍ່ແນ່ ນອນຢ່າງແທ້ຈິງ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງເປີດເຜີຍ ລັກສະນະເນື້ອໃນຂອງຊັບສິນທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນ ໃນທ້າຍ**ຮອບເວລາລາຍງານ**, ແລະ, ຖ້າຫາກປະຕິບັດໄດ້ໂດຍບໍ່ມີຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ທັງບໍ່ມີຄວາມພະຍາຍາມຫຼາຍເກີນຄວນ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງເປີດເຜີຍ ຕົວ ເລກຄາດຄະເນປະຕິບັດ ກ່ຽວກັບຜົນກະທົບດ້ານການເງິນ ທີ່ໄດ້ຖືກຕີມູນຄ່າຕາມຫຼັກການທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນວັກ 21.7 ຫາ 21.11. ຖ້າການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານເຫຼົ່ານີ້ ປະຕິບັດບໍ່ໄດ້, ກໍໃຫ້ເປີດເຜີຍຄວາມເປັນຈິງດັ່ງກ່າວ.

ການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ເປັນຜົນເສຍຫາຍ

- 21.17 ໃນກໍລະນີທີ່ບໍ່ຄ່ອຍເກີດຂຶ້ນ, ການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານສ່ວນໜຶ່ງ ຫຼື ທັງໝົດ ດັ່ງທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນວັກ 21.14 ຫາ 21.16 ສາມາດຄາດໄດ້ວ່າ ຈະກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍໜັກໃຫ້ແກ່ຖານະຂອງວິສາຫະກິດໃນການໂຕ້ແຍ້ງກັບພາກສ່ວນອື່ນ ກ່ຽວກັບເລື່ອງເງິນແຮ, ຫຼືສິນທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນ ຫຼື ຊັບສິນທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນ. ໃນກໍລະນີດັ່ງກ່າວ, ວິສາຫະກິດບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານດັ່ງກ່າວ, ແຕ່ຫາກຕ້ອງເປີດເຜີຍ ກ່ຽວກັບລັກສະນະເນື້ອໃນລວມ ຂອງການໂຕ້ແຍ້ງ, ພ້ອມກັບຄວາມເປັນຈິງ ແລະ ເຫດຜົນ ຂອງການບໍ່ໄດ້ເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານດັ່ງກ່າວ.

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍໝວດ 21

ຂໍ້ແນະນຳ ກ່ຽວກັບການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ແລະ ການຕີມູນຄ່າເງິນແຮ

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍນີ້ ເປັນລາຍການຄັດຕິດ ແຕ່ທາງກັບເປັນພາກສ່ວນໜຶ່ງຂອງໝວດ 21. ເອກະສານດັ່ງກ່າວໃຫ້ຄຳແນະນຳ ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂໍ້ກຳນົດຂອງໝວດ 21 ເພື່ອການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ແລະ ຕີມູນຄ່າເງິນແຮ.

ທຸກວິສາຫະກິດທີ່ໄດ້ຍົກຂຶ້ນເປັນຕົວຢ່າງໃນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍດັ່ງກ່າວ ໄດ້ເອົາວັນທີ 31 ທັນວາ ເປັນມື້ລາຍງານ. ໃນທຸກກໍລະນີ, ໄດ້ວາງສົມມຸດຖານວ່າທຸກລາຍການຄາດຄະເນກະແສໄຫຼອອກ ລ້ວນແຕ່ມີການຄາດຄະເນປະຕິບັດຢ່າງໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້. ໃນບາງຕົວຢ່າງ, ກໍລະນີທີ່ໄດ້ສະເໜີອາດເຮັດໃຫ້ເກີດມີການສູນເສຍມູນຄ່າຂອງຊັບສິນ; ຕົວຢ່າງເຫຼົ່ານີ້ ບໍ່ເວົ້າເຖິງດ້ານດັ່ງກ່າວ. ການອ້າງອີງເຖິງ « ຕົວເລກຄາດຄະເນປະຕິບັດທີ່ດີທີ່ສຸດ » ໝາຍເຖິງຈຳນວນເງິນມູນຄ່າປັດຈຸບັນ, ຖ້າວ່າ ຜົນກະທົບຂອງມູນຄ່າຂອງເງິນຕາມເວລາທາງເປັນຈຳນວນເງິນທີ່ສຳຄັນ.

ຕົວຢ່າງ ທີ 1 ການຂາດທຶນຈາກການດຳເນີນງານໃນອະນາຄົດ

21ອ.1 ວິສາຫະກິດກຳນົດວ່າ ອາດເປັນໄປໄດ້ທີ່ວ່າພາກສ່ວນງານໜຶ່ງຂອງການດຳເນີນງານຂອງຕົນເອງ ຈະເຮັດໃຫ້ເກີດມີການຂາດທຶນຈາກການດຳເນີນງານໃນອະນາຄົດ ເປັນເວລາຫຼາຍປີ.

ພັນທະໃນປັດຈຸບັນ ອັນເນື່ອງມາຈາກເຫດການຜ່ານມາ ທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດພັນທະ-ບໍ່ມີເຫດການຜ່ານມາທີ່ບັງຄັບໃຫ້ວິສາຫະກິດຈຳຕ້ອງໄດ້ຈ່າຍຊັບພະຍາກອນຂອງຕົນເອງອອກ.

ສະຫຼຸບຄວາມ - ບໍ່ໃຫ້ວິສາຫະກິດຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີເງິນແຮບ້ວງການຂາດທຶນຈາກການດຳເນີນງານໃນອະນາຄົດ. ການຂາດທຶນຄາດຄະເນໃນອະນາຄົດບໍ່ກົງກັບຄຳນິຍາມ ກ່ຽວກັບໜີ້ສິນ. ການຄາດການຕົວເລກຂາດທຶນຈາກການດຳເນີນງານໃນອະນາຄົດ ອາດເປັນຕົວຊີ້ບອກວ່າ ໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍ ຊັບສິນ ໄດ້ສູນເສຍມູນຄ່າລົງ ເບິ່ງໝວດ 27 ການສູນເສຍມູນຄ່າຂອງຊັບສິນ.

ຕົວຢ່າງ ທີ 2 ສັນຍາທີ່ສ້າງພາລະ

21ອ.2 ສັນຍາທີ່ສ້າງພາລະ ແມ່ນສັນຍາ ຊຶ່ງຕົ້ນທຶນໃຊ້ຈ່າຍທີ່ຫຼີກລ້ຽງບໍ່ໄດ້ ເພື່ອຕອບສະໜອງຕໍ່ຂໍ້ຜູກພັນຕາມສັນຍານັ້ນ ມີມູນຄ່າສູງກ່ວາຜົນປະໂຫຍດດ້ານເສດຖະກິດ ທີ່ຄາດຫວັງວ່າຈະໄດ້ຮັບຈາກສັນຍາ. ຕົ້ນທຶນທີ່ຫຼີກລ້ຽງບໍ່ໄດ້ຂອງສັນຍາໃດໜຶ່ງ ສ່ອງແສງເຖິງຕົ້ນທຶນຈ່າຍອອກສຸດທິ ທີ່ນ້ອຍທີ່ສຸດຂອງສັນຍາ, ໝາຍເຖິງຈຳນວນເງິນທີ່ຕ່ຳກ່ວາໝູ່ ລະຫວ່າງຕົ້ນທຶນໃນການປະຕິບັດສັນຍາ ແລະ ທຸກການທົດແທນທຸກຄ່າເສຍຫາຍ ຫຼື ປັບໃໝ ອັນເນື່ອງມາຈາກຄວາມຫຼົ້ມເຫຼວໃນການປະຕິບັດສັນຍາ. ຕົວຢ່າງ, ວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງ ອາດມີພາລະພາຍໃຕ້ສັນຍາເຊົ່າດຳເນີນງານ ໃນການຊຳລະເງິນຄ່າເຊົ່າຊັບສິນທີ່ຕົນເອງບໍ່ໄດ້ນຳໃຊ້ອີກແລ້ວ.

ພັນທະໃນປັດຈຸບັນອັນເນື່ອງມາຈາກເຫດການຜ່ານມາ ທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດມີພັນທະ - ຕາມສັນຍາ, ວິສາຫະກິດຈຳຕ້ອງຊຳລະຊັບພະຍາກອນ ຊຶ່ງວິສາຫະກິດບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຢ່າງເໝາະສົມ.

ສະຫຼຸບຄວາມ - ຖ້າທາງວິສາຫະກິດມີສັນຍາສ້າງພາລະ, ວິສາຫະກິດນັ້ນ ຕ້ອງໄດ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ແລະ ຕີມູນຄ່າພັນທະໃນປັດຈຸບັນອັນເນື່ອງມາຈາກສັນຍາດັ່ງກ່າວ ເປັນເງິນແຮ.

ຕົວຢ່າງ ທີ 3 ການປັບປຸງໂຄງສ້າງຄືນໃໝ່

21ອ.3 ການປັບປຸງໂຄງສ້າງຄືນໃໝ່ ແມ່ນແຜນງານທີ່ມີການວາງແຜນ ແລະ ຄວບຄຸມໂດຍຄະນະບໍລິຫານ ແລະ ທີ່ເຮັດໃຫ້ຂອບເຂດກິດຈະການ ທີ່ດຳເນີນໂດຍວິສາຫະກິດ ຫຼື ແບບວິທີການດຳເນີນທຸລະກິດ ຂອງວິສາຫະກິດມີການປ່ຽນແປງຫຼາຍ.

ພັນທະໃນປັດຈຸບັນອັນເນື່ອງມາຈາກເຫດການຜ່ານມາ ທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດພັນທະ- ພັນທະແບບປະລິຍາຍ ກ່ຽວກັບການປັບປຸງໂຄງສ້າງເກີດຂຶ້ນພຽງແຕ່ເມື່ອໃດ ວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງ ທາງ :

(ກ) ມີແຜນການປັບປຸງໂຄງສ້າງຢ່າງເປັນລະບົບ ແລະ ລະອຽດ, ຊຶ່ງຢ່າງໜ້ອຍຕ້ອງຈຳແນກ :

(i) ກິດຈະການ ຫຼື ພາກສ່ວນກິດຈະການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

- (ii) ສະຖານທີ່ຕົ້ນຕໍທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ;
 - (iii) ທີ່ຕັ້ງ, ຕຳແໜ່ງງານ, ຈຳນວນພະນັກງານໂດຍປະມານ ທີ່ຈະໄດ້ຮັບເງິນນະໂຍບາຍໃນເວລາສິ້ນສຸດສັນຍາ ແຮງງານ;
 - (iv) ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທີ່ຈະຕ້ອງຮັບພາລະ; ແລະ
 - (v) ມີເລີ່ມຕົ້ນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການນັ້ນ ; ແລະ
- (ຂ) ໄດ້ສ້າງຄວາມຄາດຫວັງຢ່າງມີມູນຄ່າຈິງ ໃຫ້ກັບບຸກຄົນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ, ວ່າວິສາຫະກິດຈະດຳເນີນການ ບັບປຸງໂຄງສ້າງ, ດ້ວຍການເລີ່ມຕົ້ນປະຕິບັດແຜນການ ຫຼື ດ້ວຍການແຈ້ງລັກສະນະເດັ່ນຕົ້ນຕໍຂອງແຜນການ ດັ່ງກ່າວໃຫ້ບຸກຄົນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກແຜນການດັ່ງກ່າວ.

ສະຫຼຸບຄວາມ – ວິສາຫະກິດຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີເງິນແຮບວ່າຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການບັບປຸງໂຄງສ້າງຄືນໃໝ່ ພຽງແຕ່ໃນ ເມື່ອວ່າວິສາຫະກິດມີພັນທະຕາມກົດໝາຍ ຫຼື ພັນທະແບບປະລິຍາຍໃນມື້ລາຍງານ ວ່າຈະດຳເນີນການບັບປຸງໂຄງສ້າງ ຄືນໃໝ່.

ຕົວຢ່າງ ທີ 4 – ການຮັບປະກັນສິນຄ້າ

21ອ.4 ຜູ້ຜະລິດໃຫ້ການຮັບປະກັນສິນຄ້າໃຫ້ແກ່ຜູ້ຊື້ ໃນເວລາຂາຍຜະລິດຕະພັນຂອງຕົນເອງ. ອີງຕາມເງື່ອນໄຂຂອງສັນຍາ ຂາຍ, ຜູ້ຜະລິດຮັບວ່າ ຈະເຮັດໃຫ້ສິນຄ້າຢູ່ໃນສະພາບທີ່ດີ ດ້ວຍການສ້ອມແປງ ຫຼື ປ່ຽນແທນຜະລິດຕະພັນໃຫ້ ໃນ ກໍລະນີມີຂໍ້ຕໍາໜິໃນການຜະລິດທີ່ໄດ້ສະແດງອອກຢ່າງຈະແຈ້ງພາຍໃນສາມປີນັບແຕ່ມີຂາຍອອກ. ບົນພື້ນຖານປະສົບ ການຜ່ານມາ, ອາດເປັນໄປໄດ້ (ເຊັ່ນ ເປັນໄປໄດ້ທີ່ສຸດ ຫຼາຍກ່ວາ ເປັນໄປບໍ່ໄດ້) ທີ່ຈະມີການຮຽກຫວງຄ່າເສຍຫາຍ ຈຳນວນໜຶ່ງ ພາຍໃຕ້ການຮັບປະກັນສິນຄ້າດັ່ງກ່າວ.

ພັນທະໃນປັດຈຸບັນອັນເນື່ອງຈາກເຫດການຜ່ານມາ ທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດພັນທະ – ເຫດການທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດພັນທະ ຄືການຂາຍຜະ ລິດຕະພັນທີ່ມີການຮັບປະກັນສິນຄ້າ ທີ່ສ້າງຂຶ້ນຜ່ານທາງກົດໝາຍ.

ການເສຍຊັບພະຍາກອນທີ່ສະແດງເຖິງຜົນປະໂຫຍດດ້ານເສດຖະກິດ ໃນການຊຳລະສະສາງພັນທະ – ອາດເປັນໄປໄດ້ ສຳລັບການຮັບປະກັນສິນຄ້າໂດຍລວມ.

ສະຫຼຸບຄວາມ – ວິສາຫະກິດຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີເງິນແຮ ທີ່ສະແດງເຖິງຕົວເລກຄາດຄະເນປະຕິບັດທີ່ດີທີ່ສຸດ ກ່ຽວກັບ ຕົ້ນທຶນໃນການເຮັດໃຫ້ສິນຄ້າຢູ່ໃນສະພາບດີ ພາຍໃຕ້ການຮັບປະກັນສິນຄ້າ ທີ່ໄດ້ຂາຍອອກກ່ອນມື້ລາຍງານ.

ຕົວຢ່າງການຄິດໄລ່ :

ໃນປີ 20X0, ໄດ້ຂາຍສິນຄ້າເປັນເງິນ 1 000 000 KKip. ປະສົບການຊື້ບອກວ່າ 90% ຂອງຜະລິດຕະພັນທີ່ໄດ້ຂາຍບໍ່ ໄດ້ມີການສ້ອມແປງຕາມການຮັບປະກັນສິນຄ້າແຕ່ປະການໃດ; 6% ຂອງຜະລິດຕະພັນທີ່ໄດ້ຂາຍ ຕ້ອງການໃຫ້ມີການ ສ້ອມແປງເລັກນ້ອຍ ຊຶ່ງເທົ່າກັບ 30% ຂອງລາຄາຂາຍ; ແລະ 4% ຂອງຜະລິດຕະພັນທີ່ໄດ້ຂາຍ ຕ້ອງການໃຫ້ມີການ ສ້ອມແປງໃຫຍ່ ຫຼື ປ່ຽນແທນຊຶ່ງເທົ່າກັບ 70% ຂອງລາຄາຂາຍ. ດັ່ງນັ້ນ, ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຮັບປະກັນສິນຄ້າ ທີ່ໄດ້ຄາດຄະເນ ໄວ້ ຈຶ່ງເທົ່າກັບ:

1 000 000 KKip × 90% × 0 =	0 KKip
1 000 000 KKip × 6% × 30% =	18 000 KKip
1 000 000 KKip × 4% × 70% =	28 000 KKip
ລວມຍອດ	46 000 KKip

ຄາດວ່າຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການຮັບປະກັນສິນຄ້າ ບັງການສ້ອມແປງ ຫຼື ການປ່ຽນແທນ ສຳລັບຜະລິດຕະພັນທີ່ໄດ້ຂາຍໃນປີ 20X0 ຂອງແຕ່ລະກໍລະນີ ທີ່ຄາດວ່າຈະຕ້ອງຈ່າຍ ໃນທ້າຍປີ ເທົ່າກັບ 60 % ໃນປີ20X1, 30 % ໃນປີ 20X2 ແລະ 10 % ໃນປີ 20X3. ເນື່ອງຈາກວ່າກະແສເງິນສົດທີ່ໄດ້ຄາດຄະເນໄວ້ ສ່ອງແສງເຖິງຄວາມອາດສາມາດເປັນໄປໄດ້

ຂອງກະແສໄຫຼອອກເງິນສົດ, ແລະ ສົມມຸດວ່າບໍ່ມີຄວາມສູງ ຫຼື ຄວາມບໍ່ແນ່ນອນໃດອັນທີ່ຈະຕ້ອງສ່ອງແສງໃຫ້ເຫັນ, ເພື່ອຄິດໄລ່ມູນຄ່າປັດຈຸບັນຂອງກະແສເງິນສົດດັ່ງກ່າວ, ວິສາຫະກິດນຳໃຊ້ອັດຕາການຕີມູນຄ່າເປັນມູນຄ່າປັດຈຸບັນທີ່ «ບໍ່ມີຄວາມສູງ» ທີ່ອີງໃສ່ພັນທະບັດຂອງລັດທີ່ມີອາຍຸການຄືກັນກັບກະແສຈ່າຍເງິນສົດທີ່ຄາດຫວັງໄວ້ (6 % ສຳລັບພັນທະບັດທີ່ມີກຳນົດໜຶ່ງປີ ແລະ 7% ສຳລັບພັນທະບັດທີ່ມີກຳນົດລະຫວ່າງສອງ ແລະ ສາມປີ). ໃນທ້າຍຂອງປີ 20X0, ການຄິດໄລ່ມູນຄ່າປັດຈຸບັນຂອງກະແສເງິນສົດຄາດຄະເນ ທີ່ຕິດພັນກັບການຮັບປະກັນຜະລິດຕະພັນທີ່ໄດ້ຂາຍໃນປີ 20X0 ກຳນົດດັ່ງລຸ່ມນີ້:

ປີ	ການຈ່າຍເງິນສົດຄາດຄະເນ (KKip)		ອັດຕາການຕີມູນຄ່າ ເປັນມູນຄ່າປັດຈຸບັນ	ປັດໄຈຕີເປັນມູນຄ່າ ປັດຈຸບັນ	ມູນຄ່າປັດຈຸບັນ (KKip)
1	60 % × 46 000 KKip	27 600	6%	0,9434 (6 % ສຳລັບ 1 ປີ)	26 038
2	30 % × 46 000 KKip	13 800	7%	0,8734 (7 % ສຳລັບ 2 ປີ)	12 053
3	10 % × 46 000 KKip	4 600	7%	0,8163 (7 % ສຳລັບ 3 ປີ)	3 755
ລວມຍອດ					41 846

ວິສາຫະກິດຈະຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ຂໍ້ຜູກພັນໃນການຮັບປະກັນສິນຄ້າ ເທົ່າກັບ 41 846 KKip ໃນທ້າຍປີ 20X0 ສຳລັບຜະລິດຕະພັນທີ່ໄດ້ຂາຍໃນປີ 20X0.

ຕົວຢ່າງ ທີ 5 : ນະໂຍບາຍການທົດແທນເງິນຄືນ

21໑.5 ຮ້ານຄ້າຂາຍຍ່ອຍມີນະໂຍບາຍທົດແທນຄືນລາຍການຊື້ຂອງລູກຄ້າທີ່ບໍ່ເພິ່ງພໍໃຈ ເຖິງແມ່ນວ່າຮ້ານຄ້າດັ່ງກ່າວບໍ່ມີຂໍ້ຜູກພັນທາງດ້ານກົດໝາຍໃນການປະຕິບັດດັ່ງກ່າວກໍຕາມ. ນະໂຍບາຍການທົດແທນເງິນຄືນດັ່ງກ່າວເປັນທີ່ຮັບຊາບກັນດີຢູ່ແລ້ວ.

ພັນທະໃນປັດຈຸບັນອັນເນື່ອງຈາກເຫດການຜ່ານມາ ທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດພັນທະ – ເຫດການທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດພັນທະ ຄືການຂາຍຜະລິດຕະພັນຊຶ່ງສ້າງພັນທະແບບປະລິຍາຍ, ເນື່ອງຈາກການປະຕິບັດຂອງຮ້ານຄ້າໄດ້ສ້າງຄວາມຄາດຫວັງທີ່ມີມູນຄວາມຈິງໃຫ້ກັບລູກຄ້າ ວ່າທາງຮ້ານຈະມີການທົດແທນຄືນສິ່ງທີ່ໄດ້ຊື້.

ການເສຍຊັບພະຍາກອນອອກທີ່ສະແດງເຖິງຜົນປະໂຫຍດດ້ານເສດຖະກິດ ໃນການຊຳລະສະສາງພັນທະ – ອາດເປັນໄປໄດ້ ທີ່ວ່າອັດຕາສ່ວນຂອງສິນຄ້າຈະຖືກສົ່ງຄືນເພື່ອທົດແທນຄືນ.

ສະຫຼຸບຄວາມ – ວິສາຫະກິດຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີເງິນແຮ ຕາມຕົວເລກຄາດຄະເນປະຕິບັດທີ່ດີທີ່ສຸດ ຂອງຈຳນວນເງິນອັນຈຳເປັນເພື່ອຊຳລະເງິນທົດແທນຄືນ.

ຕົວຢ່າງ ທີ 6 ການປົດພະແນກການໃດໜຶ່ງ – ບໍ່ມີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກ່ອນການສິ້ນສຸດຮອບເວລາລາຍງານ.

21໑.6 ໃນວັນທີ 12 ທັນວາ ປີ 20X0, ສະພາບໍລິຫານຂອງວິສາຫະກິດໄດ້ຕົກລົງປົດພະແນກການໜຶ່ງ. ກ່ອນການສິ້ນສຸດຮອບເວລາລາຍງານ (ວັນທີ 31 ທັນວາ ປີ 20X0) ວິສາຫະກິດຍັງບໍ່ທັນໄດ້ແຈ້ງການຕັດສິນໃຈນັ້ນ ໃຫ້ບຸກຄົນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຊາບ ແລະ ບໍ່ທັນໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຕັດສິນໃຈນັ້ນ.

ພັນທະໃນປັດຈຸບັນອັນເນື່ອງຈາກເຫດການຜ່ານມາ ທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດພັນທະ– ບໍ່ມີເຫດການທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດພັນທະ, ດັ່ງນັ້ນ ຈິ່ງບໍ່ມີຂໍ້ຜູກພັນໃດໆ.

ສະຫຼຸບຄວາມ – ວິສາຫະກິດບໍ່ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີເງິນແຮ.

ຕົວຢ່າງ ທີ 7 ການປົດພະແນກການໃດໜຶ່ງ – ມີການສື່ສານ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກ່ອນສິ້ນສຸດຮອບເວລາລາຍງານ

21໑.7 ໃນວັນທີ 12 ທັນວາ ປີ 20X0, ສະພາບໍລິຫານຂອງວິສາຫະກິດ ໄດ້ຕົກລົງປົດພະແນກການໜຶ່ງ ທີ່ຜະລິດ ຜະລິດຕະພັນສະເພາະໃດໜຶ່ງ. ໃນວັນທີ 20 ທັນວາ ປີ 20X0 ສະພາບໍລິຫານໄດ້ຮັບຮອງເອົາແຜນການລະອຽດ ກ່ຽວກັບການປົດ

ກິດຈະການ, ໄດ້ສົ່ງຈົດໝາຍໃຫ້ລູກຄ້າເພື່ອເຕືອນໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຊອກຫາແຫຼ່ງການສະໜອງປຸງແທນ ແລະ ມີການສົ່ງຈົດໝາຍ ໃຫ້ພະນັກງານພາຍໃນພະແນກການດັ່ງກ່າວຊາບ ກ່ຽວກັບແຮງງານສ່ວນເກີນຂອງວິສາຫະກິດ ຫຼັງການປິດພະແນກການນັ້ນແລ້ວ.

ພັນທະໃນປັດຈຸບັນອັນເນື່ອງຈາກເຫດການຜ່ານມາ ທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດພັນທະ – ເຫດການທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດພັນທະ ແມ່ນການແຈ້ງການກ່ຽວກັບການຕົກລົງໃຫ້ກັບລູກຄ້າແລະພະນັກງານ, ຊຶ່ງສ້າງພັນທະແບບປະລິຍາຍ ເລີ່ມຕົ້ນແຕ່ມື້ນັ້ນ, ຍ້ອນວ່າໄດ້ສ້າງຄວາມຄາດຫວັງທີ່ມີມູນຄວາມຈິງ ກ່ຽວກັບການປິດພະແນກການນັ້ນ.

ການເສຍຊັບພະຍາກອນທີ່ສະແດງເຖິງຜົນປະໂຫຍດດ້ານເສດຖະກິດ ໃນການຊໍາລະສະສາງພັນທະ – ອາດເປັນໄປໄດ້.

ສະຫຼຸບຄວາມ – ວິສາຫະກິດຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີເງິນແຮ ໃນວັນທີ 31 ທັນວາ ປີ 20X0 ຊຶ່ງເປັນຕົວເລກຄາດຄະເນປະຕິບັດທີ່ດີທີ່ສຸດ ກ່ຽວກັບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນເພື່ອປິດພະແນກການໃນມື້ລາຍງານ.

ຕົວຢ່າງ ທີ 8 ການຝຶກອົບຮົມຄົນພະນັກງານອັນເນື່ອງຈາກການປ່ຽນແປງລະບົບອາກອນລາຍຮັບ

21໑.8 ລັດຖະບານນໍາສະເໜີການປ່ຽນແປງໃນລະບົບອາກອນລາຍຮັບ. ຈາກຜົນຕາມມາຂອງການປ່ຽນແປງດັ່ງກ່າວ, ວິສາຫະກິດໃນຂະແໜງການບໍລິການດ້ານການເງິນຕ້ອງຝຶກອົບຮົມຄົນພະນັກງານບໍລິຫານ ແລະ ການຂາຍ ໃນອັດຕາສ່ວນທີ່ສໍາຄັນເພື່ອຮັບປະກັນການປະຕິບັດໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຕາມລະບຽບການສ່ວຍສາອາກອນ. ເວລາສິ້ນສຸດຮອບເວລາລາຍງານ, ຍັງບໍ່ທັນມີການຝຶກອົບຮົມພະນັກງານຄົນເທື່ອ.

ພັນທະໃນປັດຈຸບັນອັນເນື່ອງຈາກເຫດການຜ່ານມາ ທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດພັນທະ – ການປ່ຽນແປງລະບຽບການສ່ວຍສາອາກອນ ບໍ່ໄດ້ວາງຂັບັງຄັບໃດໆໃຫ້ວິສາຫະກິດຈໍາຕ້ອງໄດ້ມີການຝຶກອົບຮົມພະນັກງານຄົນ. ເຫດການທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດພັນທະດ້ານການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີເປັນເງິນແຮ (ການຝຶກອົບຮົມຄົນໃໝ່ນັ້ນເອງ) ບໍ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນ.

ສະຫຼຸບຄວາມ – ວິສາຫະກິດບໍ່ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີເງິນແຮ.

ຕົວຢ່າງ ທີ 9 ຄະດີພ້ອງຮ້ອງໃນສານ

21໑.9 ລູກຄ້າໄດ້ຮ້ອງພ້ອງວິສາຫະກິດ “ກ”, ເພື່ອຫວງຄ່າເສຍຫາຍ ທີ່ໄດ້ຮັບຈາກການບາດເຈັບ ເນື່ອງຈາກການນໍາໃຊ້ຜະລິດຕະພັນທີ່ ວິສາຫະກິດ “ກ” ໄດ້ຂາຍ. ວິສາຫະກິດ “ກ” ໄດ້ໂຕ້ແຍ້ງ ດ້ານຄວາມຮັບຜິດຊອບວ່າ ລູກຄ້າບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດຕາມແບບວິທີການນໍາໃຊ້ຜະລິດຕະພັນ. ຈົນເຖິງມື້ອະນຸມັດການຈັດພິມເອກະສານລາຍງານການເງິນຂອງປີທີ່ສິ້ນສຸດວັນທີ 31 ທັນວາ ປີ 20X1 ໂດຍສະພາບໍລິຫານ, ທະນາຍຄວາມຂອງວິສາຫະກິດໄດ້ໃຫ້ຄໍາປຶກສາວ່າອາດເປັນໄປໄດ້ ທີ່ວ່າວິສາຫະກິດຈະບໍ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບຜິດຊອບ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ ເວລາວິສາຫະກິດສ້າງເອກະສານລາຍງານການເງິນຂອງປີທີ່ສິ້ນສຸດວັນທີ 31 ທັນວາ ປີ 20X2 ທະນາຍຄວາມຂອງວິສາຫະກິດ ໂດຍອີງຕາມຄວາມຄືບໜ້າຂອງຄະດີ, ດຽວນີ້ ອາດເປັນໄປໄດ້ທີ່ວ່າວິສາຫະກິດຈະຕ້ອງຮັບຜິດ.

(ກ) ໃນວັນທີ 31 ທັນວາ ປີ 20X1

ພັນທະໃນປັດຈຸບັນອັນເນື່ອງຈາກເຫດການຜ່ານມາ ທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດພັນທະ – ບົນພື້ນຖານຂອງຫຼັກຖານຍັງຍືນທີ່ມີ ໃນໄລຍະທີ່ມີການຮັບຮອງເອົາເອກະສານລາຍງານການເງິນ, ບໍ່ມີຂໍ້ຜູກພັນໃດໆ ທີ່ກໍາເນີດຈາກເຫດການຜ່ານມາ.

ສະຫຼຸບຄວາມ – ບໍ່ຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີເງິນແຮ. ບັນຫາດັ່ງກ່າວ ຖືກເປີດເຜີຍເປັນທີ່ສິ້ນທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນ ເວັ້ນເສຍແຕ່ຄວາມເປັນໄປໄດ້ໃນການເສຍຊັບພະຍາກອນຢູ່ໃນລະດັບທີ່ບໍ່ໜ້າເປັນໄປໄດ້.

ຂ) ໃນວັນທີ 31 ທັນວາ ປີ 20X2

ພັນທະໃນປັດຈຸບັນອັນເນື່ອງຈາກນິຕິເຫດຜ່ານມາ ທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດພັນທະ – ບົນພື້ນຖານຂອງຫຼັກຖານຍັງຍືນທີ່ມີ, ມີພັນທະໃນປັດຈຸບັນ. ເຫດການທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດພັນທະ ຄືການຂາຍຜະລິດຕະພັນໃຫ້ລູກຄ້າ.

ການເສຍຊັບພະຍາກອນທີ່ສະແດງເຖິງຜົນປະໂຫຍດທາງດ້ານເສດຖະກິດໃນການຊໍາລະສະສາງພັນທະ – ອາດເປັນໄປໄດ້.

ສະຫຼຸບຄວາມ – ເງິນແຮຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີຕາມຕົວເລກຄາດຄະເນປະຕິບັດທີ່ດີທີ່ສຸດ ຂອງຈໍານວນເງິນເພື່ອຊໍາລະສະສາງພັນທະໃນວັນທີ 31 ທັນວາ ປີ 20X2, ແລະ ລາຍຈ່າຍຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ໃນກໍາໄລ ຫຼື ຂາດຫິນ. ນີ້ບໍ່ແມ່ນ

ການກວດແກ້ຂໍ້ຜິດພາດ ໃນປີ 20X1, ບົນພື້ນຖານຫຼັກຖານຍັງຢືນທີ່ມີ ເວລາຮັບຮອງເອົາເອກະສານລາຍງານການເງິນ ປີ 20X1, ຕາມແທ້ ເງິນແຮ ບໍ່ຄວນຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີໃນເວລານັ້ນ.

ການສົມທຽບກັບ IFRS ສໍາລັບ ວນກ	
21.3	ມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ບໍ່ນຳໃຊ້ ຄໍາສັບ “ເງິນແຮ” ປະກອບກັບລາຍການອື່ນ ເຊັ່ນ ຄ່າຫຼັຍທຽມ, ການສູນເສຍ ມູນຄ່າຂອງຊັບສິນ ແລະ ຫີ້ຕ້ອງຮັບຮຽກເກັບບໍ່ໄດ້. ວັກນີ້ ຖືກຕັດອອກ.
21.9	ໃນໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບ, ການທົດແທນ ຈາກພາກສ່ວນໜຶ່ງອີກ ຕ້ອງບໍ່ຖືກຫັກຊໍາລະສະສາງກັບເງິນແຮ.

ໝວດ 22

ໜີ້ສິນ ແລະ ທຶນເຈົ້າຂອງ

ໝວດນີ້ ພິຈາລະນາເຖິງເຫດການດ້ານເສດຖະກິດ ຊຶ່ງຍັງບໍ່ທັນມີ ໃນ ສປປ ລາວ ແຕ່ຄາດວ່າ ຈະມີໃນປີ ຂ້າງໜ້າ.

ຂອບເຂດຂອງໝວດນີ້

- 22.1 ໝວດດັ່ງກ່າວນີ້ ວາງຫຼັກການ ການຈັດປະເພດເຄື່ອງມືການເງິນ ເປັນໜີ້ສິນ ຫຼື ເປັນທຶນເຈົ້າຂອງ ແລະ ເວົ້າເຖິງການລົງ ບັນຊີເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດທຶນເຈົ້າຂອງ ທີ່ໄດ້ອອກໃຫ້ບຸກຄົນ ຫຼື ພາກສ່ວນອື່ນ ໃນຖານະຜູ້ລົງທຶນໃສ່ເຄື່ອງມືການເງິນ ປະເພດທຶນເຈົ້າຂອງ (ໝາຍຄວາມວ່າໃນຖານະເຈົ້າຂອງ). ໝວດ 26 ການຊໍາລະຕາມຮຸ້ນ ເວົ້າເຖິງການລົງບັນຊີລາຍການ ເຄື່ອນໄຫວຊຶ້ງວິສາຫະກິດໄດ້ຮັບສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ (ລວມທັງການບໍລິການຈາກພະນັກງານ) ຄູ່ກັບເຄື່ອງມືການເງິນ ປະເພດທຶນເຈົ້າຂອງ (ລວມທັງຮຸ້ນ ຫຼື ສິດທິໃນການຊື້ຮຸ້ນ) ທີ່ມາຈາກພະນັກງານ ແລະ ຜູ້ຂາຍອື່ນໆ ໃນຖານະຜູ້ຂາຍສິນ ຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ.
- 22.2 ໝວດດັ່ງກ່າວຕ້ອງນໍາໃຊ້ເວລາຈັດປະເພດ ທຸກຮູບແບບເຄື່ອງມືການເງິນ, ຍົກເວັ້ນ :
- (ກ) ເງິນລົງທຶນໃນບໍລິສັດໃນກຸ່ມ, ວິສາຫະກິດຂາຮຸ້ນ ແລະ ວິສາຫະກິດປະສົມ ທີ່ໄດ້ລົງບັນຊີໂດຍຖືກຕ້ອງຕາມໝວດ 9 ເອກະສານລາຍງານການເງິນລວມກິດຈະການ ແລະ ເອກະສານລາຍງານການເງິນສະເພາະກິດຈະການ, ໝວດ 14 ເງິນລົງທຶນໃນວິສາຫະກິດຂາຮຸ້ນ ຫຼື ໝວດ 15 ເງິນລົງທຶນໃນວິສາຫະກິດປະສົມ;
 - (ຂ) ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງນາຍຈ້າງ, ຈາກແຜນນະໂຍບາຍຄິດໄລ່ຜົນປະໂຫຍດຂອງພະນັກງານ ທີ່ປະຕິບັດຕາມ ໝວດ 28 ຜົນປະໂຫຍດຂອງພະນັກງານ;
 - (ຄ) ສັນຍາຊຶ້ງອາດມີລາຍການຄູ່ກັນໃນການຄວບກິດຈະການ (ເບິ່ງໝວດ 19 ການຄວບກິດຈະການ ແລະ ຄໍານິຍົມ). ການຍົກເວັ້ນດັ່ງກ່າວ ນໍາໃຊ້ສະເພາະແຕ່ຜູ້ຊຶ້ງກິດຈະການເທົ່ານັ້ນ.
 - (ງ) ເຄື່ອງມືການເງິນ, ສັນຍາ ແລະ ຂໍ້ຜູກພັນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບລາຍການເຄື່ອນໄຫວການຊໍາລະຕາມຮຸ້ນ ຊຶ່ງຕ້ອງປະຕິ ບັດຕາມໝວດ 26, ຍົກເວັ້ນບັນດາວັກ 22.3 ຫາ 22.6 ຊຶ່ງຕ້ອງໄດ້ນໍາໃຊ້ສໍາລັບຮຸ້ນທຶນຊື້ຄືນ ທີ່ໄດ້ຊື້, ຂາຍ, ອອກ ຫຼື ລົບລ້າງ ຕາມແຜນສິດທິໃນການຊື້ຮຸ້ນ ທີ່ສະຫງວນໄວ້ສໍາລັບພະນັກງານ, ແຜນການຊື້ຮຸ້ນທີ່ຈັດໄວ້ສໍາລັບພະນັກ ງານ ແລະ ທຸກໆສັນຍາອື່ນໆ ຊຶ່ງມີການຊໍາລະຕາມຮຸ້ນ.

ການຈັດປະເພດເຄື່ອງມື ເປັນໜີ້ສິນ ຫຼື ທຶນເຈົ້າຂອງ

- 22.3 ທຶນເຈົ້າຂອງແມ່ນຜົນປະໂຫຍດທີ່ຍັງເຫຼືອໃນຊັບສິນຂອງວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງພາຍຫຼັງທີ່ໜີ້ສິນທັງໝົດອອກ. ໜີ້ສິນ ແມ່ນ ພັນທະບັດຈຸບັນຂອງວິສາຫະກິດ ອັນເນື່ອງຈາກເຫດການຜ່ານມາ ແລະ ຊຶ່ງການຊໍາລະສະສາງໜີ້ສິນດັ່ງກ່າວ ຄາດວ່າຈະ ນໍາໄປສູ່ການເສຍຊັບພະຍາກອນ ທີ່ມີຜົນປະໂຫຍດດ້ານເສດຖະກິດ ອອກຈາກວິສາຫະກິດ. ທຶນເຈົ້າຂອງ ປະກອບດ້ວຍ ເງິນລົງທຶນຂອງເຈົ້າຂອງວິສາຫະກິດ, ບວກສ່ວນເພີ່ມໃສ່ເງິນລົງທຶນດັ່ງກ່າວທີ່ໄດ້ຜ່ານການດໍາເນີນງານ ທີ່ມີຜົນກໍາໄລ ແລະ ຮັກສາໄວ້ເພື່ອນໍາໃຊ້ໃນການເຄື່ອນໄຫວຂອງວິສາຫະກິດ, ຫັກສ່ວນຫຼຸດຂອງເງິນລົງທຶນຂອງເຈົ້າຂອງອອກ ທີ່ເນື່ອງ ມາຈາກການດໍາເນີນງານທີ່ບໍ່ມີຜົນກໍາໄລ ແລະ ການແຈກຢາຍໃຫ້ເຈົ້າຂອງ.
- 22.4 ບາງເຄື່ອງມືການເງິນ ທີ່ກົງກັບຄໍານິຍາມ ກ່ຽວກັບ ໜີ້ສິນ ຖືກຈັດປະເພດເປັນທຶນເຈົ້າຂອງ, ຍ້ອນວ່າເຄື່ອງມືດັ່ງກ່າວສະ ແດງເຖິງຜົນປະໂຫຍດທີ່ຍັງເຫຼືອໃນຊັບສິນສຸດທິຂອງວິສາຫະກິດ:
- (ກ) ເຄື່ອງມືທີ່ມີສິດຂາຍຄືນໄດ້ ແມ່ນເຄື່ອງມືການເງິນທີ່ໃຫ້ສິດ ແກ່ຜູ້ຄອບຄອງ ໃນການຂາຍເຄື່ອງມືດັ່ງກ່າວຄືນ ໃຫ້ຜູ້ ອອກເຄື່ອງມືນັ້ນ ເພື່ອແລກກັບເງິນສົດ ຫຼື ຊັບສິນການເງິນອື່ນ, ຫຼື ຖືກໄຖ່ຖອນຄືນໂດຍອັດຕະໂນມັດ ຫຼື ຊື້ຄືນ ໂດຍຜູ້ອອກໃຫ້ ໃນກໍລະນີເກີດມີເຫດການໃນອະນາຄົດທີ່ບໍ່ແນ່ນອນ ຫຼື ກໍລະນີມໍລະນະກໍາ ຫຼື ການອອກບໍານານ

ຂອງຜູ້ຄອບຄອງເຄື່ອງມືນັ້ນ. ເຄື່ອງມືທີ່ມີສິດຂາຍຄືນໄດ້ ທີ່ມີລັກສະນະເດັ່ນດັ່ງລຸ່ມນີ້ ຖືກຈັດເປັນປະເພດເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດທຶນເຈົ້າຂອງ:

- (i) ໃຫ້ສິດຜູ້ຄອບຄອງ ໃນສ່ວນແບ່ງໃນຊັບສິນສຸດທິຂອງວິສາຫະກິດໃນກໍລະນີມີການສະສາງວິສາຫະກິດນັ້ນອອກ. ຊັບສິນສຸດທິຂອງວິສາຫະກິດ ແມ່ນຊັບສິນທີ່ຍັງເຫຼືອ ພາຍຫຼັງທີ່ກຸກລາຍການຮຽກທວງອື່ນໆຕໍ່ຊັບສິນກ່ຽວຂ້ອງອອກ.
 - (ii) ເຄື່ອງມືນັ້ນ ຈັດຢູ່ໃນປະເພດເຄື່ອງມືທີ່ມີສິດໜ້ອຍກວ່າປະເພດເຄື່ອງມືອື່ນໆທັງໝົດ.
 - (iii) ເຄື່ອງມືການເງິນທັງໝົດທີ່ຈັດຢູ່ໃນປະເພດເຄື່ອງມືທີ່ມີສິດໜ້ອຍກວ່າປະເພດເຄື່ອງມືອື່ນໆທັງໝົດ ທີ່ມີລັກສະນະເດັ່ນຄືກັນ.
 - (iv) ນອກຈາກຂໍ້ຜູກພັນຕາມສັນຍາ ສໍາລັບຜູ້ອອກເຄື່ອງມືໃນການຊື້ຄືນ ຫຼື ໄຖ່ຖອນຄືນເຄື່ອງມືນັ້ນ ດ້ວຍເງິນສົດ ຫຼື ຊັບສິນການເງິນອື່ນໆ, ເຄື່ອງມືນັ້ນບໍ່ມີຂໍ້ຜູກພັນຕາມສັນຍາ ທີ່ຈະມອບເງິນສົດ ຫຼື ຊັບສິນການເງິນອື່ນໆ ໃຫ້ແກ່ວິສາຫະກິດອື່ນ, ຫຼື ແລກປ່ຽນຊັບສິນການເງິນ ຫຼື ຫຸ້ນສິນການເງິນ ກັບວິສາຫະກິດອື່ນ ຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ອາດບໍ່ເອື້ອອໍານວຍຜົນປະໂຫຍດຕໍ່ວິສາຫະກິດ, ແລະ ກໍບໍ່ແມ່ນສັນຍາ ທີ່ຈະ ຫຼື ທີ່ສາມາດຖືກຊໍາລະສະສາງ ດ້ວຍເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດທຶນເຈົ້າຂອງຂອງວິສາຫະກິດໄດ້.
 - (v) ລວມຍອດກະແສເງິນສົດຄາດຫວັງໄວ້ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບເຄື່ອງມື ຕະຫຼອດໄລຍະອາຍຸການໃຊ້ ຂຶ້ນກັບກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ, ສ່ວນປ່ຽນແປງຂອງຊັບສິນສຸດທິ ທີ່ໄດ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ຫຼື ສ່ວນປ່ຽນແປງຂອງມູນຄ່າຍຸຕິທຳຂອງຊັບສິນສຸດທິຂອງວິສາຫະກິດ ທັງທີ່ໄດ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ແລະ ບໍ່ໄດ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ຕະຫຼອດໄລຍະອາຍຸການໃຊ້ຂອງເຄື່ອງມືນັ້ນ (ບໍ່ລວມເຖິງຜົນກະທົບຕ່າງໆທີ່ມີຕໍ່ເຄື່ອງມື).
- (ຂ) ເຄື່ອງມື ຫຼື ອົງປະກອບຂອງເຄື່ອງມືທີ່ມີສິດໜ້ອຍກວ່າທຸກປະເພດເຄື່ອງມືອື່ນໆ ໃຫ້ຈັດປະເພດເປັນທຶນເຈົ້າຂອງ, ຖ້າຫາກເຄື່ອງມືດັ່ງກ່າວ ເຮັດໃຫ້ວິສາຫະກິດ ມີພັນທະໃນການສົ່ງມອບສ່ວນແບ່ງໃນຊັບສິນສຸດທິຂອງຕົນເອງ ຕາມອັດຕາສ່ວນ ໃຫ້ແກ່ຝ່າຍອື່ນ ພຽງແຕ່ໃນກໍລະນີທີ່ມີການສະສາງວິສາຫະກິດນັ້ນອອກ ເທົ່ານັ້ນ.

22.5 ຕົວຢ່າງດັ່ງລຸ່ມນີ້ ເປັນຕົວຢ່າງກໍລະນີເຄື່ອງມື ທີ່ຖືກຈັດປະເພດເປັນໜີ້ສິນ ແຕ່ຫາກບໍ່ແມ່ນທຶນເຈົ້າຂອງ:

- (ກ) ເຄື່ອງມືຖືກຈັດປະເພດ ເປັນໜີ້ສິນ ຖ້າຫາກວ່າ ມີການກຳນົດຈຳນວນເງິນສູງສຸດ (ເພດານ) ໃນການແຈກຢາຍຊັບສິນສຸດທິໃນເວລາສະສາງອອກ. ຕົວຢ່າງ, ຖ້າວ່າໃນເວລາສະສາງ, ຜູ້ຄອບຄອງເຄື່ອງມືໄດ້ຮັບສ່ວນແບ່ງຊັບສິນສຸດທິ, ແຕ່ຈຳນວນເງິນດັ່ງກ່າວ ຖືກຈຳກັດດ້ວຍເພດານ ແລະສ່ວນເກີນຊັບສິນສຸດທິຈາກເພດານນີ້ ໄດ້ຖືກແຈກຢາຍໃຫ້ອົງການມູນນິທິ ຫຼື ໃຫ້ລັດຖະບານ, ເຄື່ອງມືນີ້ ບໍ່ຖືກຈັດເປັນປະເພດທຶນເຈົ້າຂອງ.
- (ຂ) ເຄື່ອງມືທີ່ມີສິດຂາຍຄືນໄດ້ ຈັດເປັນປະເພດເຄື່ອງມືທຶນເຈົ້າຂອງ ຖ້າຫາກວ່າ ໃນເວລາປະຕິບັດສິດທິໃນການຂາຍ, ຜູ້ຄອບຄອງເຄື່ອງມືໄດ້ຮັບສ່ວນແບ່ງໃນຊັບສິນສຸດທິຂອງວິສາຫະກິດ ທີ່ໄດ້ຕີມູນຄ່າໂດຍຖືກຕ້ອງຕາມມາດຕະຖານສະບັບນີ້. ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ, ຖ້າວ່າຜູ້ຄອບຄອງ ມີສິດໄດ້ຮັບຈຳນວນເງິນທີ່ຖືກຕີມູນຄ່າບົນພື້ນຖານອື່ນໆ (ເຊັ່ນ ຫຼັກການບັນຊີທີ່ຮັບຮອງທົ່ວໄປພາຍໃນປະເທດ), ເຄື່ອງມືດັ່ງກ່າວ ຖືກຈັດເປັນປະເພດໜີ້ສິນ.
- (ຄ) ເຄື່ອງມືຖືກຈັດເປັນປະເພດໜີ້ສິນ ຖ້າຫາກບັງຄັບໃຫ້ວິສາຫະກິດຈຳຕ້ອງດຳເນີນການຊໍາລະເງິນໃຫ້ຜູ້ຄອບຄອງກ່ອນຈະສະສາງອອກ ເຊັ່ນເງິນປັນຜົນໂດຍບັງຄັບ.
- (ງ) ເຄື່ອງມືທີ່ມີສິດຂາຍຄືນໄດ້ ທີ່ຈັດປະເພດເປັນທຶນເຈົ້າຂອງໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນຂອງບໍລິສັດໃນກຸ່ມ ຈະຖືກຈັດປະເພດເປັນໜີ້ສິນ ໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນລວມກິດຈະການຂອງກຸ່ມບໍລິສັດ.
- (ຈ) ຮຸ້ນບູລິມະສິດ ທີ່ກຳນົດໃຫ້ຜູ້ອອກຮຸ້ນມີການໄຖ່ຖອນຄືນໂດຍບັງຄັບ, ດ້ວຍຈຳນວນເງິນອັນແນ່ນອນ ຫຼື ທີ່ກຳນົດໄດ້ໃນມື້ໃດໜຶ່ງຂ້າງໜ້າ ຫຼື ທີ່ໃຫ້ສິດແກ່ຜູ້ຖືຮຸ້ນໃນການຮຽກທວງໃຫ້ຜູ້ອອກຮຸ້ນ ໄຖ່ຖອນເອົາຄືນເຄື່ອງມືນັ້ນ ໃນມື້ ຫຼື ພາຍຫຼັງມື້ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ແນ່ນອນນັ້ນ, ດ້ວຍຈຳນວນເງິນອັນແນ່ນອນ ຫຼື ທີ່ກຳນົດໄດ້, ແມ່ນໜີ້ສິນການເງິນ.

22.6 ຮຸ້ນຂອງສະມາຊິກຂອງຫົວໜ່ວຍສະຫະກອນ ແລະ ເຄື່ອງມືຄ້າຍຄືກັນ ແມ່ນທຶນເຈົ້າຂອງ ຖ້າຫາກວ່າ :

- (ກ) ຫົວໜ່ວຍມີສິດແບບບໍ່ມີເງື່ອນໄຂ ທີ່ຈະປະຕິເສດການໄຖ່ຖອນຮຸ້ນຂອງສະມາຊິກ, ຫຼື

- (ຂ) ການໄຖ່ຖອນຖືກເກືອດທ້າມແບບບໍ່ມີເງື່ອນໄຂ ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ຫຼື ໃນກົດລະບຽບຂອງວິສາຫະກິດນັ້ນ.

ການອອກຮຸ້ນ ຫຼື ເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດທຶນເຈົ້າຂອງອື່ນໆ ຄັ້ງທຳອິດ

- 22.7 ວິສາຫະກິດຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີການອອກຮຸ້ນ ຫຼື ເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດທຶນເຈົ້າຂອງອື່ນໆ ເປັນທຶນເຈົ້າຂອງ ເມື່ອອອກເຄື່ອງມືດັ່ງກ່າວ ແລະ ອີກຝ່າຍໜຶ່ງມີພັນທະບັງຄັບໃຫ້ປະກອບເງິນສົດ ຫຼື ຊັບພະຍາກອນອື່ນໆ ໃຫ້ວິສາຫະກິດເພື່ອແລກປ່ຽນກັບເຄື່ອງມືດັ່ງກ່າວ.
- (ກ) ຖ້າວ່າເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດທຶນເຈົ້າຂອງທາງອອກກ່ອນ ທີ່ວິສາຫະກິດໄດ້ຮັບເງິນສົດ ຫຼື ຊັບພະຍາກອນອື່ນ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງສະແດງຈຳນວນເງິນໜີ້ຕ້ອງຮັບນັ້ນ ເປັນການຫັກຊໍາລະສະສາງທຶນເຈົ້າຂອງ ໃນໄປລາຍງານຖານະການເງິນຂອງຕົນເອງ, ແຕ່ຫາກບໍ່ແມ່ນເປັນຊັບສິນ.
- (ຂ) ຖ້າວ່າວິສາຫະກິດໄດ້ຮັບເງິນສົດ ຫຼື ຊັບພະຍາກອນອື່ນ ກ່ອນອອກເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດທຶນເຈົ້າຂອງ ແລະ ວິສາຫະກິດບໍ່ຖືກບັງຄັບໃຫ້ຊໍາລະຄືນເງິນສົດ ຫຼື ຊັບພະຍາກອນອື່ນໆ ທີ່ໄດ້ຮັບ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີສ່ວນເພີ່ມຂຶ້ນໃນທຶນເຈົ້າຂອງ ຕາມຈຳນວນສິ່ງຕອບແທນທີ່ໄດ້ຮັບ.
- (ຄ) ໃນກໍລະນີທີ່ວ່າໄດ້ຈອງຊື້ເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດທຶນເຈົ້າຂອງແລ້ວ, ແຕ່ຍັງບໍ່ທັນອອກເຄື່ອງມືເທື່ອ ແລະ ວິສາຫະກິດກໍຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຮັບເງິນສົດ ຫຼື ຊັບພະຍາກອນອື່ນໆເທື່ອ, ບໍ່ໃຫ້ວິສາຫະກິດຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີສ່ວນເພີ່ມຂຶ້ນໃນທຶນເຈົ້າຂອງ.
- 22.8 ວິສາຫະກິດຕ້ອງຕີມູນຄ່າເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດທຶນເຈົ້າຂອງຕາມມູນຄ່າຍຸຕິທຳຂອງເງິນສົດ ຫຼື ຊັບພະຍາກອນອື່ນທີ່ໄດ້ຮັບ ຫຼື ຕ້ອງຮັບ, ຫັກຕົ້ນທຶນທາງກົງທີ່ຕິດພັນກັບການອອກເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດທຶນເຈົ້າຂອງອອກ. ຖ້າຫາກມີການເຍື່ອນຊໍາລະເງິນ ແລະ ຖ້າວ່າມູນຄ່າຂອງເງິນ ຕາມເວລາຫາກສຳຄັນ, ການຕີມູນຄ່າເບື້ອງຕົ້ນຕ້ອງໄດ້ອີງໃສ່ມູນຄ່າປັດຈຸບັນ.
- 22.9 ວິສາຫະກິດຕ້ອງລົງບັນຊີຕົ້ນທຶນລາຍການເຄື່ອນໄຫວ ກ່ຽວກັບທຶນເຈົ້າຂອງເປັນການຫັກທຸກຜົນປະໂຫຍດດ້ານອາກອນລາຍຮັບທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ອອກຈາກທຶນເຈົ້າຂອງ.
- 22.10 ວິທີການສະແດງ ກ່ຽວກັບສ່ວນເພີ່ມຂຶ້ນຂອງທຶນເຈົ້າຂອງທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນເວລາອອກຮຸ້ນ ຫຼື ເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດທຶນເຈົ້າຂອງອື່ນໆໃນໄປລາຍງານຖານະການເງິນ ແມ່ນໄດ້ກຳນົດໂດຍກົດໝາຍທີ່ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້. ຕົວຢ່າງ ມູນຄ່າທີ່ກຳນົດໄວ້ (ຫຼື ມູນຄ່າໃນນາມອື່ນໆ) ຂອງຮຸ້ນ ແລະ ຈຳນວນເງິນຊໍາລະ ທີ່ເກີນມູນຄ່າທີ່ກຳນົດໄວ້ ອາດຈະສະແດງອອກຕ່າງຫາກ.

ການຂາຍສິດທິໃນການຊື້-ຂາຍ, ສິດທິ ແລະ ໃບຈອງຊື້

- 22.11 ວິສາຫະກິດຕ້ອງປະຕິບັດຫຼັກການຂອງບັນດາວັກ 22.7 ຫາ 22.10 ສໍາລັບທຶນເຈົ້າຂອງທີ່ໄດ້ອອກຜ່ານການຂາຍສິດທິໃນການຊື້-ຂາຍ, ສິດທິ, ໃບຈອງຊື້ຮຸ້ນ ແລະ ເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດທຶນເຈົ້າຂອງທີ່ຄ້າຍຄືກັນ.

ການແຈກຢາຍຮຸ້ນເປັນຜົນ ຫຼື ການອອກຮຸ້ນບໍາເນັດ ແລະ ການແຍກສ່ວນຮຸ້ນ

- 22.12 ການແຈກຢາຍຮຸ້ນເປັນຜົນ ຫຼື ການອອກຮຸ້ນບໍາເນັດ (ບາງຄັ້ງຄາວເອີ້ນວ່າເງິນບັນຜົນເປັນຮຸ້ນ) ແມ່ນການອອກຮຸ້ນໃໝ່ໃຫ້ແກ່ຜູ້ຖືຮຸ້ນ ຕາມອັດຕາສ່ວນກັບການຖືຮຸ້ນໃນປັດຈຸບັນ. ຕົວຢ່າງ ວິສາຫະກິດໜຶ່ງ ອາດມອບເງິນບັນຜົນເປັນຮຸ້ນ, ຫຼື ຮຸ້ນບໍາເນັດໜຶ່ງຕໍ່ຫ້າຮຸ້ນທີ່ພວມຖືຢູ່ ໃຫ້ຜູ້ຖືຮຸ້ນ. ການແຍກສ່ວນຮຸ້ນ (ບາງຄັ້ງຄາວເອີ້ນວ່າການແບ່ງສ່ວນຮຸ້ນ) ແມ່ນການແບ່ງປັນຮຸ້ນທີ່ມີຂອງວິສາຫະກິດໜຶ່ງອອກເປັນຫຼາຍຮຸ້ນ. ຕົວຢ່າງ, ໃນການແຍກສ່ວນຮຸ້ນ, ຜູ້ຖືຮຸ້ນແຕ່ລະຄົນສາມາດຮັບຮຸ້ນເພີ່ມເຕີມ ໜຶ່ງຮຸ້ນ ສໍາລັບແຕ່ລະຮຸ້ນທີ່ຕົນເອງຖືຢູ່. ໃນບາງກໍລະນີ, ຮຸ້ນທີ່ຄ້າງໃນໄລຍະຜ່ານມາຈະຖືກລົບລ້າງ ແລະ ປ່ຽນແທນດ້ວຍຮຸ້ນໃໝ່. ການແຈກຢາຍຮຸ້ນເປັນຜົນ ຫຼື ການອອກຮຸ້ນບໍາເນັດ ແລະ ການແຍກສ່ວນຮຸ້ນ ບໍ່ເຮັດໃຫ້ລວມຍອດທຶນເຈົ້າຂອງມີການປ່ຽນແປງ. ວິສາຫະກິດຕ້ອງຈັດປະເພດຄືນໃໝ່ຈຳນວນເງິນໃນທຶນເຈົ້າຂອງ ຕາມທີ່ກຳນົດໃນກົດໝາຍທີ່ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້.

ເຄື່ອງມືທີ່ປ່ຽນເປັນຮຸ້ນໄດ້ ຫຼື ເຄື່ອງມືການເງິນປະສົມ ທີ່ຄ້າຍຄືກັນ

- 22.13 ໃນການອອກເຄື່ອງມືທີ່ປ່ຽນເປັນຮຸ້ນໄດ້ ຫຼື ເຄື່ອງມືການເງິນປະສົມທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ຊຶ່ງມີທັງອົງປະກອບທີ່ສິນ ແລະ ທຶນເຈົ້າຂອງ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງຈັດສັນການຮັບເງິນຈາກການອອກເຄື່ອງມື ລະຫວ່າງອົງປະກອບທີ່ສິນ ແລະ ອົງປະກອບທຶນເຈົ້າຂອງ. ເພື່ອດຳເນີນການຈັດສັນນັ້ນ, ກ່ອນອື່ນໝົດ ວິສາຫະກິດຕ້ອງກຳນົດຈຳນວນເງິນຂອງອົງປະກອບທີ່ສິນ ດ້ວຍມູນຄ່າຍຸຕິທຳຂອງທີ່ສິນທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ແຕ່ບໍ່ມີລັກສະນະແລກປ່ຽນເປັນຮຸ້ນໄດ້ ຫຼື ບໍ່ມີອົງປະກອບທຶນເຈົ້າຂອງທີ່ຄ້າຍຄືກັນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ວິສາຫະກິດຕ້ອງຈັດສັນຈຳນວນເງິນຍັງເຫຼືອ ເປັນອົງປະກອບທຶນເຈົ້າຂອງ. ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍລາຍການເຄື່ອນໄຫວຕ້ອງຖືກຈັດສັນລະຫວ່າງອົງປະກອບທີ່ສິນ ແລະ ອົງປະກອບທຶນເຈົ້າຂອງ ບົນພື້ນຖານມູນຄ່າຍຸຕິທຳໂດຍທຽບຖານ.
- 22.14 ວິສາຫະກິດບໍ່ຕ້ອງດັດແກ້ ການຈັດສັນນັ້ນ ໃນປີຕໍ່ມາ.
- 22.15 ໃນປີຕໍ່ມາ ຫຼັງຈາກການອອກເຄື່ອງມື, ວິສາຫະກິດຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີຢ່າງເປັນລະບົບ ກ່ຽວກັບສ່ວນຜິດດ່ຽງລະຫວ່າງ ອົງປະກອບຂອງທີ່ສິນ ແລະ ຈຳນວນເງິນຕົ້ນທຶນກູ້ຢືມທີ່ຕ້ອງຊຳລະຄືນເມື່ອເຖິງກຳນົດເວລາ ເປັນລາຍຈ່າຍດອກເບ້ຍເພີ່ມເຕີມ ໂດຍນຳໃຊ້ **ວິທີການຄິດໄລ່ດອກເບ້ຍຕົວຈິງ** (ເບິ່ງວັກ 11.15 ຫາ 11.20). ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍຂອງໝວດດັ່ງກ່າວນີ້ ປະກອບດ້ວຍຕົວຢ່າງການລົງບັນຊີເຄື່ອງມືທີ່ປ່ຽນເປັນຮຸ້ນໄດ້ ສຳລັບຜູ້ອອກເຄື່ອງມື.

ຮຸ້ນທຶນຊື້ຄືນ

- 22.16 **ຮຸ້ນທຶນຊື້ຄືນ** ແມ່ນເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດທຶນເຈົ້າຂອງຂອງວິສາຫະກິດທີ່ໄດ້ອອກ ແລະ ຕໍ່ມາວິສາຫະກິດດັ່ງກ່າວ ກໍໄດ້ຊື້ຄືນ. ວິສາຫະກິດຕ້ອງຫຼັກມູນຄ່າຍຸຕິທຳຂອງສິ່ງຕອບແທນທີ່ຈ່າຍອອກໄປສຳລັບຮຸ້ນທຶນຊື້ຄືນອອກຈາກທຶນຕົນເອງ. ວິສາຫະກິດຕ້ອງບໍ່ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີສ່ວນໄດ້ ຫຼື ສ່ວນເສຍ ເປັນກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ ໃນເວລາຊື້, ຂາຍ, ອອກຮຸ້ນ ຫຼື ລົບລ້າງຮຸ້ນທຶນຊື້ຄືນ.

ການແຈກຢາຍໃຫ້ເຈົ້າຂອງ

- 22.17 ວິສາຫະກິດຕ້ອງຫຼຸດຜ່ອນທຶນເຈົ້າຂອງດ້ວຍຈຳນວນເງິນທີ່ໄດ້ແຈກຢາຍໃຫ້ເຈົ້າຂອງ (ຜູ້ຖືເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດທຶນເຈົ້າຂອງ) ທັກຜົນປະໂຫຍດດ້ານອາກອນກຳໄລ (ອາກອນລາຍຮັບ) ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທັງໝົດອອກ. ວັກ 29.26 ໃຫ້ຄຳແນະນຳກ່ຽວກັບການລົງບັນຊີ ກ່ຽວກັບການຫັກອາກອນລາຍໄດ້ເງິນບັນຊີ ຢູ່ຕົ້ນທາງໄວ້.
- 22.18 ບາງຄັ້ງຄາວ ວິສາຫະກິດແຈກຢາຍຊັບສິນ ແທນເງິນສົດ ບ້ວງເງິນບັນຊີໃຫ້ເຈົ້າຂອງ. ເມື່ອວິສາຫະກິດປະກາດການແຈກຢາຍດັ່ງກ່າວ ແລະ ມີພັນທະໃນການແຈກຢາຍຊັບສິນທີ່ບໍ່ເປັນເງິນສົດໃຫ້ເຈົ້າຂອງ, ຕ້ອງໄດ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີທີ່ສິນ. ວິສາຫະກິດຕ້ອງໄດ້ຕີມູນຄ່າທີ່ສິນນັ້ນ ຕາມມູນຄ່າຍຸຕິທຳຂອງຊັບສິນທີ່ຈະແຈກຢາຍ. ໃນຕອນທ້າຍຂອງ**ຮອບເວລາລາຍງານ** ແລະ ໃນມື້ຊຳລະເງິນ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງກວດຄືນ ແລະ ປັບປຸງມູນຄ່າໃນບັນຊີຂອງເງິນບັນຊີຕ້ອງຈ່າຍ ເພື່ອສ່ອງແສງເຖິງສ່ວນປ່ຽນແປງດ້ານມູນຄ່າຍຸຕິທຳຂອງຊັບສິນທີ່ຈະແຈກຢາຍ ແລະ ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີທຸກສ່ວນປ່ຽນແປງດ້ານທຶນເຈົ້າຂອງ ເປັນລາຍການປັບປຸງຈຳນວນເງິນແຈກຢາຍ.

ເງິນລົງທຶນທີ່ບໍ່ໃຫ້ສິດຄວບຄຸມ ແລະ ລາຍການເຄື່ອນໄຫວ ກ່ຽວກັບຮຸ້ນຂອງບໍລິສັດໃນກຸ່ມທີ່ນຳມາສ້າງເອກະສານລາຍງານການເງິນລວມກິດຈະການ

- 22.19 ໃນ**ເອກະສານລາຍງານການເງິນລວມກິດຈະການ**, ເງິນລົງທຶນທີ່ບໍ່ໃຫ້ສິດຄວບຄຸມຊັບສິນສຸດທິຂອງບໍລິສັດໃນກຸ່ມ ແມ່ນນອນຢູ່ໃນທຶນເຈົ້າຂອງ. ວິສາຫະກິດຕ້ອງລົງບັນຊີສ່ວນປ່ຽນແປງດ້ານເງິນລົງທຶນທີ່ນຳໄປສູ່ການຄວບຄຸມຂອງບໍລິສັດແມ່ໃນທຶນເຈົ້າຂອງ ຂອງບໍລິສັດໃນກຸ່ມທີ່ນຳໄປສູ່ການສູນເສຍ**ການຄວບຄຸມ** ເປັນລາຍການເຄື່ອນໄຫວກັບຜູ້ຖືທຶນເຈົ້າຂອງໃນຖານະທີ່ຕົນເປັນຜູ້ຖືທຶນເຈົ້າຂອງ. ສະນັ້ນ, ມູນຄ່າໃນບັນຊີຂອງເງິນລົງທຶນທີ່ບໍ່ໃຫ້ສິດຄວບຄຸມ ຕ້ອງມີການປັບປຸງເພື່ອສ່ອງແສງເຖິງສ່ວນປ່ຽນແປງຂອງເງິນລົງທຶນຂອງບໍລິສັດແມ່ໃນຊັບສິນສຸດທິຂອງບໍລິສັດໃນກຸ່ມ. ທຸກສ່ວນຜິດດ່ຽງ ລະຫວ່າງຈຳນວນເງິນປັບປຸງທີ່ໄດ້ປະຕິບັດສຳລັບເງິນລົງທຶນທີ່ບໍ່ໃຫ້ສິດຄວບຄຸມ ແລະ ມູນຄ່າຍຸຕິທຳຂອງລາຍການຄູ່ກັນທີ່ໄດ້ຈ່າຍ ຫຼື ໄດ້ຮັບ, ຖ້າມີ, ຕ້ອງຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີໂດຍກົງເປັນທຶນເຈົ້າຂອງ ແລະ ມອບໃຫ້ຜູ້ຖືທຶນເຈົ້າຂອງຂອງບໍລິສັດແມ່. ວິສາຫະກິດຕ້ອງບໍ່ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ສ່ວນໄດ້ ຫຼື ສ່ວນເສຍຈາກການປ່ຽນແປງດັ່ງກ່າວ. ນອກນັ້ນ, ວິສາຫະກິດ

ຕ້ອງບໍ່ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີສ່ວນປ່ຽນແປງດ້ານມູນຄ່າໃນບັນຊີ ຂອງຊັບສິນ (ລວມທັງຄ່ານິຍົມ) ຫຼື ທີ່ສິນທີ່ເກີດ ຈາກ
ລາຍການເຄື່ອນໄຫວດັ່ງກ່າວ.

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍຂອງໝວດ 22

ຕົວຢ່າງການລົງບັນຊີ ເຄື່ອງມືທີ່ ທີ່ປຸງເປັນຮຸ້ນໄດ້ ສໍາລັບຜູ້ອອກເຄື່ອງມືດັ່ງກ່າວ

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍນີ້ເປັນລາຍການຄັດຕິດ ແຕ່ທາງກບໍ່ແມ່ນພາກສ່ວນໜຶ່ງຂອງໝວດ 22. ເອກະສານດັ່ງກ່າວໃຫ້ຄໍາແນະນໍາ ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຂໍ້ກຳນົດຂອງວັກ 22.13 ຫາ 22.15.

ໃນວັນທີ 1 ມັງກອນ ປີ 20X5, ວິສາຫະກິດໄດ້ອອກ 500 ພັນທະບັດ ທີ່ແລກປ່ຽນເປັນຮຸ້ນໄດ້ ຊຶ່ງໄດ້ຈຳໜ່າຍຕາມມູນຄ່າໃນໄບພັນທະບັດ ທີ່ມີມູນຄ່າໃນນາມເທົ່າກັບ 100 Kkip ຕໍ່ພັນທະບັດ ແລະ ມີກຳນົດເວລາຫ້າປີ ບໍ່ມີຄ່າດຳເນີນລາຍການ. ລວມຍອດການຮັບເງິນຈາກການຈຳໜ່າຍເທົ່າກັບ 50 000 Kkip. ຕ້ອງຈ່າຍດອກເບ້ຍແຕ່ລະປີ, ໃນທ້າຍປີ, ດ້ວຍອັດຕາດອກເບ້ຍປະຈຳປີເທົ່າກັບ 4 %. ຜູ້ຖືພັນທະບັດມີສິດປ່ຽນພັນທະບັດແຕ່ລະໃບເປັນຮຸ້ນສາມັນໄດ້ 25 ໃບໃນເວລາໃດກໍໄດ້ ຈົນເຖິງມີຄົບກຳນົດອາຍຸ. ໃນເວລາອອກພັນທະບັດ, ທີ່ທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ຊຶ່ງບໍ່ມີສິດແລກປ່ຽນເປັນຮຸ້ນໄດ້ ມີອັດຕາດອກເບ້ຍໃນທ້ອງຕະຫຼາດ ເທົ່າກັບ 6 %.

ເວລາອອກເຄື່ອງມືການເງິນ, ຕ້ອງຕີມູນຄ່າອົງປະກອບທີ່ສິນກ່ອນ ແລະ ສ່ວນຜິດດ່ຽງລະຫວ່າງລວມຍອດລາຍການຮັບເງິນຈາກການອອກຈຳໜ່າຍ (ໝາຍເຖິງມູນຄ່າຍຸຕິທຳຂອງເຄື່ອງມືນັ້ນລວມທັງໝົດ) ແລະ ມູນຄ່າຍຸຕິທຳຂອງອົງປະກອບທີ່ສິນ ຖືກຈັດເຂົ້າໃນອົງປະກອບທຶນເຈົ້າຂອງ. ມູນຄ່າຍຸຕິທຳຂອງອົງປະກອບທີ່ສິນ ຖືກຄິດໄລ່ດ້ວຍການຊອກຫາມູນຄ່າປັດຈຸບັນ ໂດຍນຳໃຊ້ອັດຕາການຕີມູນຄ່າເປັນມູນຄ່າປັດຈຸບັນເທົ່າກັບ 6 %. ຕົວຢ່າງ ການຄິດໄລ່ ແລະ ລາຍການປັບປຸງຈົດກ່າຍເຂົ້າປຶ້ມປະຈຳວັນ ມີຢູ່ຂ້າງລຸ່ມນີ້

	Kkip
ການຮັບເງິນຈາກການອອກພັນທະບັດ (ກ)	50 000
ມູນຄ່າປັດຈຸບັນຂອງຕົ້ນທຶນທີ່ໃນທ້າຍຫ້າປີ (ເບິ່ງການຄິດໄລ່ຂ້າງລຸ່ມ)	37 363
ມູນຄ່າປັດຈຸບັນຂອງດອກເບ້ຍຕ້ອງຈ່າຍທຸກທ້າຍປີເປັນເວລາຫ້າປີ	8 425
ມູນຄ່າປັດຈຸບັນຂອງທີ່ສິນ, ຊຶ່ງເປັນມູນຄ່າຍຸຕິທຳຂອງອົງປະກອບທີ່ສິນ (ຂ)	45 788
ມູນຄ່າເສດເຫຼືອ, ຊຶ່ງເປັນມູນຄ່າຍຸຕິທຳຂອງອົງປະກອບທຶນເຈົ້າຂອງ (ກ) – (ຂ)	4 212

ຜູ້ອອກຈຳໜ່າຍພັນທະບັດ ບັນທຶກລາຍການຈົດກ່າຍເຂົ້າປຶ້ມບັນຊີປະຈຳວັນດັ່ງລຸ່ມນີ້ ໃນວັນທີ 1 ມັງກອນ ປີ 20X5 :

ໜ ເງິນສົດ	50 000 Kkip
ມ ທີ່ສິນການເງິນ-ພັນທະບັດ ທີ່ແລກປ່ຽນເປັນຮຸ້ນໄດ້	45 788 Kkip
ມ ທຶນເຈົ້າຂອງ	4 212 Kkip

ຈຳນວນເງິນ 4 212 Kkip ສະແດງເຖິງສ່ວນຫຼຸດ ບ້ວງການອອກຈຳໜ່າຍພັນທະບັດ, ສະນັ້ນ ໃນການຈົດກ່າຍບັນຊີ ສາມາດສະແດງ «ຈຳນວນເງິນລວມ» ໄດ້ດັ່ງນີ້ :

ໜ ເງິນສົດ	50 000 Kkip
ໜ ສ່ວນຫຼຸດ ພັນທະບັດ	4 212 Kkip
ມ ທີ່ສິນການເງິນ-ພັນທະບັດ ທີ່ແລກປ່ຽນເປັນຮຸ້ນໄດ້	50 000 Kkip
ມ ທຶນເຈົ້າຂອງ	4 212 Kkip

ພາຍຫຼັງການອອກຈຳໜ່າຍ, ຜູ້ອອກພັນທະບັດຈະຫັກຄ່າສ່ວນຫຼຸດ ຂອງພັນທະບັດ ຕາມຕາຕະລາງຂ້າງລຸ່ມນີ້ :

	(ກ)	(ຂ)	(ຄ)	(ງ)	(ຈ)
	ຊໍາລະດອກເບ້ຍ (KKip)	ລວມຍອດ ລາຍຈ່າຍດອກເບ້ຍ (KKip) = 6% x (ຈ)	ການຫັກຄ່າຫຼ້ຍຫຼຽນ ສ່ວນຫຼຸດພັນທະບັດ (KKip) = (ຂ) - (ກ)	ສ່ວນຫຼຸດ ພັນທະບັດ (KKip) = (ງ) - (ຄ)	ຫຼັກສິນ ສຸດທິ (KKip) = 50,000- (ງ)
1/1/20X5				4 212	45 788
31/12/20X5	2 000	2 747	747	3 465	46 535
31/12/20X6	2 000	2 792	792	2 673	47 327
31/12/20X7	2 000	2 840	840	1 833	48 167
31/12/20X8	2 000	2 890	890	943	49 057
31/12/20X9	2 000	2 943	943	0	50 000
ລວມຍອດ	10 000	14 212	4 212		

ໃນທ້າຍປີ 20X5, ຜູ້ອອກຈຳໜ່າຍ ຈົດກ່າຍບັນຊີດັ່ງລຸ່ມນີ້ :

ໝ ລາຍຈ່າຍດອກເບ້ຍ	2 747 KKip
ມ ສ່ວນຫຼຸດພັນທະບັດ	747 KKip
ມ ເງິນສົດ	2 000 KKip

ການຄິດໄລ່

ມູນຄ່າປັດຈຸບັນຂອງເງິນຕົ້ນທຶນເທົ່າກັບ 50 000 KKip ໃນອັດຕາ 6 %

$$50\,000\text{ KKip} / (1,06)^5 = 37\,363\text{ KKip}$$

ມູນຄ່າປັດຈຸບັນຂອງດອກເບ້ຍປະຈຳປີ ເທົ່າກັບ 2 000 KKip (=50 000 KKip * 4 %) ຊຶ່ງຕ້ອງຈ່າຍໃນທ້າຍຂອງແຕ່ລະປີເປັນເວລາຫ້າປີ.

ດອກເບ້ຍຈ່າຍປະຈຳປີ ຊຶ່ງເທົ່າກັບ 2 000 KKip ເປັນເງິນລາຍປີ – ກະແສເງິນສົດ ໃນແຕ່ລະໆວດ (C) ດວ້ຍຈຳນວນໆວດຈຳກັດ (n), ທີ່ຕ້ອງຮັບ ຕັ້ງແຕ່ໆວດທີ 1 ຫາ ໆວດ n. ເພື່ອຄິດໄລ່ມູນຄ່າປັດຈຸບັນຂອງເງິນລາຍປີດັ່ງກ່າວ, ເງິນຊໍາລະລາຍປີໃນອະນາຄົດ ຖືກຕີມູນຄ່າເປັນມູນຄ່າປັດຈຸບັນ ຕາມອັດຕາດອກເບ້ຍຕ່ຳໆວດ (i) ອີງຕາມສູດດັ່ງລຸ່ມນີ້:

$$PV = \frac{c}{i} \times \left[1 - \frac{1}{(1+i)^n} \right]$$

ສະນັ້ນ, ມູນຄ່າປັດຈຸບັນຂອງລາຍການຊໍາລະດອກເບ້ຍເທົ່າກັບ 2 000 KKip ເທົ່າກັບ $(2\,000\text{ KKip} / 0.06) \times [1 - [(1/1,06)^5]] = 8\,425\text{ KKip}$

ຈຳນວນນີ້ເທົ່າກັບລວມຍອດຈຳນວນເງິນມູນຄ່າປັດຈຸບັນຂອງເງິນຊໍາລະທ້າວີ ເປັນແຕ່ລະໆວດເທົ່າກັບ 2 000 Kkip, ດັ່ງລຸ່ມນີ້ :

	Kkip
ມູນຄ່າປັດຈຸບັນຂອງດອກເບ້ຍຊໍາລະໃນວັນທີ 31 ທັນວາ ປີ 20X5 = $2\,000/1,06$	1 887
ມູນຄ່າປັດຈຸບັນຂອງດອກເບ້ຍຊໍາລະໃນວັນທີ 31 ທັນວາ ປີ 20X6 = $2\,000/1,06^2$	1 780
ມູນຄ່າປັດຈຸບັນຂອງດອກເບ້ຍຊໍາລະໃນວັນທີ 31 ທັນວາ ປີ 20X7 = $2\,000/1,06^3$	1 679
ມູນຄ່າປັດຈຸບັນຂອງດອກເບ້ຍຊໍາລະໃນວັນທີ 31 ທັນວາ ປີ 20X8 = $2\,000/1,06^4$	1 584
ມູນຄ່າປັດຈຸບັນຂອງດອກເບ້ຍຊໍາລະໃນວັນທີ 31 ທັນວາ ປີ 20X9 = $2\,000/1,06^5$	1 495
ລວມຍອດ	8 425

ນອກນັ້ນ ຍັງມີວິທີທາງອື່ນໃນການຄິດໄລ່ດັ່ງກ່າວ, ໂດຍນຳໃຊ້ຕາຕະລາງມູນຄ່າປັດຈຸບັນຂອງເງິນລາຍປີປົກກະຕິຊຶ່ງຕ້ອງຈ່າຍໃນທ້າຍປີ, ເປັນທ້າວີ, ໃນອັດຕາດອກເບ້ຍ 6 % ສຳລັບແຕ່ລະຮອບເວລາ. (ຕາຕະລາງດັ່ງກ່າວ ສາມາດຊອກຫາຕາມອິນເຕີເນັດໄດ້ງ່າຍ.) ສຳປະສິດຂອງມູນຄ່າປັດຈຸບັນ ເທົ່າກັບ 4,2124. ໂດຍຄູນສຳປະສິດດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ຈຳນວນເງິນລາຍປີ ເທົ່າກັບ 2 000 Kkip ຈະໄດ້ມູນຄ່າປັດຈຸບັນ ເທົ່າກັບ 8 425 Kkip.

ການສົມທຽບກັບ IFRS ສຳລັບ ວນກ
ມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ຄືກັນກັບ IFRS ສຳລັບ ວນກ.

ໝວດ 23

ລາຍຮັບ

ໝວດນີ້ ພິຈາລະນາເຖິງເຫດການດ້ານເສດຖະກິດ ຊຶ່ງຍັງບໍ່ທັນມີ ໃນ ສປປ ລາວ ແຕ່ຄາດວ່າ ຈະມີໃນປີ ຂ້າງໜ້າ.

ຂອບເຂດຂອງໝວດນີ້

23.1 ໝວດດັ່ງກ່າວນີ້ ຕ້ອງນຳໃຊ້ສໍາລັບການລົງບັນຊີລາຍຮັບທີ່ມາຈາກລາຍການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ເຫດການລຸ່ມນີ້ :

(ກ) ການຂາຍສິນຄ້າ (ບໍ່ວ່າວິສາຫະກິດໄດ້ຜະລິດເພື່ອຈຸດປະສົງໃນການຂາຍ ຫຼື ທີ່ໄດ້ຊື້ເພື່ອຂາຍອອກຄືນກໍຕາມ).

(ຂ) ການສະໜອງການບໍລິການ.

(ຄ) ສັນຍາການກໍ່ສ້າງຊຶ່ງວິສາຫະກິດເປັນຜູ້ຮັບເໝົາ.

(ງ) ການນຳໃຊ້ໂດຍພາກສ່ວນອື່ນ ຊັບສິນຂອງວິສາຫະກິດ ທີ່ໃຫ້ດອກເບ້ຍ, ຄ່າສິດທິ ຫຼື ເງິນປັນຜົນ.

23.2 ລາຍໄດ້ ຫຼື **ລາຍຮັບອື່ນໆ** ທີ່ມາຈາກບາງລາຍການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ບາງເຫດການ ຊຶ່ງມີວິທີປະຕິບັດທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນ ໝວດອື່ນໆຂອງມາດຕະຖານສະບັບນີ້.

(ກ) ສັນຍາເຊົ່າ (ເບິ່ງ ໝວດ 20 ສັນຍາເຊົ່າ).

(ຂ) ເງິນປັນຜົນ ແລະ ລາຍຮັບອື່ນໆທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກເງິນລົງທຶນທີ່ໄດ້ລົງບັນຊີ ໂດຍນຳໃຊ້ວິທີການຕີມູນຄ່າທຽບເທົ່າ (ເບິ່ງ ໝວດ 14 ເງິນລົງທຶນໃນວິສາຫະກິດຂາຮຸ້ນ ແລະ ໝວດ 15 ເງິນລົງທຶນໃນວິສາຫະກິດປະສົມ).

(ຄ) ສ່ວນປ່ຽນແປງດ້ານມູນຄ່າຍຸຕິທຳ ຂອງຊັບສິນການເງິນ ແລະ ທີ່ສິນການເງິນ ຫຼື ການຂາຍອອກ (ເບິ່ງໝວດ11 ເຄື່ອງມືການເງິນພື້ນຖານ ແລະ ໝວດ 12 ປະເດັນຕ່າງໆ ທີ່ຕິດພັນກັບເຄື່ອງມືການເງິນອື່ນໆ).

(ງ) ສ່ວນປ່ຽນແປງດ້ານມູນຄ່າຍຸຕິທຳ ຂອງອະສັງຫາລິມະຊັບເພື່ອການລົງທຶນ (ເບິ່ງ ໝວດ 16 ອະສັງຫາລິມະຊັບເພື່ອ ການລົງທຶນ).

(ຈ) **ການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີເບື້ອງຕົ້ນ** ແລະ ສ່ວນປ່ຽນແປງດ້ານມູນຄ່າຍຸຕິທຳຂອງຊັບສິນຊີວະພາບ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ ກິດຈະກຳກະສິກຳ (ເບິ່ງ ໝວດ 34 ກິດຈະກຳກະສິກຳ) ;

(ສ) ການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີເບື້ອງຕົ້ນ ກ່ຽວກັບຜະລິດຕະພັນກະສິກຳ (ເບິ່ງໝວດ 34 ກິດຈະກຳກະສິກຳ).

ການຕີມູນຄ່າລາຍຮັບ

23.3 ວິສາຫະກິດຕ້ອງຕີມູນຄ່າລາຍຮັບ ຕາມມູນຄ່າຍຸຕິທຳຂອງສິ່ງຕອບແທນທີ່ໄດ້ຮັບ ຫຼື ຕ້ອງຮັບ. ມູນຄ່າຍຸຕິທຳຂອງສິ່ງຕອບ ແທນ ທີ່ໄດ້ຮັບ ຫຼື ຕ້ອງຮັບ ຄຳນຶງເຖິງຈຳນວນເງິນສ່ວນຫຼຸດດ້ານປະລິມານ, ສ່ວນຫຼຸດໃນການຊຳລະພ້ອມ ຫຼື ສ່ວນຫຼຸດ ການຄ້າຕາມບໍລິມາດທີ່ວິສາຫະກິດຫຼຸດໃຫ້.

23.4 ໃນລາຍຮັບ ວິສາຫະກິດລວມເອົາພຽງແຕ່ກະແສຮັບລວມ ຜົນປະໂຫຍດດ້ານເສດຖະກິດ ທີ່ວິສາຫະກິດໄດ້ຮັບ ແລະ ຕ້ອງ ຮັບໃນນາມຕົນເອງ. ວິສາຫະກິດຕ້ອງເອົາອອກຈາກລາຍຮັບ ທຸກຈຳນວນເງິນທີ່ໄດ້ຮຽກເກັບໃນນາມພາກສ່ວນອື່ນ ເຊັ່ນ ອາກອນການຂາຍ, ອາກອນສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ ແລະ ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ. ໃນສາຍພົວພັນດ້ານຕົວແທນ, ວິ ສາຫະກິດຄວນເອົາພຽງແຕ່ຈຳນວນເງິນຄ່ານາຍໜ້າຂອງຕົນເອງເທົ່ານັ້ນ ເຂົ້າໃນລາຍຮັບ. ຈຳນວນເງິນທີ່ຕົນເປັນຕົວ ແທນໄດ້ຮຽກເກັບໃຫ້ຕົວຫຼັກ ບໍ່ຖືເປັນລາຍຮັບຂອງວິສາຫະກິດ.

ການຊໍາລະລໍຖ້າສະສາງ

23.5 ເວລາມີການລໍຖ້າສະສາງກະແສຮັບເງິນສົດ ຫຼື ສິ່ງທຽບເທົ່າເງິນສົດ, ແລະ ສັນຍາໃນຕົວຈິງປະກອບເປັນລາຍການ ເຄື່ອນໄຫວປະກອບທຶນ, ມູນຄ່າຍຸຕິທຳຂອງສິ່ງຕອບແທນລາຍການດັ່ງກ່າວ ແມ່ນມູນຄ່າບັດຈຸບັນຂອງລາຍການຮັບເງິນເຂົ້າໃນອະນາຄົດທັງໝົດ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໂດຍນຳໃຊ້ອັດຕາດອກເບ້ຍຄາດຄະເນ. ລາຍການເຄື່ອນໄຫວປະກອບທຶນ ເກີດຂຶ້ນໃນເມື່ອ, ຕົວຢ່າງ, ວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງສະໜອງສິນເຊື້ອໂດຍບໍ່ມີດອກເບ້ຍໃຫ້ຜູ້ຊື້ ຫຼື ຮັບເອົາໃບຢັ້ງຢືນການຄ້າຕ້ອງຮັບຕາມອັດຕາດອກເບ້ຍທີ່ຕ່ຳກ່ວາອັດຕາຂອງຕະຫຼາດ ທີ່ເປັນສິ່ງຕອບແທນການຂາຍສິນຄ້າ. ອັດຕາດອກເບ້ຍຄາດຄະເນ ແມ່ນອັດຕາທີ່ຄິດໄລ່ງ່າຍກ່ວາໝູ່ລະຫວ່າງ:

- (ກ) ອັດຕາທີ່ນຳໃຊ້ສໍາລັບເຄື່ອງມືທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ທີ່ມາຈາກຜູ້ອອກເຄື່ອງມື ທີ່ມີການຈັດລະດັບຄວາມເຊື່ອຖືຄ້າຍຄືກັນ, ຫຼື
- (ຂ) ອັດຕາດອກເບ້ຍທີ່ຊ່ວຍໃຫ້ມູນຄ່າໃນນາມຂອງເຄື່ອງມື ເທົ່າກັບລາຄາຂາຍຊໍາລະພ້ອມ ໃນບັດຈຸບັນຂອງສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ.

ວິສາຫະກິດຈະຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ສ່ວນຜິດດ່ຽງ ລະຫວ່າງມູນຄ່າບັດຈຸບັນຂອງການຮັບເງິນທັງໝົດໃນອະນາຄົດ ແລະ ມູນຄ່າໃນນາມຂອງສິ່ງຕອບແທນລາຍການນັ້ນ ເປັນລາຍຮັບດອກເບ້ຍໂດຍອີງຕາມວັກ 23.28 ແລະ 23.29 ແລະ ໝວດ 11 ເຄື່ອງມືການເງິນພື້ນຖານ.

ການແລກປ່ຽນສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ

23.6 ວິສາຫະກິດຕ້ອງບໍ່ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ເປັນລາຍຮັບ :

- (ກ) ຖ້າມີການແລກປ່ຽນສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ ກັບສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ ທີ່ມີລັກສະນະເນື້ອໃນ ແລະ ມູນຄ່າຄ້າຍຄືກັນ; ຫຼື
- (ຂ) ຖ້າມີການແລກປ່ຽນສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ ກັບສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ ທີ່ບໍ່ຄືກັນ ແຕ່ລາຍການເຄື່ອນໄຫວບໍ່ມີເນື້ອແທ້ທາງດ້ານທຸລະກິດ.

23.7 ວິສາຫະກິດຈະຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີລາຍຮັບ ເວລາໄດ້ຂາຍສິນຄ້າ ຫຼື ໄດ້ແລກປ່ຽນການບໍລິການ ກັບສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ ທີ່ບໍ່ຄືກັນໃນລາຍການເຄື່ອນໄຫວທີ່ມີເນື້ອແທ້ທາງດ້ານທຸລະກິດ. ໃນກໍລະນີດັ່ງກ່າວ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງຕີມູນຄ່າລາຍການເຄື່ອນໄຫວນັ້ນ :

- (ກ) ຕາມມູນຄ່າຍຸຕິທຳຂອງສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການທີ່ໄດ້ຮັບ ທີ່ໄດ້ປັບປຸງ ດ້ວຍຈຳນວນເງິນສົດ ຫຼື ສິ່ງທຽບເທົ່າເງິນສົດ ທີ່ໄດ້ໂອນ; ຫຼື
- (ຂ) ຖ້າວ່າຈຳນວນເງິນທີ່ໄດ້ຮັບ ໃນຂໍ້ (ກ) ບໍ່ສາມາດຕີມູນຄ່າຢ່າງໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້, ຕ້ອງເອົາຕາມມູນຄ່າຍຸຕິທຳຂອງສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການທີ່ໄດ້ນຳໄປແລກປ່ຽນ ຊຶ່ງໄດ້ປັບປຸງ ດ້ວຍຈຳນວນເງິນສົດ ຫຼື ສິ່ງທຽບເທົ່າເງິນສົດທີ່ໄດ້ໂອນ; ຫຼື
- (ຄ) ຖ້າວ່າ ມູນຄ່າຍຸຕິທຳຂອງຊັບສິນທີ່ໄດ້ຮັບ ຫຼືຊັບສິນທີ່ນຳໄປແລກປ່ຽນ ບໍ່ສາມາດຕີມູນຄ່າຢ່າງໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້, ຕ້ອງເອົາຕາມມູນຄ່າໃບບັນຊີຂອງຊັບສິນທີ່ນຳໄປແລກປ່ຽນ ທີ່ໄດ້ປັບປຸງ ດ້ວຍຈຳນວນເງິນສົດ ຫຼື ສິ່ງທຽບເທົ່າເງິນສົດຂອງທຸກລາຍການທີ່ໄດ້ໂອນ.

ການຈຳແນກລາຍການເຄື່ອນໄຫວລາຍຮັບ

23.8 ວິສາຫະກິດ ໂດຍທົ່ວໄປ ປະຕິບັດເງື່ອນໄຂມາດຕະຖານການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ລາຍຮັບໃນໝວດດັ່ງກ່າວນີ້ ໂດຍແຍກແຕ່ລະລາຍການເຄື່ອນໄຫວ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ, ວິສາຫະກິດປະຕິບັດເງື່ອນໄຂມາດຕະຖານການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ສໍາລັບອົງປະກອບທີ່ຈຳແນກໄດ້ ຂອງລາຍການເຄື່ອນໄຫວອັນດຽວ ໂດຍແຍກຕ່າງຫາກລາຍການດັ່ງກ່າວ ຖ້າຫາກຈຳ ເປັນເພື່ອສ່ອງແສງເຖິງເນື້ອແທ້ຂອງລາຍການເຄື່ອນໄຫວນັ້ນ. ຕົວຢ່າງ, ວິສາຫະກິດປະຕິບັດເງື່ອນໄຂມາດຕະຖານການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ສໍາລັບອົງປະກອບທີ່ຈຳແນກໄດ້ ຂອງລາຍການເຄື່ອນໄຫວອັນດຽວ ໂດຍແຍກຕ່າງຫາກລາຍການດັ່ງກ່າວ ເມື່ອລາຄາຂາຍຂອງຜະລິດຕະພັນໃດໜຶ່ງ ລວມມີຈຳນວນເງິນທີ່ຈຳແນກໄດ້ສໍາລັບການບໍລິການຕາມຫຼັງ. ກົງກັນຂ້າມ, ວິສາຫະກິດປະຕິບັດເງື່ອນໄຂມາດຕະຖານການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ສໍາລັບສອງ ຫຼື ຫຼາຍລາຍການເຄື່ອນ

ໄຫວລວມກັນ ເມື່ອລາຍການເຄື່ອນໄຫວດັ່ງກ່າວ ກ່ຽວຂ້ອງກັນຈົນວ່າບໍ່ສາມາດຈະເຂົ້າໃຈສະພາວະຄວາມເປັນຈິງທາງດ້ານການຄ້າ ຖ້າປາສະຈາກຂໍ້ອ້າງອີງເຖິງບັນດາລາຍການເຄື່ອນໄຫວດັ່ງກ່າວ. ຕົວຢ່າງ ວິສາຫະກິດປະຕິບັດເງື່ອນໄຂມາດຕະຖານການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ສໍາລັບສອງຫຼືຫຼາຍລາຍການເຄື່ອນໄຫວ ພ້ອມກັນເວລາຂາຍສິນຄ້າແລະ ໃນເວລາດຽວກັນນັ້ນ, ເຊັ່ນສັນຍາໜຶ່ງຕ່າງຫາກ ທີ່ແນໃສ່ຊື້ສິນຄ້າດັ່ງກ່າວຄືນໃນມື້ໃດໜຶ່ງຕາມຫຼັງ ຊຶ່ງເປັນການລົບລ້າງເນື້ອໃນສໍາຄັນຂອງລາຍການເຄື່ອນໄຫວດັ່ງກ່າວ.

- 23.9 ບາງຄັ້ງ, ໂດຍເປັນພາກສ່ວນໜຶ່ງຂອງລາຍການເຄື່ອນໄຫວດ້ານການຂາຍ, ວິສາຫະກິດໃຫ້ລາງວັນແກ່ລູກຄ້າເປັນຄະແນນລາງວັນສະສົມ ທີ່ລູກຄ້າອາດຈະແລກປ່ຽນໃນອະນາຄົດ ຂ້າງໜ້າກັບສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ ໂດຍບໍ່ເສຍຄ່າ ຫຼື ໃນລາຄາຫຼຸດຜ່ອນ. ໃນກໍລະນີດັ່ງກ່າວ, ອີງຕາມວັກ 23.8, ວິສາຫະກິດຕ້ອງລົງບັນຊີຄະແນນລາງວັນສະສົມ ເປັນອົງປະກອບໜຶ່ງທີ່ຈໍາແນກແຍກຕ່າງຫາກ ກັບລາຍການເຄື່ອນໄຫວດ້ານການຂາຍໃນເບື້ອງຕົ້ນ. ວິສາຫະກິດຕ້ອງແບ່ງສ່ວນມູນຄ່າຍຸຕິທໍາຂອງສິ່ງຕອບແທນ ທີ່ໄດ້ຮັບ ຫຼື ຕ້ອງຮັບ ຈາກການຂາຍເບື້ອງຕົ້ນ ແລກກັບຄະແນນສະສົມ ແລະ ອົງປະກອບອື່ນໆ ຂອງການຂາຍ. ສິ່ງຕອບແທນລາຍການດັ່ງກ່າວ ບໍ່ວ່າຄະແນນລາງວັນສະສົມ ຕ້ອງຖືກຕິຕາມມູນຄ່າຍຸຕິທໍາ, ເຊັ່ນຈໍານວນເງິນຊຶ່ງຈະສາມາດຂາຍຄະແນນລາງວັນສະສົມ ແບບແຍກຕ່າງຫາກໄດ້.

ການຂາຍສິນຄ້າ

- 23.10 ວິສາຫະກິດຈະຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີລາຍຮັບ ຈາກການຂາຍສິນຄ້າ ເວລາບັນລຸເງື່ອນໄຂທັງໝົດຂ້າງລຸ່ມນີ້ :

- (ກ) ວິສາຫະກິດໄດ້ໂອນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຜົນຕອບແທນສໍາຄັນທີ່ຕິດພັນກັບການເປັນເຈົ້າກໍາມະສິດສິນຄ້າ ໄປໃຫ້ຜູ້ຊື້.
- (ຂ) ວິສາຫະກິດບໍ່ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການສືບຕໍ່ຄຸ້ມຄອງໃນລະດັບທີ່ຕາມປົກກະຕິ ມັກຈະຕິດພັນກັບກໍາມະສິດ ຫຼືບໍ່ມີການຄວບຄຸມຕົວຈິງຕໍ່ສິນຄ້າທີ່ໄດ້ຂາຍ.
- (ຄ) ຈໍານວນເງິນລາຍຮັບສາມາດຕິມູນຄ່າຢ່າງໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້.
- (ງ) **ມີຄວາມອາດເປັນໄປໄດ້** ທີ່ວ່າວິສາຫະກິດຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດດ້ານເສດຖະກິດທີ່ຕິດພັນກັບລາຍການເຄື່ອນໄຫວ.
- (ຈ) ຕົ້ນທຶນທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຫຼື ທີ່ຈະຕ້ອງເກີດຂຶ້ນ ກ່ຽວກັບລາຍການເຄື່ອນໄຫວນັ້ນ ສາມາດຖືກຕິມູນຄ່າ ຢ່າງໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້.

- 23.11 ການປະເມີນຜົນທີ່ວ່າເວລາໃດວິສາຫະກິດໄດ້ໂອນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຜົນຕອບແທນ ທີ່ສໍາຄັນທີ່ຕິດພັນກັບການເປັນເຈົ້າກໍາມະສິດໄປໃຫ້ຜູ້ຊື້, ຕ້ອງໄດ້ສຶກສາສະພາບການຂອງລາຍການເຄື່ອນໄຫວນັ້ນ. ໃນກໍລະນີສ່ວນຫຼວງຫຼາຍ, ການໂອນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຜົນຕອບແທນຂອງການເປັນເຈົ້າກໍາມະສິດຈະກົງກັບການໂອນກໍາມະສິດ ຫຼື ໂອນສິດການຄອບຄອງໃຫ້ຜູ້ຊື້. ນີ້ ສ່ວນຫຼາຍແມ່ນກໍລະນີການຂາຍຍ່ອຍ. ໃນກໍລະນີອື່ນໆ, ການໂອນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດທີ່ສໍາຄັນທີ່ຕິດພັນກັບການເປັນເຈົ້າຂອງກໍາມະສິດ ໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນເວລາທີ່ແຕກຕ່າງກັນກັບການໂອນກໍາມະສິດ ຫຼື ໂອນການຄອບຄອງ.

- 23.12 ວິສາຫະກິດບໍ່ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີລາຍຮັບ ຖ້າຫາກຍັງຮັກສາຄວາມສ່ຽງທີ່ສໍາຄັນທີ່ຕິດພັນກັບການເປັນເຈົ້າຂອງກໍາມະສິດ. ຕົວຢ່າງ ສະຖານະການທີ່ວ່າວິສາຫະກິດ ອາດຮັກສາຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຜົນຕອບແທນທີ່ສໍາຄັນທີ່ຕິດພັນກັບການເປັນເຈົ້າຂອງກໍາມະສິດ ຄືດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- (ກ) ຖ້າວ່າວິສາຫະກິດຍັງມີພັນທະຕໍ່ຜົນການດໍາເນີນງານທີ່ບໍ່ໜ້າເພິ່ງພໍໃຈຂອງຜູ້ຊື້, ທີ່ວິສາຫະກິດຕ້ອງຮັບຜິດຊອບນອກເໜືອຈາກການຮັບປະກັນສິນຄ້າປົກກະຕິ.
- (ຂ) ຖ້າວ່າການຮັບເງິນບໍ່ວ່າງລາຍຮັບຈາກລາຍການຂາຍສະເພາະ ຂຶ້ນກັບການທີ່ຜູ້ຊື້ໄດ້ຂາຍສິນຄ້ານັ້ນແລ້ວ.
- (ຄ) ຖ້າວ່າສິນຄ້າທີ່ໄດ້ຖືກຈັດສົ່ງມີເງື່ອນໄຂໃນການຕິດຕັ້ງ ແລະ ການຕິດຕັ້ງນັ້ນເປັນພາກສ່ວນໜຶ່ງທີ່ສໍາຄັນຂອງສັນຍາທີ່ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ປະຕິບັດ.
- (ງ) ຖ້າວ່າຜູ້ຊື້ມີສິດລົບລ້າງການຊື້ ເນື່ອງຈາກສາຍເຫດທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນສັນຍາຂາຍ ຫຼື ຜູ້ມີອໍານາດຕັດສິນໃຈບອກໃຫ້ຍົກເລີກການຊື້ ບໍ່ວ່າດ້ວຍສາເຫດໃດກໍຕາມ ແລະ ວິສາຫະກິດມີຄວາມບໍ່ແນ່ໃຈ ກ່ຽວກັບຄວາມອາດເປັນໄປໄດ້ທີ່ຜູ້ຊື້ຈະສົ່ງຄືນສິນຄ້າ.

23.13 ຖ້າວ່າວິສາຫະກິດມີຄວາມສ່ຽງໜ້ອຍທີ່ຕິດພັນກັບການເປັນເຈົ້າຂອງກຳມະສິດ, ຕ້ອງຖືລາຍການເຄື່ອນໄຫວນັ້ນ ເປັນການຂາຍ ແລະ ວິສາຫະກິດຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີລາຍຮັບດັ່ງກ່າວນັ້ນ. ຕົວຢ່າງ ຜູ້ຂາຍຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີລາຍຮັບ ຖ້າຫາກວ່າຕົນຍັງຮັກສາຖານະການເປັນເຈົ້າຂອງກຳມະສິດ ຂອງສິນຄ້າ ພຽງແຕ່ເພື່ອປະໂຫຍດໃນການຮຽກເກັບເງິນທີ່ຕ້ອງຮັບ ເມື່ອຄົບກຳນົດ. ເຊັ່ນດຽວກັນນັ້ນ, ວິສາຫະກິດຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີລາຍຮັບ ຖ້າວິສາຫະກິດຕົກລົງສົ່ງຄືນເງິນໃຫ້ລູກຄ້າ ຖ້າຫາກລູກຄ້າເຫັນວ່າຜະລິດຕະພັນມີຕຳໜິ ຫຼື ຖ້າຫາກລູກຄ້າບໍ່ເພິ່ງພໍໃຈເນື່ອງຈາກເຫດຜົນອື່ນໆ ແລະ ວິສາຫະກິດສາມາດຄາດຄະເນການສົ່ງຄືນສິນຄ້າດັ່ງກ່າວ ຢ່າງໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້. ໃນກໍລະນີດັ່ງກ່າວ, ວິສາຫະກິດຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີເງິນແຮ ເພື່ອການສົ່ງຄືນສິນຄ້າ ໂດຍອີງຕາມ ໝວດ 21 ເງິນແຮ ແລະ ສິ່ງທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນ.

ການສະໜອງການບໍລິການ

23.14 ຖ້າວ່າຜົນໄດ້ຮັບຂອງລາຍການເຄື່ອນໄຫວທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການສະໜອງການບໍລິການ ຫາກສາມາດຄາດຄະເນຢ່າງໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້, ວິສາຫະກິດຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີລາຍຮັບ ທີ່ຕິດພັນກັບລາຍການເຄື່ອນໄຫວດັ່ງກ່າວ ໂດຍອີງຕາມລະດັບຄວາມຄືບໜ້າ ຂອງລາຍການເຄື່ອນໄຫວນັ້ນ ໃນເວລາສິ້ນສຸດຮອບເວລາລາຍງານ (ບາງຄັ້ງຄາດເອີ້ນວ່າວິທີຄິດໄລ່ຕາມອັດຕາສ່ວນຮ້ອຍຄວາມສຳເລັດ). ຜົນໄດ້ຮັບຂອງລາຍການເຄື່ອນໄຫວໃດໜຶ່ງ ສາມາດຄາດຄະເນຢ່າງໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້ ຖ້າວ່າໄດ້ບັນລຸຕາມເງື່ອນໄຂທັງໝົດລຸ່ມນີ້:

- (ກ) ຈຳນວນເງິນລາຍຮັບ ສາມາດຕີມູນຄ່າຢ່າງໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້.
- (ຂ) ອາດເປັນໄປໄດ້ ທີ່ວ່າວິສາຫະກິດຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດດ້ານເສດຖະກິດທີ່ຕິດພັນກັບລາຍການເຄື່ອນໄຫວນັ້ນ.
- (ຄ) ລະດັບຄວາມຄືບໜ້າຂອງລາຍການເຄື່ອນໄຫວເວລາສິ້ນສຸດຮອບເວລາລາຍງານ ສາມາດຕີມູນຄ່າຢ່າງໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້.
- (ງ) ຕົ້ນທຶນທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນການດຳເນີນລາຍການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍເພື່ອສຳເລັດລາຍການເຄື່ອນໄຫວນັ້ນ ສາມາດຕີມູນຄ່າຢ່າງໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້.

ວັກ 23.21 ຫາ 23.27 ໃຫ້ຄຳແນະນຳ ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວິທີຄິດໄລ່ຕາມອັດຕາສ່ວນຮ້ອຍຄວາມສຳເລັດ.

23.15 ຖ້າວ່າ ການສະໜອງການບໍລິການ ຕະຫຼອດໄລຍະເວລາໃດໜຶ່ງ ປະກອບມີຫຼາຍການເຄື່ອນໄຫວ ທີ່ບໍ່ສາມາດກຳນົດຈຳນວນໄດ້, ວິສາຫະກິດ ຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີລາຍຮັບອີງຕາມວິທີການແບບສະເໝີຕົວ ບົນພື້ນຖານຮອບເວລາທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ດັ່ງກ່າວ ເວັ້ນເສຍແຕ່ມີຫຼັກຖານທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ວິທີການອື່ນຈະຊ່ວຍໃຫ້ສ່ອງແສງລະດັບຄວາມຄືບໜ້າໄດ້ດີກວ່າ. ຖ້າວ່າການເຄື່ອນໄຫວສະເພາະໃດໜຶ່ງມີຄວາມສຳຄັນກ່ວາການເຄື່ອນໄຫວອື່ນ, ວິສາຫະກິດຈະເຍື່ອນການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີລາຍຮັບ ຈົນກ່ວາການເຄື່ອນໄຫວທີ່ສຳຄັນດັ່ງກ່າວຈະໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.

23.16 ຖ້າວ່າຜົນໄດ້ຮັບຂອງລາຍການເຄື່ອນໄຫວທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການສະໜອງການບໍລິການບໍ່ສາມາດຄາດຄະເນຢ່າງໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້, ວິສາຫະກິດຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີລາຍຮັບ ພຽງແຕ່ໃນຂອບເຂດຂອງລາຍຈ່າຍທີ່ໄດ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີແລ້ວ ຊຶ່ງຄາດວ່າຈະເກັບກູ້ຄືນໄດ້ເທົ່ານັ້ນ.

ສັນຍາການກໍ່ສ້າງ

23.17 ຖ້າວ່າຜົນໄດ້ຮັບຂອງສັນຍາການກໍ່ສ້າງສາມາດຄາດຄະເນຢ່າງໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້, ວິສາຫະກິດຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ລາຍຮັບຕາມສັນຍາ ແລະ ຕົ້ນທຶນຕາມສັນຍາທີ່ຕິດພັນກັບສັນຍາການກໍ່ສ້າງ ເປັນລາຍຮັບ ແລະ ລາຍຈ່າຍ ຕາມລຳດັບ ໂດຍອີງຕາມລະດັບຄວາມຄືບໜ້າຂອງກິດຈະກຳຕາມສັນຍາ ໃນທ້າຍຮອບເວລາລາຍງານ (ວິທີການທີ່ເອີ້ນວ່າວິທີຄິດໄລ່ຕາມອັດຕາສ່ວນຮ້ອຍຄວາມສຳເລັດ). ການຄາດຄະເນທີ່ໜ້າເຊື່ອຖື ກ່ຽວກັບຜົນໄດ້ຮັບ ກຳນົດໃຫ້ມີການຄາດຄະເນລະດັບຄວາມຄືບໜ້າຢ່າງໜ້າເຊື່ອຖື, ຕົ້ນທຶນໃນອະນາຄົດ, ແລະ ຄວາມສາມາດຮຽກເກັບເງິນຕາມໃບເກັບເງິນທີ່ໄດ້ອອກ. ວັກ 23.21 ຫາ 23.27 ໃຫ້ຄຳແນະນຳ ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວິທີຄິດໄລ່ຕາມອັດຕາສ່ວນຮ້ອຍຄວາມສຳເລັດ.

23.18 ຂໍ້ກຳນົດຂອງໝວດດັ່ງກ່າວນີ້, ຕາມປົກກະຕິ, ນຳໃຊ້ສຳລັບແຕ່ລະສັນຍາການກໍ່ສ້າງ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ, ໃນບາງກໍລະນີ, ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ນຳໃຊ້ໝວດດັ່ງກ່າວນີ້ ສຳລັບອົງປະກອບທີ່ຈຳແນກໄດ້ ແລະ ແຍກອອກຈາກກັນ ຂອງສັນຍາອັນໜຶ່ງອັນດຽວ ຫຼື ແບບລວມຫຼາຍສັນຍາເຂົ້າກັນ ເພື່ອສ່ອງແສງເຖິງເນື້ອແທ້ຂອງສັນຍາ ຫຼື ຂອງກຸ່ມສັນຍາດັ່ງກ່າວ.

- 23.19 ຖ້າວ່າສັນຍາໃດໜຶ່ງ ຫາກກວມເອົາ ຊັບສິນຈຳນວນໜຶ່ງ, ການກໍ່ສ້າງແຕ່ລະຊັບສິນຕ້ອງຖືເປັນແຕ່ລະສັນຍາການກໍ່ສ້າງ ແຍກຈາກກັນ ຖ້າວ່າ :
- (ກ) ຊັບສິນແຕ່ລະລາຍ ມີບົດສະເໜີທີ່ແຍກກັນ ;
 - (ຂ) ຊັບສິນແຕ່ລະລາຍ ມີການເຈລະຈາແຍກຈາກກັນ, ແລະ ຜູ້ຮັບເໝົາ ແລະ ລູກຄ້າ ລ້ວນແຕ່ສາມາດຮັບເອົາ ຫຼື ປະຕິເສດພາກນັ້ນຂອງສັນຍາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບແຕ່ລະຊັບສິນ ; ແລະ
 - (ຄ) ສາມາດຈຳແນກ ຕົ້ນທຶນ ແລະ ລາຍຮັບຂອງແຕ່ລະຊັບສິນໄດ້.
- 23.20 ກຸ່ມສັນຍາ, ເຖິງວ່າຈະເຊັນກັບລູກຄ້າຜູ້ດຽວ ຫຼື ກັບລູກຄ້າຫຼາຍຄົນກໍຕາມ, ຕ້ອງຖືເປັນສັນຍາການກໍ່ສ້າງອັນໜຶ່ງອັນດຽວ, ຖ້າວ່າ:
- (ກ) ມີການເຈລະຈາ ກຸ່ມສັນຍາ ໃນລັກສະນະຂອງສັນຍາຊຸດດຽວກັນ ;
 - (ຂ) ສັນຍາທຸກສັນຍາມີຄວາມສຳພັນກັນຢ່າງສະໝິດແໜ້ນຈົນວ່າ, ໃນຕົວຈິງ, ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງໂຄງການອັນໜຶ່ງອັນດຽວທີ່ມີສ່ວນຜິດດ່ຽງກຳໄລລວມ ; ແລະ
 - (ຄ) ສັນຍາຖືກປະຕິບັດພ້ອມໆກັນ ຫຼື ຕາມລຳດັບຕໍ່ເນື່ອງກັນ.

ວິທີຄິດໄລ່ຕາມອັດຕາສ່ວນຮ້ອຍຄວາມສຳເລັດ

- 23.21 ວິທີການດັ່ງກ່າວ ຖືກນຳໃຊ້ເພື່ອຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີລາຍຮັບ ຈາກການສະໜອງການບໍລິການ (ເບິ່ງວັກ 23.14— 23.16) ແລະ ຈາກສັນຍາການກໍ່ສ້າງ (ເບິ່ງວັກ 23.17—23.20). ວິສາຫະກິດຕ້ອງກວດກາຄືນ ແລະ, ຖ້າຈຳເປັນ, ກວດແກ້ຕົວເລກຄາດຄະເນປະຕິບັດ ກ່ຽວກັບລາຍຮັບ ແລະ ຕົ້ນທຶນຕາມລະດັບຜົນສຳເລັດຂອງການສະໜອງການບໍລິການ ຫຼື ຄວາມຄືບໜ້າຂອງສັນຍາການກໍ່ສ້າງ.
- 23.22 ວິສາຫະກິດຕ້ອງເບິ່ງລະດັບຄວາມຄືບໜ້າຂອງລາຍການເຄື່ອນໄຫວ ຫຼື ຂອງສັນຍາ ໂດຍນຳໃຊ້ວິທີການທີ່ປະເມີນຜົນວຽກງານ ທີ່ໄດ້ປະຕິບັດຢ່າງໜ້າເຊື່ອຖືຫຼາຍກ່ວາໝູ່. ວິທີການທີ່ເປັນໄປໄດ້ ປະກອບດ້ວຍ:
- (ກ) ອັດຕາສ່ວນທີ່ມີລະຫ່ວາງຕົ້ນທຶນທີ່ເກີດຂຶ້ນ ສຳລັບວຽກງານທີ່ໄດ້ປະຕິບັດຈົນເຖິງມື້ທີ່ພິຈາລະນາ ລວມຍອດຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຄາດຄະເນ. ຕົ້ນທຶນທີ່ເກີດຂຶ້ນ ສຳລັບວຽກງານທີ່ໄດ້ປະຕິບັດຈົນເຖິງປັດຈຸບັນ ຈະບໍ່ປະກອບດ້ວຍ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບກິດຈະການໃນອະນາຄົດ, ເຊັ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບວັດສະດຸ ຫຼື ລາຍຈ່າຍງ່າຍໆໜ້າ.
 - (ຂ) ການສຳຫຼວດວຽກງານທີ່ໄດ້ປະຕິບັດ.
 - (ຄ) ການກວດກາຕົວຈິງອັດຕາສ່ວນລາຍການເຄື່ອນໄຫວໃຫ້ບໍລິການ ຫຼື ວຽກງານຂອງສັນຍາ ທີ່ປະຕິບັດສຳເລັດ ກັບວຽກທັງໝົດຕາມສັນຍາ.
- ສ່ວນຫຼາຍ, ຄວາມຄືບໜ້າຂອງການຊຳລະເງິນ ແລະ ເງິນລ່ວງໜ້າທີ່ໄດ້ຮັບຈາກລູກຄ້າ ຈະບໍ່ສ່ອງແສງເຖິງວຽກງານທີ່ໄດ້ປະຕິບັດ.
- 23.23 ວິສາຫະກິດຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບກິດຈະກຳໃນອະນາຄົດຕາມລາຍການເຄື່ອນໄຫວ ຫຼື ສັນຍາ ເປັນຊັບສິນ, ເຊັ່ນວັດສະດຸ ຫຼື ລາຍຈ່າຍງ່າຍໆໜ້າ, ຖ້າຫາກອາດເປັນໄປໄດ້ ວ່າຈະເກັບຄືນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍນັ້ນໄດ້.
- 23.24 ວິສາຫະກິດຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຊຶ່ງການເກັບກູ້ຄືນອາດເປັນໄປບໍ່ໄດ້ ເປັນລາຍຈ່າຍໃນທັນໃດໂລດ.
- 23.25 ຖ້າວ່າຜົນໄດ້ຮັບຂອງສັນຍາການກໍ່ສ້າງ ບໍ່ສາມາດຄາດຄະເນຢ່າງໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້ :
- (ກ) ວິສາຫະກິດຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີລາຍຮັບ ພຽງແຕ່ໃນຂອບເຂດຂອງຕົ້ນທຶນຕາມສັນຍາທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນ ແລະ ຊຶ່ງອາດເປັນໄປໄດ້ ທີ່ຈະເກັບກູ້ຄືນໄດ້, ແລະ
 - (ຂ) ວິສາຫະກິດຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີຕົ້ນທຶນຕາມສັນຍາ ເປັນລາຍຈ່າຍໃນປີຊຶ່ງຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຕົ້ນທຶນນັ້ນໄດ້ເກີດຂຶ້ນ.
- 23.26 ຖ້າຫາກອາດເປັນໄປໄດ້ ທີ່ວ່າລວມຍອດຕົ້ນທຶນຕາມສັນຍາຈະສູງກ່ວາລວມຍອດລາຍຮັບຈາກສັນຍາການກໍ່ສ້າງ, ຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີການຂາດທຶນຄາດຄະເນເປັນລາຍຈ່າຍໃນທັນໃດໂລດ, ໂດຍມີເງິນແຮງທີ່ພົວພັນກັບສັນຍາທີ່ສ້າງພາ

ລະ (ເບິ່ງໝວດ 21).

- 23.27 ຖ້າວ່າຄວາມສາມາດເກັບກູ້ຄືນໄດ້ຂອງຈຳນວນເງິນທີ່ໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ເປັນລາຍຮັບຈາກສັນຍາ ຫາກອາດເປັນໄປບໍ່ໄດ້ອີກແລ້ວ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີຈຳນວນເງິນທີ່ເກັບກູ້ຄືນບໍ່ໄດ້ ເປັນລາຍຈ່າຍ ແທນການປັບປຸງຈຳນວນເງິນລາຍຮັບຈາກສັນຍາ.

ດອກເບ້ຍ, ຄ່າສິດທິ ແລະ ເງິນປັນຜົນ

- 23.28 ວິສາຫະກິດຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ລາຍຮັບ ທີ່ເກີດຈາກການນຳໃຊ້ຊັບສິນຂອງວິສາຫະກິດ ໂດຍພາກສ່ວນອື່ນທີ່ໃຫ້ຜົນຕອບແທນເປັນດອກເບ້ຍ, ຄ່າສິດທິ ແລະ ເງິນປັນຜົນ ບົນພື້ນຖານທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນວັກ 23.29, ຖ້າວ່າ :

- (ກ) ອາດເປັນໄປໄດ້ ທີ່ວິສາຫະກິດຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດດ້ານເສດຖະກິດທີ່ຕິດພັນກັບລາຍການເຄື່ອນໄຫວນັ້ນ, ແລະ
- (ຂ) ຈຳນວນເງິນລາຍຮັບ ສາມາດຕິມູນຄ່າຢ່າງໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້.

- 23.29 ວິສາຫະກິດຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີລາຍຮັບ ບົນພື້ນຖານລາຍການດັ່ງລຸ່ມນີ້ :

- (ກ) ດອກເບ້ຍຕ້ອງຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ດ້ວຍວິທີການຄິດໄລ່ດອກເບ້ຍຕົວຈິງ ທີ່ໄດ້ນຳສະເໜີໃນວັກ 11.15 ຫາ 11.20.
- (ຂ) ຄ່າສິດທິຕ້ອງຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ບົນພື້ນຖານເງິນຄ້າງຮັບ-ຄ້າງຈ່າຍ ຕາມເນື້ອແທ້ຂອງສັນຍາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.
- (ຄ) ເງິນປັນຜົນຕ້ອງຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ເມື່ອຜູ້ຖືຮຸ້ນມີສິດໄດ້ຮັບເງິນປັນຜົນ.

ການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານ

ການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານທົ່ວໄປ ກ່ຽວກັບລາຍຮັບ

- 23.30 ວິສາຫະກິດຕ້ອງເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບ :

- (ກ) **ນະໂຍບາຍການບັນຊີ** ທີ່ໄດ້ຮັບຮອງເອົາເພື່ອການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີລາຍຮັບ, ລວມທັງວິທີການທີ່ໄດ້ຮັບຮອງເອົາເພື່ອກຳນົດລະດັບຄວາມຄືບໜ້າຂອງລາຍການເຄື່ອນໄຫວ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການສະໜອງການບໍລິການ.
- (ຂ) ຈຳນວນເງິນຂອງແຕ່ລະປະເພດລາຍຮັບທີ່ໄດ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ໃນປີ, ໂດຍແຍກສະແດງໃຫ້ເຫັນ, ຢ່າງຕ່ຳສຸດ, ລາຍຮັບທີ່ເກີດຈາກ :
 - (i) ການຂາຍສິນຄ້າ.
 - (ii) ການສະໜອງການບໍລິການ.
 - (iii) ດອກເບ້ຍ.
 - (iv) ຄ່າສິດທິ.
 - (v) ເງິນປັນຜົນ.
 - (vi) ຄ່ານາຍໜ້າ.
 - (vii) ເງິນຊ່ວຍໝູນຈາກລັດຖະບານ.
 - (viii) ປະເພດລາຍຮັບອື່ນໆ ທີ່ສຳຄັນ.

ການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບລາຍຮັບຈາກສັນຍາການກໍ່ສ້າງ

- 23.31 ວິສາຫະກິດຕ້ອງເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານດັ່ງລຸ່ມນີ້ :

- (ກ) ຈຳນວນເງິນລາຍຮັບຈາກສັນຍາ ທີ່ໄດ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີເປັນລາຍຮັບໃນປີ .
- (ຂ) ວິທີການທີ່ໄດ້ນຳໃຊ້ເພື່ອກຳນົດລາຍຮັບຈາກສັນຍາທີ່ໄດ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີໃນປີ .

(ຄ) ວິທີການທີ່ໄດ້ນຳໃຊ້ເພື່ອກຳນົດລະດັບຄວາມຄືບໜ້າໃນໄລຍະການປະຕິບັດສັນຍາ.

23.32 ວິສາຫະກິດຕ້ອງສະແດງ :

(ກ) ຈຳນວນເງິນລວມທີ່ຕ້ອງຮັບຈາກລູກຄ້າ ສຳລັບວຽກງານໃນສັນຍາ, ທີ່ເປັນຊັບສິນຂອງວິສາຫະກິດ.

(ຂ) ຈຳນວນເງິນລວມທີ່ຄ້າງ່າຍໃຫ້ລູກຄ້າ ສຳລັບວຽກງານໃນສັນຍາ, ທີ່ເປັນໜີ້ສິນຂອງວິສາຫະກິດ.

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍຂອງໝວດ 23

ຕົວຢ່າງ ການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ລາຍຮັບ ຕາມຫຼັກການຂອງໝວດ 23

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍນີ້ ເປັນລາຍການຄັດຕິດ ແຕ່ຫາກບໍ່ເປັນພາກສ່ວນໜຶ່ງຂອງໝວດ 23 . ເອກະສານດັ່ງກ່າວນີ້ ໃຫ້ຄຳແນະນຳ ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂໍ້ກຳນົດຂອງໝວດ 23 ເພື່ອຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີລາຍຮັບ.

23ອ.1 ຕົວຢ່າງດັ່ງຕໍ່ໄປ ເນັ້ນລັກສະນະສະເພາະຂອງລາຍການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ບໍ່ປະກອບເປັນການວິພາກທີ່ລົງເລິກລະອຽດ ກ່ຽວກັບ ທຸກປັດໄຈ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ທີ່ອາດຈະມີຜົນກະທົບຕໍ່ການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີລາຍຮັບ. ໂດຍທົ່ວໄປ, ຕົວຢ່າງເຫຼົ່ານີ້ ສົມມຸດຖານວ່າຈຳນວນເງິນລາຍຮັບ ສາມາດຕິມູນຄ່າຢ່າງໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້, ມີຄວາມອາດເປັນໄປໄດ້ ທີ່ວິສາຫະກິດຈະໄດ້ຮັບ ຜົນປະໂຫຍດດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ຕົ້ນທຶນທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຫຼື ທີ່ຈະຕ້ອງເກີດຂຶ້ນ ສາມາດຕິມູນຄ່າຢ່າງໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້.

ການຂາຍສິນຄ້າ

23ອ.2 ກົດໝາຍຂອງປະເທດຕ່າງໆ ອາດເຮັດໃຫ້ມີການບັນລຸເງື່ອນໄຂມາດຕະຖານການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ຕາມໝວດ 23 ໃນ ເວລາທີ່ແຕກຕ່າງກັນ. ໂດຍສະເພາະແລ້ວ ກົດໝາຍອາດກຳນົດເວລາໃດວິສາຫະກິດໂອນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຜົນຕອບແທນຂອງການເປັນເຈົ້າຂອງກຳມະສິດ. ສະນັ້ນ, ບັນດາຕົວຢ່າງ ທີ່ປະກອບໃນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍດັ່ງກ່າວນີ້ ຕ້ອງອ່ານ ຄວບຄູ່ກັບເນື້ອໃນກົດໝາຍ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຂາຍສິນຄ້າຂອງປະເທດນັ້ນ ທີ່ເກີດມີລາຍການເຄື່ອນໄຫວນີ້.

ຕົວຢ່າງ ທີ 1 ການຂາຍແບບ “ການອອກໃບເກັບເງິນ ແຕ່ຍັງຮັກສາສິນຄ້າໄວ້” ຊຶ່ງການສົ່ງມອບຖືກເຍື່ອນໄປ ຕາມການຮ້ອງຂໍຂອງຜູ້ຊື້, ແຕ່ຜູ້ຊື້ກໍຮັບການເປັນເຈົ້າຂອງກຳມະສິດ ແລະ ຍອມຮັບການອອກໃບເກັບເງິນ.

23ອ.3 ຜູ້ຂາຍຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີລາຍຮັບ ໃນເວລາຜູ້ຊື້ຮັບການເປັນເຈົ້າກຳມະສິດ, ບົນເງື່ອນໄຂທີ່ວ່າ :

- (ກ) ອາດເປັນໄປໄດ້ ທີ່ວ່າຈະມີການສົ່ງມອບສິນຄ້າ ;
- (ຂ) ສິນຄ້າໃນກຳມີ ທີ່ຈຳແນກໄດ້ ແລະ ກຽມພ້ອມຈັດສົ່ງໃຫ້ຜູ້ຊື້ໃນເວລາຂາຍ ໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ;
- (ຄ) ຜູ້ຊື້ຮັບຮູ້ຢ່າງຈິງແຈ້ງຂໍ້ແນະນຳ ກ່ຽວກັບການເຍື່ອນການສົ່ງມອບສິນຄ້າ; ແລະ
- (ງ) ສາມາດປະຕິບັດເງື່ອນໄຂປົກກະຕິດ້ານການຊຳລະເງິນໄດ້.

ບໍ່ໃຫ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີລາຍຮັບໃດໆ ຖ້າຫາກມີພຽງແຕ່ເຈດຈຳນົງຈະຊື້ ຫຼື ຜະລິດສິນຄ້າດັ່ງກ່າວໃຫ້ທັນການເພື່ອສົ່ງມອບເທົ່ານັ້ນ.

ຕົວຢ່າງ ທີ 2 ສິນຄ້າທີ່ໄດ້ຈັດສົ່ງຢ່າງມີເງື່ອນໄຂ: ການຕິດຕັ້ງ ແລະ ກວດກາ

23ອ.4 ຕາມປົກກະຕິ, ຜູ້ຂາຍຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີລາຍຮັບ ຖ້າຫາກຜູ້ຊື້ຮັບເອົາການສົ່ງມອບສິນຄ້າ ແລະ ການຕິດຕັ້ງ ແລະ ກວດກາ ກໍສຳເລັດລົງຮຽບຮ້ອຍ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ, ວິສາຫະກິດສາມາດຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີລາຍຮັບໄດ້ທັນທີທີ່ຜູ້ຊື້ຮັບເອົາ ການສົ່ງມອບສິນຄ້ານັ້ນ ເມື່ອ :

- (ກ) ຂະບວນການຕິດຕັ້ງງ່າຍດາຍ, ເຊັ່ນການຕິດຕັ້ງໜ່ວຍໂທລະພາບ ທີ່ໄດ້ຜ່ານການກວດກາຢູ່ໂຮງງານ ຊຶ່ງມີພຽງແຕ່ ເອົາອອກຈາກກັບໝູ່ມື ແລະ ສຽບສາຍໄຟ ແລະ ສາຍອາກາດເທົ່ານັ້ນ, ຫຼື
- (ຂ) ການກວດກາ ແນໃສ່ພຽງແຕ່ດຳເນີນເພື່ອຈຸດປະສົງໃນການຢືນຢັນລາຄາສຸດທ້າຍທີ່ກຳນົດໄວ້ຕາມສັນຍາ, ເຊັ່ນໃນ ກໍລະນີການຈັດສົ່ງແຮ່ເຫຼັກ, ນ້ຳຕານ ຫຼື ໝາກຖົ່ວຂຽວ.

ຕົວຢ່າງ ທີ 3 ສິນຄ້າທີ່ໄດ້ຈັດສົ່ງຢ່າງມີເງື່ອນໄຂ: ຜູ້ຊື້ໄດ້ເຈລະຈາ ເພື່ອສາມາດສົ່ງຄືນສິນຄ້າໄດ້ ພາຍໃນເວລາທີ່ກຳນົດ

23ອ.5 ຖ້າຫາກມີຄວາມບໍ່ແນ່ໃຈ ກ່ຽວກັບຄວາມເປັນໄປໄດ້ໃນການສົ່ງສິນຄ້າຄືນ, ຜູ້ຂາຍຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີລາຍຮັບ ເມື່ອ ວ່າຜູ້ຊື້ໄດ້ຍອມຮັບເອົາການຂົນສົ່ງສິນຄ້າໃຫ້ ຫຼືວ່າ ສິນຄ້າໄດ້ຖືກສົ່ງມອບໃຫ້ແລ້ວ ແລະ ໄລຍະທີ່ກຳນົດໄວ້ ເພື່ອປະຕິເສດຫາກກາຍແລ້ວ.

ຕົວຢ່າງ ທີ 4 ສິນຄ້າທີ່ໄດ້ຈັດສົ່ງຢ່າງມີເງື່ອນໄຂ: ການຂາຍມີການມັດຈຳ, ຊຶ່ງໃນນັ້ນ ຜູ້ຮັບປະໂຫຍດ (ຜູ້ຊື້) ໃຫ້ຄຳສັນຍາວ່າຈະຂາຍສິນຄ້າໃນນາມຜູ້ສົ່ງສິນຄ້າ (ຜູ້ຂາຍ)

23ອ.6 ຜູ້ສົ່ງສິນຄ້າ ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີລາຍຮັບ ເວລາຜູ້ຮັບສິນຄ້າໄດ້ຂາຍສິນຄ້າໃຫ້ພາກສ່ວນທີສາມ.

ຕົວຢ່າງ ທີ 5 ສິນຄ້າທີ່ໄດ້ຈັດສົ່ງຢ່າງມີເງື່ອນໄຂ: ການຂາຍ ແບບຊຳລະເປັນເງິນສົດເວລາຮັບສິນຄ້າ

23ອ.7 ຜູ້ຂາຍ ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີລາຍຮັບ ເມື່ອໄດ້ມີການສົ່ງມອບສິນຄ້າ ແລະ ຜູ້ຂາຍ ຫຼື ຕົວແທນ ກໍໄດ້ຮັບເງິນສົດ.

ຕົວຢ່າງ ທີ 6 ການຂາຍໃນກໍລະນີທີ່ຈະສົ່ງມອບສິນຄ້າ ກໍຕໍ່ເມື່ອຜູ້ຊື້ໄດ້ຊຳລະເງິນງວດສຸດທ້າຍ ພາຍຫຼັງໄດ້ຊຳລະເງິນເປັນຫຼາຍງວດ

23ອ.8 ຜູ້ຂາຍ ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີລາຍຮັບ ຈາກການຂາຍ ເວລາສົ່ງມອບສິນຄ້າ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ, ຫາກປະສົບການຜ່ານມາຊື້ບອກວ່າ ການຂາຍສ່ວນຫຼາຍເປັນໄປຕາມກຳນົດ, ສາມາດຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີລາຍຮັບ ກໍຕໍ່ເມື່ອວ່າໄດ້ຮັບເງິນມັດຈຳລ່ວງໜ້າ ເປັນຈຳນວນຫຼາຍ ໂດຍທີ່ມີສິນຄ້າໃນກຳມິ ທີ່ຈຳແນກໄດ້ ແລະ ກຽມພ້ອມສົ່ງມອບໃຫ້ຜູ້ຊື້.

ຕົວຢ່າງ ທີ 7 ການສົ່ງຊື້ ຊຶ່ງໄດ້ຮັບການຊຳລະເງິນ (ຫຼື ການຊຳລະສ່ວນໜຶ່ງ) ກ່ອນການສົ່ງມອບສິນຄ້າ ທີ່ບໍ່ມີຢູ່ໃນສາງເຊັ່ນ ຖ້າວ່າຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຜະລິດ ຫຼື ສິນຄ້າຈະຖືກຈັດສົ່ງໂດຍກົງໄປໃຫ້ຜູ້ຊື້ ໂດຍພາກສ່ວນອື່ນ

23ອ.9 ຜູ້ຂາຍ ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີລາຍຮັບ ເວລາໄດ້ຈັດສົ່ງສິນຄ້າໃຫ້ຜູ້ຊື້.

ຕົວຢ່າງ ທີ 8 ສັນຍາ ກ່ຽວກັບການຂາຍ ແລະ ຊື້ຄືນ (ທີ່ບໍ່ແມ່ນລາຍການເຄື່ອນໄຫວ ແລກປ່ຽນກັນ) ຊຶ່ງຜູ້ຂາຍໃຫ້ຄຳສັນຍາວ່າຊື້ຄືນສິນຄ້ານັ້ນ ໃນມື້ໃດໜຶ່ງພາຍໃນຂ້າງໜ້າ ຫຼື ຖ້າວ່າຜູ້ຂາຍມີສິດທິເລືອກໃນການຮຽກຊື້ຄືນ ຫຼື ຜູ້ຊື້ມີສິດທິເລືອກໃນການໃຫ້ຊື້ຄືນ

23ອ.10 ສຳລັບສັນຍາຂາຍ ແລະ ຊື້ຄືນຊັບສິນໃດໜຶ່ງ ທີ່ບໍ່ແມ່ນຊັບສິນການເງິນ, ຜູ້ຂາຍຕ້ອງວິເຄາະເງື່ອນໄຂຂອງສັນຍາເພື່ອຈະເບິ່ງວ່າ, ທາງດ້ານເນື້ອແທ້ ໄດ້ມີການໂອນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຜົນຕອບແທນຂອງການເປັນເຈົ້າຂອງກຳມະສິດໄປໃຫ້ຜູ້ຊື້ບໍ່. ຖ້າວ່າໄດ້ມີການໂອນນັ້ນ, ຜູ້ຂາຍຈະຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີລາຍຮັບ. ຖ້າວ່າຜູ້ຂາຍຍັງມີຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຜົນຕອບແທນຂອງການເປັນເຈົ້າຂອງກຳມະສິດໄວ້, ເຖິງແມ່ນວ່າຈະມີການໂອນກຳມະສິດແລ້ວກໍຕາມ, ລາຍການເຄື່ອນໄຫວນັ້ນ ຈະເປັນສັນຍາດ້ານການປະກອບທຶນ ແລະ ບໍ່ສ້າງລາຍຮັບ. ສຳລັບສັນຍາຂາຍ ແລະ ຊື້ຊັບສິນການເງິນຄືນ, ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຂໍ້ກຳນົດ ກ່ຽວກັບການຕັດລາຍການບັນຊີ ຂອງໝວດ 11.

ຕົວຢ່າງ ທີ 9 ການຂາຍໃຫ້ພາກສ່ວນກາງ ເຊັ່ນຜູ້ແທນຈຳໜ່າຍ, ຜູ້ຈັດຈຳໜ່າຍ ຫຼື ພາກສ່ວນອື່ນເພື່ອການຂາຍຕໍ່

23ອ.11 ໂດຍທົ່ວໄປ ຜູ້ຂາຍຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີລາຍຮັບຈາກການຂາຍດັ່ງກ່າວ ຖ້າວ່າໄດ້ມີການໂອນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຜົນຕອບແທນຂອງການເປັນເຈົ້າຂອງກຳມະສິດ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ, ຖ້າວ່າໂດຍເນື້ອແທ້ແລ້ວ ຜູ້ຊື້ເຄື່ອນໄຫວໃນນາມຕົວແທນ, ໃຫ້ຖືເອົາການຂາຍນັ້ນ ເປັນການຂາຍທີ່ມີການມັດຈຳ.

ຕົວຢ່າງ ທີ 10 ການຈອງວາລະສານ ແລະ ລາຍການທີ່ຄ້າຍຄືກັນ

23ອ.12 ຖ້າວ່າລາຍການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງມີມູນຄ່າຄ້າຍຄືກັນ ໃນແຕ່ລະປີ, ຜູ້ຂາຍ ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີລາຍຮັບ ບົນພື້ນຖານການຫັກແບບສະເໝີຕົວ ຕະຫຼອດໄລຍະທີ່ໄດ້ຈັດສົ່ງລາຍການນັ້ນໃຫ້. ຖ້າວ່າມູນຄ່າຂອງລາຍການປ່ຽນແປງແຕ່ລະປີ, ຜູ້ຂາຍຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີລາຍຮັບ ໂດຍສົມສ່ວນກັບລາຄາຂາຍ ຂອງລາຍການທີ່ໄດ້ຈັດສົ່ງ ສົມທຽບໃສ່ລວມຍອດລາຄາຄາດຄະເນຂາຍ ຂອງສິນຄ້າທີ່ຕ້ອງສົ່ງມອບຕະຫຼອດອາຍຸການຈອງຊື້.

ຕົວຢ່າງ ທີ 11 ການຂາຍຜ່ອນ, ຊຶ່ງຕ້ອງຜ່ອນຊຳລະຕາມເງື່ອນໄຂການຜ່ອນຊຳລະເປັນງວດງ

23ອ.13 ຜູ້ຂາຍ ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີລາຍຮັບ ຊຶ່ງເທົ່າກັບ ລາຄາຂາຍ, ຫັກດອກເບ້ຍອອກ, ໃນມື້ຂາຍ. ລາຄາຂາຍ ແມ່ນມູນຄ່າປັດຈຸບັນຂອງມູນຄ່າສິ່ງຕອບແທນ, ຊຶ່ງຄິດໄລ່ຜ່ານການຕີມູນຄ່າປັດຈຸບັນຂອງໜີ້ຕ້ອງຮັບເປັນແຕ່ລະງວດ ຕາມອັດຕາດອກເບ້ຍຄາດຄະເນ. ຜູ້ຂາຍຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີອີງປະກອບດອກເບ້ຍ ເປັນລາຍຮັບ ໂດຍນຳໃຊ້ວິທີການຄິດໄລ່ດອກເບ້ຍຕົວຈິງ.

ຕົວຢ່າງ ທີ 12 ສັນຍາກໍ່ສ້າງອະສັງຫາລິມະຊັບ

23ອ.14 ວິສາຫະກິດທີ່ຮັບເໝົາກໍ່ສ້າງອະສັງຫາລິມະຊັບ, ໂດຍກົງ ຫຼື ຜ່ານການຈ້າງຜູ້ຮັບເໝົາຕໍ່ ແລະ ເຊັນສັນຍາກັບຜູ້ຊື້ກິດຈະການ ໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍຄົນ ກ່ອນຈະສໍາເລັດການກໍ່ສ້າງ, ຕ້ອງລົງບັນຊີສັນຍານັ້ນ ເປັນການຂາຍການໃຫ້ບໍລິການ ໂດຍຄິດໄລ່ຕາມອັດຕາສ່ວນຮ້ອຍຄວາມສໍາເລັດ, ກໍຕໍ່ເມື່ອ :

- (ກ) ຜູ້ຊື້ ສາມາດກໍານົດອົງປະກອບຕົ້ນຕໍດ້ານໂຄງສ້າງການອອກແບບຂອງອະສັງຫາລິມະຊັບກ່ອນເລີ່ມຕົ້ນການກໍ່ສ້າງ ແລະ/ຫຼື ກໍານົດສິ່ງປ່ຽນແປງຕົ້ນຕໍທາງດ້ານໂຄງສ້າງ ພາຍຫຼັງດໍາເນີນການກໍ່ສ້າງ (ເຖິງວ່າຈະຕັດສິນໃຈນໍາໃຊ້ຄວາມສາມາດດັ່ງກ່າວ ຫຼືບໍ່ ກໍຕາມ), ຫຼື
- (ຂ) ຜູ້ຊື້ ໄດ້ຊື້ແລະສະໜອງວັດສະດຸກໍ່ສ້າງ ແລະ ວິສາຫະກິດສະໜອງພຽງແຕ່ການບໍລິການດ້ານການກໍ່ສ້າງເທົ່ານັ້ນ.

23ອ.15 ຖ້າວ່າວິສາຫະກິດຈໍາຕ້ອງໄດ້ສະໜອງການບໍລິການໃນເວລາດຽວກັນກັບການສະໜອງວັດສະດຸກໍ່ສ້າງເພື່ອປະຕິບັດຂໍ້ຕູກພັນຕາມສັນຍາຂອງຕົນເອງໃນການສົ່ງມອບອະສັງຫາລິມະຊັບໃຫ້ຜູ້ຊື້, ຕ້ອງລົງບັນຊີສັນຍາ ເປັນການຂາຍສິນຄ້າ. ໃນກໍລະນີດັ່ງກ່າວ, ຜູ້ຊື້ຈະບໍ່ມີອຳນາດຄວບຄຸມ ຫຼື ບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມສ່ຽງທີ່ສໍາຄັນ ແລະ ຜົນຕອບແທນຂອງການເປັນເຈົ້າຂອງກໍາມະສິດ ທີ່ຕິດພັນກັບວຽກງານທີ່ພວມດໍາເນີນ ໃນສະພາບຄວາມຄືບໜ້າ ຂອງວຽກງານກໍ່ສ້າງ. ດັ່ງນັ້ນ, ການໂອນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ກໍາມະສິດດັ່ງກ່າວຈະເກີດຂຶ້ນພຽງແຕ່ໃນເວລາຈົດມອບອະສັງຫາລິມະຊັບທີ່ກໍ່ສ້າງສໍາເລັດສົມບູນ ໃຫ້ຜູ້ຊື້ເທົ່ານັ້ນ.

ຕົວຢ່າງ ທີ 13 ການຂາຍທີ່ໃຫ້ສິດທິພິເສດແກ່ລູກຄ້າ

23ອ.16 ວິສາຫະກິດຂາຍຜະລິດຕະພັນ ກ ເທົ່າກັບ 100 KKip. ຜູ້ຊື້ຜະລິດຕະພັນ ກ ໄດ້ຮັບສິດທິພິເສດສາມາດຊື້ ຜະລິດຕະພັນ ຂ ເທົ່າກັບ 10 KKip. ລາຄາຂາຍປົກກະຕິຂອງຜະລິດຕະພັນ ຂ ເທົ່າກັບ 18 KKip. ວິສາຫະກິດຄາດຄະເນວ່າ 40 % ຂອງຜູ້ຊື້ຜະລິດຕະພັນ ກ ຈະນໍາໃຊ້ສິດພິເສດຂອງຕົນ ເພື່ອຊື້ຜະລິດຕະພັນ ຂ ເທົ່າກັບ 10 KKip. ລາຄາຂາຍປົກກະຕິ ຂອງຜະລິດຕະພັນ ກ, ພາຍຫຼັງໄດ້ຫັກສ່ວນຫຼຸດຊຶ່ງຕາມປົກກະຕິໄດ້ຫຼຸດໃຫ້ແຕ່ທາກບໍ່ມີສິດທິພິເສດນີ້ ແມ່ນເທົ່າກັບ 95 KKip.

23ອ.17 ມູນຄ່າຍຸຕິທໍາຂອງສິດທິພິເສດ ເທົ່າກັບ $40 \% \times [18 \text{ KKip} - 10 \text{ KKip}] = 3,20 \text{ KKip}$. ວິສາຫະກິດແບ່ງສ່ວນລວມຍອດລາຍຮັບ 100 KKip ລະຫວ່າງ ຜະລິດຕະພັນ ກ ແລະ ສິດທິພິເສດ ໂດຍອີງຕາມມູນຄ່າຍຸຕິທໍາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ທີ່ເທົ່າກັບ 95 KKip ແລະ 3,20 KKip ຕາມລໍາດັບ. ຈາກນັ້ນ :

- (ກ) ລາຍຮັບສໍາລັບຜະລິດຕະພັນ ກ ເທົ່າກັບ $100 \text{ KKip} \times [95 \text{ KKip} / (95 \text{ KKip} + 3,20 \text{ KKip})] = 96,74 \text{ KKip}$
- (ຂ) ລາຍຮັບສໍາລັບຜະລິດຕະພັນ ຂ ເທົ່າກັບ $100 \text{ KKip} \times [3,20 \text{ KKip} / (95 \text{ KKip} + 3,20 \text{ KKip})] = 3,26 \text{ KKip}$

ການສະໜອງການບໍລິການ

ຕົວຢ່າງ ທີ 14 ຄ່າຕິດຕັ້ງ

23ອ.18 ຜູ້ຂາຍຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີຄ່າຕິດຕັ້ງ ເປັນລາຍຮັບ ໂດຍອີງຕາມລະດັບຄວາມຄືບໜ້າຂອງການຕິດຕັ້ງ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ລາຍການດັ່ງກ່າວຈະເປັນສິ່ງສໍາຮອງສໍາລັບການຂາຍຜະລິດຕະພັນຊຶ່ງ, ໃນກໍລະນີດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ໃນເມື່ອຂາຍສິນຄ້າອອກ.

ຕົວຢ່າງ ທີ 15 ຄ່າບໍລິການ ທີ່ລວມຢູ່ໃນລາຄາຜະລິດຕະພັນ

23ອ.19 ຖ້າວ່າລາຄາຂາຍຜະລິດຕະພັນ ປະກອບດ້ວຍຈໍານວນເງິນທີ່ຈໍາແນກໄດ້ ສໍາລັບການບໍລິການຫຼັງຂາຍ (ເຊັ່ນ ການຊ່ວຍເຫຼືອຫຼັງຂາຍ ແລະ ການປັບປຸງຊຸດຄໍາສັ່ງໃຫ້ດີຂຶ້ນຫຼັງຈາກທີ່ຂາຍໄປແລ້ວ), ຜູ້ຂາຍລົງບັນຊີລໍຖ້າສະສາງຈໍານວນເງິນດັ່ງກ່າວ ແລະ ຄ່ອຍໆຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີເປັນລາຍຮັບ ຕະຫຼອດໄລຍະທີ່ມີການໃຫ້ບໍລິການ. ຈໍານວນເງິນລົງບັນຊີລໍຖ້າສະສາງ ແມ່ນຈໍານວນເງິນທີ່ກວມເອົາຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຄາດຄະເນດ້ານການບໍລິການ ທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນສັນຍາ, ພ້ອມກັບກໍາໄລທີ່ສົມເຫດສົມຜົນ ບໍ່ວ່າການບໍລິການດັ່ງກ່າວ.

ຕົວຢ່າງ ທີ 16 ຄຳນາຍໜ້າໂຄສະນາ

23ອ.20 ຄຳນາຍໜ້າໂຄສະນາ ຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີເວລາສິ້ນໂຄສະນາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໄດ້ເຜີຍແຜ່ສູ່ສາທາລະນະຊົນ. ສ່ວນລາຍໄດ້ຄ່າຜະລິດສິ້ນໂຄສະນາ ຕ້ອງຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ຕາມລະດັບຄວາມຄືບໜ້າຂອງວຽກງານດັ່ງກ່າວ.

ຕົວຢ່າງ ທີ 17 ຄຳນາຍໜ້າຕົວແທນປະກັນໄພ

23ອ.21 ຄຳນາຍໜ້າຕົວແທນປະກັນໄພທີ່ໄດ້ຮັບ ຫຼື ຕ້ອງຮັບ ຊຶ່ງບໍ່ກຳນົດໃຫ້ຕົວແທນໃຫ້ບໍລິການດ້ານອື່ນອີກ ຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ເປັນລາຍຮັບ ໂດຍຕົວແທນນັ້ນ ໃນມື້ທີ່ການເລີ່ມມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ ຫຼື ມີຕໍ່ສັນຍາປະກັນໄພໃໝ່. ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ, ເມື່ອອາດເປັນໄປໄດ້ທີ່ວ່າຕົວແທນນັ້ນ ຈະຕ້ອງໃຫ້ບໍລິການດ້ານອື່ນອີກ ຕະຫຼອດໄລຍະອາຍຸສັນຍາປະກັນໄພ, ຕົວແທນຕ້ອງລົງບັນຊີລໍຖ້າສະສາງຄຳນາຍໜ້າ ຫຼື ສ່ວນໃດໜຶ່ງຂອງຄຳນາຍໜ້າ, ແລະ ຄ່ອຍໆຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີລາຍການດັ່ງກ່າວ ເປັນລາຍຮັບ ຕະຫຼອດໄລຍະອາຍຸການປະຕິບັດສັນຍາປະກັນໄພ.

ຕົວຢ່າງ ທີ 18 ຄ່າຜ່ານປະຕູ

23ອ.22 ຜູ້ຂາຍ ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີລາຍຮັບ ທີ່ກຳນົດຈາກງານສະແດງ, ການກິນລ້ຽງ ແລະ ງານພິເສດອື່ນໆ ຖ້າຫາກໄດ້ມີການຈັດງານຂຶ້ນ. ຖ້າຄ່າຜ່ານປະຕູນັ້ນ ສາມາດເຂົ້າງານຫຼາຍປະເພດ, ຄ່າຜ່ານປະຕູຈະຖືກແບ່ງສ່ວນ ໃຫ້ກັບແຕ່ລະປະເພດງານທີ່ເໝາະສົມ ບົນພື້ນຖານຂອບເຂດການໃຫ້ບໍລິການສຳລັບແຕ່ລະງານ.

ຕົວຢ່າງ ທີ 19 ຄ່າຮຽນ

23ອ.23 ຜູ້ຂາຍ ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ລາຍຮັບ ຕະຫຼອດໄລຍະການຮຽນ.

ຕົວຢ່າງ ທີ 20 ຄ່າສະໝັກ, ຄ່າເຂົ້າເປັນສະມາຊິກ ແລະ ເງິນບຳລຸງ

23ອ.24 ການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ລາຍຮັບ ຂຶ້ນກັບລັກສະນະເນື້ອໃນຂອງການໃຫ້ບໍລິການ. ຖ້າວ່າຄ່າດັ່ງກ່າວ ອະນຸຍາດໃຫ້ເປັນພຽງແຕ່ເປັນສະມາຊິກ, ສ່ວນການບໍລິການ ຫຼື ຜະລິດຕະພັນອື່ນໆທັງໝົດຖືກຊຳລະຕ່າງຫາກ, ຫຼື ຖ້າຫາກມີເງິນບຳລຸງປະຈຳປີຕ່າງຫາກ, ຄ່າທຳນຽມເຫຼົ່ານີ້ ຈະຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີເປັນລາຍຮັບ ຖ້າຫາກແນ່ໃຈ ວ່າຈະສາມາດເກັບເງິນຄ່າທຳນຽມນັ້ນໄດ້. ຖ້າວ່າຄ່າທຳນຽມອະນຸຍາດໃຫ້ຜູ້ເປັນສະມາຊິກ ຮັບການບໍລິການ ຫຼື ເອກະສານ ຕະຫຼອດອາຍຸຂອງການເປັນສະມາຊິກ ຫຼື ໄດ້ສິດໃນການຊື້ສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ ໃນລາຄາທີ່ຕ່ຳກ່ວາ ທີ່ຄິດກັບຜູ້ທີ່ບໍ່ແມ່ນສະມາຊິກ, ຄ່າທຳນຽມດັ່ງກ່າວ ຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີບົນພື້ນຖານ ທີ່ສ່ອງແສງເຖິງຕາຕະລາງເວລາ, ລັກສະນະ ແລະ ຄຸນຄ່າຂອງຜົນປະໂຫຍດທີ່ໄດ້ສະໜອງໃຫ້ແກ່ສະມາຊິກ.

ຄ່າສິດທິເປັນຕົວແທນຈຳໜ່າຍ

23ອ.25 ຄ່າສິດທິເປັນຕົວແທນຈຳໜ່າຍ ອາດກວມເອົາການໃຫ້ບໍລິການເບື້ອງຕົ້ນ ແລະ ໃນຂັ້ນຕໍ່ໄປ, ອຸປະກອນ ແລະ ຊັບສົມບັດຄົງທີ່ມີຜົນຕົນອື່ນໆ ແລະ ການຖ່າຍທອດຄວາມຮູ້. ສະນັ້ນ, ຄ່າສິດທິເປັນຕົວແທນຈຳໜ່າຍ ຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີເປັນລາຍຮັບ ບົນພື້ນຖານທີ່ສ່ອງແສງເຖິງຈຸດປະສົງຂອງການອອກໃບເກັບຄ່າສິດທິດັ່ງກ່າວ. ວິທີການດັ່ງກ່າວນີ້ ເປັນສິ່ງແທດເໝາະສຳລັບການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີຄ່າສິດທິເປັນຕົວແທນຈຳໜ່າຍ.

ຕົວຢ່າງ ທີ 21 ຄ່າສິດທິເປັນຕົວແທນຈຳໜ່າຍ: ການສະໜອງອຸປະກອນ ແລະ ຊັບສົມບັດຄົງທີ່ມີຜົນຕົນອື່ນໆ

23ອ.26 ຜູ້ໃຫ້ສິດທິເປັນຕົວແທນ ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີມູນຄ່າຍຸຕິທຳຂອງຊັບສິນທີ່ໄດ້ຂາຍ ເປັນລາຍຮັບ ໃນເວລາສົ່ງມອບ ແລະ ໂອນກຳມະສິດລາຍການຊັບສິນດັ່ງກ່າວ.

ຕົວຢ່າງ ທີ 22 ຄ່າສິດທິເປັນຕົວແທນຈຳໜ່າຍ: ການສະໜອງການບໍລິການເບື້ອງຕົ້ນ ແລະ ຕາມຫຼັງ

23ອ.27 ຜູ້ໃຫ້ສິດທິເປັນຕົວແທນຈຳໜ່າຍ ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີຄ່າສິດທິໃນການໃຫ້ການບໍລິການຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ບໍ່ວ່າຈະນອນຢູ່ໃນຄ່າໃຫ້ສິດທິເບື້ອງຕົ້ນ ຫຼື ຄ່າສິດທິທີ່ແຍກຕ່າງຫາກກໍຕາມ, ເປັນລາຍຮັບ ເມື່ອໄດ້ໃຫ້ການບໍລິການ. ຖ້າວ່າຄ່າໃຫ້ສິດທິທີ່ແຍກຕ່າງຫາກບໍ່ກວມເອົາຄ່າບໍລິການຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ພ້ອມດ້ວຍກຳໄລຢ່າງສົມເຫດສົມຜົນ ທີ່ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຄ່າບໍລິການເບື້ອງຕົ້ນ ທີ່ພຽງພໍເພື່ອກວມເອົາຕົ້ນທຶນການບໍລິການທີ່ຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ທັງໃຫ້ກຳໄລທີ່ສົມເຫດສົມຜົນ ຕໍ່ການບໍລິການ

ດັ່ງກ່າວ, ຈະຖືກລົງບັນຊີລໍຖ້າສະສາງ ແລະ ຄ່ອຍໆຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີນັ້ນ ເປັນລາຍຮັບ ຕະຫຼອດໄລຍະການໃຫ້ບໍລິການ.

23ອ.28 ສັນຍາສິດທິເປັນຕົວແທນຈຳໜ່າຍ ອາດກຳນົດໃຫ້ຜູ້ໃຫ້ສິດທິເປັນຕົວແທນຈຳໜ່າຍ ສະໜອງອຸປະກອນ, ເຄື່ອງໃນສາງ ຫຼື ຊັບສົມບັດຄົງທີ່ມີຕົວຕົນອື່ນໆ ໃນລາຄາທີ່ຕ່ຳກ່ວາລາຄາທີ່ເກັບນຳຜູ້ອື່ນ ຫຼື ໃນລາຄາທີ່ບໍ່ມີກຳໄລຢ່າງສົມເຫດສົມຜົນ ບ່ວງການຂາຍດັ່ງກ່າວ. ໃນກໍລະນີດັ່ງກ່າວນີ້, ພາກສ່ວນໜຶ່ງຂອງຄຳສິດທິເບື້ອງຕົ້ນ ຊຶ່ງພຽງພໍເພື່ອກວມເອົາຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທີ່ຄາດຄະເນທີ່ເປັນສ່ວນເກີນລາຄາດັ່ງກ່າວ ແລະ ໃຫ້ກຳໄລອັນສົມເຫດສົມຜົນໃນການຂາຍດັ່ງກ່າວ, ຕ້ອງຖືກລົງບັນຊີລໍຖ້າສະສາງ ແລະ ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີຕະຫຼອດໄລຍະຊຶ່ງເປັນໄປໄດ້ ທີ່ສິນຄ້າຈະຖືກຂາຍ ໃຫ້ຜູ້ໄດ້ສິດທິເປັນຕົວແທນຈຳໜ່າຍ. ຍອດເຫຼືອຂອງຄຳສິດທິເບື້ອງຕົ້ນ ຖືກລົງບັນຊີເປັນລາຍຮັບ ຖ້າວ່າຜົນການດຳເນີນງານການບໍລິການເບື້ອງຕົ້ນທັງໝົດ ແລະ ການປະຕິບັດຂໍ້ຜູກພັນອື່ນໆ ຂອງຜູ້ໃຫ້ສິດທິເປັນຕົວແທນຈຳໜ່າຍ (ເຊັ່ນການຊ່ວຍເຫຼືອໃນການເລືອກສະຖານທີ່, ການກໍ່ສ້າງພະນັກງານ, ການປະກອບທຶນ ແລະ ການໂຄສະນາ) ໄດ້ຖືກປະຕິບັດເປັນສ່ວນໃຫຍ່ແລ້ວ.

23ອ.29 ການໃຫ້ບໍລິການເບື້ອງຕົ້ນ ແລະ ຂໍ້ຜູກພັນອື່ນໆ ກ່ຽວກັບສັນຍາສິດທິເປັນຕົວແທນຈຳໜ່າຍ ອາດຂຶ້ນກັບຈຳນວນຈຸດຂາຍ ແຕ່ລະລາຍໃນເຂດດັ່ງກ່າວນັ້ນ. ໃນກໍລະນີດັ່ງກ່າວ, ຄຳສິດທິບ່ວງການໃຫ້ບໍລິການເບື້ອງຕົ້ນ ຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີເປັນລາຍຮັບ ຕາມອັດຕາສ່ວນຈຳນວນຈຸດຂາຍຊຶ່ງການໃຫ້ບໍລິການເບື້ອງຕົ້ນ ໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂດຍສ່ວນໃຫຍ່ແລ້ວ.

23ອ.30 ຖ້າວ່າຄຳສິດທິເບື້ອງຕົ້ນ ກຳນົດໃຫ້ເກັບກູ້ຄືນໄດ້ເປັນຫຼາຍໆວດ ແລະ ຖ້າມີຄວາມບໍ່ແນ່ນອນຫຼາຍ ວ່າຈະເກັບກູ້ຄືນທັງໝົດໄດ້, ຄຳສິດທິນັ້ນຈະຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ຕາມເງິນສົດແຕ່ລະໆວດທີ່ໄດ້ຮັບຕົວຈິງ.

ຕົວຢ່າງ ທີ 23 ຄຳສິດທິເປັນຕົວແທນຈຳໜ່າຍ: ຄຳສິດທິໃນການເປັນຕົວແທນຈຳໜ່າຍຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ

23ອ.31 ຄຳສິດທິ ທີ່ໄດ້ອອກໃບເກັບເງິນສຳລັບການນຳໃຊ້ສິດທິຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ຕາມສັນຍາ, ຫຼື ສຳລັບການໃຫ້ບໍລິການອື່ນໆ ຕະຫຼອດໄລຍະປະຕິບັດສັນຍາ, ຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີເປັນລາຍຮັບ ເມື່ອໄດ້ສະໜອງການບໍລິການ ຫຼື ເມື່ອມີການນຳໃຊ້ສິດທິ.

ຕົວຢ່າງ ທີ 24 ຄຳສິດທິເປັນຕົວແທນຈຳໜ່າຍ: ລາຍການເຄື່ອນໄຫວທີ່ມີລັກສະນະເປັນຕົວແທນ

23ອ.32 ອາດມີລາຍການເຄື່ອນໄຫວ ລະຫວ່າງຜູ້ໃຫ້ສິດເປັນຕົວແທນຈຳໜ່າຍ ແລະ ຜູ້ຮັບສິດທິເປັນຕົວແທນຈຳໜ່າຍ ຊຶ່ງ, ທາງດ້ານເນື້ອແທ້, ເຮັດໃຫ້ຜູ້ໃຫ້ສິດເປັນຕົວແທນຈຳໜ່າຍ ດຳເນີນການໃນຖານະເປັນຕົວແທນຂອງຜູ້ຮັບສິດທິເປັນຕົວແທນຈຳໜ່າຍ. ຕົວຢ່າງ, ຜູ້ໃຫ້ສິດເປັນຕົວແທນຈຳໜ່າຍ ອາດສົ່ງຊື້ວັດຖຸປະກອບ ແລະ ຈັດສົ່ງໃຫ້ຜູ້ຮັບສິດທິເປັນຕົວແທນຈຳໜ່າຍໂດຍບໍ່ມີຜົນກຳໄລ. ລາຍການເຄື່ອນໄຫວດັ່ງກ່າວບໍ່ເຮັດໃຫ້ເກີດມີລາຍຮັບ.

ຕົວຢ່າງ ທີ 25 ຄຳບໍລິການການສ້າງຊຸດຄຳສັ່ງສະເພາະ

23ອ.33 ຜູ້ສ້າງຊຸດຄຳສັ່ງ ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີຄຳບໍລິການການສ້າງຊຸດຄຳສັ່ງສະເພາະ ເປັນລາຍຮັບ ຕາມລະດັບຜົນສຳເລັດ ຄວາມຄືບໜ້າຂອງວຽກງານ, ລວມທັງວຽກງານບໍລິການທີ່ໄດ້ສະໜອງຫຼັງຈາກການຈັດສົ່ງຊຸດຄຳສັ່ງ.

ດອກເບ້ຍ, ຄຳສິດທິ ແລະ ເງິນປັນຜົນ

ຕົວຢ່າງ ທີ 26 ຄຳທຳນຽມໃບອະນຸຍາດ ແລະ ຄຳສິດທິ

23ອ.34 ຜູ້ອອກໃບອະນຸຍາດ ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີຄຳທຳນຽມໃບອະນຸຍາດ ແລະ ຄຳສິດທິ ສຳລັບການນຳໃຊ້ຊັບສິນຂອງວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງ (ເຊັ່ນເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ, ປະຕັງ, ຊຸດຄຳສັ່ງ, ລິຂະສິດໃນສຽງເພງ, ກ້ຽມດັບສະບັບ ແລະ ພິມຮູບເງົາ) ອີງຕາມເນື້ອແທ້ຂອງສັນຍາ. ໃນພາກປະຕິບັດຕົວຈິງ, ການລົງບັນຊີດັ່ງກ່າວສາມາດດຳເນີນຕາມວິທີການແບບສະເໝີຕົວ ບົນພື້ນຖານອາຍຸການຂອງສັນຍາ ເຊັ່ນ ຖ້າວ່າຜູ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກໃບອະນຸຍາດມີສິດນຳໃຊ້ບາງເຕັກໂນໂລຊີສະເພາະໃນຮອບເວລາອັນແນ່ນອນໃດໜຶ່ງ.

23ອ.35 ການອະນຸມັດສິດທິ ສຳລັບຄຳສິດທິຄົງທີ່ ຫຼື ການຄຳປະກັນທີ່ບໍ່ສາມາດທົດແທນຄືນໄດ້ ອີງຕາມສັນຍາທີ່ລົບລ້າງບໍ່ໄດ້ ຊຶ່ງອະນຸຍາດຜູ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກໃບອະນຸຍາດໃຫ້ນຳໃຊ້ສິດທິດັ່ງກ່າວຢ່າງເສລີ ໂດຍທີ່ຜູ້ອອກໃບອະນຸຍາດ ບໍ່ມີຂໍ້ຜູກພັນອື່ນໆໃດໆໃນເນື້ອແທ້ແລ້ວ ຖືວ່າ ເປັນການຂາຍ. ຕົວຢ່າງ ຄືສັນຍາອະນຸຍາດ ໃຫ້ນຳໃຊ້ຊຸດຄຳສັ່ງ ເມື່ອຜູ້ອອກໃບອະນຸຍາດ ບໍ່ມີຂໍ້ຜູກພັນໃດໆຫຼັງຈາກການລົງມອບ. ຕົວຢ່າງອັນໜຶ່ງອີກຄື ການໃຫ້ສິດທິໃນການຈັດສາຍພິມຮູບເງົາໃນຕະ

ຫຼາດຊຶ້ງຜູ້ອອກໃບອະນຸຍາດ ບໍ່ມີອຳນາດຄວບຄຸມຜູ້ແຈກຢາຍ ແລະ ບໍ່ຄາດຫວັງວ່າຈະໄດ້ຮັບລາຍຮັບເພີ່ມຕື່ມ ຈາກການຂາຍປີ. ໃນກໍລະນີດັ່ງກ່າວ, ລາຍຮັບຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີໃນເວລາຂາຍ.

23ອ.36 ໃນບາງກໍລະນີ, ການທີ່ໄດ້ຮັບ ຫຼື ບໍ່ໄດ້ຮັບຄ່າທຳນຽມໃບອະນຸຍາດ ຫຼື ຄ່າສິດທິ ແມ່ນຂຶ້ນກັບການເກີດຂຶ້ນຂອງເຫດການໃນອະນາຄົດ. ໃນກໍລະນີດັ່ງກ່າວ, ລາຍຮັບ ຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີກໍຕໍ່ເມື່ອວ່າອາດເປັນໄປໄດ້ ທີ່ຈະໄດ້ຮັບຄ່າທຳນຽມ ຫຼື ຄ່າສິດທິ, ຊຶ່ງຕາມປົກກະຕິແລ້ວ ແມ່ນໃນເວລາທີ່ເຫດການດັ່ງກ່າວໄດ້ເກີດຂຶ້ນ.

ການສົມທຽບກັບ IFRS ສໍາລັບ ວນກ
ມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ຄືກັນກັບ IFRS ສໍາລັບ ວນກ.

ໝວດ 24

ເງິນຊ່ວຍໝູນຂອງລັດຖະບານ

ຂອບເຂດຂອງໝວດນີ້

- 24.1 ໝວດດັ່ງກ່າວ ກຳນົດການລົງບັນຊີ ສຳລັບເງິນຊ່ວຍໝູນຂອງລັດຖະບານທັງໝົດ. **ເງິນຊ່ວຍໝູນຂອງລັດຖະບານ** ແມ່ນ ການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງລັດ ໃນຮູບການໂອນຊັບພະຍາກອນໃຫ້ວິສາຫະກິດໜຶ່ງ ໂດຍການທົດແທນຜົນການປະຕິບັດງານຜ່ານ ມາ ຫຼື ໃນອະນາຄົດ ທີ່ວິສາຫະກິດໄດ້ ແລະ ຈະປະຕິບັດໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມເງື່ອນໄຂສະເພາະ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບກິດຈະກຳ ດຳເນີນງານ ຂອງວິສາຫະກິດ.
- 24.2 ເງິນຊ່ວຍໝູນຂອງລັດຖະບານ ບໍ່ລວມເອົາຮູບການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງລັດ ຊຶ່ງບໍ່ສາມາດກຳນົດມູນຄ່າຢ່າງສົມເຫດສົມຜົນໄດ້ ແລະ ລາຍການເຄື່ອນໄຫວກັບອົງການລັດ ທີ່ບໍ່ສາມາດຈຳແນກອອກຈາກລາຍການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດປົກກະຕິຂອງວິ ສາຫະກິດ.
- 24.3 ໝວດດັ່ງກ່າວນີ້ບໍ່ເວົ້າເຖິງການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງລັດໃຫ້ແກ່ວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງ ໃນຮູບການອະນຸມັດຜົນປະໂຫຍດທີ່ມີ ໃນ ເວລາຄິດໄລ່ກຳໄລຖືກເສຍອາກອນ ຫຼື ການຂາດທຶນດ້ານອາກອນ, ຫຼື ທີ່ໄດ້ຄິດໄລ່ ຫຼື ຈຳກັດບົນພື້ນຖານໜີ້ສິນອາກອນ ລາຍຮັບ. ຕົວຢ່າງ ກ່ຽວກັບຜົນປະໂຫຍດດັ່ງກ່າວ ລວມມີການຍົກເວັ້ນອາກອນລາຍຮັບ, ສິນເຊື່ອອາກອນ ເພື່ອການ ລົງທຶນ, ການຫັກຄ່າຫຼັກຢູນແບບເລັ່ງລັດ ແລະ ອັດຕາອາກອນລາຍຮັບຫຼຸດຜ່ອນ. ໝວດ 29 *ອາກອນລາຍຮັບ* ເວົ້າເຖິງ ການລົງບັນຊີ ກ່ຽວກັບອາກອນທີ່ອີງຕາມລາຍຮັບ.

ການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ແລະ ການຕີມູນຄ່າ

- 24.4 ວິສາຫະກິດຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີເງິນຊ່ວຍໝູນຂອງລັດຖະບານ ຄືດັ່ງລຸ່ມນີ້ :
- (ກ) ເງິນຊ່ວຍໝູນ ທີ່ບໍ່ກຳນົດໃຫ້ຜູ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຕ້ອງບັນລຸເງື່ອນໄຂດ້ານຜົນການດຳເນີນງານໃນອະນາຄົດ ຖືກຮັບຮູ້ ລາຍການບັນຊີເປັນລາຍຮັບ ເມື່ອມີສິດທິຮັບເງິນຊ່ວຍໝູນນັ້ນ ;
 - (ຂ) ເງິນຊ່ວຍໝູນ ທີ່ກຳນົດໃຫ້ຜູ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຕ້ອງບັນລຸເງື່ອນໄຂດ້ານຜົນການດຳເນີນງານໃນອະນາຄົດ ຈະຖືກຮັບ ຮູ້ລາຍການບັນຊີເປັນລາຍຮັບ ກໍຕໍ່ເມື່ອວ່າໄດ້ບັນລຸເງື່ອນໄຂດ້ານຜົນການດຳເນີນງານນັ້ນເທົ່ານັ້ນ ;
 - (ຄ) ເງິນຊ່ວຍໝູນ ທີ່ໄດ້ຮັບກ່ອນທີ່ຈະມີເງື່ອນໄຂມາດຕະຖານການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີນັ້ນ ເປັນລາຍຮັບ ຕ້ອງຖືກຮັບຮູ້ ລາຍການບັນຊີເປັນໜີ້ສິນ.
- 24.5 ວິສາຫະກິດຕ້ອງຕີມູນຄ່າເງິນຊ່ວຍໝູນ ຕາມມູນຄ່າຍຸຕິທຳຂອງຊັບສິນ ທີ່ໄດ້ຮັບ ຫຼື ຕ້ອງຮັບ.

ການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານ

- 24.6 ວິສາຫະກິດ ຕ້ອງເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານລຸ່ມນີ້ ກ່ຽວກັບເງິນຊ່ວຍໝູນຂອງລັດຖະບານ:
- (ກ) ລັກສະນະເນື້ອໃນ ແລະ ຈຳນວນເງິນຊ່ວຍໝູນຂອງລັດຖະບານ ທີ່ໄດ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ໃນເອກະສານລາຍງານ ການເງິນ ;
 - (ຂ) ເງື່ອນໄຂທີ່ບໍ່ໄດ້ບັນລຸ ແລະ ສິ່ງທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນອື່ນໆ ທີ່ຕິດພັນກັບ ເງິນຊ່ວຍໝູນຂອງລັດຖະບານ ທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບຮູ້ ລາຍການບັນຊີໃນຜົນໄດ້ຮັບ ;
 - (ຄ) ການຊີ້ແຈງ ກ່ຽວກັບຮູບການການຊ່ວຍເຫຼືອອື່ນໆຂອງລັດ ຊຶ່ງວິສາຫະກິດໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດໂດຍກົງ.
- 24.7 ເພື່ອຈຸດປະສົງໃນການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນວັກ 24.6(ຄ), ການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງລັດແມ່ນມາດຕະການໜຶ່ງ ຂອງລັດທີ່ນຳໃຊ້ເພື່ອແນໃສ່ສະໜອງຜົນປະໂຫຍດດ້ານເສດຖະກິດສະເພາະໃຫ້ແກ່ວິສາຫະກິດ ຫຼື ວິສາຫະກິດຕ່າງໆ ທີ່

ໄດ້ບັນລຸຕາມເງື່ອນໄຂມາດຕະຖານທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້. ຕົວຢ່າງລວມມີ ຄຳປຶກສາທາງດ້ານເຕັກນິກ ຫຼື ການຕະຫຼາດ ໂດຍບໍ່
ເກັບຄ່າ, ການໃຫ້ການຄ້າປະກັນ ແລະ ເງິນໃຫ້ກູ້ຢືມທີ່ບໍ່ມີດອກເບ້ຍ ຫຼື ດອກເບ້ຍຕ່ຳ.

ການສົມທຽບກັບ IFRS ສຳລັບ ວນກ
ມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ຄືກັນກັບ IFRS ສຳລັບ ວນກ.

ໝວດ 25

ຄ່າກູ້ຢືມເງິນ

ຂອບເຂດຂອງໝວດນີ້

25.1 ໝວດດັ່ງກ່າວນີ້ ກຳນົດການລົງບັນຊີ ສໍາລັບຄ່າກູ້ຢືມເງິນ. ຄ່າກູ້ຢືມເງິນ ແມ່ນດອກເບ້ຍ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍອື່ນໆ ຊຶ່ງວິສາຫະກິດໄດ້ສ້າງຂຶ້ນໂດຍຕິດພັນກັບການກູ້ຢືມເງິນ. ຄ່າກູ້ຢືມເງິນລວມມີ :

- (ກ) ລາຍຈ່າຍດອກເບ້ຍ ຄິດໄລ່ຕາມວິທີການຄິດໄລ່ດອກເບ້ຍຕົວຈິງ ທີ່ໄດ້ນໍາສະເໜີໃນໝວດ 11 ເຄື່ອງມືການເງິນພື້ນຖານ.
- (ຂ) ລາຍຈ່າຍການເງິນ ທີ່ພົວພັນກັບສັນຍາເຊົ່າການເງິນ ທີ່ຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີຕາມໝວດ 20 ສັນຍາເຊົ່າ.
- (ຄ) ສ່ວນຜິດດ່ຽງດ້ານອັດຕາແລກປ່ຽນທີ່ກຳນົດຈາກການກູ້ຢືມເງິນເປັນສະກຸນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ, ສ່ວນທີ່ນໍາມາປັບປຸງກັບຄ່າດອກເບ້ຍ.

ການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ

25.2 ວິສາຫະກິດຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ຄ່າກູ້ຢືມເງິນທັງໝົດເປັນລາຍຈ່າຍ ໃນກໍາໄລ ຫຼື ຂາດທຶນໃນປີທີ່ລາຍການດັ່ງກ່າວໄດ້ເກີດຂຶ້ນ.

ການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານ

25.3 ວັກ 5.5(ຂ) ກຳນົດໃຫ້ເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທາງການເງິນ. ວັກ 11.48(ຂ) ກຳນົດໃຫ້ເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບລາຍຈ່າຍຄ່າດອກເບ້ຍ (ໂດຍນໍາໃຊ້ວິທີການຄິດໄລ່ດອກເບ້ຍຕົວຈິງ) ສໍາລັບໜີ້ສິນການເງິນທີ່ບໍ່ໄດ້ລົງບັນຊີຕາມມູນຄ່າຍຸຕິທໍາ ຜ່ານກໍາໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ. ໝວດດັ່ງກ່າວນີ້ ບໍ່ໄດ້ກຳນົດໃຫ້ເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານເພີ່ມເຕີມອື່ນໃດໆ.

ການສົມທຽບກັບ IFRS ສໍາລັບ ວນກ
ມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ຄືກັນກັບ IFRS ສໍາລັບ ວນກ.

ໝວດ 26

ການຊໍາລະຕາມຮຸ້ນ

ຂອບເຂດຂອງໝວດນີ້

26.1 ໝວດດັ່ງກ່າວນີ້ ກຳນົດການລົງບັນຊີ ສໍາລັບທຸກລາຍການເຄື່ອນໄຫວການຊໍາລະຕາມຮຸ້ນ ທີ່ລວມມີ:

- (ກ) ລາຍການເຄື່ອນໄຫວການຊໍາລະຕາມຮຸ້ນທີ່ຈ່າຍເປັນທຶນເຈົ້າຂອງ, ໃນນັ້ນ ວິສາຫະກິດໄດ້ສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການມາ ເປັນສິ່ງຕອບແທນສໍາລັບເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດທຶນເຈົ້າຂອງຂອງວິສາຫະກິດ (ຊຶ່ງໃນນັ້ນ ມີຮຸ້ນ ຫຼື ສິດທິໃນການຊື້ຮຸ້ນ) ;
- (ຂ) ລາຍການເຄື່ອນໄຫວການຊໍາລະຕາມຮຸ້ນ ທີ່ຈ່າຍເປັນເງິນສົດ, ໃນນັ້ນ ວິສາຫະກິດໄດ້ສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການມາ ຜ່ານການສ້າງໜີ້ສິນນໍາຜູ້ສະໜອງສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ ໃນຈຳນວນເງິນທີ່ອົງຕາມລາຄາ (ຫຼື ມູນຄ່າ) ຂອງຮຸ້ນຂອງວິສາຫະກິດ ຫຼື ເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດທຶນເຈົ້າຂອງອື່ນໆຂອງວິສາຫະກິດ ; ແລະ
- (ຄ) ລາຍການເຄື່ອນໄຫວຊຶ່ງໃນນັ້ນ ວິສາຫະກິດ ຮັບ ຫຼື ໄດ້ ສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການມາ ແລະ ຊຶ່ງເງື່ອນໄຂຂອງສັນຍາເຮັດໃຫ້ທົ່ວໜ່ວຍ ຫຼື ຜູ້ສະໜອງສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການດັ່ງກ່າວສາມາດເລືອກໄດ້ ລະຫວ່າງການທີ່ວ່າວິສາຫະກິດຈະຊໍາລະລາຍການເຄື່ອນໄຫວເປັນເງິນສົດ (ຫຼື ເປັນຊັບສິນອື່ນໆ) ຫຼື ດ້ວຍການອອກເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດທຶນເຈົ້າຂອງ.

26.2 ລາຍການເຄື່ອນໄຫວການຊໍາລະຕາມຮຸ້ນທີ່ຈ່າຍເປັນເງິນສົດ ປະກອບດ້ວຍສິດທິທີ່ຈະໄດ້ຮັບປະໂຫຍດ ຈາກລາຄາຮຸ້ນທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ. ຕົວຢ່າງ ວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງສາມາດແຈກຢາຍສິດທິທີ່ຈະໄດ້ຮັບປະໂຫຍດຈາກລາຄາຮຸ້ນທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນໃຫ້ພະນັກງານຂອງຕົນເອງ ດັ່ງເປັນການທົດແທນແຮງງານສ່ວນໜຶ່ງໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ, ຊຶ່ງພະນັກງານເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຮັບສິດທິ ຕໍ່ການຊໍາລະເງິນສົດໃນອະນາຄົດ (ແທນທີ່ຮັບເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດທຶນເຈົ້າຂອງ), ທີ່ອົງຕາມການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງລາຄາຮຸ້ນຂອງວິສາຫະກິດສົມທຽບໃສ່ລະດັບທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນເບື້ອງຕົ້ນ. ຫຼືວ່າ ວິສາຫະກິດສາມາດໃຫ້ສິດທິພະນັກງານຂອງຕົນເອງ ທີ່ຈະໄດ້ຮັບການຊໍາລະເງິນສົດໃນອະນາຄົດ ໂດຍການໃຫ້ເຂົາເຈົ້າໄດ້ສິດທິທີ່ຈະໄດ້ຮຸ້ນ (ລວມທັງຮຸ້ນທີ່ຈະອອກຈຳໜ່າຍເວລາປະຕິບັດສິດທິໃນການຊື້ຮຸ້ນ) ຊຶ່ງໄຖ່ຖອນຄືນໄດ້, ບໍ່ວ່າໃນລັກສະນະແບບບັງຄັບ (ເຊັ່ນ ກໍລະນີສິ້ນສຸດສັນຍາແຮງງານ), ຫຼື ຕາມການຕັດສິນໃຈເລືອກຂອງພະນັກງານ ກໍຕາມ.

ການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ

26.3 ວິສາຫະກິດຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ ທີ່ໄດ້ຮັບ ຫຼື ໄດ້ຊື້ ຈາກລາຍການເຄື່ອນໄຫວການຊໍາລະຕາມຮຸ້ນ ເມື່ອໄດ້ຮັບສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ. ວິສາຫະກິດຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ທຶນເຈົ້າຂອງ ທີ່ພົວພັນສ່ວນເພີ່ມຖ້າວ່າໄດ້ຮັບສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ ຈາກລາຍການເຄື່ອນໄຫວການຊໍາລະຕາມຮຸ້ນທີ່ຈ່າຍເປັນທຶນເຈົ້າຂອງ, ຫຼື ເປັນໜີ້ສິນ ຖ້າວ່າໄດ້ຊື້ສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການຈາກລາຍການເຄື່ອນໄຫວການຊໍາລະຕາມຮຸ້ນທີ່ຈ່າຍເປັນເງິນສົດ.

26.4 ຖ້າວ່າສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການທີ່ໄດ້ຮັບ ຫຼື ໄດ້ຊື້ ຈາກລາຍການເຄື່ອນໄຫວການຊໍາລະຕາມຮຸ້ນ ຫາກບໍ່ໄດ້ຕາມເງື່ອນໄຂການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີເປັນຊັບສິນ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງໄດ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີລາຍການດັ່ງກ່າວ ເປັນລາຍຈ່າຍ.

ການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີເມື່ອມີເງື່ອນໄຂການໄດ້ຮັບສິດ

26.5 ຖ້າວ່າ ການຊໍາລະຕາມຮຸ້ນ ທີ່ໄດ້ໃຫ້ພະນັກງານ ຫາກພາໃຫ້ພະນັກງານໄດ້ຮັບສິດທັນທີ, ພະນັກງານນັ້ນບໍ່ຈຳເປັນຈະຕ້ອງຜ່ານໄລຍະຮັບໃຊ້ສະເພາະ ກ່ອນທີ່ຈະໄດ້ຮັບສິດຢ່າງບໍ່ມີເງື່ອນໄຂຕໍ່ການຊໍາລະຕາມຮຸ້ນ. ຖ້າປາສະຈາກຫຼັກຖານພິສູດເປັນແນວອື່ນ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງສົມມຸດຖານວ່າ ພະນັກງານໄດ້ໃຫ້ການຮັບໃຊ້ເປັນສິ່ງຕອບແທນການຊໍາລະຕາມຮຸ້ນແລ້ວ. ໃນກໍລະນີດັ່ງກ່າວ, ໃນວັນທີມອບສິດ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີການຮັບໃຊ້ທີ່ໄດ້ຮັບທັງໝົດນັ້ນ, ພ້ອມດ້ວຍ ການເພີ່ມຂຶ້ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງທຶນເຈົ້າຂອງ ຫຼື ຂອງໜີ້ສິນ.

- 26.6 ຖ້າວ່າ ການຊຳລະຕາມຮຸ້ນ ຫາກຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຮັບສິດ ຈົນກວ່າພະນັກງານຈະບັນລຸໄລຍະການຮັບໃຊ້ອັນແນ່ນອນ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງສົມມຸດຖານວ່າ ຕົນຈະໄດ້ຮັບການຮັບໃຊ້ຈາກຄູ່ສັນຍາ ເພື່ອເປັນສິ່ງຕອບແທນກັບການຊຳລະຕາມຮຸ້ນ ໃນອະນາຄົດ, ໃນໄລຍະເວລາທີ່ໄດ້ຮັບສິດ. ວິສາຫະກິດຕ້ອງລົງບັນຊີການຮັບໃຊ້ດັ່ງກ່າວ ຕາມລະດັບຄວາມຄືບໜ້າຂອງວຽກງານທີ່ປະກອບໂດຍພະນັກງານ ໃນໄລຍະທີ່ໄດ້ຮັບສິດໃນການຊຳລະຕາມຮຸ້ນ ແລະ ລົງບັນຊີການເພີ່ມຂຶ້ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງທຶນເຈົ້າຂອງ ຫຼື ທີ່ສິນ.

ການຕີມູນຄ່າລາຍລາຍການເຄື່ອນໄຫວການຊຳລະຕາມຮຸ້ນທີ່ຈ່າຍເປັນທຶນເຈົ້າຂອງ

ຫຼັກການການຕີມູນຄ່າ

- 26.7 ສຳລັບລາຍການເຄື່ອນໄຫວການຊຳລະຕາມຮຸ້ນທີ່ຈ່າຍເປັນທຶນເຈົ້າຂອງ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງຕີມູນຄ່າສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການທີ່ໄດ້ຮັບ ແລະ ສ່ວນເພີ່ມຂຶ້ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງທຶນເຈົ້າຂອງ ຕາມມູນຄ່າຍຸຕິທຳຂອງສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການທີ່ໄດ້ຮັບ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າບໍ່ສາມາດຄາດຄະເນມູນຄ່າຍຸຕິທຳດັ່ງກ່າວຢ່າງໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້. ຖ້າວ່າວິສາຫະກິດບໍ່ສາມາດຄາດຄະເນມູນຄ່າຍຸຕິທຳ ຂອງສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການທີ່ໄດ້ຮັບຢ່າງໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້, ຕ້ອງໄດ້ຕີມູນຄ່າ ສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການດັ່ງກ່າວ ແລະ ສ່ວນເພີ່ມຂຶ້ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງທຶນເຈົ້າຂອງ ໂດຍສົມທົບໃສ່ມູນຄ່າຍຸຕິທຳຂອງເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດທຶນເຈົ້າຂອງທີ່ໄດ້ແບ່ງປັນໃຫ້. ເພື່ອປະຕິບັດຂໍ້ກຳນົດດັ່ງກ່າວໃສ່ລາຍການເຄື່ອນໄຫວທີ່ໄດ້ດຳເນີນກັບພະນັກງານ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ໃຫ້ການບໍລິການຄ້າຍຄືກັນ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງຕີມູນຄ່າຍຸຕິທຳ ຂອງການບໍລິການທີ່ໄດ້ຮັບ ສົມທົບໃສ່ມູນຄ່າຍຸຕິທຳຂອງເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດທຶນເຈົ້າຂອງ ທີ່ໄດ້ແຈກຢາຍ, ຍ້ອນວ່າ, ຕາມປົກກະຕິ ຈະບໍ່ສາມາດຄາດຄະເນມູນຄ່າຍຸຕິທຳຂອງການບໍລິການທີ່ໄດ້ຮັບຢ່າງໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້.
- 26.8 ກ່ຽວກັບ ລາຍການເຄື່ອນໄຫວກັບພະນັກງານ (ລວມທັງພາກສ່ວນອື່ນ ທີ່ໃຫ້ການບໍລິການຄ້າຍຄືກັນ), ມູນຄ່າຍຸຕິທຳຂອງເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດທຶນເຈົ້າຂອງ ຕ້ອງໄດ້ຕີມູນຄ່າໃນວັນທີໃຫ້ສິດ. ສຳລັບລາຍການເຄື່ອນໄຫວກັບພາກສ່ວນອື່ນທີ່ບໍ່ແມ່ນພະນັກງານ, ມີການຕີມູນຄ່າແມ່ນມີທີ່ວິສາຫະກິດໄດ້ຮັບສິນຄ້າ ຫຼື ມີທີ່ຄູ່ສັນຍາໄດ້ໃຫ້ການບໍລິການ.
- 26.9 ການໃຫ້ເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດທຶນເຈົ້າຂອງ ອາດຂຶ້ນກັບເງື່ອນໄຂທີ່ວ່າພະນັກງານຕ້ອງບັນລຸບາງເງື່ອນໄຂການຮັບສິດທີ່ກຳນົດໄວ້ ຊຶ່ງຕິດພັນກັບວຽກງານ ຫຼື ຜົນການດຳເນີນງານ. ຕົວຢ່າງ, ການໃຫ້ຮຸ້ນ ຫຼື ສິດທິໃນການຊື້ຮຸ້ນໃຫ້ພະນັກງານ ຕາມປົກກະຕິແມ່ນຂຶ້ນກັບເງື່ອນໄຂທີ່ພະນັກງານຍັງຈະຮັບໃຊ້ວິສາຫະກິດໃນໄລຍະເວລາອັນແນ່ນອນໃດໜຶ່ງ. ອາດມີບາງເງື່ອນໄຂດ້ານຜົນການດຳເນີນງານທີ່ຕ້ອງໄດ້ບັນລຸ, ເຊັ່ນການທີ່ວິສາຫະກິດຕ້ອງບັນລຸອັດຕາການເຕີບໂຕຂອງກຳໄລທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ (ເງື່ອນໄຂການໄດ້ຮັບສິດທີ່ບໍ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຕະຫຼາດ) ຫຼື ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງລາຄາຮຸ້ນຂອງວິສາຫະກິດທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ (ເງື່ອນໄຂການໄດ້ຮັບສິດ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຕະຫຼາດ). ເງື່ອນໄຂການໄດ້ຮັບສິດທັງໝົດ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບພຽງແຕ່ການບັນລຸຜົນໃນໄລຍະປະຕິບັດງານຂອງພະນັກງານ ຫຼື ກັບເງື່ອນໄຂດ້ານຜົນການດຳເນີນງານທີ່ບໍ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຕະຫຼາດ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາ ເມື່ອມີການປະເມີນຜົນຈຳນວນເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດທຶນເຈົ້າຂອງ ທີ່ຄາດວ່າຈະໄດ້ຮັບສິດ. ຜົນຕາມມາຄື, ວິສາຫະກິດຈະກວດກາຄືນຕົວເລກຄາດຄະເນປະຕິບັດດັ່ງກ່າວ, ຖ້າຈຳເປັນ, ຖ້າຂໍ້ມູນຂ່າວສານໃໝ່ ຫາກຊີ້ບອກວ່າຈຳນວນເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດທຶນເຈົ້າຂອງນັ້ນ ຊຶ່ງຄາດວ່າຈະໄດ້ຮັບສິດ ແຕກຕ່າງກັບການຄາດຄະເນໄລຍະຜ່ານມາ. ໃນມື້ໄດ້ຮັບສິດ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງດັດແກ້ຕົວເລກຄາດຄະເນ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ເທົ່າກັບ ຈຳນວນເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດທຶນເຈົ້າຂອງທີ່ໄດ້ຮັບສິດໃນທີ່ສຸດ. ເງື່ອນໄຂການໄດ້ຮັບສິດຕາມຕະຫຼາດ ແລະ ການບໍ່ໄດ້ຮັບສິດທັງໝົດລ້ວນແຕ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາເພື່ອປະເມີນຜົນ ມູນຄ່າຍຸຕິທຳຂອງຮຸ້ນ ຫຼື ສິດທິໃນການຊື້ຮຸ້ນ ໃນມື້ການຕີມູນຄ່າ, ໂດຍບໍ່ມີການປັບປຸງຕາມຫຼັງ ເຖິງແມ່ນວ່າ ຜົນໄດ້ຮັບຈະອອກມາແນວໃດກໍຕາມ.

ຮຸ້ນ

- 26.10 ວິສາຫະກິດຕ້ອງຕີມູນຄ່າຍຸຕິທຳ ຂອງຮຸ້ນ (ແລະ ສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການທີ່ພົວພັນ ທີ່ໄດ້ຮັບ) ຕາມສາມລະດັບການຕີມູນຄ່າດັ່ງລຸ່ມນີ້:
- (ກ) ຖ້າຫາກ ມີລາຄາໃນຕະຫຼາດທີ່ສັງເກດໄດ້ສຳລັບເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດທຶນເຈົ້າຂອງທີ່ໄດ້ໃຫ້, ຄວນນຳໃຊ້ລາຄາດັ່ງກ່າວນັ້ນ.
 - (ຂ) ຖ້າຫາກ ບໍ່ມີລາຄາໃນຕະຫຼາດທີ່ສັງເກດໄດ້, ຄວນຕີມູນຄ່າຍຸຕິທຳຂອງເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດທຶນເຈົ້າຂອງທີ່ໄດ້ໃຫ້

ໂດຍນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນທີ່ສັງເກດເຫັນໄດ້ຂອງຕະຫຼາດ ທີ່ມີລັກສະນະສະເພາະ ຂອງວິສາຫະກິດ, ຄືດັ່ງ:

- (i) ລາຍການເຄື່ອນໄຫວຫຼ້າສຸດ ໃນຮຸ້ນຂອງວິສາຫະກິດ, ຫຼື
 - (ii) ການປະເມີນມູນຄ່າຍຸຕິທຳ ທີ່ເປັນເອກະລາດ ຫຼ້າສຸດຂອງວິສາຫະກິດ ຫຼື ຂອງຊັບສິນຕົ້ນຕໍຂອງວິສາຫະກິດ.
- (ຄ) ຖ້າຫາກ ບໍ່ມີລາຄາໃນຕະຫຼາດທີ່ສັງເກດໄດ້ ແລະ ການຕີມູນຄ່າຍຸຕິທຳຢ່າງໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້ຕາມ ຂໍ້ (ຂ) ປະຕິບັດບໍ່ໄດ້, ຄວນວັດແທກມູນຄ່າຍຸຕິທຳຂອງຮຸ້ນ ຫຼື ສິດທິໃນການເພີ່ມຄ່າຂອງຮຸ້ນໂດຍທາງອ້ອມ ດ້ວຍການນຳໃຊ້ວິທີການຕີມູນຄ່າ ທີ່ອີງຕາມຂໍ້ມູນຂອງຕະຫຼາດ ໃນຂອບເຂດທີ່ເປັນໄປໄດ້ໃນລະດັບສູງສຸດ ເພື່ອຄາດຄະເນລາຄາຂອງເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດທຶນເຈົ້າຂອງດັ່ງກ່າວ ໃນວັນທີ່ໃຫ້ສິດ ເມື່ອລາຍການເຄື່ອນໄຫວນັ້ນ ໄດ້ດຳເນີນຕາມເງື່ອນໄຂແກ້ໄຂແຍ້ງປົກກະຕິ ໃນຂະນະທີ່ທັງສອງຝ່າຍມີຄວາມຮອບຮູ້ ແລະ ເຕັມໃຈໃນການແລກປ່ຽນ. ຄະນະບໍລິຫານຂອງວິສາຫະກິດນັ້ນ ຕ້ອງມີຄຳວິນິດໄສຂອງຕົນເພື່ອປະຕິບັດວິທີການປະເມີນຄ່າທີ່ແທດເໝາະກ່ວາໝູ່ ເພື່ອຈະຊອກຫາມູນຄ່າຍຸຕິທຳ. ທຸກວິທີການຕີມູນຄ່າທີ່ໄດ້ນຳໃຊ້ ຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບວິທີວິທະຍາໃນການປະເມີນຄ່າທີ່ຖືກຮັບຮອງເອົາໂດຍທົ່ວໄປ ເພື່ອປະເມີນຄ່າເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດທຶນເຈົ້າຂອງ.

ສິດທິໃນການຊື້ຮຸ້ນ ແລະ ສິດທິທີ່ຈະໄດ້ຮັບປະໂຫຍດຈາກລາຄາຮຸ້ນທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ ທີ່ຊຳລະເປັນເຄື່ອງມືທຶນເຈົ້າຂອງ

- 26.11 ວິສາຫະກິດຕ້ອງປະເມີນມູນຄ່າຍຸຕິທຳຂອງສິດທິໃນການຊື້ຮຸ້ນ ແລະ ສິດທິທີ່ຈະໄດ້ຮັບປະໂຫຍດຈາກລາຄາຮຸ້ນທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນທີ່ຊຳລະເປັນເຄື່ອງມືທຶນເຈົ້າຂອງ (ແລະ ສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການທີ່ພົວພັນ ທີ່ໄດ້ຮັບ) ອີງຕາມສາມຂັ້ນການຕີມູນຄ່າດັ່ງລຸ່ມນີ້:
- (ກ) ຖ້າຫາກ ມີລາຄາທີ່ສັງເກດເຫັນໄດ້ໃນຕະຫຼາດ ສຳລັບເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດທຶນເຈົ້າຂອງທີ່ໄດ້ໃຫ້, ໃຫ້ນຳໃຊ້ລາຄາດັ່ງກ່າວ.
 - (ຂ) ຖ້າຫາກ ບໍ່ມີລາຄາທີ່ສັງເກດໄດ້ໃນຕະຫຼາດ, ຄວນຕີມູນຄ່າຍຸຕິທຳຂອງສິດທິໃນການຊື້ຮຸ້ນ ແລະ ສິດທິທີ່ຈະໄດ້ຮັບປະໂຫຍດຈາກລາຄາຮຸ້ນທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ ທີ່ໄດ້ໃຫ້ ໂດຍນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນທີ່ສັງເກດໄດ້ຂອງຕະຫຼາດທີ່ມີລັກສະນະສະເພາະຂອງວິສາຫະກິດ ເຊັ່ນຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບລາຍການເຄື່ອນໄຫວຫຼ້າສຸດ ກ່ຽວກັບສິດທິໃນການຊື້ຮຸ້ນ.
 - (ຄ) ຖ້າຫາກ ບໍ່ມີລາຄາທີ່ສັງເກດໄດ້ ໃນຕະຫຼາດ ແລະ ການຕີມູນຄ່າຍຸຕິທຳຢ່າງໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້ຕາມຂໍ້ (ຂ) ປະຕິບັດບໍ່ໄດ້, ຄວນຕີມູນຄ່າຍຸຕິທຳຂອງສິດທິໃນການຊື້ຮຸ້ນ ຫຼື ສິດທິທີ່ຈະໄດ້ຮັບປະໂຫຍດຈາກລາຄາຮຸ້ນທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນໂດຍທາງອ້ອມ ດ້ວຍການນຳໃຊ້ວິທີການກຳນົດລາຄາຂອງສິດທິໃນການຊື້ຮຸ້ນ. ຂໍ້ມູນທີ່ໃຊ້ໃນວິທີການກຳນົດລາຄານັ້ນ (ເຊັ່ນລາຄາຮຸ້ນສະເລ່ຍຕາມນ້ຳໜັກ, ລາຄາໃຊ້ສິດທິ, ລັກສະນະປ່ຽນແປງໄວຂອງລາຄາທີ່ຄາດໄວ້, ອາຍຸການຂອງສິດທິໃນການຊື້ຮຸ້ນ, ເງິນປັນຜົນທີ່ຄາດໄວ້ ແລະ ອັດຕາດອກເບ້ຍທີ່ບໍ່ມີຄວາມສ່ຽງ) ຕ້ອງອີງຕາມຂໍ້ມູນຂອງຕະຫຼາດຫຼາຍທີ່ສຸດເທົ່າທີ່ສາມາດປະຕິບັດໄດ້. ວັກ 26.10 ໃຫ້ຄຳແນະນຳ ກ່ຽວກັບການກຳນົດມູນຄ່າຍຸຕິທຳຂອງຮຸ້ນທີ່ໄດ້ນຳໃຊ້ລາຄາຮຸ້ນ ດ້ວຍການຄິດໄລ່ຕາມແບບສະເລ່ຍຕາມນ້ຳໜັກ. ວິສາຫະກິດຕ້ອງດຳເນີນການຄາດຄະເນການປ່ຽນແປງໄວທີ່ຄາດໄວ້ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບວິທີວິທະຍາໃນການປະເມີນຄ່າທີ່ໄດ້ນຳໃຊ້ເພື່ອຊອກຫາມູນຄ່າຍຸຕິທຳຂອງຮຸ້ນ.

ການປັບປຸງຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ເງື່ອນໄຂຂອງເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດທຶນເຈົ້າຂອງ ທີ່ໄດ້ອອກໃຫ້

- 26.12 ຖ້າວ່າວິສາຫະກິດ ປັບປຸງເງື່ອນໄຂການໄດ້ຮັບສິດທີ່ເປັນປະໂຫຍດຕໍ່ພະນັກງານ, ເຊັ່ນດ້ວຍການຫຼຸດຜ່ອນລາຄາໃຊ້ສິດຂອງສິດທິໃນການຊື້ຮຸ້ນ ຫຼື ການຫຼຸດໄລຍະເວລາການໄດ້ຮັບສິດ ຫຼື ການປັບປຸງ ຫຼື ການລົບລ້າງເງື່ອນໄຂດ້ານຜົນການດຳເນີນງານ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງຄຳນຶງເຖິງເງື່ອນໄຂການໄດ້ຮັບສິດທີ່ຖືກປັບປຸງ ເມື່ອລົງບັນຊີລາຍການເຄື່ອນໄຫວການຊຳລະຕາມຮຸ້ນນັ້ນ ດັ່ງລຸ່ມນີ້:
- (ກ) ຖ້າວ່າການປັບປຸງເຮັດໃຫ້ມູນຄ່າຍຸຕິທຳຂອງເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດທຶນເຈົ້າຂອງທີ່ອອກໃຫ້ເພີ່ມຂຶ້ນ (ຫຼື ເຮັດໃຫ້ຈຳນວນເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດທຶນເຈົ້າຂອງທີ່ອອກໃຫ້ເພີ່ມຂຶ້ນ) ຈາກການຕີມູນຄ່າທັນທີກ່ອນ ແລະ ຫຼັງຈາກການປັບປຸງ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງເອົາມູນຄ່າຍຸຕິທຳສ່ວນເພີ່ມດັ່ງກ່າວ ທີ່ໄດ້ອອກໃຫ້ ເຂົ້າໃນການຕີມູນຄ່າຈຳນວນເງິນທີ່ໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ສຳລັບການບໍລິການທີ່ໄດ້ຮັບເປັນສິ່ງຕອບແທນສຳລັບເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດທຶນເຈົ້າຂອງ

ທີ່ໄດ້ອອກໃຫ້. ມູນຄ່າຍຸຕິທຳສ່ວນເພີ່ມທີ່ໄດ້ອອກໃຫ້ ແມ່ນສ່ວນຜິດດ່ຽງ ລະຫວ່າງມູນຄ່າຍຸຕິທຳຂອງເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດທຶນເຈົ້າຂອງ ທີ່ໄດ້ປັບປຸງກັບມູນຄ່າຍຸຕິທຳເດີມ ຂອງເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດທຶນເຈົ້າຂອງ, ຊຶ່ງທັງສອງມູນຄ່າຖືກຄາດຄະເນໃນມື້ປັບປຸງ. ຖ້າວ່າການປັບປຸງເກີດຂຶ້ນໃນໄລຍະເວລາໄດ້ຮັບສິດ, ມູນຄ່າຍຸຕິທຳສ່ວນເພີ່ມທີ່ໄດ້ອອກໃຫ້ ແມ່ນລວມເຂົ້າຢູ່ໃນການຕີມູນຄ່າຈຳນວນເງິນທີ່ໄດ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ສຳລັບການບໍລິການທີ່ໄດ້ຮັບຕະຫຼອດປີ ນັບແຕ່ມື້ປັບປຸງຈົນເຖິງມື້ໄດ້ຮັບສິດໃນເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດທຶນເຈົ້າຂອງທີ່ຖືກປັບປຸງ, ບວກເຕີມໃສ່ຈຳນວນເງິນທີ່ອີງໃສ່ມູນຄ່າຍຸຕິທຳ ເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດທຶນເຈົ້າຂອງເດີມໃນວັນທີ່ອອກໃຫ້, ຊຶ່ງໄດ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີນັ້ນຕະຫຼອດໄລຍະເວລາທີ່ຍັງເຫຼືອເບື້ອງຕົ້ນຂອງການໄດ້ຮັບສິດດັ່ງກ່າວນັ້ນ.

- (ຂ) ຖ້າວ່າການປັບປຸງເຮັດໃຫ້ລວມຍອດມູນຄ່າຍຸຕິທຳຂອງສັນຍາການຊຳລະຕາມຮຸ້ນທູດລົງ, ຫຼື ບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ກໍມີລັກສະນະທີ່ບໍ່ເປັນປະໂຫຍດຕໍ່ພະນັກງານ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງສືບຕໍ່ລົງບັນຊີການບໍລິການທີ່ໄດ້ຮັບເປັນສິ່ງຕອບແທນສຳລັບເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດທຶນເຈົ້າຂອງທີ່ໄດ້ອອກໃຫ້ ໃຫ້ຄືກັນກັບວ່າບໍ່ເຄີຍມີການປັບປຸງດັ່ງກ່າວເລີຍ.

ການລົບລ້າງ ແລະ ການຊຳລະເງິນ

- 26.13 ວິສາຫະກິດຕ້ອງລົງບັນຊີການລົບລ້າງ ຫຼື ການຈ່າຍຊຳລະຂອງການຊຳລະຕາມຮຸ້ນທີ່ຈ່າຍເປັນເຄື່ອງມືທຶນເຈົ້າຂອງ ໃຫ້ຄືກັນກັບເປັນການເລັ່ງລັດໃຫ້ໄດ້ຮັບສິດ ແລະ ສະນັ້ນ ຕ້ອງໄດ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີຈຳນວນເງິນຈາກການບໍລິການ ທີ່ໄດ້ຮັບໃນທັນທີ ທີ່ຈະຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີຕະຫຼອດໄລຍະເວລາໃຫ້ໄດ້ຮັບສິດທີ່ເຫຼືອຢູ່.

ລາຍການເຄື່ອນໄຫວການຊຳລະຕາມຮຸ້ນທີ່ຈ່າຍເປັນເງິນສົດ

- 26.14 ສຳລັບລາຍການເຄື່ອນໄຫວການຊຳລະຕາມຮຸ້ນທີ່ຈ່າຍເປັນເງິນສົດ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງຕີມູນຄ່າສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການທີ່ໄດ້ມາ ແລະ ຫຼີ້ສິນທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຕາມມູນຄ່າຍຸຕິທຳຂອງຫຼີ້ສິນດັ່ງກ່າວ. ວິສາຫະກິດຕ້ອງຕີມູນຄ່າຍຸຕິທຳຂອງຫຼີ້ສິນຄືນໃໝ່ໃນມື້ລາຍງານແຕ່ລະຄັ້ງ ແລະ ໃນມື້ຊຳລະເງິນ ຈົນກ່ວາຈະມີການຊຳລະຫຼີ້ສິນດັ່ງກ່າວໝົດ. ສຳລັບສ່ວນປ່ຽນແປງດ້ານມູນຄ່າຍຸຕິທຳ ໃຫ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີນັ້ນ ໃນກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ ຂອງປີນັ້ນ.

ລາຍການເຄື່ອນໄຫວການຊຳລະຕາມຮຸ້ນໂດຍມີທາງເລືອກໃນການຊຳລະເປັນເງິນສົດ

- 26.15 ບາງລາຍການເຄື່ອນໄຫວການຊຳລະຕາມຮຸ້ນ ໃຫ້ວິສາຫະກິດ ຫຼື ຄູ່ສັນຍາ ເລືອກໃຊ້ການຊຳລະລາຍການເຄື່ອນໄຫວເປັນເງິນສົດ (ຫຼື ຊັບສິນອື່ນໆ) ຫຼື ດ້ວຍການໂອນເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດທຶນເຈົ້າຂອງ. ໃນກໍລະນີໃດໜຶ່ງດັ່ງກ່າວ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງລົງບັນຊີລາຍການເຄື່ອນໄຫວ ເປັນລາຍການເຄື່ອນໄຫວການຊຳລະຕາມຮຸ້ນທີ່ຈ່າຍເປັນເງິນສົດ ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າ :

- (ກ) ຜ່ານມາວິສາຫະກິດເຄີຍດຳເນີນການຊຳລະໂດຍການອອກຈຳໜ່າຍເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດທຶນເຈົ້າຂອງ, ຫຼື
- (ຂ) ສິດທິ ຊື້-ຂາຍຮຸ້ນ ບໍ່ມີເນື້ອແທ້ທຸລະກິດ, ຍ້ອນວ່າຈຳນວນເງິນຊຳລະເປັນເງິນສົດ ບໍ່ມີສາຍພົວພັນໃດໆໝົດກັບມູນຄ່າຍຸຕິທຳ ຂອງເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດທຶນເຈົ້າຂອງ ແລະ ອາດເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈະມີມູນຄ່າຕ່ຳກ່ວາ.

ໃນກໍລະນີທີ່ໄດ້ຊີ້ແຈງໃນຂໍ້ (ກ) ແລະ (ຂ), ວິສາຫະກິດຕ້ອງລົງບັນຊີລາຍການເຄື່ອນໄຫວນັ້ນ ເປັນລາຍການເຄື່ອນໄຫວການຊຳລະຕາມຮຸ້ນທີ່ຈ່າຍເປັນທຶນເຈົ້າຂອງ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມວັກ 26.7 ຫາ 26.13.

ລະບອບກຸ່ມບໍລິສັດ

- 26.16 ຖ້າວ່າ **ບໍລິສັດແມ່** ໄດ້ອອກສິດທິໃນການເບີກຈ່າຍເງິນເປັນຮຸ້ນ ໃຫ້ພະນັກງານຂອງໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍ **ບໍລິສັດໃນກຸ່ມ** ແລະ ບໍລິສັດແມ່ກໍສະເໜີເອກະສານລາຍງານການເງິນລວມກິດຈະການທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມມາດຕະຖານສະບັບນີ້, **IFRS ສຳລັບວນກ**, ຫຼື **IFRS ເຕັມສ່ວນ**, ບໍລິສັດໃນກຸ່ມດັ່ງກ່າວ ຈະໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ແລະ ຕີມູນຄ່າລາຍຈ່າຍບ້ວງການຊຳລະຕາມຮຸ້ນ (ແລະ ການປະກອບທຶນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຈາກບໍລິສັດແມ່) ບົນພື້ນຖານການແບ່ງປັນຢ່າງສົມເຫດສົມຜົນລາຍຈ່າຍທີ່ໄດ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີສຳລັບກຸ່ມບໍລິສັດ.

ລະບອບບັງຄັບຂອງລັດ

- 26.17 ໃນບາງປະເທດ ມີລະບອບທີ່ສ້າງຂຶ້ນຕາມກົດໝາຍທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນໃນທຶນເຈົ້າຂອງ (ເຊັ່ນ ພະນັກງານ) ສາມາດ

ໄດ້ຮັບເຄື່ອງມືທຶນເຈົ້າຂອງໂດຍບໍ່ມີການສະໜອງສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ ທີ່ຈຳແນກໄດ້ (ຫຼື ດ້ວຍການສະໜອງສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ ທີ່ມີມູນຄ່າຕ່ຳກ່ວາມູນຄ່າຍຸຕິທຳຂອງເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດທຶນເຈົ້າຂອງ ທີ່ໄດ້ອອກໃຫ້ຢ່າງຈະແຈ້ງ). ສິ່ງນີ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ໄດ້ຮັບ ຫຼື ຈະໄດ້ຮັບ ສິ່ງຕອບແທນອື່ນໆ (ເຊັ່ນການບໍລິການໃນໄລຍະຜ່ານມາ ຫຼື ໃນອະນາຄົດ ຂອງພະນັກງານ). ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ ແມ່ນລາຍການເຄື່ອນໄຫວການຊຳລະຕາມຮຸ້ນທີ່ຈ່າຍເປັນທຶນເຈົ້າຂອງ ແລະ ນອນຢູ່ໃນຂອບເຂດຂອງໝວດດັ່ງກ່າວນີ້. ວິສາຫະກິດຕ້ອງຕີມູນຄ່າສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ ຊຶ່ງບໍ່ສາມາດຈຳແນກໄດ້ ທີ່ຕົນໄດ້ຮັບ (ຫຼື ຈະໄດ້ຮັບ) ເປັນສ່ວນຜິດດ່ຽງ ລະຫວ່າງ ມູນຄ່າຍຸຕິທຳຂອງການຊຳລະຕາມຮຸ້ນ ແລະ ມູນຄ່າຍຸຕິທຳຂອງສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ ທີ່ສາມາດຈຳແນກໄດ້ ທີ່ຕົນໄດ້ຮັບ (ຫຼື ຈະໄດ້ຮັບ) ທີ່ໄດ້ຖືກຕີມູນຄ່າໃນວັນທີອອກໃຫ້.

ການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານ

26.18 ວິສາຫະກິດຕ້ອງເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານດັ່ງລຸ່ມນີ້ ກ່ຽວກັບລັກສະນະເນື້ອໃນ ແລະ ຂອບເຂດຂອງສັນຍາການຊຳລະຕາມຮຸ້ນ ທີ່ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ໃນປີ :

- (ກ) ຄຳອະທິບາຍ ກ່ຽວກັບແຕ່ລະປະເພດສັນຍາການຊຳລະຕາມຮຸ້ນທີ່ມີໃນເວລາໃດໜຶ່ງໃນປີ, ລວມທັງ ຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ເງື່ອນໄຂລວມຂອງສັນຍາດັ່ງກ່າວ, ເຊັ່ນຂໍ້ກຳນົດ ກ່ຽວກັບການໄດ້ຮັບສິດ, ໄລຍະເວລາສູງສຸດຂອງສິດທີ່ຊື້ຮຸ້ນທີ່ໄດ້ອອກໃຫ້ ແລະ ແບບວິທີການຊຳລະ (ເຊັ່ນເປັນເງິນສົດ ຫຼື ເປັນເຄື່ອງມືປະເພດທຶນເຈົ້າຂອງ). ວິສາຫະກິດ ທີ່ໄດ້ເຊັນສັນຍາຫຼາຍສະບັບກ່ຽວກັບການຊຳລະຕາມຮຸ້ນ ທີ່ມີລັກສະນະຄ້າຍຄືກັນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ອາດລວມຂໍ້ມູນຂ່າວສານດັ່ງກ່າວເຂົ້າກັນໄດ້.
- (ຂ) ຈຳນວນ ແລະ ລາຄາ ສິດທິໃນການຊື້ຮຸ້ນ ທີ່ໄດ້ສະເລ່ຍຕາມນ້ຳໜັກສຳລັບແຕ່ລະກຸ່ມສິດທິໃນການຊື້ຮຸ້ນດັ່ງລຸ່ມນີ້:
 - (i) ທີ່ພວມຍົກຍອດມາໃນຕົ້ນປີ.
 - (ii) ທີ່ໄດ້ອອກໃຫ້ໃນປີ.
 - (iv) ຊຶ່ງໄດ້ເສຍສິດໃນປີ.
 - (iv) ທີ່ໄດ້ໃຊ້ສິດທິໃນປີ.
 - (v) ທີ່ໄດ້ໝົດກຳນົດເວລາໃນປີ.
 - (vi) ທີ່ພວມຍົກຍອດໄປໃນທ້າຍປີ.
 - (vii) ຊຶ່ງຍັງສາມາດໃຊ້ສິດທິໃນປີ.

26.19 ສຳລັບ ສັນຍາການຊຳລະຕາມຮຸ້ນ ທີ່ຈ່າຍເປັນເຄື່ອງມືທຶນເຈົ້າຂອງ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບແບບວິທີທີ່ຕົນໄດ້ຕີມູນຄ່າຍຸຕິທຳຂອງສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການທີ່ໄດ້ຮັບ ຫຼື ມູນຄ່າຂອງເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດທຶນເຈົ້າຂອງທີ່ໄດ້ອອກໃຫ້. ຖ້າຫາກໄດ້ນຳໃຊ້ວິທີວິທະຍາໃດໜຶ່ງ ກ່ຽວກັບການຕີມູນຄ່າ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບວິທີການນັ້ນ ແລະ ເຫດຜົນໃນການເລືອກໃຊ້.

26.20 ສຳລັບສັນຍາການຊຳລະຕາມຮຸ້ນທີ່ຈ່າຍເປັນເງິນສົດ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບວິທີການຕີມູນຄ່າທີ່ສິນນັ້ນ.

26.21 ສຳລັບສັນຍາການຊຳລະຕາມຮຸ້ນ ທີ່ໄດ້ປັບປຸງໃນປີ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງໄດ້ເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານອະທິບາຍ ກ່ຽວກັບການປັບປຸງດັ່ງກ່າວ.

26.22 ຖ້າວ່າວິສາຫະກິດຢູ່ໃນລະບອບກຸ່ມບໍລິສັດຊຶ່ງມີການຊຳລະຕາມຮຸ້ນ, ແລະ ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ແລະ ຕີມູນຄ່າລາຍຈ່າຍການຊຳລະຕາມຮຸ້ນ ບົນພື້ນຖານການຈັດແບ່ງຢ່າງສົມເຫດສົມຜົນ ລາຍຈ່າຍທີ່ໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີສຳລັບກຸ່ມ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງໄດ້ເປີດເຜີຍຄວາມເປັນຈິງດັ່ງກ່າວ ແລະ ພື້ນຖານການຈັດແບ່ງນັ້ນ (ເບິ່ງວັກ 26.16).

26.23 ວິສາຫະກິດຕ້ອງເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານດັ່ງລຸ່ມນີ້ ກ່ຽວກັບ ຜົນກະທົບຂອງລາຍການເຄື່ອນໄຫວການຊຳລະຕາມຮຸ້ນ ໃນກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນຂອງວິສາຫະກິດ ໃນປີນັ້ນ ແລະ ໃນຖານະການເງິນຂອງຕົນ :

- (ກ) ລວມຍອດລາຍຈ່າຍທີ່ໄດ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີໃນກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ ໃນປີ.

(ຂ) ລວມຍອດມູນຄ່າໃນບັນຊີຂອງທີ່ສິນທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນຈາກລາຍການເຄື່ອນໄຫວການຊໍາລະຕາມຮຸ້ນໃນທ້າຍຮອບເວລາ.

ການສົມທຽບກັບ IFRS ສໍາລັບ ວນກ	
ໝວດ 26	ປັດຈຸບັນ, ວິສາຫະກິດຂອງລາວ ບໍ່ໄດ້ໃຫ້ສິດແກ່ພະນັກງານຕົນ ໃນການໄດ້ຮັບການຊໍາລະເງິນສົດໃນອະນາຄົດ ດ້ວຍການໃຫ້ສິດຕໍ່ຮຸ້ນ ທີ່ສາມາດໄຖ່ຖອນຄືນໄດ້ ແຕ່ສິ່ງນີ້ເປັນໄປໄດ້ ສໍາລັບບໍລິສັດໃນກຸ່ມຕ່າງປະເທດ. ຂໍ້ກຳນົດເຫຼົ່ານີ້ ສາມາດຖືກນໍາໃຊ້ ເພື່ອສ້າງເອກະສານລາຍງານການເງິນລວມກິດຈະການ ເມື່ອບໍລິສັດແມ່ສັນຊາດລາວ ມີໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍບໍລິສັດໃນກຸ່ມຕ່າງປະເທດ.
26.16 26.17	ໃນປັດຈຸບັນ, ສປປ ລາວ ບໍ່ມີລະບອບດັ່ງກ່າວ. ແຕ່ພະນັກງານ ຂອງບໍລິສັດໃນກຸ່ມຕ່າງປະເທດ ອາດມີລະບອບແຜນງານດັ່ງກ່າວ. ວັກນີ້ ສາມາດຖືກນໍາໃຊ້ ເພື່ອສ້າງເອກະສານລາຍງານການເງິນສັງລວມ ຂອງບໍລິສັດແມ່ລາວ ເມື່ອບໍລິສັດແມ່ສັນຊາດລາວ ມີໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍບໍລິສັດໃນກຸ່ມຕ່າງປະເທດ.

ໝວດ 27

ການສູນເສຍມູນຄ່າຂອງຊັບສິນ

ຈຸດປະສົງ ແລະ ຂອບເຂດ

- 27.1 ຂາດທຶນຈາກການສູນເສຍມູນຄ່າເກີດຂຶ້ນ ເມື່ອມູນຄ່າໃນບັນຊີຂອງຊັບສິນໃດໜຶ່ງເກີນມູນຄ່າທີ່ສາມາດເກັບຄືນໄດ້ຂອງຊັບສິນດັ່ງກ່າວ. ໝວດດັ່ງກ່າວນີ້ ຕ້ອງນຳໃຊ້ສຳລັບການລົງບັນຊີກ່ຽວກັບການສູນເສຍມູນຄ່າຂອງຊັບສິນທັງໝົດ ເວັ້ນເສຍສິ່ງຕໍ່ໄປລຸ່ມນີ້, ຊຶ່ງໝວດອື່ນໆຂອງມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ວາງຂໍ້ກຳນົດ ກ່ຽວກັບການສູນເສຍມູນຄ່າ:
- (ກ) ຊັບສິນອາກອນລໍຖ້າສະສາງ (ເບິ່ງ ໝວດ 29 ອາກອນລາຍຮັບ) ;
 - (ຂ) ຊັບສິນທີ່ກຳເນີດຈາກຜົນປະໂຫຍດຂອງພະນັກງານ (ເບິ່ງໝວດ 28 ຜົນປະໂຫຍດຂອງພະນັກງານ) ;
 - (ຄ) ຊັບສິນການເງິນໃນຂອບເຂດການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໝວດ 11 ເຄື່ອງມືການເງິນພື້ນຖານ ຫຼື ໝວດ 12 ປະເດັນຕ່າງໆ ທີ່ຕິດພັນກັບເຄື່ອງມືການເງິນອື່ນໆ ;
 - (ງ) ອະສັງຫາລິມະຊັບເພື່ອການລົງທຶນ ທີ່ຖືກຕີມູນຄ່າຕາມມູນຄ່າຍຸຕິທຳ (ເບິ່ງໝວດ 16 ອະສັງຫາລິມະຊັບເພື່ອການລົງທຶນ) ;
 - (ຈ) ຊັບສິນຊິວະພາບ ທີ່ຕິດພັນກັບ ກິດຈະກຳກະສິກຳ ແລະ ຖືກຕີມູນຄ່າຕາມມູນຄ່າຍຸຕິທຳ ທັກຕົ້ນທຶນຄາດຄະເນໃນການຂາຍ (ເບິ່ງໝວດ 34 ກິດຈະກຳພິເສດ).

ການສູນເສຍມູນຄ່າເຄື່ອງໃນສາງ

ລາຄາຂາຍ ທັກຕົ້ນທຶນໃນການຜະລິດສິນຄ້າໃຫ້ສຳເລັດຮູບ ແລະ ໃນການຂາຍ

- 27.2 ໃນມື້ລາຍງານແຕ່ລະຄັ້ງ ວິສາຫະກິດຕ້ອງປະເມີນເບິ່ງວ່າ ເຄື່ອງໃນສາງໄດ້ສູນເສຍມູນຄ່າລົງ ຫຼືບໍ່. ວິສາຫະກິດຕ້ອງປະເມີນຜົນດັ່ງກ່າວ ໂດຍສົມທົບທຽບມູນຄ່າໃນບັນຊີຂອງແຕ່ລະລາຍການຂອງເຄື່ອງໃນສາງ (ຫຼື ກຸ່ມລາຍການທີ່ຄ້າຍຄືກັນ—ເບິ່ງ ວັກ 27.3) ກັບລາຄາຂາຍ ທັກຕົ້ນທຶນໃນການຜະລິດສິນຄ້າໃຫ້ສຳເລັດຮູບ ແລະ ໃນການຂາຍ. ຖ້າວ່າ ລາຍການໃດໜຶ່ງຂອງເຄື່ອງໃນສາງ (ຫຼື ກຸ່ມລາຍການທີ່ຄ້າຍຄືກັນ) ຫາກສູນເສຍມູນຄ່າ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງຫຼຸດມູນຄ່າໃນບັນຊີຂອງເຄື່ອງໃນສາງ (ຫຼື ກຸ່ມລາຍການ) ດັ່ງກ່າວລົງໃຫ້ເທົ່າກັບລາຄາຂາຍທັກຕົ້ນທຶນໃນການຜະລິດເຖິງຂອດສຳເລັດຮູບ ແລະ ໃນການຂາຍ. ການຫຼຸດລົງດັ່ງກ່າວ ແມ່ນຂາດທຶນຈາກການສູນເສຍມູນຄ່າຊຶ່ງຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີໃນກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນໃນທັນທີ.
- 27.3 ຖ້າຫາກໃນພາກປະຕິບັດບໍ່ສາມາດກຳນົດລາຄາຂາຍ ທັກຕົ້ນທຶນໃນການຜະລິດສິນຄ້າໃຫ້ສຳເລັດຮູບ ແລະ ໃນການຂາຍສຳລັບເຄື່ອງໃນສາງ ເປັນແຕ່ລະລາຍການ, ວິສາຫະກິດອາດເຕົ້າໂຮມເປັນກຸ່ມບັນດາລາຍການເຄື່ອງໃນສາງໃນສາຍຜະລິດຕະພັນດຽວກັນ ຊຶ່ງມີເປົ້າໝາຍ ຫຼື ການນຳໃຊ້ສຸດທ້າຍຄ້າຍຄືກັນ, ແລະ ຖືກຜະລິດ ແລະ ນຳອອກສູ່ຕະຫຼາດໃນເຂດພູມສາດອັນດຽວກັນ ເພື່ອຈຸດປະສົງຄາດຄະເນການສູນເສຍມູນຄ່າ.

ການປັບກັບລາຍການການສູນເສຍມູນຄ່າ

- 27.4 ວິສາຫະກິດຕ້ອງດຳເນີນການປະເມີນຜົນຄັ້ງໃໝ່ ກ່ຽວກັບລາຄາຂາຍ ທັກຕົ້ນທຶນໃນການຜະລິດສິນຄ້າໃຫ້ສຳເລັດຮູບ ແລະ ໃນການຂາຍອອກ ໃນມື້ລາຍງານຕາມຫຼັງແຕ່ລະຄັ້ງ. ຖ້າວ່າສະພາບການ ທີ່ຜ່ານມາພາໃຫ້ມີການສູນເສຍມູນຄ່າເຄື່ອງໃນສາງນັ້ນບໍ່ມີອີກແລ້ວ ຫຼື ຖ້າມີຫຼັກຖານຢັ້ງຢືນຈະແຈ້ງວ່າມີການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງລາຄາຂາຍ ທັກຕົ້ນທຶນໃນການຜະລິດສິນຄ້າໃຫ້ສຳເລັດຮູບ ແລະ ໃນການຂາຍອອກ ເນື່ອງຈາກການປ່ຽນແປງຂອງສະພາບການດ້ານເສດຖະກິດ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງດຳເນີນການປັບກັບລາຍການຈຳນວນເງິນການສູນເສຍມູນຄ່າ (ໝາຍຄວາມວ່າການປັບກັບລາຍການຖືກຈຳກັດໃນຂອບເຂດຈຳນວນເງິນຂາດທຶນຈາກການສູນເສຍມູນຄ່າເບື້ອງຕົ້ນ) ສະນັ້ນມູນຄ່າໃນບັນຊີໃໝ່ ແມ່ນມູນຄ່າທີ່ຕ່ຳກ່ວາໝູ່ລະຫວ່າງຕົ້ນທຶນ ແລະ ລາຄາຂາຍ ທັກຕົ້ນທຶນໃນການຜະລິດສິນຄ້າໃຫ້ສຳເລັດຮູບ ແລະ ໃນການຂາຍອອກທີ່ໄດ້ປັບປຸງ.

ການສູນເສຍມູນຄ່າຂອງຊັບສິນ ທີ່ບໍ່ແມ່ນເຄື່ອງໃນສາງ

ຫຼັກການລວມ

- 27.5 ຖ້າວ່າ, ແລະ ພຽງແຕ່ຖ້າວ່າ, ມູນຄ່າທີ່ສາມາດເກັບຄືນໄດ້ຂອງຊັບສິນໃດໜຶ່ງ ຫາກຕໍ່າກວ່າມູນຄ່າໃນບັນຊີ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງຫຼຸດມູນຄ່າໃນບັນຊີຂອງຊັບສິນລົງໃຫ້ເທົ່າກັບມູນຄ່າທີ່ສາມາດເກັບຄືນໄດ້. ການຫຼຸດລົງດັ່ງກ່າວ ແມ່ນຂາດທຶນຈາກການສູນເສຍມູນຄ່າ. ວັກ 27.11 ຫາ 27.20 ໃຫ້ຄໍາແນະນຳກ່ຽວກັບການຕີມູນຄ່າ ຈຳນວນເງິນທີ່ສາມາດເກັບຄືນໄດ້.
- 27.6 ວິສາຫະກິດຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີຂາດທຶນຈາກການສູນເສຍມູນຄ່າໃນກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ ໃນທັນທີ.

ຕົວຊີ້ບອກ ກ່ຽວກັບການສູນເສຍມູນຄ່າ

- 27.7 ວິສາຫະກິດຕ້ອງປະເມີນຜົນເບິ່ງວ່າ ໃນມື້ລາຍງານແຕ່ລະຄັ້ງມີການຊີ້ບອກວ່າຊັບສິນໃດໜຶ່ງອາດສູນເສຍມູນຄ່າລົງ ຫຼືບໍ່. ຖ້າມີການຊີ້ບອກຄືແນວນັ້ນ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງຄາດຄະເນມູນຄ່າທີ່ສາມາດເກັບຄືນໄດ້ຂອງຊັບສິນ. ຖ້າຫາກບໍ່ມີການຊີ້ບອກດ້ານການສູນເສຍມູນຄ່າ, ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຄາດຄະເນມູນຄ່າທີ່ສາມາດເກັບຄືນໄດ້.
- 27.8 ຖ້າຫາກເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະຄາດຄະເນມູນຄ່າທີ່ສາມາດເກັບຄືນໄດ້ຂອງຊັບສິນເປັນແຕ່ລະລາຍ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງຄາດຄະເນມູນຄ່າທີ່ສາມາດເກັບຄືນໄດ້ ຂອງໜ່ວຍສ້າງເງິນສົດທີ່ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງຊັບສິນນັ້ນ. ນີ້ອາດເປັນກໍລະນີທີ່ກ່າວມາ ເນື່ອງຈາກວ່າການຕີມູນຄ່າທີ່ຄາດວ່າຈະສາມາດເກັບຄືນໄດ້ ຕ້ອງໃຫ້ມີການຄາດຄະເນກະແສເງິນສົດ, ແລະ ບາງຄັ້ງ ຊັບສິນແຕ່ລະລາຍກໍບໍ່ສ້າງກະແສເງິນສົດໂດຍຕົວມັນເອງ. ໜ່ວຍສ້າງເງິນສົດຂອງຊັບສິນໃດໜຶ່ງ ແມ່ນກຸ່ມຊັບສິນທີ່ນ້ອຍທີ່ສຸດທີ່ສາມາດຈຳແນກໄດ້ ຊຶ່ງລວມມີຊັບສິນ ແລະ ສ້າງກະແສຮັບເງິນສົດ ທີ່ໂດຍສ່ວນໃຫຍ່ບໍ່ຂຶ້ນກັບກະແສຮັບເງິນສົດ ຈາກຊັບສິນ ຫຼື ກຸ່ມຊັບສິນອື່ນໆ.
- 27.9 ໃນການປະເມີນຜົນເບິ່ງວ່າມີການຊີ້ບອກວ່າຊັບສິນໃດໜຶ່ງໄດ້ສູນເສຍມູນຄ່າລົງຫຼືບໍ່, ຢ່າງໜ້ອຍ ວິສາຫະກິດຕ້ອງພິຈາລະນາການຊີ້ບອກລຸ່ມນີ້ :

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນຂ່າວສານພາຍນອກ

- (ກ) ໃນປີ, ມູນຄ່າໃນຕະຫຼາດຂອງຊັບສິນໃດໜຶ່ງ ໄດ້ຫຼຸດລົງຫຼາຍກ່ວາຈາກການທີ່ໄດ້ຄາດຄະເນໄວ້ຊຶ່ງເປັນຜົນເນື່ອງຂອງການເວລາທີ່ຜ່ານໄປ ຫຼື ການນຳໃຊ້ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ.
- (ຂ) ການປ່ຽນແປງທີ່ສຳຄັນ, ຊຶ່ງມີຜົນກະທົບທາງລົບຕໍ່ວິສາຫະກິດ, ໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນປີ ຫຼື ຈະເກີດຂຶ້ນໃນອະນາຄົດອັນໃກ້, ໃນສິ່ງແວດລ້ອມດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ, ເສດຖະກິດ ຫຼື ກົດໝາຍ ຫຼື ຕະຫຼາດ ຊຶ່ງວິສາຫະກິດຕຳເນີນກິດຈະການຢູ່ ຫຼື ໃນຕະຫຼາດທີ່ສະໜອງຊັບສິນນັ້ນ.
- (ຄ) ອັດຕາດອກເບ້ຍຂອງຕະຫຼາດ ຫຼື ອັດຕາຜົນຕອບແທນຈາກການລົງທຶນອື່ນໆຂອງຕະຫຼາດ ໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນໃນປີ, ແລະ ເປັນໄປໄດ້ທີ່ການເພີ່ມຂຶ້ນດັ່ງກ່າວຈະກະທົບໃສ່ອັດຕາການຕີມູນຄ່າເປັນມູນຄ່າປັດຈຸບັນຫຼາຍລົມຄວນ ທີ່ນຳໃຊ້ໃນການຄິດໄລ່ມູນຄ່າຈາກການນຳໃຊ້ຊັບສິນໃດໜຶ່ງ ແລະ ຈະເຮັດໃຫ້ມູນຄ່າຍຸຕິທຳ ລົບຕົ້ນທຶນຂາຍ ຫຼຸດລົງ.
- (ງ) ມູນຄ່າໃນບັນຊີຂອງຊັບສິນສຸດທິຂອງວິສາຫະກິດ ສູງກ່ວາມູນຄ່າຍຸຕິທຳຄາດຄະເນຂອງວິສາຫະກິດ ໂດຍລວມ (ອາດໄດ້ມີການຄາດຄະເນຄືແນວນັ້ນ, ເຊັ່ນ ໃນກອບຂອງຄວາມເປັນໄປໄດ້ໃນການຂາຍພາກສ່ວນໜຶ່ງ ຫຼື ວິສາຫະກິດນັ້ນທັງໝົດ).

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນຂ່າວສານພາຍໃນ

- (ຈ) ມີຫຼັກຖານຍັງຢືນ ກ່ຽວກັບພາວະພົ້ນສະໄໝ ຫຼື ການຂຸດໂຊມລົງຕົວຈິງຂອງຊັບສິນໃດໜຶ່ງ.
- (ສ) ການປ່ຽນແປງຫຼາຍ ທີ່ມີຜົນກະທົບທາງລົບຕໍ່ວິສາຫະກິດ ໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນປີ, ຫຼື ຄາດວ່າຈະເກີດຂຶ້ນໃນອະນາຄົດອັນໃກ້, ໃນຂອບເຂດທີ່ ຫຼື ຮູບແບບທີ່ຊັບສິນໃດໜຶ່ງ ຖືກນຳໃຊ້ ຫຼື ຄາດວ່າຈະນຳໃຊ້. ການປ່ຽນແປງດັ່ງກ່າວ ລວມມີການຍຸດຕິນຳໃຊ້ຊັບສິນ, ແຜນການຍົກເລີກກິດຈະການ ຫຼື ການປັບປຸງໂຄງສ້າງຂອງກິດຈະການຄົ້ນໃໝ່ບ່ອນທີ່ຄຸ້ມຄອງຊັບສິນ, ແຜນການສະສາງຊັບສິນອອກກ່ອນມື້ທີ່ກຳນົດໄວ້ກ່ອນນັ້ນ ແລະ ການປະເມີນຜົນຄືນໃໝ່ອາຍຸການນຳໃຊ້ຊັບສິນໃຫ້ຮູ້ແນ່ນອນ ແຜນທີ່ການບໍ່ມີຂອບເຂດ.

(ຊ) ມີຫຼັກຖານຍັງຍືນ ຈາກການລາຍງານພາຍໃນ ທີ່ຊີ້ບອກວ່າຜົນການດຳເນີນງານດ້ານເສດຖະກິດຂອງຊັບສິນໃດໜຶ່ງ ມີລັກສະນະທຸກລົງ ຫຼື ຈະທຸກລົງ ຫຼາຍກ່ວາທີ່ຄາດໄວ້. ໃນກໍລະນີດັ່ງກ່າວ, ຜົນການດຳເນີນງານດ້ານເສດຖະກິດ ປະກອບດ້ວຍຜົນໄດ້ຮັບໃນການທຸລະກິດ ແລະ ກະແສເງິນສົດ.

27.10 ຖ້າມີການຊີ້ບອກວ່າຊັບສິນໃດໜຶ່ງອາດສູນເສຍມູນຄ່າລົງໄດ້, ສິ່ງນີ້ອາດຊີ້ບອກວ່າວິສາຫະກິດຕ້ອງເບິ່ງຄືນອາຍຸການນຳ ໃຊ້ທີ່ຍັງເຫຼືອຂອງຊັບສິນ, **ວິທີການຫັກຄ່າຫຼຸດຖານ (ການຫັກຄ່າຫຼຸດຖານ)** ຫຼື **ມູນຄ່າເສດຖະກິດຂອງຊັບສິນ** ແລະ ປັບປຸງ ຕາມໝວດຂອງມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ທີ່ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ຕໍ່ຊັບສິນ (ເຊັ່ນ ໝວດ 17 *ຊັບສິນປັດຄົງທີ່ມີຕົວຕົນ* ແລະ ໝວດ 18 *ຊັບສິນປັດຄົງທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນ ທີ່ບໍ່ແມ່ນຄ່ານິຍົມ*), ເຖິງແມ່ນວ່າບໍ່ໄດ້ມີຂາດທຶນຈາກການສູນເສຍມູນຄ່າຂອງຊັບສິນ ດັ່ງກ່າວກໍຕາມ.

ການຕີມູນຄ່າທີ່ສາມາດເກັບຄືນໄດ້

27.11 ມູນຄ່າທີ່ສາມາດເກັບຄືນໄດ້ຂອງຊັບສິນໃດໜຶ່ງ ຫຼື ໜ່ວຍສ້າງເງິນສົດ ແມ່ນມູນຄ່າທີ່ສູງກ່ວາໝູ່ ລະຫວ່າງ **ມູນຄ່າຍຸຕິທຳລົບຕົ້ນທຶນຂາຍ** ແລະ **ມູນຄ່າຈາກການນຳໃຊ້**. ຖ້າຫາກເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະປະເມີນຜົນມູນຄ່າທີ່ສາມາດເກັບຄືນໄດ້ຂອງຊັບສິນແຕ່ລະລາຍ ໃຫ້ອ່ານການອ້າງອີງເຖິງຊັບສິນໃດໜຶ່ງໃນວັກ 27.12 ຫາ 27.20 ຄືກັນກັບການອ້າງອີງເຖິງໜ່ວຍສ້າງເງິນສົດ ທີ່ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງຊັບສິນນັ້ນ.

27.12 ບໍ່ຈຳເປັນສະເໝີໄປທີ່ຈະຊອກຫາທັງມູນຄ່າຍຸຕິທຳລົບຕົ້ນທຶນຂາຍ ແລະ ມູນຄ່າຈາກການນຳໃຊ້ຊັບສິນໃດໜຶ່ງ. ຖ້າວ່າລາຍການໃດໜຶ່ງຂອງຈຳນວນດັ່ງກ່າວຫາກສູງກ່ວາມູນຄ່າໃນບັນຊີຂອງຊັບສິນ, ຊັບສິນນັ້ນບໍ່ໄດ້ສູນເສຍມູນຄ່າ ແລະ ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຄາດຄະເນມູນຄ່າອື່ນອີກ.

27.13 ຖ້າບໍ່ມີເຫດຜົນໃດໆ ທີ່ຈະເຊື່ອວ່າມູນຄ່າຈາກການນຳໃຊ້ ຂອງຊັບສິນໃດໜຶ່ງເກີນມູນຄ່າຍຸຕິທຳລົບຕົ້ນທຶນຂາຍ ເປັນເງິນຈຳນວນຫຼາຍ, ສາມາດນຳໃຊ້ມູນຄ່າຍຸຕິທຳລົບຕົ້ນທຶນຂາຍ ຂອງຊັບສິນນັ້ນ ເປັນມູນຄ່າທີ່ສາມາດເກັບຄືນໄດ້ຂອງຊັບສິນດັ່ງກ່າວ. ສິ່ງນີ້ມັກເກີດຂຶ້ນກັບຊັບສິນໃດໜຶ່ງທີ່ຖືກຮັກສາໄວ້ເພື່ອຂາຍອອກ.

ມູນຄ່າຍຸຕິທຳລົບຕົ້ນທຶນຂາຍ

27.14 ມູນຄ່າຍຸຕິທຳລົບຕົ້ນທຶນຂາຍ ແມ່ນຈຳນວນເງິນທີ່ສາມາດໄດ້ຮັບຈາກການຂາຍຊັບສິນໃດໜຶ່ງ ໃນລາຍການເຄື່ອນໄຫວ ທີ່ໄດ້ດຳເນີນຕາມເງື່ອນໄຂແກ້ງແຍ້ງປົກກະຕິ ໃນຂະນະທີ່ທັງສອງຝ່າຍມີຄວາມຮອບຮູ້ ແລະ ເຕັມໃຈໃນການແລກປ່ຽນ, ຫັກຕົ້ນທຶນໃນການຂາຍສະສາງອອກ. ຫຼັກຖານທີ່ດີທີ່ສຸດ ກ່ຽວກັບມູນຄ່າຍຸຕິທຳລົບຕົ້ນທຶນຂາຍ ແມ່ນລາຄາໃນສັນຍາຂາຍທີ່ເພີກຖອນບໍ່ໄດ້ ທີ່ໄດ້ເຊັນໃນລາຍການເຄື່ອນໄຫວ ທີ່ໄດ້ດຳເນີນຕາມເງື່ອນໄຂແກ້ງແຍ້ງປົກກະຕິ ໃນຂະນະທີ່ທັງສອງຝ່າຍມີຄວາມຮອບຮູ້ ແລະ ເຕັມໃຈໃນການແລກປ່ຽນ. ຖ້າຫາກບໍ່ມີສັນຍາຂາຍທີ່ເພີກຖອນບໍ່ໄດ້ ຫຼື ບໍ່ມີຕະຫຼາດທີ່ມີການເຄື່ອນໄຫວປົກກະຕິ ສຳລັບຊັບສິນໃດໜຶ່ງ, ມູນຄ່າຍຸຕິທຳລົບຕົ້ນທຶນຂາຍ ຢູ່ບົນພື້ນຖານຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ດີທີ່ສຸດທີ່ມີເພື່ອສ່ອງແສງເຖິງຈຳນວນເງິນ ຊຶ່ງວິສາຫະກິດອາດຈະໄດ້ຮັບ, ໃນມື້ລາຍງານ, ຈາກການຂາຍສະສາງຊັບສິນອອກ ໃນລາຍການເຄື່ອນໄຫວ ທີ່ໄດ້ດຳເນີນຕາມເງື່ອນໄຂແກ້ງແຍ້ງປົກກະຕິ ໃນຂະນະທີ່ທັງສອງຝ່າຍມີຄວາມຮອບຮູ້ ແລະ ເຕັມໃຈໃນການແລກປ່ຽນ, ພາຍຫຼັງໄດ້ຫັກຕົ້ນທຶນໃນການຂາຍສະສາງອອກ. ເພື່ອຄິດໄລ່ຈຳນວນເງິນດັ່ງກ່າວ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງພິຈາລະນາເຖິງຜົນໄດ້ຮັບຂອງລາຍການເຄື່ອນໄຫວທີ່ຫາກໍເກີດຂຶ້ນ ສຳລັບຊັບສິນຄ້າຍຄືກັນໃນຂະແໜງການອັນດຽວກັນ.

ມູນຄ່າຈາກການນຳໃຊ້

27.15 ມູນຄ່າຈາກການນຳໃຊ້ ແມ່ນ**ມູນຄ່າປັດຈຸບັນ**ຂອງກະແສເງິນສົດໃນອະນາຄົດທີ່ຄາດຫວັງຈະໄດ້ຮັບຈາກການນຳໃຊ້ຊັບສິນໃດໜຶ່ງ. ການຄິດໄລ່ມູນຄ່າປັດຈຸບັນກ່ຽວຂ້ອງກັບຂັ້ນຕອນດັ່ງລຸ່ມນີ້ :

(ກ) ການຄາດຄະເນກະແສຮັບເງິນສົດເຂົ້າ ແລະ ກະແສຈ່າຍເງິນສົດອອກ ໃນອະນາຄົດຊຶ່ງຈະໄດ້ຈາກການນຳໃຊ້ຊັບສິນ ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ຈາກມີການຂາຍສະສາງອອກໃນທີ່ສຸດ, ແລະ

(ຂ) ການນຳໃຊ້ອັດຕາການຕີມູນຄ່າເປັນມູນຄ່າປັດຈຸບັນຢ່າງແທດເໝາະສຳລັບກະແສເງິນສົດດັ່ງກ່າວໃນອະນາຄົດ.

27.16 ການຄິດໄລ່ມູນຄ່າຈາກການນຳໃຊ້ຊັບສິນໃດໜຶ່ງ ຕ້ອງສ່ອງແສງເຖິງປະກອບດັ່ງລຸ່ມນີ້ :

(ກ) ການຄາດຄະເນກະແສເງິນສົດໃນອະນາຄົດຊຶ່ງວິສາຫະກິດຄາດວ່າຈະໄດ້ຮັບຈາກຊັບສິນ.

(ຂ) ການຄາດຫວັງ ກ່ຽວກັບການຜັນແປທີ່ເປັນໄປໄດ້ ກ່ຽວກັບຈຳນວນເງິນ ຫຼື ກຳນົດເວລາຂອງກະແສເງິນສົດດັ່ງກ່າວ

ໃນອະນາຄົດ.

- (ຄ) ມູນຄ່າຂອງເງິນຕາເວລາ, ຊຶ່ງໃຊ້ອັດຕາດອກເບ້ຍປັດຈຸບັນໃນຕະຫຼາດ ຈາກການລົງທຶນທີ່ບໍ່ມີຄວາມສ່ຽງ.
- (ງ) ລາຄາທີ່ໄດ້ຄຳນຶງເຖິງຄວາມບໍ່ແນ່ນອນທີ່ສືບເນື່ອງມາຈາກຊັບສິນ.
- (ຈ) ປັດໄຈອື່ນໆ ເຊັ່ນ ພາວະບໍ່ຄ່ອງຕົວ ຊຶ່ງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນຕະຫຼາດຈະສ່ອງແສງໃນການກຳນົດລາຄາກະແສເງິນສົດ ໃນອະນາຄົດ ຊຶ່ງວິສາຫະກິດຄາດວ່າຈະໄດ້ຮັບຈາກຊັບສິນ.

27.17 ໃນການປະເມີນມູນຄ່າຈາກການນຳໃຊ້, ການຄາດຄະເນກະແສເງິນສົດໃນອະນາຄົດ ຕ້ອງລວມມີ :

- (ກ) ການຄາດຄະເນກະແສເງິນສົດໃນອະນາຄົດ ຈາກການນຳໃຊ້ຊັບສິນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ.
- (ຂ) ການຄາດຄະເນກະແສຈ່າຍເງິນສົດທີ່ເກີດຂຶ້ນໂດຍຈຳເປັນ ເພື່ອສ້າງກະແສເງິນສົດອັນເນື່ອງຈາກການນຳໃຊ້ຊັບສິນນັ້ນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ (ລວມທັງກະແສຈ່າຍເງິນສົດ ເພື່ອກະກຽມຊັບສິນນັ້ນ ສຳລັບການນຳໃຊ້) ແລະ ທີ່ສາມາດກ່ຽວຂ້ອງໂດຍກົງ, ຫຼື ຈັດແບ່ງໃຫ້ກັບຊັບສິນບົນພື້ນຖານທີ່ສົມເຫດສົມຜົນ ແລະ ສະໜ້າສະເໝີໄດ້.
- (ຄ) ກະແສເງິນສົດສຸດທິ, ຖ້າມີ, ທີ່ຄາດວ່າຈະໄດ້ຮັບ (ຫຼື ໄດ້ຈ່າຍ) ເວລາຂາຍສະສາງຊັບສິນນັ້ນອອກໃນຕອນທ້າຍຂອງອາຍຸການນຳໃຊ້ຂອງຊັບສິນນັ້ນ ໃນລາຍການເຄື່ອນໄຫວ ທີ່ໄດ້ດຳເນີນຕາມເງື່ອນໄຂແກ້ງແຍ້ງປົກກະຕິ ໃນຂະນະທີ່ທັງສອງຝ່າຍມີຄວາມຮອບຮູ້ ແລະ ເຕັມໃຈໃນການແລກປ່ຽນ.

ວິສາຫະກິດອາດຢາກນຳໃຊ້ງົບປະມານ ຫຼື ແຜນຄາດຄະເນການເງິນຫຼ້າສຸດເພື່ອຄາດຄະເນກະແສເງິນສົດ, ຖ້າມີຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວ. ເພື່ອຄາດຄະເນ ແຜນກະແສເງິນສົດ ພາຍຫຼັງປົກການບັນຊີທີ່ກວມເອົາງົບປະມານ ຫຼື ແຜນຄາດຄະເນຫຼ້າສຸດດັ່ງກ່າວ, ວິສາຫະກິດອາດຢາກປັບກະແສເງິນສົດໃນງົບປະມານ ຫຼື ແຜນຄາດຄະເນ ສຳລັບຊຸມປີຕໍ່ໜ້າ ດ້ວຍອັດຕາການເຕີບໂຕ ທີ່ໝັ້ນທົ່ງ ຫຼື ຫຼຸດລົງ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ມີເຫດຜົນຍັງຍືນວ່າວິສາຫະກິດຄວນໃຊ້ອັດຕາການເຕີບໂຕທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ.

27.18 ການຄາດຄະເນກະແສເງິນສົດໃນອະນາຄົດ ບໍ່ຄວນລວມເອົາ :

- (ກ) ກະແສເງິນສົດ ຫຼື ກະແສຈ່າຍເງິນສົດ ຈາກກິດຈະກຳປະກອບທຶນ, ຫຼື
- (ຂ) ລາຍການຮັບ ຫຼື ຈ່າຍ ອາກອນລາຍຮັບ.

27.19 ກະແສເງິນສົດໃນອະນາຄົດ ຕ້ອງຄາດຄະເນສຳລັບຊັບສິນຕາມເງື່ອນໄຂປັດຈຸບັນ. ການຄາດຄະເນກະແສເງິນສົດໃນອະນາຄົດ ບໍ່ຄວນລວມເອົາ ກະແສເງິນສົດ ແລະ ກະແສຈ່າຍເງິນສົດ ທີ່ໄດ້ຄາດຄະເນ ຊຶ່ງຄາດວ່າຈະເກີດຂຶ້ນຈາກ:

- (ກ) ການປັບປຸງໂຄງສ້າງໃນອະນາຄົດ ຊຶ່ງວິສາຫະກິດບໍ່ທັນມີຂໍ້ຜູກພັນທີ່ແນ່ນອນ, ຫຼື
- (ຂ) ການປັບປຸງ ຫຼື ການເພີ່ມທະວີຜົນການດຳເນີນງານຂອງຊັບສິນໃຫ້ດີຂຶ້ນ.

27.20 ອັດຕາ (ຫຼື ບັນດາອັດຕາ) ການຕີມູນຄ່າເປັນມູນຄ່າປັດຈຸບັນ ທີ່ໄດ້ນຳໃຊ້ໃນການຄິດໄລ່ມູນຄ່າປັດຈຸບັນ ຄືອັດຕາ (ບັນດາອັດຕາ) ກ່ອນອາກອນ ທີ່ສ່ອງແສງເຖິງການປະເມີນສະຖານະການຂອງຕະຫຼາດປັດຈຸບັນ ກ່ຽວກັບ :

- (ກ) ມູນຄ່າຂອງເງິນຕາເວລາ, ແລະ
- (ຂ) ຄວາມສ່ຽງຊຶ່ງເປັນລັກສະນະສະເພາະຂອງຊັບສິນ ຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ມີການປັບປຸງຕົວເລກຄາດຄະເນກະແສເງິນສົດໃນອະນາຄົດສຳລັບຄວາມສ່ຽງນັ້ນ.

ອັດຕາ (ຫຼື ບັນດາອັດຕາ) ການຕີມູນຄ່າເປັນມູນຄ່າປັດຈຸບັນ ທີ່ໄດ້ນຳໃຊ້ເພື່ອປະເມີນມູນຄ່າຈາກການນຳໃຊ້ຊັບສິນໃດໜຶ່ງ ບໍ່ຄວນສ່ອງແສງເຖິງຄວາມສ່ຽງຊຶ່ງຕົວເລກຄາດຄະເນກະແສເງິນສົດໃນອະນາຄົດ ສຳລັບຄວາມສ່ຽງນັ້ນ ໄດ້ຮັບການປັບປຸງ, ເພື່ອຫຼີກເວັ້ນການຄິດໄລ່ສ່ອງເທື່ອ.

ການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ແລະ ການຕີມູນຄ່າຂາດທຶນຈາກການສູນເສຍມູນຄ່າ ສຳລັບໜ່ວຍສ້າງເງິນສົດ

27.21 ຂາດທຶນຈາກການສູນເສຍມູນຄ່າສຳລັບໜ່ວຍສ້າງເງິນສົດ ຕ້ອງຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ຖ້າວ່າ, ແລະ ພຽງແຕ່ຖ້າວ່າ, ມູນຄ່າທີ່ສາມາດເກັບຄືນໄດ້ຂອງໜ່ວຍນັ້ນ ຫາກຕ່ຳກວ່າມູນຄ່າໃນບັນຊີຂອງໜ່ວຍດັ່ງກ່າວ. ຂາດທຶນຈາກການສູນເສຍມູນ

ຄ່າ ຕ້ອງຖືກແບ່ງສ່ວນເປັນສ່ວນຫຼຸດຂອງມູນຄ່າໃນບັນຊີຂອງຊັບສິນຂອງໜ່ວຍນັ້ນ ຕາມລຳດັບດັ່ງລຸ່ມນີ້ :

(ກ) ທຳອິດ, ໃຫ້ຫຼຸດມູນຄ່າໃນບັນຊີຂອງຄ່ານິຍົມ ທີ່ຈັດແບ່ງເຂົ້າໜ່ວຍສ້າງເງິນສົດ, ແລະ

(ຂ) ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ຫຼຸດໃຫ້ກັບຊັບສິນອື່ນໆຂອງໜ່ວຍລົງ ໂດຍໃຫ້ສົມສ່ວນ ຕາມພື້ນຖານມູນຄ່າໃນບັນຊີຂອງແຕ່ລະຊັບສິນໃນໜ່ວຍສ້າງເງິນສົດ.

27.22 ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ, ວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງບໍ່ຄວນຫຼຸດຜ່ອນມູນຄ່າໃນບັນຊີຂອງຊັບສິນຂອງໜ່ວຍສ້າງເງິນສົດ ທີ່ຕໍ່າກວ່າມູນຄ່າສູງສຸດ ຂອງ :

(ກ) ມູນຄ່າຍຸຕິທຳລົບຕົ້ນທຶນຂາຍຊັບສິນດັ່ງກ່າວ (ຖ້າສາມາດກຳນົດໄດ້) ;

(ຂ) ມູນຄ່າຈາກການນຳໃຊ້ຊັບສິນດັ່ງກ່າວ (ຖ້າສາມາດກຳນົດໄດ້) ; ແລະ

(ຄ) ຕົວເລກສູນ.

27.23 ທຸກສ່ວນເກີນຂອງຂາດທຶນຈາກການສູນເສຍມູນຄ່າ ທີ່ບໍ່ສາມາດຈັດແບ່ງເຂົ້າຊັບສິນໃດໜຶ່ງ ເນື່ອງຈາກຂໍ້ຈຳກັດຂອງວັກ 27.22 ຕ້ອງຈັດແບ່ງໃສ່ຊັບສິນອື່ນໆຂອງໜ່ວຍ ໂດຍໃຫ້ສົມສ່ວນ ຕາມພື້ນຖານຂອງມູນຄ່າໃນບັນຊີຂອງຊັບສິນອື່ນໆເຫຼົ່ານັ້ນ.

ຂໍ້ກຳນົດເພີ່ມເຕີມ ສຳລັບການສູນເສຍມູນຄ່າຂອງຄ່ານິຍົມ

27.24 ຄ່ານິຍົມ ບໍ່ສາມາດແຍກຂາຍໄດ້. ນອກນັ້ນ ຄ່ານິຍົມຍັງບໍ່ໄດ້ສ້າງກະແສເງິນສົດໃຫ້ວິສາຫະກິດທີ່ເປັນເອກະລາດຈາກກະແສເງິນສົດຈາກຊັບສິນອື່ນ. ຜົນຕາມມາ ຄືບໍ່ສາມາດວັດແທກມູນຄ່າຍຸຕິທຳ ຂອງຄ່ານິຍົມໂດຍກົງໄດ້. ສະນັ້ນ, ມູນຄ່າຍຸຕິທຳຂອງຄ່ານິຍົມ ຕ້ອງມາຈາກການວັດແທກມູນຄ່າຍຸຕິທຳຂອງໜ່ວຍ (ຫຼື ບັນດາໜ່ວຍ) ສ້າງເງິນສົດ ຊຶ່ງຄ່ານິຍົມເປັນສ່ວນໜຶ່ງ ຂອງໜ່ວຍດັ່ງກ່າວ.

27.25 ເພື່ອຈຸດປະສົງຂອງການທົດສອບການສູນເສຍມູນຄ່າ, ຄ່ານິຍົມທີ່ໄດ້ມາໃນການຄວບກຸ້ມຈະການ, ເລີ່ມແຕ່ມີຊີວິດຈະການ, ຕ້ອງໄດ້ຈັດແບ່ງເຂົ້າແຕ່ລະໜ່ວຍສ້າງເງິນສົດຂອງຜູ້ຊີ້ກິດຈະການ ທີ່ຄາດວ່າຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຈາກການຄວບກຸ້ມຈະການ ບໍ່ວ່າຊັບສິນ ຫຼື ໜີ້ສິນຂອງວິສາຫະກິດທີ່ໄດ້ຊື້ ຖືກຈັດເຂົ້າໃສ່ໜ່ວຍດັ່ງກ່າວ ຫຼືບໍ່ກໍຕາມ.

27.26 ສ່ວນໜຶ່ງຂອງມູນຄ່າທີ່ສາມາດເກັບຄືນໄດ້ຂອງໜ່ວຍສ້າງເງິນສົດ ສາມາດເປັນເງິນລົງທຶນທີ່ບໍ່ໃຫ້ສິດຄວບຄຸມໃນຄ່ານິຍົມ. ເພື່ອທົດສອບການສູນເສຍມູນຄ່າຂອງໜ່ວຍສ້າງເງິນສົດທີ່ວິສາຫະກິດບໍ່ໄດ້ເປັນເຈົ້າຂອງທັງໝົດ ດ້ວຍຄ່ານິຍົມ, ຕ້ອງປັບປຸງມູນຄ່າໃນບັນຊີຂອງວິສາຫະກິດດັ່ງກ່າວຕາມຫຼັກການ, ກ່ອນຈະສົມທົບກັບມູນຄ່າທີ່ສາມາດເກັບຄືນໄດ້ຂອງໜ່ວຍດັ່ງກ່າວ, ໂດຍບວກເພີ່ມມູນຄ່າໃນບັນຊີຂອງຄ່ານິຍົມທີ່ໄດ້ຈັດແບ່ງໃຫ້ກັບໜ່ວຍດັ່ງກ່າວ ເພື່ອປະກອບເອົາຄ່ານິຍົມຮ່ວງທີ່ສາມາດເປັນເງິນລົງທຶນທີ່ບໍ່ໃຫ້ສິດຄວບຄຸມ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ໃຫ້ເອົາມູນຄ່າໃນບັນຊີດັ່ງກ່າວ ທີ່ປັບຕາມຫຼັກການ, ມາສົມທົບກັບມູນຄ່າທີ່ສາມາດເກັບຄືນໄດ້ຂອງໜ່ວຍດັ່ງກ່າວ ເພື່ອກຳນົດເບິ່ງວ່າໜ່ວຍສ້າງເງິນສົດໄດ້ສູນເສຍມູນຄ່າ ຫຼືບໍ່.

27.27 ຖ້າຫາກບໍ່ສາມາດຈັດແບ່ງຄ່ານິຍົມເຂົ້າໃນແຕ່ລະໜ່ວຍສ້າງເງິນສົດ (ຫຼື ກຸ່ມໜ່ວຍສ້າງເງິນສົດ) ບົນພື້ນຖານທີ່ກຳນົດເອົາເອງ, ຈາກນັ້ນ ເພື່ອຈຸດປະສົງຂອງການທົດສອບຄ່ານິຍົມ ວິສາຫະກິດຕ້ອງທົດສອບການສູນເສຍມູນຄ່າຂອງຄ່ານິຍົມໂດຍຊອກຫາມູນຄ່າທີ່ສາມາດເກັບຄືນໄດ້ ຂອງຂໍ້ (ກ) ຫຼື ຂອງ (ຂ) :

(ກ) ວິສາຫະກິດທີ່ໄດ້ຊື້ມາທັງໝົດ, ຖ້າວ່າບໍ່ໄດ້ເອົາຄ່ານິຍົມກຸ່ມຂອງກັບວິສາຫະກິດທີ່ໄດ້ຊື້ມາ ລວມເຂົ້າກັນ. ການລວມເຂົ້າກັນນີ້ ໝາຍຄວາມວ່າວິສາຫະກິດທີ່ໄດ້ມາ ໄດ້ຖືກປັບປຸງໂຄງສ້າງ ຫຼື ຍົກເລີກໃນວິສາຫະກິດທີ່ລາຍງານ ຫຼື ໃນບໍລິສັດໃນກຸ່ມອື່ນໆ.

(ຂ) ກຸ່ມວິສາຫະກິດທັງໝົດ, ນອກຈາກວິສາຫະກິດທີ່ບໍ່ໄດ້ເອົາລວມເຂົ້າກັນ, ຖ້າວ່າຄ່ານິຍົມ ກຸ່ມຂອງກັບວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງ ທີ່ໄດ້ຖືກລວມເຂົ້າກັນ.

ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວັກດັ່ງກ່າວນີ້, ວິສາຫະກິດຕ້ອງໄດ້ແຍກ ຄ່ານິຍົມ ເປັນຄ່ານິຍົມທີ່ກຸ່ມຂອງກັບວິສາຫະກິດທີ່ໄດ້ເອົາລວມເຂົ້າກັນ ແລະ ຄ່ານິຍົມ ທີ່ກຸ່ມຂອງກັບວິສາຫະກິດທີ່ບໍ່ໄດ້ເອົາລວມເຂົ້າກັນ. ນອກນັ້ນ, ວິສາຫະກິດຍັງຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຂໍ້ກຳນົດສຳລັບໜ່ວຍສ້າງເງິນສົດທີ່ໄດ້ລະບຸໃນໝວດດັ່ງກ່າວ ເມື່ອຄິດໄລ່ມູນຄ່າທີ່ສາມາດເກັບຄືນໄດ້ຂອງ

ຊັບສິນຂອງວິສາຫະກິດທີ່ໄດ້ຊື້ ຫຼື ຂອງກຸ່ມວິສາຫະກິດທີ່ໄດ້ຊື້, ແລະ ຈັດແບ່ງຂາດທຶນຈາກການສູນເສຍມູນຄ່າເຂົ້າ ແລະ ປັນກັບລາຍການນັ້ນ ເປັນຊັບສິນ ທີ່ວິສາຫະກິດນັ້ນຄຸ້ມຄອງ.

ການປັນກັບລາຍການ ຂາດທຶນຈາກການສູນເສຍມູນຄ່າ

- 27.28 ຂາດທຶນຈາກການສູນເສຍມູນຄ່າທີ່ໄດ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີສໍາລັບຄ່ານິຍົມ ຕ້ອງບໍ່ຖືກປັນກັບລາຍການໃນປີຕໍ່ມາ.
- 27.29 ສໍາລັບຊັບສິນທັງໝົດ ນອກຈາກຄ່ານິຍົມ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງປະເມີນຜົນ ໃນມື້ລາຍງານແຕ່ລະຄັ້ງ, ວ່າມີການຊັບອກໃດໜຶ່ງບໍ່ ວ່າມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ ທີ່ຂາດທຶນຈາກການສູນເສຍມູນຄ່າທີ່ໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີໃນປີຜ່ານມາ ບໍ່ມີອີກແລ້ວ ຫຼື ຫຼຸດລົງ. ການຊັບອກວ່າຂາດທຶນຈາກການສູນເສຍມູນຄ່າອາດຫຼຸດລົງ ຫຼື ອາດບໍ່ມີຕົວຈິງອີກແລ້ວ ໂດຍທົ່ວໄປແມ່ນ ກົງກັນຂ້າມກັບສິ່ງທີ່ໄດ້ສະເໜີໃນວັກ 27.9. ຖ້າຫາກມີການຊັບອກດັ່ງກ່າວ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງຕັດສິນເບິ່ງວ່າການສູນເສຍມູນຄ່າໃນໄລຍະຜ່ານມາດັ່ງກ່າວ ທັງໝົດ ຫຼື ສ່ວນໜຶ່ງ ຕ້ອງຖືກຈົດປັນກັບລາຍການ ຫຼືບໍ່. ລະບຽບວິທີການໃນການກຳນົດດັ່ງກ່າວ ຈະຂຶ້ນກັບການທີ່ວ່າພື້ນຖານຂອງຂາດທຶນຈາກການສູນເສຍມູນຄ່າຂອງຊັບສິນ ໄດ້ອີງຕາມ:
- (ກ) ມູນຄ່າທີ່ສາມາດເກັບຄືນໄດ້ຂອງແຕ່ລະຊັບສິນດັ່ງກ່າວ (ເບິ່ງ ວັກ 27.30), ຫຼື
 - (ຂ) ມູນຄ່າທີ່ສາມາດເກັບຄືນໄດ້ຂອງໜ່ວຍສ້າງເງິນສົດ ທີ່ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງຊັບສິນນັ້ນ (ເບິ່ງ ວັກ 27.31).

ການປັນກັບລາຍການ ຖ້າວ່າມູນຄ່າທີ່ສາມາດເກັບຄືນໄດ້ຖືກຄາດຄະເນສໍາລັບລາຍການຊັບສິນໃດໜຶ່ງທີ່ໄດ້ສູນເສຍມູນຄ່າ

- 27.30 ຖ້າວ່າຂາດທຶນຈາກການສູນເສຍມູນຄ່າຜ່ານມາ ໄດ້ອີງໃສ່ມູນຄ່າທີ່ສາມາດເກັບຄືນໄດ້ຂອງຊັບສິນທີ່ໄດ້ສູນເສຍມູນຄ່າ ເປັນແຕ່ລະລາຍການ, ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຂໍ້ກຳນົດລຸ່ມນີ້:
- (ກ) ວິສາຫະກິດຕ້ອງຄາດຄະເນມູນຄ່າທີ່ສາມາດເກັບຄືນໄດ້ຂອງຊັບສິນ ໃນມື້ລາຍງານໃນປີ.
 - (ຂ) ຖ້າວ່າມູນຄ່າທີ່ສາມາດເກັບຄືນໄດ້ ທີ່ໄດ້ຄາດຄະເນ ຂອງຊັບສິນນັ້ນ ຫາກເກີນມູນຄ່າໃນບັນຊີ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງເພີ່ມມູນຄ່າໃນບັນຊີໃຫ້ເທົ່າກັບມູນຄ່າທີ່ສາມາດເກັບຄືນໄດ້, ບົນເງື່ອນໄຂຂໍ້ຈຳກັດທີ່ສະເໜີໃນຂໍ້ (ຄ) ຂ້າງລຸ່ມນີ້. ການເພີ່ມຂຶ້ນດັ່ງກ່າວເປັນການປັນກັບລາຍການຂາດທຶນຈາກການສູນເສຍມູນຄ່າ. ວິສາຫະກິດຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີການປັນກັບລາຍການນັ້ນ ໃນກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນໃນທັນທີ.
 - (ຄ) ການປັນກັບລາຍການຂາດທຶນຈາກການສູນເສຍມູນຄ່າ ບໍ່ຄວນເຮັດໃຫ້ມູນຄ່າໃນບັນຊີຂອງຊັບສິນເພີ່ມຂຶ້ນກາຍມູນຄ່າໃນບັນຊີ ທີ່ຄວນຈະເປັນ (ສຸດທິຈາກການຫັກຄ່າຫຼັຍທຽນ ຫຼື ຄ່າສູນເສຍມູນຄ່າອອກ) ຖ້າຫາກບໍ່ເຄີຍຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີຂາດທຶນຈາກການສູນເສຍມູນຄ່າສໍາລັບຊັບສິນໃນປີການບັນຊີຜ່ານມາ.
 - (ງ) ພາຍຫຼັງການປັນກັບລາຍການຂາດທຶນຈາກການສູນເສຍມູນຄ່າທີ່ເຄີຍໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີແລ້ວ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງໄດ້ປັບຄ່າຫຼັຍທຽນ (ການຫັກຄ່າຫຼັຍທຽນ) ຂອງຊັບສິນສໍາລັບປີການບັນຊີໃນອະນາຄົດ ເພື່ອຈັດແບ່ງມູນຄ່າໃນບັນຊີທີ່ຖືກດັດແກ້ຂອງຊັບສິນ, ຫັກມູນຄ່າເສດເຫຼືອ (ຖ້າມີ), ບົນພື້ນຖານທີ່ເປັນລະບົບ ຕະຫຼອດອາຍຸການນໍາໃຊ້ງານທີ່ຍັງເຫຼືອ ຂອງຊັບສິນດັ່ງກ່າວ.

ການປັນກັບລາຍການ ເມື່ອມີການຄາດຄະເນມູນຄ່າທີ່ສາມາດເກັບຄືນໄດ້ ສໍາລັບໜ່ວຍສ້າງເງິນສົດ

- 27.31 ຖ້າວ່າຂາດທຶນຈາກການສູນເສຍມູນຄ່າເບື້ອງຕົ້ນ ໄດ້ອີງໃສ່ມູນຄ່າທີ່ສາມາດເກັບຄືນໄດ້ຂອງໜ່ວຍສ້າງເງິນສົດ ທີ່ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງຊັບສິນນັ້ນ, ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຂໍ້ກຳນົດດັ່ງລຸ່ມນີ້ :
- (ກ) ວິສາຫະກິດຕ້ອງຄາດຄະເນມູນຄ່າທີ່ສາມາດເກັບຄືນໄດ້ຂອງໜ່ວຍສ້າງເງິນສົດດັ່ງກ່າວ ໃນມື້ລາຍງານໃນປີ.
 - (ຂ) ຖ້າວ່າມູນຄ່າທີ່ສາມາດເກັບຄືນໄດ້ທີ່ໄດ້ຄາດຄະເນສໍາລັບວິສາຫະກິດສ້າງເງິນສົດ ຫາກເກີນມູນຄ່າໃນບັນຊີ, ສ່ວນເກີນດັ່ງກ່າວເປັນການປັນກັບລາຍການຂາດທຶນຈາກການສູນເສຍມູນຄ່າ. ວິສາຫະກິດຕ້ອງແບ່ງສ່ວນມູນຄ່າການປັນກັບລາຍການດັ່ງກ່າວ ເຂົ້າໃສ່ຊັບສິນຂອງໜ່ວຍສ້າງເງິນສົດລວມ, ຍົກເວັ້ນສໍາລັບຄ່ານິຍົມ, ໂດຍໃຫ້ສົມສ່ວນກັບມູນຄ່າໃນບັນຊີຂອງຊັບສິນດັ່ງກ່າວ, ບົນເງື່ອນໄຂຂໍ້ຈຳກັດທີ່ໄດ້ລະບຸໃນຂໍ້ (ຄ) ຂ້າງລຸ່ມນີ້. ສ່ວນເພີ່ມຂຶ້ນຂອງມູນຄ່າໃນບັນຊີດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງຖືກກັນກັບການປັນກັບລາຍການຂາດທຶນຈາກການສູນເສຍມູນຄ່າຂອງຊັບສິນແຕ່ລະ

ລາຍການ ແລະ ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີໃນກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ ໃນທັນທີ.

- (ຄ) ເວລາແບ່ງສ່ວນການປຶ້ນກັບລາຍການຂາດທຶນຈາກການສູນເສຍມູນຄ່າຂອງໜ່ວຍສ້າງເງິນສົດ, ການປຶ້ນກັບລາຍການບໍ່ຄວນເຮັດໃຫ້ມູນຄ່າໃນບັນຊີຂອງຊັບສິນໃດໜຶ່ງເພີ່ມຂຶ້ນເກີນຈຳນວນເງິນທີ່ຕ່ຳກ່ວາໝູ່ ລະຫວ່າງ
 - (i) ມູນຄ່າທີ່ສາມາດເກັບຄືນໄດ້, ແລະ
 - (ii) ມູນຄ່າໃນບັນຊີ ທີ່ຈະຖືກກຳນົດ (ສຸດທິຈາກການຫັກຄ່າຫຼ້ຍຫຼຽນອອກ) ຖ້າຫາກບໍ່ເຄີຍຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີຂາດທຶນຈາກການສູນເສຍມູນຄ່າສຳລັບຊັບສິນໃນປີການບັນຊີຜ່ານໆມາ.
- (ງ) ທຸກມູນຄ່າສ່ວນເກີນຂອງການປຶ້ນກັບລາຍການຂາດທຶນຈາກການສູນເສຍມູນຄ່າທີ່ບໍ່ອາດແບ່ງສ່ວນເຂົ້າຊັບສິນໃດໜຶ່ງເນື່ອງຈາກຂໍ້ຈຳກັດໃນຂໍ້ (ຄ) ຂ້າງເທິງນີ້ ຕ້ອງຖືກຈັດແບ່ງຢ່າງສົມສ່ວນໃນຊັບສິນອື່ນໆຂອງໜ່ວຍສ້າງເງິນສົດ, ຍົກເວັ້ນຄ່ານິຍົມ.
- (ຈ) ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີການປຶ້ນກັບລາຍການຂາດທຶນຈາກການສູນເສຍມູນຄ່າ, ຖ້າປະຕິບັດໄດ້, ວິສາຫະກິດຕ້ອງປັບປຸງຄ່າຫຼ້ຍຫຼຽນ (ການຫັກຄ່າຫຼ້ຍຫຼຽນ) ຂອງແຕ່ລະຊັບສິນໃນໜ່ວຍສ້າງເງິນສົດ ສຳລັບປີການບັນຊີໃນອະນາຄົດ ເພື່ອແບ່ງສ່ວນມູນຄ່າໃນບັນຊີທີ່ດັດແກ້ຂອງຊັບສິນນັ້ນ, ຫັກມູນຄ່າເສດເຫຼືອອອກ (ຖ້າມີ), ບົນພື້ນຖານທີ່ເປັນລະບົບຕະຫຼອດອາຍຸການນຳໃຊ້ງານທີ່ຍັງເຫຼືອ ຂອງຊັບສິນດັ່ງກ່າວ.

ການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານ

27.32 ສຳລັບແຕ່ລະປະເພດຊັບສິນທີ່ໄດ້ຊີ້ແຈງໃນວັກ 27.33, ວິສາຫະກິດຕ້ອງເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານຕໍ່ໄປນີ້:

- (ກ) ຈຳນວນເງິນຂາດທຶນຈາກການສູນເສຍມູນຄ່າ ທີ່ໄດ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີໃນກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນໃນປີ ແລະ ລາຍການຫຼັກໃນໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມ (ແລະ ໃນໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບ, ຖ້າຫາກໄດ້ນຳສະເໜີ) ຊຶ່ງລວມເອົາຂາດທຶນຈາກການສູນເສຍມູນຄ່າດັ່ງກ່າວ.
- (ຂ) ຈຳນວນເງິນການປຶ້ນກັບລາຍການຂາດທຶນຈາກການສູນເສຍມູນຄ່າທີ່ໄດ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີໃນກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນໃນປີ ແລະ ລາຍການຫຼັກໃນໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມ (ແລະ ໃນໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບ, ຖ້າຫາກໄດ້ນຳສະເໜີ) ຊຶ່ງລວມເອົາການປຶ້ນກັບລາຍການຂາດທຶນຈາກການສູນເສຍມູນຄ່າ.

27.33 ວິສາຫະກິດຕ້ອງເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນວັກ 27.32 ສຳລັບແຕ່ລະປະເພດຊັບສິນດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- (ກ) ເຄື່ອງໃນສາງ.
- (ຂ) ຊັບສົມບັດຄົງທີ່ມີຕົວຕົນ (ລວມທັງອະສັງຫາລິມະຊັບເພື່ອການລົງທຶນ ທີ່ໄດ້ລົງບັນຊີຕາມວິທີການຕົ້ນທຶນ).
- (ຄ) ຄ່ານິຍົມ.
- (ງ) ຊັບສົມບັດຄົງທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນ ທີ່ບໍ່ແມ່ນຄ່ານິຍົມ.
- (ຈ) ເງິນລົງທຶນໃນວິສາຫະກິດຂາຮຸ້ນ.
- (ສ) ເງິນລົງທຶນໃນວິສາຫະກິດປະສົມ.

ການສົມທຽບກັບ IFRS ສຳລັບ ວນກ
ມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ຄືກັນກັບ IFRS ສຳລັບ ວນກ.

ໝວດ 28

ຜົນປະໂຫຍດຂອງພະນັກງານ

ໝວດນີ້ ພິຈາລະນາເຖິງເຫດການດ້ານເສດຖະກິດ ຊຶ່ງຍັງບໍ່ທັນມີ ໃນ ສປປ ລາວ ແຕ່ຄາດວ່າ ຈະມີໃນປີ ຂ້າງໜ້າ.

ຂອບເຂດຂອງໝວດນີ້

28.1 ຜົນປະໂຫຍດຂອງພະນັກງານ ໝາຍເຖິງທຸກຮູບແບບສິ່ງຕອບແທນທີ່ວິສາຫະກິດໄດ້ໃຫ້ເປັນການແລກປ່ຽນກັບວຽກງານທີ່ພະນັກງານໄດ້ຮັບໃຊ້, ລວມທັງຄະນະບໍລິຫານ ແລະ ຄະນະອຳນວຍການ. ໝວດດັ່ງກ່າວນຳໃຊ້ສຳລັບຜົນປະໂຫຍດທັງໝົດຂອງພະນັກງານ, ຍົກເວັ້ນລາຍການເຄື່ອນໄຫວການຊຳລະຕາມຮຸ້ນ ຊຶ່ງໄດ້ຍົກຂຶ້ນໃນໝວດ 26 ການຊຳລະຕາມຮຸ້ນ. ຜົນປະໂຫຍດຂອງພະນັກງານທີ່ຂຶ້ນກັບໝວດດັ່ງກ່າວ ຈະນອນຢູ່ໜຶ່ງໃນສີ່ຈຳພວກດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- (ກ) ຜົນປະໂຫຍດໄລຍະສັ້ນຂອງພະນັກງານ ໝາຍເຖິງຜົນປະໂຫຍດຂອງພະນັກງານ (ທີ່ບໍ່ແມ່ນຜົນປະໂຫຍດເວລາສັ້ນສຸດສັນຍາ) ຊຶ່ງຍັງຄ້າງຈ່າຍທັງໝົດພາຍໃນສິບສອງເດືອນນັບແຕ່ທ້າຍປີ ທີ່ພະນັກງານດັ່ງກ່າວ ໄດ້ຮັບໃຊ້ວຽກງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.
- (ຂ) ຜົນປະໂຫຍດພະນັກງານຫຼັງອອກການ ໝາຍເຖິງຜົນປະໂຫຍດຂອງພະນັກງານ (ທີ່ບໍ່ແມ່ນຜົນປະໂຫຍດເວລາສັ້ນສຸດສັນຍາ) ຊຶ່ງຕ້ອງຈ່າຍພາຍຫຼັງສິ້ນສຸດການເຮັດການ.
- (ຄ) ຜົນປະໂຫຍດອື່ນໆໄລຍະຍາວຂອງພະນັກງານ ໝາຍເຖິງຜົນປະໂຫຍດຂອງພະນັກງານ (ຊຶ່ງບໍ່ແມ່ນຜົນປະໂຫຍດພະນັກງານຫຼັງອອກການ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດເວລາສັ້ນສຸດສັນຍາ) ທີ່ບໍ່ໄດ້ຄ້າງຈ່າຍທັງໝົດພາຍໃນສິບສອງເດືອນນັບແຕ່ທ້າຍປີ ຊຶ່ງພະນັກງານດັ່ງກ່າວ ໄດ້ຮັບໃຊ້ວຽກງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.
- (ງ) ຜົນປະໂຫຍດເວລາສັ້ນສຸດສັນຍາໝາຍເຖິງຜົນປະໂຫຍດ ທີ່ຕ້ອງຈ່າຍໃຫ້ພະນັກງານ ຊຶ່ງເປັນຜົນຈາກ :
 - (i) ການຕົກລົງຂອງວິສາຫະກິດໃນການຍົກເລີກສັນຍາແຮງງານຂອງພະນັກງານໃດໜຶ່ງກ່ອນເຖິງອາຍຸຮັບເງິນບຳນານປົກກະຕິ, ຫຼື
 - (ii) ການຕົກລົງອອກການໂດຍການສະໝັກໃຈຂອງພະນັກງານໃດໜຶ່ງ ເພື່ອແລກເອົາຜົນປະໂຫຍດດັ່ງກ່າວ.

28.2 ຜົນປະໂຫຍດຂອງພະນັກງານຍັງລວມມີລາຍການເຄື່ອນໄຫວການຊຳລະຕາມຮຸ້ນ ຊຶ່ງພະນັກງານໄດ້ຮັບເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດທຶນເຈົ້າຂອງ (ເຊັ່ນຮຸ້ນ ຫຼື ສິດທິໃນການຊື້ຮຸ້ນ) ຫຼື ເງິນສົດ ຫຼື ຊັບສິນອື່ນໆຂອງວິສາຫະກິດ ຕາມຈຳນວນເງິນທີ່ໄດ້ອີງໃສ່ລາຄາຮຸ້ນຂອງວິສາຫະກິດ ຫຼື ຂອງເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດທຶນເຈົ້າຂອງອື່ນໆຂອງວິສາຫະກິດ. ວິສາຫະກິດຕ້ອງປະຕິບັດຕາມໝວດ 26 ເພື່ອລົງບັນຊີລາຍການເຄື່ອນໄຫວການຊຳລະຕາມຮຸ້ນ.

ຫຼັກການລວມ ດ້ານການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ກ່ຽວກັບຜົນປະໂຫຍດທັງໝົດຂອງພະນັກງານ

28.3 ວິສາຫະກິດຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ກ່ຽວກັບຜົນປະໂຫຍດທັງໝົດຂອງພະນັກງານ ຊຶ່ງພະນັກງານມີສິດໄດ້ຮັບພາຍ ຫຼັງໄດ້ຮັບໃຊ້ວຽກງານໃນວິສາຫະກິດ ໃນຮອບເວລາລາຍງານນັ້ນ :

- (ກ) ເປັນໜີ້ສິນ, ພາຍຫຼັງທີ່ຈຳນວນເງິນທີ່ໄດ້ຈ່າຍໂດຍກົງ ໃຫ້ພະນັກງານ ຫຼື ເປັນເງິນສົມທົບເຂົ້າກອງທຶນຜົນປະໂຫຍດຂອງພະນັກງານ. ຖ້າວ່າຈຳນວນເງິນທີ່ໄດ້ຈ່າຍຫາກສູງກ່ວາພັນທະບັງການຮັບໃຊ້ວຽກງານ ກ່ອນມີລາຍງານ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີສ່ວນເກີນດັ່ງກ່າວ ເປັນຊັບສິນໃນຂອບເຂດທີ່ວ່າ ລາຍຈ່າຍໆລ່ວງໜ້ານັ້ນ ຈະນຳໄປສູ່ການຫຼຸດຜ່ອນເງິນຊຳລະໃນອະນາຄົດ ຫຼື ການທົດແທນເປັນເງິນສົດ.
- (ຂ) ເປັນລາຍຈ່າຍ ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າໝວດອື່ນໆຂອງມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ກຳນົດໃຫ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີສ່ວນໜຶ່ງຂອງຕົ້ນທຶນຊັບສິນໃດໜຶ່ງ ເຄື່ອງໃນສາງ ຫຼື ຊັບສົມບັດຄົງທີ່ມີຕົວຕົນ.

ຜົນປະໂຫຍດໄລຍະສັ້ນຂອງພະນັກງານ

ຕົວຢ່າງ

28.4 ຜົນປະໂຫຍດໄລຍະສັ້ນຂອງພະນັກງານ ລວມມີ :

- (ກ) ຄ່າທຶດແທນແຮງງານ, ເງິນເດືອນ ແລະ ເງິນບຳລຸງປະກັນສັງຄົມ ;
- (ຂ) ການລາພັກໄລຍະສັ້ນທີ່ໄດ້ຮັບຄ່າທຶດແທນ (ເຊັ່ນລາພັກປະຈຳປີ, ລາພັກປົນປົວພະຍາດ) ຖ້າວ່າການລາພັກຄາດວ່າຈະເກີດຂຶ້ນພາຍໃນສິບສອງເດືອນນັບຈາກປີການບັນຊີທີ່ພະນັກງານໄດ້ຮັບໃຊ້ໜ້າທີ່ວຽກງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
- (ຄ) ຈຳນວນເງິນທີ່ຕ້ອງຈ່າຍບັງການແບ່ງຜົນກຳໄລ ແລະ ເງິນບຳເນັດພາຍໃນສິບສອງເດືອນນັບຈາກສິ້ນສຸດປີການບັນຊີ ຊຶ່ງພະນັກງານໄດ້ຮັບໃຊ້ໜ້າທີ່ວຽກງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ; ແລະ
- (ງ) ຜົນປະໂຫຍດທີ່ບໍ່ເປັນເງິນ (ເຊັ່ນການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານການແພດ, ບ່ອນພັກເຊົາ, ລົດຮັບໃຊ້ ແລະ ສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການໂດຍບໍ່ເສຍຄ່າ ຫຼື ໄດ້ຮັບເງິນຊ່ວຍໝູນ) ສຳລັບພະນັກງານທີ່ພວມປະຕິບັດງານ.

ຫຼັກການລວມ ກ່ຽວກັບການຕີມູນຄ່າຜົນປະໂຫຍດໄລຍະສັ້ນ

28.5 ເວລາພະນັກງານໃດໜຶ່ງ ໄດ້ຮັບໃຊ້ວິສາຫະກິດໃນຮອບເວລາລາຍງານ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງຕີມູນຄ່າຈຳນວນເງິນທີ່ໄດ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີໂດຍອີງຕາມວັກ 28.3 ຕາມຈຳນວນເງິນຜົນປະໂຫຍດໄລຍະສັ້ນຂອງພະນັກງານ ທີ່ບໍ່ໄດ້ຕີເປັນມູນຄ່າປັດຈຸບັນ ທີ່ຄາດວ່າຈະຕ້ອງຈ່າຍເພື່ອແລກປ່ຽນກັບການຮັບໃຊ້ວຽກງານດັ່ງກ່າວ.

ການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ແລະ ການຕີມູນຄ່າ – ການລາພັກໄລຍະສັ້ນ ທີ່ໄດ້ຮັບຄ່າທຶດແທນ

28.6 ວິສາຫະກິດອາດທຶດແທນເງິນໃຫ້ພະນັກງານເວລາຂາດການເນື່ອງຈາກເຫດຜົນຕ່າງໆ ລວມທັງການລາພັກປະຈຳປີ ແລະ ການລາພັກປົນປົວພະຍາດ. ການລາພັກໄລຍະສັ້ນ ທີ່ໄດ້ຮັບຄ່າທຶດແທນບາງລາຍ ສາມາດສະສົມໄດ້ - ຖ້າວ່າພະນັກງານຫາກນຳໃຊ້ສິດບໍ່ທັນໝົດໃນປີທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແມ່ນສາມາດຍົກໄປປະຕິບັດຕໍ່ ແລະ ນຳໃຊ້ໃນປີຕໍ່ໄປໄດ້. ຕົວຢ່າງ ປະກອບມີການລາພັກປະຈຳປີ ແລະ ການລາພັກປົນປົວພະຍາດ. ວິສາຫະກິດຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຄາດຄະເນບັງການລາພັກທີ່ໄດ້ຮັບຄ່າທຶດແທນຄືນແບບສະສົມ, ຖ້າວ່າພະນັກງານຫາກຮັບໃຊ້ໜ້າທີ່ວຽກງານ ທີ່ເຮັດໃຫ້ເພີ່ມສິດໃນການລາພັກທີ່ໄດ້ຮັບເງິນທຶດແທນໃນອະນາຄົດ. ວິສາຫະກິດຕ້ອງຕີມູນຄ່າ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຄາດຄະເນບັງການລາພັກທີ່ໄດ້ຮັບຄ່າທຶດແທນຄືນແບບສະສົມ ເປັນຈຳນວນເງິນເພີ່ມເຕີມ ທີ່ບໍ່ໄດ້ຕີເປັນມູນຄ່າປັດຈຸບັນ ຊຶ່ງຄາດວ່າຈະຕ້ອງຈ່າຍ ເນື່ອງຈາກມີສິດທີ່ ທີ່ພະນັກງານບໍ່ທັນໄດ້ນຳໃຊ້ ສະສົມເຖິງທ້າຍຮອບເວລາລາຍງານ. ວິສາຫະກິດຕ້ອງສະແດງຈຳນວນເງິນດັ່ງກ່າວ ເປັນໜີ້ສິນໝູນວຽນ ໃນມື້ລາຍງານ.

28.7 ວິສາຫະກິດຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍບັງການລາພັກທີ່ໄດ້ຮັບການທຶດແທນ (ທີ່ສະສົມບໍ່ໄດ້) ຖ້າຫາກເກີດມີການລາພັກດັ່ງກ່າວ. ວິສາຫະກິດຕ້ອງຄິດໄລ່ມູນຄ່າການລາພັກທີ່ໄດ້ທຶດແທນເງິນຄືນແບບສະສົມບໍ່ໄດ້ຕາມຈຳນວນເງິນເດືອນ ແລະ ຄ່າແຮງທີ່ໄດ້ຈ່າຍ ຫຼື ຕ້ອງຈ່າຍ ຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ຕີເປັນມູນຄ່າປັດຈຸບັນ ໃນໄລຍະລາພັກນັ້ນ.

ການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ - ແຜນການ ການແບ່ງຜົນກຳໄລ ແລະ ເງິນບຳເນັດ

28.8 ວິສາຫະກິດຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຄາດຄະເນໃນການເບີກຈ່າຍເງິນບັງການແບ່ງຜົນກຳໄລ ແລະ ເງິນບຳເນັດ ກໍຕໍ່ເມື່ອ :

- (ກ) ວິສາຫະກິດມີພັນທະຕາມກົດໝາຍ ຫຼື ພັນທະແບບປະລິຍາຍ ໃນປັດຈຸບັນຊຶ່ງຕ້ອງໄດ້ດຳເນີນການເບີກຈ່າຍອັນເປັນຜົນເນື່ອງຈາກເຫດການຜ່ານມາ (ໝາຍຄວາມວ່າວິສາຫະກິດບໍ່ມີທາງເລືອກທີ່ເປັນໄປໄດ້ອື່ນໆ ນອກຈາກຈ່າຍເງິນດັ່ງກ່າວ), ແລະ
- (ຂ) ສາມາດດຳເນີນການຄາດຄະເນປະຕິບັດ ກ່ຽວກັບພັນທະນັ້ນ ຢ່າງໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້.

ຜົນປະໂຫຍດພະນັກງານຫຼັງອອກການ: ການຈຳແນກຄວາມແຕກຕ່າງລະຫ່ວາງ ແຜນສົມທົບເງິນທີ່ກຳນົດໄວ້ ແລະ ແຜນນະໂຍບາຍຄິດໄລ່ຜົນປະໂຫຍດພະນັກງານທີ່ກຳນົດໄວ້

28.9 ຜົນປະໂຫຍດພະນັກງານຫຼັງອອກການ ລວມມີ, ຕົວຢ່າງ :

- (ກ) ນະໂຍບາຍເງິນບຳນານ ເຊັ່ນ ເບ້ຍບຳນານ, ແລະ
- (ຂ) ຜົນປະໂຫຍດພະນັກງານຫຼັງອອກການອື່ນໆ, ເຊັ່ນ ການປະກັນໄພຊີວິດຫຼັງອອກການ ແລະ ການປົນປົວຮັກສາຫຼັງອອກການ.

ຂໍ້ຕົກລົງຊຶ່ງວິສາຫະກິດສະໜອງຜົນປະໂຫຍດພະນັກງານຫຼັງອອກການ ຖືວ່າແມ່ນແຜນຄິດໄລ່ຜົນປະໂຫຍດພະນັກງານຫຼັງອອກການ. ວິສາຫະກິດຕ້ອງປະຕິບັດ ຕາມໝວດດັ່ງກ່າວນີ້ ສຳລັບປະເພດຂໍ້ຕົກລົງດັ່ງກ່າວທັງໝົດ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນການສ້າງວິສາຫະກິດຕ່າງຫາກ ຫຼືບໍ່ກໍຕາມ ໃນການຮັບເງິນສົມທົບ ແລະ ເບີກຈ່າຍຜົນປະໂຫຍດ. ໝວດນີ້ ຕ້ອງຖືກປະຕິບັດສຳລັບການປະກອບເງິນສົມທົບ ໃຫ້ກັບອົງການປະກັນສັງຄົມ (ອປສ). ໃນບາງກໍລະນີ, ຂໍ້ຕົກລົງດັ່ງກ່າວ ແມ່ນກຳນົດຕາມກົດໝາຍ ແຕ່ຫາກບໍ່ແມ່ນມາດຕະການຂອງວິສາຫະກິດ. ຂໍ້ຕົກລົງດັ່ງກ່າວ ມາຈາກມາດຕະການຂອງວິສາຫະກິດ.

28.10 ແຜນຄິດໄລ່ຜົນປະໂຫຍດພະນັກງານຫຼັງອອກການ ຖືກຈັດປະເພດເປັນແຜນສົມທົບເງິນທີ່ກຳນົດໄວ້ ຫຼື ແຜນນະໂຍບາຍຄິດໄລ່ຜົນປະໂຫຍດພະນັກງານທີ່ກຳນົດໄວ້ ຊຶ່ງຂຶ້ນກັບເງື່ອນໄຂຕົ້ນຕໍຂອງແຜນເຫຼົ່ານັ້ນ.

- (ກ) ແຜນສົມທົບເງິນທີ່ກຳນົດໄວ້ ໝາຍເຖິງແຜນຄິດໄລ່ຜົນປະໂຫຍດພະນັກງານຫຼັງອອກການ ໂດຍອີງຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ວ່າວິສາຫະກິດຈ່າຍເງິນສົມທົບເປັນຈຳນວນເງິນຄົງທີ່ທີ່ກຳນົດໄວ້ ໃຫ້ວິສາຫະກິດໜຶ່ງອີກ (ກອງທຶນ) ແລະ ບໍ່ມີຂໍ້ຜູກພັນທາງກົດໝາຍ ຫຼື ພັນທະແບບປະລິຍາຍໃຫ້ຈ່າຍເງິນສົມທົບເພີ່ມຕື່ມ ຫຼື ຊຳລະເປັນຜົນປະໂຫຍດໂດຍກົງແກ່ສະມາຊິກພະນັກງານ ຖ້າວ່າກອງທຶນບໍ່ມີຊັບສິນຫຼາຍພຽງພໍ ເພື່ອຊຳລະຜົນປະໂຫຍດທັງໝົດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຮັບໃຊ້ຂອງພະນັກງານໃນປັດຈຸບັນ ແລະ ປີຕໍ່ມາ. ດັ່ງນັ້ນ, ຈຳນວນເງິນຜົນປະໂຫຍດພະນັກງານຫຼັງອອກການ ທີ່ສະມາຊິກພະນັກງານໄດ້ຮັບ ຈຶ່ງກຳນົດຕາມຈຳນວນເງິນສົມທົບທີ່ວິສາຫະກິດໄດ້ຈ່າຍ (ແລະ ບາງທີພະນັກງານກໍໄດ້ຈ່າຍ) ເຂົ້າໃນແຜນຄິດໄລ່ຜົນປະໂຫຍດພະນັກງານຫຼັງອອກການ ຫຼື ໃຫ້ຜູ້ປະກັນໄພໃດໜຶ່ງ, ພ້ອມກັບຜົນຕອບແທນທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກການໝູນທຶນບັງເອີນເງິນສົມທົບ. ນີ້ແມ່ນສະພາບການ ກ່ຽວກັບເງິນຄັງບຳນານທີ່ຖືກຄຸ້ມຄອງໂດຍ ອປສ.
- (ຂ) ແຜນນະໂຍບາຍຄິດໄລ່ຜົນປະໂຫຍດພະນັກງານທີ່ກຳນົດໄວ້ ໝາຍເຖິງແຜນຄິດໄລ່ຜົນປະໂຫຍດພະນັກງານຫຼັງອອກການ ທີ່ບໍ່ແມ່ນແຜນສົມທົບເງິນທີ່ກຳນົດໄວ້. ອີງຕາມແຜນນະໂຍບາຍຄິດໄລ່ຜົນປະໂຫຍດພະນັກງານທີ່ກຳນົດໄວ້, ພັນທະຂອງວິສາຫະກິດມີຄື ຕ້ອງສະໜອງຜົນປະໂຫຍດທີ່ໄດ້ຕົກລົງໃຫ້ພະນັກງານທີ່ພວມປະຕິບັດງານ ແລະ ອະດີດພະນັກງານ; ແລະ ຄວາມສ່ຽງໃນການຄິດໄລ່ສິນທິດແທນປະກັນໄພ (ຊຶ່ງຜົນປະໂຫຍດຈະຫຼາຍກ່ວາຫຼື ໜ້ອຍກ່ວາສິ່ງທີ່ໄດ້ຄາດຄະເນໄວ້) ແລະ ຄວາມສ່ຽງຈາກການລົງທຶນ (ຄວາມສ່ຽງທີ່ວ່າຜົນຕອບແທນຈາກຊັບສິນ ທີ່ຮັກສາໄວ້ ເພື່ອປະກອບທຶນດ້ານຜົນປະໂຫຍດ ຈະແຕກຕ່າງກັບສິ່ງທີ່ໄດ້ຄາດຫວັງໄວ້) ແມ່ນວິສາຫະກິດຈະເປັນຜູ້ແບກຫາບພາລະໂດຍສ່ວນໃຫຍ່. ຖ້າວ່າປະສົບການດ້ານສະຖິຕິປະກັນໄພ ຫຼື ການລົງທຶນ ຫາກຕ່ຳກ່ວາທີ່ໄດ້ຄາດຫວັງໄວ້, ພັນທະຂອງວິສາຫະກິດອາດເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະກົງກັນຂ້າມ ຖ້າປະສົບການດ້ານສະຖິຕິປະກັນໄພ ຫຼື ການລົງທຶນຫາກໄດ້ຮັບຜົນດີກ່ວາທີ່ໄດ້ຄາດຫວັງໄວ້.

ແຜນນະໂຍບາຍຄິດໄລ່ຜົນປະໂຫຍດກຸ່ມນາຍຈ້າງ ແລະ ແຜນນະໂຍບາຍຄິດໄລ່ຜົນປະໂຫຍດພາກລັດ

28.11 ແຜນນະໂຍບາຍຄິດໄລ່ຜົນປະໂຫຍດກຸ່ມນາຍຈ້າງ ແລະ ແຜນນະໂຍບາຍຄິດໄລ່ຜົນປະໂຫຍດພາກລັດ ຈັດເປັນແຜນສົມທົບເງິນທີ່ກຳນົດໄວ້ ຫຼື ແຜນນະໂຍບາຍຄິດໄລ່ຜົນປະໂຫຍດພະນັກງານທີ່ກຳນົດໄວ້ ບົນພື້ນຖານເງື່ອນໄຂຂອງແຜນດັ່ງກ່າວ, ຊຶ່ງລວມທັງພັນທະແບບປະລິຍາຍທີ່ນອກເໜືອຈາກເງື່ອນໄຂທີ່ເປັນທາງການ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ, ຖ້າວ່າບໍ່ມີຂໍ້ມູນຂ່າວສານພຽງພໍສຳລັບນຳໃຊ້ ເພື່ອລົງບັນຊີຜົນປະໂຫຍດທີ່ກຳນົດໄວ້ສຳລັບແຜນນະໂຍບາຍຄິດໄລ່ຜົນປະໂຫຍດກຸ່ມນາຍຈ້າງ ທີ່ເປັນແຜນນະໂຍບາຍຄິດໄລ່ຜົນປະໂຫຍດທີ່ກຳນົດໄວ້ ວິສາຫະກິດຈະລົງບັນຊີໂດຍສອດຄ່ອງຕາມວັກ 28.13 ຄື ກັນກັບວ່າເປັນແຜນສົມທົບເງິນທີ່ກຳນົດໄວ້ ແລະ ເປີດເສຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນວັກ 28.40.

ຜົນປະໂຫຍດທີ່ມີການປະກັນ

28.12 ວິສາຫະກິດອາດຊຳລະສິນທິດແທນປະກັນໄພ ເພື່ອປະກອບທຶນໃຫ້ແກ່ແຜນຄິດໄລ່ຜົນປະໂຫຍດພະນັກງານຫຼັງອອກການ. ເວລານັ້ນວິສາຫະກິດຕ້ອງຖືແຜນຄິດໄລ່ດັ່ງກ່າວເປັນແຜນສົມທົບເງິນທີ່ກຳນົດໄວ້, ເວັ້ນເສຍແຕ່ເມື່ອວິສາຫະກິດນັ້ນມີພັນທະທາງກົດໝາຍ ຫຼື ພັນທະແບບປະລິຍາຍ:

(ກ) ໃຫ້ຊຳລະເງິນໂດຍກົງບັງຄັບຜົນປະໂຫຍດຂອງພະນັກງານໃນມື້ທີ່ຕ້ອງໄດ້ຈ່າຍ, ຫຼື

(ຂ) ໃຫ້ຊຳລະຈຳນວນເງິນເພີ່ມເຕີມ ຖ້າວ່າຜູ້ຮັບປະກັນ ບໍ່ຊຳລະຜົນປະໂຫຍດທັງໝົດຂອງພະນັກງານໃນອະນາຄົດ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຮັບໃຊ້ໜ້າທີ່ໂດຍພະນັກງານໃນປີປັດຈຸບັນ ແລະ ໃນປີຕໍ່ໆມາ.

ພັນທະແບບປະລິຍາຍ ອາດກຳນົດໂດຍທາງອ້ອມຈາກແຜນຄິດໄລ່, ຜ່ານກົນໄກທີ່ນຳໃຊ້ເພື່ອກຳນົດສິນທິດແທນໃນອະນາຄົດ, ຫຼື ຜ່ານສາຍພົວພັນກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຜູ້ຮັບປະກັນ. ຖ້າວ່າວິສາຫະກິດຮັກສາພັນທະທາງກົດໝາຍ ຫຼື ພັນທະແບບປະລິຍາຍ, ວິສາຫະກິດນັ້ນ ຕ້ອງໄດ້ລົງບັນຊີແຜນຄິດໄລ່ດັ່ງກ່າວ ເປັນແຜນຄິດໄລ່ຜົນປະໂຫຍດທີ່ກຳນົດໄວ້.

ຜົນປະໂຫຍດພະນັກງານຫຼັງອອກການ: ແຜນສົມທົບເງິນທີ່ກຳນົດໄວ້

ການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ແລະ ການຕີມູນຄ່າ

28.13 ວິສາຫະກິດຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີເງິນສົມທົບທີ່ຕ້ອງຈ່າຍໃນປີ:

(ກ) ເປັນທີ່ສິນ, ພາຍຫຼັງໄດ້ຫັກຈຳນວນເງິນທີ່ໄດ້ຈ່າຍອອກແລ້ວ. ຖ້າຈຳນວນເງິນທີ່ໄດ້ຈ່າຍບັງຄັບເງິນສົມທົບທາກສູງກ່ວາເງິນສົມທົບຄ້າງຈ່າຍ ສຳລັບວຽກງານຮັບໃຊ້ ກ່ອນມີລາຍງານ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີສ່ວນເກີນດັ່ງກ່າວເປັນຊັບສິນ.

(ຂ) ເປັນລາຍຈ່າຍ ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າໝວດອື່ນຂອງມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ກຳນົດໃຫ້ຕົ້ນທຶນດັ່ງກ່າວ ຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ເປັນສ່ວນໜຶ່ງ ຂອງຕົ້ນທຶນຊັບສິນ, ເຊັ່ນ ເຄື່ອງໃນສາງ ຫຼື ຊັບສົມບັດຄົງທີ່ມີຕົວຕົນ.

ຜົນປະໂຫຍດພະນັກງານຫຼັງອອກການ: ແຜນນະໂຍບາຍຄິດໄລ່ຜົນປະໂຫຍດພະນັກງານທີ່ກຳນົດໄວ້

ການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ

28.14 ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການລວມ ກ່ຽວກັບການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ທີ່ໄດ້ສະເໜີໃນວັກ 28.3 ກ່ຽວກັບແຜນນະໂຍບາຍຄິດໄລ່ຜົນປະໂຫຍດພະນັກງານທີ່ກຳນົດໄວ້, ວິສາຫະກິດຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ:

(ກ) ທີ່ສິນທີ່ສະແດງເຖິງພັນທະບັງຄັບແຜນນະໂຍບາຍຄິດໄລ່ຜົນປະໂຫຍດພະນັກງານທີ່ກຳນົດໄວ້, ຫັກມູນຄ່າຊັບສິນໃນແຜນ - ເປັນ **ທີ່ສິນຜົນປະໂຫຍດພະນັກງານທີ່ກຳນົດໄວ້** (ເບິ່ງວັກ 28.15 ຫາ 28.23).

(ຂ) ສ່ວນປ່ຽນແປງສຸດທິຂອງທີ່ສິນດັ່ງກ່າວໃນປີ ຕາມຕົ້ນທຶນຂອງບັນດາແຜນນະໂຍບາຍຄິດໄລ່ຜົນປະໂຫຍດພະນັກງານທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນປີ (ເບິ່ງ ວັກ 28. 24 ຫາ 28.27).

ການຕີມູນຄ່າທີ່ສິນຜົນປະໂຫຍດພະນັກງານທີ່ກຳນົດໄວ້

28.15 ວິສາຫະກິດຕ້ອງຕີມູນຄ່າທີ່ສິນຜົນປະໂຫຍດພະນັກງານທີ່ກຳນົດໄວ້ ສຳລັບພັນທະ ພາຍໃຕ້ແຜນນະໂຍບາຍຄິດໄລ່ຜົນປະໂຫຍດພະນັກງານທີ່ກຳນົດໄວ້ ໃຫ້ເທົ່າກັບ ລວມຍອດສຸດທິຂອງຈຳນວນເງິນດັ່ງລຸ່ມນີ້:

(ກ) **ມູນຄ່າປັດຈຸບັນຂອງພັນທະ** ພາຍໃຕ້ແຜນນະໂຍບາຍຄິດໄລ່ຜົນປະໂຫຍດພະນັກງານທີ່ກຳນົດໄວ້ (**ພັນທະຜົນປະໂຫຍດພະນັກງານທີ່ກຳນົດໄວ້**) ໃນມີລາຍງານ (ວັກ 28.16 ຫາ 28.22 ໃຫ້ຄຳແນະນຳ ກ່ຽວກັບການຕີມູນຄ່າພັນທະດັ່ງກ່າວ), ລົບໃຫ້

(ຂ) ມູນຄ່າຍຸຕິທຳຂອງ**ຊັບສິນໃນແຜນ**ໃນມີລາຍງານ (ຖ້າມີ) ທີ່ໄດ້ນຳໃຊ້ເພື່ອສະສາງພັນທະໂດຍກົງ. ວັກ 11.27 ຫາ 11.32 ວາງເງື່ອນໄຂເພື່ອກຳນົດມູນຄ່າຍຸຕິທຳຂອງຊັບສິນໃນແຜນເຫຼົ່ານັ້ນ ທີ່ເປັນ**ຊັບສິນການເງິນ**.

ການລວມເອົາຜົນປະໂຫຍດທີ່ໄດ້ຮັບ ແລະ ທີ່ບໍ່ທັນໄດ້ຮັບ

- 28.16 ມູນຄ່າປັດຈຸບັນຂອງພັນທະຂອງວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງ ຕາມແຜນນະໂຍບາຍຄິດໄລ່ຜົນປະໂຫຍດພະນັກງານທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນມື້ລາຍງານ ຕ້ອງສ່ອງແສງເຖິງຈຳນວນເງິນຄາດຄະເນຜົນປະໂຫຍດຊຶ່ງສະມາຊິກພະນັກງານຈະໄດ້ຮັບ ໂດຍແລກປ່ຽນກັບວຽກງານທີ່ໄດ້ດຳເນີນໃນປັດຈຸບັນ ແລະ ໃນປີຕໍ່ມາ, ລວມທັງຜົນປະໂຫຍດທີ່ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຮັບ (ເບິ່ງວັກ 28.26) ແລະ ລວມທັງຜົນກະທົບຂອງສູດຄິດໄລ່ຜົນປະໂຫຍດ ທີ່ໃຫ້ຜົນປະໂຫຍດສູງກ່ວາສຳລັບພະນັກງານໃນຊຸມປີການຮັບໃຊ້ຕາມຫຼັງ. ສິ່ງນີ້ ກຳນົດໃຫ້ວິສາຫະກິດຕ້ອງໄດ້ຄິດໄລ່ຈຳນວນເງິນຜົນປະໂຫຍດບ້ວງປັດຈຸບັນ ແລະ ປີຕໍ່ມາ ບົນພື້ນຖານສູດຄິດໄລ່ຜົນປະໂຫຍດໃນແຜນ ແລະ ສ້າງຕົວເລກຄາດຄະເນປະຕິບັດ (ຂໍ້ສົມມຸດຖານການຄິດໄລ່ສິນທິດແທນປະກັນໄພ) ກ່ຽວກັບຕົວຜົນແປດ້ານປະຊາກອນ (ເຊັ່ນ ຮອບໝູນຂອງພະນັກງານ ແລະ ການເສຍຊີວິດ) ແລະ ຕົວຜົນແປດ້ານການເງິນ (ເຊັ່ນສ່ວນເພີ່ມຂຶ້ນໃນອະນາຄົດຂອງເງິນເດືອນ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍບິນບົວພະຍາດ) ທີ່ຈະສົ່ງຜົນກະທົບໃສ່ຕົ້ນທຶນຂອງຜົນປະໂຫຍດ. ຂໍ້ສົມມຸດຖານການຄິດໄລ່ສິນທິດແທນປະກັນໄພ ຕ້ອງເປັນກາງ (ບໍ່ວ່າຈະປາສະຈາກຄວາມບໍ່ຮອບຄອບ ຫຼື ທັງບໍ່ມີລັກສະນະຮັກສາເດີມຈົນເກີນໄປ ກໍຕາມ), ຕ້ອງສອດຄ່ອງກັນ ແລະ ຖືກຄັດເລືອກເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ມີການຄາດຄະເນທີ່ດີທີ່ສຸດ ກ່ຽວກັບກະແສເງິນສົດໃນອະນາຄົດ ທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນບົນພື້ນຖານແຜນຄິດໄລ່ນັ້ນ.

ການຕີມູນຄ່າເປັນມູນຄ່າປັດຈຸບັນ

- 28.17 ວິສາຫະກິດຕ້ອງຕີມູນຄ່າພັນທະຜົນປະໂຫຍດພະນັກງານທີ່ກຳນົດໄວ້ ບົນພື້ນຖານການຕີມູນຄ່າເປັນມູນຄ່າປັດຈຸບັນ. ວິສາຫະກິດຕ້ອງຊອກຫາອັດຕາທີ່ຕ້ອງປະຕິບັດເພື່ອຕີມູນຄ່າເງິນຊຳລະໃນອະນາຄົດເປັນມູນຄ່າປັດຈຸບັນ ໂດຍອີງຕາມອັດຕາທ້ອງຖະໜາດ ໃນມື້ລາຍງານ ຕໍ່ກັບພັນທະບັດບໍລິສັດທີ່ມີຄຸນນະພາບສູງ. ໃນ ສປປ ລາວ ຊຶ່ງປັດຈຸບັນ ບໍ່ທັນມີຕະຫຼາດເຄື່ອນໄຫວສຳລັບພັນທະບັດດັ່ງກ່າວ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງນຳໃຊ້ຜົນຕອບແທນຂອງຕະຫຼາດ (ໃນມື້ລາຍງານ) ກ່ຽວກັບພັນທະບັດຂອງລັດຖະບານ. ສະກຸນເງິນ ແລະ ອາຍຸການຂອງພັນທະບັດບໍລິສັດ ຫຼື ພັນທະບັດຂອງລັດຖະບານ ຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບສະກຸນເງິນ ແລະ ກຳນົດເວລາທີ່ໄດ້ຄາດຄະເນໄວ້ ທີ່ຈະຕ້ອງຊຳລະຈຳນວນເງິນໃນອະນາຄົດ.

ວິທີການຕີມູນຄ່າຕາມສະຖິຕິການປະກັນໄພ

- 28.18 ຖ້າວ່າ ວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງຫາກສາມາດ, ໂດຍບໍ່ມີຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ຫຼື ບໍ່ມີຄວາມພະຍາຍາມຫຼາຍເກີນຄວນ, ນຳໃຊ້ວິທີຄິດໄລ່ຜົນປະໂຫຍດຕາມຫົວໜ່ວຍທີ່ຄາດຄະເນ ເພື່ອຕີມູນຄ່າພັນທະຜົນປະໂຫຍດພະນັກງານທີ່ກຳນົດໄວ້ ແລະລາຍຈ່າຍທີ່ພົວພັນນັ້ນ, ກໍຕ້ອງນຳໃຊ້ວິທີດັ່ງກ່າວ. ຖ້າວ່າຜົນປະໂຫຍດທີ່ກຳນົດໄວ້ ຫາກອີງໃສ່ເງິນເດືອນໃນອະນາຄົດ, ວິທີຄິດໄລ່ຜົນປະໂຫຍດຕາມຫົວໜ່ວຍທີ່ຄາດຄະເນ ກຳນົດໃຫ້ວິສາຫະກິດຈຳຕ້ອງໄດ້ຕີມູນຄ່າພັນທະຜົນປະໂຫຍດພະນັກງານທີ່ກຳນົດໄວ້ ບົນພື້ນຖານທີ່ສ່ອງແສງເຖິງການຄາດຄະເນສ່ວນເພີ່ມຂຶ້ນຂອງເງິນເດືອນໃນອະນາຄົດ. ນອກນັ້ນ, ວິທີຄິດໄລ່ຜົນປະໂຫຍດຕາມຫົວໜ່ວຍທີ່ຄາດຄະເນ ກຳນົດໃຫ້ວິສາຫະກິດວາງຫຼາຍຂໍ້ສົມມຸດຖານການຄິດໄລ່ສິນທິດແທນປະກັນໄພໃນການຕີມູນຄ່າພັນທະຜົນປະໂຫຍດພະນັກງານທີ່ກຳນົດໄວ້, ລວມທັງອັດຕາການຕີມູນຄ່າເປັນມູນຄ່າປັດຈຸບັນ, ອັດຕາຜົນຕອບແທນທີ່ໄດ້ຄາດໄວ້ຈາກຊັບສິນໃນແຜນ, ອັດຕາຄາດຄະເນການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງເງິນເດືອນ, ຮອບໝູນຂອງພະນັກງານ, ອັດຕາການຕາຍ, ແລະ (ສຳລັບແຜນຄິດໄລ່ຜົນປະໂຫຍດດ້ານການບິນບົວພະຍາດ) ອັດຕາທ່າອ່ຽງຂະຫຍາຍຕົວຂອງຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການບິນບົວພະຍາດ.

- 28.19 ຖ້າວ່າວິສາຫະກິດບໍ່ສາມາດ, ໂດຍບໍ່ມີການໃຊ້ຈ່າຍ ຫຼື ບໍ່ມີຄວາມພະຍາຍາມຫຼາຍເກີນຄວນ, ນຳໃຊ້ວິທີຄິດໄລ່ຜົນປະໂຫຍດຕາມຫົວໜ່ວຍທີ່ຄາດຄະເນ ເພື່ອຕີມູນຄ່າຂໍ້ຜູກພັນ ແລະ ຕົ້ນທຶນບ້ວງແຜນນະໂຍບາຍຄິດໄລ່ຜົນປະໂຫຍດພະນັກງານທີ່ກຳນົດໄວ້, ອະນຸຍາດໃຫ້ວິສາຫະກິດນັ້ນ ປັບປຸງການຕີມູນຄ່າພັນທະໃຫ້ກະທັດລັດລົງ ບ້ວງພັນທະຜົນປະໂຫຍດພະນັກງານທີ່ກຳນົດໄວ້ ທີ່ຮັບໃຊ້ຜົນປະໂຫຍດຂອງພະນັກງານປັດຈຸບັນ :

- (ກ) ບໍ່ຄຳນຶງເຖິງລາຍການຄາດຄະເນການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງເງິນເດືອນໃນອະນາຄົດ (ເຊັ່ນ ສົມມຸດວ່າ ພະນັກງານໃນປັດຈຸບັນ ຍັງຈະສືບຕໍ່ຮັບເງິນເດືອນໃນປັດຈຸບັນ ຈົນກ່ວາຄາດວ່າພະນັກງານໃນປັດຈຸບັນນັ້ນ ຈະເລີ່ມໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດພະນັກງານຫຼັງອອກການ) ;
- (ຂ) ບໍ່ຄຳນຶງເຖິງວຽກງານຮັບໃຊ້ໃນອະນາຄົດຂອງພະນັກງານປັດຈຸບັນ (ເຊັ່ນ ສົມມຸດວ່າ ໃຫ້ຢຸດຕິແຜນຄິດໄລ່ຜົນປະໂຫຍດສຳລັບພະນັກງານປັດຈຸບັນ ພ້ອມທັງ ສຳລັບພະນັກງານໃໝ່) ; ແລະ
- (ຄ) ບໍ່ຄຳນຶງເຖິງການເສຍຊີວິດໃນໜ້າທີ່ທີ່ອາດເປັນໄປໄດ້ຂອງພະນັກງານປັດຈຸບັນ ໃນລະຫວ່າງມື້ລາຍງານ ແລະມື້ທີ່ຄາດວ່າພະນັກງານຈະເລີ່ມຕົ້ນຮັບຜົນປະໂຫຍດພະນັກງານຫຼັງອອກການ (ເຊັ່ນ ສົມມຸດວ່າ ພະນັກງານໃນປັດຈຸບັນ)

ບັນທຶງໝົດ ຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດພະນັກງານຫຼັງອອກການ). ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ, ການເສຍຊີວິດເວລາພົ້ນໜ້າທີ່ ກໍຕ້ອງໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາ.

ວິສາຫະກິດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກການປັບປຸງການຕີມູນຄ່າໃຫ້ກະທັດລັດລົງ ຕ້ອງໄດ້ເອົາຜົນປະໂຫຍດທີ່ໄດ້ຮັບ ແລະ ທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບເຂົ້າໃນການຕີມູນຄ່າ ພັນທະຜົນປະໂຫຍດພະນັກງານທີ່ກຳນົດໄວ້.

- 28.20 ມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ຈະບໍ່ກຳນົດໃຫ້ວິສາຫະກິດຕ້ອງໄດ້ຈ້າງຜູ້ຄົດໄລ່ສິນທົດແທນປະກັນໄພອິດສະລະ ເພື່ອດຳເນີນການປະເມີນຄ່າຕາມສະຖິຕິປະກັນໄພຢ່າງຄົບຖ້ວນ ທີ່ຈຳເປັນເພື່ອຄິດໄລ່ພັນທະຜົນປະໂຫຍດພະນັກງານທີ່ກຳນົດໄວ້. ນອກນັ້ນ, ຍັງບໍ່ໄດ້ກຳນົດ ໃຫ້ມີການປະເມີນຄ່າຕາມສະຖິຕິປະກັນໄພຢ່າງຄົບຖ້ວນແຕ່ລະປີ. ໃນຊຸມປີລະຫວ່າງ ການປະເມີນຄ່າຕາມສະຖິຕິປະກັນໄພຢ່າງຄົບຖ້ວນ, ຖ້າວ່າສົມມຸດຖານການຄິດໄລ່ສິນທົດແທນປະກັນໄພຕົ້ນຕໍ ບໍ່ໄດ້ມີການປ່ຽນແປງຫຍັງຫຼາຍ, ພັນທະຜົນປະໂຫຍດພະນັກງານທີ່ກຳນົດໄວ້ ສາມາດຖືກຕີມູນຄ່າຜ່ານການປັບປຸງການຕີມູນຄ່າຂອງປີຜ່ານມາ ບ່ວງການປ່ຽນແປງທາງດ້ານປະຊາກອນ ຂອງພະນັກງານ, ເຊັ່ນ ຈຳນວນພົນ ແລະ ລະດັບເງິນເດືອນ.

ການຮັບຮອງນຳໃຊ້, ການປ່ຽນແປງ, ການຫຼຸດຂະໜາດລົງ ແລະ ການຊຳລະສະສາງແຜນນະໂຍບາຍຄິດໄລ່ຕ່າງໆ

- 28.21 ຖ້າວ່າ ແຜນນະໂຍບາຍຄິດໄລ່ຜົນປະໂຫຍດທີ່ກຳນົດໄວ້ໄດ້ຖືກຮັບຮອງນຳໃຊ້ ຫຼື ປ່ຽນແປງໃນປີປັດຈຸບັນ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງເພີ່ມ ຫຼື ຫຼຸດໜີ້ສິນຜົນປະໂຫຍດພະນັກງານທີ່ກຳນົດໄວ້ ເພື່ອສ່ອງແສງເຖິງການປ່ຽນແປງດັ່ງກ່າວ ແລະ ຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ສ່ວນເພີ່ມຂຶ້ນ (ສ່ວນຫຼຸດລົງ) ເປັນລາຍຈ່າຍ (ລາຍຮັບ) ໃນການຄິດໄລ່ກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ ໃນປີປັດຈຸບັນ. ກົງກັນຂ້າມ, ຖ້າວ່າແຜນນະໂຍບາຍຄິດໄລ່ໃດໜຶ່ງໄດ້ຖືກຫຼຸດຂະໜາດລົງ (ໝາຍຄວາມວ່າມີການຫຼຸດຜົນປະໂຫຍດລົງ ຫຼື ຫຼຸດພະນັກງານທີ່ຖືກຄຸ້ມກັນລົງ) ຫຼື ຊຳລະສະສາງ (ໄດ້ສະສາງພັນທະຂອງນາຍຈ້າງໝົດ) ໃນປີປັດຈຸບັນ, ພັນທະຜົນປະໂຫຍດພະນັກງານທີ່ກຳນົດໄວ້ ຈະຫຼຸດລົງ ຫຼື ຖືກລົບລ້າງ ແລະ ວິສາຫະກິດຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ສ່ວນໄດ້ ຫຼື ສ່ວນເສຍ ໃນກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ ໃນປີປັດຈຸບັນ.

ຊັບສິນໃນແຜນນະໂຍບາຍຄິດໄລ່ຜົນປະໂຫຍດທີ່ກຳນົດໄວ້

- 28.22 ຖ້າວ່າ ມູນຄ່າປັດຈຸບັນຂອງພັນທະຜົນປະໂຫຍດພະນັກງານທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນມື້ລາຍງານ ຫາກຕ່ຳກວ່າມູນຄ່າຍຸຕິທຳ ຂອງຊັບສິນໃນແຜນໃນມື້ນັ້ນ, ແຜນຄິດໄລ່ນັ້ນ ຈະມີສ່ວນເກີນ. ວິສາຫະກິດຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີສ່ວນເກີນຂອງແຜນຄິດໄລ່ ເປັນຊັບສິນໃນແຜນຄິດໄລ່ຜົນປະໂຫຍດທີ່ກຳນົດໄວ້ ພຽງແຕ່ເມື່ອຫາກສາມາດໄດ້ຮັບຄືນສ່ວນເກີນຜ່ານການຫຼຸດຜ່ອນເງິນສົມທົບໃນອະນາຄົດ ຫຼື ຜ່ານການທົດແທນເງິນຄືນ ທີ່ໄດ້ມາຈາກແຜນຄິດໄລ່ນັ້ນ.

ຕົ້ນທຶນຂອງແຜນຄິດໄລ່ຜົນປະໂຫຍດທີ່ກຳນົດໄວ້

- 28.23 ວິສາຫະກິດຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີສ່ວນປ່ຽນແປງສຸດທິ ຂອງໜີ້ສິນຜົນປະໂຫຍດພະນັກງານທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນປີ, ທີ່ບໍ່ແມ່ນສ່ວນປ່ຽນແປງທີ່ຕິດພັນກັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ຈ່າຍໃຫ້ພະນັກງານໃນປີ ຫຼື ເນື່ອງຈາກເງິນສົມທົບຈາກນາຍຈ້າງ, ເປັນ ຕົ້ນທຶນຂອງແຜນນະໂຍບາຍຄິດໄລ່ຜົນປະໂຫຍດພະນັກງານທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນປີ. ຕົ້ນທຶນດັ່ງກ່າວ ຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີສ່ວນໜຶ່ງ ໃນກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ ແລະ ອີກສ່ວນໜຶ່ງເປັນລາຍການຂອງຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມອື່ນໆ (ເບິ່ງ ວັກ 28.24) ເວັ້ນເສຍ ແຕ່ວ່າ ໝວດອື່ນໆຂອງມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ກຳນົດໃຫ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີຕົ້ນທຶນນັ້ນ ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຕົ້ນທຶນຂອງຊັບສິນ ເຊັ່ນ ເຄື່ອງໃນສາງ ຫຼື ຊັບສິນບັດຄົງທີ່ມີຕົວຕົນ.

ການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ

- 28.24 ວິສາຫະກິດຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີສ່ວນໄດ້ ຫຼື ສ່ວນເສຍ ດ້ານສະຖິຕິປະກັນໄພທັງໝົດ ໃນປີທີ່ເກີດຂຶ້ນ. ວິສາຫະກິດຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ສ່ວນໄດ້ ແລະ ສ່ວນເສຍ ທັງໝົດດ້ານສະຖິຕິປະກັນໄພ ໃນລາຍຮັບສັງລວມອື່ນໆ.

- 28.25 ສ່ວນປ່ຽນແປງສຸດທິຂອງໜີ້ສິນຜົນປະໂຫຍດພະນັກງານ ທີ່ກຳນົດໄວ້ຊຶ່ງໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີເປັນຕົ້ນທຶນຂອງແຜນນະໂຍບາຍຄິດໄລ່ຜົນປະໂຫຍດທີ່ກຳນົດໄວ້ ລວມມີ :

(ກ) ສ່ວນປ່ຽນແປງຂອງໜີ້ສິນຜົນປະໂຫຍດພະນັກງານທີ່ກຳນົດໄວ້ ອັນເນື່ອງຈາກການຮັບໃຊ້ວຽກງານ ຂອງພະນັກງານໃນຮອບເວລາລາຍງານ.

(ຂ) ດອກເບ້ຍ ຂອງພັນທະຜົນປະໂຫຍດພະນັກງານທີ່ກຳນົດໄວ້ ໃນຮອບເວລາລາຍງານ.

- (ຄ) ຜົນຕອບແທນຂອງຊັບສິນໃນແຜນນະໂຍບາຍຄິດໄລ່ ແລະ ສ່ວນປ່ຽນແປງສຸດທິຂອງມູນຄ່າຍຸຕິທຳຂອງສິດທິຮັບການທົດແທນຄືນທີ່ໄດ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ (ເບິ່ງວັກ 28.28) ໃນຮອບເວລາລາຍງານ.
- (ງ) ສ່ວນໄດ້ ແລະ ສ່ວນເສຍດ້ານສະຖິຕິປະກັນໄພ ທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນຮອບເວລາລາຍງານ.
- (ຈ) ສ່ວນເພີ່ມຂຶ້ນ ຫຼື ສ່ວນຫຼຸດລົງຂອງໜີ້ສິນຜົນປະໂຫຍດພະນັກງານທີ່ກຳນົດໄວ້ອັນເນື່ອງຈາກການຮັບຮອງເອົາແຜນຄິດໄລ່ໃໝ່ ຫຼື ການປ່ຽນແປງແຜນນະໂຍບາຍຄິດໄລ່ທີ່ມີ ໃນຮອບເວລາລາຍງານ (ເບິ່ງວັກ 28.21).
- (ສ) ສ່ວນຫຼຸດລົງຂອງໜີ້ສິນຜົນປະໂຫຍດພະນັກງານທີ່ກຳນົດໄວ້ ອັນເນື່ອງຈາກການຫຼຸດຂະໜາດລົງ ຫຼື ການຊໍາລະສະສາງແຜນນະໂຍບາຍຄິດໄລ່ທີ່ມີ ໃນຮອບເວລາລາຍງານ (ເບິ່ງວັກ 28.21).

28.26 ພາຍໃຕ້ແຜນນະໂຍບາຍຄິດໄລ່ຜົນປະໂຫຍດພະນັກງານທີ່ກຳນົດໄວ້, ວຽກງານຮັບໃຊ້ຂອງພະນັກງານເຮັດໃຫ້ເກີດມີພັນທະ ເຖິງແມ່ນວ່າສິດທິໃນຜົນປະໂຫຍດ ແມ່ນບົນເງື່ອນໄຂການວ່າຈ້າງງານໃນອະນາຄົດ (ເວົ້າອີກຢ່າງໜຶ່ງ, ເປັນຜົນປະໂຫຍດທີ່ບໍ່ທັນໄດ້ຮັບ). ປົກການຜ່ານງານຈົນເຖິງມື້ໄດ້ຮັບສິດ ເຮັດໃຫ້ເກີດມີພັນທະແບບປະລິຍາຍ, ຍ້ອນວ່າໃນມື້ລາຍງານແຕ່ລະຄັ້ງຕິດຕໍ່ກັນ, ຈຳນວນເງິນຈາກການ ທີ່ພະນັກງານຮັບໃຊ້ວຽກງານໃນອະນາຄົດ ກ່ອນຈະໄດ້ຮັບສິດຮັບຜົນປະໂຫຍດນັ້ນແມ່ນຫຼຸດລົງ. ໃນເວລາຕີມູນຄ່າພັນທະຜົນປະໂຫຍດພະນັກງານທີ່ກຳນົດໄວ້, ວິສາຫະກິດພິຈາລະນາຄວາມເປັນໄປໄດ້ ທີ່ວ່າພະນັກງານບາງຄົນຈະບໍ່ໄດ້ເງື່ອນໄຂ ໃນການໄດ້ຮັບສິດຜົນປະໂຫຍດດັ່ງກ່າວ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ, ບາງຜົນປະໂຫຍດພະນັກງານຫຼັງອອກການ (ເຊັ່ນ ການຊ່ວຍເຫຼືອໃນການປິ່ນປົວພະຍາດຫຼັງອອກການ) ທີ່ວິສາຫະກິດຕ້ອງໄດ້ຈ່າຍ ກໍຕໍ່ເມື່ອ ມີເຫດການທີ່ກຳນົດໄວ້ເກີດຂຶ້ນ ພາຍຫຼັງພັນທະພາບການເປັນພະນັກງານແລ້ວ (ເຊັ່ນລົ້ມປ່ວຍ), ກໍຈະຖືວ່າມີການສ້າງພັນທະໄວ້ເມື່ອພະນັກງານໄດ້ຮັບໃຊ້ວຽກງານ ຊຶ່ງຈະໃຫ້ສິດໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດດັ່ງກ່າວ ເມື່ອເຫດການທີ່ກຳນົດໄວ້ຫາກເກີດຂຶ້ນ. ຄວາມເປັນໄປໄດ້ທີ່ວ່າເຫດການທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ດັ່ງກ່າວເກີດຂຶ້ນ ຈະມີຜົນກະທົບໃສ່ການຕີມູນຄ່າພັນທະດັ່ງກ່າວ, ແຕ່ຫາກບໍ່ກຳນົດວ່າພັນທະມີຢູ່ຈິງ ຫຼືບໍ່.

ການທົດແທນຄືນ

28.28 ຖ້າວ່າວິສາຫະກິດແນ່ໃຈວ່າ ຝ່າຍໜຶ່ງອີກຈະທົດແທນເງິນສ່ວນໜຶ່ງ ຫຼື ທັງໝົດ ລາຍຈ່າຍອັນຈຳເປັນເພື່ອສະສາງພັນທະຜົນປະໂຫຍດພະນັກງານທີ່ກຳນົດໄວ້, ວິສາຫະກິດຕ້ອງໄດ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີສິດທິ ໃນການໄດ້ຮັບເງິນທົດແທນຄືນເປັນຊັບສິນໜຶ່ງຕ່າງຫາກ. ວິສາຫະກິດຕ້ອງຕີມູນຄ່າຊັບສິນນັ້ນ ຕາມມູນຄ່າຍຸຕິທຳ. ລາຍຈ່າຍທີ່ພົວພັນກັບແຜນຄິດໄລ່ຜົນປະໂຫຍດທີ່ກຳນົດໄວ້ ອາດຖືກສະແດງໃຫ້ເຫັນເປັນຈຳນວນເງິນສຸດທິ ພາຍຫຼັງຫັກຈຳນວນເງິນທົດແທນຄືນ ທີ່ໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີແລ້ວ ໃນໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມ (ຫຼື ໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບ ຖ້າຫາກໄດ້ນຳສະເໜີ).

ຜົນປະໂຫຍດໄລຍະຍາວອື່ນໆຂອງພະນັກງານ

28.29 ຜົນປະໂຫຍດໄລຍະຍາວອື່ນໆຂອງພະນັກງານ ລວມມີ ຕົວຢ່າງຕໍ່ໄປນີ້ :

- (ກ) ການລາພັກໄລຍະຍາວ ທີ່ໄດ້ຮັບຄ່າທົດແທນ, ເຊັ່ນການພັກການຍາວຫຼັງການເຮັດວຽກເປັນໄລຍະຍາວ ຫຼື ການລາພັກຍາວໃນປີ.
- (ຂ) ຜົນປະໂຫຍດ ທີ່ຕິດພັນກັບການເຮັດວຽກໄລຍະຍາວ.
- (ຄ) ເງິນນະໂຍບາຍຄົນພິການ ໄລຍະຍາວ.
- (ງ) ການແບ່ງຜົນກຳໄລ ແລະ ເງິນບຳເນັດຕ້ອງຈ່າຍໃນເວລາສິບສອງເດືອນ ຫຼື ຫຼາຍກວ່ານັ້ນ ພາຍຫຼັງສິ້ນສຸດປີທີ່ພະນັກງານໄດ້ຮັບໃຊ້ໜ້າທີ່ການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.
- (ຈ) ຄ່າທົດແທນແຮງງານທີ່ຈະຈ່າຍໃນເວລາສິບສອງເດືອນ ຫຼື ຫຼາຍກວ່ານັ້ນ ພາຍຫຼັງສິ້ນສຸດປີທີ່ມີສິດໄດ້ຮັບ.

28.30 ວິສາຫະກິດຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີທີ່ສິນ ບັງຄັບຜົນປະໂຫຍດໄລຍະຍາວອື່ນໆຂອງພະນັກງານ ທີ່ໄດ້ຕີມູນຄ່າເປັນລວມຍອດເງິນສຸດທິຂອງຈຳນວນເງິນດັ່ງລຸ່ມນີ້ :

- (ກ) ມູນຄ່າປັດຈຸບັນຂອງພັນທະ ບັງຄັບຜົນປະໂຫຍດໃນມື້ລາຍງານ, ລົບ
- (ຂ) ມູນຄ່າຍຸຕິທຳໃນມື້ລາຍງານຂອງຊັບສິນໃນແຜນ (ຖ້າຫາກມີຕົວຈິງ) ເພື່ອຊໍາລະສະສາງພັນທະໂດຍກົງ.

ວິສາຫະກິດຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ສ່ວນປ່ຽນແປງຂອງໜີ້ສິນ ໂດຍອີງຕາມວັກ 28.23.

ຜົນປະໂຫຍດເວລາສິ້ນສຸດສັນຍາ

28.31 ວິສາຫະກິດອາດມີຂໍ້ຜູກພັນ, ທາງດ້ານນິຕິກຳ, ຕາມສັນຍາທີ່ໄດ້ເຊັນກັບພະນັກງານ ຫຼື ຕົວແທນຂອງພະນັກງານ ຫຼື ຕາມພັນທະແບບປະລິຍາຍ ອີງຕາມທາງປະຕິບັດດ້ານທຸລະກິດ, ປະເພນີ ຫຼື ຄວາມປະສົງທີ່ຈະປະຕິບັດຢ່າງເທົ່າທຽມກັນໃນການຊຳລະເງິນ (ຫຼື ສະໜອງຜົນປະໂຫຍດອື່ນໆ) ໃຫ້ພະນັກງານເວລາສິ້ນສຸດສັນຍາແຮງງານ. ການຈ່າຍຊຳລະເງິນດັ່ງກ່າວ ເປັນຜົນປະໂຫຍດເວລາສິ້ນສຸດສັນຍາ.

ການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ

28.32 ເນື່ອງຈາກວ່າ ຜົນປະໂຫຍດເວລາສິ້ນສຸດສັນຍາ ບໍ່ໃຫ້ຜົນປະໂຫຍດດ້ານເສດຖະກິດໃນອະນາຄົດແກ່ວິສາຫະກິດ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງໄດ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ຂອງລາຍການດັ່ງກ່າວ ເປັນລາຍຈ່າຍໃນກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນໃນທັນທີ.

28.33 ເວລາວິສາຫະກິດຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ຜົນປະໂຫຍດເວລາສິ້ນສຸດສັນຍາ, ວິສາຫະກິດຍັງຕ້ອງລົງບັນຊີ ກ່ຽວກັບການຫຼຸດຜ່ອນຜົນປະໂຫຍດດ້ານເງິນບຳນານ ຫຼື ຜົນປະໂຫຍດອື່ນໆຂອງພະນັກງານລົງ.

28.34 ວິສາຫະກິດຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ຜົນປະໂຫຍດເວລາສິ້ນສຸດສັນຍາ ເປັນໜີ້ສິນ ແລະ ລາຍຈ່າຍ ກໍຕໍ່ເມື່ອວິສາຫະກິດໄດ້ມີພາລະຜູກພັນຢ່າງຈະແຈ້ງ ວ່າຈະ:

(ກ) ໃຫ້ພະນັກງານໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍຄົນສິ້ນສຸດສັນຍາແຮງງານກ່ອນມື້ອອກຮັບເງິນບຳນານ ຕາມບົກກະຕິ, ຫຼື

(ຂ) ໃຫ້ຜົນປະໂຫຍດເວລາສິ້ນສຸດສັນຍາ ເພື່ອສົ່ງເສີມການອອກການໂດຍສະໝັກໃຈ.

28.35 ວິສາຫະກິດ ມີພາລະຜູກພັນຢ່າງຈະແຈ້ງ ໃນເວລາສິ້ນສຸດສັນຍາ ກໍຕໍ່ເມື່ອວິສາຫະກິດມີແຜນການລະອຽດ ກ່ຽວກັບການສິ້ນສຸດສັນຍາຢ່າງເປັນທາງການ ແລະ ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະຍົກເລີກແຜນການດັ່ງກ່າວ.

ການຕີມູນຄ່າ

28.36 ວິສາຫະກິດຕ້ອງຕີມູນຄ່າ ຜົນປະໂຫຍດເວລາສິ້ນສຸດສັນຍາ ຕາມຕົວເລກຄາດຄະເນປະຕິບັດທີ່ດີທີ່ສຸດ ກ່ຽວກັບລາຍຈ່າຍທີ່ຈຳເປັນເພື່ອຊຳລະສະສາງພັນທະໃນມື້ລາຍງານ. ໃນກໍລະນີທີ່ມີການຊຸກຍູ້ໃຫ້ອອກການໂດຍສະໝັກໃຈ, ການຕີມູນຄ່າຜົນປະໂຫຍດເວລາສິ້ນສຸດສັນຍາ ຕ້ອງໄດ້ອີງໃສ່ຈຳນວນພົນທີ່ຄາດວ່າຈະຮັບເອົາການສະເໜີນັ້ນ.

28.37 ຖ້າວ່າຜົນປະໂຫຍດເວລາສິ້ນສຸດສັນຍາ ຄ້າງຈ່າຍເກີນສິບສອງເດືອນຂຶ້ນໄປ ພາຍຫຼັງສິ້ນສຸດຮອບເວລາລາຍງານ, ຕ້ອງໄດ້ຕີມູນຄ່າດັ່ງກ່າວ ດ້ວຍການຕີມູນຄ່າເປັນມູນຄ່າປັດຈຸບັນ.

ລະບອບກຸ່ມບໍລິສັດ

28.38 ຖ້າວ່າ**ບໍລິສັດແມ່**ໃຫ້ຜົນປະໂຫຍດແກ່ພະນັກງານຂອງບໍລິສັດໃນກຸ່ມ ໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍແຫ່ງ ແລະ ບໍລິສັດແມ່ ສະເໜີເອກະສານລາຍງານການເງິນລວມກິດຈະການ ໂດຍຖືກຕ້ອງຕາມມາດຕະຖານສະບັບນີ້, **IFRS ສຳລັບ ວນກ** ຫຼື **IFRS ເຕັມສ່ວນ**, ບໍລິສັດໃນກຸ່ມດັ່ງກ່າວ ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ແລະ ຕີມູນຄ່າລາຍຈ່າຍບັງຄັບຜົນປະໂຫຍດຂອງພະນັກງານ ບົນພື້ນຖານການຈັດສັນຢ່າງສົມເຫດສົມຜົນ ລາຍຈ່າຍ ທີ່ໄດ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ສຳລັບກຸ່ມບໍລິສັດ.

ການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານ

ການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບຜົນປະໂຫຍດໄລຍະສັ້ນຂອງພະນັກງານ

28.39 ໝວດດັ່ງກ່າວນີ້ ກຳນົດໃຫ້ເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານສະເພາະ ກ່ຽວກັບຜົນປະໂຫຍດໄລຍະສັ້ນຂອງພະນັກງານ.

ການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບແຜນສົມທົບເງິນທີ່ກຳນົດໄວ້

28.40 ວິສາຫະກິດຕ້ອງເປີດເຜີຍຈຳນວນເງິນທີ່ໄດ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີເປັນລາຍຈ່າຍ ໃນກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ ສຳລັບແຜນສົມທົບເງິນທີ່ກຳນົດໄວ້. ຖ້າວ່າວິສາຫະກິດປະຕິບັດແຜນນະໂຍບາຍຄິດໄລ່ຜົນປະໂຫຍດກຸ່ມນາຍຈ້າງ ທີ່ກຳນົດໄວ້ເປັນແຜນສົມທົບເງິນທີ່ກຳນົດໄວ້ ເນື່ອງຈາກບໍ່ມີຂໍ້ມູນຂ່າວສານພຽງພໍ ເພື່ອຈະລົງບັນຊີກ່ຽວກັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ກຳນົດໄວ້ (ເບິ່ງວັກ

28.11), ວິສາຫະກິດຕ້ອງໄດ້ເປີດເຜີຍຄວາມເປັນຈິງທີ່ວ່າ ນີ້ເປັນແຜນຄິດໄລ່ຜົນປະໂຫຍດທີ່ກຳນົດໄວ້ ແລະ ເຫດຜົນວ່າ ເປັນຫຍັງຈຶ່ງໄດ້ລົງບັນຊີເປັນແຜນສົມທົບເງິນທີ່ກຳນົດໄວ້ ພ້ອມກັບເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານທັງໝົດທີ່ມີ ກ່ຽວກັບສ່ວນ ເກີນ ຫຼື ສ່ວນຂາດເຂີນ ຂອງແຜນຄິດໄລ່ນັ້ນ ພ້ອມທັງ ຜົນຕາມມາທີ່ອາດມີ, ຖ້າມີ, ສໍາລັບວິສາຫະກິດ.

ການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບແຜນນະໂຍບາຍຄິດໄລ່ຜົນປະໂຫຍດພະນັກງານທີ່ ກຳນົດໄວ້

28.41 ວິສາຫະກິດຕ້ອງເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານດັ່ງລຸ່ມນີ້ ກ່ຽວກັບແຜນນະໂຍບາຍຄິດໄລ່ຜົນປະໂຫຍດພະນັກງານທີ່ກຳນົດໄວ້ (ຍົກເວັ້ນແຜນນະໂຍບາຍຄິດໄລ່ຜົນປະໂຫຍດກຸ່ມນາຍຈ້າງທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ທີ່ໄດ້ລົງບັນຊີເປັນແຜນສົມທົບເງິນທີ່ກຳນົດໄວ້ ຕາມວັກ 28.11, ຊຶ່ງຕ້ອງປະຕິບັດຕາມການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານໃນວັກ 28.40 ແທນ). ຖ້າວ່າວິສາຫະກິດມີຫຼາຍແຜນ ຄິດໄລ່ຜົນປະໂຫຍດທີ່ກຳນົດໄວ້, ອາດເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຢ່າງສັງລວມ ຫຼື ແຍກເປັນແຕ່ລະແຜນຄິດໄລ່ ຫຼື ເຕົ້າໂຮມກັນຕາມ ແບບວິທີການທີ່ຖືວ່າເປັນປະໂຫຍດຫຼາຍກ່ວາໝູ່.

- (ກ) ບົດອະທິບາຍລວມ ກ່ຽວກັບປະເພດແຜນຄິດໄລ່, ລວມທັງນະໂຍບາຍການປະກອບທຶນ.
- (ຂ) ນະໂຍບາຍການບັນຊີ ເພື່ອຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີສ່ວນໄດ້ ແລະ ສ່ວນເສຍດ້ານສະຖິຕິປະກັນໄພ ແລະ ຈຳນວນເງິນ ສ່ວນໄດ້ ຫຼື ສ່ວນເສຍດ້ານສະຖິຕິປະກັນໄພໃນຮອບເວລາ ທີ່ໄດ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ໃນປີ .
- (ຄ) ການອະທິບາຍລາຍການລະອຽດ ຖ້າວ່າວິສາຫະກິດຫາກບັບປຸງໃຫ້ກະທັດລັດຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນວັກ 28.19 ເພື່ອຕີມູນຄ່າພັນທະຜົນປະໂຫຍດພະນັກງານທີ່ກຳນົດໄວ້ຂອງຕົນ.
- (ງ) ມີປະເມີນຜົນສະຖິຕິປະກັນໄພຄົບຖ້ວນທີ່ຫຼ້າສຸດ ແລະ, ຖ້າບໍ່ແມ່ນມີລາຍງານ, ບົດອະທິບາຍ ກ່ຽວກັບການບັບປຸງ ທີ່ໄດ້ດຳເນີນເພື່ອຕີມູນຄ່າພັນທະຜົນປະໂຫຍດທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນມີລາຍງານ.
- (ຈ) ການສົມທົບຕົວເລກຍອດເຫຼືອຕົ້ນປີ ແລະ ທ້າຍປີ ຂອງພັນທະຜົນປະໂຫຍດພະນັກງານທີ່ກຳນົດໄວ້ ໂດຍແຍກ ເປີດເຜີຍຈຳນວນເງິນຜົນປະໂຫຍດທີ່ໄດ້ຈ່າຍ ແລະ ສ່ວນປ່ຽນແປງອື່ນໆທັງໝົດ.
- (ສ) ການສົມທົບຕົວເລກຍອດເຫຼືອຕົ້ນປີ ແລະ ທ້າຍປີ ຂອງມູນຄ່າຍຸຕິທຳຂອງຊັບສິນໃນແຜນ ແລະ ຍອດເຫຼືອຕົ້ນປີ ແລະ ທ້າຍປີ ຂອງທຸກສິດທິໃນການຮັບເງິນທົດແທນຄືນ ທີ່ໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີເປັນຊັບສິນ ໂດຍແຍກຊື່ແຈງ ຕ່າງຫາກ, ຖ້າປະຕິບັດໄດ້, :
 - (i) ເງິນສົມທົບ ;
 - (ii) ຜົນປະໂຫຍດທີ່ໄດ້ຈ່າຍ ; ແລະ
 - (iii) ສ່ວນປ່ຽນແປງອື່ນໆ ຂອງຊັບສິນໃນແຜນ.
- (ຊ) ລວມຍອດຕົ້ນທຶນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບແຜນນະໂຍບາຍຄິດໄລ່ຜົນປະໂຫຍດພະນັກງານທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນປີ, ໂດຍແຍກ ເປີດເຜີຍຈຳນວນເງິນ :
 - (i) ທີ່ໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີໃນກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນເປັນລາຍຈ່າຍ, ແລະ
 - (ii) ທີ່ໄດ້ຈົດເຂົ້າຕົ້ນທຶນຂອງຊັບສິນ.
- (ຍ) ອັດຕາສ່ວນຮ້ອຍ ຫຼື ມູນຄ່າ ທີ່ແຕ່ລະປະເພດລາຍໃຫ້ ເປັນສ່ວນປະກອບຂອງມູນຄ່າຍຸຕິທຳຂອງລວມຍອດຊັບ ສິນໃນແຜນໃນມີລາຍງານ ຊຶ່ງປະເພດລາຍໃຫຍ່ຂອງຊັບສິນໃນແຜນ ຕ້ອງລວມມີ ແຕ່ຫາກບໍ່ຈຳກັດ ເຄື່ອງມືການ ເງິນປະເພດທຶນເຈົ້າຂອງ, ເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດໜີ້, ອະສັງຫາລິມະຊັບ ແລະ ຊັບສິນອື່ນໆທັງໝົດ;
- (ດ) ຈຳນວນເງິນທີ່ລວມຢູ່ໃນມູນຄ່າຍຸຕິທຳຂອງຊັບສິນໃນແຜນ ສໍາລັບ :
 - (i) ແຕ່ລະປະເພດເຄື່ອງມືການເງິນຂອງວິສາຫະກິດ, ແລະ
 - (ii) ອະສັງຫາລິມະຊັບທຸກລາຍທີ່ວິສາຫະກິດໄດ້ຄອບຄອງ ຫຼື ຊັບສິນອື່ນໆ ທີ່ວິສາຫະກິດໄດ້ນຳໃຊ້ .
- (ຕ) ຜົນຕອບແທນຕົວຈິງຂອງຊັບສິນໃນແຜນ.

(ຖ) ສົມມຸດຖານຕົ້ນຕໍຂໍ້ໃນການຄິດໄລ່ສິນທົດແທນປະກັນໄພທີ່ໄດ້ນຳໃຊ້, ຊຶ່ງ, ຖ້າປະຕິບັດໄດ້ ລວມມີ :

- (i) ອັດຕາການຕີມູນຄ່າເປັນມູນຄ່າປັດຈຸບັນ ;
- (ii) ອັດຕາຜົນຕອບແທນທີ່ຄາດຫວັງຈາກຊັບສິນ ໃນແຜນສຳລັບຮອບເວລາທີ່ໄດ້ສະເໜີ ໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນ ;
- (iii) ອັດຕາທີ່ຄາດໄວ້ສຳລັບການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງເງິນເດືອນ ;
- (iv) ອັດຕາທ່າອ່ຽງຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການປິ່ນປົວພະຍາດ ; ແລະ
- (iv) ຂໍ້ສົມມຸດຖານສຳຄັນກ່ຽວກັບການຄິດໄລ່ສິນທົດແທນປະກັນໄພອື່ນໆ ທີ່ໄດ້ນຳໃຊ້.

ການສົມທຽບຕົວເລກທີ່ໄດ້ຍົກຂຶ້ນໃນຂໍ້ (ຈ) ແລະ (ສ) ຂ້າງເທິງ ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງສະແດງສຳລັບຮອບເວລາຜ່ານໆ ມາ. ບໍລິສັດໃນກຸ່ມທີ່ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ແລະ ຕີມູນຄ່າລາຍຈ່າຍຂອງຜົນປະໂຫຍດພະນັກງານ ບົນພື້ນຖານການຈັດແບ່ງຢ່າງສົມເຫດສົມຜົນລາຍຈ່າຍທີ່ໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີສຳລັບກຸ່ມບໍລິສັດ (ເບິ່ງວັກ 28.38) ຕ້ອງອະທິບາຍ, ໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນສະເພາະກິດຈະການ, ວິທີການຄິດໄລ່ການຈັດແບ່ງ ແລະ ຕ້ອງເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານດັ່ງທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ (ກ) ຫາ (ຖ) ຂ້າງເທິງ ສຳລັບແຜນຄິດໄລ່ທັງໝົດ.

ການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບຜົນປະໂຫຍດໄລຍະຍາວອື່ນໆ

28.42 ສຳລັບແຕ່ລະປະເພດຜົນປະໂຫຍດໄລຍະຍາວອື່ນໆ ຊຶ່ງວິສາຫະກິດສະໜອງໃຫ້ແກ່ພະນັກງານ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງເປີດເຜີຍລັກສະນະເນື້ອໃນຂອງຜົນປະໂຫຍດນັ້ນ, ມູນຄ່າຂອງພັນທະດັ່ງກ່າວ ແລະ ລະດັບການປະກອບທຶນໃນມື້ລາຍງານ.

ການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບຜົນປະໂຫຍດເວລາສິ້ນສຸດສັນຍາ

28.43 ສຳລັບແຕ່ລະປະເພດຜົນປະໂຫຍດເວລາສິ້ນສຸດສັນຍາ ຊຶ່ງວິສາຫະກິດສະໜອງໃຫ້ພະນັກງານ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງແຈ້ງລັກສະນະເນື້ອໃນຂອງຜົນປະໂຫຍດດັ່ງກ່າວ, ນະໂຍບາຍການບັນຊີຂອງຕົນ, ແລະ ມູນຄ່າຂອງພັນທະ ພ້ອມທັງລະດັບການປະກອບທຶນໃນມື້ລາຍງານ.

28.44 ຖ້າຫາກມີຄວາມບໍ່ແນ່ນອນ ກ່ຽວກັບຈຳນວນພະນັກງານທີ່ຈະຮັບຜົນປະໂຫຍດເວລາສິ້ນສຸດສັນຍາ, ຈະມີຫຼັກຖານທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນ. ໝວດ 21 ເງິນແຮ ແລະ ສິ່ງທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນ ກຳນົດໃຫ້ວິສາຫະກິດຕ້ອງເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບຫຼັກຖານທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນ ເວັ້ນເສຍແຕ່ລະດັບຄວາມເປັນໄປໄດ້ ທີ່ຈະຕ້ອງຈ່າຍເງິນອອກເພື່ອຊໍາລະຜົນປະໂຫຍດນັ້ນ ຍັງຢູ່ໃນລະດັບທີ່ບໍ່ໜ້າເປັນໄປໄດ້.

ການສົມທຽບກັບ IFRS ສໍາລັບ ວນກ	
28.9 28.10 (ກ) 28.17	ກົດໝາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ ໃນປັດຈຸບັນ ບໍ່ໄດ້ກຳນົດ ໃຫ້ມີຂໍ້ຕົກລົງ ທີ່ວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງ ຕ້ອງສະໜອງຜົນປະໂຫຍດພະນັກງານຫຼັງອອກການ, ແຕ່ວິສາຫະກິດລາວ ສາມາດສະໜອງຂໍ້ຕົກລົງດັ່ງກ່າວ. ນອກນັ້ນ, ບໍລິສັດໃນກຸ່ມຕ່າງປະເທດ ກໍສາມາດກຳນົດຂໍ້ຕົກລົງດັ່ງກ່າວ (ຜົນກະທົບຕໍ່ເອກະສານລາຍງານການເງິນລວມກິດຈະການ). ວັກນີ້ ຖືກປັບປຸງ ເພື່ອປະກອບເອົາການປະກັນສັງຄົມ ຂອງລາວເຂົ້າ.
28.23 28.24 28.41 (ຂ)	ອີງຕາມ IFRS ສໍາລັບ ວນກ, ຕົ້ນທຶນຂອງແຜນຄິດໄລ່ຜົນປະໂຫຍດທີ່ກຳນົດໄວ້ ຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີທັງໝົດ ໃນກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ ເປັນລາຍຈ່າຍ ຫຼື ສ່ວນໜຶ່ງ ໃນກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ ເປັນລາຍການໜຶ່ງ ຂອງຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມອື່ນໆ. ມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ກຳນົດໃຫ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ຫຼື ສ່ວນໜຶ່ງ ໃນກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ ເປັນລາຍການໜຶ່ງ ຂອງຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມອື່ນໆ (ເບິ່ງວັກ 28.24 ຂ້າງລຸ່ມ).
28.27	ແຜນສະໜັບສະໜູນ ຂອງລັດຖະບານລາວ ບໍ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ຈຳນວນເງິນ ຂອງຜົນປະໂຫຍດພະນັກງານທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້. ວັກນີ້ ຖືກຕັດອອກ.
28.31	ກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ ໃນປັດຈຸບັນ ບໍ່ໄດ້ກຳນົດ ໃຫ້ມີຜົນປະໂຫຍດເວລາສິ້ນສຸດສັນຍາ, ແຕ່ວິສາຫະກິດຂອງລາວ ສາມາດສະໜອງສິ່ງນີ້. ນອກນັ້ນ, ບໍລິສັດໃນກຸ່ມຕ່າງປະເທດ ສາມາດກຳນົດໃຫ້ມີສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ (ຜົນກະທົບຕໍ່ເອກະສານລາຍງານການເງິນລວມກິດຈະການ).
28.39	IFRS ສໍາລັບ ວນກ ບໍ່ໄດ້ກຳນົດສະເພາະໃຫ້ມີການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບຜົນປະໂຫຍດໄລຍະສັ້ນຂອງພະນັກງານ. ມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ກຳນົດໃຫ້ມີການເປີດເຜີຍດັ່ງກ່າວ. ວັກນີ້ ຖືກປັບປຸງ.

ໝວດ 29

ອາກອນລາຍຮັບ

ໝວດນີ້ ພິຈາລະນາເຖິງບາງລະບຽບຫຼັກການ ຊຶ່ງຍັງບໍ່ທັນໄດ້ກຳນົດ ໃນ ສປປ ລາວ ແຕ່ສາມາດນຳໃຊ້ ໃນການສ້າງເອກະສານລາຍງານການເງິນລວມກິດຈະການ ເມື່ອບໍລິສັດແມ່ ມີຫນຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍບໍລິສັດໃນກຸ່ມ ຢູ່ຕ່າງປະເທດ.

ຂອບເຂດຂອງໝວດນີ້

- 29.1 ເພື່ອຈຸດປະສົງຂອງມາດຕະຖານສະບັບນີ້, ອາກອນລາຍຮັບ ລວມມີທຸກອາກອນພາຍໃນປະເທດ ແລະ ຢູ່ຕ່າງປະເທດ ທີ່ ອີງໃສ່ຖານກຳໄລຖືກເສຍອາກອນ. ອາກອນລາຍຮັບ ຍັງລວມມີບັນດາອາກອນ ເຊັ່ນອາກອນຫັກຢູ່ຕົ້ນທາງ ຊຶ່ງບໍລິສັດໃນ ກຸ່ມ, ວິສາຫະກິດຂາຮຸ້ນ ຫຼື ວິສາຫະກິດປະສົມຕ້ອງຈ່າຍ ໃນການແຈກຢາຍເງິນກຳໄລໃຫ້ແກ່ວິສາຫະກິດລາຍງານ.
- 29.2 ໝວດດັ່ງກ່າວເວົ້າເຖິງການລົງບັນຊີ ກ່ຽວກັບອາກອນລາຍຮັບ. ໃນນີ້ ມີການກຳນົດໃຫ້ວິສາຫະກິດຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ກ່ຽວກັບຜົນຕາມມາທາງດ້ານອາກອນໃນປີ ແລະ ໃນອະນາຄົດຂອງລາຍການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ເຫດການອື່ນໆ ທີ່ໄດ້ຮັບ ຮູ້ລາຍການບັນຊີໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນ. ຈຳນວນເງິນອາກອນດັ່ງກ່າວທີ່ໄດ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີລວມມີ **ອາກອນໃນປີ** ແລະ **ອາກອນລ່ຖ້າສະສາງ**. ອາກອນໃນປີ ໝາຍເຖິງອາກອນຕ້ອງຈ່າຍ (ທົດແທນຄືນ) ບ້ວງກຳໄລຖືກເສຍ ອາກອນ (ຂາດທຶນອາກອນ) ໃນປີ ຫຼື ປີຜ່ານໆມາ. ອາກອນລ່ຖ້າສະສາງໝາຍເຖິງອາກອນຕ້ອງຈ່າຍ ຫຼື ທີ່ເກັບຄືນໄດ້ ໃນປີຂ້າງໜ້າ, ຊຶ່ງໂດຍທົ່ວໄປ ເປັນຜົນມາຈາກການເກັບຄືນໄດ້ ຫຼື ການຊຳລະເງິນໂດຍວິສາຫະກິດ ກ່ຽວກັບ **ຊັບສິນ** ແລະ **ໜີ້ສິນ** ບ້ວງມູນຄ່າໃນບັນຊີປັດຈຸບັນ ແລະ ຜົນກະທົບທາງດ້ານອາກອນ ຂອງການຍົກຍອດການຂາດທຶນອາກອນ ແລະ ສິນເຊື່ອອາກອນທີ່ບໍ່ໄດ້ນຳໃຊ້.

ຂັ້ນຕອນການລົງບັນຊີ ອາກອນລາຍຮັບ

- 29.3 ວິສາຫະກິດຕ້ອງລົງບັນຊີອາກອນລາຍຮັບຕາມຂັ້ນຕອນ (ກ) ຫາ (ດ) ດັ່ງລຸ່ມນີ້:
- (ກ) ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ອາກອນໃນປີ ທີ່ຕີມູນຄ່າຕາມຈຳນວນເງິນທີ່ລວມມີຜົນກະທົບຈາກໝາກຜົນທີ່ອາດເປັນໄປໄດ້ ຂອງການກວດຄືນໂດຍລັດຖະການສ່ວຍສາອາກອນ (ວັກ 29.4 ຫາ 29.8).
- (ຂ) ຈຳແນກ ຊັບສິນ ແລະ ໜີ້ສິນທີ່ຄາດວ່າຈະມີຜົນກະທົບຕໍ່ກຳໄລຖືກເສຍອາກອນ ຖ້າຫາກເກັບກູ້ຄືນໄດ້ ຫຼື ມີການ ຊຳລະຕາມມູນຄ່າໃນບັນຊີປັດຈຸບັນ (ວັກ 29.9 ແລະ 29.10).
- (ຄ) ກຳນົດ**ພື້ນຖານຄິດໄລ່ອາກອນ**ຂອງລາຍການດັ່ງລຸ່ມນີ້ ພາຍຫຼັງສິ້ນສຸດ**ຮອບເວລາລາຍງານ** :
- (i) ຊັບສິນ ແລະ ໜີ້ສິນ ທີ່ໄດ້ຍົກຂຶ້ນໃນຂໍ້ (ຂ). ພື້ນຖານຄິດໄລ່ອາກອນຂອງຊັບສິນ ແລະ ໜີ້ສິນ ກຳນົດຂຶ້ນ ຈາກຜົນຕາມມາຂອງການຂາຍຊັບສິນ ຫຼືການຊຳລະໜີ້ສິນດ້ວຍມູນຄ່າໃນບັນຊີປັດຈຸບັນ (ວັກ 29.11 ແລະ 29.12).
- (ii) ລາຍການອື່ນໆທີ່ມີພື້ນຖານຄິດໄລ່ອາກອນ ເຖິງແມ່ນວ່າຈະບໍ່ໄດ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີດັ່ງກ່າວເປັນຊັບສິນ ຫຼື ໜີ້ສິນກໍຕາມ, ໝາຍຄວາມວ່າລາຍການທີ່ໄດ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີເຫຼົ່ານັ້ນ ເປັນລາຍຮັບ ຫຼື ລາຍຈ່າຍ ທີ່ຈະ ຖືກເສຍອາກອນ ຫຼື ໃຊ້ຫັກອາກອນໄດ້ ສຳລັບຮອບເວລາໃນອະນາຄົດ (ວັກ 29.13) .
- (ງ) ຄິດໄລ່**ສ່ວນຜິດດ່ຽງຊົ່ວຄາວ**, ຂາດທຶນອາກອນ ແລະ ສິນເຊື່ອອາກອນ ທີ່ບໍ່ທັນໄດ້ນຳໃຊ້ (ວັກ 29.14).
- (ຈ) ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ **ຊັບສິນອາກອນລ່ຖ້າສະສາງ** ແລະ **ໜີ້ສິນອາກອນລ່ຖ້າສະສາງ** ທີ່ມາຈາກສ່ວນຜິດດ່ຽງ ຊົ່ວຄາວ, ຂາດທຶນອາກອນ ແລະ ສິນເຊື່ອອາກອນທີ່ບໍ່ທັນໄດ້ນຳໃຊ້ (ວັກ 29.15 ຫາ 29.17).

- (ສ) ຕີມູນຄ່າ ຊັບສິນອາກອນລໍຖ້າສະສາງ ແລະ ຫີ່ສິນອາກອນລໍຖ້າສະສາງ ຕາມຈຳນວນເງິນທີ່ລວມມີຜົນກະທົບຈາກ ໝາກຜົນທີ່ອາດເປັນໄປໄດ້ຂອງການກວດຄືນໂດຍລັດຖະການສ່ວຍສາອາກອນ ຈາກການກວດກາອາກອນ ອີງ ຕາມອັດຕາອາກອນຊຶ່ງ, ບົນພື້ນຖານກົດໝາຍອາກອນທີ່ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ ຫຼື ຄາດວ່າມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ ໃນທ້າຍຮອບ ເວລາລາຍງານ, ຄາດວ່າຈະຖືກປະຕິບັດ ຖ້າວ່າຊັບສິນອາກອນລໍຖ້າສະສາງຈະເກີດຂຶ້ນ ຫຼື ຫີ່ສິນອາກອນລໍຖ້າສະ ສາງ ຈະຖືກສະສາງ (ວັກ 29.18 ຫາ 29.25).
- (ຊ) ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີສ່ວນບັບມູນຄ່າຊັບສິນອາກອນລໍຖ້າສະສາງ ເພື່ອໃຫ້ຈຳນວນເງິນສຸດທິ ເທົ່າທຽມກັບ ຈຳນວນ ເງິນທີ່ສູງສຸດ ທີ່ສາມາດເປັນໄປໄດ້ສູງ ທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນບົນພື້ນຖານກຳໄລຖືກເສຍອາກອນໃນປັດຈຸບັນ ຫຼື ໃນອະນາ ຄົດ (ວັກ 29.21 ແລະ 29.22).
- (ຍ) ຈັດແບ່ງອາກອນຕ້ອງຈ່າຍໃນປີ ແລະ ອາກອນລໍຖ້າສະສາງ ຕາມອົງປະກອບທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ, ຂອງຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມອື່ນໆ ແລະ ທຶນເຈົ້າຂອງ (ວັກ 29.27).
- (ດ) ສະເໜີ ແລະ ເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ໄດ້ກຳນົດ (ວັກ 29.28 ຫາ 29.32).

ການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ແລະ ການຕີມູນຄ່າອາກອນໃນປີ

- 29.4 ວິສາຫະກິດຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີທີ່ສິນອາກອນໃນປີ ເປັນອາກອນຕ້ອງຈ່າຍ ບັງກຳໄລຖືກເສຍອາກອນໃນປັດຈຸ ບັນ ແລະ ປີຜ່ານໆມາ. ຖ້າວ່າຈຳນວນເງິນທີ່ໄດ້ຈ່າຍໃນປີປັດຈຸບັນ ແລະ ໃນປີຜ່ານໆມາ ຫາກເກີນຈຳນວນເງິນຕ້ອງຈ່າຍ ໃນປີດັ່ງກ່າວເຫຼົ່າ ນັ້ນ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີສ່ວນເກີນດັ່ງກ່າວ ເປັນຊັບສິນອາກອນໃນປີ.
- 29.5 ວິສາຫະກິດຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີຊັບສິນອາກອນໃນປີ ສຳລັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ຕິດພັນກັບການຂາດທຶນອາກອນຊຶ່ງ ສາມາດເຍື່ອນຄືນຫຼັງ ເພື່ອເກັບຄືນອາກອນທີ່ໄດ້ຈ່າຍໃນປີຜ່ານມາ.
- 29.6 ວິສາຫະກິດຕ້ອງຕີມູນຄ່າທີ່ສິນ (ຊັບສິນ) ອາກອນໃນປີ ຕາມຈຳນວນເງິນທີ່ຄາດວ່າຕ້ອງຈ່າຍ (ເກັບຄືນໄດ້) ໂດຍນຳໃຊ້ ອັດຕາອາກອນ ແລະ ກົດໝາຍອາກອນທີ່ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ ຫຼື ຄາດວ່າມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ໃນປີລາຍງານ. ວິສາຫະກິດຕ້ອງຖື ວ່າອັດຕາອາກອນ ເປັນອັດຕາທີ່ຄາດວ່າມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ ຖ້າວ່າເຫດການໃນອະນາຄົດທີ່ຕ້ອງການຜ່ານຂະບວນການຮັບ ຮອງ ເພື່ອໃຫ້ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ ຈະບໍ່ມີຜົນກະທົບທາງດ້ານປະຫວັດຕໍ່ໝາກຜົນ ແລະ ເປັນໄປໄດ້ໜ້ອຍທີ່ຈະມີຜົນກະທົບ. ວັກ 29.23 ຫາ 29.25 ໃຫ້ຄຳແນະນຳເພີ່ມເຕີມ ກ່ຽວກັບການຕີມູນຄ່າ.
- 29.7 ວິສາຫະກິດຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ສ່ວນປ່ຽນແປງຂອງທີ່ສິນອາກອນໃນປີ ຫຼື ຊັບສິນອາກອນໃນປີ ເປັນລາຍຈ່າຍ ອາກອນໃນກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ, ຍົກເວັ້ນສ່ວນປ່ຽນແປງທີ່ພົວພັນກັບລາຍການ ລາຍຮັບ ຫຼື ລາຍຈ່າຍ ທີ່ໄດ້ຮັບຮູ້ລາຍການ ບັນຊີ ຕາມມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ເປັນຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມອື່ນໆ ຍັງຕ້ອງໄດ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ໃນລາຍການຜົນໄດ້ຮັບ ສັງລວມອື່ນໆ ເຊັ່ນດຽວກັນ.
- 29.8 ວິສາຫະກິດຕ້ອງລວມເອົາຜົນກະທົບຂອງໝາກຜົນທີ່ອາດເປັນໄປໄດ້ ຈາກການທົບທວນຄືນຂອງລັດຖະການສ່ວຍສາອາ ກອນ ຊຶ່ງໄດ້ຕີມູນຄ່າຕາມວັກ 29.24 ເຂົ້າໃນຈຳນວນເງິນທີ່ໄດ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ຕາມວັກ 29.4 ແລະ 29.5.

ການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີອາກອນລໍຖ້າສະສາງ

ຫຼັກການລວມ ກ່ຽວກັບການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ

- 29.9 ວິສາຫະກິດຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ຊັບສິນ ຫຼື ຫີ່ສິນອາກອນລໍຖ້າສະສາງ ບັງກຳໄລທີ່ສາມາດເກັບຄືນໄດ້ ຫຼື ທີ່ ຕ້ອງຈ່າຍໃນອະນາຄົດຂ້າງໜ້າ ອັນເນື່ອງຈາກຜົນຂອງລາຍການເຄື່ອນໄຫວ ຫຼື ເຫດການຜ່ານມາ. ອາກອນດັ່ງກ່າວ ມາ ຈາກສ່ວນຜິດຊົງ ລະຫວ່າງ ຈຳນວນເງິນທີ່ໄດ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ສຳລັບຊັບສິນ ແລະ ຫີ່ສິນຂອງວິສາຫະກິດ ໃນໃບ ລາຍງານຖານະການເງິນ ແລະ ການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີຊັບສິນ ແລະ ຫີ່ສິນດັ່ງກ່າວ ໂດຍລັດຖະການສ່ວຍສາອາ ກອນ, ແລະການຍົກຍອດຂາດທຶນອາກອນ ແລະ ສິນເຊື່ອອາກອນ ທີ່ບໍ່ທັນໄດ້ນຳໃຊ້ ໃນປັດຈຸບັນ.

ຊັບສິນ ແລະ ໜີ້ສິນ ຊຶ່ງການເກັບຄືນໄດ້ ຫຼື ການຊໍາລະສະສາງ ຈະບໍ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ກຳໄລ ຖືກເສຍອາກອນ

- 29.10 ຖ້າວ່າ ວິສາຫະກິດຄາດວ່າຈະເກັບຄືນໄດ້ມູນຄ່າໃນບັນຊີຂອງຊັບສິນ ຫຼື ຊໍາລະມູນຄ່າໃນບັນຊີຂອງໜີ້ສິນ ໂດຍບໍ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ກຳໄລຖືກເສຍອາກອນ, ຈະບໍ່ມີອາກອນລໍຖ້າສະສາງໃດໆ ບໍ່ວງຊັບສິນ ຫຼື ໜີ້ສິນ. ສະນັ້ນ, ວັກ 29.11 ຫາ 29.17 ຈຶ່ງນຳໃຊ້ສະເພາະ ສໍາລັບຊັບສິນ ແລະ ໜີ້ສິນ ຊຶ່ງວິສາຫະກິດຄາດວ່າ ການເກັບຄືນໄດ້ ຫຼື ການຊໍາລະມູນຄ່າໃນບັນຊີ ຈະມີຜົນກະທົບໃສ່ກຳໄລຖືກເສຍອາກອນ ແລະ ຕໍ່ລາຍການອື່ນໆທີ່ມີພື້ນຖານຄິດໄລ່ອາກອນ.

ພື້ນຖານຄິດໄລ່ອາກອນ

- 29.11 ວິສາຫະກິດຕ້ອງກຳນົດພື້ນຖານຄິດໄລ່ອາກອນຂອງຊັບສິນ, ໜີ້ສິນ ຫຼື ລາຍການອື່ນໆ ອີງຕາມລະບຽບການສ່ວຍສາອາກອນທີ່ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ ຫຼື ຄາດວ່າມີຜົນບັງຄັບໃຊ້. ຖ້າວ່າວິສາຫະກິດຍື່ນໃບແຈ້ງເສຍອາກອນລວມກິດຈະການ, ພື້ນຖານຄິດໄລ່ອາກອນແມ່ນກຳນົດຕາມລະບຽບການສ່ວຍສາອາກອນ ທີ່ຄຸ້ມຄອງໃບແຈ້ງອາກອນລວມກິດຈະການ. ຖ້າວ່າວິສາຫະກິດຍື່ນໃບແຈ້ງເສຍອາກອນສະເພາະກິດຈະການ ສໍາລັບກິດຈະການທີ່ແຕກຕ່າງກັນ, ພື້ນຖານຄິດໄລ່ອາກອນແມ່ນກຳນົດຕາມລະບຽບການທີ່ຄຸ້ມຄອງໃບແຈ້ງອາກອນ ສໍາລັບແຕ່ລະກິດຈະການ.

- 29.12 ພື້ນຖານຄິດໄລ່ອາກອນກຳນົດຈຳນວນເງິນທີ່ຈະລວມເຂົ້າໃນກຳໄລຖືກເສຍອາກອນບໍ່ວງການເກັບຄືນໄດ້ ຫຼື ຊໍາລະສະສາງມູນຄ່າໃນບັນຊີຂອງຊັບສິນ ຫຼື ໜີ້ສິນ. ໂດຍສະເພາະແລ້ວ :

(ກ) ພື້ນຖານຄິດໄລ່ອາກອນຂອງຊັບສິນ ເທົ່າກັບຈຳນວນເງິນ ຊຶ່ງຈະສາມາດຫັກອອກໄດ້ເວລາຄິດໄລ່ກຳໄລຖືກເສຍອາກອນ ຫາກມູນຄ່າໃນບັນຊີຂອງຊັບສິນໄດ້ຖືກເກັບຄືນມາຜ່ານການຂາຍ ໃນທ້າຍຮອບເວລາລາຍງານ. ຖ້າວ່າການເກັບຄືນຊັບສິນຄືນ ທີ່ໄດ້ຜ່ານການຂາຍ ບໍ່ເຮັດໃຫ້ກຳໄລຖືກເສຍອາກອນເພີ່ມຂຶ້ນ, ຕ້ອງຖືວ່າພື້ນຖານທາງດ້ານອາກອນເທົ່າທຽມກັບມູນຄ່າໃນບັນຊີ.

(ຂ) ພື້ນຖານຄິດໄລ່ອາກອນ ຂອງໜີ້ສິນ ເທົ່າກັບມູນຄ່າໃນບັນຊີ ທີ່ກຳນົດເງິນທີ່ສາມາດຫັກອອກໄດ້ທຸກລາຍການໃນການຄິດໄລ່ກຳໄລຖືກເສຍອາກອນ (ຫຼື ບວກຕື່ມຈຳນວນເງິນທີ່ເອົາລວມເຂົ້າໃນກຳໄລຖືກເສຍອາກອນທຸກລາຍ) ທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນ ຖ້າວ່າມີການຊໍາລະໜີ້ສິນຕາມມູນຄ່າໃນບັນຊີໃນທ້າຍຮອບເວລາລາຍງານ. ໃນກໍລະນີລາຍຮັບລໍຖ້າສະສາງ, ພື້ນຖານຄິດໄລ່ອາກອນຂອງໜີ້ສິນທີ່ຕາມມາ ແມ່ນມູນຄ່າໃນບັນຊີທີ່ກຳນົດລາຍຮັບທຸກລາຍ ທີ່ຈະບໍ່ຖືກເສຍອາກອນໃນຊຸມປີຂ້າງໜ້າ.

- 29.13 ບາງລາຍການ ທີ່ມີພື້ນຖານຄິດໄລ່ອາກອນ, ແຕ່ບໍ່ຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີເປັນຊັບສິນ ຫຼື ໜີ້ສິນ. ຕົວຢ່າງຄື ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການຄົ້ນຄວ້າຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ເປັນລາຍຈ່າຍ ເມື່ອເກີດມີລາຍການດັ່ງກ່າວ, ແຕ່ການຫັກອອກຈາກກຳໄລຖືກເສຍອາກອນແມ່ນອາດບໍ່ອະນຸຍາດໄດ້ ກ່ອນຮອບເວລາຕໍ່ໄປ. ດັ່ງນັ້ນ, ມູນຄ່າໃນບັນຊີຂອງຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຄົ້ນຄວ້າ ເທົ່າກັບສູນ ແລະ ພື້ນຖານຄິດໄລ່ອາກອນຈະເທົ່າທຽມກັບຈຳນວນເງິນທີ່ຈະຕ້ອງຫັກອອກ ໃນປີຂ້າງໜ້າ. ເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດທຶນເຈົ້າຂອງ ທີ່ວິສາຫະກິດໄດ້ອອກໃຫ້ ຍັງຫັກອອກໄດ້ໃນປີຕໍ່ໆໄປ. ເຖິງວ່າບໍ່ໄດ້ ສະແດງຊັບສິນ ຫຼື ໜີ້ສິນໃດໆ ໃນໃບລາຍງານຖານະການເງິນ ແຕ່ພື້ນຖານຄິດໄລ່ອາກອນ ຈະເທົ່າກັບຈຳນວນເງິນທີ່ຈະນຳໄປຫັກໃນປີຕໍ່ໄປ.

ສ່ວນຜິດດ່ຽງຊົ່ວຄາວ

- 29.14 ສ່ວນຜິດດ່ຽງຊົ່ວຄາວ ເກີດຂຶ້ນ :

(ກ) ເມື່ອມີສ່ວນຜິດດ່ຽງ ລະຫວ່າງ ມູນຄ່າໃນບັນຊີ ແລະ ພື້ນຖານຄິດໄລ່ອາກອນໃນເວລາການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີເບື້ອງຕົ້ນ ກ່ຽວກັບຊັບສິນ ແລະ ໜີ້ສິນ, ຫຼື ໃນເວລາຕັ້ງພື້ນຖານຄິດໄລ່ອາກອນ ສໍາລັບລາຍການທີ່ມີພື້ນຖານຄິດໄລ່ອາກອນ ແຕ່ຫາກບໍ່ໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ເປັນຊັບສິນ ຫຼື ໜີ້ສິນ.

(ຂ) ເມື່ອເກີດມີສ່ວນຜິດດ່ຽງ ລະຫວ່າງ ມູນຄ່າໃນບັນຊີ ແລະ ພື້ນຖານຄິດໄລ່ອາກອນ ພາຍຫຼັງການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີເບື້ອງຕົ້ນ ຍ້ອນວ່າລາຍຮັບ ຫຼື ລາຍຈ່າຍ ຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ໃນຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມ ຫຼື ໃນທຶນເຈົ້າຂອງໃນຮອບເວລາລາຍງານໜຶ່ງ ແຕ່ຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ໃນກຳໄລຖືກເສຍອາກອນ ໃນຮອບເວລາອື່ນທີ່ຕ່າງກັນ.

(ຄ) ເມື່ອພື້ນຖານຄິດໄລ່ອາກອນຂອງຊັບສິນ ຫຼື ຂອງໜີ້ສິນໃດໜຶ່ງມີການປ່ຽນແປງ ແລະ ສ່ວນປ່ຽນແປງດັ່ງກ່າວຈະບໍ່ຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີໃນມູນຄ່າໃນບັນຊີຂອງຊັບສິນ ຫຼື ໜີ້ສິນ ໃນຮອບເວລາໃດໆເລີຍ.

ທີ່ສິນ ແລະ ຊັບສິນອາກອນລໍຖ້າສະສາງ

29.15 ຍົກເວັ້ນສິ່ງທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນວັກ 29.16, ວິສາຫະກິດຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ :

- (ກ) ທີ່ສິນອາກອນລໍຖ້າສະສາງ ບ້ວງສ່ວນຜິດດຸ່ງຊົ່ວຄາວທັງໝົດ ຊຶ່ງຄາດວ່າຈະເຮັດໃຫ້ກຳໄລຖືກເສຍອາກອນເພີ່ມຂຶ້ນໃນອະນາຄົດ.
- (ຂ) ຊັບສິນອາກອນລໍຖ້າສະສາງ ບ້ວງສ່ວນຜິດດຸ່ງຊົ່ວຄາວທັງໝົດ ຊຶ່ງຄາດວ່າຈະເຮັດໃຫ້ກຳໄລຖືກເສຍອາກອນຫຼຸດລົງໃນອະນາຄົດ.
- (ຄ) ຊັບສິນອາກອນລໍຖ້າສະສາງ ສຳລັບການຍົກຍອດ ຂາດທຶນອາກອນ ແລະ ສິນເຊື່ອອາກອນທີ່ບໍ່ໄດ້ນຳໃຊ້ໄປ.

29.16 ລາຍການຂ້າງລຸ່ມນີ້ ເປັນສິ່ງຍົກເວັ້ນຕໍ່ຂໍ້ກຳນົດຂອງວັກ 29.15 :

- (ກ) ວິສາຫະກິດຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີຊັບສິນ ຫຼື ທີ່ສິນ ອາກອນລໍຖ້າສະສາງ ບ້ວງສ່ວນຜິດດຸ່ງຊົ່ວຄາວ ທີ່ຕິດພັນກັບກຳໄລສະສົມທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ຊຳລະອອກໄປ ຊຶ່ງໄດ້ມາຈາກ ບໍລິສັດໃນກຸ່ມຢູ່ຕ່າງປະເທດ, ສາຂາ, ວິສາຫະກິດຂາຮຸ້ນ ແລະ ວິສາຫະກິດປະສົມ ໃນກໍລະນີທີ່ວ່າ ການລົງທຶນນັ້ນ ໂດຍພື້ນຖານແລ້ວ ມີລັກສະນະຖາວອນ ທາງດ້ານກຳນົດເວລາ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ປະກົດຢ່າງຈະແຈ້ງວ່າ ສ່ວນຜິດດຸ່ງຊົ່ວຄາວນັ້ນ ຈະຖືກປັ້ນກັບລາຍການໃນອະນາຄົດໄກໆ.
- (ຂ) ວິສາຫະກິດ ຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີທີ່ສິນອາກອນລໍຖ້າສະສາງບ້ວງສ່ວນຜິດດຸ່ງຊົ່ວຄາວ ທີ່ຕິດພັນກັບການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີຄ່ານິຍົມ ໃນເບື້ອງຕົ້ນ.

29.17 ວິສາຫະກິດຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີສ່ວນປ່ຽນແປງຂອງທີ່ສິນອາກອນລໍຖ້າສະສາງ ຫຼື ຂອງຊັບສິນອາກອນລໍຖ້າສະສາງ ເປັນລາຍຈ່າຍອາກອນໃນກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ, ຍົກເວັ້ນສ່ວນປ່ຽນແປງທີ່ພົວພັນກັບລາຍການລາຍຮັບ ຫຼື ລາຍຈ່າຍທີ່ໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີຕາມມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ເປັນຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມອື່ນໆ ຍັງຕ້ອງໄດ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ໃນລາຍການຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມອື່ນໆເຊັ່ນດຽວກັນ.

ການຕີມູນຄ່າອາກອນລໍຖ້າສະສາງ

ອັດຕາອາກອນ

29.18 ວິສາຫະກິດຕ້ອງຕີມູນຄ່າທີ່ສິນອາກອນລໍຖ້າສະສາງ (ຊັບສິນ) ໂດຍນຳໃຊ້ອັດຕາອາກອນ ແລະກົດໝາຍສ່ວຍສາອາກອນ ທີ່ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ ຫຼື ຄາດວ່າມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ໃນມື້ລາຍງານ. ວິສາຫະກິດຕ້ອງຖືວ່າອັດຕາອາກອນເປັນອັດຕາທີ່ຄາດວ່າມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ ຖ້າວ່າເຫດການໃນອະນາຄົດທີ່ຕ້ອງການຜ່ານຂະບວນການຮັບຮອງໃຫ້ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ ບໍ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ໝາກຜົນດັ່ງກ່າວ ໃນໄລຍະຜ່ານມາ ແລະ ເປັນໄປໄດ້ໜ້ອຍທີ່ຈະມີຜົນກະທົບ.

29.19 ຖ້າວ່າອັດຕາອາກອນທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ນຳໃຊ້ໃນລະດັບຜົນກຳໄລຖືກເສຍອາກອນແຕ່ລະລະດັບ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງຕີມູນຄ່າລາຍຈ່າຍອາກອນລໍຖ້າສະສາງ (ລາຍຮັບ) ແລະ ທີ່ສິນອາກອນລໍຖ້າສະສາງ (ຊັບສິນ) ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໂດຍນຳໃຊ້ອັດຕາສະເລ່ຍທີ່ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ ຫຼື ຄາດວ່າມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ ຊຶ່ງຄາດວ່າຈະຕ້ອງນຳໃຊ້ສຳລັບກຳໄລຖືກເສຍອາກອນ (ການຂາດທຶນອາກອນ) ໃນປີທີ່ຄາດວ່າຊັບສິນອາກອນລໍຖ້າສະສາງຈະເກີດຂຶ້ນ ຫຼື ທີ່ສິນອາກອນລໍຖ້າສະສາງ ຈະຖືກສະສາງ.

29.20 ການຕີມູນຄ່າທີ່ສິນອາກອນລໍຖ້າສະສາງ ແລະ ຊັບສິນອາກອນລໍຖ້າສະສາງຕ້ອງສ່ອງແສງເຖິງຜົນຕາມມາທາງດ້ານອາກອນຊຶ່ງອາດຈະເກີດມາຈາກແບບວິທີຊຶ່ງວິສາຫະກິດຄາດວ່າຈະເກັບກູ້ຄືນໄດ້ ຫຼື ຊຳລະມູນຄ່າໃນບັນຊີຂອງຊັບສິນ ແລະ ທີ່ສິນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນມື້ລາຍງານ. ຕົວຢ່າງ, ຖ້າວ່າສ່ວນຜິດດຸ່ງຊົ່ວຄາວ ເກີດມາຈາກລາຍການລາຍຮັບ ຊຶ່ງຄາດວ່າຈະຖືກເສຍອາກອນຕາມມູນຄ່າສ່ວນໄດ້ຈາກການລົງທຶນໃນປີຂ້າງໜ້າ, ລາຍຈ່າຍອາກອນລໍຖ້າສະສາງ ຈະຖືກຕີມູນຄ່າໂດຍນຳໃຊ້ອັດຕາອາກອນສ່ວນໄດ້ຈາກການລົງທຶນ.

ສ່ວນປັບມູນຄ່າ

29.21 ວິສາຫະກິດຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ສ່ວນປັບມູນຄ່າຂອງຊັບສິນອາກອນລໍຖ້າສະສາງ ເພື່ອເຮັດແນວໃດໃຫ້ຈຳນວນເງິນ

ຂອງມູນຄ່າໃນບັນຊີສຸດທິຕ້ອງເທົ່າກັບ ຈຳນວນເງິນສູງສຸດ ທີ່ເປັນໄປໄດ້ສູງ ທີ່ຈະເກັບຄືນໄດ້ບົນພື້ນຖານກຳໄລຖືກເສຍອາກອນ ໃນປັດຈຸບັນ ຫຼື ອະນາຄົດ.

- 29.22 ວິສາຫະກິດຕ້ອງທົບທວນຄືນມູນຄ່າໃນບັນຊີສຸດທິຂອງຊັບສິນອາກອນລໍຖ້າສະສາງ ໃນມີລາຍງານແຕ່ລະຄັ້ງ ແລະ ບັບປຸງສ່ວນບັບມູນຄ່າ ເພື່ອສ່ອງແສງເຖິງການປະເມີນຄ່າປັດຈຸບັນຂອງກຳໄລຖືກເສຍອາກອນໃນອະນາຄົດ. ການບັບປຸງດັ່ງກ່າວຕ້ອງຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີໃນກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ, ຍົກເວັ້ນລາຍການບັບປຸງທີ່ຈົດເປັນລາຍການຂອງລາຍຮັບ ຫຼື ລາຍຈ່າຍ ທີ່ໄດ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີຕາມມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ເປັນຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມອື່ນໆ ຍັງຕ້ອງຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີໃນຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມ ອື່ນໆ.

ການຕີມູນຄ່າອາກອນຕ້ອງຈ່າຍໃນປີ ແລະ ອາກອນລໍຖ້າສະສາງ

- 29.23 ວິສາຫະກິດຕ້ອງບໍ່ຕີມູນຄ່າ ຊັບສິນ ແລະ ຫຼັສິນອາກອນຕ້ອງຈ່າຍໃນປີ ຫຼື ຊັບສິນອາກອນລໍຖ້າສະສາງ ເປັນມູນຄ່າປັດຈຸບັນ.
- 29.24 ຄວາມບໍ່ແນ່ນອນວ່າ ລັດຖະການສ່ວຍສາອາກອນ ຈະຍອມຮັບຈຳນວນເງິນ ທີ່ວິສາຫະກິດໄດ້ແຈ້ງເສຍອາກອນຫຼືບໍ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ຈຳນວນເງິນອາກອນໃນປີ ແລະ ອາກອນລໍຖ້າສະສາງ. ວິສາຫະກິດຕ້ອງຕີມູນຄ່າຊັບສິນ ແລະ ຫຼັສິນອາກອນໃນປີ ແລະ ທີ່ລໍຖ້າສະສາງ ຕາມຈຳນວນເງິນຜົນໄດ້ຮັບທີ່ເປັນໄປໄດ້ທັງໝົດ ຊຶ່ງຖືກກຳນົດດ້ວຍການສະເລ່ຍ ຕາມນ້ຳໜັກທີ່ມີຄວາມອາດເປັນໄປໄດ້ສູງ ໂດຍສົມມຸດວ່າລັດຖະການສ່ວຍສາອາກອນຈະທົບທວນຄືນຈຳນວນເງິນທັງໝົດທີ່ໄດ້ລາຍງານ ແລະ ຈະຮູ້ຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທັງໝົດ. ສ່ວນປ່ຽນແປງຂອງຈຳນວນເງິນຂອງທຸກຜົນໄດ້ຮັບທີ່ເປັນໄປໄດ້ ຊຶ່ງຖືກກຳນົດດ້ວຍການສະເລ່ຍຕາມນ້ຳໜັກທີ່ມີຄວາມອາດເປັນໄປໄດ້ສູງ ຕ້ອງອີງຕາມຂໍ້ມູນຂ່າວສານໃໝ່ ແຕ່ຫາກບໍ່ແມ່ນການຕີຄວາມໝາຍໃໝ່ຂອງວິສາຫະກິດ ກ່ຽວກັບຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ມີໃນໄລຍະຜ່ານມາ.
- 29.25 ໃນບາງປະເທດ, ອາກອນລາຍຮັບ ຕ້ອງຈ່າຍໃນອັດຕາທີ່ສູງກ່ວາ ຫຼື ຕ່ຳກ່ວາ ຖ້າວ່າ ກຳໄລສ່ວນໜຶ່ງ ຫຼື ທັງໝົດ ຫຼື ກຳໄລລໍຖ້າແບ່ງປັນ ຖືກຈ່າຍອອກ ເປັນເງິນບັນຜົນໃຫ້ແກ່ຜູ້ຖືຮຸ້ນຂອງວິສາຫະກິດ. ໃນປະເທດອື່ນໆ, ອາກອນລາຍຮັບສາມາດຖືກທົດແທນຄືນ ຫຼື ຊຳລະໄດ້ ຖ້າວ່າ ກຳໄລ ຫຼື ກຳໄລລໍຖ້າແບ່ງປັນ ສ່ວນໜຶ່ງ ຫຼື ທັງໝົດ ຖືກຈ່າຍອອກ ເປັນເງິນບັນຜົນໃຫ້ແກ່ຜູ້ຖືຮຸ້ນຂອງວິສາຫະກິດ. ໃນທັງສອງກໍລະນີດັ່ງກ່າວ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງຕີມູນຄ່າຊັບສິນ ແລະ ຫຼັສິນອາກອນໃນປີ ແລະ ລໍຖ້າສະສາງ ຕາມອັດຕາອາກອນ ທີ່ນຳໃຊ້ສຳລັບກຳໄລທີ່ບໍ່ໄດ້ແບ່ງປັນ ຈົນກ່ວາວິສາຫະກິດຈະຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ຫຼັສິນ ເພື່ອຈ່າຍເງິນບັນຜົນ. ຖ້າວ່າວິສາຫະກິດຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີຫຼັສິນເພື່ອຈ່າຍເງິນບັນຜົນ, ຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີຫຼັສິນ (ຊັບສິນ) ອາກອນໃນປີ ຫຼື ລໍຖ້າສະສາງ ທີ່ເປັນຜົນຕາມມາ, ແລະ ລາຍຈ່າຍ (ລາຍຮັບ) ອາກອນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ການຫັກອາກອນເງິນບັນຜົນ ຢູ່ຕົ້ນທາງ

- 29.26 ຖ້າວ່າ ວິສາຫະກິດເບີກຈ່າຍເງິນບັນຜົນໃຫ້ຜູ້ຖືຮຸ້ນຂອງຕົນ, ວິສາຫະກິດອາດຕ້ອງໄດ້ຈ່າຍພູດສ່ວນໜຶ່ງຂອງເງິນບັນຜົນໃຫ້ລັດຖະການສ່ວຍສາອາກອນໃນນາມຂອງຜູ້ຖືຮຸ້ນ. ຈຳນວນເງິນທີ່ໄດ້ຈ່າຍ ຫຼື ຕ້ອງຈ່າຍດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ລັດຖະການສ່ວຍສາອາກອນ ແມ່ນຈົດເຂົ້າໃນທຶນເຈົ້າຂອງໂດຍຖືເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງເງິນບັນຜົນ.

ການຈັດແບ່ງຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມ ແລະ ທຶນເຈົ້າຂອງ

- 29.27 ວິສາຫະກິດຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ລາຍຈ່າຍອາກອນໃນອົງປະກອບອັນດຽວຂອງລວມຍອດຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມ (ໝາຍເຖິງກິດຈະການທີ່ໄດ້ດຳເນີນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ການດຳເນີນງານທີ່ຍຸດເຊົາ ຫຼື ຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມອື່ນໆ) ຫຼື ທຶນເຈົ້າຂອງ ເປັນລາຍການເຄື່ອນໄຫວ ຫຼື ເຫດການອື່ນໆ ທີ່ເຮັດໃຫ້ກຳເນີດລາຍຈ່າຍອາກອນນັ້ນ.

ການຈຳແນກຄວາມແຕກຕ່າງ ລະຫວ່າງລາຍການໝູນວຽນ ແລະ ບໍ່ໝູນວຽນ

- 29.28 ຖ້າວ່າວິສາຫະກິດແຍກສະເໜີປະເພດຊັບສິນໝູນວຽນ ແລະ ບໍ່ໝູນວຽນ ແລະ ຫຼັສິນໝູນວຽນ ແລະ ບໍ່ໝູນວຽນ ໃນໃບລາຍງານຖານະການເງິນຂອງຕົນເອງ, ກໍ່ຄວນຈັດປະເພດຊັບສິນອາກອນລໍຖ້າສະສາງ (ຫຼັສິນ) ເປັນຊັບສິນ (ຫຼັສິນ) ໝູນວຽນ.

ການຫັກຊຳລະສະສາງ

- 29.29 ວິສາຫະກິດຕ້ອງຫັກຊຳລະສະສາງຊັບສິນ ແລະ ໜີ້ສິນອາກອນໃນປີ, ຫຼື ຫັກຊຳລະສະສາງຊັບສິນ ແລະ ໜີ້ສິນອາກອນ ລໍຖ້າສະສາງ, ກໍຕໍ່ເມື່ອມີສິດປະຕິບັດທາງດ້ານກົດໝາຍທີ່ຈະຫັກຊຳລະສະສາງຈຳນວນເງິນດັ່ງກ່າວ ແລະ ມີເຈດຕະນາ ທີ່ຈະຈ່າຍຊຳລະຈຳນວນເງິນດັ່ງກ່າວ ດ້ວຍຍອດເງື່ອນສຸດທິ ຫຼື ສະສາງຊັບສິນ ແລະ ໜີ້ສິນ ພ້ອມໆກັນ.

ການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານ

- 29.30 ວິສາຫະກິດຕ້ອງເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ທີ່ຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ນຳໃຊ້ເອກະສານລາຍງານການເງິນ ປະເມີນລັກສະນະເນື້ອໃນ ແລະ ຜົນກະທົບດ້ານການເງິນຂອງຜົນຕາມມາຈາກອາກອນໃນປີ ແລະ ອາກອນລໍຖ້າສະສາງ ຂອງລາຍການເຄື່ອນໄຫວ ທີ່ໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ແລະ ເຫດການອື່ນໆ.
- 29.31 ວິສາຫະກິດຕ້ອງແຍກເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບອົງປະກອບຕົ້ນຕໍຂອງລາຍຈ່າຍ (ລາຍຮັບ) ອາກອນ. ອົງປະກອບຂອງລາຍຈ່າຍ (ລາຍຮັບ) ອາກອນດັ່ງກ່າວ ອາດປະກອບດ້ວຍ :
- (ກ) ລາຍຈ່າຍ (ລາຍຮັບ) ອາກອນ ໃນປີ.
 - (ຂ) ທຸກລາຍການປັບປຸງທີ່ໄດ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ໃນປີ ບັງຄອນໃນປີ ຫຼື ຂອງປີຜ່ານມາ.
 - (ຄ) ຈຳນວນເງິນລາຍຈ່າຍ (ລາຍຮັບ) ອາກອນລໍຖ້າສະສາງ ຂອງສ່ວນຜິດດ່ຽງຊົ່ວຄາວ ທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຫຼື ປົນກັບລາຍການຄືນ.
 - (ງ) ຈຳນວນເງິນລາຍຈ່າຍ (ລາຍຮັບ) ອາກອນລໍຖ້າສະສາງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບສ່ວນປ່ຽນແປງດ້ານອັດຕາອາກອນ ຫຼື ການກຳນົດຂໍ້ບັງຄັບດ້ານອາກອນໃໝ່.
 - (ຈ) ຜົນກະທົບຕໍ່ລາຍຈ່າຍອາກອນລໍຖ້າສະສາງທີ່ກຳນົດຈາກສ່ວນປ່ຽນແປງດ້ານຜົນກະທົບຂອງຜົນໄດ້ຮັບທີ່ເປັນໄປໄດ້ຂອງການທົບທວນຄືນໂດຍລັດຖະການສ່ວຍສາອາກອນ (ເບິ່ງວັກ 29.24).
 - (ສ) ລາຍການປັບປຸງລາຍຈ່າຍອາກອນລໍຖ້າສະສາງທີ່ກຳນົດຈາກການປ່ຽນແປງສະຖານະດ້ານສ່ວຍສາອາກອນ ຂອງວິສາຫະກິດ ຫຼື ຂອງບັນດາຜູ້ຖືຮຸ້ນ.
 - (ຊ) ສ່ວນປ່ຽນແປງໃນສ່ວນປັບມູນຄ່າ (ເບິ່ງວັກ 29.21 ແລະ 29.22).
 - (ຍ) ຈຳນວນເງິນລາຍຈ່າຍອາກອນທີ່ພົວພັນກັບສ່ວນປ່ຽນແປງນະໂຍບາຍການບັນຊີ ແລະ ຂໍ້ຜິດພາດ (ເບິ່ງໝວດ 10 ນະໂຍບາຍການບັນຊີ, ຕົວເລກຄາດຄະເນປະຕິບັດ ແລະ ຂໍ້ຜິດພາດ).
- 29.32 ວິສາຫະກິດຕ້ອງແຍກເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານຂ້າງລຸ່ມນີ້ :
- (ກ) ລວມຍອດອາກອນໃນປີ ແລະ ລໍຖ້າສະສາງ ກ່ຽວກັບລາຍການ ທີ່ໄດ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີເປັນລາຍການຂອງຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມອື່ນໆ.
 - (ຂ) ຄຳອະທິບາຍ ກ່ຽວກັບສ່ວນຜິດດ່ຽງທີ່ສຳຄັນລະຫວ່າງ ຈຳນວນເງິນທີ່ສະເໜີໃນໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມ ແລະ ຈຳນວນເງິນ ທີ່ໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ລັດຖະການສ່ວຍສາອາກອນ.
 - (ຄ) ຄຳອະທິບາຍ ກ່ຽວກັບສ່ວນປ່ຽນແປງຂອງອັດຕາອາກອນທີ່ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ໂດຍສົມທຽບກັບຮອບເວລາລາຍງານຜ່ານມາ.
 - (ງ) ສຳລັບແຕ່ລະປະເພດສ່ວນຜິດດ່ຽງຊົ່ວຄາວ ແລະ ແຕ່ລະປະເພດຂາດຫີນອາກອນ ແລະ ສິນເຊື່ອອາກອນທີ່ບໍ່ໄດ້ນຳໃຊ້:
 - (i) ຈຳນວນເງິນທີ່ສິນອາກອນລໍຖ້າສະສາງ, ຊັບສິນອາກອນລໍຖ້າສະສາງ ແລະ ສ່ວນຫຼຸດຂອງມູນຄ່າໃນຕອນທ້າຍຂອງຮອບເວລາລາຍງານ, ແລະ
 - (ii) ການວິໄຈສ່ວນປ່ຽນແປງຂອງໜີ້ສິນອາກອນລໍຖ້າສະສາງ, ຊັບສິນອາກອນລໍຖ້າສະສາງ ແລະ ສ່ວນປັບມູນຄ່າໃນປີ.
 - (ຈ) ມີສິນສຸດກຳນົດເວລາ, ຖ້າມີ, ຂອງສ່ວນຜິດດ່ຽງຊົ່ວຄາວ, ຂາດຫີນອາກອນ ແລະ ສິນເຊື່ອອາກອນທີ່ບໍ່ໄດ້ນຳໃຊ້.

- (ສ) ໃນກໍລະນີທີ່ໄດ້ຍົກຂຶ້ນໃນວັກ 29.25, ຄໍາອະທິບາຍ ກ່ຽວກັບລັກສະນະເນື້ອໃນຂອງຜົນຕາມມາບົ່ມຊ້ອນດ້ານອາກອນລາຍຮັບທີ່ຈະມາຈາກການເບີກຈ່າຍເງິນປັນຜົນໃຫ້ຜູ້ຖືຮຸ້ນ.

ການສົມທຽບກັບ IFRS ສໍາລັບ ວນກ	
29.1 29.5 29.6 29.25 29.26	ປັດຈຸບັນ, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສ່ວຍສາອາກອນ ລາວ ບໍ່ມີຂໍ້ກຳນົດດັ່ງກ່າວ. ຂໍ້ກຳນົດເຫຼົ່ານີ້ ສາມາດຖືກນຳໃຊ້ເພື່ອສ້າງເອກະສານລາຍງານການເງິນລວມກິດຈະການ ເມື່ອບໍລິສັດແມ່ລາວ ມີໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍບໍລິສັດໃນກຸ່ມຢູ່ຕ່າງປະເທດ.
29.11	IFRS ສໍາລັບ ວນກ ກຳນົດວ່າ : - ຖ້າວ່າວິສາຫະກິດຍື່ນໃບແຈ້ງເສຍອາກອນລວມກິດຈະການ, ພື້ນຖານຄິດໄລ່ອາກອນແມ່ນກຳນົດຕາມລະບຽບການສ່ວຍສາອາກອນ ທີ່ຄຸ້ມຄອງໃບແຈ້ງອາກອນລວມກິດຈະການ ; - ຖ້າວ່າວິສາຫະກິດຍື່ນໃບແຈ້ງເສຍອາກອນສະເພາະກິດຈະການ ສໍາລັບກິດຈະການທີ່ແຕກຕ່າງກັນ, ພື້ນຖານຄິດໄລ່ອາກອນແມ່ນກຳນົດຕາມລະບຽບການທີ່ຄຸ້ມຄອງໃບແຈ້ງອາກອນ ສໍາລັບແຕ່ລະກິດຈະການ. ກົດໝາຍສ່ວຍສາອາກອນລາວ ໃນປັດຈຸບັນ ບໍ່ປະກອບມີຂໍ້ກຳນົດດັ່ງກ່າວ. ວັກນີ້ ຖືກປັບປຸງ.
29.13	ຕົວຢ່າງ ອາດກ່ຽວກັບບໍລິສັດໃນກຸ່ມຕ່າງປະເທດ ທີ່ລວມມີ ໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນລວມກິດຈະການ ຂອງບໍລິສັດແມ່ສັນຊາດລາວ.
29.28	ວິສາຫະກິດ ນຳສະເໜີຊັບສິນໝູນວຽນ ແລະ ບໍ່ໝູນວຽນ ແລະ ໜີ້ສິນໝູນວຽນ ແລະ ບໍ່ໝູນວຽນ (ເບິ່ງໝວດ 4 ໃບລາຍງານຖານະການເງິນ).

ໝວດ 30

ການປ່ຽນຄ່າເງິນຕາຕ່າງປະເທດ

ຂອບເຂດຂອງໝວດນີ້

30.1 ວິສາຫະກິດສາມາດດຳເນີນກິດຈະກຳຢູ່ຕ່າງປະເທດ ດ້ວຍສອງວິທີທາງ. ວິສາຫະກິດອາດມີລາຍການເຄື່ອນໄຫວເປັນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ຫຼື ອາດມີກິດຈະການຢູ່ຕ່າງປະເທດ. ນອກນັ້ນ, ວິສາຫະກິດອາດສະເໜີເອກະສານລາຍງານການເງິນຂອງຕົນ ເປັນສະກຸນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ເມື່ອໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກກະຊວງການເງິນ. ໝວດດັ່ງກ່າວນີ້ ເວົ້າເຖິງວິທີເອົາລາຍການເຄື່ອນໄຫວທີ່ເປັນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ແລະ ກິດຈະການຢູ່ຕ່າງປະເທດ ລວມເຂົ້າໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນຂອງວິສາຫະກິດ ແລະ ວິທີປ່ຽນຄ່າເປັນ **ສະກຸນເງິນລາຍງານ** ທີ່ບໍ່ແມ່ນ**ສະກຸນເງິນທີ່ໃຊ້ດຳເນີນງານ**. ການບັນຊີກ່ຽວກັບ**ເຄື່ອງມືການເງິນ** ທີ່ເປັນສະກຸນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ແລະ ການບັນຊີຄຸ້ມກັນຄວາມສ່ຽງຂອງລາຍການທີ່ເປັນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນໝວດ 11 *ເຄື່ອງມືການເງິນພື້ນຖານ* ແລະ ໝວດ 12 *ປະເດັນຕ່າງໆ ທີ່ຕິດພັນກັບເຄື່ອງມືການເງິນອື່ນໆ*.

ສະກຸນເງິນທີ່ໃຊ້ໃນການດຳເນີນງານ

30.2 **ສະກຸນເງິນທີ່ໃຊ້ໃນການດຳເນີນງານ**ຂອງວິສາຫະກິດຂະໜາດໃຫຍ່ ແມ່ນສະກຸນເງິນກີບ ເວັ້ນເສຍແຕ່ວິສາຫະກິດ ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກກະຊວງການເງິນ ໃຫ້ນຳໃຊ້ສະກຸນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ.

ການລາຍງານລາຍການເຄື່ອນໄຫວເປັນເງິນຕາຕ່າງປະເທດໃນສະກຸນເງິນທີ່ໃຊ້ໃນການດຳເນີນງານ

ການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີເບື້ອງຕົ້ນ

30.6 ລາຍການເຄື່ອນໄຫວເປັນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ແມ່ນລາຍການທີ່ຖືກກຳນົດໄວ້ ຫຼື ທີ່ຕ້ອງຊຳລະເປັນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ, ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍລາຍການເຄື່ອນໄຫວທີ່ເກີດຂຶ້ນ ເມື່ອວິສາຫະກິດ :

- (ກ) ຊື້ ຫຼື ຂາຍສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ ຊຶ່ງລາຄາຖືກກຳນົດເປັນສະກຸນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ;
- (ຂ) ກູ້ຢືມ ຫຼື ໃຫ້ກູ້ຢືມເງິນ, ຖ້າວ່າຈຳນວນເງິນຕ້ອງຈ່າຍ ຫຼື ຕ້ອງຮັບ ຖືກກຳນົດເປັນສະກຸນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ; ຫຼື
- (ຄ) ບໍ່ດັ່ງນັ້ນ, ໄດ້ຊື້ບໍລິສັດ ຫຼື ຂາຍຊື້ບໍລິສັດ ຫຼື ສ້າງໜີ້ສິນ ຫຼື ຊຳລະໜີ້ສິນ ທີ່ຖືກກຳນົດເປັນສະກຸນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ.

30.7 ວິສາຫະກິດຕ້ອງບັນທຶກລາຍການເຄື່ອນໄຫວເປັນສະກຸນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ໃນການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີເບື້ອງຕົ້ນຕາມສະກຸນເງິນທີ່ໃຊ້ໃນການດຳເນີນງານ, ໂດຍນຳໃຊ້ຈຳນວນສະກຸນເງິນຕາຕ່າງປະເທດຕາມອັດຕາແລກປ່ຽນໃນມື້ ລະຫວ່າງສະກຸນເງິນທີ່ໃຊ້ໃນການດຳເນີນງານ ແລະ ສະກຸນເງິນຕາຕ່າງປະເທດນັ້ນ ໃນມື້ທີ່ລາຍການເຄື່ອນໄຫວເກີດຂຶ້ນ.

30.8 ມີລາຍການເຄື່ອນໄຫວ ແມ່ນມີຊຶ່ງລາຍການເຄື່ອນໄຫວໄດ້ບັນລຸຕາມເງື່ອນໄຂທຳອິດດ້ານການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ດັ່ງທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕະຖານສະບັບນີ້. ເນື່ອງຈາກສາຍເຫດໃນພາກປະຕິບັດຕົວຈິງ, ສ່ວນຫຼາຍມີການນຳໃຊ້ອັດຕາແລກປ່ຽນທີ່ໄກ່ຄຽງກັນກັບອັດຕາຕົວຈິງໃນມື້ລາຍການເຄື່ອນໄຫວ, ຕົວຢ່າງ ອາດນຳໃຊ້ອັດຕາສະເລ່ຍປະຈຳອາທິດ ຫຼື ປະຈຳເດືອນ ສຳລັບລາຍການເຄື່ອນໄຫວທັງໝົດເປັນແຕ່ລະສະກຸນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນປີດັ່ງກ່າວ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ, ຖ້າວ່າອັດຕາແລກປ່ຽນເງິນຕາຕ່າງປະເທດຫາກຂຶ້ນລົງຫຼາຍ, ການນຳໃຊ້ອັດຕາສະເລ່ຍສຳລັບປີໃດໜຶ່ງ ຈະບໍ່ແທດເໝາະ.

ການລາຍງານການເງິນໃນຕອນທ້າຍຂອງຮອບເວລາລາຍງານຕາມຫຼັງ

30.9 ໃນຕອນທ້າຍຂອງຮອບເວລາລາຍງານແຕ່ລະຄັ້ງ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງ :

- (ກ) ປຸງຄ່າລາຍການສະກຸນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ, ໂດຍນຳໃຊ້ອັດຕາໃນມື້ປິດບັນຊີ;
- (ຂ) ປຸງຄ່າລາຍການທີ່ບໍ່ເປັນເງິນ ທີ່ຖືກຕີມູນຄ່າຕາມຕົ້ນທຶນເດີມ ເປັນສະກຸນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ໂດຍນຳໃຊ້ອັດຕາແລກປ່ຽນໃນມື້ລາຍການເຄື່ອນໄຫວ; ແລະ
- (ຄ) ປຸງຄ່າລາຍການທີ່ບໍ່ເປັນເງິນ ທີ່ຖືກຕີມູນຄ່າຕາມມູນຄ່າຍຸຕິທຳ ເປັນສະກຸນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ໂດຍນຳໃຊ້ອັດຕາແລກປ່ຽນໃນມື້ທີ່ກຳນົດມູນຄ່າຍຸຕິທຳດັ່ງກ່າວ.

- 30.10 ວິສາຫະກິດຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ສ່ວນຜິດດ່ຽງອັດຕາແລກປ່ຽນ ທີ່ກຳນົດຈາກການຊຳລະລາຍການທີ່ເປັນເງິນ ຫຼື ການປຸງຄ່າລາຍການທີ່ເປັນເງິນ ໃນກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ ໃນປີທີ່ລາຍການດັ່ງກ່າວເກີດຂຶ້ນ ຕາມອັດຕາແລກປ່ຽນທີ່ແຕກຕ່າງກັບອັດຕາທີ່ໄດ້ນຳໃຊ້ເວລາປຸງຄ່າ ໃນການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີເບື້ອງຕົ້ນ ໃນປີ ຫຼື ໃນປີຜ່ານໆມາ, ນອກຈາກກໍລະນີທີ່ໄດ້ຍົກຂຶ້ນໃນວັກ 30.13.
- 30.11 ຖ້າວ່າໝວດອື່ນຂອງມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ກຳນົດໃຫ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີສ່ວນໄດ້ ຫຼື ສ່ວນເສຍຂອງລາຍການທີ່ບໍ່ເປັນເງິນ ໃນຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມອື່ນໆ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີອົງປະກອບການແລກປ່ຽນ ຂອງສ່ວນໄດ້ ຫຼື ສ່ວນເສຍດັ່ງກ່າວໃນຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມອື່ນໆ. ກົງກັນຂ້າມ, ຖ້າວ່າສ່ວນໄດ້ ຫຼື ສ່ວນເສຍ ຂອງລາຍການທີ່ບໍ່ເປັນເງິນ ໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ໃນກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ທຸກອົງປະກອບການແລກປ່ຽນ ຂອງສ່ວນໄດ້ ຫຼື ສ່ວນເສຍດັ່ງກ່າວ ໃນກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ.

ການລົງທຶນສຸດທິໃນກິດຈະການຢູ່ຕ່າງປະເທດ

- 30.12 ວິສາຫະກິດອາດມີລາຍການທີ່ເປັນເງິນທີ່ເປັນທີ່ຕ້ອງຮັບ ຈາກກິດຈະການຢູ່ຕ່າງປະເທດ ຫຼື ທີ່ຕ້ອງສົ່ງໃຫ້ກິດຈະການຢູ່ຕ່າງປະເທດ. ລາຍການຊຶ່ງບໍ່ມີການວາງແຜນສຳລັບຊຳລະສະສາງ ທັງເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນໃນອະນາຄົດອັນໄກ້ນີ້ ຖ້າພິຈາລະນາເນື້ອແທ້ແລ້ວ ລາຍການດັ່ງກ່າວເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງເງິນລົງທຶນສຸດທິຂອງວິສາຫະກິດ ໃນກິດຈະການຢູ່ຕ່າງປະເທດນັ້ນ, ແລະ ໄດ້ຖືກລົງບັນຊີຕາມວັກ 30.13. ລາຍການທີ່ເປັນເງິນດັ່ງກ່າວອາດປະກອບມີທີ່ຕ້ອງຮັບ ຫຼື ເງິນໃຫ້ກູ້ຢືມໄລຍະຍາວ. ແຕ່ຫາກບໍ່ມີທີ່ຕ້ອງຮັບຈາກລູກໜີ້ດ້ານການຄ້າ ຫຼື ທີ່ຕ້ອງສົ່ງ ໃຫ້ຜູ້ສະໜອງ.
- 30.13 ສ່ວນຜິດດ່ຽງຈາກການແລກປ່ຽນ ທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກລາຍການທີ່ເປັນເງິນ ທີ່ປະກອບເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງເງິນລົງທຶນສຸດທິຂອງວິສາຫະກິດລາຍງານໃນກິດຈະການຢູ່ຕ່າງປະເທດ ຈະຕ້ອງຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີໃນກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ ໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນສະເພາະກິດຈະການຂອງວິສາຫະກິດລາຍງານ ຫຼື ໃນແຕ່ລະເອກະສານລາຍງານການເງິນຂອງແຕ່ລະກິດຈະການຢູ່ຕ່າງປະເທດ, ແລ້ວແຕ່ຄວາມເພາະສົມ. ໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນ ທີ່ລວມມີກິດຈະການຢູ່ຕ່າງປະເທດ ແລະ ວິສາຫະກິດລາຍງານ (ຕົວຢ່າງ ເອກະສານລາຍງານການເງິນລວມກິດຈະການ ຖ້າວ່າກິດຈະການຢູ່ຕ່າງປະເທດເປັນບໍລິສັດໃນກຸ່ມ), ສ່ວນຜິດດ່ຽງຈາກການແລກປ່ຽນດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີໃນເບື້ອງຕົ້ນ ໃນຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມອື່ນໆ ແລະ ລາຍງານເປັນອົງປະກອບໜຶ່ງຂອງທຶນເຈົ້າຂອງ. ບໍ່ໃຫ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີລາຍການດັ່ງກ່າວ ໃນກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນອີກ ເມື່ອຊຳລະສະສາງລາຍການລົງທຶນສຸດທິອອກ.

ການປຸງແປງສະກຸນເງິນທີ່ໃຊ້ໃນການດຳເນີນງານ

- 30.14 ໃນກໍລະນີມີການປຸງແປງສະກຸນເງິນທີ່ໃຊ້ໃນການດຳເນີນງານຂອງວິສາຫະກິດ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງນຳໃຊ້ລະບົບວິທີການທີ່ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ ກ່ຽວກັບການປຸງແປງສະກຸນເງິນທີ່ໃຊ້ໃນການດຳເນີນງານໃໝ່ ດ້ວຍວິທີການປະຕິບັດໄປໜ້າ ນັບແຕ່ມີທີ່ມີການປຸງແປງ.
- 30.16 ຜົນກະທົບຂອງການປຸງແປງສະກຸນເງິນທີ່ໃຊ້ໃນການດຳເນີນງານ ຖືກລົງບັນຊີແບບປະຕິບັດໄປໜ້າ. ເວົ້າອີກຢ່າງໜຶ່ງ, ວິສາຫະກິດປຸງແປງຄ່າລາຍການທັງໝົດ ເປັນສະກຸນເງິນທີ່ໃຊ້ໃນການດຳເນີນງານໃໝ່ ຕາມອັດຕາແລກປ່ຽນໃນມື້ທີ່ມີການປຸງແປງ. ສຳລັບລາຍການທີ່ບໍ່ເປັນເງິນ, ໃຫ້ຖືເອົາຈຳນວນເງິນທີ່ເປັນຜົນຈາກການປຸງແປງຄ່າລາຍການດັ່ງກ່າວ ເປັນຕົ້ນທຶນເດີມ.

ສະກຸນເງິນລາຍງານ ເປັນສະກຸນເງິນກີບ

ການປ່ຽນຄ່າເປັນສະກຸນເງິນລາຍງານ

- 30.17/1 ວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ໃຫ້ມີສະກຸນເງິນທີ່ໃຊ້ໃນການດຳເນີນງານອື່ນ ທີ່ບໍ່ແມ່ນສະກຸນເງິນກີບ ຕ້ອງສະເໜີເອກະສານລາຍງານການເງິນຂອງຕົນ ເປັນສະກຸນເງິນທີ່ໃຊ້ໃນການດຳເນີນງານ ແລະ ສະກຸນເງິນກີບ. ເມື່ອກຸ່ມບໍລິສັດລາວ ປະກອບມີວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງ ທີ່ມີສະກຸນເງິນທີ່ໃຊ້ໃນການດຳເນີນງານທີ່ແຕກຕ່າງ, ບັນດາລາຍການລາຍຮັບ ແລະ ລາຍຈ່າຍ ແລະ ຖານະການເງິນ ຂອງແຕ່ລະວິສາຫະກິດ ຖືກສະແດງອອກເປັນສະກຸນເງິນກີບ ສະນັ້ນເອກະສານລາຍງານການເງິນລວມກິດຈະການ ຈຶ່ງສາມາດຖືກນຳສະເໜີ; ເອກະສານລາຍງານການເງິນລວມ ກິດຈະການຍັງຕ້ອງຖືກສະເໜີເປັນສະກຸນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ຖ້າກຸ່ມບໍລິສັດລາວນັ້ນ ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກລັດຖະບານ ໃຫ້ນຳໃຊ້.
- 30.17 ວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກລັດຖະບານ ໃຫ້ມີສະກຸນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ເປັນສະກຸນເງິນທີ່ໃຊ້ໃນການດຳເນີນງານ ຕ້ອງສະເໜີເອກະສານລາຍງານການເງິນຂອງຕົນ ເປັນສະກຸນເງິນກີບ. ວິສາຫະກິດ ຕ້ອງປ່ຽນຄ່າລາຍການລາຍຮັບ ແລະ ລາຍຈ່າຍ ແລະ **ຖານະການເງິນ** ຂອງຕົນ ເປັນສະກຸນເງິນກີບ.
- 30.18 ວິສາຫະກິດ ຕ້ອງປ່ຽນຄ່າຜົນໄດ້ຮັບ ແລະ ຖານະການເງິນ ຂອງຕົນ ເປັນສະກຸນເງິນກີບ ຕາມລະບຽບວິທີການດັ່ງລຸ່ມນີ້:
- (ກ) ຊັບສິນ ແລະ ໜີ້ສິນ ຂອງແຕ່ລະໃບລາຍງານຖານະການເງິນທີ່ໄດ້ສະເໜີ (ລວມທັງລາຍການເພື່ອການສົມທຽບ) ຕ້ອງຖືກປ່ຽນຄ່າ ຕາມອັດຕາແລກປ່ຽນໃນມື້ປິດບັນຊີຂອງແຕ່ລະໃບລາຍງານຖານະການເງິນ.
 - (ຂ) ລາຍຮັບ ແລະ ລາຍຈ່າຍ ຂອງແຕ່ລະໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມ (ລວມທັງເອກະສານເພື່ອການສົມທຽບ) ຕ້ອງຖືກປ່ຽນຄ່າ ຕາມອັດຕາແລກປ່ຽນໃນມື້ລາຍການເຄື່ອນໄຫວ.
 - (ຄ) ທຸກສ່ວນຜິດດ່ຽງດ້ານອັດຕາແລກປ່ຽນທີ່ເປັນຜົນຕາມມາ ຕ້ອງຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ໃນຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມອື່ນໆ.
- 30.19 ໃນທາງປະຕິບັດ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງນຳໃຊ້ອັດຕາແລກປ່ຽນທີ່ໄກຄຽງກັບອັດຕາໃນມື້ລາຍການເຄື່ອນໄຫວ ເຊັ່ນ ອັດຕາແລກປ່ຽນສະເລ່ຍສຳລັບຮອບເວລາທີ່ນຳໃຊ້ເພື່ອປ່ຽນຄ່າລາຍການ ລາຍຮັບ ແລະ ລາຍຈ່າຍ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ, ຖ້າວ່າອັດຕາແລກປ່ຽນຂຶ້ນລົງຫຼາຍ, ການນຳໃຊ້ອັດຕາສະເລ່ຍໃນຮອບເວລາໃດໜຶ່ງ ຈະບໍ່ແທດເໝາະ.
- 30.20 ສ່ວນຜິດດ່ຽງດ້ານອັດຕາແລກປ່ຽນທີ່ຍົກຂຶ້ນໃນວັນ 30.18(ຄ) ເກີດຈາກ:
- (ກ) ການປ່ຽນຄ່າລາຍຮັບ ແລະ ລາຍຈ່າຍ ຕາມອັດຕາແລກປ່ຽນ ໃນມື້ລາຍການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ການປ່ຽນຄ່າຊັບສິນ ແລະ ໜີ້ສິນ ຕາມອັດຕາແລກປ່ຽນໃນມື້ປິດບັນຊີ, ແລະ
 - (ຂ) ການປ່ຽນຄ່າຊັບສິນສຸດທິໃນຕົ້ນປີ ຕາມອັດຕາແລກປ່ຽນໃນມື້ປິດບັນຊີ ທີ່ແຕກຕ່າງກັບອັດຕາແລກປ່ຽນໃນມື້ປິດບັນຊີຄັ້ງຜ່ານມາ.
- ຖ້າວ່າສ່ວນຜິດດ່ຽງຈາກການແລກປ່ຽນ ພົວພັນກັບກິດຈະການຢູ່ຕ່າງປະເທດ ທີ່ຖືກລວມກິດຈະການໂດຍບໍ່ມີການເປັນເຈົ້າຂອງຢ່າງເຕັມສ່ວນ, ສ່ວນຜິດດ່ຽງຈາກການແລກປ່ຽນສະສົມ ອັນເນື່ອງມາຈາກການປ່ຽນຄ່າ ແລະ ຕິດພັນກັບເງິນລົງທຶນທີ່ບໍ່ໃຫ້ສິດຄວບຄຸມ ຖືກຈັດແບ່ງ ແລະ ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີເປັນເງິນລົງທຶນທີ່ບໍ່ໃຫ້ສິດຄວບຄຸມ ໃນໃບລາຍງານລວມກິດຈະການ ຂອງໃບລາຍງານຖານະການເງິນ.

ການປ່ຽນຄ່າເງິນໃນກິດຈະການຢູ່ຕ່າງປະເທດ ເປັນສະກຸນເງິນລາຍງານຂອງຜູ້ລົງທຶນ

- 30.22 ເພື່ອເອົາຊັບສິນ, ໜີ້ສິນ ແລະ ລາຍຮັບ ແລະ ລາຍຈ່າຍຂອງກິດຈະການຢູ່ຕ່າງປະເທດ ລວມເຂົ້າກັບລາຍການດັ່ງກ່າວຂອງວິສາຫະກິດລາຍງານ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງປະຕິບັດລະບຽບວິທີການລວມກິດຈະການປົກກະຕິ ເຊັ່ນການລົບລ້າງຍອດເຫຼືອລະຫວ່າງບໍລິສັດໃນກຸ່ມ ແລະ ລາຍການເຄື່ອນໄຫວລະຫວ່າງບໍລິສັດໃນກຸ່ມ (ເບິ່ງໝວດ 9 ເອກະສານລາຍງານການເງິນລວມກິດຈະການ ແລະ ເອກະສານລາຍງານການເງິນສະເພາະກິດຈະການ). ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ, ຊັບສິນ (ຫຼື ໜີ້ສິນ) ທີ່ເປັນເງິນ ລະຫວ່າງບໍລິສັດໃນກຸ່ມ, ບໍ່ວ່າຈະໄລຍະສັ້ນ ຫຼື ໄລຍະຍາວ ກໍຕາມ, ບໍ່ອາດຈະລົບລ້າງກັບໜີ້ສິນ (ຫຼື ຊັບສິນ) ລະຫວ່າງບໍລິສັດໃນກຸ່ມທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໂດຍບໍ່ສະແດງເຖິງໝາກຜົນຂອງພາວະຂຶ້ນລົງຂອງເງິນຕາ ໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນລວມກິດຈະການ. ນັ້ນກໍຍ້ອນວ່າ ລາຍການທີ່ເປັນເງິນສະແດງເຖິງຂໍ້ຜູກພັນໃນການແລກປ່ຽນສະກຸນເງິນໃດໜຶ່ງເປັນສະກຸນເງິນອື່ນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ວິສາຫະກິດລາຍງານ ມີ ສ່ວນໄດ້ ຫຼື ສ່ວນເສຍ ທີ່ເກີດຈາກພາວະຂຶ້ນລົງຂອງອັດຕາແລກປ່ຽນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ. ຜົນຕາມມາຄື ໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນລວມກິດຈະການ, ວິສາຫະກິດລາຍງານ

ສືບຕໍ່ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີສ່ວນຜິດດ່ຽງຈາກການແລກປ່ຽນດັ່ງກ່າວ ໃນກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ ຫຼື ຖ້າຫາກເກີດຈາກກໍລະນີ ທີ່ໄດ້ຍົກຂຶ້ນໃນວັກ 30.13, ວິສາຫະກິດຕ້ອງໄດ້ຈັດປະເພດລາຍການດັ່ງກ່າວ ເຂົ້າໃນທຶນເຈົ້າຂອງ.

30.23 ຄ່ານິຍົມທຸກລາຍ ທີ່ມາຈາກການຊື້ກິດຈະການຢູ່ຕ່າງປະເທດ ແລະ ທຸກລາຍການປັບປຸງມູນຄ່າຍຸຕິທຳຕາມມູນຄ່າໃນບັນຊີຂອງຊັບສິນ ແລະ ທີ່ສິນທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກການຊື້ກິດຈະການຢູ່ຕ່າງປະເທດດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງຖືກລົງບັນຊີ ເປັນຊັບສິນ ແລະ ທີ່ສິນຂອງກິດຈະການຢູ່ຕ່າງປະເທດ. ດັ່ງນັ້ນ ຕ້ອງໄດ້ສະແດງລາຍການດັ່ງກ່າວ ຕາມສະກຸນເງິນທີ່ໃຊ້ໃນການດຳເນີນງານຂອງກິດຈະການຢູ່ຕ່າງປະເທດ ແລະ ຖືກປ່ຽນຄ່າຕາມອັດຕາແລກປ່ຽນໃນມື້ປິດບັນຊີ, ອີງຕາມວັກ 30.18.

ການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານ

30.24 ໃນວັກ 30.26 ຫາ 30.27, ການອ້າງອີງເຖິງ “ສະກຸນເງິນທີ່ໃຊ້ໃນການດຳເນີນງານ” ໃນກໍລະນີກຸ່ມບໍລິສັດ ໃຫ້ໝາຍເຖິງສະກຸນເງິນທີ່ໃຊ້ໃນການດຳເນີນງານຂອງບໍລິສັດແມ່.

30.25 ວິສາຫະກິດຕ້ອງເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

(ກ) ຈຳນວນເງິນສ່ວນຜິດດ່ຽງຈາກການແລກປ່ຽນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ທີ່ໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ໃນກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນໃນປີ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ສິ່ງທີ່ມາຈາກເຄື່ອງມືການເງິນທີ່ໄດ້ຖືກຕີມູນຄ່າ ຕາມມູນຄ່າຍຸຕິທຳຜ່ານກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນຕາມໝວດ 11 ເຄື່ອງມືການເງິນພື້ນຖານ ແລະ 12 ປະເດັນຕ່າງໆທີ່ຕິດພັນກັບເຄື່ອງມືການເງິນອື່ນໆ.

(ຂ) ຈຳນວນເງິນສ່ວນຜິດດ່ຽງຈາກການແລກປ່ຽນເງິນຕາຕ່າງປະເທດໃນປີ ແລະ ທີ່ຖືກຈັດປະເພດ ໃນອົງປະກອບໜຶ່ງຕ່າງຫາກຂອງທຶນເຈົ້າຂອງ ໃນທ້າຍປີ.

30.26 ວິສາຫະກິດຕ້ອງເປີດເຜີຍສະກຸນເງິນ ທີ່ສະເໜີໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນ. ຖ້າວ່າການສະເໜີສະກຸນເງິນດັ່ງກ່າວ ຫາກແຕກຕ່າງກັບສະກຸນເງິນທີ່ໃຊ້ໃນການດຳເນີນງານ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງຊີ້ແຈງ ກ່ຽວກັບຄວາມເປັນຈິງດັ່ງກ່າວ ແລະ ຕ້ອງເປີດເຜີຍສະກຸນເງິນທີ່ໃຊ້ໃນການດຳເນີນງານ ພ້ອມທັງເຫດຜົນໃນການນຳໃຊ້ສະກຸນເງິນອື່ນທີ່ແຕກຕ່າງ ໃນການສະເໜີເອກະສານລາຍງານການເງິນ.

30.27 ໃນກໍລະນີການປ່ຽນແປງສະກຸນເງິນທີ່ໃຊ້ໃນການດຳເນີນງານຂອງວິສາຫະກິດລາຍງານ ຫຼື ຂອງກິດຈະການຢູ່ຕ່າງປະເທດທີ່ສຳຄັນ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງເປີດເຜີຍ ກ່ຽວກັບຄວາມເປັນຈິງ ແລະ ເຫດຜົນ ໃນການປ່ຽນແປງສະກຸນເງິນທີ່ໃຊ້ໃນການດຳເນີນງານ.

ການສົມທຽບກັບ IFRS ສຳລັບ ວນກ	
30.1 - 30.2 30.15 30.17/1 30.17-30.21	ລັດຖະບານ ອາດອະນຸຍາດໃຫ້ວິສາຫະກິດໃຊ້ສະກຸນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ເປັນສະກຸນເງິນຕາໃນການດຳເນີນງານ ແລະ ໃຫ້ສະເໜີເອກະສານລາຍງານການເງິນເປັນສະກຸນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ. ແຕ່ເອກະສານລາຍງານການເງິນ ຕ້ອງຖືກສະເໜີເປັນສະກຸນເງິນກີບ (ເບິ່ງ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການບັນຊີ ມຕ. 7). ວິສາຫະກິດທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຍັງຕ້ອງສະເໜີເອກະສານລາຍງານການເງິນຂອງຕົນ ເປັນສະກຸນເງິນກີບ. ວັກເຫຼົ່ານີ້ຖືກປັບປຸງ.
30.3 - 30.5	ສະກຸນເງິນທີ່ໃຊ້ໃນການດຳເນີນງານ ແລະ ການລາຍງານ ແມ່ນສະກຸນເງິນກີບ ເວັ້ນເສຍໃນກໍລະນີທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ໂດຍລັດຖະບານ (ເບິ່ງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການບັນຊີ ມຕ. 7). ວັກເຫຼົ່ານີ້ ຖືກຕັດອອກ.
30.21	ສະກຸນເງິນກີບ, ສະກຸນເງິນທີ່ໃຊ້ໃນການດຳເນີນງານ, ບໍ່ແມ່ນສະກຸນເງິນຂອງເສດຖະກິດທີ່ມີພາວະເງິນເຟີ້ໃນລະດັບສູງສຸດ. ວັກນີ້ ຖືກຕັດອອກ.

ໝວດ 31

ພາວະເງິນເຟີ້ລະດັບສູງສຸດ

ສປປ ລາວ ບໍ່ເປັນເສດຖະກິດ ທີ່ມີພາວະເງິນເຟີ້ລະດັບສູງສຸດ. ໝວດນີ້ຖືກຕັດອອກ.

ໝວດ 32

ເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນຫຼັງສິ້ນສຸດຮອບເວລາລາຍງານ

ຂອບເຂດຂອງໝວດນີ້

32.1 ໝວດດັ່ງກ່າວນີ້ ນິຍາມເຫດການຫຼັງສິ້ນສຸດຮອບເວລາລາຍງານ ແລະ ສະເໜີຫຼັກການສໍາລັບການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ, ການຕີມູນຄ່າ ແລະ ການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບເຫດການດັ່ງກ່າວ.

ນິຍາມ ກ່ຽວກັບເຫດການພາຍຫຼັງສິ້ນສຸດຮອບເວລາລາຍງານ

32.2 ເຫດການພາຍຫຼັງສິ້ນສຸດຮອບເວລາລາຍງານ ແມ່ນເຫດການທີ່ເອື້ອອຳນວຍ ແລະ ບໍ່ເອື້ອອຳນວຍ ທີ່ເກີດຂຶ້ນລະຫວ່າງເວລາສິ້ນສຸດຮອບເວລາລາຍງານ ແລະ ມີອະນຸຍາດໃຫ້ເປີດເຜີຍເອກະສານລາຍງານການເງິນ ແລະ ພາຍໃນໄລຍະເວລາສອງເດືອນ ພາຍຫຼັງສິ້ນສຸດຮອບເວລາລາຍງານ. ມີສອງປະເພດເຫດການ :

- (ກ) ເຫດການທີ່ເປັນຫຼັກຖານຍັງຍືນກ່ຽວກັບສະຖານະການທີ່ມີ ໃນເວລາສິ້ນສຸດຮອບເວລາລາຍງານ (ເຫດການພາຍຫຼັງສິ້ນສຸດຮອບເວລາລາຍງານທີ່ຕ້ອງມີການປັບປຸງ), ແລະ
- (ຂ) ເຫດການ ທີ່ມີລັກສະນະຊັບອກ ກ່ຽວກັບສະຖານະການທີ່ເກີດຂຶ້ນ ພາຍຫຼັງສິ້ນສຸດຮອບເວລາລາຍງານ (ເຫດການພາຍຫຼັງສິ້ນສຸດຮອບເວລາລາຍງານທີ່ບໍ່ຕ້ອງມີການປັບປຸງ).

32.3 ເຫດການພາຍຫຼັງສິ້ນສຸດຮອບເວລາລາຍງານ ລວມມີເຫດການທັງໝົດ ທີ່ເກີດຂຶ້ນ ພາຍໃນໄລຍະເວລາສອງເດືອນພາຍຫຼັງສິ້ນສຸດຮອບເວລາລາຍງານ, ເຖິງແມ່ນວ່າເຫດການດັ່ງກ່າວ ເກີດຂຶ້ນພາຍຫຼັງແຈ້ງໃຫ້ມະຫາຊົນຮັບຊາບ ກ່ຽວກັບກໍາໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ ຫຼື ຂໍ້ມູນຂ່າວສານການເງິນອື່ນໆ ທີ່ໄດ້ເລືອກເຟັ້ນ ກໍຕາມ.

ການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ແລະ ການຕີມູນຄ່າ

ເຫດການພາຍຫຼັງສິ້ນສຸດຮອບເວລາລາຍງານ ທີ່ຕ້ອງມີການປັບປຸງ

32.4 ວິສາຫະກິດຕ້ອງປັບປຸງຈຳນວນເງິນທີ່ໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນ, ຊຶ່ງລວມມີການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ເພື່ອສ່ອງແສງເຖິງເຫດການພາຍຫຼັງສິ້ນສຸດຮອບເວລາລາຍງານທີ່ຕ້ອງມີການປັບປຸງ.

32.5 ຢູ່ຂ້າງລຸ່ມນີ້ ມີຕົວຢ່າງເຫດການ ພາຍຫຼັງສິ້ນສຸດຮອບເວລາລາຍງານທີ່ນຳໄປສູ່ການປັບປຸງ ທີ່ກຳນົດໃຫ້ວິສາຫະກິດຈຳຕ້ອງໄດ້ປັບປຸງຈຳນວນເງິນທີ່ໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນ ຂອງຕົນ, ຫຼື ເພື່ອຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີບັນດາລາຍການ ຊຶ່ງໃນເມື່ອກ່ອນຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ:

- (ກ) ການແກ້ໄຂຄະດີ ພາຍຫຼັງສິ້ນສຸດຮອບເວລາລາຍງານ ຊຶ່ງຍືນຍັນວ່າວິສາຫະກິດມີຂໍ້ຜູກພັນໃນປັດຈຸບັນ ໃນມື້ສິ້ນສຸດຮອບເວລາລາຍງານ. ວິສາຫະກິດປັບປຸງເງິນແຮທຸກລາຍທີ່ໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີໃນເມື່ອກ່ອນ ຊຶ່ງຕິດພັນກັບຄະດີດັ່ງກ່າວ ຕາມໝວດ 21 ເງິນແຮ ແລະ ສິ່ງທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນ ຫຼື ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີເງິນແຮລາຍໃໝ່. ວິສາຫະກິດ ຈະບໍ່ມີພຽງແຕ່ຈະເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບທີ່ສິນທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ. ກົງກັນຂ້າມ, ການແກ້ໄຂຄະດີຈະໃຫ້ຫຼັກຖານຍັງຍືນເພີ່ມເຕີມ ທີ່ຕ້ອງໄດ້ຄຳນຶງເຖິງໃນການຄິດໄລ່ເງິນແຮທີ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ໃນເວລາສິ້ນສຸດຮອບເວລາລາຍງານຕາມໝວດ 21.
- (ຂ) ເວລາຮັບຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ພາຍຫຼັງສິ້ນສຸດຮອບເວລາລາຍງານ ທີ່ຊັບອກວ່າຊັບສິນໃດໜຶ່ງໄດ້ສູນເສຍມູນຄ່າລົງພາຍຫຼັງສິ້ນສຸດຮອບເວລາລາຍງານ, ຫຼື ຕ້ອງໄດ້ມີການປັບປຸງຈຳນວນເງິນຂາດທຶນຈາກການສູນເສຍມູນຄ່າທີ່ໄດ້ລົງບັນຊີໃນເມື່ອກ່ອນບັງຄັບສິນດັ່ງກ່າວ ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ມີການປັບປຸງ. ຕົວຢ່າງ:

- (i) ການລົ້ມລະລາຍຂອງລູກຄ້າ ທີ່ເກີດຂຶ້ນ ພາຍຫຼັງສິ້ນສຸດຮອບເວລາລາຍງານ ຕາມປົກກະຕິ ຍືນຍັນວ່າ ມີການຂາດຫີນ ຈາກໜີ້ຕ້ອງຮັບຈາກລູກຄ້າໃນທ້າຍຮອບເວລາລາຍງານ ແລະ ວິສາຫະກິດຕ້ອງໄດ້ປັບປຸງມູນຄ່າໃນບັນຊີຂອງໜີ້ຕ້ອງຮັບ ຈາກລູກຄ້າດັ່ງກ່າວ; ແລະ
- (ii) ການຂາຍເຄື່ອງໃນສາງ ພາຍຫຼັງສິ້ນສຸດຮອບເວລາລາຍງານ ອາດໃຫ້ຫຼັກຖານຍັງຍືນ ກ່ຽວກັບລາຄາຂາຍໃນເວລາສິ້ນສຸດຮອບເວລາລາຍງານດັ່ງກ່າວ ເພື່ອຈຸດປະສົງໃນການປະເມີນຜົນຄ່າສູນເສຍມູນຄ່າໃນມື້ດັ່ງກ່າວ.
- (ຄ) ການຄິດໄລ່, ພາຍຫຼັງສິ້ນສຸດຮອບເວລາລາຍງານ, ຕົ້ນທຶນຂອງຊັບສິນທີ່ໄດ້ຊື້ ຫຼື ການຮັບເງິນຈາກຊັບສິນທີ່ໄດ້ຂາຍກ່ອນສິ້ນສຸດຮອບເວລາລາຍງານ.
- (ງ) ການຄິດໄລ່, ພາຍຫຼັງສິ້ນສຸດຮອບເວລາລາຍງານ, ຈຳນວນເງິນການແບ່ງຜົນກຳໄລ ຫຼື ການເບີກຈ່າຍເງິນບຳເນັດ, ຖ້າວ່າ, ໃນເວລາສິ້ນສຸດຮອບເວລາລາຍງານ, ວິສາຫະກິດມີຂໍ້ຜູກພັນທາງກົດໝາຍ ຫຼື ພັນທະແບບປະລິຍາຍວ່າຈະຊໍາລະເງິນ ອັນເນື່ອງມາຈາກເຫດການກ່ອນໜ້ານັ້ນ (ເບິ່ງໝວດ 28 ຜົນປະໂຫຍດຂອງພະນັກງານ).
- (ຈ) ການຄົ້ນພົບ ການສໍ້ໂກງ ຫຼື ຂໍ້ຜິດພາດ ທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າເອກະສານລາຍງານການເງິນບໍ່ຖືກຕ້ອງ.

ເຫດການ ພາຍຫຼັງສິ້ນສຸດຮອບເວລາລາຍງານ ທີ່ບໍ່ຕ້ອງມີການປັບປຸງ

- 32.6 ວິສາຫະກິດ ຕ້ອງບໍ່ປັບປຸງຈຳນວນເງິນທີ່ໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນຂອງຕົນ ເພື່ອສ່ອງແສງເຖິງເຫດການພາຍຫຼັງສິ້ນສຸດຮອບເວລາລາຍງານ ທີ່ບໍ່ຕ້ອງມີການປັບປຸງ.
- 32.7 ຕົວຢ່າງເຫດການ ພາຍຫຼັງສິ້ນສຸດຮອບເວລາລາຍງານ ທີ່ບໍ່ຕ້ອງມີການປັບປຸງ ລວມມີ:
 - (ກ) ການຫຼຸດລົງຂອງລາຄາໃນຕະຫຼາດ ຂອງເງິນລົງທຶນ ລະຫວ່າງມື້ສິ້ນສຸດຮອບເວລາລາຍງານ ແລະ ມື້ທີ່ເອກະສານລາຍງານການເງິນ ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ມີການຈັດພິມ. ຕາມປົກກະຕິ, ການຫຼຸດລົງຂອງລາຄາໃນຕະຫຼາດ ບໍ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບສະພາບການຂອງເງິນລົງທຶນ ໃນເວລາສິ້ນສຸດຮອບເວລາລາຍງານ, ແຕ່ທາກສ່ອງແສງເຖິງກໍລະນີ ທີ່ເກີດຂຶ້ນຕາມຫຼັງ. ສະນັ້ນ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງບໍ່ປັບປຸງຈຳນວນເງິນທີ່ໄດ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນບັງຄັບເງິນລົງທຶນ. ເຊັ່ນດຽວກັນນັ້ນ, ວິສາຫະກິດຈະບໍ່ປັບຈຳນວນເງິນທີ່ໄດ້ເປີດເຜີຍ ກ່ຽວກັບເງິນລົງທຶນເວລາສິ້ນສຸດຮອບເວລາລາຍງານ, ເຖິງແມ່ນວ່າຈະຕ້ອງໄດ້ເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມຕາມວັກ 32.10 ກໍຕາມ.
 - (ຂ) ຈຳນວນເງິນທີ່ກາຍເປັນໜີ້ຕ້ອງຮັບເນື່ອງຈາກຜົນຂອງຄຳພິພາກສາຂອງສານ ຫຼື ຄະດີທີ່ເອື້ອອຳນວຍ ຫຼັງຈາກມື້ລາຍງານ, ແຕ່ທາກກ່ອນມີຈັດພິມເອກະສານລາຍງານການເງິນ. ລາຍການນີ້ ຈະເປັນຊັບສິນທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນໃນມື້ລາຍງານ (ເບິ່ງວັກ 21.13) ແລະ ອາດຈຳຕ້ອງມີການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຕາມ ວັກ 21.16. ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ, ຂໍ້ຕົກລົງກ່ຽວກັບຈຳນວນເງິນຄ່າເສຍຫາຍ ຈາກຄຳພິພາກສາທີ່ໄດ້ຮັບ ກ່ອນມື້ລາຍງານ ແຕ່ທາກຜ່ານມາບໍ່ທັນໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ຍ້ອນວ່າບໍ່ສາມາດຈະຕີມູນຄ່າຈຳນວນເງິນຢ່າງໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້, ອາດເປັນເຫດການທີ່ຕ້ອງມີການປັບປຸງ.

ເງິນບັນຜົນ

- 32.8 ຖ້າວ່າວິສາຫະກິດປະກາດເງິນບັນຜົນໃຫ້ຜູ້ຖືເຄື່ອງມີການເງິນປະເພດທຶນເຈົ້າຂອງ ພາຍຫຼັງສິ້ນສຸດຮອບເວລາລາຍງານ, ວິສາຫະກິດ ຕ້ອງບໍ່ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີເງິນບັນຜົນດັ່ງກ່າວ ເປັນໜີ້ສິນໃນເວລາສິ້ນສຸດຮອບເວລາລາຍງານ. ມູນຄ່າເງິນບັນຜົນອາດຖືກສະເໜີເປັນອົງປະກອບໜຶ່ງ ທີ່ແຍກຈາກກຳໄລລໍຖ້າແບ່ງປັນ ໃນເວລາສິ້ນສຸດຮອບເວລາລາຍງານ.

ການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານ

ມື້ອະນຸຍາດໃຫ້ຈັດພິມ

- 32.9 ວິສາຫະກິດຕ້ອງເປີດເຜີຍມື້ທີ່ເອກະສານລາຍງານການເງິນໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ຈັດພິມ.

ເຫດການ ພາຍຫຼັງສິ້ນສຸດຮອບເວລາລາຍງານ ທີ່ບໍ່ຕ້ອງມີການປັບປຸງ

- 32.10 ວິສາຫະກິດຕ້ອງເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານດັ່ງລຸ່ມນີ້ ສຳລັບແຕ່ລະປະເພດເຫດການ ພາຍຫຼັງສິ້ນສຸດຮອບເວລາລາຍງານທີ່ບໍ່ຕ້ອງມີການປັບປຸງ:

- (ກ) ລັກສະນະເນື້ອໃນຂອງເຫດການ, ແລະ
- (ຂ) ຕົວເລກຄາດຄະເນປະຕິບັດ ກ່ຽວກັບຜົນກະທົບທາງດ້ານການເງິນຂອງເຫດການດັ່ງກ່າວ, ຫຼື ຖະແຫຼງການທີ່ແຈ້ງວ່າ ບໍ່ສາມາດດຳເນີນການຄາດຄະເນດັ່ງກ່າວໄດ້.
- 32.11 ຕົວຢ່າງຂ້າງລຸ່ມນີ້ ຄືເຫດການພາຍຫຼັງສິ້ນສຸດຮອບເວລາລາຍງານທີ່ບໍ່ຕ້ອງມີການປັບປຸງ, ຊຶ່ງໂດຍທົ່ວໄປຈະຕ້ອງໄດ້ເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານ; ການເປີດເຜີຍນັ້ນ ຈະສ່ອງແສງເຖິງຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ຮັບຊາບພາຍຫຼັງສິ້ນສຸດຮອບເວລາລາຍງານ, ແຕ່ກ່ອນນີ້ທີ່ເອກະສານລາຍງານການເງິນໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ຈັດພິມ:
- (ກ) ການຄວບກຢືດຈະການທີ່ສຳຄັນ ຫຼື ການຂາຍບໍລິສັດໃນກຸ່ມທີ່ສຳຄັນອອກ.
- (ຂ) ການແຈ້ງແຜນການຢຸດຕິກິດຈະການໃດໜຶ່ງ.
- (ຄ) ລາຍການຊື້ຊື້ບສິນທີ່ສຳຄັນ, ການຂາຍອອກ ຫຼື ແຜນການຂາຍຊັບສິນອອກ ຫຼື ການເວນຄືນຊັບສິນທີ່ສຳຄັນ ໂດຍລັດຖະບານ.
- (ງ) ການຖືກທຳລາຍຂອງໂຮງງານການຜະລິດທີ່ສຳຄັນໂດຍອັກຄີໄພ.
- (ຈ) ການແຈ້ງຂ່າວ ຫຼື ການເລີ່ມຕົ້ນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ກ່ຽວກັບການປັບປຸງໂຄງສ້າງຕົ້ນຕໍ.
- (ສ) ການອອກ ຫຼື ການຊື້ຄືນເຄື່ອງມືທີ່ ຫຼື ແຄ້ອງມີການເງິນປະເພດທຶນເຈົ້າຂອງຂອງວິສາຫະກິດ.
- (ຊ) ການປ່ຽນແປງລາຄາຂອງຊັບສິນ ຫຼື ອັດຕາແລກປ່ຽນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ທີ່ຫຼາຍຜິດປົກກະຕິ.
- (ຍ) ການປ່ຽນແປງອັດຕາອາກອນ ຫຼື ກົດໝາຍສ່ວຍສາອາກອນທີ່ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ ຫຼື ໄດ້ປະກາດໃຊ້ ທີ່ມີຜົນກະທົບທີ່ສຳຄັນຕໍ່ຊັບສິນ ແລະ ໜີ້ສິນ ອາກອນຕ້ອງຈ່າຍ ແລະ ລໍຖ້າສະສາງ.
- (ດ) ການເຊັນຂໍ້ຜູກພັນທີ່ສຳຄັນ ຫຼື ມີໜີ້ສິນທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນ ເຊັ່ນອອກລາຍການຄ້າປະກັນເປັນຈຳນວນເງິນຫຼາຍ.
- (ຕ) ການເລີ່ມຕົ້ນມີຄະດີທີ່ສຳຄັນ ອັນມາຈາກເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນພາຍຫຼັງສິ້ນສຸດຮອບເວລາລາຍງານ.

ການສົມທຽບກັບ IFRS ສຳລັບ ວນກ	
32.2	ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ມາດຕາ 45-2 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການບັນຊີ, ວິສາຫະກິດ ຕ້ອງສ້າງເອກະສານລາຍງານການເງິນ ພາຍໃນສອງເດືອນ ພາຍຫຼັງສິ້ນສຸດປີການບັນຊີ. ວັກເຫຼົ່ານີ້ ຖືກປັບປຸງ.
32.3	
32.9	

ໝວດ 33

ການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານກ່ຽວກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ

ຂອບເຂດຂອງໝວດນີ້

33.1 ໝວດດັ່ງກ່າວ ກຳນົດໃຫ້ວິສາຫະກິດຕ້ອງເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ທີ່ຈຳເປັນ ເຂົ້າໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນຂອງຕົນ ເພື່ອດຶງດູດຄວາມສົນໃຈ ກ່ຽວກັບຄວາມເປັນໄປໄດ້ທີ່ວ່າ **ຖານະການເງິນ** ແລະ ກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນຂອງວິສາຫະກິດໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການ ທີ່ວິສາຫະກິດມີລາຍການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ຍອດເຫຼືອບັນຊີຕ່າງຊຳລະ ນຳພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ຄຳນິຍາມ ກ່ຽວກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ

33.2 ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແມ່ນບຸກຄົນ ຫຼື ວິສາຫະກິດ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບວິສາຫະກິດ ທີ່ສ້າງເອກະສານລາຍງານການເງິນ (ວິສາຫະກິດລາຍງານ).

(ກ) ບຸກຄົນ ຫຼື **ສະມາຊິກຄອບຄົວທີ່ໄກໄຊດກັບບຸກຄົນດັ່ງກ່າວ** ຖືວ່າມີຄວາມກ່ຽວຂ້ອງກັບວິສາຫະກິດລາຍງານ ຫາກມີລັກສະນະດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

- (i) ເປັນຄະນະບໍລິຫານຕົ້ນຕໍຂອງວິສາຫະກິດລາຍງານ ຫຼື ບໍລິສັດແມ່ຂອງວິສາຫະກິດລາຍງານ;
- (ii) ມີອຳນາດຄວບຄຸມຕໍ່ວິສາຫະກິດລາຍງານ; ຫຼື
- (iii) ມີອຳນາດຄວບຄຸມຮ່ວມກັນ ຫຼື ມີອິດທິພົນທີ່ສຳຄັນຕໍ່ວິສາຫະກິດລາຍງານ ຫຼື ມີສິດລົງຄະແນນສຽງທີ່ສຳຄັນໃນວິສາຫະກິດດັ່ງກ່າວ.

(ຂ) ວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງ ກ່ຽວຂ້ອງກັບວິສາຫະກິດລາຍງານ ຖ້າຫາກໄດ້ບັນລຸຕາມເງື່ອນໄຂໃດໜຶ່ງຂ້າງລຸ່ມນີ້:

- (i) ວິສາຫະກິດ ແລະ ວິສາຫະກິດລາຍງານ ເປັນສະມາຊິກຂອງກຸ່ມບໍລິສັດດຽວກັນ (ໝາຍຄວາມວ່າ ແຕ່ລະບໍລິສັດແມ່, ບໍລິສັດໃນກຸ່ມ ແລະ ບໍລິສັດໃນກຸ່ມຈາກເຄືອຂ່າຍດຽວກັນ ກ່ຽວຂ້ອງເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນ).
- (ii) ວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງ ແມ່ນວິສາຫະກິດຂາຮຸ້ນ ຫຼື ວິສາຫະກິດປະສົມຂອງວິສາຫະກິດໜຶ່ງອີກ (ຫຼື ຂອງສະມາຊິກໃນກຸ່ມບໍລິສັດ ທີ່ວິສາຫະກິດໜຶ່ງອີກເປັນສະມາຊິກ).
- (iii) ທັງສອງວິສາຫະກິດ ເປັນວິສາຫະກິດປະສົມຂອງວິສາຫະກິດທີສາມ.
- (iv) ວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງ ເປັນວິສາຫະກິດປະສົມຂອງວິສາຫະກິດທີສາມ ແລະ ວິສາຫະກິດໜຶ່ງອີກຊຳພັດເປັນວິສາຫະກິດຂາຮຸ້ນຂອງວິສາຫະກິດທີສາມດັ່ງກ່າວ.
- (v) ວິສາຫະກິດ ແມ່ນແຜນຄິດໄລ່ຜົນປະໂຫຍດເວລາສັ້ນສຸດສັນຍາແຮງງານ ສຳລັບຜົນປະໂຫຍດຂອງພະນັກງານຂອງວິສາຫະກິດລາຍງານ ຫຼື ວິສາຫະກິດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບວິສາຫະກິດລາຍງານ. ຖ້າຫາກວິສາຫະກິດລາຍງານເອງກໍເປັນແຜນຄິດໄລ່ດັ່ງກ່າວ, ນາຍຈ້າງທີ່ສົ່ງເສີມແຜນຄິດໄລ່ນັ້ນ ຖືວ່າກ່ຽວຂ້ອງກັບແຜນຄິດໄລ່ຜົນປະໂຫຍດດັ່ງກ່າວດ້ວຍ.
- (vi) ວິສາຫະກິດຖືກຄວບຄຸມ ຫຼື ຄວບຄຸມຮ່ວມກັນໂດຍບຸກຄົນ ທີ່ໄດ້ຍົກຂຶ້ນໃນຂໍ້ (ກ).
- (vii) ບຸກຄົນທີ່ໄດ້ຍົກຂຶ້ນໃນຂໍ້ (ກ) (i) ມີສິດລົງຄະແນນສຽງທີ່ສຳຄັນ ໃນວິສາຫະກິດ.
- (viii) ບຸກຄົນທີ່ໄດ້ຍົກຂຶ້ນໃນຂໍ້ (ກ) (ii) ມີອິດທິພົນທີ່ສຳຄັນຕໍ່ວິສາຫະກິດ ຫຼື ມີສິດລົງຄະແນນສຽງທີ່ສຳຄັນໃນວິສາຫະກິດ.
- (ix) ບຸກຄົນ ຫຼື ສະມາຊິກໃດໜຶ່ງທີ່ໄກໄຊດໃນຄອບຄົວຂອງບຸກຄົນດັ່ງກ່າວ ມີອິດທິພົນທີ່ສຳຄັນຕໍ່ວິສາຫະກິດ ຫຼື ມີສິດລົງຄະແນນສຽງທີ່ສຳຄັນໃນວິສາຫະກິດ ແລະ ມີອຳນາດຄວບຄຸມຮ່ວມກັນຕໍ່ວິສາຫະກິດລາຍງານນັ້ນ.

- (x) ໜຶ່ງໃນຄະນະບໍລິຫານຕົ້ນຕໍຂອງວິສາຫະກິດ ຫຼື ຂອງບໍລິສັດແມ່ຂອງວິສາຫະກິດ ຫຼື ສະມາຊິກໃດໜຶ່ງທີ່
ໃກ້ຊິດໃນຄອບຄົວຂອງບຸກຄົນດັ່ງກ່າວ ມີອຳນາດຄວບຄຸມ ຫຼື ມີອຳນາດຄວບຄຸມຮ່ວມກັນຕໍ່ວິສາຫະກິດລາຍ
ງານ, ຫຼື ມີສິດລົງຄະແນນສູງທີ່ສຳຄັນໃນວິສາຫະກິດລາຍງານນັ້ນ.
- 33.3 ແຕ່ລະຄັ້ງທີ່ວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງຄຳນຶງເຖິງສາຍພົວພັນທີ່ເປັນໄປໄດ້ ລະຫວ່າງພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ຕ້ອງໄດ້ປະເມີນເນື້ອ
ແທ້ຂອງສາຍພົວພັນດັ່ງກ່າວ ບໍ່ແມ່ນຈະເບິ່ງພຽງແຕ່ຮູບການທາງດ້ານກົດໝາຍເທົ່ານັ້ນ.
- 33.4 ໃນຂອບຂ່າຍຂອງມາດຕະຖານສະບັບນີ້, ສິ່ງຕໍ່ໄປນີ້ ອາດບໍ່ຖືກເປັນພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ :
- (ກ) ສອງວິສາຫະກິດ, ຫາກມີຜູ້ບໍລິຫານ ຫຼື ໜຶ່ງໃນຄະນະບໍລິຫານຕົ້ນຕໍໃດໜຶ່ງ ຮ່ວມກັນ.
 - (ຂ) ຜູ້ຮ່ວມປະກອບການສອງຄົນ, ຫາກມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຄວບຄຸມຮ່ວມກັນຕໍ່ວິສາຫະກິດປະສົມໃດໜຶ່ງ.
 - (ຄ) ໜຶ່ງໃນບຸກຄົນໃດໜຶ່ງຂ້າງລຸ່ມນີ້ ຫາກວ່າມີລາຍການເຄື່ອນໄຫວປົກກະຕິກັບວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງ (ເຖິງແມ່ນວ່າເຂົາ
ເຈົ້າສາມາດມີຜົນກະທົບຕໍ່ເສລີພາບໃນການກະທຳຂອງວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງ ຫຼື ມີສ່ວນຮ່ວມໃນຂະບວນການຕັດສິນ
ບັນຫາຂອງວິສາຫະກິດດັ່ງກ່າວກໍຕາມ):
 - (i) ຜູ້ໃຫ້ທຶນ.
 - (ii) ກຳມະບານ.
 - (iii) ວິສາຫະກິດສາທາລະນະປະໂຫຍດ.
 - (iv) ພະແນກການ ແລະ ອົງການບໍລິຫານຂອງລັດ.
 - (ງ) ລູກຄ້າ, ຜູ້ສະໜອງ, ຜູ້ໃຫ້ສິດເປັນຕົວແທນຈຳໜ່າຍ, ຜູ້ຈຳໜ່າຍ, ຫຼື ຕົວແທນທີ່ໄປ ຊຶ່ງວິສາຫະກິດດຳເນີນລາຍ
ການເຄື່ອນໄຫວທີ່ສຳຄັນນຳ ຊຶ່ງເປັນພຽງການເພິ່ງພາຕໍ່ກັນທາງດ້ານເສດຖະກິດ.

ການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານ

ການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບສາຍພົວພັນ ລະຫວ່າງບໍລິສັດແມ່ ແລະ ບໍລິສັດໃນ ກຸ່ມ

- 33.5 ວິສາຫະກິດຕ້ອງເປີດເຜີຍສາຍພົວພັນ ລະຫວ່າງບໍລິສັດແມ່ ແລະ ບໍລິສັດໃນກຸ່ມ ເຖິງຈະມີລາຍການເຄື່ອນໄຫວລະຫວ່າງ
ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັນແລະກັນ ຫຼືບໍ່ກໍຕາມ. ວິສາຫະກິດຕ້ອງເປີດເຜີຍ ກ່ຽວກັບຊື່ຂອງບໍລິສັດແມ່ ແລະ ຊື່ຂອງ
ພາກສ່ວນທີ່ດຳເນີນການຄວບຄຸມຂອດສຸດທ້າຍ, ຖ້າຫາກແຕກຕ່າງກັນກັບຊື່ຂອງບໍລິສັດແມ່. ຖ້າວ່າ ບໍລິສັດແມ່ ຫຼື ພາກ
ສ່ວນທີ່ດຳເນີນການຄວບຄຸມຂອດສຸດທ້າຍ ບໍ່ສ້າງເອກະສານລາຍງານການເງິນເພື່ອການນຳໃຊ້ຂອງສາທາລະນະຊົນ,
ຕ້ອງໄດ້ເປີດເຜີຍ ກ່ຽວກັບຊື່ຂອງບໍລິສັດແມ່ທີ່ຢູ່ໃນລຳດັບໃກ້ກັບວິສາຫະກິດຕົນຫຼາຍທີ່ສຸດ ຊຶ່ງເປັນຜູ້ສ້າງເອກະສານລາຍ
ງານການເງິນເພື່ອສະເໜີຕໍ່ສະພາລະນະຊົນ, ຖ້າມີ.

ການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບຄ່າທິດແທນແຮງງານຄະນະບໍລິຫານຕົ້ນຕໍ

- 33.6 ຄະນະບໍລິຫານຕົ້ນຕໍ ແມ່ນບຸກຄົນທີ່ມີສິດອຳນາດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບດ້ານການວາງແຜນ, ນຳພາ ແລະ ຄວບຄຸມ
ກິດຈະກຳຂອງວິສາຫະກິດ, ໂດຍທາງກົງ ຫຼື ທາງອ້ອມ, ລວມທັງຜູ້ອຳນວຍການ (ເຖິງແມ່ນຜູ້ຈັດການ ຫຼືບໍ່ ກໍຕາມ) ຂອງ
ວິສາຫະກິດດັ່ງກ່າວ. ຄ່າທິດແທນແຮງງານ ລວມມີຜົນປະໂຫຍດທັງໝົດຂອງພະນັກງານ (ດັ່ງທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ໝວດ
28 ຜົນປະໂຫຍດຂອງພະນັກງານ) ລວມທັງຜົນປະໂຫຍດໃນຮູບການຊຳລະຕາມຮຸ້ນ (ເບິ່ງໝວດ 26 ການຊຳລະຕາມຮຸ້ນ).
ຜົນປະໂຫຍດຂອງພະນັກງານໝາຍເຖິງທຸກຮູບການສົ່ງທິດແທນທີ່ໄດ້ຈ່າຍ, ຕ້ອງຈ່າຍ ຫຼື ວິສາຫະກິດສະໜອງໃຫ້ ຫຼື ທີ່
ໄດ້ສະໜອງໃຫ້ໃນນາມຂອງວິສາຫະກິດເອງ (ເຊັ່ນບໍລິສັດແມ່ ຫຼື ຜູ້ຖືຮຸ້ນໃດໜຶ່ງ) ໂດຍແລກປ່ຽນກັບການຮັບໃຊ້ວຽກງານ
ຂອງວິສາຫະກິດນັ້ນ. ນອກນັ້ນ ຍັງລວມມີສິ່ງທິດແທນທີ່ໄດ້ຈ່າຍໃນນາມຂອງບໍລິສັດແມ່ຂອງວິສາຫະກິດ ສຳລັບສິນຄ້າ ຫຼື
ການບໍລິການທີ່ໄດ້ສະໜອງໃຫ້ວິສາຫະກິດ.
- 33.7 ວິສາຫະກິດຕ້ອງເປີດເຜີຍລວມຍອດຈຳນວນເງິນຄ່າທິດແທນແຮງງານໃຫ້ແກ່ຄະນະບໍລິຫານຕົ້ນຕໍຂອງຕົນ.

ການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບລາຍການເຄື່ອນໄຫວລະຫວ່າງພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກັນ

- 33.8 ລາຍການເຄື່ອນໄຫວ ລະຫວ່າງພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັນ ແມ່ນການໂອນຊັບພະຍາກອນ, ການບໍລິການ ຫຼື ຂໍ້ຮຽກຮ້ອງ ລະຫວ່າງວິສາຫະກິດລາຍງານ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັນ, ບໍ່ວ່າຈະມີການກຳນົດລາຄາໃຫ້ກັນຫຼືບໍ່ ກໍຕາມ. ຕົວຢ່າງ ກ່ຽວກັບລາຍການເຄື່ອນໄຫວລະຫວ່າງພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັນ ທີ່ເກີດຂຶ້ນຕາມປົກກະຕິຂອງ ວນກ ປະກອບດ້ວຍ:
- (ກ) ລາຍການເຄື່ອນໄຫວ ລະຫວ່າງ ວິສາຫະກິດ ແລະ (ບັນດາ) ເຈົ້າຂອງຕົ້ນຕໍຂອງວິສາຫະກິດນັ້ນ.
 - (ຂ) ລາຍການເຄື່ອນໄຫວ ລະຫວ່າງ ວິສາຫະກິດ ແລະ ວິສາຫະກິດໜຶ່ງອີກ ຖ້າວ່າທັງສອງວິສາຫະກິດຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄວບຄຸມລວມ ໂດຍວິສາຫະກິດ ຫຼື ບຸກຄົນດຽວກັນ.
 - (ຄ) ລາຍການເຄື່ອນໄຫວ ທີ່ພາໃຫ້ເກີດຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໂດຍກົງແກ່ວິສາຫະກິດ ຫຼື ບຸກຄົນທີ່ຄວບຄຸມວິສາຫະກິດລາຍງານ ແທນທີ່ຈະຕ້ອງຮັບຜິດຊອບໂດຍວິສາຫະກິດລາຍງານ.
- 33.9 ຖ້າວ່າວິສາຫະກິດມີລາຍການເຄື່ອນໄຫວ ລະຫວ່າງພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັນ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງໄດ້ເປີດເຜີຍລັກສະນະເນື້ອໃນຂອງສາຍພົວພັນ ຂອງພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ພ້ອມທັງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບລາຍການເຄື່ອນໄຫວດັ່ງກ່າວ, ຍອດເຫຼືອບັນຊີຄ້າງຊໍາລະ ແລະ ຂໍ້ຮຽກຮ້ອງທີ່ຈຳເປັນ ເພື່ອໃຫ້ເຂົ້າໃຈ ເຖິງຜົນກະທົບບົ່ມຊ້ອນຂອງສາຍພົວພັນທີ່ມີຕໍ່ເອກະສານລາຍງານການເງິນ. ຂໍ້ກຳນົດດັ່ງກ່າວ ກ່ຽວກັບການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ເປັນລາຍການທີ່ເພີ່ມໃສ່ຂໍ້ກຳນົດຂອງວັກ 33.7 ຊຶ່ງກຳນົດໃຫ້ເປີດເຜີຍຄ່າທຶດແທນແຮງງານຂອງຄະນະບໍລິຫານຕົ້ນຕໍ. ການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນ ຢ່າງໜ້ອຍ ຕ້ອງປະກອບດ້ວຍ:
- (ກ) ຈຳນວນເງິນຂອງລາຍການເຄື່ອນໄຫວເຫຼົ່ານັ້ນ.
 - (ຂ) ຈຳນວນເງິນຍອດເຫຼືອຄ້າງຊໍາລະ ແລະ :
 - (i) ຂໍ້ກຳນົດເງື່ອນໄຂ, ລວມທັງຫຼັກປະກັນ ຖ້າມີ ແລະ ລັກສະນະເນື້ອໃນຂອງສິ່ງຕອບແທນທີ່ຕ້ອງສະໜອງໃນການຊໍາລະເງິນ, ແລະ
 - (ii) ລາຍລະອຽດຂອງການຄ້າປະກັນທີ່ໄດ້ໃຫ້ ຫຼື ໄດ້ຮັບ ທຸກລາຍ.
 - (ຄ) ເງິນແຮບວ່ງທີ່ຕ້ອງຮັບທີ່ເກັບຄືນບໍ່ໄດ້ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຈຳນວນເງິນຍອດເຫຼືອຄ້າງຊໍາລະ.
 - (ງ) ລາຍຈ່າຍທີ່ໄດ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີໃນປີ ບ່ວງທີ່ເສຍ ແລະ ຫຼັກຕ້ອງຮັບທວງຍາກ ຈາກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.
- ລາຍການເຄື່ອນໄຫວເຫຼົ່ານັ້ນ ອາດຈະລວມມີ ການຊື້, ການຂາຍ ຫຼື ການໂອນສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ; ສັນຍາເຊົ່າ; ການຄ້າປະກັນ; ແລະ ການຊໍາລະສະສາງໂດຍວິສາຫະກິດ ໃນນາມພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຫຼື ກົງກັນຂ້າມ.
- 33.10 ວິສາຫະກິດຕ້ອງເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນວັກ 33.9 ໂດຍແຍກເປັນແຕ່ລະປະເພດດັ່ງລຸ່ມນີ້ :
- (ກ) ບັນດາວິສາຫະກິດທີ່ຄວບຄຸມ, ຄວບຄຸມຮ່ວມກັນ ຫຼື ມີອິດທິພົນທີ່ສຳຄັນຕໍ່ວິສາຫະກິດນັ້ນ.
 - (ຂ) ບັນດາວິສາຫະກິດ ຊຶ່ງວິສາຫະກິດນັ້ນ ມີອຳນາດຄວບຄຸມ, ຄວບຄຸມຮ່ວມກັນ ຫຼື ມີອິດທິພົນທີ່ສຳຄັນຕໍ່ວິສາຫະກິດເຫຼົ່ານັ້ນ.
 - (ຄ) ຄະນະບໍລິຫານຕົ້ນຕໍຂອງວິສາຫະກິດ ຫຼື ຂອງບໍລິສັດແມ່ຂອງຕົນ (ໂດຍລວມກັນທັງໝົດ).
 - (ງ) ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງອື່ນໆ.
- 33.11 ວິສາຫະກິດທີ່ໄດ້ຮັບຂໍ້ຍົກເວັ້ນຈາກຂໍ້ກຳນົດໃນການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ຕາມວັກ 33.9 ມີຄື :
- (ກ) ລັດຖະບານລາວ (ລັດຖະບານຂັ້ນສູນກາງ, ແຂວງ, ເທດສະບານ, ເມືອງ, ຕົວເມືອງ, ບ້ານ) ຫຼື ລັດພາຍນອກ (ອົງການຈັດຕັ້ງຂັ້ນສູນກາງ, ເຂດ ຫຼື ຫ້ອງຖິ່ນ) ທີ່ມີອຳນາດຄວບຄຸມ, ຄວບຄຸມຮ່ວມກັນ ຫຼື ມີອິດທິພົນທີ່ສຳຄັນຕໍ່ວິສາຫະກິດລາຍງານ, ແລະ
 - (ຂ) ວິສາຫະກິດອື່ນອີກ ທີ່ເປັນພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເນື່ອງຈາກວ່າ ອົງກອນຂອງລັດດຽວກັນ ມີອຳນາດຄວບຄຸມ, ຄວບ

ຄຸມຮ່ວມກັນ ຫຼື ອິດທິພົນທີ່ສໍາຄັນ ຕໍ່ທັງວິສາຫະກິດລາຍງານ ແລະ ວິສາຫະກິດອື່ນອີກ.

ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ, ວິສາຫະກິດຍັງຕ້ອງເປີດເຜີຍສາຍພົວພັນລະຫວ່າງ ບໍລິສັດແມ່ ແລະ ບໍລິສັດໃນກຸ່ມ ຄືດັ່ງກໍານົດໄວ້ໃນ ວັກ 33.5.

33.12 ຂ້າງລຸ່ມນີ້ ມີບາງຕົວຢ່າງລາຍການເຄື່ອນໄຫວທີ່ຕ້ອງໄດ້ເປີດເຜີຍຖ້າຫາກໄດ້ດໍາເນີນກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ :

- (ກ) ການຊື້ ຫຼື ຂາຍ ສິນຄ້າ (ສໍາເລັດຮູບ ຫຼື ບໍ່ສໍາເລັດຮູບ).
- (ຂ) ການຊື້ ຫຼື ຂາຍ ອະສັງຫາລິມະຊັບ ແລະ ຊັບສິນອື່ນໆ.
- (ຄ) ການໃຫ້ ຫຼື ການຮັບ ການບໍລິການ.
- (ງ) ສັນຍາເຊົ່າ.
- (ຈ) ການໂອນວຽກງານຄົ້ນຄ້ວາ ແລະ ພັດທະນາ.
- (ສ) ການໂອນພາຍໃຕ້ສັນຍາສໍາປະທານ.
- (ຊ) ການໂອນພາຍໃຕ້ສັນຍາປະກອບທຶນ (ລວມທັງທຶນປະກອບເປັນເງິນສົດ ຫຼື ເປັນວັດຖຸ).
- (ຍ) ການໃຫ້ການຄໍາປະກັນ ຫຼື ຫຼັກຊັບຄໍາປະກັນ.
- (ດ) ການສະສາງໜີ້ສິນໃນນາມວິສາຫະກິດ ຫຼື ໂດຍວິສາຫະກິດ ໃນນາມພາກສ່ວນອື່ນ.
- (ຕ) ເງິນລົງທຶນຂອງບໍລິສັດແມ່ ຫຼື ບໍລິສັດໃນກຸ່ມທີ່ມີແຜນຄິດໄລ່ຜົນປະໂຫຍດພະນັກງານທີ່ກໍານົດໄວ້ທີ່ຮ່ວມແບ່ງຄວາມສ່ຽງ ລະຫວ່າງວິສາຫະກິດໃນກຸ່ມບໍລິສັດ.

33.13 ວິສາຫະກິດບໍ່ຄວນຍົກຂຶ້ນວ່າ ໄດ້ດໍາເນີນລາຍການເຄື່ອນໄຫວ ລະຫວ່າງພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັນ ຕາມເງື່ອນໄຂທາງການຄ້າທີ່ເທົ່າທຽມກັນກັບລາຍການເຄື່ອນໄຫວທີ່ໄດ້ດໍາເນີນ ຕາມເງື່ອນໄຂການແກ້ໄຂແຍ້ງປົກກະຕິ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ຈະພິສູດກ່ຽວກັບເງື່ອນໄຂດັ່ງກ່າວໄດ້.

33.14 ວິສາຫະກິດອາດເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນສັງລວມ ກ່ຽວກັບລາຍການທີ່ຄ້າຍຄືກັນທາງດ້ານລັກສະນະເນື້ອໃນ ເວັ້ນເສຍແຕ່ການແຍກເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຕ່າງຫາກ ເປັນສິ່ງຈໍາເປັນເພື່ອໃຫ້ເຂົ້າໃຈ ກ່ຽວກັບຜົນກະທົບຂອງລາຍການເຄື່ອນໄຫວລະຫວ່າງພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັນ ທີ່ມີຕໍ່ເອກະສານລາຍງານການເງິນຂອງວິສາຫະກິດ.

ການສົມທຽບກັບ IFRS ສໍາລັບ ວນກ	
33.5	ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມາດຕາ 49 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການບັນຊີ, “ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ສາມາດເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນຂ່າວສານການເງິນຂອງວິສາຫະກິດ ໂດຍຜ່ານຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ວັກນີ້ ຖືກປັບປຸງ.
33.11 (ກ)	ວັກນີ້ ຊີ້ບອກເຖິງ ອໍານາດສິດຂອງພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ public authorities.

ໝວດ 34

ກົດຈະກຳພິເສດ

ຂອບເຂດຂອງໝວດນີ້

34.1 ໝວດດັ່ງກ່າວນີ້ໃຫ້ຄຳແນະນຳ ກ່ຽວກັບການລາຍງານການເງິນທີ່ສະໜອງໂດຍວິສາຫະກິດ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນສາມປະເພດ ກົດຈະກຳພິເສດ ຄື: ກະສິກຳ, ກົດຈະກຳຂຸດຄົ້ນ ແລະ ການສຳປະທານດ້ານການບໍລິການ.

ກະສິກຳ

34.2 ວິສາຫະກິດ ທີ່ນຳໃຊ້ມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ແລະ ດຳເນີນກົດຈະກຳກະສິກຳ ຕ້ອງກຳນົດນະໂຍບາຍການບັນຊີຂອງຕົນ ສຳລັບແຕ່ລະປະເພດຊັບສິນຊີວະພາບ ດັ່ງລຸ່ມນີ້ :

(ກ) ວິສາຫະກິດຕ້ອງນຳໃຊ້ວິທີມູນຄ່າຍຸຕິທຳທີ່ໄດ້ສະເໜີໃນວັກ 34.4 ຫາ 34.7 ສຳລັບຊັບສິນຊີວະພາບ ຊຶ່ງມູນຄ່າຍຸຕິທຳນັ້ນສາມາດຖືກກຳນົດໄດ້ຢ່າງງ່າຍດາຍ ໂດຍບໍ່ມີຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ຫຼືຄວາມພະຍາຍາມຫຼາຍເກີນຄວນ.

(ຂ) ວິສາຫະກິດຕ້ອງນຳໃຊ້ວິທີຕົ້ນທຶນ ທີ່ໄດ້ສະເໜີໃນວັກ 34.8 ຫາ 34.10 ສຳລັບຊັບສິນຊີວະພາບອື່ນໆທັງໝົດ.

ການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ

34.3 ວິສາຫະກິດຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີຊັບສິນຊີວະພາບ ຫຼື ຜະລິດຕະພັນກະສິກຳ ກໍຕໍ່ເມື່ອ :

(ກ) ວິສາຫະກິດຄວບຄຸມຊັບສິນຊຶ່ງເປັນຜົນມາຈາກເຫດການຜ່ານມາ ;

(ຂ) ມີຄວາມອາດເປັນໄປໄດ້ທີ່ວິສາຫະກິດຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດດ້ານເສດຖະກິດໃນອະນາຄົດ ຈາກຊັບສິນດັ່ງກ່າວນັ້ນ; ແລະ

(ຄ) ມູນຄ່າຍຸຕິທຳ ຫຼື ຕົ້ນທຶນຂອງຊັບສິນດັ່ງກ່າວ ສາມາດຖືກຕີມູນຄ່າຢ່າງໜ້າເຊື່ອຖື ໂດຍບໍ່ມີຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ຫຼື ຄວາມພະຍາຍາມຫຼາຍເກີນຄວນ.

ການຕີມູນຄ່າ - ວິທີມູນຄ່າຍຸຕິທຳ

34.4 ວິສາຫະກິດຕ້ອງຕີມູນຄ່າຊັບສິນຊີວະພາບໃນການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີເບື້ອງຕົ້ນ ໃນມື້ລາຍງານ ແຕ່ລະຄັ້ງ ຕາມມູນຄ່າຍຸຕິທຳລົບຕົ້ນທຶນຂາຍ. ສ່ວນປ່ຽນແປງ ຂອງມູນຄ່າຍຸຕິທຳລົບຕົ້ນທຶນຂາຍ ຕ້ອງຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ໃນກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ.

34.5 ຜະລິດຕະພັນກະສິກຳ ທີ່ໄດ້ເກັບກ່ຽວຈາກຊັບສິນຊີວະພາບຂອງວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງຕ້ອງຖືກຕີມູນຄ່າຕາມມູນຄ່າຍຸຕິທຳລົບຕົ້ນທຶນຂາຍໃນເວລາເກັບກ່ຽວອອກ. ການຕີມູນຄ່າດັ່ງກ່າວ ແມ່ນຕົ້ນທຶນໃນມື້ນັ້ນ ຕາມໝວດ 13 ເຄື່ອງໃນສາງ ຫຼື ອີງຕາມໝວດອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງມາດຕະຖານສະບັບນີ້.

34.6 ໃນການກຳນົດມູນຄ່າຍຸຕິທຳ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງຄຳນຶງເຖິງລາຍການດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ :

(ກ) ຖ້າຫາກມີຕະຫຼາດທີ່ມີການເຄື່ອນໄຫວປົກກະຕິ ສຳລັບຊັບສິນຊີວະພາບ ຫຼື ຜະລິດຕະພັນກະສິກຳ ຢູ່ໃນສະຖານທີ່ ແລະ ເງື່ອນໄຂປັດຈຸບັນ, ລາຄາທີ່ອ້າງອີງໃນຕະຫຼາດດັ່ງກ່າວ ມີຄວາມແທດເໝາະເພື່ອນຳມາກຳນົດມູນຄ່າຍຸຕິທຳຂອງຊັບສິນດັ່ງກ່າວ. ຖ້າວ່າວິສາຫະກິດເຂົ້າເຖິງຫຼາຍຕະຫຼາດທີ່ມີການເຄື່ອນໄຫວປົກກະຕິ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງໄດ້ນຳໃຊ້ລາຄາທີ່ມີໃນຕະຫຼາດທີ່ຕົນຄາດວ່າຈະນຳໃຊ້.

(ຂ) ຖ້າບໍ່ມີຕະຫຼາດທີ່ມີການເຄື່ອນໄຫວເປັນປົກກະຕິ, ວິສາຫະກິດ ຕ້ອງນຳໃຊ້ ໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍອົງປະກອບດັ່ງລຸ່ມນີ້, ຖ້າຫາກມີ, ເພື່ອກຳນົດມູນຄ່າຍຸຕິທຳ :

(i) ລາຄາຊື້-ຂາຍ ຫຼ້າສຸດໃນຕະຫຼາດ, ບົນເງື່ອນໄຂ ທີ່ບໍ່ມີລາຍການການປ່ຽນແປງຫຼາຍໃນສະພາບການທາງດ້ານເສດຖະກິດ ບໍ່ມີການປ່ຽນແປງຫຼາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນ ໃນລະຫວ່າງ ມື້ຊື້-ຂາຍດັ່ງກ່າວ ແລະ ມື້ສິ້ນສຸດຮອບ

ເວລາລາຍງານ ;

- (ii) ລາຄາຕະຫຼາດ ສໍາລັບຊັບສິນທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ພ້ອມດ້ວຍການປັບປຸງເພື່ອສ່ອງແສງເຖິງສ່ວນຜິດດ່ຽງຕ່າງໆ ; ແລະ
- (iii) ບັນທັດຖານຂອງຂະແໜງການ ເຊັ່ນມູນຄ່າຂອງໝາກໄມ້ ທີ່ສະແດງອອກ ໃນໜ່ວຍບັນຈຸສິນຄ້າເພື່ອສົ່ງອອກ, ທົ່ວໜ່ວຍວັດແທກເນື້ອທີ່ ຫຼື ເຮັກຕາ ແລະ ມູນຄ່າຂອງສັດຕິນກີບ ທີ່ສະແດງເປັນກິໂລຊິນ.
- (ຄ) ໃນບາງກໍລະນີ, ແຫຼ່ງຂ່າວຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ໄດ້ຍົກຂຶ້ນໃນ (ກ) ຫຼື (ຂ) ອາດໃຫ້ຂໍ້ສະຫຼຸບທີ່ແຕກຕ່າງກັນທາງດ້ານມູນຄ່າຍຸຕິທຳຂອງຊັບສິນຊີວະພາບ ຫຼື ຂອງຜະລິດຕະພັນກະສິກໍາໃດໜຶ່ງ. ວິສາຫະກິດສຶກສາເບິ່ງສາຍເຫດຂອງສ່ວນຜິດດ່ຽງດັ່ງກ່າວ ເພື່ອກ້າວໄປເຖິງການຄາດຄະເນມູນຄ່າຍຸຕິທຳ ທີ່ມີຄວາມເຊື່ອຖືທີ່ສຸດ ພາຍໃນໄລຍະທີ່ແຄບໂດຍທຽບຖານ ຂອງການຄາດຄະເນທີ່ສົມເຫດສົມຜົນ.
- (ງ) ໃນບາງສະພາບການ, ສາມາດກຳນົດມູນຄ່າຍຸຕິທຳໄດ້ຢ່າງງ່າຍດາຍ ໂດຍບໍ່ມີຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ຫຼື ຄວາມພະຍາຍາມຫຼາຍເກີນຄວນ ເຖິງແມ່ນວ່າຈະບໍ່ມີລາຄາ ຫຼື ມູນຄ່າທີ່ກຳນົດໂດຍຕະຫຼາດສໍາລັບຊັບສິນຊີວະພາບ ໃນສະພາບປັດຈຸບັນ. ວິສາຫະກິດຕ້ອງພິຈາລະນາເບິ່ງວ່າ ມູນຄ່າປັດຈຸບັນຂອງກະແສເງິນສົດສຸດທິ ທີ່ໄດ້ຄາດວ່າຈະໄດ້ຮັບ ຈາກຊັບສິນທີ່ຖືກຕີມູນຄ່າເປັນມູນຄ່າປັດຈຸບັນ ຕາມອັດຕາຕະຫຼາດປັດຈຸບັນທີ່ໄດ້ຖືກກຳນົດ ໃຫ້ຜົນວັດແທກມູນຄ່າຍຸຕິທຳ ທີ່ໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້ ຫຼືບໍ່.

ການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານ - ວິທີມູນຄ່າຍຸຕິທຳ

34.7 ວິສາຫະກິດຕ້ອງເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານດັ່ງລຸ່ມນີ້ ກ່ຽວກັບ ຊັບສິນຊີວະພາບຂອງຕົນທີ່ໄດ້ຖືກຕີມູນຄ່າຕາມມູນຄ່າຍຸຕິທຳ :

- (ກ) ລາຍລະອຽດ ກ່ຽວກັບ ແຕ່ລະປະເພດຊັບສິນຊີວະພາບ.
- (ຂ) ວິທີການ ແລະ ສົມມຸດຖານຕົ້ນຕໍ ທີ່ນຳໃຊ້ເພື່ອຊອກຫາມູນຄ່າຍຸຕິທຳຂອງແຕ່ລະປະເພດຜະລິດຕະພັນກະສິກໍາໃນເວລາເກັບກ່ຽວ ແລະ ຂອງແຕ່ລະປະເພດຊັບສິນຊີວະພາບ.
- (ຄ) ການສົມທຽບຕົວເລກສ່ວນປ່ຽນແປງດ້ານມູນຄ່າໃນບັນຊີຂອງຊັບສິນຊີວະພາບ ລະຫວ່າງຕົ້ນ ແລະ ທ້າຍຮອບເວລາປັດຈຸບັນ. ການສົມທຽບຕົວເລກຕ້ອງປະກອບດ້ວຍ:
 - (i) ສ່ວນໄດ້ ຫຼື ສ່ວນເສຍທີ່ມາຈາກສ່ວນປ່ຽນແປງດ້ານມູນຄ່າຍຸຕິທຳລົບຕົ້ນທຶນຂາຍ.
 - (ii) ສ່ວນເພີ່ມຂຶ້ນ ທີ່ມາຈາກການຊື້ .
 - (iii) ສ່ວນຫຼຸດລົງ ທີ່ມາຈາກການເກັບກ່ຽວ.
 - (iv) ສ່ວນເພີ່ມຂຶ້ນ ທີ່ມາຈາກການຄວບກິດຈະການ.
 - (v) ສ່ວນຜິດດ່ຽງຈາກການແລກປ່ຽນສຸດທິ ທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກການປ່ຽນຄ່າເອກະສານລາຍງານການເງິນ ເປັນສະກຸນເງິນລາຍງານທີ່ແຕກຕ່າງກັນ, ແລະ ການປ່ຽນຄ່າຂອງກິດຈະການຢູ່ຕ່າງປະເທດ ເປັນສະກຸນເງິນລາຍງານຂອງວິສາຫະກິດລາຍງານ.
 - (vi) ສ່ວນປ່ຽນແປງອື່ນໆ.

ການຕີມູນຄ່າ - ວິທີຕົ້ນທຶນ

34.8 ກໍລະນີທີ່ບໍ່ສາມາດຊອກຫາມູນຄ່າຍຸຕິທຳໄດ້ຢ່າງງ່າຍດາຍ ໂດຍບໍ່ມີຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ຫຼື ຄວາມພະຍາຍາມຫຼາຍເກີນຄວນ ຂອງຊັບສິນຊີວະພາບ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງຕີມູນຄ່າຊັບສິນດັ່ງກ່າວ ຕາມຕົ້ນທຶນທັກຄ່າຫຼັຍຫຼານສະສົມ ແລະ ຂາດທຶນຈາກການສູນເສຍມູນຄ່າສະສົມ .

34.9 ວິສາຫະກິດຕ້ອງຕີມູນຄ່າຜະລິດຕະພັນກະສິກໍາທີ່ໄດ້ເກັບກ່ຽວຈາກຊັບສິນຊີວະພາບຂອງຕົນເອງ ຕາມມູນຄ່າຍຸຕິທຳທັກຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຄາດຄະເນໃນການຂາຍໃນເວລາເກັບກ່ຽວ. ການຕີມູນຄ່າດັ່ງກ່າວ ແມ່ນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນມື້ນັ້ນ ອີງຕາມໝວດ 13 ຫຼື ອີງຕາມໝວດອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງມາດຕະຖານສະບັບນີ້.

ການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານ - ວິທີຕົ້ນທຶນ

34.10 ວິສາຫະກິດຕ້ອງເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານດັ່ງລຸ່ມນີ້ ຂອງຊັບສິນຊີວະພາບທີ່ຖືກຕີມູນຄ່າຕາມວິທີຕົ້ນທຶນ :

- (ກ) ລາຍລະອຽດ ກ່ຽວກັບແຕ່ລະປະເພດຊັບສິນຊີວະພາບ.
- (ຂ) ອະທິບາຍ ກ່ຽວກັບສາຍເຫດ ເປັນຫຍັງມູນຄ່າຍຸຕິທຳຈຶ່ງບໍ່ສາມາດຖືກຕີມູນຄ່າຢ່າງໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້.
- (ຄ) ແບບວິທີການຫັກຄ່າຫຼັກທຽມທີ່ໄດ້ນຳໃຊ້.
- (ງ) ອາຍຸການນຳໃຊ້ ຫຼື ອັດຕາຫັກຄ່າຫຼັກທຽມ ທີ່ໄດ້ນຳໃຊ້.
- (ຈ) ມູນຄ່າລວມໃນບັນຊີ ແລະ ຄ່າຫຼັກທຽມສະສົມ (ລວມກັບຂາດທຶນຈາກການສູນເສຍມູນຄ່າສະສົມ) ໃນຕົ້ນ ແລະ ທ້າຍປີ.

ກິດຈະກຳຂຸດຄົ້ນ

34.11 ວິສາຫະກິດທີ່ນຳໃຊ້ມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ແລະ ດຳເນີນກິດຈະການສຳຫຼວດ, ປະເມີນຜົນ ຫຼື ຂຸດຄົ້ນຊັບພະຍາກອນແຮ່ທາດ (ກິດຈະກຳຂຸດຄົ້ນ) ຕ້ອງລົງບັນຊີຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທີ່ພົວພັນກັບການຂີ້ ຫຼື ການພັດທະນາຊັບສົມບັດຄົງທີ່ມີຕົວຕົນ ຫຼື ບໍ່ມີຕົວຕົນ ທີ່ນຳໃຊ້ສຳລັບກິດຈະກຳຂຸດຄົ້ນ ຕາມໝວດ 17 ຊັບສົມບັດຄົງທີ່ມີຕົວຕົນ ແລະ ໝວດ 18 ຊັບສົມບັດຄົງທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນ ທີ່ບໍ່ແມ່ນຄ່ານິຍົມ. ຖ້າວ່າວິສາຫະກິດມີຂໍ້ບັງຄັບໃຫ້ເລີກຮີ້ ຫຼື ຖອນລາຍການໃດໜຶ່ງ ຫຼື ພື້ນຟູສະຖານທີ່ໃຫ້ຄົນສູ່ສະພາບເດີມ, ຂໍ້ບັງຄັບດັ່ງກ່າວ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຈະຖືກລົງບັນຊີ ຕາມໝວດ 17 ແລະ ໝວດ 21 ເງິນແຮ ແລະ ສິ່ງທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນ.

ສັນຍາສຳປະທານດ້ານບໍລິການ

34.12 ສັນຍາສຳປະທານດ້ານການບໍລິການແມ່ນສັນຍາຊຶ່ງອົງການລັດຖະບານ ຫຼື ອົງການອື່ນໃນຂະແໜງການລັດ (ຜູ້ໃຫ້ສຳປະທານ) ມອບໃຫ້ຜູ້ຮັບສຳປະທານເອກະຊົນພັດທະນາ (ຫຼື ບັບປຸງ), ດຳເນີນງານ ແລະ ບຳລຸງຮັກສາຊັບສິນຂອງໂຄງລ່າງຂອງຜູ້ໃຫ້ສຳປະທານ ເຊັ່ນ ຖະໜົນ, ຂົວ, ອຸໂມງ, ສະໜາມບິນ, ຕາໜ່າງຈຳໜ່າຍພະລັງງານ, ຄຸກ ຫຼື ໂຮງໝໍ. ໃນສັນຍາດັ່ງກ່າວ, ຜູ້ໃຫ້ສຳປະທານຕ້ອງຄວບຄຸມ ຫຼື ວາງລະບຽບການ ຕໍ່ກັບຜູ້ຮັບສຳປະທານ ວ່າຈະຕ້ອງໄດ້ສະໜອງການບໍລິການໃດ ໂດຍນຳໃຊ້ຊັບສິນດັ່ງກ່າວ, ໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ໃນລາຄາການໃຫ້ບໍລິການໃດ, ນອກນັ້ນ, ຍັງຕ້ອງຄວບຄຸມທຸກຜົນປະໂຫຍດທີ່ຍັງເຫຼືອ ທີ່ສຳຄັນໃນຊັບສິນນັ້ນ ໃນເວລາສິ້ນສຸດສັນຍາ.

34.13 ມີສອງປະເພດຕົ້ນຕໍ ກ່ຽວກັບສັນຍາສຳປະທານດ້ານການບໍລິການ:

- (ກ) ໃນສັນຍາໜຶ່ງ, ຜູ້ຮັບສຳປະທານໄດ້ຮັບຊັບສິນການເງິນ, ຊຶ່ງເປັນສິດທິຕາມສັນຍາແບບບໍ່ມີເງື່ອນໄຂທີ່ຈະໄດ້ຮັບຈຳນວນເງິນສົດສະເພາະ ຫຼື ທີ່ສາມາດກຳນົດໄດ້, ຫຼື ຊັບສິນການເງິນອື່ນ ຈາກລັດຖະບານ ເພື່ອແລກປ່ຽນກັບສິ່ງປຸກສ້າງ ຫຼື ການປົວແປງຊັບສິນໃດໜຶ່ງຂອງພາກສ່ວນລັດ, ແລະ ຈາກນັ້ນ ກໍດຳເນີນງານ ແລະ ການບຳລຸງຮັກສາຊັບສິນດັ່ງກ່າວໃນໄລຍະເວລາອັນແນ່ນອນ. ປະເພດດັ່ງກ່າວປະກອບດ້ວຍການຄ້າປະກັນຂອງລັດຖະບານ ທີ່ຈະຖືມຸມທຸກການຂາດດູນອັນເນື່ອງຈາກຜິດດ່ຽງ ລະຫວ່າງຈຳນວນເງິນທີ່ໄດ້ຮັບ ຈາກຜູ້ນຳໃຊ້ການບໍລິການສາທາລະນະ ແລະ ຈຳນວນເງິນສະເພາະ ຫຼື ທີ່ສາມາດກຳນົດໄດ້.
- (ຂ) ໃນສັນຍາໜຶ່ງອີກ, ຜູ້ຮັບສຳປະທານ ຮັບຊັບສົມບັດຄົງທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນ ທີ່ເປັນສິດທິໃນການໃຫ້ເກັບເງິນບ້ວງການນຳໃຊ້ຊັບສິນຂອງພາກລັດ ຊຶ່ງຜູ້ຮັບສຳປະທານເປັນຜູ້ສ້າງ ຫຼື ປົວແປງ ແລະ ຈາກນັ້ນ ກໍດຳເນີນການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ບຳລຸງຮັກສາຊັບສິນດັ່ງກ່າວໃນຕະຫຼອດໄລຍະເວລາອັນແນ່ນອນ. ສິດທິໃນການໃຫ້ຜູ້ນຳໃຊ້ຈ່າຍ ບໍ່ແມ່ນສິດທິແບບບໍ່ມີເງື່ອນໄຂທີ່ຈະໄດ້ຮັບເປັນເງິນສົດ, ຍ້ອນວ່າຈຳນວນເງິນຂຶ້ນກັບລະດັບການນຳໃຊ້ການບໍລິການຈາກສາທາລະນະຊົນ.

ບາງຄັ້ງ, ສັນຍາອັນດຽວ ອາດມີທັງສອງປະເພດ: ໃນກໍລະນີທີ່ວ່າລັດຖະບານ ໄດ້ໃຫ້ການຄ້າປະກັນແບບບໍ່ມີເງື່ອນໄຂກ່ຽວກັບການຊຳລະເງິນ ສຳລັບການກໍ່ສ້າງຊັບສິນຂອງຂະແໜງລັດ, ຜູ້ຮັບສຳປະທານ ມີຊັບສິນການເງິນ; ໃນກໍລະນີທີ່ວ່າຜູ້ຮັບສຳປະທານຕ້ອງອີງໃສ່ສາທາລະນະຊົນເພື່ອນຳໃຊ້ການບໍລິການ ເພື່ອຈະໄດ້ຮັບການຊຳລະເງິນ, ຜູ້ຮັບສຳປະທານ

ຈະມີຊັບສົມບັດຄົງທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນ.

ການບັນຊີ – ຕົວແບບຊັບສິນການເງິນ

- 34.14 ຜູ້ຮັບສໍາປະທານຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີຊັບສິນການເງິນ ໃນເມື່ອມີສິດຕາມສັນຍາແບບບໍ່ມີເງື່ອນໄຂທີ່ຕ້ອງຮັບເງິນສົດ ຫຼື ຊັບສິນການເງິນອື່ນໆຈາກຜູ້ໃຫ້ສໍາປະທານ ສໍາລັບວຽກງານກໍ່ສ້າງ. ຜູ້ຮັບສໍາປະທານຕ້ອງຕີມູນຄ່າຊັບສິນການເງິນ ຕາມມູນຄ່າຍຸຕິທໍາ. ຈາກນັ້ນ, ຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມໝວດ 11 ເຄື່ອງມືການເງິນພື້ນຖານ ແລະ ໝວດ 12 ປະ ເດັນຕ່າງໆ ທີ່ຕິດພັນກັບເຄື່ອງມືການເງິນອື່ນໆ ເພື່ອລົງບັນຊີຊັບສິນການເງິນ.

ການບັນຊີ – ຕົວແບບຊັບສົມບັດຄົງທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນ

- 34.15 ຜູ້ຮັບສໍາປະທານຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີຊັບສົມບັດຄົງທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນ ໃນເມື່ອໄດ້ຮັບສິດ (ໃບອະນຸຍາດ) ໃນການເກັບເງິນ ຈາກຜູ້ນໍາໃຊ້ການບໍລິການສາທາລະນະ. ໃນເບື້ອງຕົ້ນ, ຜູ້ຮັບສໍາປະທານຕ້ອງຕີມູນຄ່າຊັບສົມບັດຄົງທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນ ຕາມມູນ ຄ່າຍຸຕິທໍາ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ຜູ້ຮັບສໍາປະທານຕ້ອງປະຕິບັດໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມໝວດ 18 ເພື່ອລົງບັນຊີຊັບສົມບັດຄົງທີ່ບໍ່ມີຕົວ ຕົນ.

ລາຍຮັບທຸລະກິດ

- 34.16 ຜູ້ຮັບສໍາປະທານທີ່ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກສັນຍາສໍາປະທານດ້ານການບໍລິການ ຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ, ຕີມູນຄ່າ ແລະ ເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບລາຍຮັບ ບ້ວງການບໍລິການທີ່ໄດ້ດໍາເນີນການ ໂດຍຖືກຕ້ອງຕາມໝວດ 23 ລາຍຮັບ.

ການສົມທຽບກັບ IFRS ສໍາລັບ ວນກ

ມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ຄືກັນກັບ IFRS ສໍາລັບ ວນກ.

ໝວດ 35

ການຂ້າມຜ່ານໄປສູ່ ມາດຕະຖານການລາຍງານການເງິນສໍາລັບ ວຫຍ

ຂອບເຂດຂອງໝວດນີ້

- 35.1 ໝວດດັ່ງກ່າວນີ້ ນຳໃຊ້ສໍາລັບຜູ້ຮັບຮອງນຳໃຊ້ມາດຕະຖານການລາຍງານການເງິນ ສໍາລັບ ວຫຍ ເປັນຄັ້ງທຳອິດ, ບໍ່ວ່າຂອບຂ່າຍບັນຊີຜ່ານມາ ຈະເປັນແຜນບັນຊີທົ່ວໄປ, IFRS ເຕັມສ່ວນ, IFRS ສໍາລັບ ວນກ, FRS ສໍາລັບ ວນກ ຫຼື ລະບຽບຫຼັກການບັນຊີ ສໍາລັບວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍທີ່ສຸດ ຫຼື ຂອບຂ່າຍອື່ນໆ ເຊັ່ນພື້ນຖານການຄິດໄລ່ອາກອນລາຍຮັບຂອງລາວ ກໍຕາມ.
- 35.2 ວິສາຫະກິດ ສາມາດເປັນຜູ້ຮັບຮອງນຳໃຊ້ມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ເປັນຄັ້ງທຳອິດ ພຽງແຕ່ເທື່ອດຽວເທົ່ານັ້ນ. ຖ້າວ່າວິສາຫະກິດທີ່ນຳໃຊ້ມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ຢຸດເຊົານຳໃຊ້ ໃນໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍຮອບເວລາລາຍງານແລ້ວ ແລະ ຈາກນັ້ນຖືກກຳນົດ ຫຼື ເລືອກຮັບຮອງນຳໃຊ້ມາດຕະຖານເຫຼົ່ານີ້ ຕື່ມຕາມຫຼັງ, ຂໍ້ຍົກເວັ້ນພິເສດ, ການເຮັດໃຫ້ມີຄວາມກະທັດລັດ ແລະ ຂໍ້ກຳນົດອື່ນໆ ຂອງໝວດດັ່ງກ່າວ ບໍ່ນຳໃຊ້ສໍາລັບການຮັບຮອງນຳໃຊ້-ຄັ້ງໃໝ່.

ການຮັບຮອງນຳໃຊ້ຄັ້ງທຳອິດ

- 35.3 ຜູ້ຮັບຮອງນຳໃຊ້ມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ຄັ້ງທຳອິດ ຕ້ອງນຳໃຊ້ໝວດດັ່ງກ່າວນີ້ ໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນຊຸດທຳອິດທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມມາດຕະຖານສະບັບນີ້.
- 35.4 ເອກະສານລາຍງານການເງິນຊຸດທຳອິດຂອງວິສາຫະກິດ ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ເປັນເອກະສານລາຍງານການເງິນປະຈຳປີ ຊຸດທຳອິດຊຶ່ງວິສາຫະກິດແຈ້ງການໂດຍບັງບອກແຈ້ງ ແລະ ບໍ່ມີເງື່ອນໄຂທາງດ້ານຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງເອກະສານລາຍງານການເງິນ ກັບມາດຕະຖານສະບັບນີ້. ເອກະສານລາຍງານການເງິນທີ່ສ້າງຂຶ້ນໂດຍຖືກຕ້ອງຕາມມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ເປັນເອກະສານລາຍງານການເງິນຊຸດທຳອິດທີ່ສອດຄ່ອງກັບມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ຂອງວິສາຫະກິດ ຖ້າວ່າວິສາຫະກິດ, ຕົວຢ່າງ :
- (ກ) ບໍ່ເຄີຍໄດ້ສະເໜີເອກະສານລາຍງານການເງິນ ສໍາລັບປີຜ່ານໆມາ;
 - (ຂ) ໄດ້ສະເໜີເອກະສານລາຍງານການເງິນຫຼ້າສຸດຂອງປີຜ່ານມາ ຕາມຂໍ້ກຳນົດ ທີ່ ສປປ ລາວ ຮັບຮອງ ທີ່ບໍ່ສອດຄ່ອງກັບມາດຕະຖານສະບັບນີ້ໃນທຸກດ້ານ; ຫຼື
 - (ຄ) ໄດ້ສະເໜີເອກະສານລາຍງານການເງິນຫຼ້າສຸດ ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມ IFRS ເຕັມສ່ວນ, IFRS ສໍາລັບ ວນກ, FRS ສໍາລັບ ວນກ ຫຼື ລະບຽບຫຼັກການບັນຊີ ສໍາລັບວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍທີ່ສຸດ.
- 35.5 ວັກ 3.17 ຂອງມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ໃຫ້ຄຳນິຍາມ ກ່ຽວກັບເອກະສານລາຍງານການເງິນຄົບຊຸດ.
- 35.6 ວັກ 3.14 ກຳນົດໃຫ້ວິສາຫະກິດຕ້ອງເປີດເຜີຍ ໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນຄົບຊຸດ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານສົມທຽບ ບ້ວງປີຜ່ານໆມາທີ່ສົມທຽບກັນໄດ້ຕາມຈຳນວນເງິນທັງໝົດທີ່ໄດ້ສະເໜີໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນ, ກໍຄືຂໍ້ມູນຂ່າວສານສົມທຽບທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້, ແບບບັນລະຍາຍ ແລະ ແບບອະທິບາຍ. ວິສາຫະກິດອາດສະເໜີຂໍ້ມູນຂ່າວສານສົມທຽບ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຫຼາຍກ່ວາໜຶ່ງປີຜ່ານມາ. ສະນັ້ນ, ມີຂ້າມຜ່ານໄປສູ່ ມາດຕະຖານການລາຍງານການເງິນ ສໍາລັບ ວຫຍ ຂອງວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງ ແມ່ນຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງປີທຳອິດຊຶ່ງຫົວໜ່ວຍສະເໜີຂໍ້ມູນຂ່າວສານສົມທຽບຢ່າງຄົບຖ້ວນ ໂດຍຖືກຕ້ອງຕາມຂໍ້ກຳນົດຂອງມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນຊຸດທຳອິດ ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມມາດຕະຖານສະບັບນີ້.
- ສະນັ້ນ, ການຮັບຮອງນຳໃຊ້ມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ເປັນຄັ້ງທຳອິດ ໃນ ສປປ ລາວ, ມີແຕ່ວິສາຫະກິດທີ່ສະເໜີເອກະສານລາຍງານການເງິນຜ່ານມາຫຼ້າສຸດ ທີ່ສອດຄ່ອງກັບ IFRS ເຕັມສ່ວນ ຫຼື IFRS ສໍາລັບ ວນກ ຕ້ອງສ້າງຂໍ້ມູນຂ່າວສານສົມທຽບ.
- ສຸດທ້າຍ, ວິສາຫະກິດ ທີ່ສະເໜີເອກະສານລາຍງານການເງິນຜ່ານມາຫຼ້າສຸດ ທີ່ສອດຄ່ອງກັບ ລະບຽບຫຼັກການບັນຊີ ສໍາ

ລັບວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍທີ່ສຸດ ບໍ່ຕ້ອງສ້າງຂໍ້ມູນຂ່າວສານສົມທຽບ.

ລະບຽບວິທີການປະຕິບັດງານໃນການສ້າງເອກະສານລາຍງານການເງິນໃນມື້ຂ້າມຜ່ານ

35.7 ເວັ້ນເສຍແຕ່ໄດ້ກຳນົດໃນວັກ 35.9 ຫາ 35.11, ໃນໃບລາຍງານຖານະການເງິນຕົ້ນປີ ນັບແຕ່ມື້ຂ້າມຜ່ານໄປສູ່ມາດຕະຖານສະບັບນີ້ (ໝາຍຄວາມວ່າເລີ່ມຕົ້ນແຕ່ປີສະເໜີຄັ້ງທຳອິດ) ວິສາຫະກິດຕ້ອງ:

- (ກ) ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ຊັບສິນ ແລະ ໜີ້ສິນ ທັງໝົດ ຊຶ່ງມາດຕະຖານສະບັບນີ້ໄດ້ກຳນົດໃຫ້ມີການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີດັ່ງກ່າວ;
- (ຂ) ບໍ່ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີລາຍການຕ່າງໆ ເປັນຊັບສິນ ຫຼື ໜີ້ສິນ ຖ້າຫາກມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ມີການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີດັ່ງກ່າວ;
- (ຄ) ຈັດປະເພດຄືນ ລາຍການທີ່ໄດ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີຕາມຂອບຂ່າຍການລາຍງານການເງິນຜ່ານມາ ເປັນຊັບສິນ, ໜີ້ສິນ ຫຼື ອົງປະກອບທຶນເຈົ້າຂອງ ປະເພດດຽວ, ແຕ່ຫາກຂຶ້ນກັບປະເພດຕ່າງກັນໜຶ່ງອີກຂອງຊັບສິນ, ໜີ້ສິນ ຫຼື ອົງປະກອບທຶນເຈົ້າຂອງ ພາຍໃຕ້ມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ; ແລະ
- (ງ) ນຳໃຊ້ມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ເພື່ອຕີມູນຄ່າຊັບສິນ ແລະ ໜີ້ສິນທັງໝົດ ທີ່ໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ.

35.8 **ນະໂຍບາຍການບັນຊີ** ຊຶ່ງວິສາຫະກິດນຳໃຊ້ໃນໃບລາຍງານຖານະການເງິນຕົ້ນປີຂອງຕົນ ພາຍໃຕ້ມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ອາດແຕກຕ່າງກັນກັບໃບລາຍງານຖານະການເງິນໃນມື້ດຽວກັນ ຖ້າຫາກປະຕິບັດຕາມຂອບຂ່າຍການລາຍງານການເງິນຜ່ານມາ. ການປັບປຸງທີ່ເປັນຜົນເນື່ອງ ແມ່ນມາຈາກລາຍການເຄື່ອນໄຫວ, ເຫດການອື່ນໆ ຫຼື ເງື່ອນໄຂ ກ່ອນມື້ຂ້າມຜ່ານໄປສູ່ມາດຕະຖານສະບັບນີ້. ສະນັ້ນ, ວິສາຫະກິດຈຶ່ງຕ້ອງຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີລາຍການປັບປຸງດັ່ງກ່າວໂດຍກົງໃນກຳໄລລໍຖ້າແບ່ງປັນ (ຫຼື ຖ້າແທດເໝາະ, ໃນທຶນເຈົ້າຂອງປະເພດອື່ນ) ໃນມື້ຂ້າມຜ່ານໄປສູ່ມາດຕະຖານສະບັບນີ້.

35.9 ເວລາຮັບຮອງນຳໃຊ້ມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ຄັ້ງທຳອິດ, ບໍ່ໃຫ້ວິສາຫະກິດປ່ຽນແປງຍ້ອນຫຼັງວິທີການບັນຊີທີ່ໄດ້ປະຕິບັດຕາມຂອບຂ່າຍການລາຍງານການເງິນຜ່ານມາ ສຳລັບບາງລາຍການເຄື່ອນໄຫວໃດໜຶ່ງຂ້າງລຸ່ມນີ້ :

- (ກ) **ການຕັດລາຍການບັນຊີ** ຊັບສິນການເງິນ ແລະ ໜີ້ສິນການເງິນ. ຊັບສິນ ແລະ ໜີ້ສິນການເງິນທີ່ໄດ້ຖືກຕັດລາຍການບັນຊີ ຕາມຂອບຂ່າຍການບັນຊີຜ່ານມາຂອງວິສາຫະກິດກ່ອນມື້ຂ້າມຜ່ານ ຕ້ອງບໍ່ຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີໃນເວລາຮັບຮອງນຳໃຊ້ມາດຕະຖານສະບັບນີ້. ກົງກັນຂ້າມ, ກ່ຽວກັບຊັບສິນ ແລະ ໜີ້ສິນການເງິນ ທີ່ຈະຖືກຕັດລາຍການບັນຊີ ຕາມມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ໃນເວລາລາຍການເຄື່ອນໄຫວໄດ້ເກີດຂຶ້ນກ່ອນມື້ຂ້າມຜ່ານ, ແຕ່ຍັງບໍ່ໄດ້ຖືກຕັດລາຍການບັນຊີ ພາຍໃຕ້ຂອບຂ່າຍການບັນຊີຜ່ານມາຂອງວິສາຫະກິດເທື່ອ, ວິສາຫະກິດສາມາດເລືອກ (ກ) ຕັດລາຍການບັນຊີລາຍການດັ່ງກ່າວ ເມື່ອຮັບຮອງນຳໃຊ້ ມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ຫຼື (ຂ) ສືບຕໍ່ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີລາຍການເຫຼົ່ານັ້ນ ຈົນກ່ວາໄດ້ຂາຍອອກ ຫຼື ຊຳລະສະສາງ.
- (ຂ) ການບັນຊີຄຸ້ມກັນຄວາມສ່ຽງ. ບໍ່ໃຫ້ວິສາຫະກິດດັດແປງການບັນຊີຄຸ້ມກັນຄວາມສ່ຽງຂອງຕົນເອງ ກ່ອນມື້ຂ້າມຜ່ານໄປສູ່ມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ບໍ່ວງສາຍພົວພັນດ້ານການຄຸ້ມກັນຄວາມສ່ຽງທີ່ບໍ່ມີອີກແລ້ວ ໃນມື້ຂ້າມຜ່ານ. ສຳລັບສາຍພົວພັນດ້ານການຄຸ້ມກັນຄວາມສ່ຽງ ທີ່ມີໃນມື້ຂ້າມຜ່ານ, ວິສາຫະກິດຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດຕາມຂໍ້ກຳນົດຂອງການບັນຊີຄຸ້ມກັນຄວາມສ່ຽງທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນໝວດ 12 ປະເພດຕ່າງໆ ທີ່ຕິດພັນກັບເຄື່ອງມືການເງິນອື່ນໆ, ຊຶ່ງລວມທັງຂໍ້ກຳນົດທີ່ພົວພັນກັບການຢຸດປະຕິບັດການບັນຊີຄຸ້ມກັນຄວາມສ່ຽງບໍ່ວງສາຍພົວພັນດ້ານການຄຸ້ມກັນຄວາມສ່ຽງ ທີ່ບໍ່ຖືກຕາມເງື່ອນໄຂຂອງໝວດ 12.
- (ຄ) ຕົວເລກຄາດຄະເນປະຕິບັດດ້ານບັນຊີ.
- (ງ) **ການດຳເນີນງານທີ່ຢຸດເຊົາ.**
- (ຈ) ການຕີມູນຄ່າເງິນລົງທຶນທີ່ບໍ່ໃຫ້ສິດຄວບຄຸມ. ຂໍ້ກຳນົດຂອງວັກ 5.6 ກ່ຽວກັບການແບ່ງປັນກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ ແລະ ລວມຍອດຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມ ລະຫວ່າງເງິນລົງທຶນທີ່ບໍ່ໃຫ້ສິດຄວບຄຸມ ແລະ **ເຈົ້າຂອງ** ຂອງບໍລິສັດແມ່ຕ້ອງປະຕິບັດໄປໜ້າເລີ່ມແຕ່ມື້ຂ້າມຜ່ານໄປສູ່ມາດຕະຖານສະບັບນີ້ (ຫຼື ເລີ່ມແຕ່ມື້ກ່ອນການນຳໃຊ້ມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ເພື່ອປັບປຸງຄືນໃໝ່ການຄວບກິດຈະການ, ເບິ່ງວັກ 35.10).

35.10 ວິສາຫະກິດສາມາດນຳໃຊ້ໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍ ຂໍ້ຍົກເວັ້ນດັ່ງລຸ່ມນີ້ ໃນການສ້າງເອກະສານລາຍງານການເງິນສະບັບທຳອິດຂອງ

ຕົ້ນທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມມາດຕະຖານສະບັບນີ້:

- (ກ) **ການຄວບກົດຈະການ.** ຜູ້ຮັບຮອງນຳໃຊ້ຄັງທຳອິດ ອາດເລືອກບໍ່ນຳໃຊ້ໝວດ 19 ການຄວບກົດຈະການ ແລະ ຄ່າ
ນິຍົມ ສຳລັບການຄວບກົດຈະການທີ່ໄດ້ດຳເນີນກ່ອນມີຂ້າມຜ່ານໄປສູ່ມາດຕະຖານສະບັບນີ້. ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ, ຖ້າ
ວ່າຜູ້ຮັບຮອງນຳໃຊ້ຄັງທຳອິດ ບັບປຸງຄືນໃໝ່ລາຍການຄວບກົດຈະການໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມໝວດ 19, ວິສາຫະກິດນັ້ນ
ຕ້ອງບັບປຸງຄືນໃໝ່ທຸກລາຍການຄວບກົດຈະການຕາມຫຼັງ.
- (ຂ) **ລາຍການເຄື່ອນໄຫວການຊຳລະຕາມຮຸ້ນ.** ຜູ້ຮັບຮອງນຳໃຊ້ຄັງທຳອິດ ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງປະຕິບັດໝວດ 26 ການຊຳ
ລະຕາມຮຸ້ນ ສຳລັບເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດທຶນເຈົ້າຂອງທີ່ໄດ້ແບ່ງ ກ່ອນມີຂ້າມຜ່ານໄປສູ່ມາດຕະຖານສະບັບນີ້
ທັງບໍ່ປະຕິບັດຕໍ່ທີ່ສິນທີ່ເກີດຈາກລາຍການເຄື່ອນໄຫວການຊຳລະຕາມຮຸ້ນ ທີ່ມີການຊຳລະກ່ອນມີຂ້າມຜ່ານໄປສູ່
ມາດຕະຖານສະບັບນີ້.
- (ຄ) **ມູນຄ່າຍຸຕິທຳ ທີ່ໃຊ້ເປັນຕົ້ນທຶນສົມມຸດ.** ຜູ້ຮັບຮອງນຳໃຊ້ຄັງທຳອິດ ອາດເລືອກໃຊ້ ເພື່ອຕີມູນຄ່າລາຍການຊັບ
ສົມບັດຄົງທີ່ມີຕົວຕົນ, ອະສັງຫາລິມະຊັບເພື່ອການລົງທຶນ ຫຼື ຊັບສົມບັດຄົງທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນ ໃນມີຂ້າມຜ່ານໄປສູ່ມາດ
ຕະຖານສະບັບນີ້ ຕາມມູນຄ່າຍຸຕິທຳ ແລະ ນຳໃຊ້ມູນຄ່າຍຸຕິທຳດັ່ງກ່າວ ເປັນຕົ້ນທຶນສົມມຸດໃນມື້ນັ້ນໆ.
- (ງ) **ການຕີມູນຄ່າຄືນໃໝ່ ທີ່ໃຊ້ເປັນຕົ້ນທຶນສົມມຸດ.** ຜູ້ຮັບຮອງນຳໃຊ້ຄັງທຳອິດ ອາດເລືອກ ເພື່ອນຳໃຊ້ການປະເມີນຄ່າ
ຄືນໃໝ່ ຊັບສົມບັດຄົງທີ່ມີຕົວຕົນ, ອະສັງຫາລິມະຊັບເພື່ອການລົງທຶນ ຫຼື ຊັບສົມບັດຄົງທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນ ທີ່ໄດ້ກຳນົດ
ຕາມ GAAP ຜ່ານມາ ໃນມື້ ຫຼື ກ່ອນມີຂ້າມຜ່ານໄປສູ່ມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ເປັນຕົ້ນທຶນສົມມຸດໃນມື້ປະເມີນຄ່າ
ຄືນໃໝ່.
- (ຈ) **ສ່ວນຜິດດ່ຽງຈາກການປ່ຽນຄ່າເງິນສະສົມ.** ໝວດ 30 ການປ່ຽນຄ່າສະກຸນເງິນຕ່າງປະເທດ ກຳນົດໃຫ້ວິສາຫະກິດ
ຕ້ອງຈັດປະເພດບາງສ່ວນຜິດດ່ຽງຈາກການປ່ຽນຄ່າ ແຍກເປັນອົງປະກອບໜຶ່ງຕ່າງທາງຂອງທຶນເຈົ້າຂອງ. ຜູ້ຮັບ
ຮອງນຳໃຊ້ຄັງທຳອິດ ອາດເລືອກທີ່ຈະກຳນົດ ໃຫ້ຈຳນວນເງິນສະສົມຂອງສ່ວນຜິດດ່ຽງຈາກການປ່ຽນຄ່າເງິນສຳ
ລັບທຸກກິດຈະການຢູ່ຕ່າງປະເທດ ເທົ່າກັບສູນ ໃນມີຂ້າມຜ່ານໄປສູ່ມາດຕະຖານສະບັບນີ້ (ໝາຍເຖິງ «ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນ
ໃໝ່ຢູ່»).
- (ສ) **ເອກະສານລາຍງານການເງິນສະເພາະກິດຈະການ.** ວັກ 9.26 ກຳນົດໃຫ້ລົງບັນຊີເງິນລົງທຶນຂອງວິສາຫະກິດໃນ
ບໍລິສັດໃນກຸ່ມ, ວິສາຫະກິດຂາຮຸ້ນ, ແລະ ວິສາຫະກິດທີ່ໄດ້ຄວບຄຸມຮ່ວມກັນ :
- (i) ຕາມຕົ້ນທຶນທັກການສູນເສຍມູນຄ່າ, ຫຼື
- (ii) ຕາມມູນຄ່າຍຸຕິທຳ ພ້ອມດ້ວຍສ່ວນປ່ຽນແປງດ້ານມູນຄ່າຍຸຕິທຳ ທີ່ໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ໃນກຳໄລ ຫຼື
ຂາດທຶນ.
- ຖ້າວ່າຜູ້ຮັບຮອງຄັງທຳອິດ ຕີມູນຄ່າເງິນລົງທຶນດັ່ງກ່າວ ຕາມຕົ້ນທຶນ, ຕ້ອງໄດ້ຕີມູນຄ່າເງິນລົງທຶນດັ່ງກ່າວຕາມໜຶ່ງ
ໃນຈຳນວນເງິນດັ່ງລຸ່ມນີ້ ໃນໄປລາຍງານຖານະການເງິນຂອງແຕ່ລະກິດຈະການໃນຕົ້ນປີ ທີ່ໄດ້ສ້າງຂຶ້ນຕາມມາດ
ຕະຖານສະບັບນີ້:
- (i) ຕາມຕົ້ນທຶນ ທີ່ຄິດໄລ່ຕາມໝວດ 9 ເອກະສານລາຍງານການເງິນລວມກິດຈະການ ແລະ ເອກະສານລາຍ
ງານການເງິນສະເພາະກິດຈະການ, ຫຼື
- (ii) ຕາມຕົ້ນທຶນສົມມຸດ, ເຊັ່ນ ຫຼືວ່າຕາມມູນຄ່າຍຸຕິທຳໃນມີຂ້າມຜ່ານໄປສູ່ມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ຫຼືວ່າຕາມມູນຄ່າ
ໃນບັນຊີຕາມ GAAP ຜ່ານມາ ໃນມື້ນັ້ນໆ.
- ຊ) **ເຄື່ອງມືການເງິນປະສົມ.** ວັກ 22.13 ກຳນົດໃຫ້ວິສາຫະກິດຕ້ອງແຍກ ເຄື່ອງມືການເງິນດັ່ງກ່າວເປັນອົງປະກອບທີ່
ສິນ ແລະ ທຶນເຈົ້າຂອງ ໃນມື້ອອກເຄື່ອງມືການເງິນນັ້ນ. ຜູ້ຮັບຮອງນຳໃຊ້ຄັງທຳອິດ ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງແຍກສອງອົງ
ປະກອບດັ່ງກ່າວ ຖ້າຫາກວ່າ ອົງປະກອບທີ່ສິນ ບໍ່ໄດ້ຄ້າງຊຳລະໃນມີຂ້າມຜ່ານໄປສູ່ມາດຕະຖານສະບັບນີ້.
- (ຍ) **ອາກອນລາຍຮັບລໍຖ້າສະສາງ.** ໃນມີຂ້າມຜ່ານໄປສູ່ມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ຜູ້ຮັບຮອງນຳໃຊ້ຄັງທຳອິດບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງ
ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ຊັບສິນອາກອນລໍຖ້າສະສາງ ຫຼື ທີ່ສິນອາກອນລໍຖ້າສະສາງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບສ່ວນຜິດດ່ຽງ
ລະຫວ່າງ ພື້ນຖານຄິດໄລ່ອາກອນ ແລະ ມູນຄ່າໃນບັນຊີ ຂອງຊັບສິນ ຫຼື ທີ່ສິນ ຊຶ່ງການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີຊັບ

ສິນອາກອນລໍຖ້າສະສາງ ຫຼື ຫຼີ້ສິນອາກອນເຍື້ອນຊໍາລະດັ່ງກ່າວ ຈະເຮັດໃຫ້ມີຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ຫຼື ຄວາມພະຍາຍາມ ຫຼາຍເກີນຄວນ.

- (ດ) **ສັນຍາສໍາປະທານດ້ານການບໍລິການ.** ຜູ້ຮັບຮອງນໍາໃຊ້ຄັ້ງທໍາອິດ ບໍ່ຈໍາເປັນຕ້ອງປະຕິບັດບັນດາວັກ 34.12 ຫາ 34.16 ກ່ຽວກັບສັນຍາສໍາປະທານດ້ານການບໍລິການທີ່ໄດ້ເຊັນ ກ່ອນມີຂໍ້າມຜ່ານໄປສູ່ມາດຕະຖານສະບັບນີ້.
- (ຕ) **ກົດຈະກຳຊຸດຄົ້ນ.** ຜູ້ຮັບຮອງນໍາໃຊ້ຄັ້ງທໍາອິດ ທີ່ນໍາໃຊ້ການລົງທຶນຊື້ດິນທຶນເຕັມສ່ວນຕາມ GAAP ຜ່ານມາ ອາດເລືອກຕີມູນຄ່າຊັບສິນນໍ້າມັນ ແລະອາຍແກັສ (ທີ່ໄດ້ນໍາໃຊ້ເພື່ອສໍາຫຼວດ, ປະເມີນຜົນ, ພັດທະນາ ຫຼື ຜະລິດນໍ້າມັນ ແລະ ແກັສ) ໃນມື້ຂໍ້າມຜ່ານໄປສູ່ມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ຕາມຈຳນວນເງິນທີ່ກຳນົດຕາມ GAAP ຜ່ານມາຂອງວິສາຫະກິດ. ວິສາຫະກິດຕ້ອງດໍາເນີນການທົດສອບການສູນເສຍມູນຄ່າຂອງຊັບສິນດັ່ງກ່າວ ໃນມື້ຂໍ້າມຜ່ານໄປສູ່ມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ຕາມໝວດ 27 ການສູນເສຍມູນຄ່າຂອງຊັບສິນ.
- (ຖ) **ຂໍ້ຕົກລົງທີ່ບັນຈຸສັນຍາເຊົ່າ.** ຜູ້ຮັບຮອງນໍາໃຊ້ຄັ້ງທໍາອິດອາດເລືອກເບິ່ງວ່າໃນມື້ຂໍ້າມຜ່ານໄປສູ່ມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ມີຂໍ້ຕົກລົງທີ່ບັນຈຸສັນຍາເຊົ່າຫຼືບໍ່ (ເບິ່ງ ວັກ 20.3) ບົນພື້ນຖານຄວາມເປັນຈິງ ແລະ ສະຖານະການທີ່ເປັນຢູ່ໃນມື້ນັ້ນ, ແຕ່ຫາກບໍ່ແມ່ນມີເຊັນຂໍ້ຕົກລົງດັ່ງກ່າວ.
- (ທ) **ຫຼີ້ສິນໃນການຮື້ຖອນ ທີ່ລວມຢູ່ໃນຕົ້ນທຶນຂອງຊັບສົມບັດຄົງທີ່ມີຕົວຕົນ.** ອີງຕາມວັກ 17.10 (ຄ) ຕົ້ນທຶນ ຂອງລາຍການຊັບສົມບັດຄົງທີ່ມີຕົວຕົນ ລວມມີຕົວເລກຄາດຄະເນປະຕິບັດໃນເບື້ອງຕົ້ນ ກ່ຽວກັບຕົ້ນທຶນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການເລີກຮີ້, ເຄື່ອນຍ້າຍ ແລະ ການຟື້ນຟູສະຖານທີ່ທີ່ຊັບສົມບັດຄົງທີ່ເຫຼົ່ານັ້ນຕັ້ງຢູ່, ພັນທະຫຼີ້ສິນຊຶ່ງວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງສ້າງຂຶ້ນ ໃນມື້ໄດ້ລາຍການດັ່ງກ່າວເປັນກຳມາສິດ ຫຼື ເນື່ອງຈາກການນໍາໃຊ້ໃນໄລຍະສະເພາະໃດໜຶ່ງ ເພື່ອຈຸດໝາຍອື່ນທີ່ບໍ່ແມ່ນການຜະລິດເຄື່ອງໃນສາງໃນຮອບເວລາດັ່ງກ່າວ. ຜູ້ຮັບຮອງນໍາໃຊ້ຄັ້ງທໍາອິດ ອາດເລືອກຕີມູນຄ່າອົງປະກອບດັ່ງກ່າວຂອງຕົ້ນທຶນຊັບສົມບັດຄົງທີ່ມີຕົວຕົນ ໃນມື້ຂໍ້າມຜ່ານໄປສູ່ ມາດຕະຖານສະບັບນີ້, ແທນທີ່ຈະແມ່ນໃນມື້ສ້າງພັນທະຫຼີ້ສິນ.
- 35.11 ຖ້າຫາກ **ປະຕິບັດບໍ່ໄດ້** ສໍາລັບວິສາຫະກິດ ທີ່ບັບປຸງຄົນໃໝ່ໃນລາຍງານການເງິນໃນຕົ້ນປີ ໃນມື້ຂໍ້າມຜ່ານຈາກໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍລາຍການປັບປຸງທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນວັກ 5.7, ວິສາຫະກິດຕ້ອງນໍາໃຊ້ ບັນດາວັກ 35.7 ຫາ 35.10 ສໍາລັບການປັບປຸງເຫຼົ່ານັ້ນ ເລີ່ມແຕ່ຮອບເວລາທໍາອິດທີ່ປະຕິບັດບໍ່ໄດ້, ແລະ ຕ້ອງໄດ້ຈໍາແນກຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ສະເໜີໃນຮອບເວລາຜ່ານມາ ທີ່ບໍ່ສາມາດສົມທຽບກັບຂໍ້ມູນຂອງຮອບເວລາ ທີ່ມີການສ້າງເອກະສານລາຍງານການເງິນສະບັບທໍາອິດ ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມມາດຕະຖານສະບັບນີ້. ຖ້າຫາກ **ປະຕິບັດບໍ່ໄດ້** ສໍາລັບວິສາຫະກິດ ທີ່ຕ້ອງເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ກຳນົດໂດຍມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ສໍາລັບທຸກຮອບເວລາຜ່ານມາກ່ອນການສ້າງເອກະສານລາຍງານທໍາອິດ ໂດຍຖືກຕ້ອງຕາມມາດຕະຖານສະບັບນີ້, ກໍຕ້ອງໄດ້ເປີດເຜີຍ ກ່ຽວກັບການບໍ່ປະຕິບັດດັ່ງກ່າວ.

ການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານ

ອະທິບາຍ ກ່ຽວກັບການຂໍ້າມຜ່ານໄປສູ່ມາດຕະຖານການລາຍງານການເງິນ ສໍາລັບ ວຫຍ

- 35.12 ວິສາຫະກິດຕ້ອງອະທິບາຍວ່າການຂໍ້າມຜ່ານຈາກຂອບຂ່າຍການລາຍງານການເງິນຜ່ານມາໄປສູ່ມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ໄດ້ກະທົບໃສ່ຖານະການເງິນ, ຜົນການດໍາເນີນງານດ້ານການເງິນ ແລະ **ກະແສເງິນສົດ** ທີ່ໄດ້ລາຍງານ ຄືແນວໃດ.

ການສົມທຽບຕົວເລກ

- 35.13 ເພື່ອໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມວັກ 35.12, ເອກະສານລາຍງານການເງິນສະບັບທໍາອິດ ຂອງວິສາຫະກິດທີ່ສ້າງຂຶ້ນ ໂດຍນໍາໃຊ້ມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ຕ້ອງປະກອບດ້ວຍ :

- (ກ) ຄໍາອະທິບາຍ ກ່ຽວກັບລັກສະນະເນື້ອໃນຂອງການປ່ຽນແປງແຕ່ລະນະໂຍບາຍການບັນຊີ ;
- (ຂ) ການສົມທຽບຕົວເລກ ລະຫວ່າງ ທຶນເຈົ້າຂອງ ທີ່ຄິດໄລ່ຕາມຂອບຂ່າຍການລາຍງານການເງິນຜ່ານມາ ແລະ ທຶນເຈົ້າຂອງ ທີ່ກຳນົດຕາມມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ໃນສອງມື້ຂ້າງລຸ່ມນີ້ :
- (i) ມື້ຂໍ້າມຜ່ານໄປສູ່ມາດຕະຖານສະບັບນີ້, ແລະ
- (ii) ມື້ສິ້ນສຸດຂອງຮອບເວລາສຸດທ້າຍ ທີ່ໄດ້ສະເໜີໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນປະຈຳປີສະບັບຫຼ້າສຸດ ຂອງວິ

ສາທະກິດ ທີ່ໄດ້ກຳນົດຕາມຂອບຂ່າຍການລາຍງານການເງິນຜ່ານມາ.

(ຄ) ການສົມທຽບຕົວເລກ ລະຫວ່າງກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ ທີ່ໄດ້ກຳນົດຕາມຂອບຂ່າຍການລາຍງານການເງິນຜ່ານມາ ບ້ວງຮອບເວລາສຸດທ້າຍໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນປະຈຳປີຫຼ້າສຸດ ຂອງວິສາຫະກິດ ແລະ ກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ ທີ່ຄິດໄລ່ຕາມມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ສຳລັບຮອບເວລາດຽວກັນ.

35.14 ຖ້າວ່າວິສາຫະກິດ ຮູ້ວ່າ ມີຂໍ້ຜິດພາດໃນຂອບຂ່າຍການລາຍງານການເງິນຜ່ານມາ, ການສົມທຽບຕົວເລກທີ່ຕ້ອງການຕາມ ວັກ 35.13 (ຂ) ແລະ (ຄ) ຕ້ອງຈຳແນກ, ຖ້າຫາກເປັນໄປໄດ້, ການກວດແກ້ຂໍ້ຜິດພາດດັ່ງກ່າວ ຈາກການປ່ຽນແປງ ນະໂຍບາຍການບັນຊີ.

35.15 ຖ້າວ່າວິສາຫະກິດ ບໍ່ໄດ້ສະເໜີເອກະສານລາຍງານການເງິນບ້ວງຮອບເວລາຜ່ານມາ, ຕ້ອງໄດ້ເປີດເຜີຍຄວາມເປັນຈິງ ດັ່ງກ່າວ ໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນຊຸດທຳອິດທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມມາດຕະຖານສະບັບນີ້.

ການສົມທຽບກັບ IFRS ສຳລັບ ວນກ	
35.1	ວັກນີ້ ຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບສະພາບການຂອງລາວ. ປັດຈຸບັນ, ວິສາຫະກິດສ້າງເອກະສານລາຍງານການເງິນ ຕາມແຜນບັນຊີທົ່ວໄປ, ຫຼື ລະບຽບດ້ານອາກອນ ຫຼື ຂອບຂ່າຍອື່ນ (IFRS ເຕັມສ່ວນ, IFRS ສຳລັບ ວນກ, U.S. GAAP,...). ພາຍຫຼັງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການປະຕິຮູບວຽກງານບັນຊີ ໃນ ສປປ ລາວ, ວິສາຫະກິດ ອາດປ່ຽນປະເພດການຈັດວິສາຫະກິດ ແລະ ຕ້ອງສ້າງເອກະສານລາຍງານການເງິນ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບ ມາດຕະຖານສະບັບນີ້. ວັກນີ້ ຖືກປັບປຸງ.
35.4 (ກ)	ສະພາບການນີ້ ຈະບໍ່ມີພາຍຫຼັງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການປະຕິຮູບວຽກງານບັນຊີລາວ ເວັ້ນເສຍແຕ່ ວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍທີ່ສຸດ ທີ່ປະຕິບັດຄຳແນະນຳດ້ານການບັນຊີສຳລັບວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍທີ່ສຸດ.
35.4 (ຂ) 35.4 (ຄ)	ຂໍ້ກຳນົດ ທີ່ເປັນທີ່ຍອມຮັບ ໃນ ສປປ ລາວ ມີຄື, ຕົວຢ່າງ: - ກ່ອນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການປະຕິຮູບວຽກງານບັນຊີ ໃນ ສປປ ລາວ, ແຜນບັນຊີທົ່ວໄປ ຫຼື ຂອບຂ່າຍອື່ນ ເຊັ່ນພື້ນຖານຄິດໄລ່ອາກອນລາຍຮັບ ຂອງລາວ; - ພາຍຫຼັງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການປະຕິຮູບວຽກງານບັນຊີ ໃນ ສປປ ລາວ, ມາດຕະຖານການລາຍງານການເງິນສຳລັບວິສາຫະກິດທີ່ບໍ່ຮັບໃຊ້ຜົນປະໂຫຍດສາທາລະນະຂະໜາດນ້ອຍແລະກາງ, ຄຳແນະນຳດ້ານການບັນຊີສຳລັບວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍທີ່ສຸດ, IFRS ເຕັມສ່ວນ. ວັກເຫຼົ່ານີ້ ຖືກປັບປຸງ. ²
35.6	ເມື່ອມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ຖືກຈັດຕັ້ງປະຕິບັດທຳອິດ ໃນ ສປປ ລາວ, ມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ກຳນົດວິສາຫະກິດ ທີ່ສະເໜີເອກະສານລາຍງານການເງິນຜ່ານມາຫຼ້າສຸດ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບ IFRS ເຕັມສ່ວນ ຫຼື IFRS ສຳລັບ ວນກ ເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານສົມທຽບ ຂອງປີການບັນຊີຜ່ານມາ ສຳລັບຈຳນວນເງິນທັງໝົດ ໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນປີປັດຈຸບັນ. ວິສາຫະກິດອື່ນ ຖືກຍົກເວັ້ນຈາກຂໍ້ບັງຄັບນີ້. ພາຍຫຼັງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ມາດຕະຖານສະບັບນີ້ ໃນ ສປປ ລາວ, ທຸກວິສາຫະກິດ ຕ້ອງເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານສົມທຽບ ເວັ້ນເສຍແຕ່ວິສາຫະກິດ ທີ່ໄດ້ສະເໜີເອກະສານລາຍງານການເງິນຜ່ານມາຫຼ້າສຸດ ສອດຄ່ອງກັບຄຳແນະນຳດ້ານບັນຊີສຳລັບວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍທີ່ສຸດ. ວັກນີ້ ຖືກປັບປຸງ.
35.10 (ສ)	ວິສາຫະກິດ ຂອງລາວ ທັງໝົດ ຕ້ອງສະເໜີເອກະສານລາຍງານການເງິນສະເພາະກິດຈະການ. ວັກນີ້ ຖືກປັບປຸງ.

ປະມວນຄຳສັບ

ນະໂຍບາຍການ ບັນຊີ accounting policies	ຫຼັກການ, ພື້ນຖານ, ຂໍ້ຕົກລົງ, ລະບຽບການ ແລະ ພາກປະຕິບັດສະເພາະ ທີ່ວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງໄດ້ນຳໃຊ້ ໃນເວລາ ສ້າງ ແລະ ສະເໜີເອກະສານລາຍງານການເງິນ.
ການບັນຊີຕາມ ພື້ນຖານເງິນຄ້າງ ຮັບ-ຄ້າງຈ່າຍ accrual basis of accounting	ຜົນກະທົບຂອງລາຍການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ເຫດການອື່ນໆຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ເມື່ອລາຍການເຄື່ອນໄຫວ ຫຼື ເຫດການດັ່ງກ່າວນັ້ນເກີດຂຶ້ນ (ແຕ່ຫາກບໍ່ແມ່ນເວລາທີ່ມີການຈ່າຍ ຫຼື ຮັບເງິນສົດ ຫຼື ສິ່ງທຽບເທົ່າເງິນສົດ) ແລະສິ່ງ ເຫຼົ່ານັ້ນຖືກບັນທຶກ ໃນການຈົດກ່າຍບັນຊີ ແລະ ສະເໜີໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນຂອງຮອບເວລາທີ່ຟົວພັນ.
ການລາຍກຳທີ່ໄດ້ທົດ ແທນເງິນຄືນແບບ ສະສົມ accumulating compensated absences	ການພັກການທີ່ໄດ້ຮັບຄ່າຕອບແທນທີ່ຍົກໄປປະຕິບັດ ແລະ ສາມາດນຳໃຊ້ໃນຮອບເວລາຂ້າງໜ້າ ຖ້າຫາກຍັງບໍ່ທັນໄດ້ ນຳໃຊ້ສິດທິໃນຮອບເວລາປັດຈຸບັນຢ່າງຄົບຖ້ວນເທື່ອ.
ກິດຈະກຳກະສິກຳ agricultural activities	ການບໍລິຫານກິດຈະກຳປ່ຽນຮູບດ້ານຊີວະພາບ ຂອງຊັບສິນຊີວະພາບເພື່ອການຂາຍ ໂດຍວິສາຫະກິດ ດ້ວຍການປ່ຽນ ຮູບໃຫ້ເປັນຜະລິດຕະພັນກະສິກຳ ຫຼື ຊັບສິນຊີວະພາບອື່ນໆ.
ຜະລິດຕະພັນ ກະສິກຳ agricultural produce	ຜະລິດຕະພັນ ທີ່ໄດ້ເກັບກ່ຽວຈາກຊັບສິນຊີວະພາບຂອງວິສາຫະກິດ.
ການຫັກຄ່າຫຼຸ້ຍຫຼຽນ amortisation	ການຈັດແບ່ງຢ່າງເປັນລະບົບຈຳນວນເງິນຫັກຄ່າຫຼຸ້ຍຫຼຽນຂອງຊັບສິນໃດໜຶ່ງ ບົນພື້ນຖານອາຍຸການໃຊ້ງານຂອງຊັບສິນ ດັ່ງກ່າວ.
ຕົ້ນທຶນຫັກທົດແທນ ຂອງຊັບສິນການ ເງິນ ຫຼື ຫຸ້ນສິນການ ເງິນ amortised cost of a financial asset or financial liability	ຈຳນວນເງິນ ທີ່ຊັບສິນ ຫຼື ຫຸ້ນສິນການເງິນ ໄດ້ຖືກຕີມູນຄ່າໃນເວລາການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີເບື້ອງຕົ້ນ, ຫັກລາຍການ ທົດແທນຕົ້ນທຶນຄືນ, ບວກ ຫຼື ລົບ ການຫັກຄ່າຫຼຸ້ຍຫຼຽນສະສົມ ຕາມວິທີການຄິດໄລ່ດອກເບ້ຍຕົວຈິງ ຂອງຈຳນວນເງິນ ສ່ວນຜິດດ່ຽງ ລະຫວ່າງຈຳນວນເງິນເບື້ອງຕົ້ນ ແລະ ຈຳນວນເງິນເມື່ອຄົບກຳນົດເວລາ ແລະ ຫັກສ່ວນຫຼຸດທ້າງໝົດອອກ (ໂດຍກົງ ຫຼື ຜ່ານບັນຊີກວດແກ້ມູນຄ່າ) ສຳລັບການສູນເສຍມູນຄ່າ ຫຼື ການຮຽກເກັບຄືນບໍ່ໄດ້.
ຊັບສິນ asset	ຊັບພະຍາກອນທີ່ວິສາຫະກິດເປັນຜູ້ຄວບຄຸມ ແລະ ເປັນຜົນຈາກເຫດການຜ່ານມາ ແລະ ຊຶ່ງຄາດວ່າຈາກຊັບສິນດັ່ງກ່າວ ວິສາຫະກິດຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດດ້ານເສດຖະກິດໃນອະນາຄົດ.
ວິສາຫະກິດຂາຮຸ້ນ associate	ວິສາຫະກິດໜຶ່ງ, ລວມທັງວິສາຫະກິດທີ່ບໍ່ໄດ້ຈົດທະບຽນເປັນບໍລິສັດມະຫາຊົນ ເຊັ່ນ ບໍລິສັດຮຸ້ນສ່ວນ ຊຶ່ງໄດ້ຮັບອິດທິ ພົນທີ່ສຳຄັນຈາກຜູ້ລົງທຶນ, ແຕ່ຫາກບໍ່ເປັນບໍລິສັດໃນກຸ່ມ, ທັງບໍ່ມີການລົງທຶນໃນວິສາຫະກິດປະສົມໃດໜຶ່ງ.

ຊັບສິນຊີວະພາບ biological asset	ສັດ ຫຼື ພືດ ທີ່ມີຊີວິດ.
ຄ່າກູ້ຢືມເງິນ borrowing costs	ດອກເບ້ຍ ແລະ ຕົ້ນທຶນອື່ນໆ ທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຈາກການກູ້ຢືມເງິນ ຂອງວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງ.
ທຸລະກິດ business	ກຸ່ມກິດຈະກຳ ແລະ ຊັບສິນ ທີ່ນຳມາດຳເນີນການ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ເພື່ອຈຸດປະສົງໃນການສະໜອງ: (ກ) ຜົນຕອບແທນໃຫ້ແກ່ຜູ້ລົງທຶນ, ຫຼື (ຂ) ຕົ້ນທຶນ ທີ່ຕ່ຳກວ່າໝູ່ ຫຼື ຜົນປະໂຫຍດດ້ານເສດຖະກິດອື່ນ ໂດຍກົງ ແລະ ຕາມອັດຕາສ່ວນໃຫ້ກັບຜູ້ຖືສັນຍາ ຫຼື ຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມ. ໂດຍທົ່ວໄປ, ທຸລະກິດ ປະກອບດ້ວຍວັດຖຸດິບນຳເຂົ້າ, ຜ່ານຂະບວນການ ທີ່ນຳໃຊ້ວັດຖຸດິບເຫຼົ່ານັ້ນ ແລະ ໄດ້ຮັບຜົນຜະລິດ ທີ່ນຳໃຊ້ ຫຼື ຈະຖືກນຳໃຊ້ເພື່ອສ້າງລາຍຮັບ. ຖ້າຫາກມີຄ່ານິຍົມຜ່ານການໂອນກຸ່ມກິດຈະກຳ ແລະ ຊັບສິນ, ກຸ່ມກິດຈະກຳ ແລະ ຊັບສິນທີ່ໄດ້ໂອນນັ້ນໆ ຕ້ອງຖືວ່າເປັນທຸລະກິດ.
ການຄວບ ກິດຈະການ business combination	ການເຕົ້າໂຮມວິສາຫະກິດ ຫຼື ກິດຈະການ ຕ່າງກັນ ເປັນວິສາຫະກິດລາຍງານອັນດຽວ.
ມູນຄ່າໃນບັນຊີ carrying amount	ຈຳນວນເງິນ ຊຶ່ງຊັບສິນ ຫຼື ໜີ້ສິນ ໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ໃນໄລຍະງານຖານະການເງິນ.
ເງິນສົດ cash	ເງິນສົດໃນກຳມື ແລະ ເງິນຝາກກະແສລາຍວັນ.
ສິ່ງທຽບເທົ່າເງິນສົດ cash equivalent	ເງິນລົງທຶນໄລຍະສັ້ນ, ທີ່ມີພາວະຄ່ອງຕົວສູງ ທີ່ປ່ຽນເປັນຈຳນວນເງິນສົດ ໄດ້ງ່າຍດາຍທີ່ສຸດ ແລະ ມີຄວາມສ່ຽງທີ່ບໍ່ສຳຄັນຕໍ່ການປ່ຽນແປງດ້ານມູນຄ່າ.
ກະແສເງິນສົດ cash flows	ກະແສຮັບ ແລະ ກະແສຈ່າຍ ເງິນສົດ ແລະ ສິ່ງທຽບເທົ່າເງິນສົດ.
ໜ່ວຍສ້າງເງິນສົດ cash-generating unit	ກຸ່ມຊັບສິນທີ່ນ້ອຍທີ່ສຸດ ທີ່ສາມາດຈຳແນກໄດ້ ທີ່ສ້າງກະແສຮັບເງິນສົດ ຊຶ່ງບໍ່ຂຶ້ນກັບກະແສຮັບເງິນສົດ ຈາກຊັບສິນ ຫຼື ກຸ່ມຊັບສິນອື່ນໆ.
ລາຍການເຄື່ອນ ໄຫວການຊຳລະ ຕາມຮຸ້ນທີ່ຈ່າຍເປັນ ເງິນສົດ cash-settled share-based payment transactions	ລາຍການເຄື່ອນໄຫວການຊຳລະຕາມຮຸ້ນ, ໃນນັ້ນ ວິສາຫະກິດໄດ້ສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການມາ ຜ່ານການສ້າງໜີ້ສິນນຳຜູ້ສະໜອງສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ ໃນຈຳນວນເງິນທີ່ອີງຕາມລາຄາ (ຫຼື ມູນຄ່າ) ຂອງຮຸ້ນຂອງວິສາຫະກິດ ຫຼື ເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດທຶນເຈົ້າຂອງອື່ນໆຂອງວິສາຫະກິດ.

ການປ່ຽນແປງຕົວເລກຄາດຄະເນປະຕິບັດດ້ານບັນຊີ change in accounting estimate	ການປ່ຽນແປງຕົວເລກຄາດຄະເນປະຕິບັດດ້ານບັນຊີ ແມ່ນການປັບປຸງມູນຄ່າໃນບັນຊີຂອງຊັບສິນ ຫຼື ຫົສິນ, ຫຼື ຈຳນວນເງິນການຊົມໃຊ້ຊັບສິນໃດໜຶ່ງໃນ ເປັນຮອບວຽນປົກກະຕິ, ທີ່ເປັນຜົນມາຈາກການປະເມີນຜົນ ກ່ຽວກັບສະຖານະພາບປັດຈຸບັນ ຂອງຊັບສິນ ແລະ ຫົສິນ, ພ້ອມທັງ ຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ພັນທະໃນອະນາຄົດ ທີ່ຄາດຫວັງໄວ້ ຊຶ່ງຕິດພັນກັບຊັບສິນ ແລະ ຫົສິນດັ່ງກ່າວ. ການປ່ຽນແປງຕົວເລກຄາດຄະເນປະຕິບັດດ້ານບັນຊີ ເປັນຜົນມາຈາກການໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນຂ່າວສານໃໝ່ ຫຼື ການພັດທະນາສິ່ງໃໝ່ ແລະ, ສະນັ້ນ, ຈຶ່ງບໍ່ແມ່ນການກວດແກ້ຂໍ້ຜິດພາດ.
ປະເພດຊັບສິນ class of accounts	ການລວມກຸ່ມຊັບສິນ ທີ່ມີລັກສະນະເນື້ອໃນຄ້າຍຄືກັນ ແລະ ໃຊ້ໃນການດຳເນີນງານຂອງວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງ.
ເອກະສານລາຍງານການເງິນລວມກັນ combined financial statements	ຊຸດເອກະສານລາຍງານການເງິນ ຂອງສອງ ຫຼື ຫຼາຍວິສາຫະກິດທີ່ຄວບຄຸມໂດຍຜູ້ລົງທຶນຜູ້ດຽວ.
ອົງປະກອບຂອງວິສາຫະກິດ component of an entity	ການດຳເນີນງານ ແລະ ກະແສເງິນສົດ ທີ່ສາມາດຈຳແນກໄດ້ຢ່າງຈະແຈ້ງ, ທາງດ້ານການດຳເນີນງານ ແລະ ເພື່ອຈຸດປະສົງດ້ານການລາຍງານການເງິນ, ຈາກພາກສ່ວນທີ່ເຫຼືອຂອງວິສາຫະກິດ.
ເຄື່ອງມືການເງິນປະສົມ compound financial instrument	ເຄື່ອງມືການເງິນທີ່, ຕາມທັດສະນະຂອງຜູ້ອອກເຄື່ອງມື, ມີທັງອົງປະກອບຫົສິນ ແລະອົງປະກອບທຶນເຈົ້າຂອງ.
ເອກະສານລາຍງານການເງິນລວມກິດຈະການ consolidated financial statements	ເອກະສານລາຍງານການເງິນຂອງບໍລິສັດແມ່ ແລະ ບໍລິສັດໃນກຸ່ມ ທີ່ສະເໜີເປັນເອກະສານໃນຖານະທົ່ວໜ່ວຍເສດຖະກິດອັນໜຶ່ງອັນດຽວ.
ສັນຍາການກໍ່ສ້າງ construction contract	ສັນຍາທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນສະເພາະ ສໍາລັບການກໍ່ສ້າງຊັບສິນ ຫຼື ກຸ່ມຊັບສິນທີ່ຕິດພັນກັນຢ່າງສະໝິດແໜ້ນ ຫຼື ອາໄສເຊິ່ງກັນແລະກັນ ທາງດ້ານການອອກແບບ, ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ໜ້າທີ່ການ ຫຼື ເປົ້າໝາຍ ຫຼື ການນໍາໃຊ້ຂັ້ນສຸດທ້າຍ.
ພັນທະແບບປະລິຍາຍ constructive obligation	ພັນທະທີ່ກໍາເນີດຈາກການກະທໍາຂອງວິສາຫະກິດ ຖ້າວ່າ : (ກ) ວິສາຫະກິດໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ພາກສ່ວນອື່ນ ວ່າຕົນເອງຈະມີຄວາມຮັບຜິດຊອບບາງປະການ ຕາມການປະຕິບັດໃນໄລຍະຜ່ານມາ ຈົນຖືເປັນແບບແຜນ ດ້ວຍນະໂຍບາຍທີ່ໄດ້ປະກາດ ຫຼື ຖະແຫຼງການໃນປັດຈຸບັນທີ່ບົ່ງບອກແຈ້ງຢ່າງພຽງພໍ, ແລະ (ຂ) ຜົນຕາມມາຄື ວິສາຫະກິດໄດ້ຕັ້ງຄວາມຄາດຫວັງທີ່ໃຊ້ການໄດ້ກັບພາກສ່ວນອື່ນ ວ່າຕົນເອງຈະແບກຫາບຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ພັນທະດັ່ງກ່າວ.
ຊັບສິນທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນ contingent asset	ຊັບສິນ ທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນ ຈາກເຫດການຜ່ານມາ ແລະ ຊຶ່ງຄວາມມີຈິງຈະໄດ້ຮັບການຢືນຢັນພຽງແຕ່ຈາກການເກີດຂຶ້ນ ຫຼື ບໍ່ເກີດຂຶ້ນ ຂອງໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍເຫດການໃນອະນາຄົດທີ່ບໍ່ແນ່ນອນ ຊຶ່ງບໍ່ຢູ່ໃນການຄວບຄຸມທັງໝົດຂອງວິສາຫະກິດ.

ທີ່ສິນທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນ contingent liability	(ກ) ພັນທະ ທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນ ຈາກເຫດການຜ່ານມາ ແລະ ຊຶ່ງຄວາມມີຈິງຈະໄດ້ຮັບການຍືນຍັນ ພຽງແຕ່ຈາກການເກີດຂຶ້ນ ຫຼື ບໍ່ເກີດຂຶ້ນ ຂອງໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍເຫດການໃນອະນາຄົດທີ່ບໍ່ແນ່ນອນ ບໍ່ຢູ່ໃນການຄວບຄຸມທັງໝົດຂອງວິສາຫະກິດ, ຫຼື (ຂ) ພັນທະໃນປັດຈຸບັນ ທີ່ເກີດຈາກເຫດການຜ່ານມາ, ແຕ່ຫາກບໍ່ໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ, ຍ້ອນວ່າ : (i) ອາດເປັນໄປບໍ່ໄດ້ ທີ່ວ່າວິສາຫະກິດຈະຕ້ອງໄດ້ໂອນຜົນປະໂຫຍດດ້ານເສດຖະກິດໄປເພື່ອເປັນການຊໍາລະສະສາງພັນທະດັ່ງກ່າວ, ຫຼື (ii) ຈຳນວນເງິນພັນທະນັ້ນ ບໍ່ສາມາດຖືກຕີມູນຄ່າ ແບບໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້ຢ່າງພຽງພໍ.
ການຄວບຄຸມ (ວິສາຫະກິດ) control (of an entity)	ສິດອຳນາດໃນການກຳນົດນະໂຍບາຍດ້ານການເງິນ ແລະ ການດຳເນີນງານຂອງວິສາຫະກິດໜຶ່ງ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກກິດຈະກຳຂອງວິສາຫະກິດນັ້ນ.
ອາກອນໃນປັດຈຸບັນ current tax	ຈຳນວນເງິນອາກອນລາຍຮັບຕ້ອງຈ່າຍ (ທີ່ແທນຄືນໄດ້) ບັງກຳໄລຖືກເສຍອາກອນ (ຂາດທຶນອາກອນ) ຂອງຮອບເວລາປັດຈຸບັນ ຫຼື ຂອງຮອບເວລາລາຍງານຜ່ານມາ.
ມີຂ້າມຜ່ານໄປສູ່ FRS ສຳລັບ ວຫຍ date of transition to the FRS for LEs	ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງປີທຳອິດ ຊຶ່ງທົດໜ່ວຍສະເໜີຂໍ້ມູນຂ່າວສານສົມທົບຢ່າງຄົບຖ້ວນ ໂດຍຖືກຕ້ອງຕາມຂໍ້ກຳນົດຂອງມາດຕະຖານການລາຍງານການເງິນ ສຳລັບ ວຫຍ ໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນຊຸດທຳອິດ ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມ FRS ສຳລັບ ວຫຍ.
ອາກອນລໍຖ້າສະສາງ deferred tax	ອາກອນລາຍຮັບຕ້ອງຈ່າຍ (ເກັບຄືນໄດ້) ບັງກຳໄລຖືກເສຍອາກອນ (ຂາດທຶນອາກອນ) ໃນຮອບເວລາລາຍງານໃນອະນາຄົດ ແລະ ທີ່ເກີດຈາກລາຍການເຄື່ອນໄຫວ ຫຼື ເຫດການຜ່ານມາ.
ຊັບສິນອາກອນລໍຖ້າສະສາງ deferred tax assets	ອາກອນລາຍຮັບ ທີ່ຈະເກັບກູ້ຄືນໄດ້ໃນຮອບເວລາລາຍງານໃນອະນາຄົດບັງກຳ : (ກ) ສ່ວນຜິດດ່ຽງຊົ່ວຄາວ ; (ຂ) ຂາດທຶນອາກອນທີ່ບໍ່ໄດ້ນຳໃຊ້ຍົກໄປຫັກຕໍ່; ແລະ (ຄ) ສິນເຊື່ອອາກອນທີ່ບໍ່ໄດ້ນຳໃຊ້ຍົກໄປປະຕິບັດຕໍ່.
ທີ່ສິນອາກອນລໍຖ້າສະສາງ deferred tax liabilities	ອາກອນລາຍຮັບທີ່ຕ້ອງຈ່າຍໃນຮອບເວລາລາຍງານໃນອະນາຄົດ ບັງກຳສ່ວນຜິດດ່ຽງຊົ່ວຄາວ.
ທີ່ສິນຜົນປະໂຫຍດພະນັກງານທີ່ກຳນົດໄວ້ defined benefit liability	ມູນຄ່າປັດຈຸບັນຂອງພັນທະຜົນປະໂຫຍດພະນັກງານທີ່ກຳນົດໄວ້ຕາມມູນຄ່າຍຸຕິທຳ ລົບໃຫ້ມູນຄ່າຍຸຕິທຳ ຂອງຊັບສິນໃນແຜນ (ຖ້າມີ) ໃນມື້ລາຍງານ ຊຶ່ງຈະນຳໃຊ້ໂດຍກົງເພື່ອຊໍາລະສະສາງພັນທະນັ້ນ.

ພັນທະຜົນປະໂຫຍດພະນັກງານທີ່ກຳນົດໄວ້ (ມູນຄ່າປະຈຸບັນຂອງ defined benefit obligation (present value of)	ມູນຄ່າປັດຈຸບັນຂອງເງິນທີ່ຄາດວ່າຈະຊໍາລະໃນອະນາຄົດ, ໂດຍບໍ່ໄດ້ຫັກຊັບສິນ ໃນແຜນຊັບສິນໃດໆອອກ, ທີ່ຕ້ອງການເພື່ອຊໍາລະພັນທະ ອັນເນື່ອງຈາກການຮັບໃຊ້ວຽກງານຜ່ານມາຂອງພະນັກງານໃນຮອບເວລາປັດຈຸບັນ ແລະ ຜ່ານໆມາ.
ແຜນນະໂຍບາຍຄິດໄລ່ຜົນປະໂຫຍດພະນັກງານທີ່ກຳນົດໄວ້ defined benefit plans	ແຜນນະໂຍບາຍຄິດໄລ່ຜົນປະໂຫຍດພະນັກງານຫຼັງອອກການ ທີ່ບໍ່ແມ່ນແຜນສົມທົບເງິນທີ່ກຳນົດໄວ້.
ແຜນສົມທົບເງິນທີ່ກຳນົດໄວ້ defined contribution plans	ແຜນຄິດໄລ່ຜົນປະໂຫຍດພະນັກງານຫຼັງອອກການ ໂດຍອີງຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ວ່າວິສາຫະກິດຈ່າຍເງິນສົມທົບເປັນຈຳນວນເງິນຄົງທີ່ທີ່ກຳນົດໄວ້ ໃຫ້ວິສາຫະກິດໜຶ່ງອີກ (ກອງທຶນ) ແລະ ບໍ່ມີຂໍ້ຜູກພັນທາງກົດໝາຍ ຫຼື ພັນທະແບບປະລິຍາຍ ໃຫ້ຈ່າຍເງິນສົມທົບເພີ່ມຕື່ມ ຫຼື ຊໍາລະເປັນຜົນປະໂຫຍດໂດຍກົງ ແກ່ສະມາຊິກພະນັກງານ ຖ້າວ່າກອງທຶນບໍ່ມີຊັບສິນຫຼາຍພຽງພໍ ເພື່ອຊໍາລະຜົນປະໂຫຍດທັງໝົດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຮັບໃຊ້ຂອງພະນັກງານໃນປັດຈຸບັນ ແລະ ປີຜ່ານໆມາ.
ຈຳນວນເງິນຫັກຄ່າ ຫຼຸ້ຍຫຼຽນ depreciable amount	ຕົ້ນທຶນຂອງຊັບສິນ ຫຼື ຈຳນວນເງິນອື່ນໆທີ່ໃຊ້ແທນຕົ້ນທຶນ (ໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນ), ຫັກມູນຄ່າເສດເຫຼືອອອກ.
ຄ່າຫຼຸ້ຍຫຼຽນ depreciation	ການແບ່ງສ່ວນຈຳນວນເງິນຫັກຄ່າຫຼຸ້ຍຫຼຽນຂອງຊັບສິນ ຢ່າງເປັນລະບົບ ບົນພື້ນຖານອາຍຸການນຳໃຊ້ງານ.
ການຕັດລາຍການ ບັນຊີ derecognition	ການເອົາຊັບສິນ ຫຼື ໜີ້ສິນ ໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ລາຍບັນຊີຜ່ານມາ ອອກຈາກໃບລາຍງານຖານະການເງິນຂອງວິສາຫະກິດ.
ການພັດທະນາ development	ການນຳໃຊ້ຜົນຂອງການຄົ້ນຄ້ວາ ຫຼື ຄວາມຮູ້ອື່ນໆເຂົ້າໃນແຜນການ ຫຼື ອອກແບບເພື່ອແນໃສ່ຜະລິດວັດສະດຸ, ພາຫະນະ, ຜະລິດຕະພັນ, ກຳມະວິທີ, ລະບົບ ຫຼື ການບໍລິການໃໝ່ ທີ່ໄດ້ປັບປຸງໃຫ້ດີຂຶ້ນ ກ່ອນຈະເລີ່ມຕົ້ນຜະລິດເປັນສິນຄ້າ ຫຼື ນຳໃຊ້.
ການດຳເນີນງານທີ່ຢຸດເຊົາ discontinued operation	ອົງປະກອບຂອງວິສາຫະກິດຊຶ່ງຫົວໜ່ວຍໄດ້ຢຸດເຊົາ ຫຼື ຮັກສາໄວ້ເພື່ອຂາຍ, ແລະ (ກ) ເປັນສາຍງານທຸລະກິດທີ່ສຳຄັນ ຫຼື ເຂດພູມສາດທີ່ແຍກອອກຕ່າງຫາກ ຂອງການດຳເນີນງານ ; (ຂ) ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງແຜນການອັນດຽວ ທີ່ປະສານງານກັນ ເພື່ອແຍກອອກຈາກສາຍງານທຸລະກິດທີ່ສຳຄັນ ຫຼື ເຂດພູມສາດທີ່ແຍກອອກຕ່າງຫາກ ຂອງການດຳເນີນງານ, ຫຼື (ຄ) ເປັນບໍລິສັດໃນກຸ່ມ ທີ່ໄດ້ຊື້ສະເພາະ ເພື່ອແນໃສ່ຂາຍອອກຄືນ.

ວິທີການຄິດໄລ່ດອກເບ້ຍຕົວຈິງ effective interest method	ວິທີການຄິດໄລ່ຕົ້ນທຶນທັກທິດແທນຂອງຊັບສິນການເງິນ ຫຼື ໜີ້ສິນການເງິນໃດໜຶ່ງ (ຫຼື ກຸ່ມຊັບສິນການເງິນ ຫຼື ໜີ້ສິນການເງິນ) ແລະ ການຈັດແບ່ງລາຍຮັບດອກເບ້ຍ ຫຼື ລາຍຈ່າຍດອກເບ້ຍ ໃນປີທີ່ກ່ຽວ ຂ້ອງ.
ອັດຕາດອກເບ້ຍຕົວຈິງ effective interest rate	ອັດຕາທີ່ໃຊ້ໃນການຕີມູນຄ່າການຈ່າຍ ຫຼື ຮັບເງິນສົດ ໃນອະນາຄົດ ເປັນມູນຄ່າປັດຈຸບັນ ຕາມອາຍຸການຂອງເຄື່ອງມືການເງິນ ທີ່ໄດ້ຄາດຄະເນໄວ້ ຢ່າງແນ່ນອນ ຫຼື ໃນໄລຍະເວລາສັ້ນກ່ວາ, ຖ້າເໝາະສົມ, ດ້ວຍວິທີເພື່ອໃຫ້ໄດ້ມູນຄ່າໃນບັນຊີຂອງຊັບສິນການເງິນ ຫຼື ໜີ້ສິນການເງິນ.
ປະສິດທິຜົນໃນການຄຸ້ມກັນຄວາມສ່ຽງ effectiveness of a hedge	ລະດັບຊຶ່ງສ່ວນປ່ຽນແປງດ້ານມູນຄ່າຍຸຕິທຳ ຫຼື ກະແສເງິນສົດຂອງລາຍການທີ່ໄດ້ຄຸ້ມກັນຄວາມສ່ຽງ ບ້ວງຄວາມສ່ຽງທີ່ໄດ້ຮັບການຄຸ້ມກັນ ຖືກຫັກຊໍາລະສະສາງໂດຍສ່ວນປ່ຽນແປງດ້ານມູນຄ່າຍຸຕິທຳ ຫຼື ກະແສເງິນສົດຂອງເຄື່ອງມືຄຸ້ມກັນຄວາມສ່ຽງ.
ຜົນປະໂຫຍດຂອງພະນັກງານ employee benefits	ທຸກຮູບແບບສິ່ງຕອບແທນທີ່ວິສາຫະກິດໄດ້ໃຫ້ເປັນການແລກປ່ຽນກັບວຽກງານທີ່ພະນັກງານໄດ້ຮັບໃຊ້.
ທຶນເຈົ້າຂອງ equity	ຜົນປະໂຫຍດທີ່ຍັງເຫຼືອ ໃນຊັບສິນຂອງວິສາຫະກິດພາຍຫຼັງທີ່ໜີ້ສິນທັງໝົດອອກ.
ລາຍການເຄື່ອນໄຫວການຊໍາລະຕາມຮຸ້ນ ທີ່ຈ່າຍເປັນທຶນເຈົ້າຂອງ equity-settled share-based payment transaction	ລາຍການເຄື່ອນໄຫວການຊໍາລະຕາມຮຸ້ນ ຊຶ່ງໃນນັ້ນ ວິສາຫະກິດໄດ້ສົນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການມາ ເປັນສິ່ງຕອບແທນສໍາລັບເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດທຶນເຈົ້າຂອງຂອງວິສາຫະກິດ (ຊຶ່ງລວມມີຮຸ້ນ ຫຼື ສິດທິໃນການຊື້ຮຸ້ນ).
ຂໍ້ຜິດພາດ errors	ການຫຼົງລືມ ຫຼື ການລາຍງານຜິດພາດໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນຂອງວິສາຫະກິດ ທີ່ພົວພັນກັບ ໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍປີການບັນຊີຜ່ານມາ ອັນເນື່ອງມາຈາກການບໍ່ນໍາໃຊ້ ຫຼື ການນໍາໃຊ້ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ກ່ຽວກັບຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້ : (ກ) ທີ່ມີຢູ່ ເວລາເອກະສານລາຍງານການເງິນ ຂອງປີນັ້ນໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ຖືກຈັດພິມ ; ແລະ (ຂ) ຊຶ່ງສາມາດຄາດຫວັງໄດ້ວ່າ ຈະໄດ້ຮັບມາ ຢ່າງສົມເຫດສົມຜົນ ແລະ ໄດ້ມີການຄໍານຶງເຖິງ ເພື່ອສ້າງແລະ ສະເໜີເອກະສານລາຍງານການເງິນດັ່ງກ່າວ.
ລາຍຈ່າຍ expenses	ການຫຼຸດລົງດ້ານຜົນປະໂຫຍດດ້ານເສດຖະກິດ ໃນຮອບເວລາລາຍງານ ໃນຮູບການສູນເສຍ ຫຼື ການຫຼຸດລົງຂອງຊັບສິນ ຫຼື ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງໜີ້ສິນ ຊຶ່ງມີຜົນເຮັດໃຫ້ທຶນເຈົ້າຂອງຫຼຸດລົງ ທີ່ນອກເໜືອການຫຼຸດລົງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການແຈກຢາຍໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນໃນທຶນເຈົ້າຂອງ.
ການນໍາສະເໜີໂດຍຖືກຕ້ອງ fair presentation	ການສະແດງຂໍ້ມູນທີ່ຖືກຕ້ອງ ກ່ຽວກັບຜົນກະທົບຂອງລາຍການເຄື່ອນໄຫວ, ເຫດການ ແລະ ເງື່ອນໄຂອື່ນໆ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມຄໍານິຍາມ ແລະ ເງື່ອນໄຂມາດຕະຖານການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ສໍາລັບຊັບສິນ, ໜີ້ສິນ, ລາຍຮັບ ແລະ ລາຍຈ່າຍ.

ມູນຄ່າຍຸຕິທຳ fair value	ຈຳນວນເງິນຊື້ຊັບສິນໃດໜຶ່ງສາມາດຖືກແລກປ່ຽນ ຫຼື ຊື້ໜີ້ສິນໃດໜຶ່ງອາດຈະຖືກຊຳລະສະສາງ, ຫຼື ເຄື່ອງມືປະເພດທຶນເຈົ້າຂອງທີ່ໄດ້ມາ ສາມາດຖືກແລກປ່ຽນ, ລະຫວ່າງ ພາກສ່ວນທີ່ຮັບຮູ້ ແລະ ເຕັມໃຈ ໃນການແລກປ່ຽນ ພາຍໃຕ້ການແກ້ໄຂແບ່ງປັນກະຕິ.
ມູນຄ່າຍຸຕິທຳລົບຕົ້ນ ທຶນຂາຍ fair value less costs to sell	ແມ່ນຈຳນວນເງິນທີ່ສາມາດໄດ້ຮັບຈາກການຂາຍຊັບສິນໃດໜຶ່ງ ຫຼື ໜ່ວຍສ້າງເງິນສົດ ໃນລາຍການເຄື່ອນໄຫວ ທີ່ໄດ້ດຳເນີນຕາມເງື່ອນໄຂແກ້ໄຂແບ່ງປັນກະຕິ ໃນຂະນະທີ່ທັງສອງຝ່າຍມີຄວາມຮອບຮູ້ ແລະ ເຕັມໃຈໃນການແລກປ່ຽນ, ທັກຕົ້ນທຶນໃນການຂາຍສະສາງອອກ.
ສັນຍາເຊົ່າການເງິນ finance lease	ສັນຍາເຊົ່າ ທີ່ໂອນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດ ເກືອບທັງໝົດ ທີ່ຕິດພັນກັບກຳມະສິດຂອງຊັບສິນໃດໜຶ່ງ. ກຳມະສິດອາດ ຫຼື ບໍ່ອາດຖືກໂອນໄດ້. ສັນຍາເຊົ່າ ທີ່ບໍ່ແມ່ນສັນຍາເຊົ່າການເງິນ ແມ່ນສັນຍາເຊົ່າດຳເນີນງານ.
ຊັບສິນການເງິນ financial asset	ຊັບສິນ ທີ່ເປັນ : (ກ) ເງິນສົດ; (ຂ) ເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດທຶນເຈົ້າຂອງຂອງວິສາຫະກິດອື່ນ ; (ຄ) ສິດທິຕາມສັນຍາ : (i) ໃນການຮັບເງິນສົດ ຫຼື ໜີ້ສິນການເງິນອື່ນ ຈາກວິສາຫະກິດອື່ນ, ຫຼື (ii) ແລກປ່ຽນຊັບສິນ ຫຼື ໜີ້ສິນ ການເງິນ ກັບວິສາຫະກິດອື່ນ ບົນເງື່ອນໄຂທີ່ມີຄວາມອາດສາມາດບົ່ມຊ້ອນໃນການເອື້ອອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃຫ້ແກ່ວິສາຫະກິດນັ້ນ, ຫຼື (ງ) ສັນຍາທີ່ຈະ ຫຼື ອາດຈະສາມາດຊຳລະເປັນເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດທຶນເຈົ້າຂອງ ຂອງວິສາຫະກິດເອງ ແລະ : (i) ຊຶ່ງພາຍໃຕ້ສັນຍາດັ່ງກ່າວ ວິສາຫະກິດ ຈຳຕ້ອງ ຫຼື ອາດຈະຈຳຕ້ອງໄດ້ຮັບເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດທຶນເຈົ້າຂອງ ຂອງວິສາຫະກິດຕົນ ໃນຈຳນວນຜັນແປ, ຫຼື (ii) ຊຶ່ງຈະຖືກ ຫຼື ອາດຈະຖືກຊຳລະແບບອື່ນ ທີ່ບໍ່ແມ່ນການແລກປ່ຽນຈຳນວນເງິນສົດອັນແນ່ນອນ ຫຼື ຊັບສິນການເງິນອື່ນໆ ໃນຈຳນວນຄົງທີ່ຂອງເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດທຶນເຈົ້າຂອງ ຂອງວິສາຫະກິດຕົນ. ເພື່ອຈຸດໝາຍດັ່ງກ່າວ, ເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດທຶນເຈົ້າຂອງ ຂອງວິສາຫະກິດຈະບໍ່ລວມມີເຄື່ອງມືທີ່ປະກອບ ເປັນສັນຍາຮັບ ຫຼື ສົ່ງມອບເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດທຶນເຈົ້າຂອງຂອງວິສາຫະກິດຕົນ ໃນອະນາຄົດ.
ເຄື່ອງມືການເງິນ financial instrument	ສັນຍາທີ່ພາໃຫ້ ຊັບສິນການເງິນ ຂອງວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງ ແລະ ໜີ້ສິນການເງິນ ຫຼື ເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດທຶນເຈົ້າຂອງ ຂອງວິສາຫະກິດໜຶ່ງອີກ ເພີ່ມຂຶ້ນ.
ໜີ້ສິນການເງິນ financial liabilities	ໜີ້ສິນ ທີ່ເປັນ : (ກ) ພັນທະຕາມສັນຍາ : (i) ທີ່ຈະມອບເງິນສົດ ຫຼື ຊັບສິນການເງິນໃດໜຶ່ງ ໃຫ້ວິສາຫະກິດໜຶ່ງອີກ, ຫຼື (ii) ທີ່ຈະແລກປ່ຽນຊັບສິນ ຫຼື ໜີ້ສິນການເງິນ ກັບວິສາຫະກິດອື່ນ ບົນເງື່ອນໄຂທີ່ບໍ່ມີຄວາມອາດສາມາດບົ່ມຊ້ອນໃນການເອື້ອອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃຫ້ແກ່ວິສາຫະກິດນັ້ນ ຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ບໍ່ເອື້ອອຳນວຍສຳລັບວິສາຫະກິດ; ຫຼື (ຂ) ສັນຍາທີ່ຈະ ຫຼື ອາດຈະສາມາດຊຳລະເປັນເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດທຶນເຈົ້າຂອງຂອງວິສາຫະກິດເອງ ແລະ : (i) ຊຶ່ງພາຍໃຕ້ສັນຍາດັ່ງກ່າວ ວິສາຫະກິດຈຳຕ້ອງ ຫຼື ອາດຈະຈຳຕ້ອງໄດ້ໃຫ້ເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດທຶນເຈົ້າຂອງ ຂອງວິສາຫະກິດຕົນ ໃນຈຳນວນຜັນແປ; ຫຼື (ii) ຊຶ່ງຈະຖືກ ຫຼື ອາດຈະຖືກຊຳລະແບບອື່ນ ທີ່ບໍ່ແມ່ນການແລກປ່ຽນຈຳນວນເງິນສົດອັນແນ່ນອນ ຫຼື ຊັບສິນການເງິນອື່ນໆ ໃນຈຳນວນຄົງທີ່ຂອງເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດທຶນເຈົ້າຂອງ ຂອງວິສາຫະກິດຕົນ.

ກິດຕິນ. ເພື່ອຈຸດໝາຍດັ່ງກ່າວ, ເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດທຶນເຈົ້າຂອງ ຂອງວິສາຫະກິດຈະບໍ່ລວມມີເຄື່ອງມືທີ່ປະກອບ ເປັນສັນຍາຮັບ ຫຼື ສົ່ງມອບເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດທຶນເຈົ້າຂອງຂອງວິສາຫະກິດຕິນ ໃນອະນາຄົດ.

ຖານະການເງິນ financial position	ສາຍພົວພັນ ລະຫວ່າງ ຊັບສິນ, ຫົນສິນ ແລະ ທຶນເຈົ້າຂອງວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງ ໃນວັນເວລາໃດໜຶ່ງສະເພາະ ດັ່ງທີ່ໄດ້ສະເໜີໃນໃບລາຍງານຖານະການເງິນ.
ມາດຕະຖານການ ລາຍງານການເງິນ ສໍາລັບ ວິສາຫະກິດ ທີ່ບໍ່ຮັບໃຊ້ຜົນປະ ໂຫຍດສາທາ ລະນະ Financial Reporting Standards for non-Public Interest Enterprises	ມາດຕະຖານການລາຍງານການເງິນ ທີ່ຖືກປັບມາຈາກ ມາດຕະຖານສາກົນດ້ານການລາຍງານການເງິນ ສໍາລັບວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍແລະກາງ (IFRS ສໍາລັບ ວນກ) ເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບວິສາຫະກິດທີ່ບໍ່ຮັບໃຊ້ຜົນປະໂຫຍດສາທາລະນະ ທີ່ປະກອບດ້ວຍວິສາຫະກິດຂະໜາດໃຫຍ່ (ວຫຍ) ແລະ ວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍແລະກາງ (ວນກ)
ເອກະສານລາຍງານ ການເງິນ financial statements	ການສະເໜີຢ່າງເປັນລະບົບ ກ່ຽວກັບຖານະການເງິນ, ຜົນການດໍາເນີນງານດ້ານການເງິນ ແລະ ກະແສເງິນສົດ ຂອງວິສາຫະກິດ.
ກິດຈະກຳປະກອບ ທຶນ financing activities	ກິດຈະກຳທີ່ກໍາເນີດຈາກການປ່ຽນແປງດ້ານຂະໜາດ ແລະ ສ່ວນປະກອບຂອງທຶນເຈົ້າຂອງ ແລະ ເງິນກູ້ຢືມຂອງວິສາຫະກິດ.
ຂໍ້ຮຽກມັດຂາດຕົວ firm commitment	ສັນຍາຮຽກມັດ ເພື່ອແນໃສ່ແລກປ່ຽນຊັບພະຍາກອນຕາມຈຳນວນ, ລາຄາ, ແລະ ວັນທີ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ສໍາລັບອະນາຄົດ.
ຜູ້ຮັບຮອງນໍາໃຊ້ FRS ສໍາລັບ ວຫຍ ຄັ້ງທຳອິດ first-time adopter of the FRS for LEs	ວິສາຫະກິດທີ່ສະເໜີເອກະສານລາຍງານການເງິນປະຈຳປີສະບັບທຳອິດ ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມ FRS ສໍາລັບ ວຫຍ.
ລາຍການເຄື່ອນ ໄຫວຄາດຄະເນ forecast transaction	ລາຍການເຄື່ອນໄຫວໃນອະນາຄົດ ທີ່ບໍ່ເປັນຂໍ້ຮຽກມັດ ແຕ່ໄດ້ຄາດຄະເນໄວ້.
ມາດຕະຖານສາກົນ ດ້ານການລາຍງານ ການເງິນເຕັມສ່ວນ full IFRSs	ມາດຕະຖານສາກົນດ້ານການລາຍງານການເງິນ (IFRSs) ທີ່ບໍ່ແມ່ນ IFRS ສໍາລັບ ວນກ.

ສະກຸນເງິນທີ່ໃຊ້ໃນ ການດຳເນີນງານ functional Currency	ສະກຸນເງິນຕາທີ່ໃຊ້ໃນສະພາບແວດລ້ອມຕົ້ນຕໍທາງດ້ານເສດຖະກິດ ຊຶ່ງວິສາຫະກິດດຳເນີນງານຢູ່.
ການສ້າງກອງທຶນ (ຜົນປະໂຫຍດ ພະນັກງານຫຼັງອອກ ການ) funding (of post- employment benefits)	ເງິນສົມທົບທີ່ວິສາຫະກິດ ຫຼື ບາງຄັ້ງ ພະນັກງານຂອງວິສາຫະກິດ ໄດ້ໂອນເຂົ້າວິສາຫະກິດ ຫຼື ກອງທຶນໃດໜຶ່ງ ທີ່ ແຍກຕ່າງຫາກຈາກວິສາຫະກິດລາຍງານຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ແລະ ຈາກກອງທຶນດັ່ງກ່າວ ມີການເບີກຈ່າຍຜົນ ປະໂຫຍດໃຫ້ພະນັກງານ.
ສ່ວນໄດ້ gains	ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຜົນປະໂຫຍດດ້ານເສດຖະກິດ ໃນຮອບເວລາລາຍງານ ທີ່ກົງກັບຄຳນິຍາມ ກ່ຽວກັບລາຍຮັບ ແຕ່ ຫາກບໍ່ແມ່ນລາຍໄດ້.
ເອກະສານລາຍງານ ເງິນເພື່ອຈຸດປະສົງ ນຳໃຊ້ທົ່ວໄປ general purpose financial statements	ເອກະສານລາຍງານການເງິນ ທີ່ແນໃສ່ຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການດ້ານຂໍ້ມູນຂ່າວສານການເງິນທົ່ວໄປຂອງຜູ້ນຳໃຊ້ ຢ່າງກວ້າງຂວາງ ຊຶ່ງບໍ່ຢູ່ໃນຖານະຮຽກຮ້ອງເອົາບົດລາຍງານການເງິນ ທີ່ບັບໃສ່ຄວາມຕ້ອງການຂໍ້ມູນຂ່າວສານສະ ເພາະຂອງຕົນເອງໄດ້.
ຄວາມສືບເນື່ອງໃນ ການດຳເນີນທຸລະ ກິດ going concern	ວິສາຫະກິດມີຄວາມສືບເນື່ອງໃນການດຳເນີນທຸລະກິດ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າຄະນະບໍລິຫານມີເຈດຈຳນົງຊຳລະສະສາງ ວິ ສາຫະກິດ ຫຼື ຢຸດຕິລາຍການເຄື່ອນໄຫວ, ຫຼື ບໍ່ມີທາງເລືອກທີ່ເປັນໄປໄດ້ແຕ່ຫາກຕ້ອງດຳເນີນການຄືແນວນັ້ນ.
ຄ່ານິຍົມ goodwill	ຜົນປະໂຫຍດດ້ານເສດຖະກິດໃນອະນາຄົດທີ່ກຳເນີດຈາກຊັບສິນ ທີ່ບໍ່ສາມາດຈຳແນກເປັນແຕ່ລະລາຍ ແລະ ຖືກຮັບຮູ້ ລາຍການປັນຊີຕ່າງຫາກໄດ້.
ເງິນຊ່ວຍໜູນຂອງ ລັດຖະບານ government grant	ການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງລັດ ໃນຮູບການໂອນຊັບພະຍາກອນໃຫ້ວິສາຫະກິດໜຶ່ງ ໂດຍການທົດແທນກັບຜົນການປະຕິບັດ ງານຜ່ານມາ ຫຼື ໃນອະນາຄົດທີ່ວິສາຫະກິດໄດ້ ແລະ ຈະປະຕິບັດໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມເງື່ອນໄຂສະເພາະທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ ກິດຈະກຳດຳເນີນງານຂອງວິສາຫະກິດ.
ວັນທີມອບສິດ grant date	ມື້ຊຶ່ງວິສາຫະກິດ ແລະ ຝ່າຍອື່ນ (ລວມທັງພະນັກງານ) ຍິນຍອມຮັບສັນຍາທີ່ມີການເບີກຈ່າຍເງິນຕາມ ຮຸ້ນ, ໝາຍເຖິງ ມື້ຊຶ່ງວິສາຫະກິດ ແລະ ຄູ່ສັນຍາມີຄວາມເຂົ້າໃຈເປັນເອກະພາບ ກ່ຽວກັບຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ເງື່ອນໄຂຂອງສັນຍາ. ໃນວັນ ທີມອບສິດ, ວິສາຫະກິດອະນຸມັດໃຫ້ຄູ່ສັນຍາໄດ້ຮັບເງິນສົດ, ຊັບສິນ ອື່ນໆ ຫຼື ເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດທຶນເຈົ້າຂອງ ຂອງວິສາຫະກິດ, ວ່າແຕ່ໄດ້ຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ກຳນົດໄວ້ກ່ຽວກັບສິດທິທີ່ໄດ້ຮັບ, ຖ້າມີ. ຖ້າວ່າສັນຍາດັ່ງກ່າວຕ້ອງປະຕິ ບັດຕາມຂະບວນການອະນຸມັດ (ເຊັ່ນໂດຍຜູ້ຖືຮຸ້ນ), ວັນທີມອບສິດນັ້ນ ຈະແມ່ນມື້ທີ່ໄດ້ຮັບການອະນຸມັດ.
ເງິນລົງທຶນລວມໃນ ສັນຍາເຊົ່າ gross investment in a lease	ຜົນລວມຂອງ: (ກ) ການຊຳລະຄ່າເຊົ່າຕ່ຳສຸດ ຊຶ່ງຜູ້ໃຫ້ເຊົ່າຈະຕ້ອງຮັບ ບົນພື້ນຖານສັນຍາເຊົ່າການເງິນ, ແລະ (ຂ) ມູນຄ່າເສດເຫຼືອ ທີ່ບໍ່ມີການຄ້າປະກັນ ທີ່ສະສົມ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ໃຫ້ເຊົ່າ.
ກຸ່ມບໍລິສັດ group	ບໍລິສັດແມ່ ແລະ ບໍລິສັດໃນກຸ່ມທັງໝົດ ຂອງບໍລິສັດແມ່ດັ່ງກ່າວ.

**ລາຍການທີ່ໄດ້ຄຸ້ມ
ກັນຄວາມສ່ຽງ
hedged item**

ສໍາລັບວັດຖຸປະສົງ ຂອງການບັນຊີຄຸ້ມກັນຄວາມສ່ຽງພິເສດ ຕາມໝວດ 12 ຂອງມາດຕະຖານສະບັບນີ້, ລາຍການທີ່ໄດ້ຄຸ້ມກັນຄວາມສ່ຽງ ແມ່ນ:

- (ກ) ຄວາມສ່ຽງໃນອັດຕາດອກເບ້ຍຂອງເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດໜີ້ ທີ່ຖືກຕີມູນຄ່າຕາມຕົ້ນທຶນທັກທິດແທນ;
- (ຂ) ຄວາມສ່ຽງຈາກການແລກປ່ຽນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ຫຼື ອັດຕາດອກເບ້ຍ ໃນຂໍ້ຜູກມັດຂາດຕົວ ຫຼື ລາຍການເຄື່ອນໄຫວຄາດຄະເນທີ່ເປັນໄປໄດ້ຢ່າງສູງ ;
- (ຄ) ຄວາມສ່ຽງດ້ານລາຄາຂອງສິນຄ້າ ຊຶ່ງວິສາຫະກິດຮັກສາໄວ້, ຫຼື ໃນຂໍ້ຜູກມັດຂາດຕົວ, ຫຼື ໃນລາຍການເຄື່ອນໄຫວຄາດຄະເນທີ່ເປັນໄປໄດ້ສູງ ເພື່ອຊື້ ຫຼື ຂາຍສິນຄ້າໃດໜຶ່ງ; ຫຼື
- (ງ) ຄວາມສ່ຽງຈາກການແລກປ່ຽນເງິນຕາຕ່າງປະເທດຂອງໂຄງການລົງທຶນສຸດທິໃນກິດຈະການຢູ່ຕ່າງປະເທດ.

**ເຄື່ອງມືຄຸ້ມກັນ
ຄວາມສ່ຽງ
hedging
instrument**

ສໍາລັບວັດຖຸປະສົງ ຂອງການບັນຊີຄຸ້ມກັນຄວາມສ່ຽງພິເສດ ຕາມໝວດ 12 ຂອງມາດຕະຖານສະບັບ ນີ້, ເຄື່ອງມືຄຸ້ມກັນຄວາມສ່ຽງ ໝາຍເຖິງເຄື່ອງມືການເງິນ ທີ່ຕອບສະໜອງຕາມທຸກເງື່ອນໄຂດັ່ງລຸ່ມນີ້ :

- (ກ) ຕ້ອງເປັນສັນຍາແລກປ່ຽນອັດຕາດອກເບ້ຍ, ສັນຍາແລກປ່ຽນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ, ສັນຍາແລກປ່ຽນເງິນຕາຕ່າງປະເທດລ່ວງໜ້າ ຫຼື ສັນຍາແລກປ່ຽນສິນຄ້າລ່ວງໜ້າ, ຊຶ່ງຄາດວ່າຈະມີປະສິດທິພາບສູງເພື່ອການຫັກຊໍາລະສະສາງຕໍ່ຄວາມສ່ຽງທີ່ໄດ້ຈຳແນກໄວ້ໃນວັກ 12.17 ຊຶ່ງຖືວ່າເປັນຄວາມສ່ຽງທີ່ໄດ້ຮັບການຄຸ້ມກັນ.
- (ຂ) ຕ້ອງມີພາກສ່ວນພາຍນອກວິສາຫະກິດລາຍງານ (ເຊັ່ນ ພາກສ່ວນທີ່ຢູ່ພາຍນອກກຸ່ມ, ພາກສ່ວນງານ ຫຼື ແຕ່ລະວິສາຫະກິດທີ່ພວມລາຍງານ).
- (ຄ) ຈຳນວນເງິນອ້າງອີງໃນສັນຍາ ເທົ່າກັບ ຈຳນວນເງິນທີ່ຖືກກຳນົດຈາກເງິນຕົ້ນທຶນກູ້ຢືມ ຫຼື ໃນສັນຍາກ່ຽວກັບລາຍການທີ່ໄດ້ຄຸ້ມກັນຄວາມສ່ຽງ.
- (ງ) ມີມືຄົບອາຍຸການທີ່ບໍ່ແມ່ນພາຍຫຼັງ
 - (i) ມືຄົບອາຍຸການຂອງເຄື່ອງມືການເງິນທີ່ໄດ້ຄໍ້າປະກັນ,
 - (ii) ການຄາດຄະເນຊໍາລະເງິນບ້ວງຂໍ້ຜູກພັນຊື້ ຫຼື ຂາຍສິນຄ້າ, ຫຼື
 - (iii) ການເກີດຂຶ້ນຂອງລາຍການເຄື່ອນໄຫວທີ່ຄາດວ່າເປັນໄປໄດ້ຢ່າງສູງ ກ່ຽວກັບເງິນ ຕາຕ່າງປະເທດ ຫຼື ສິນຄ້າທີ່ໄດ້ຄຸ້ມກັນ.
- (ຈ) ບໍ່ມີຂໍ້ກຳນົດໃດໆໃນສັນຍາ ກ່ຽວກັບລາຍຈ່າຍງ່າຍໆລ່ວງໜ້າ, ການຍົກເລີກສັນຍາກ່ອນກຳນົດ ຫຼື ການຕໍ່ອາຍຸສັນຍາ

ວິສາຫະກິດທີ່ເລືອກນຳໃຊ້ IAS 39 ໃນການລົງບັນຊີເຄື່ອງມືການເງິນ ຕ້ອງນຳໃຊ້ຄຳນິຍາມ ກ່ຽວກັບ ເຄື່ອງມືຄຸ້ມກັນຄວາມສ່ຽງໃນມາດຕະຖານດັ່ງກ່າວນັ້ນ ແຕ່ຫາກບໍ່ແມ່ນຄຳນິຍາມນີ້.

**ເປັນໄປໄດ້ຢ່າງສູງ
highly probable**

ມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນສູງ ຫຼາຍກວ່າ ອາດເປັນໄປໄດ້.

**ມາດຕະຖານສາກົນ
ດ້ານການລາຍງານ
ການເງິນສໍາລັບວິ
ສາຫະກິດຂະໜາດ
ນ້ອຍແລະກາງ
IFRS for SMEs**

ມາດຕະຖານສາກົນດ້ານການລາຍງານການເງິນສໍາລັບວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ກາງ ທີ່ສະພາມາດຕະຖານສາກົນ ໄດ້ຮັບຮອງໃນເດືອນກໍລະກົດ 2009.

**ຂາດທຶນຈາກການ
ສູນເສຍມູນຄ່າ
impairment loss**

ຈຳນວນເງິນຊຶ່ງມູນຄ່າໃນບັນຊີຂອງຊັບສິນ ເກີນ

- (ກ) ໃນກໍລະນີເຄື່ອງໃນສາງ, ລາຄາຂາຍ ທັກຕົ້ນທຶນໃນການຜະລິດສິນຄ້າໃຫ້ສໍາເລັດຮູບ ແລະ ໃນການຂາຍອອກ ຫຼື

	(ຂ) ໃນກໍລະນີຊັບສິນອື່ນໆ, ມູນຄ່າຍຸຕິທຳລົບຕົ້ນທຶນຂາຍ.
ທີ່ປະຕິບັດບໍ່ໄດ້ impracticable	ຂໍ້ກຳນົດທີ່ວິສາຫະກິດບໍ່ສາມາດນຳໄປປະຕິບັດໄດ້ ເຖິງວ່າວິສາຫະກິດໄດ້ໃຊ້ຄວາມພະຍາຍາມຢ່າງສົມເຫດສົມຜົນ ທຸກວິທີທາງເພື່ອນຳໄປປະຕິບັດ.
ອັດຕາດອກເບ້ຍ	ອັດຕາດອກເບ້ຍຄາດຄະເນ ແມ່ນອັດຕາທີ່ຄິດໄລ່ງ່າຍກ່ວາໝູ່ ລະຫວ່າງ:
ຄາດຄະເນ imputed rate of interest	(ກ) ອັດຕາທີ່ນຳໃຊ້ສຳລັບເຄື່ອງມືທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ທີ່ມາຈາກຜູ້ອອກເຄື່ອງມື ທີ່ມີການຈັດລະດັບຄວາມເຊື່ອຖືຄ້າຍຄືກັນ, ຫຼື (ຂ) ອັດຕາດອກເບ້ຍທີ່ຊ່ວຍໃຫ້ມູນຄ່າໃນນາມຂອງເຄື່ອງມືເທົ່າກັບລາຄາຂາຍຊຳລະພ້ອມໃນປັດຈຸບັນຂອງສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ
ລາຍຮັບ income	ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຜົນປະໂຫຍດດ້ານເສດຖະກິດ ໃນຮອບເວລາລາຍງານ, ໃນຮູບການໄດ້ຮັບ ຫຼື ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຊັບສິນ ຫຼື ການຫຼຸດລົງຂອງໜີ້ສິນ ຊຶ່ງເປັນຜົນເຮັດໃຫ້ທຶນເຈົ້າຂອງເພີ່ມຂຶ້ນ ທີ່ນອກເໜືອການເພີ່ມຂຶ້ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການປະກອບສ່ວນໃນຂອງຜູ້ລົງທຶນໃນທຶນເຈົ້າຂອງ.
ໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບ income statement	ເອກະສານລາຍງານການເງິນ ທີ່ສະແດງເຖິງທຸກລາຍການ ລາຍຮັບ ແລະ ລາຍຈ່າຍທີ່ໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີໃນຮອບເວລາລາຍງານ, ຍົກເວັ້ນລາຍການຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມອື່ນໆ.
ອາກອນລາຍຮັບ income tax	ທຸກອາກອນພາຍໃນປະເທດ ແລະ ຢູ່ຕ່າງປະເທດ ທີ່ອີງໃສ່ຖານກຳໄລຖືກເສຍອາກອນ. ອາກອນລາຍຮັບ ຍັງລວມມີບັນດາອາກອນ ເຊັ່ນອາກອນຫັກຢູ່ຕົ້ນທາງ ຊຶ່ງບໍລິສັດໃນກຸ່ມ, ວິສາຫະກິດຂາຮຸ້ນ ຫຼື ວິສາຫະກິດປະສົມຕ້ອງຈ່າຍໃນການແຈກຢາຍເງິນກຳໄລໃຫ້ແກ່ວິສາຫະກິດລາຍງານ.
ສັນຍາປະກັນໄພ insurance contract	ສັນຍາຊຶ່ງຝ່າຍໜຶ່ງ (ຜູ້ຮັບປະກັນໄພ) ຍອມຮັບເອົາຄວາມສ່ຽງດ້ານການປະກັນໄພທີ່ສຳຄັນຂອງອີກຝ່າຍໜຶ່ງ (ຜູ້ເອົາປະກັນໄພ) ໂດຍຕົກລົງຈະຈ່າຍເງິນປະກັນໄພໃຫ້ຜູ້ເອົາປະກັນໄພ ຖ້າວ່າເຫດການໃນອະນາຄົດທີ່ບໍ່ແນ່ນອນທີ່ກຳນົດໄວ້ (ເຫດການທີ່ໄດ້ປະກັນ) ມີຜົນກະທົບແບບບໍ່ເອື້ອອຳນວຍຕໍ່ຜູ້ເອົາປະກັນໄພ.
ຊັບສົມບັດຄົງທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນ intangible assets	ຊັບສິນທີ່ບໍ່ເປັນເງິນ ທີ່ຈຳແນກໄດ້ໂດຍບໍ່ມີເນື້ອແທ້ຕົວຈິງ. ຊັບສິນດັ່ງກ່າວຈຳແນກໄດ້ ເມື່ອ : (ກ) ຊັບສິນດັ່ງກ່າວແຍກຈາກກັນໄດ້, ໝາຍຄວາມວ່າສາມາດແຍກ ຫຼື ຕັດແຍກອອກຈາກວິສາຫະກິດ ແລະ ຂາຍ, ໂອນ, ໃຫ້ນຳໃຊ້ຕາມການອະນຸຍາດ, ໃຫ້ເຊົ່າ ຫຼື ແລກປ່ຽນ, ຫຼື ຕາມຮູບແບບສ່ວນບຸກຄົນ, ຫຼື ໃນຂອບເຂດຂອງສັນຍາ, ຫຼື ມີຊັບສິນ ຫຼື ໜີ້ສິນ ທີ່ກ່ຽວ ຂ້ອງ; ຫຼື (ຂ) ຊັບສິນດັ່ງກ່າວເກີດຈາກສິດທິຕາມສັນຍາ ຫຼື ສິດທິຕາມກົດໝາຍອື່ນໆ, ໂດຍບໍ່ຕ້ອງຄຳນຶງວ່າສິດທິດັ່ງກ່າວ ຈະໂອນໃຫ້ກັນໄດ້ ຫຼືບໍ່ກໍຕາມ ຫຼື ຈະແຍກອອກຈາກວິສາຫະກິດ ຫຼື ແຍກອອກຈາກສິດທິ ແລະ ພັນທະອື່ນໆ.
ອັດຕາດອກເບ້ຍທີ່ບໍ່ກຳນົດແຈ້ງໃນສັນຍາເຊົ່າ interest rate implicate in the lease	ອັດຕາການຕີມູນຄ່າເປັນມູນຄ່າປັດຈຸບັນທີ່, ເວລາເລີ່ມຕົ້ນປະຕິບັດສັນຍາເຊົ່າ, ເຮັດໃຫ້ຜົນລວມຂອງມູນຄ່າປັດຈຸບັນຂອງ (ກ) ການຊຳລະຄ່າເຊົ່າຕ່ຳສຸດ ແລະ (ຂ) ມູນຄ່າເສດເຫຼືອທີ່ບໍ່ມີການຄຳປະກັນ ເທົ່າກັບ ລວມຍອດຈຳນວນເງິນ (1) ຂອງມູນຄ່າຍຸຕິທຳຂອງຊັບສິນທີ່ໄດ້ເຊົ່າ ແລະ (2) ຕົ້ນທຶນທາງກົງເບື້ອງຕົ້ນຂອງຜູ້ໃຫ້ເຊົ່າ.

ບົດລາຍງານການເງິນກາງປີ interim financial report	ບົດລາຍງານການເງິນ ທີ່ມີເອກະສານລາຍງານການເງິນຄົບຊຸດ ແລະ ຊຸດເອກະສານລາຍງານການເງິນແບບສະຫຼຸບ ຫຍໍ້ ສໍາລັບຮອບເວລາກາງປີ.
ຮອບເວລາກາງປີ interim period	ຮອບເວລາລາຍງານການເງິນ ທີ່ສັ້ນກ່ວາປີການເງິນເຕັມສ່ວນ.
ມາດຕະຖານສາກົນດ້ານການລາຍງານການເງິນ International Financial Reporting Standards (IFRS)	ມາດຕະຖານ ແລະ ບົດຕີຄວາມໝາຍທີ່ສະພາມາດຕະຖານສາກົນດ້ານການບັນຊີ (IASB) ໄດ້ຮັບຮອງເອົາ. ໃນນັ້ນ ລວມມີ : (ກ) ມາດຕະຖານສາກົນດ້ານການລາຍງານການເງິນ ; (ຂ) ມາດຕະຖານສາກົນດ້ານບັນຊີ ; ແລະ (ຄ) ບົດຕີຄວາມໝາຍ ທີ່ຄະນະກຳມະການຕີຄວາມໝາຍມາດຕະຖານສາກົນດ້ານການລາຍງານການເງິນ (IFRIC) ຫຼື ອະດີດ ຄະນະກຳມະການປະຈຳກຸ່ມກັບການຕີຄວາມໝາຍ (SIC) ໄດ້ສ້າງຂຶ້ນ.
ມູນຄ່າໃນຕົວ intrinsic value	ສ່ວນຜິດດຸ່ງງ່າລະຫວ່າງ ມູນຄ່າຍຸຕິທຳຂອງຮຸ້ນ ຊຶ່ງຄູ່ສັນຍາມີສິດທິ (ທັງທີ່ມີ ຫຼື ບໍ່ມີເງື່ອນໄຂ) ຖືຮຸ້ນ ຫຼື ມີສິດທິທີ່ຈະໄດ້ຮັບຮຸ້ນ, ແລະ ລາຄາ (ຖ້າມີ) ຊຶ່ງຄູ່ສັນຍາຈຳຕ້ອງ (ຫຼື ຈະ) ໄດ້ຊຳລະຄ່າຮຸ້ນດັ່ງກ່າວ. ຕົວຢ່າງສິດທິໃນການຊື້ຮຸ້ນ ທີ່ລາຄາໃຊ້ສິດ ເທົ່າກັບ 15 KKip, ໃນຂະນະທີ່ຮຸ້ນ ມີມູນຄ່າຍຸຕິທຳເທົ່າກັບ 20 KKip ມູນຄ່າໃນຕົວ ເທົ່າກັບ 5 KKip.
ເຄື່ອງໃນສາງ inventories	ຊັບສິນ : (ກ) ຮັກສາໄວ້ເພື່ອຂາຍໃນການດຳເນີນທຸລະກິດປົກກະຕິ; (ຂ) ທີ່ພວມຜະລິດເພື່ອຂາຍ ; ຫຼື (ຄ) ໃນຮູບແບບວັດຖຸດິບ ຫຼື ວັດຖຸປະກອບທີ່ຕ້ອງໄດ້ຊົມໃຊ້ໃນຂະບວນການຜະລິດ ຫຼື ການສະໜອງການບໍລິການ.
ກິດຈະກຳການລົງທຶນ investing activities	ການຊື້ ແລະ ຂາຍ ຊັບສິນໄລຍະຍາວ ແລະ ເງິນລົງທຶນອື່ນໆ ທີ່ບໍ່ລວມຢູ່ໃນສິ່ງທຽບເທົ່າເງິນສົດ.
ອະສັງຫາລິມະຊັບເພື່ອການລົງທຶນ investment property	ອະສັງຫາລິມະຊັບ (ທີ່ດິນ ຫຼື ສິ່ງປຸກສ້າງ - ຫຼື ພາກສ່ວນໜຶ່ງຂອງສິ່ງປຸກສ້າງ - ຫຼື ທັງສອງອັນ) ຊຶ່ງເຈົ້າຂອງ ຫຼື ຜູ້ເຊົ່າຮັກສາໄວ້ ພາຍໃຕ້ສັນຍາເຊົ່າການເງິນເພື່ອເກັບຄ່າເຊົ່າ ຫຼື ເພື່ອເພີ່ມຄ່າຂອງທຶນ ຫຼື ທັງສອງ, ແທນທີ່ຈະ : (ກ) ນຳໃຊ້ໃນການຜະລິດ ຫຼື ໃນການສະໜອງສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ ຫຼື ເພື່ອເປົ້າໝາຍທາງດ້ານບໍລິຫານ ; ຫຼື (ຂ) ຂາຍອອກໃນການດຳເນີນທຸລະກິດປົກກະຕິ.
ການຄວບຄຸມຮ່ວມກັນ joint control	ການມີສ່ວນຮ່ວມໃນຄວບຄຸມກິດຈະການເສດຖະກິດໃດໜຶ່ງ ຕາມສັນຍາທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນໄວ້ ແລະ ມີໄດ້ ກໍຕໍ່ເນື່ອ ການຕັດສິນບັນຫາດ້ານຍຸດທະສາດການເງິນ ແລະ ທຸລະກິດ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບກິດຈະການ ຕ້ອງການການຕົກລົງເຫັນດີຢ່າງເປັນເອກະສັນຂອງບັນດາຝ່າຍທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມໃນຄວບຄຸມຮ່ວມກັນ (ຜູ້ຮ່ວມປະກອບການ).
ວິສາຫະກິດປະສົມ joint venture	ຂໍ້ຕົກລົງໃນສັນຍາຊຶ່ງສອງ ຫຼື ຫຼາຍຝ່າຍ ຕົກລົງດຳເນີນກິດຈະການເສດຖະກິດພາຍໃຕ້ການຄວບຄຸມຮ່ວມກັນ. ວິສາຫະກິດປະສົມ ສາມາດມີຮູບແບບຂອງກິດຈະການທີ່ຄວບຄຸມຮ່ວມກັນ, ຊັບສິນທີ່ຄວບຄຸມຮ່ວມກັນ ຫຼື ວິສາຫະກິດທີ່ຄວບຄຸມຮ່ວມກັນ.

ວິສາຫະກິດທີ່ຄວບຄຸມຮ່ວມກັນ jointly controlled enterprise	ວິສາຫະກິດປະສົມທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການສ້າງຕັ້ງບໍລິສັດ, ບໍລິສັດຮຸ້ນສ່ວນ ຫຼື ວິສາຫະກິດອື່ນຊຶ່ງຜູ້ຮ່ວມປະກອບການແຕ່ລະຄົນມີຜົນປະໂຫຍດນຳ. ວິສາຫະກິດເຄື່ອນໄຫວແບບດຽວກັນກັບວິສາຫະກິດອື່ນໆ, ຍົກເວັ້ນກໍລະນີທີ່ວ່າຂໍ້ຕົກລົງໃນສັນຍາທີ່ໄດ້ເຊັນກັນລະຫວ່າງ ຜູ້ຮ່ວມປະກອບການ ໄດ້ກຳນົດການຄວບຄຸມຮ່ວມກັນ ຕໍ່ການເຄື່ອນໄຫວເສດຖະກິດຂອງວິສາຫະກິດ.
ວິສາຫະກິດຂະໜາດໃຫຍ່ large-sized enterprises ສັນຍາເຊົ່າ lease	ວິສາຫະກິດທີ່ບໍ່ຮັບໃຊ້ຜົນປະໂຫຍດສາທາລະນະ ທີ່ມີສະພາວະ ເກີນເງື່ອນໄຂມາດຕະຖານ ຂອງ ວນກ ທີ່ກຳນົດໃນລະບຽບກົດໝາຍ, ແລະ ວິສາຫະກິດທີ່ບໍ່ຮັບໃຊ້ຜົນປະໂຫຍດສາທາລະນະ ທີ່ຄວບຄຸມ ໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍບໍລິສັດໃນກຸ່ມ ຫຼື/ແລະ ມີສັນຍາກ່ຽວກັບເຄື່ອງມືການເງິນ ທີ່ສະຫຼັບຊັບຊ້ອນ. ສັນຍາຊຶ່ງຜູ້ໃຫ້ເຊົ່າ ມອບສິດໃຫ້ຜູ້ເຊົ່າ ໃນຮອບເວລາອັນແນ່ນອນໃດໜຶ່ງ, ສິດນຳໃຊ້ຊັບສິນ ໂດຍແລກປ່ຽນກັບການຊຳລະເງິນເປັນຄັ້ງດຽວ ຫຼື ເປັນຫຼາຍຄັ້ງ.
ອັດຕາດອກເບ້ຍເງິນກູ້ຢືມສ່ວນເພີ່ມຂອງຜູ້ເຊົ່າ lessee's incremental borrowing rate of interest	ອັດຕາດອກເບ້ຍຊຶ່ງຜູ້ເຊົ່າຕ້ອງຈ່າຍຕາມສັນຍາເຊົ່າທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ຫຼື, ຖ້າຫາກບໍ່ສາມາດກຳນົດອັດຕານັ້ນໄດ້, ແມ່ນເອົາອັດຕາດອກເບ້ຍຊຶ່ງຜູ້ເຊົ່າຈະຕ້ອງຈ່າຍ, ໃນເວລາເລີ່ມຕົ້ນປະຕິບັດສັນຍາເຊົ່າ, ເພື່ອກູ້ຢືມເງິນທີ່ຈຳເປັນ ໃນໄລຍະເວລາທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ພ້ອມດ້ວຍການຄ້ຳຮັບປະກັນ ທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ເພື່ອຊື້ຊັບສິນນັ້ນ.
ມາດຕະຖານການລາຍງານການເງິນ, ມາດຕະຖານການລາຍງານການເງິນສຳລັບ ວຫຍ, ມາດຕະຖານການລາຍງານການເງິນສຳລັບ ວນກ FRS, FRS for LEs, FRS for SMEs	ເບິ່ງ ມາດຕະຖານການລາຍງານການເງິນ ສຳລັບວິສາຫະກິດທີ່ບໍ່ຮັບໃຊ້ຜົນປະໂຫຍດສາທາລະນະ
ໜີ້ສິນ liability	ພັນທະບັດຈຸບັນຂອງວິສາຫະກິດ ທີ່ເປັນຜົນຈາກເຫດການຜ່ານມາ, ຊຶ່ງໃນການຊຳລະສະສາງໜີ້ສິນດັ່ງກ່າວ ຄາດວ່າຈະສົ່ງຜົນໃຫ້ວິສາຫະກິດສູນເສຍຊັບພະຍາກອນທີ່ມີຜົນປະໂຫຍດດ້ານເສດຖະກິດ.
ເງິນກູ້ຢືມຕ້ອງຈ່າຍ loans payable	ໜີ້ສິນການເງິນ ທີ່ບໍ່ແມ່ນໜີ້ຕ້ອງສົ່ງໃນການທຸລະກິດໄລຍະສັ້ນ ທີ່ຈ່າຍຊຳລະຕາມໄລຍະເວລາການໃຫ້ສິນເຊື່ອປົກກະຕິ.
ສຳຄັນໂດຍທຽບຖານ material	ການຫຼົງລືມ ຫຼື ການລາຍງານຜິດພາດ ກ່ຽວກັບບັນດາລາຍການຕ່າງໆ ຖືວ່າສຳຄັນ ຖ້າຫາກສາມາດສົ່ງກະທົບເປັນແຕ່ລະລາຍ ຫຼື ໂດຍລວມ ຕໍ່ການຕັດສິນບັນຫາຂອງຜູ້ນຳໃຊ້ ບົນພື້ນຖານເອກະສານລາຍງານການເງິນ. ຄວາມສຳຄັນໂດຍທຽບຖານ ຂຶ້ນກັບຂະໜາດຂອງລາຍການ ຫຼື ຂໍ້ຜິດພາດທີ່ໄດ້ວິນິດໄສຕາມກໍລະນີສະເພາະ ກ່ຽວກັບການຫຼົງລືມ ຫຼື ການລາຍງານຜິດພາດ ທີ່ໄດ້ວິນິດໄສໃນສະພາບແວດລ້ອມອ້ອມຂ້າງ. ຂະໜາດ ຫຼື ລັກສະນະຂອງລາຍການ ຫຼື ການປະສົມປະສານ ລະຫວ່າງທັງສອງ ອາດເປັນປັດໄຈທີ່ມີລັກສະນະຕັດສິນໄດ້.
ການຕີມູນຄ່າ measurement	ຂະບວນການກຳນົດຈຳນວນເງິນ ເພື່ອຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີອົງປະກອບຂອງເອກະສານລາຍງານການເງິນ ແລ້ວນຳໄປສະແດງໃນໃບລາຍງານຖານະການເງິນ ແລະ ໃນໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມ.
ລາຍການທີ່ເປັນເງິນ	ຫົວໜ່ວຍສະກຸນເງິນ ທີ່ຮັກສາໄວ້ ແລະ ຊັບສິນ ແລະ ໜີ້ສິນທີ່ໄດ້ຮັບ ຫຼື ຈ່າຍເປັນຈຳນວນຫົວໜ່ວຍສະກຸນເງິນອັນ

monetary items	ແນ່ນອນ ຫຼື ທີ່ກຳນົດໄດ້.
ແຜນນະໂຍບາຍ ຄິດໄລ່ (ຜົນ ປະໂຫຍດ) ກຸ່ມ ນາຍຈ້າງ multi-employer (benefit) plans	ແຜນສົມທົບເງິນທີ່ກຳນົດໄວ້ (ຊຶ່ງບໍ່ແມ່ນ ແຜນນະໂຍບາຍຂອງລັດ) ຫຼື ແຜນນະໂຍບາຍຄິດໄລ່ຜົນປະໂຫຍດທີ່ກຳນົດໄວ້ (ຊຶ່ງບໍ່ແມ່ນແຜນນະໂຍບາຍຂອງລັດ) ຊຶ່ງໃນນັ້ນ : (ກ) ຊັບສິນລວມ ທີ່ວິສາຫະກິດຕ່າງໆໄດ້ສົມທົບ ແຕ່ຫາກບໍ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄວບຄຸມອັນດຽວກັນ, ແລະ (ຂ) ນຳໃຊ້ຊັບສິນດັ່ງກ່າວ ເພື່ອສະໜອງຜົນປະໂຫຍດໃຫ້ພະນັກງານຂອງຫຼາຍວິສາຫະກິດໂດຍກຳນົດລະດັບເງິນສົມທົບ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດ ໂດຍປາສະຈາກການຈຳແນກໂດຍວິສາຫະກິດທີ່ວ່າຈ້າງພະນັກງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.
ເງິນລົງທຶນສຸດທິໃນ ສັນຍາເຊົ່າ net investment in a lease	ເງິນລົງທຶນລວມໃນສັນຍາເຊົ່າ ທີ່ໄດ້ຖືກຕີມູນຄ່າ ເປັນມູນຄ່າປັດຈຸບັນຕາມອັດຕາຕອກເບ້ຍທີ່ບໍ່ກຳນົດແຈ້ງໃນສັນຍາເຊົ່າ.
ເງິນລົງທຶນທີ່ບໍ່ໃຫ້ ສິດຄວບຄຸມ non controlling interest	ທຶນເຈົ້າຂອງໃນບໍລິສັດໃນກຸ່ມທີ່ບໍ່ຕິດພັນໂດຍກົງ ຫຼື ໂດຍທາງອ້ອມກັບບໍລິສັດແມ່.
ວິສາຫະກິດທີ່ບໍ່ຮັບ ໃຊ້ຜົນປະໂຫຍດ ສາທາລະນະ non-public interest enterprises (Non- PIEs)	ວິສາຫະກິດ ທີ່ບໍ່ມີຄວາມສຳຄັນ ທາງດ້ານຄວາມກ່ຽວຂ້ອງກັບຜົນປະໂຫຍດສາທາລະນະ, ບໍ່ໄດ້ຈົດທະບຽນໃນຕະຫຼາດຫຼັກຊັບ, ບໍ່ໄດ້ຖື ແລະ ບໍ່ໄດ້ຄຸ້ມຄອງຊັບສິນ ໃຫ້ກັບບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງ ຕາມຄວາມສາມາດຮັກສາດູແລ ດັ່ງເປັນທຸລະກິດຕົ້ນຕໍ ແລະ ວິສາຫະກິດ ທີ່ມີຂາຮຸ້ນຈຳນວນໜ້ອຍ ແລະ ສ່ວນໃຫຍ່ເປັນວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ກາງ.
ບົດອະທິບາຍຊ້ອນ ທ້າຍ (ເອກະສານ ລາຍງານການເງິນ) notes (to financial statements)	ບົດອະທິບາຍຊ້ອນທ້າຍ ບັນຈຸຂໍ້ມູນຂ່າວສານເພີ່ມເຕີມ ຈາກຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ສະເໜີໃນໃບລາຍງານຖານະການເງິນ, ໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມ, ໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບ (ຖ້າຫາກໄດ້ນຳສະເໜີ), ໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບ ແລະ ກຳໄລລໍຖ້າແບ່ງປັນ ລວມເຂົ້າກັນ (ຖ້າຫາກໄດ້ນຳສະເໜີ), ໃບລາຍງານສ່ວນປ່ຽນແປງທຶນເຈົ້າຂອງ ແລະ ໃບລາຍງານກະແສເງິນສົດ. ບົດອະທິບາຍຊ້ອນທ້າຍ ໃຫ້ຄຳອະທິບາຍແບບບັນລະຍາຍ ຫຼື ແຍກສ່ວນລາຍການ ທີ່ໄດ້ສະເໜີໃນໃບລາຍງານເຫຼົ່ານັ້ນ, ພ້ອມດ້ວຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ຂອງລາຍການທີ່ບໍ່ໄດ້ເງື່ອນໄຂເພື່ອການຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີໃນເອກະສານລາຍງານເຫຼົ່ານັ້ນ.
ຈຳນວນເງິນອ້າງອີງ ໃນສັນຍາ notional amount	ຈຳນວນຫົວໜ່ວຍສະກຸນເງິນ, ຈຳນວນຮຸ້ນ, ຫົວໜ່ວຍວັດແທກ ບູແຊລ, ປອນ ຫຼື ຫົວໜ່ວຍອື່ນໆ ທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາເຄື່ອງມືການເງິນໃດໜຶ່ງ.
ຈຸດປະສົງຂອງ ເອກະສານລາຍງານ ການເງິນ objective of financial statements	ເພື່ອສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບ ຖານະການເງິນ, ຜົນການດຳເນີນງານ ແລະ ກະແສເງິນສົດຂອງວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງ ທີ່ເປັນປະໂຫຍດສຳລັບການຕັດສິນບັນຫາທາງດ້ານເສດຖະກິດ ຂອງຜູ້ນຳໃຊ້ ໃນວົງກວ້າງ ທີ່ບໍ່ຢູ່ໃນຖານະທີ່ຈະຮຽກຮ້ອງເອົາບົດລາຍງານທີ່ປັບໃສ່ຄວາມຕ້ອງການສະເພາະຂອງຕົນ.
ສັນຍາທີ່ສ້າງພາລະ onerous contract	ສັນຍາ ຊຶ່ງຕົ້ນທຶນໃຊ້ຈ່າຍທີ່ຫຼີກລ້ຽງບໍ່ໄດ້ ເພື່ອຕອບສະໜອງຕໍ່ຂໍ້ຜູກພັນຕາມສັນຍານັ້ນ ມີມູນຄ່າສູງກວ່າຜົນປະໂຫຍດດ້ານເສດຖະກິດ ທີ່ຄາດຫວັງວ່າຈະໄດ້ຮັບຈາກສັນຍາ.

ກິດຈະກຳດຳເນີນ ງານ operating activities	ກິດຈະກຳຕົ້ນຕໍຂອງວິສາຫະກິດ ທີ່ສ້າງລາຍ ແລະ ກິດຈະກຳອື່ນໆທີ່ບໍ່ແມ່ນກິດຈະກຳລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະກຳປະກອບ ທຶນ.
ສັນຍາເຊົ່າດຳເນີນ ງານ operating lease	ສັນຍາເຊົ່າ ທີ່ບໍ່ມີການໂອນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດເກືອບທັງໝົດ ທີ່ຕິດພັນກັບກຳມະສິດ.
ພາກສ່ວນດຳເນີນ ງານ operating segment	ພາກສ່ວນດຳເນີນງານ ແມ່ນພາກສ່ວນປະກອບຂອງວິສາຫະກິດ : (ກ) ທີ່ດຳເນີນກິດຈະການປົກກະຕິ ຊຶ່ງອາດສ້າງລາຍໄດ້ ແລະ ລາຍຈ່າຍ (ລວມທັງລາຍໄດ້ ແລະ ລາຍ ຈ່າຍ ທີ່ພົວພັນກັບລາຍການເຄື່ອນໄຫວກັບອົງປະກອບອື່ນໆ ຂອງວິສາຫະກິດດຽວກັນ) ; (ຂ) ຊຶ່ງຜົນໄດ້ຮັບໃນການທຸລະກິດ ໄດ້ຮັບການກວດກາຄືນຢ່າງເປັນປົກກະຕິຈາກຜູ້ຕັດສິນບັນຫາຕົ້ນຕໍດ້ານ ທຸລະກິດຂອງວິສາຫະກິດ ເພື່ອຕັດສິນບັນຫາ ກ່ຽວກັບຊັບພະຍາກອນ ທີ່ຈະຕ້ອງຈັດແບ່ງເຂົ້າໃນ ພາກສ່ວນງານ ແລະ ປະເມີນຜົນການດຳເນີນງານຂອງພາກສ່ວນດັ່ງກ່າວ; ແລະ (ຄ) ຊຶ່ງມີຂໍ້ມູນຂ່າວສານການເງິນທີ່ຕໍ່ເນື່ອງເປັນປົກກະຕິ.
ຜົນໄດ້ຮັບ ສັງລວມອື່ນໆ other comprehensive income	ລາຍການ ລາຍຮັບ ແລະ ລາຍຈ່າຍ (ລວມທັງການປັບປຸງການຈັດປະເພດລາຍການຄືນໃໝ່) ທີ່ບໍ່ໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ລາຍການ ບັນຊີ ໃນກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ ຕາມທີ່ IFRS ດັ່ງກ່າວນີ້ ໄດ້ກຳນົດ ຫຼື ອະນຸຍາດ.
ເຈົ້າຂອງ owners	ຜູ້ຖືເຄື່ອງມື ບ້ວງປະເພດທຶນເຈົ້າຂອງ.
ບໍລິສັດແມ່ parent	ວິສາຫະກິດທີ່ມີໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍບໍລິສັດໃນກຸ່ມ.
ຜົນການດຳເນີນງານ performance	ສາຍພົວພັນ ລະຫວ່າງ ລາຍຮັບ ແລະ ລາຍຈ່າຍ ຂອງວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງ, ດັ່ງທີ່ໄດ້ລາຍງານໃນໃບລາຍງານຜົນໄດ້ ຮັບສັງລວມ.
ວິສາຫະກິດທີ່ຮັບໃຊ້ ຜົນປະໂຫຍດ ສາທາລະນະ (ວຣຸຜສ) PIEs	ເບິ່ງ ວິສາຫະກິດທີ່ຮັບໃຊ້ຜົນປະໂຫຍດສາທາລະນະ
ຊັບສິນໃນແຜນ (ຂອງແຜນ ນະໂຍບາຍຄິດໄລ່ ຜົນປະໂຫຍດ ພະນັກງານ) plan asset (of an employee benefit plan)	(ກ) ຊັບສິນ ທີ່ຮັກສາໄວ້ໃນກອງທຶນຜົນປະໂຫຍດໄລຍະຍາວຂອງພະນັກງານ, ແລະ (ຂ) ສັນຍາປະກັນໄພທີ່ກຳນົດເງື່ອນໄຂ.

ຜົນປະໂຫຍດພະນັກງານຫຼັງອອກການ post-employment benefits	ຜົນປະໂຫຍດຂອງພະນັກງານ (ທີ່ບໍ່ແມ່ນຜົນປະໂຫຍດເວລາສິ້ນສຸດສັນຍາ) ຊຶ່ງຕ້ອງຈ່າຍພາຍຫຼັງສິ້ນສຸດການເຮັດການ.
ແຜນນະໂຍບາຍຄິດໄລ່ຜົນປະໂຫຍດພະນັກງານຫຼັງອອກການ post-employment benefit plans	ຂໍ້ຕົກລົງທີ່ເປັນທາງການ ຫຼື ບໍ່ເປັນທາງການ ຊຶ່ງວິສາຫະກິດຕົກລົງຈ່າຍຜົນປະໂຫຍດພະນັກງານຫຼັງອອກການ ໃຫ້ແກ່ພະນັກງານ ໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍຄົນ.
ມູນຄ່າປັດຈຸບັນ present value	ຕົວເລກຄາດຄະເນປະຕິບັດໃນປັດຈຸບັນ ກ່ຽວກັບມູນຄ່າປັດຈຸບັນຂອງກະແສເງິນສົດສຸດທິ ໃນອະນາຄົດ ໃນກິດຈະການປົກກະຕິຂອງວິສາຫະກິດ.
ສະກຸນເງິນລາຍງານ presentation currency	ສະກຸນເງິນ ທີ່ສະເໜີໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນ.
ອາດເປັນໄປໄດ້ probable	ມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນຫຼາຍກວ່າທີ່ຈະບໍ່ເກີດຂຶ້ນ.
ກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ profit or loss	ລວມຍອດລາຍຮັບ ລົບລາຍຈ່າຍ, ໂດຍບໍ່ລວມເອົາອົງປະກອບຂອງຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມອື່ນໆ.
ວິທີຄິດໄລ່ຜົນປະໂຫຍດຕາມຫົວໜ່ວຍທີ່ຄາດຄະເນ projected unit credit method	ວິທີການຕີມູນຄ່າຕາມຫຼັກການຄິດໄລ່ສິນທົດແທນປະກັນໄພ ທີ່ຖືວ່າການບໍລິການໃນແຕ່ລະປີ ພາໃຫ້ມີສິດທິ ໃນການຮັບຜົນປະໂຫຍດເພີ່ມເຕີມເທື່ອລະໜ່ວຍກິດ ແລະ ຕີມູນຄ່າແຕ່ລະໜ່ວຍກິດດັ່ງກ່າວຕ່າງຫາກ ເພື່ອຈະໄດ້ຂໍ້ຜູກພັນສຸດທ້າຍໂດຍລວມ (ບາງຄັ້ງຮຽກວ່າວິທີການແບ່ງສ່ວນຜົນປະໂຫຍດທີ່ສະສົມ ຕາມສ່ວນຂອງການບໍລິການ ຫຼື ວິທີຜົນປະໂຫຍດຕາມຈຳນວນປີ ຫຼື ຜົນປະໂຫຍດທີ່ໃຫ້ບໍລິການ).
ຊັບສົມບັດຄົງທີ່ມີຕົວຕົນ property, plant and equipment	ຊັບສິນທີ່ມີຕົວຕົນ ທີ່: (ກ) ຮັກສາໄວ້ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການຜະລິດ, ສະໜອງສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ, ໃຫ້ພາກສ່ວນອື່ນເຊົ່າ ຫຼື ເພື່ອເປົ້າໝາຍທາງດ້ານບໍລິຫານ, ແລະ (ຂ) ຄາດວ່າຈະຖືກນຳໃຊ້ເກີນໜຶ່ງປີການບັນຊີຂຶ້ນໄປ.
ການປະຕິບັດໄປໜ້າ (ຂອງການປ່ຽນແປງນະໂຍບາຍບັນຊີ) prospective application (of a change in accounting policy)	ການປະຕິບັດນະໂຍບາຍການບັນຊີໃໝ່ ສຳລັບລາຍການເຄື່ອນໄຫວ, ເຫດການ ແລະ ເງື່ອນໄຂອື່ນໆ ທີ່ເກີດຂຶ້ນພາຍຫຼັງມີປ່ຽນແປງນະໂຍບາຍການບັນຊີນັ້ນ.
ເງິນແຮ provisions	ຫຼັກສິນທີ່ມີຄວາມບໍ່ແນ່ນອນ ດ້ານກຳນົດເວລາ ຫຼື ຈຳນວນເງິນ.

ຄວາມຮອບຄອບ prudence	ການລວມເອົາລະດັບຄວາມລະມັດລະວັງໃນລະດັບໃດໜຶ່ງ ໃນການດຳເນີນການວິນິດໄສອັນຈຳເປັນ ເພື່ອສ້າງຕົວເລກ ຄາດຄະເນປະຕິບັດ ໃນສະພາບແຫ່ງຄວາມບໍ່ແນ່ນອນ ເພື່ອເຮັດແນວໃດ ບໍ່ໃຫ້ຕີມູນຄ່າຊັບສິນ ຫຼື ລາຍຮັບ ເກີນ ລະດັບຕົວຈິງ ແລະ ຕີມູນຄ່າທີ່ສິນ ຫຼື ລາຍຈ່າຍຫຼຸດລະດັບຕົວຈິງ.
ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ລາຍງານຕໍ່ມວນຊົນ public accountability	ຄວາມຮັບຜິດຊອບລາຍງານຕໍ່ຜູ້ສະໜອງແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນທີ່ມີຢູ່ ແລະ ທີ່ອາດເປັນໄປໄດ້ ແລະ ຕໍ່ບຸກຄົນພາຍນອກ ວິສາຫະກິດ ທີ່ຕິດສິນບັນຫາທາງດ້ານເສດຖະກິດ ແຕ່ທາງກັບສາມາດຂໍໃຫ້ສ້າງບົດລາຍງານທີ່ຕອບສະໜອງຄວາມ ຕ້ອງການຂໍ້ມູນຂ່າວສານສະເພາະຂອງພວກກ່ຽວໄດ້. ວິສາຫະກິດ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບລາຍງານຕໍ່ສາທາລະນະຊົນ ກໍ ຕໍ່ເມື່ອ :
	(ກ) ເຄື່ອງມືທີ່ ຫຼື ເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດທຶນເຈົ້າຂອງຂອງວິສາຫະກິດ ທາງມີການຊື້-ຂາຍຕໍ່ສາທາລະນະ ຊົນ ຫຼືພວມຢູ່ໃນຂະບວນການອອກເຄື່ອງມືດັ່ງກ່າວເພື່ອຊື້-ຂາຍຕໍ່ສາທາລະນະຊົນ (ໃນຕະຫຼາດຫຼັກຊັບ ພາຍໃນ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ ຫຼື ນອກຕະຫຼາດຫຼັກຊັບ, ລວມທັງຕະຫຼາດພາຍໃນປະເທດ ຫຼື ພາກພື້ນ), ຫຼື (ຂ) ຖືຊັບສິນ ຕາມຄວາມສາມາດເບິ່ງແຍງຮັກສາ ໃຫ້ກຸ່ມບຸກຄົນພາຍນອກ ເປັນທຸລະກິດພື້ນຖານ ຂອງຕົນ ເອງ. ສິ່ງນີ້ແມ່ນກໍລະນີແບບຈຳເພາະຂອງທະນາຄານ, ສະຫະກອນສິນເຊື້ອ, ບໍລິສັດປະກັນໄພ, ນາຍ ໜ້າຊື້-ຂາຍ ຫຼັກຊັບ, ກອງທຶນລວມ ແລະ ທະນາຄານການລົງທຶນ.
ວິສາຫະກິດທີ່ຮັບໃຊ້ ຜົນປະໂຫຍດ ສາທາລະນະ public interest enterprises (PIEs)	ວິສາຫະກິດ ທີ່ມີຄວາມສຳຄັນ ຕໍ່ຄວາມກ່ຽວຂ້ອງກັບຜົນປະໂຫຍດຂອງສາທາລະນະ ຍ້ອນລັກສະນະເນື້ອໃນ ຂອງ ທຸລະກິດຕົນ, ຂະໜາດ ຫຼື ຈຳນວນພະນັກງານ ຂອງທຸລະກິດ, ວິສາຫະກິດທີ່ຈົດທະບຽນ ເຂົ້າຕະຫຼາດຫຼັກຊັບ ແລະ ວິສາຫະກິດທີ່ຖື ແລະ ຄຸ້ມຄອງຊັບສິນ ຕາມຄວາມສາມາດຮັກສາດູແລ ສຳລັບບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ອົງການ ຈັດຕັ້ງ ເຊັ່ນ ທະນາຄານ, ບໍລິສັດປະກັນໄພ, ບໍລິສັດຫຼັກຊັບ ແລະ ສະຖາບັນການເງິນອື່ນໆ ທີ່ມີກິດຈະກຳທີ່ ກວ້າງຂວາງ.
ຊື້-ຂາຍ ຕໍ່ ສາທາລະນະຊົນ (ເຄື່ອງມືທີ່ ຫຼື ເຄື່ອງມືການເງິນ ປະເພດທຶນເຈົ້າ ຂອງ) publicly traded (debt or equity instruments)	ຊື້-ຂາຍຕໍ່ສາທາລະນະຊົນ ຫຼືພວມຢູ່ໃນຂະບວນການອອກເຄື່ອງມືດັ່ງກ່າວເພື່ອຊື້-ຂາຍຕໍ່ສາທາລະນະຊົນ (ໃນຕະຫຼາດຫຼັກ ຊັບ ພາຍໃນ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ ຫຼື ນອກຕະຫຼາດຫຼັກຊັບ, ລວມທັງຕະຫຼາດພາຍໃນປະເທດ ຫຼື ພາກພື້ນ).
ການຮັບຮູ້ລາຍການ ບັນຊີ recognition	ຂະບວນການລວມເອົາລາຍການເຂົ້າເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງເອກະສານລາຍງານການເງິນ ຖ້າລາຍການນັ້ນກົງກັບຄຳນິ ຍາມຂອງຊັບສິນ, ໜີ້ສິນ, ລາຍຮັບ ຫຼື ລາຍຈ່າຍ ແລະ ຕອບສະໜອງກັບເງື່ອນໄຂມາດຕະຖານ ລຸ່ມນີ້ :
	(ກ) ອາດເປັນໄປໄດ້ທີ່ວ່າຜົນປະໂຫຍດດ້ານເສດຖະກິດ ໃນອະນາຄົດ ທີ່ຕິດພັນກັບລາຍການດັ່ງກ່າວ ຈະ ເຂົ້າ ຫຼື ອອກຈາກວິສາຫະກິດ, ແລະ (ຂ) ລາຍການດັ່ງກ່າວ ມີຕົ້ນທຶນ ຫຼື ມູນຄ່າ ທີ່ສາມາດຕີມູນຄ່າໄດ້ຢ່າງໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້.
ມູນຄ່າທີ່ສາມາດ ເກັບຄືນໄດ້ recoverable amount	ມູນຄ່າທີ່ສູງກ່ວາໝູ່ ລະຫວ່າງມູນຄ່າຍຸຕິທຳລົບຕົ້ນທຶນຂາຍ ແລະ ມູນຄ່າຈາກການນຳໃຊ້ ຊັບສິນໃດໜຶ່ງ.
ພາກສ່ວນທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງ related party	ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແມ່ນບຸກຄົນ ຫຼື ວິສາຫະກິດ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບວິສາຫະກິດ ທີ່ສ້າງເອກະສານລາຍງານການເງິນ (ວິສາຫະກິດລາຍງານ).

- (ກ) ບຸກຄົນ ຫຼື ສະມາຊິກຄອບຄົວທີ່ໄກ້ຊິດກັບບຸກຄົນດັ່ງກ່າວ ຖືວ່າມີຄວາມກ່ຽວຂ້ອງກັບວິສາຫະກິດລາຍງານ ຫາກມີລັກສະນະດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:
- (i) ເປັນຄະນະບໍລິຫານຕົ້ນຕໍຂອງວິສາຫະກິດລາຍງານ ຫຼື ບໍລິສັດແມ່ຂອງວິສາຫະກິດລາຍງານ;
 - (ii) ມີອຳນາດຄວບຄຸມຕໍ່ວິສາຫະກິດລາຍງານ; ຫຼື
 - (iii) ມີອຳນາດຄວບຄຸມຮ່ວມກັນ ຫຼື ມີອິດທິພົນທີ່ສຳຄັນຕໍ່ວິສາຫະກິດລາຍງານ ຫຼື ມີສິດລົງຄະແນນສູງທີ່ສຳຄັນໃນວິສາຫະກິດດັ່ງກ່າວ.
- (ຂ) ວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງ ກ່ຽວຂ້ອງກັບວິສາຫະກິດລາຍງານ ຖ້າຫາກໄດ້ບັນລຸຕາມເງື່ອນໄຂໃດໜຶ່ງຂ້າງລຸ່ມນີ້:
- (i) ວິສາຫະກິດ ແລະ ວິສາຫະກິດລາຍງານ ເປັນສະມາຊິກຂອງກຸ່ມບໍລິສັດດຽວກັນ (ໝາຍຄວາມວ່າ ແຕ່ລະບໍລິສັດແມ່, ບໍລິສັດໃນກຸ່ມ ແລະ ບໍລິສັດໃນກຸ່ມຈາກເຄືອຂ່າຍດຽວກັນ ກ່ຽວຂ້ອງຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນ).
 - (ii) ວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງ ແມ່ນວິສາຫະກິດຂາຮຸ້ນ ຫຼື ວິສາຫະກິດປະສົມຂອງວິສາຫະກິດໜຶ່ງອີກ (ຫຼື ຂອງສະມາຊິກອື່ນໃນກຸ່ມບໍລິສັດ ດຽວກັນກັບຊຶ່ງວິສາຫະກິດໜຶ່ງອີກເປັນສະມາຊິກ).
 - (iii) ທັງສອງວິສາຫະກິດ ເປັນວິສາຫະກິດປະສົມຂອງວິສາຫະກິດທີສາມ.
 - (iv) ວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງ ເປັນວິສາຫະກິດປະສົມຂອງວິສາຫະກິດທີສາມ ແລະ ວິສາຫະກິດໜຶ່ງອີກຊ້ຳພັດ ເປັນວິສາຫະກິດຂາຮຸ້ນຂອງວິສາຫະກິດທີສາມດັ່ງກ່າວ.
 - (v) ວິສາຫະກິດ ເປັນແຜນນະໂຍບາຍຄິດໄລ່ຜົນປະໂຫຍດເວລາສິ້ນສຸດສັນຍາແຮງງານ ສຳລັບຜົນປະໂຫຍດຂອງພະນັກງານຂອງວິສາຫະກິດລາຍງານ ຫຼື ວິສາຫະກິດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບວິສາຫະກິດລາຍງານ. ຖ້າຫາກວິສາຫະກິດລາຍງານເອງກໍເປັນແຜນຄິດໄລ່ດັ່ງກ່າວ, ນາຍຈ້າງທີ່ສົ່ງເສີມແຜນຄິດໄລ່ນັ້ນ ຖືວ່າກ່ຽວຂ້ອງກັບແຜນຄິດໄລ່ຜົນປະໂຫຍດດັ່ງກ່າວດ້ວຍ.
 - (vi) ວິສາຫະກິດ ຖືກຄວບຄຸມ ຫຼື ຄວບຄຸມຮ່ວມກັນໂດຍ ບຸກຄົນ ທີ່ໄດ້ຍົກຂຶ້ນໃນຂໍ້ (ກ);
 - (vii) ບຸກຄົນທີ່ໄດ້ຍົກຂຶ້ນໃນຂໍ້ (ກ) (i) ມີສິດລົງຄະແນນສູງທີ່ສຳຄັນ ໃນວິສາຫະກິດ ;
 - (viii) ບຸກຄົນທີ່ໄດ້ຍົກຂຶ້ນໃນຂໍ້ (ກ) (ii) ມີອິດທິພົນທີ່ສຳຄັນຕໍ່ວິສາຫະກິດ ຫຼື ມີສິດລົງຄະແນນສູງທີ່ສຳຄັນໃນວິສາຫະກິດ; ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັນ ແມ່ນບຸກຄົນ ຫຼື ວິສາຫະກິດ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບວິສາຫະກິດທີ່ສ້າງເອກະສານລາຍງານການເງິນ («ວິສາຫະກິດລາຍງານ»).
 - (ix) ບຸກຄົນ ຫຼື ສະມາຊິກໃກ້ຊິດໃນຄອບຄົວຂອງບຸກຄົນດັ່ງກ່າວ ທີ່ມີອິດທິພົນຫຼາຍຕໍ່ວິສາຫະກິດລາຍງານ ຫຼື ຖືຮຸ້ນທີ່ມີສິດລົງຄະແນນສູງທີ່ສຳຄັນໃນວິສາຫະກິດດັ່ງກ່າວ ແລະ ມີການຄວບຄຸມ ວິສາຫະກິດລາຍງານນັ້ນ ຮ່ວມກັນ.

ລາຍການເຄື່ອນໄຫວຂອງພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັນ related party transaction	ການໂອນຊັບພະຍາກອນ, ການບໍລິການ ຫຼື ຂໍ້ຜູກພັນ ລະຫວ່າງວິສາຫະກິດລາຍງານ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັນ, ບໍ່ວ່າຈະມີການກຳນົດລາຄາໃຫ້ກັນຫຼືບໍ່ ກໍຕາມ.
ຄວາມກ່ຽວຂ້ອງກັບການຕັດສິນໃຈ relevance	ຄຸນນະພາບຂອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ທີ່ສາມາດມີຜົນກະທົບຕໍ່ການຕັດສິນບັນຫາດ້ານເສດຖະກິດຂອງຜູ້ນຳໃຊ້ ຄືຊ່ວຍໃຫ້ເຂົາເຈົ້າປະເມີນຜົນເຫດການຜ່ານມາ, ໃນປັດຈຸບັນ ຫຼື ໃນອະນາຄົດ ຫຼື ໂດຍຍືນຍັນ ຫຼື ກວດແກ້ການປະເມີນຜົນຂອງເຂົາເຈົ້າໃນໄລຍະຜ່ານມາ.
ຄວາມເຊື່ອຖືໄດ້ reliability	ຄຸນນະພາບຂອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ທີ່ເຮັດໃຫ້ປາສະຈາກຂໍ້ຜິດພາດສຳຄັນ ແລະ ບໍ່ມີການບ່າຍບຸ່ງຫຼາຍ ແລະ ສະແດງເຖິງຢ່າງທຽບເທົ່າ ສິ່ງທີ່ຕ້ອງສະແດງ ຫຼື ສິ່ງທີ່ຄາດຫວັງໄວ້ໃຫ້ຖືກສະແດງ ຢ່າງສົມເຫດສົມຜົນ.
ມື້ລາຍງານ reporting date	ມື້ສິ້ນສຸດຂອງຮອບເວລາຫຼ້າສຸດ ທີ່ກວມເອົາໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນ ຫຼື ບົດລາຍງານການເງິນກາງປີ.
ຮອບເວລາລາຍງານ reporting period	ຮອບເວລາທີ່ກວມເອົາໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນ ຫຼື ຂອງບົດລາຍງານການເງິນກາງປີ.

ການຄົ້ນຄວ້າ research	ການສຳຫຼວດເບື້ອງຕົ້ນ ແລະ ວາງເປັນແຜນງານ ທີ່ໄດ້ດຳເນີນເພື່ອໃຫ້ເຂົ້າໃຈ ແລະ ໄດ້ຄວາມຮູ້ດ້ານວິທະຍາສາດ ຫຼື ດ້ານເຕັກນິກໃໝ່.
ມູນຄ່າເສດເຫຼືອ (ຂອງຊັບສິນ) residual value (of an asset)	ຈຳນວນເງິນຄາດຄະເນທີ່ວິສາຫະກິດອາດໄດ້ຮັບໃນປັດຈຸບັນຈາກການຂາຍຊັບສິນໃດໜຶ່ງອອກ, ພາຍຫຼັງໄດ້ຫັກຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຄາດຄະເນໃນການຂາຍອອກ, ຖ້າຊັບສິນດັ່ງກ່າວໝົດອາຍຸ ແລະ ຢູ່ໃນເງື່ອນໄຂທີ່ຄາດວ່າຈະເປັນໄລຍະສິ້ນສຸດຂອງອາຍຸການໃຊ້ຂອງຊັບສິນດັ່ງກ່າວ.
ການປະຕິບັດຍ້ອນ ຫຼັງ (ຂອງການ ປ່ຽນແປງ ນະໂຍບາຍການ ບັນຊີ retrospective application (of a change in accounting policy)	ການປະຕິບັດນະໂຍບາຍການບັນຊີໃໝ່ ສຳລັບລາຍການເຄື່ອນໄຫວ, ເຫດການ ແລະ ເງື່ອນໄຂອື່ນໆ ໃຫ້ຄືກັນກັບວ່າໄດ້ປະຕິບັດນະໂຍບາຍດັ່ງກ່າວແຕ່ໃດໆມາ.
ລາຍໄດ້ revenue	ກະແສຮັບຜົນປະໂຫຍດດ້ານເສດຖະກິດ ໃນຮອບເວລາດຳເນີນກິດຈະການປົກກະຕິ ຂອງວິສາຫະກິດ ເມື່ອກະແສຮັບດັ່ງກ່າວນັ້ນ ພາໃຫ້ທຶນເຈົ້າຂອງເພີ່ມຂຶ້ນ ທີ່ບໍ່ແມ່ນການເພີ່ມຂຶ້ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ ການປະກອບທຶນຂອງຜູ້ປະກອບສ່ວນໃນທຶນເຈົ້າຂອງ.
ເອກະສານລາຍງານ ການເງິນສະເພາະ ກິດຈະການ separate Financial Statements	ເອກະສານລາຍງານການເງິນຂອງວິສາຫະກິດດຽວ.
ສັນຍາສຳປະທານ ດ້ານການບໍລິການ service concession arrangement	ສັນຍາຊຶ່ງອົງການລັດຖະບານ ຫຼື ອົງການອື່ນໃນຂະແໜງການລັດ (ຜູ້ໃຫ້ສຳປະທານ) ມອບໃຫ້ຜູ້ຮັບສຳປະທານເອກະຊົນ ພັດທະນາ (ຫຼື ບັບປຸງ), ດຳເນີນງານ ແລະ ບຳລຸງຮັກສາຊັບສິນຂອງໂຄງລ່າງຂອງຜູ້ໃຫ້ສຳປະທານ ເຊັ່ນ ຖະໜົນ, ຂົວ, ອຸໂມງ, ສະໜາມບິນ, ຕາໜ່າງຈຳໜ່າຍພະລັງງານ, ຄຸກ ຫຼື ໂຮງໝໍ
ພາວະເງິນເຟີ້ລະດັບ ສູງສຸດ ທີ່ຮ້າຍແຮງ severe hyperinflation	ເງິນຕາຂອງເສດຖະກິດທີ່ພາວະເງິນເຟີ້ລະດັບສູງສຸດ ຖືເປັນພາວະເງິນເຟີ້ລະດັບສູງສຸດ ທີ່ຮ້າຍແຮງ ຖ້າມີທັງສອງລັກສະນະຕໍ່ໄປນີ້: (ກ) ບໍ່ມີດັດສະນີລາຄາທົ່ວໄປ ທີ່ໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້ ສຳລັບທຸກວິສາຫະກິດ ທີ່ມີລາຍການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ຍອດເຫຼືອສະກຸນເງິນໃນບັນຊີ. (ຂ) ບໍ່ມີການສາມາດແລກປ່ຽນ ລະຫວ່າງສະກຸນເງິນຕາ ແລະ ສະກຸນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ທີ່ໝັ້ນຄົງ ທີ່ກ່ຽວພັນ.
ລາຍການເຄື່ອນ ໄຫວການຊຳລະ ຕາມຮຸ້ນ share-based payment transaction	ລາຍການເຄື່ອນໄຫວ ຊຶ່ງໃນນັ້ນ ວິສາຫະກິດໄດ້ສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການມາ (ລວມເຖິງການຮັບໃຊ້ວຽກງານຂອງພະນັກງານ) ເປັນສິ່ງຕອບແທນສຳລັບເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດທຶນເຈົ້າຂອງຂອງວິສາຫະກິດ (ຊຶ່ງລວມມີຮຸ້ນ ຫຼື ສິດທິໃນການຊື້ຮຸ້ນ), ຫຼື ໄດ້ຮັບສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການດ້ວຍການສ້າງໜີ້ສິນຕໍ່ຜູ້ສະໜອງສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການດັ່ງກ່າວໃນຈຳນວນເງິນ ທີ່ອີງຕາມລາຄາຮຸ້ນຂອງວິສາຫະກິດ ຫຼື ເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດທຶນເຈົ້າຂອງອື່ນໆ ຂອງວິສາຫະ

ກົດດັ່ງກ່າວ.

ວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ກາງ small and medium-sized enterprises	ວິສາຫະກິດທັງໝົດ ທີ່ບໍ່ແມ່ນວິສາຫະກິດທີ່ຮັບໃຊ້ຜົນປະໂຫຍດສາທາລະນະ ທີ່ບໍ່ມີສະພາວະເກີນ ຫຼື ຫຼຸດເງື່ອນໄຂມາດຕະຖານຂອງວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍແລະກາງ ທີ່ລະບຽບກົດໝາຍກຳນົດໄວ້, ແລະ ວິສາຫະກິດອື່ນທີ່ບໍ່ແມ່ນວິສາຫະກິດທີ່ຮັບໃຊ້ຜົນປະໂຫຍດສາທາລະນະ ຊຶ່ງບໍ່ຄວບຄຸມ ໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍບໍລິສັດໃນກຸ່ມ ຫຼື/ແລະ ບໍ່ມີສັນຍາກ່ຽວກັບເຄື່ອງມືການເງິນ ທີ່ສະຫຼັບຊັບຊ້ອນ.
ລັດ State	ລັດຖະບານ ຂັ້ນສູນກາງ, ແຂວງ ຫຼື ທ້ອງຖິ່ນ.
ແຜນນະໂຍບາຍ (ຜົນປະໂຫຍດພະນັກງານ) ພາກລັດ state (employee benefit) plan	ແຜນນະໂຍບາຍຄິດໄລ່ຜົນປະໂຫຍດຂອງພະນັກງານທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ເພື່ອບັງຄັບໃຊ້ກັບທຸກວິສາຫະກິດ (ຫຼື ວິສາຫະກິດທັງໝົດ ໃນປະເພດໃດໜຶ່ງ, ເຊັ່ນຂະແໜງການສະເພາະໃດໜຶ່ງ) ທີ່ຖືກດຳເນີນການໂດຍລັດຖະບານ ຂັ້ນສູນກາງ ຫຼື ທ້ອງຖິ່ນ ຫຼື ໂດຍອົງການອື່ນ (ເຊັ່ນ ອົງການເອກະລາດທີ່ຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນສະເພາະສຳລັບຈຸດປະສົງດັ່ງກ່າວ) ທີ່ບໍ່ຖືກຄວບຄຸມ ຫຼື ຢູ່ໃຕ້ອິດທິພົນຂອງວິສາຫະກິດລາຍງານ.
ໃບລາຍງານກະແສເງິນສົດ statement of Cash flows	ເອກະສານລາຍງານການເງິນ ທີ່ສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບສ່ວນປ່ຽນແປງດ້ານເງິນສົດ ແລະ ສິ່ງທຽບເທົ່າເງິນສົດຂອງວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງໃນຮອບເວລາລາຍງານ ຊຶ່ງແຍກສະແດງສ່ວນປ່ຽນແປງທີ່ກຳເນີດຈາກ ກິດຈະກຳດຳເນີນງານ, ກິດຈະກຳການລົງທຶນ ແລະ ກິດຈະກຳປະກອບທຶນ.
ໃບລາຍງານສ່ວນປ່ຽນແປງທຶນເຈົ້າຂອງ statement of change in equity	ເອກະສານລາຍງານການເງິນ ທີ່ສະແດງກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນຂອງວິສາຫະກິດ ສຳລັບຮອບເວລາລາຍງານໜຶ່ງ, ລາຍການ ລາຍຮັບ ແລະ ລາຍຈ່າຍ ທີ່ໄດ້ຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ໃນທຶນເຈົ້າຂອງ ໃນປີ, ຜົນກະທົບຂອງການປ່ຽນແປງນະໂຍບາຍການບັນຊີ ແລະ ການກວດແກ້ຂໍ້ຜິດພາດ ທີ່ໄດ້ຮັບຮູ້ລາຍ ການບັນຊີໃນປີ, ແລະ (ໂດຍຂຶ້ນກັບຮູບແບບຈັດວາງຂອງໃບລາຍງານສ່ວນປ່ຽນແປງທຶນເຈົ້າຂອງທີ່ຫົວໜ່ວຍໄດ້ຕົກລົງເລືອກ) ຈຳນວນເງິນລາຍການເຄື່ອນໄຫວກັບຜູ້ປະກອບທຶນເຈົ້າຂອງ ທີ່ໄດ້ດຳເນີນການໃນປີ ໃນຖານະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງທຶນ.
ໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມ statement of comprehensive income	ເອກະສານລາຍງານການເງິນ ທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນທຸກລາຍການ ລາຍຮັບ ແລະ ລາຍຈ່າຍ ທີ່ໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີໃນປີ ລວມທັງລາຍການທີ່ໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ໃນການກຳນົດກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ (ຊຶ່ງເປັນລວມຍອດໃນໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມ) ແລະ ບັນດາລາຍການຂອງ ຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມອື່ນໆ. ຖ້າວ່າວິສາຫະກິດເລືອກສະເໜີທັງໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບ ແລະ ໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມ, ໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມ ຈະເລີ່ມຈາກກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນຈະສະແດງລາຍການຕ່າງໆຂອງຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມອື່ນໆ.
ໃບລາຍງານຖານະການເງິນ statement of financial position	ເອກະສານລາຍງານການເງິນ ທີ່ສະເໜີສາຍພົວພັນລະຫວ່າງ ຊັບສິນ, ຫົສິນ ແລະ ທຶນເຈົ້າຂອງ ຂອງວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງ ໃນມື້ສະເພາະໃດໜຶ່ງ (ຍັງເອີ້ນກັນອີກວ່າ ໃບສະຫຼຸບຊັບສົມບັດ).
ໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບ ແລະ ກຳໄລລຳຖ້າແບ່ງປັນ statement of income and retained earnings	ເອກະສານລາຍງານການເງິນ ທີ່ສະແດງກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ ແລະ ສ່ວນປ່ຽນແປງຂອງກຳໄລລຳຖ້າແບ່ງ ປັນໃນປີ.
ບໍລິສັດໃນກຸ່ມ subsidiary	ວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງ, ລວມທັງວິສາຫະກິດທີ່ບໍ່ໄດ້ຈົດທະບຽນເປັນບໍລິສັດມະຫາຊົນ ເຊັ່ນ ບໍລິສັດຮຸ້ນສ່ວນ ຊຶ່ງຖືກຄວບ

ຄຸມໂດຍວິສາຫະກິດໜຶ່ງອີກ (ທີ່ເອີ້ນກັນວ່າບໍລິສັດແມ່).

ຄາດວ່າມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ substantively enacted	ອັດຕາອາກອນ ຈະຖືວ່າ ເປັນອັດຕາອາກອນທີ່ຄາດວ່າຈະມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ ຖ້າຫາກເຫດການໃນອະນາຄົດ ທີ່ກຳນົດໂດຍຂະບວນການຮັບຮອງເພື່ອມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ ຈະບໍ່ປ່ຽນແປງພາກຜົນ.
ພື້ນຖານຄິດໄລ່ອາກອນ tax basis	ການຕີມູນຄ່າ ພາຍໃຕ້ກົດໝາຍອາກອນທີ່ຄາດວ່າມີຜົນບັງຄັບໃຊ້, ຂອງ ຊັບສິນ, ຫີ້ສິນ ຫຼື ເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດຫຼືນເຈົ້າຂອງ.
ລາຍຈ່າຍອາກອນ tax expenses	ມູນຄ່າລວມອາກອນໃນປີ ແລະ ອາກອນລໍຖ້າສະສາງ ທີ່ລວມຢູ່ໃນຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມທັງໝົດ ຫຼືໃນຫົນເຈົ້າຂອງຂອງຮອບເວລາລາຍງານ.
ກຳໄລຖືກເສຍອາກອນ (ຂາດຫີນດ້ານອາກອນ) taxable profit (tax loss)	ກຳໄລ(ຂາດຫີນ) ສຳລັບຮອບເວລາລາຍງານໃດໜຶ່ງ, ທີ່ໄດ້ຄິດໄລ່ຕາມລະບຽບການທີ່ລັດຖະການສ່ວຍສາອາກອນໄດ້ກຳນົດໄວ້ ເພື່ອໃຊ້ເປັນພື້ນຖານຄິດໄລ່ອາກອນລາຍຮັບຕ້ອງຈ່າຍ ຫຼື ທີ່ສາມາດເກັບຄືນໄດ້. ກຳໄລຖືກເສຍອາກອນເທົ່າກັບລາຍຮັບຖືກເສຍອາກອນ ຫຼັກໃຫ້ຈຳນວນເງິນທີ່ຫັກອອກໄດ້ຈາກລາຍຮັບຖືກເສຍອາກອນ.
ສ່ວນຜິດດ່ຽງຊົ່ວຄາວ temporary differences	ສ່ວນຜິດດ່ຽງ ລະຫວ່າງມູນຄ່າໃນບັນຊີຂອງຊັບສິນ, ຫີ້ສິນ ຫຼື ລາຍການອື່ນໆໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນ ແລະ ພື້ນຖານຄິດໄລ່ອາກອນ ຊຶ່ງວິສາຫະກິດຄາດວ່າຈະກະທົບໃສ່ກຳໄລຖືກເສຍອາກອນ ເມື່ອມູນຄ່າໃນບັນຊີຂອງຊັບສິນ ຫຼື ຫີ້ສິນ ໄດ້ຖືກເກັບຄືນ ຫຼື ຖືກສະສາງ (ຫຼື ໃນກໍລະນີ ຂອງລາຍ ການທີ່ບໍ່ແມ່ນຊັບສິນ ຫຼື ຫີ້ສິນ, ຈະກະທົບໃສ່ກຳໄລຖືກເສຍອາກອນໃນອະນາຄົດ).
ຜົນປະໂຫຍດພະນັກງານຫຼັງສິ້ນສຸດສັນຍາ termination benefits	ຜົນປະໂຫຍດເວລາສິ້ນສຸດສັນຍາພາຍເຖິງຜົນປະໂຫຍດ ທີ່ຕ້ອງຈ່າຍໃຫ້ພະນັກງານ ຊຶ່ງເປັນຜົນຈາກ : (i) ການຕົກລົງຂອງວິສາຫະກິດໃນການຍົກເລີກສັນຍາແຮງງານຂອງພະນັກງານໃດໜຶ່ງ ກ່ອນເຖິງອາຍຸຮັບເງິນບຳນານປົກກະຕິ, ຫຼື (ii) ການຕົກລົງອອກການໂດຍການສະໝັກໃຈຂອງພະນັກງານໃດໜຶ່ງ ເພື່ອແລກເອົາຜົນປະໂຫຍດດັ່ງກ່າວ.
ສ່ວນຜິດດ່ຽງຕາມເວລາ timing differences	ລາຍຮັບ ຫຼື ລາຍຈ່າຍ ທີ່ໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ລາຍການບັນຊີ ໃນກຳໄລ ຫຼື ຂາດຫີນໃນຮອບເວລາໃດໜຶ່ງ, ແຕ່ຖ້າຫາກອີງຕາມກົດໝາຍ ຫຼື ລະບຽບການດ້ານອາກອນແລ້ວ, ຈະລວມຢູ່ໃນກຳໄລຖືກເສຍອາກອນໃນຮອບເວລາທີ່ແຕກຕ່າງກັນ.
ຄວາມທັນການ timeliness	ການສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານໃນເອກະສານລາຍງານການເງິນ ພາຍໃນຂອບເຂດໄລຍະການຕັດສິນບັນຫາ.
ລວມຍອດຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມ total comprehensive income	ສ່ວນປ່ຽນແປງຂອງຫົນເຈົ້າຂອງໃນຮອບເວລາທີ່ກຳນົດຈາກລາຍການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ເຫດການອື່ນໆ ທີ່ບໍ່ແມ່ນສ່ວນປ່ຽນແປງ ທີ່ເນື່ອງມາຈາກລາຍການເຄື່ອນໄຫວກັບເຈົ້າຂອງ ໃນຖານະການເປັນເຈົ້າຂອງ (ເທົ່າກັບ ລວມຍອດຂອງ ກຳໄລ ຫຼື ຂາດຫີນ ແລະ ຜົນໄດ້ຮັບສັງລວມອື່ນໆ).
ຮຸ້ນຫົນຊື້ຄືນ treasury shares	ເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດຫຼືນເຈົ້າຂອງຂອງວິສາຫະກິດ, ທີ່ຖືໄວ້ໂດຍວິສາຫະກິດ ຫຼື ສະມາຊິກອື່ນໆຂອງກຸ່ມບໍລິສັດລວມກິດຈະການ.

ຄວາມເຂົ້າໃຈງ່າຍ understandability	ຄຸນນະພາບຂອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ໃນວິທີທາງທີ່ເຮັດໃຫ້ຜູ້ນຳໃຊ້ ທີ່ມີຄວາມຮູ້ອັນສົມເຫດສົມຜົນ ກ່ຽວກັບທຸລະກິດ ແລະ ກິດຈະການເສດຖະກິດ ແລະ ການບັນຊີ ເຂົ້າໃຈງ່າຍ ແລະ ມີຄວາມຕັ້ງໃຈ ທີ່ຈະສຶກສາຂໍ້ມູນຂ່າວສານນັ້ນຢ່າງລະອຽດ ດ້ວຍເຫດດ້ວຍຜົນ.
ອາຍຸການນຳໃຊ້ useful life	ຮອບເວລາຊຶ່ງວິສາຫະກິດຄາດວ່າຈະນຳໃຊ້ຊັບສິນ ຫຼື ຈຳນວນຫົວໜ່ວຍວັດແທກການຜະລິດ ຫຼື ທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ຊຶ່ງວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງຄາດວ່າຈະໄດ້ຮັບຈາກຊັບສິນ.
ມູນຄ່າຈາກການນຳໃຊ້ value in use	ມູນຄ່າປັດຈຸບັນ ຂອງກະແສເງິນສົດໃນອະນາຄົດ ທີ່ຄາດວ່າຈະໄດ້ມາຈາກຊັບສິນ ຫຼື ໜ່ວຍສ້າງເງິນສົດ.
ຜູ້ຮ່ວມປະກອບການ venturer	ພາກສ່ວນໜຶ່ງໃນວິສາຫະກິດປະສົມ ທີ່ດຳເນີນການຄວບຄຸມຮ່ວມກັນຕໍ່ວິສາຫະກິດປະສົມດັ່ງກ່າວ.
ສິດທີ່ຈະໄດ້ຮັບ vest	ກາຍເປັນຜູ້ມີສິດທິ. ພາຍໃຕ້ສັນຍາຊຳລະຕາມຮຸ້ນ, ສິດທິຂອງຄູ່ສັນຍາໃນການຮັບເງິນສົດ, ຊັບສິນ ອື່ນໆ, ຫຼື ເຄື່ອງມືການເງິນປະເພດທຶນເຈົ້າຂອງຂອງວິສາຫະກິດ ຈະຖືວ່າໄດ້ຮັບສິດ ເມື່ອຄູ່ສັນຍາປະຕິ ບັດຕາມເງື່ອນໄຂການໄດ້ຮັບສິດ ແລະ ອີກຝ່າຍໜຶ່ງເພິ່ງພໍໃຈໃນການປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂການໄດ້ຮັບສິດດັ່ງກ່າວ.
ຜົນປະໂຫຍດທີ່ໄດ້ຮັບ vested benefits	ຜົນປະໂຫຍດ ຊຶ່ງບຸກຄົນໄດ້ຮັບສິດ ອີງຕາມເງື່ອນໄຂຂອງແຜນນະໂຍບາຍຄິດໄລ່ເງິນບຳນານ ເມື່ອເຖິງກະສຽນ ໂດຍບໍ່ຂຶ້ນກັບເງື່ອນໄຂ ໃນການສືບຕໍ່ຈ້າງງານ.